PHONG THẦN TUYẾT
PHAN LƯU LY *dịch*

NẾU NHƯ GẶP MẶT LÚC CHƯA YÊU

sachviet vh NXB Văn học

PHONG THẦN TUYẾT

PHAN LƯU LY dịch

NẾU NHƯ GẶP MẶT LÚC CHƯA YÊU

I ♥ ebook!
Ebook Fun and Free

NXB Văn học

https://thuviensach.vn

Nếu như gặp mặt lúc chưa yêu

Tác giả: Phong Thần Tuyết

♥

Dịch giả: Phan Lưu Ly

♥

Ebook Fun&Free – Lưu hành nội bộ

https://www.facebook.com/groups/eb.fun.free/

♥

Sách: Họ Nguyễn

♥

Typer:

Phần 1: Tri Ly

Phần 2: Thanh Thanh

Phần 3: Aki Nguyễn

Phần 4: Phượng Minh

Phần 5: Leely Ars

Phần 6: Phương Linh

♥

Beta: Horcux

♥

Làm ebook: Horcrux

♥

Ebook được thực hiện dựa trên tiểu thuyết ***Nếu như gặp mặt lúc chưa yêu*** do *Sách Việt* phát hành, đã có sự chỉnh sửa so với sách xuất bản.

https://thuviensach.vn

CHÚ Ý

Ebook *Nếu như gặp mặt lúc chưa yêu* được thực hiện **phi thương mại** bởi các thành viên nhóm Ebook Fun&Free vì niềm yêu thích, chỉ trao đổi giữa các thành viên, **lưu hành trong nội bộ nhóm** và **khuyến khích mua sách đã được phát hành**.

Bản quyền truyện thuộc về tác giả và đơn vị phát hành. Nghiêm cấm mọi tổ chức, cá nhân truyền bá, sao chép, chỉnh sửa và upload dưới mọi hình thức. Nếu yêu thích hãy mua sách xuất bản.

Các cá nhân không hài lòng về group EFF và admin EFF vui lòng không đọc ebook này – tránh tự ngược.

Xin cảm ơn!

https://thuviensach.vn

Giới thiệu

Anh là tinh anh trong giới thương trường, cao ngạo, đẹp trai, giàu có, xung quanh có không biết bao nhiêu cô gái xinh đẹp thầm mong được cùng anh nên duyên vợ chồng.

Cô là đứa con riêng lưu lạc ngoài xã hội, ngày đoàn tụ gia đình lại chính là ngày cô phải thay chị gái gả cho anh.

Sau đám cưới xa hoa, cô đồng thời phải mang trong mình trọng trách lớn lao là bảo vệ quyền lực và tiền bạc của gia tộc.

Cuộc sống hôn nhân không tình yêu đan xen bởi trách nhiệm, mưu mô, danh vọng cùng những toan tính xấu xa, bất cứ lúc nào cũng có thể cướp đi tính mạng của những người tham gia trong vòng xoáy.

Tình yêu nảy nở và lòng tin được dựng xây, đó có phải là tất cả những gì đã khiến nụ cười nở rộ trên khuôn mặt cô lần nữa?

Nếu thời gian quay ngược trở lại, liệu anh và cô có thể yêu thương sâu đậm ngay từ đầu?

https://thuviensach.vn

Mục lục

Lời dẫn

1 2 3 4

5 6 7 8

~♥~♥~♥~♥~♥~♥~♥~♥~♥~♥~♥~♥~

https://thuviensach.vn

Lời dẫn

Trên cơ thể vẫn còn lưu lại dấu vết của anh, những vết tích khiến cô lúc này chỉ cảm thấy trống rỗng và băng giá từ tận đáy lòng. Vào lúc cô tưởng như hạnh phúc nhất, anh quyết ý bỏ đi, khiến những cảm giác buồn bã, lạnh lẽo bất ngờ ập tới, thổi bay tất cả mọi suy nghĩ trong đầu cô.

Thế nhưng, một người con gái như cô thì có mấy suy tư để mà nói chứ?

Cô dịch chuyển cơ thể, mệt mỏi nhấc người khỏi giường, choàng khăn bông đi vào phòng tắm.

Khi bồn tắm đã đầy nước, cô nhấc đôi chân thon dài bước vào bên trong.

Bồn tắm vừa cứng vừa lạnh, lòng người giá như có thể cứng và lạnh như thế, liệu chăng sẽ không phải chịu đựng nhiều đau khổ như vậy?

Nước rất ấm, bao bọc lấy cơ thể cô, cũng đồng thời gột sạch tất cả những tàn tích còn lưu lại trên người cô.

Cô phải gột rửa thật sạch, tốt nhất là không còn dấu vết nào càng tốt. Bởi đó là điều mà cô mong muốn.

Tì cằm lên thành bồn, hai mắt cô dán chặt vào chiếc di động đặt ở gần đó. Màn hình lớn đã tối đen suốt từ đêm hôm qua. Có lẽ cô mãi mãi chẳng bao giờ thấy màn hình đó lóe sáng được nữa.

Đưa mắt sang chỗ khác, ánh mắt cô lưu lại trên tấm gương có viền được chạm trổ tinh xảo. Trong đó hiện lên một khuôn mặt đỏ hồng, mơ màng vì không khí ấm nóng.

https://thuviensach.vn

Cô lặng lẽ cười nhẹ, ở trong thành phố giá băng này đã từng có một con người nhiệt huyết, chỉ là nó đã sớm tàn giữa bầu trời băng tuyết lạnh giá ở phương bắc và trong buổi đêm lạnh lẽo đơn côi tại phương nam.

Đối với cô mà nói, đến sau cùng đã chẳng còn bất cứ thứ gì ý nghĩa nữa…

https://thuviensach.vn

1

Liên hôn

Mùng một Tết, có một chuyện trọng đại đang diễn ra, hôn lễ thế kỉ giữa Lăng Điền, Tổng giám đốc tập đoàn Lăng Thị và Thần Hy, thiên kim tiểu thư của công ty trách nhiệm hữu hạn xây dựng Thần Thị.

Lăng Điền, Tổng giám đốc tập đoàn Lăng Thị bước chân vào thương trường được tám năm, bên cạnh việc nhiều lần được dư luận ca ngợi vì những biện pháp cứng rắn, hiệu quả trong kinh doanh, chuyện tình cảm của anh thường xuyên xuất hiện trên trang đầu các tờ báo giải trí có tiếng trong thành phố.

Thần Hy, đem so sánh với Lăng Điền thì cuộc đời và con người cũng không thể coi thường được. Cô là thiên kim tiểu thư của tập đoàn xây dựng Thần Thị, được mệnh danh là người đẹp nhất trong số các tiểu thư khuê các cùng lứa. Tuy báo chí ít khi chụp được ảnh cô, thế nhưng Thần Hy luôn nhiệt tình với sự nghiệp từ thiện, xưa nay luôn xuất hiện một cách hoàn mỹ trong các hoạt động của mình.

Một cô gái xinh đẹp tựa thiên thần đột nhiên lại kết hôn với một người được mệnh danh là quỷ Satan của giới thương nhân, hơn nữa lại vướng vào rất nhiều scandal, thậm chí không có bất cứ mối liên hệ nào với cô, thực khiến cho bao người phải chú ý.

Ai nói thiên thần và ác quỷ không thể kết thành mối lương duyên chứ?

Trong phòng yến tiệc tại tầng ba mươi ba của khách sạn Đế Hào, dọc cột đá trắng tinh khiết treo đầy hoa hồng màu lam. Thứ màu nhân tạo do các

https://thuviensach.vn

nghệ nhân tận tâm tạo thành, đã làm biến dạng màu hoa chân thực của hoa hồng, chỉ với mục đích tôn lên vẻ sang trọng của chủ nhân. Ngoài ra trên những cánh hoa còn rắc đầy kim tuyến óng ánh, khiến cả hội trường càng thêm lộng lẫy. Cánh cửa dày lớn bằng đồng chạm khắc tinh tế được mở ra, hai hàng hộ tống nam được huấn luyện kĩ càng tiến vào phòng. Và người đi cuối hàng chính là nhân vật nam chính của buổi tiệc tối nay – Lăng Điền.

Khi anh bước chân vào, căn phòng huyên náo, ồn ào bỗng im bặt nhìn theo dáng hình anh đang đi men theo đài sân khấu bằng thủy tinh dưới ánh đèn điện sáng rực, tới trước đài chứng hôn cũng được trang trí từ những đóa hoa hồng màu lam. Lăng Điền dừng lại, tiếng nhạc hôn lễ vang lên, anh khẽ quay đầu, bóng dáng Thần Đỉnh, chủ tịch tập đoàn xây dựng Thần Thị đã xuất hiện trên đầu kia thảm đỏ. Bên cạnh Thần Đỉnh là cô dâu xinh tươi với áo cưới trắng thuần khiết, thiên kim tiểu thư của Thần Thị - Thần Hy.

Khuôn mặt xinh đẹp ẩn sau lớp voan phủ khá dầy, cho nên chẳng ai nhìn rõ được dung nhan. Cô từng bước đi theo Thần Đỉnh, dáng vẻ vô cùng thận trọng. Đối với những người chứng kiến, vẻ thận trọng đó là biểu hiện thục nữ, e thẹn của một thiên kim cao quý, nhưng chẳng ai ngờ được, hôm nay, thực ra cô rất căng thẳng.

Thần Hy hít một hơi thật sâu để trái tim mình thôi không đập loạn. Qua tấm voan che mặt, cô có thể nhìn rõ được một người đàn ông kiệt xuất, ngạo nghễ đang đứng phía trước không xa. Ánh mắt sắc nhọn như nhìn thấu tấm mạng, khiến cô có phần hoang mang.

“Mê tà”, không hiểu sao lần đầu tiên nhìn thấy ánh mắt ấy của anh, cô lại nghĩ tới từ này. Thần Hy bất giác nắm chặt cánh tay của cha hơn, chỉ là bước chân không thể do dự, tiến đều về phía người đàn ông sắp trở thành chồng mình.

Cảm giác căng thẳng càng lúc càng tăng lên, bởi cô vốn không phải là Thần Hy, nữ nhân vật chính thực sự của buổi hôn lễ thế kỉ khiến tất cả mọi

https://thuviensach.vn

người phải chú ý ngày hôm nay. Cô là Thần Tinh, nhị tiểu thư mà trước nay chưa từng được nhà họ Thần coi trọng và công bố.

Đúng vậy, không hề được coi trọng, thậm chí còn chưa từng được công nhận.

Cô là con gái riêng, là một nỗi nhục mà Thần Đỉnh không muốn thừa nhận.

Tuy là 'nỗi nhục', nhưng cô vẫn có cuộc đời của riêng mình, chỉ là tất cả đã hoàn toàn bị đảo lộn bởi biến cố xảy ra vào tối qua…

Tối hôm qua, Thần Hy đã cắt tay tự sát tại biệt thự nghỉ hè của gia đình.

Tin tức này chẳng khác nào sét đánh ngang tai Thần Đỉnh, lại càng chấn động cả dòng họ Thần.

Chỉ là, dù thế nào đi nữa, cuộc liên hôn hôm nay vẫn cứ phải tiến hành bằng mọi giá. Hôn lễ này không chỉ là khởi đầu cho lợi ích của song phương, mà còn là chiếc phao cứu mạng của tập đoàn Thần Thị… Tập đoàn Thần Thị xưa nay nhìn bề ngoài có vẻ giàu mạnh, nhưng thực ra bên trong bắt đầu suy yếu, vì muốn tìm điểm đột phá, tập đoàn đã không suy xét mà đầu tư một cách mù quáng, gây ra tổn thất nặng nề, khiến cả tập đoàn phải đối mặt với nguy cơ không còn đủ vốn quay vòng.

Cho nên, hôn lễ này chẳng khác nào cơ hội cứu sống cả tập đoàn Thần Thị. Tuy nhiên tiền đề đầu tiên phải là Lăng Điền không hiểu rõ tình trạng tồi tệ của Thần Thị hiện nay, hơn nữa không muốn gây ảnh hưởng xấu tới tình trạng kinh doanh của cả tập đoàn, Thần Đỉnh đã tốn rất nhiều công sức tạo ra hiện tượng thịnh vượng giả của tập đoàn với bên ngoài.

Vì vậy, đêm trước hôn lễ, dù Thần Hy đã chết, ông quyết định cho Thần Tinh thay thế, tiếp tục cuộc hôn nhân này.

https://thuviensach.vn

Có điều, chính hôn lễ này cũng có điều đáng ngờ. Lăng Điền đột nhiên theo đuổi Thần Hy, quyết định kết hôn chớp nhoáng, tất cả là bởi tập đoàn Thần Thị sẽ có mặt trong top năm các tập đoàn xây dựng mạnh nhất. Đối với Lăng Thị mà nói, hai tập đoàn mạnh kết hợp với nhau là một lựa chọn không tệ chút nào.

Thế nên, cô dâu là ai, không quan trọng, quan trọng chính là làm thế nào để sự việc kết thúc mỹ mãn.

Cho dù Thần Tinh trước kia từng là con gái riêng không được thừa nhận, thế nhưng, vẫn có thể khẳng định một điều, Thần Tinh chính là cốt nhục của ông. Lúc này càng tiến lại gần Lăng Điền, Thần Đỉnh lại càng cảm thấy bước chân của Thần Tinh chậm lại, có lẽ vì con bé chưa từng xuất hiện tại những nơi long trọng thế này, cho nên khó tránh cảm giác hoang mang. Thần Đỉnh lặng nắm chặt bàn tay của Thần Tinh, ra hiệu cô phải theo sát bước chân mình.

Thần Tinh liếm đôi môi khô ráp, hít một hơi thật sâu rồi bước tới trước mặt Lăng Điền.

Lăng Điền nhìn hai cha con họ Thần đang bước lại gần mình, ánh mắt tràn đầy ý cười nhạo.

Đúng vậy, ánh mắt cười nhạo.

Chỉ là, chẳng ai nhìn rõ được điều này, khi đang tắm mình dưới ánh điện sáng lóa, những gì người ta nhìn thấy chỉ là ánh mắt không biết là đang nghĩ đến điều gì của anh.

Và Lăng Điền đích thực là người thâm sâu khiến người ta chẳng thể nhìn thấu tâm tư.

https://thuviensach.vn

Cách đây một tháng, anh bắt đầu mạnh mẽ theo đuổi Thần Hy, chỉ đúng thời gian một tháng liền tuyên bố tin kết hôn trước công chúng.

Thậm chí, trước đó, ngay đến đám paparazzi theo sát anh hàng ngày hàng giờ cũng chẳng thể nào chụp nổi một bức ảnh thân mật giữa anh và Thần Hy.

Tối nay, tại hội trường lộng lẫy, kiêu sa, hình ảnh thân mật giữa anh với Thần Hy lần đầu tiên được chính thức công khai.

Có thể thấy, đây thực sự là điều mà nhiều người mong đợi.

Thế nhưng khi bóng dáng yêu kiều kia lại gần, trong đáy mắt anh chỉ toàn là cười nhạo.

"Tiểu Điền, ta giao đứa con gái bảo bối nhất của mình cho con." Thần Đỉnh đưa bàn tay của 'Thần Hy' tới trước mặt Lăng Điền.

Lăng Điền không vội đưa tay ra nắm lấy bàn tay nhỏ bé trắng trẻo mà cong miệng mỉm cười đầy hứng thú "Cô dâu của con…"

Giây phút đó, Thần Tinh bỗng cảm thấy trong lòng trào dâng nỗi sợ hãi khó diễn tả bằng lời.

Cảm giác sợ hãi cứ lan dần trong tim cô. Người đàn ông trước mặt không những là nhân vật kiệt xuất trong giới tiền tệ mà từ trên người anh tỏa ra một loại khí thế mạnh mẽ, khiến cô tột cùng hoang mang.

"Hãy đối xử với con bé thật tốt." Thần Đỉnh bình tĩnh nói ra câu này.

Nụ cười trên môi Lăng Điền lại càng nở rộ, ẩn sau sự hứng thú là cảm giác lạnh giá tới cực điểm.

https://thuviensach.vn

Anh đưa bàn tay thon dài nho nhã vén tấm mạng che mặt cô dâu lên, mục sư định ngăn cản nhưng không còn kịp nữa.

Bởi hôn lễ được tổ chức theo nghi thức phương tây, trước khi hoàn tất mọi bước mà vén mạng che mặt của cô dâu lên sẽ không may mắn.

Khoảnh khắc tất cả quan khách bên dưới đều cảm thấy kinh ngạc trước hành động không hợp quy tắc này của Lăng Điền. Thế nhưng bọn họ xuất thân từ danh gia vọng tộc, dù ngạc nhiên, nhưng ở những nơi như thế này, ai nấy đều giữ thái độ bình tĩnh, lặng lẽ như không có chuyện gì xảy ra.

Thần Tinh kéo lại chiếc mạng che mặt, thế nhưng đối với Lăng Điền chút sức lực ấy có đáng gì.

Tấm khăn che mặt màu trắng rơi xuống, khuôn dung của Thần Tinh xuất hiện. Lăng Điền định lên tiếng, thế nhưng Thần Đỉnh đứng cạnh đã nói trước "Tinh Tinh, bố chỉ đưa con tới đây thôi, sau này con phải ngoan ngoãn ở cạnh bên Tiểu Điền nhé. Hai đứa đến được với nhau cũng không dễ dàng gì, trước đây là bố đã có lỗi với con."

Thật không ngờ, lần đầu tiên bố thừa nhận thân phận của cô lại ở thời khắc này, trước nhiều quan khách như vậy.

Cùng lúc đó, Thần Tinh cũng cảm nhận được, ánh mắt sắc nhọn của Lăng Điền đang bắn về phía mình.

"Đúng vậy, đây chính là con gái thứ hai của tôi, Thần Tinh. Tôi nghĩ, mình phải nói rõ ràng mọi chuyện cho tất cả mọi người ở đây được biết." Thần Đỉnh quay về phía quan khách, dõng dạc tuyên bố những 'câu thoại' đã chuẩn bị từ trước.

Hôn lễ lập tức thay đổi. Qua lời Thần Đỉnh, giới báo chí tóm được một câu chuyện về 'nàng Lọ Lem' ở thời hiện đại…

https://thuviensach.vn

Lăng Điền phải lòng con gái riêng của Thần Đỉnh là Thần Tinh, hoặc có thể nói chính là Thần Tinh đã xuất hiện dưới cái tên 'Thần Hy'. Lý do là vì Thần Tinh chính là cô con gái riêng do Thần Đỉnh tạo ra sau một lần say rượu. Đàn ông ai chẳng có lúc sai lầm. Hơn nữa vì có quá nhiều mối lo, nên trước nay ông không hề công khai thân phận của cô với mọi người.

Lăng Điền và Thần Tinh quen nhau trong một buổi tiệc gia đình. Thần Hy lúc ấy không hề tham dự. Khi ấy Thần Tinh không dám nói mình là con gái riêng của nhà họ Thần, nên đành để người ta mặc nhận, xuất hiện với danh nghĩa của chị gái.

Kể từ buổi tối hôm ấy, Lăng Điền đã bị Thần Tinh thu hút, liên tục hẹn gặp, thế nhưng Thần Tinh luôn từ chối xuất hiện cùng Lăng Điền trước mặt đám đông, chỉ thi thoảng hẹn hò riêng tư mà thôi. Chính lẽ đó lại càng thôi thúc Lăng Điền đến nhà Thần Đỉnh cầu hôn. Thần Đỉnh sau khi làm rõ mối quan hệ giữa hai người, vì một vài nguyên do cá nhân, muốn để mặc mọi chuyện cho sai đến cùng, định gả Thần Hy cho Lăng Điền.

Nhưng nghe lời bộc bạch tình cảm trước đêm hôn lễ của Thần Tinh, ông đã cảm động, đành dằn lòng chấp nhận cuộc hôn nhân này, đồng thời cho Thần Tinh một danh phận đường hoàng.

Khi tình tiết hoàng tử phải lòng cô bé Lọ Lem xuất hiện trong hiện thực, dù ngạc nhiên đến mức nào, nhưng trước bài phát biểu hùng hồn của Thần Đỉnh, cùng sự mặc nhận của Lăng Điền lập tức mọi chuyện biến thành sự thật không sai vào đâu được.

Từ đầu chí cuối, Thần Tinh chỉ biết cúi đầu, lặng lẽ đứng một bên, xinh đẹp, thuần khiết chẳng khác nào một con búp bê. Tuy rằng cô không có được diện mạo tuyệt sắc như Thần Hy, thậm chí vẫn còn vẻ mũm mĩm tuổi mới lớn, thế nhưng vẻ thuần khiết toát lên từ cô thu hút không ít sự chú ý của mọi người.

https://thuviensach.vn

Về phần mình, từ đầu chí cuối Lăng Điền vẫn chìm trong im lặng, nhìn chằm chằm vào gương mặt thuần khiết của Thần Tinh, nụ cười hứng thú trên môi càng trở nên rõ nét.

Cục diện tối nay đã bị con cáo già Thần Đỉnh bày mưu tính kế xoay chuyển hoàn toàn, điều này đích thực nằm ngoài dự liệu của anh, cũng đồng thời làm loạn kế hoạch của anh.

Có điều, như vậy cũng hay.

Anh im lặng mặc nhận tất cả mọi điều mà Thần Đỉnh vừa nói, dưới sân khấu tiếng vỗ tay vang rộ, hôn lễ vẫn được cử hành theo đúng kế hoạch ban đầu.

Khi quan khách ngồi vào vị trí, cô dâu đi thay lễ phục khác, Thần Đỉnh bước tới cạnh bên Lăng Điền. Nhìn bề ngoài trông như bố vợ đang trò chuyện vui vẻ cùng con rể, nhưng thực tế nội dung thế nào chỉ có mình hai người bọn họ biết mà thôi.

“Tiểu Điền, chuyện hôm nay bố cũng là bất đắc dĩ, bởi vì tối qua xảy ra chuyện lớn. Trước khi công bố chuyện này với báo giới, bố nghĩ con có quyền được biết trước.”

Giọng Thần Đỉnh nghe rất đau đớn, chỉ là niềm bi thương này lại khiến Lăng Điền nở nụ cười tươi rói “Hả? Con nghĩ những lời cần tuyên bố khi nãy bố đã nói cả rồi mà?”

Khóe miệng Thần Đỉnh thoáng co giật, khi nãy ông nói một mạch mọi chuyện, thực sự cứ có cảm giác thuận lợi còn hơn cả mong đợi. Vốn dĩ ông hoàn toàn không biết mối quan hệ giữa Lăng Điền và Thần Hy, thậm chí ngay cả lúc Lăng Điền tới nhà xin cưới Thần Hy, ông cũng chẳng biết họ quen nhau thế nào. Ông nhớ khi mình hỏi ý kiến Thần Hy, nó còn tỏ ra do

https://thuviensach.vn

dự. Mãi đến hai ngày trước khi diễn ra lễ cưới, ông mới biết Lăng Điền và Thần Hy quen nhau trong buổi tiệc gia đình, đã hẹn hò được hơn một tháng thậm chí còn đồng ý lấy Lăng Điền.

Ông là thương nhân, đương nhiên ngửi ra mùi quan hệ đối tác cùng có lợi.

Thế nhưng khi nghe thấy câu hỏi vặn lại của Lăng Điền, ông nhận ra trong lời nói của người trước mặt có đôi chút ngữ khí khinh miệt.

Điều này… điều này khiến ông có phần bất an.

Có điều, dù thế nào đi nữa, lúc này Lăng Điền đã lấy Thần Tinh, không phải sao?

"Tiểu Điền, Tiểu Hy tối qua đã cắt tay tự sát rồi…" Ông đau đớn nói ra câu này, liền nhìn thấy nụ cười trên môi Lăng Điền dần nhạt đi…

Download thêm nhiều ebook khác tại Ebook Fun&Free

Thần Tinh ngồi trong căn phòng tân hôn tráng lệ, nói không căng thẳng chỉ là giả tạo. Sau khi hôn lễ kết thúc, cô liền được đưa về nhà trước, Lăng Điền nói còn phải tiếp một vài người bạn làm ăn quan trọng.

Kể từ giây phút Thần Đỉnh bắt cô phải lấy chồng thay chị, cô đã chẳng thể nào từ chối. Tất cả đều vì mẹ cô.

Ước nguyện lớn nhất trong đời bà chính là danh chính ngôn thuận bước vào nhà họ Thần. Cô cưới chồng đổi lại bà sẽ được chính thức công nhận, thế nên cô không có bất kỳ lý do gì để từ chối.

Đối với một cô gái như cô, cuộc sống hai mươi ba năm qua vốn vô cùng bình đạm, tuy cũng có người theo đuổi thế nhưng cô luôn cảm thấy xa cách và sợ hãi trước tình yêu.

https://thuviensach.vn

Cho nên, lấy ai, cũng giống nhau cả thôi.

Hơn nữa, Lăng Điền bất luận nhìn từ góc độ nào cũng vô cùng kiệt xuất.

Anh với Thần Hy vốn là một đôi trời sinh, chỉ là Thần Hy đột ngột xảy ra chuyện, sau cùng cô vô duyên vô cớ trở thành vợ của anh.

Cho dù cô chỉ là người vợ trên danh nghĩa của anh mà thôi! Đúng thế, cô hoàn toàn có thể nhìn ra điều này, cũng hiểu vị trí của mình ở đâu.

Nhưng đó chưa phải là chuyện quan trọng.

Bất giác liếc mắt nhìn vào tấm gương lớn trước mặt, cô gái hiện lên dung mạo nhiều nhất cũng chỉ có thể coi là thanh khiết, hoàn toàn không thể nào sánh được với vẻ đẹp của Thần Hy.

Tuy từ nhỏ không được nhà họ Thần thừa nhận, nhưng Thần Tinh từng gặp mặt Thần Hy… Ấy là lúc cô đi làm thêm tại hội trường bữa tiệc từ thiện. Chỉ nhìn từ xa, cô cũng thấy Thần Hy xinh đẹp chẳng khác nào một thiên thần.

Thần Hy thực sự rất đẹp, đẹp tới mức dường như không giống người trần.

Và giờ, người con gái với diện mạo xuất trần ấy đã quay về với trời cao.

Thần Tinh khẽ nhíu mày, hai mũi cay xè, hít một hơi thật sâu, lấy lại bình tĩnh rồi im lặng ngồi trong căn phòng tân hôn.

Mãi đến tận khi trời sáng, Lăng Điền vẫn chưa quay về và chẳng có bất cứ ai bận tâm đến cô.

https://thuviensach.vn

Nhìn chiếc đèn chùm lấp lánh tỏa ánh sáng trên cao, Thần Tinh vô cùng thích thú, chỉ có điều ánh sáng phồn hoa đó không thuộc về cô. Ngay cả cuộc hôn nhân này, nó cũng không thực sự thuộc về cô.

Tiếng cửa mở phá vỡ bầu không khí yên tĩnh trong phòng, tiếp sau đó là giọng nói khoa trương của một cô gái "Anh ơi… cô là ai?"

Thần Tinh ngước mắt nhìn ra, trước mặt là một cô gái chỉ chạc tuổi cô, toàn thân đeo toàn trang sức đắt tiền.

Tuy chưa từng gặp mặt người con gái này, thế nhưng cô biết. Bởi trước khi hôn lễ diễn ra Thần Đỉnh đã bắt cô nhanh chóng nắm rõ thân thế Lăng Điền. Thế nên cô biết, người đang đứng trước mặt mình chính là em gái anh, Lăng Nguyên. Người tối qua không hề xuất hiện trong hôn lễ. Nghe nói mấy ngày trước cô cãi nhau một trận với Lăng Điền, nên bỏ nhà đi suốt từ đó đến nay.

Không ngờ, sáng sớm ngày ra cô đã quay về.

"Lăng Nguyên?" Thần Tinh đưa lời dò thám.

"Cô…" Lăng Nguyên nhướn mày, đưa mắt nhìn cô gái đang đứng trước mặt. Cô biết hôm qua là ngày trọng đại cho cuộc liên hôn mang đầy lợi ích của anh trai mình, cho nên sớm ngày ra đã quay về, chuẩn bị nhân lúc anh trai tâm trạng vui vẻ, nói vài câu dễ nghe, để anh trai không ép buộc mình nữa.

Thế nhưng vừa bước vào cửa, Lăng Nguyên lập tức cảm thấy có điều bất thường, trong nhà không một bóng người, cô còn tưởng đã xảy ra chuyện, vội vã chạy lên phòng ngủ của anh trai. Không ngờ trong căn phòng ngủ, cô chẳng thấy bóng dáng của anh trai đâu mà chỉ thấy một cô gái trông dáng vẻ có lẽ là chị dâu, hơn nữa không hề tuyệt sắc khuynh thành như lời đồn đại.

https://thuviensach.vn

“Chắc chị là chị dâu của tôi? Anh trai tôi đâu rồi?”

“Anh ấy…” Thần Tinh định nói gì đó lại thôi. Cô nên nói thế nào? Và có thể nói gì chứ?

“Xem ra, có hỏi chị cũng bằng thừa.” Lăng Nguyên trợn mắt, sau đó quay người bước ra ngoài.

Thần Tinh mím chặt môi, ngồi cả đêm tới tận khi trời sáng, hai chân cô đã tê dại, nhức mỏi vô cùng. Trong lòng thầm nghĩ, lẽ nào Lăng Điền không xuất hiện thì cô cứ phải ngồi đợi mãi sao?

Thần Tinh đưa tay bóp nhẹ chân, sau cùng quyết định đứng dậy, phía sau bỗng truyền lại giọng nói trầm trầm “Phu nhân, đã tới thời gian dùng bữa sáng rồi.”

Bị bất ngờ, Thần Tinh không khỏi giật mình, nhìn qua gương chỉ thấy một người phụ nữ trung niên mặc đồng phục, đang đứng ở ngoài cửa.

Người phụ nữ trung niên này chính là dì Tường, quản gia nhà họ Lăng. Trước lời chỉ dẫn của bà, Thần Tinh bắt đầu trang đầu tiên trong cuộc đời làm nữ chủ nhân nhà họ Lăng.

Chỉ có điều trang này hoàn toàn trống rỗng, bởi tất cả chỉ là hư danh, việc gì cũng phải nghe theo sự sắp xếp của dì Tường. Ví như, cô không thể ở trong phòng ngủ chính, chỉ có thể ở trong phòng khách ở góc khuất nhất trong nhà! Hay như cô không thể tùy tiện ra ngoài, nếu muốn ra ngoài, nhất định phải được sự đồng ý của dì Tường. Hoặc giả, mỗi sáng, cô không được dậy muộn hơn bảy giờ…

Có quá nhiều quy định, những điều khiến cô cảm thấy khó chịu, chỉ là dù khó chịu đến mức nào, cô cũng phải nhẫn nhịn tới cùng, bởi vì lời hứa đó, cũng bởi vì mẹ cô.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc Thần Tinh cũng gặp được Lăng Điền vào buổi sáng sớm của ba ngày sau. Trong tiếng chó sủa inh ỏi, Thần Tinh tỉnh dậy, trái với mọi ngày, hôm nay dì Tường không bắt cô phải đích thân xuống bếp mà chuẩn bị sẵn bữa sáng cho cô từ lâu. Thần Tinh ngồi đầu này của chiếc bàn ăn dài, bên bàn bày sẵn dao dĩa, xem ra, sáng nay cô sẽ không phải dùng bữa một mình.

Lăng Nguyên đã về, nhưng rất nhanh lại biến mất, chẳng lẽ hôm nay Lăng Điền cũng về rồi sao?

Suy nghĩ này vừa thoáng qua trong tâm trí thì một bóng dáng đen đã xuất hiện ngay trong tầm mắt của Thần Tinh.

Qua cánh cửa sổ bằng kính kéo xuống tận chân sàn, cô có thể nhìn thấy rõ Lăng Điền trong bộ thể thao màu đen, trán vã mồ hôi, cả người đã không còn toát ra vẻ lạnh lùng, khó gần như buổi tối hôm trước, giờ đang mang theo chút ánh nắng ấm áp, chạy bộ từ vườn hoa lại.

Sau lưng Lăng Điền là một chú chó với bộ lông đen tuyền, oai dũng, xem ra tiếng chó sủa hồi sáng là của nó rồi. Có lẽ cũng chính vào thời điểm đó, Lăng Điền trở về.

Thần Tinh thu ánh mắt, Lăng Điền cũng nhanh chóng bước vào phòng khách, chẳng hề nhìn cô lấy một lần mà lao thẳng lên lầu.

Chú chó hiển nhiên không có chút thiện cảm với một người xa lạ như cô, bắt đầu sủa ầm ĩ lên, nhìn Thần Tinh với ánh mắt đáng sợ.

Thần Tinh vốn rất sợ chó. Đó là một nỗi ám ảnh trong kí ức, là cơn ác mộng mà cô chẳng thể nào gạt bỏ.

https://thuviensach.vn

Lúc này hai tay Thần Tinh đã nhễ nhại mồ hôi lạnh, hai chân mềm nhũn, khoảnh khắc không kiềm chế nổi, Thần Tinh đột ngột đứng bật dậy, con chó kia cũng nhanh chóng xông tới.

"Á." Cô thét lên hãi hùng, cảnh tượng trước mặt chẳng khác gì những ám ảnh của quá khứ. Ám ảnh đó có máu tươi, cũng có nỗi đau đớn đáng sợ.

Bộ dạng của Thần Tinh lúc này nhất định rất buồn cười, cô chỉ muốn chạy trốn, thế nhưng lại chẳng biết trốn ở đâu.

Cô muốn gọi dì Tường, thế nhưng khi con chó nhe bộ nanh sắc nhọn, cô liền theo phản xạ nhảy bật lên ghế.

Nhưng chỉ một giây sau, con chó bỗng dừng lại, trong họng liên tục phát ra tiếng 'gừ gừ'. Bên tai cô tức thì truyền tới giọng nói đầy vẻ miệt thị của một người đàn ông "Gia giáo của nhà họ Thần thực sự không tệ đâu."

Là Lăng Điền. Giọng anh trầm ồm mà nam tính.

"Xin lỗi." Cô chợt nhận ra mình có phần thất lễ.

Dì Tường lúc này mới lặng lẽ lên tiếng "Phu nhân, Harry không bao giờ cắn người đâu, xin cô cứ yên tâm."

Dừng lại đôi chút, dì Tường vỗ nhẹ tay, người làm trong nhà bắt đầu bê bữa sáng thịnh soạn lên "Ông chủ, đây là bữa sáng và báo mới của ngài." Dì Tường khi nói chuyện với Lăng Điền cực kỳ cung kính, điều này còn thể hiện ở việc ngay đến Harry cũng có một bữa ăn sáng ngon lành được đặt ở vị trí cách bàn ăn không xa.

"Ừm." Lăng Điền bình thản đáp, những ngón tay thon dài lật nhẹ từng trang báo. Trên trang nhất của tờ báo là tin tức Thần Hy tự sát tại biệt thự

https://thuviensach.vn

nghỉ mát của gia đình ngay trong đêm giao thừa, theo lời bác sỹ, Thần Hy từ lâu đã mắc phải chứng bệnh trầm cảm.

Chứng bệnh trầm cảm? Thực đúng là cái cớ rất hay!

Nếu buổi hôn lễ hôm đó anh không ngoan ngoãn phối hợp, có lẽ nguyên nhân cái chết của Thần Hy sẽ liên quan tới anh.

Nhếch miệng cười khinh miệt, cô gái trước mặt dường như không quen dùng dao dĩa, có thể thấy rõ cô ấy đã dùng sai thứ tự của ba bộ dao dĩa, hơn nữa tư thế cầm cũng không chuẩn xác chút nào.

Cô, thực sự như những gì Thần Đỉnh đã nói, là con gái riêng do ông đích thân nuôi dưỡng trưởng thành?

Đáp án cho câu hỏi này đối với anh mà nói, dễ dàng tìm hiểu, chỉ là anh có muốn biết hay không.

“Mấy hôm nay, cô rất biết điều, cuộc sống sau này, tôi hy vọng cô giữ được thái độ biết điều như vậy. Nếu thế, có lẽ cô sẽ giữ được danh phận Lăng phu nhân này lâu một chút.” Anh bình thản lên tiếng, thanh âm xa cách và lạnh lùng.

Thực ra, như vậy cũng tốt.

Bởi lẽ cô hoàn toàn không có chút tình cảm nào dành cho anh, hợp tác như vậy cũng không cần thiết phải dối lòng.

“Ừm.” Cô khẽ đáp, sau đó, muốn lấy một chiếc bánh mỳ có phết bơ, bởi vì cô thực sự không biết cách dùng số dao dĩa này. Thế nhưng dì Tường đang nhìn cô bằng ánh mắt cảnh cáo, hẳn là muốn nhắc nhở cô chú ý giữ gìn hình tượng.

https://thuviensach.vn

Cũng chính vào lúc này, một chiếc bánh mỳ nhỏ được cắt sẵn đặt vào đĩa của cô. Là Lăng Điền cắt cho.

Thần Tinh xiên dĩa vào chiếc bánh mỳ đã được cắt sẵn. Trong lòng có chút bồi hồi. Ngoài mẹ ra, anh là người thứ hai gắp đồ ăn cho cô.

Đồng thời anh chính là người chồng trên danh nghĩa của cô.

“Nhớ rằng giữ đúng bổn phận là việc mà cô phải làm.” Lăng Điền nhanh chóng dùng xong bữa sáng, dặn dò quản gia chuẩn bị xe tới biệt thự nhà họ Thần.

Đây chính là lễ lại mặt theo truyền thống, chỉ là hôm nay lại mang thêm một dụng ý khác, tham dự đám tang.

Đây là lần đầu tiên Thần Tinh bước vào biệt thự nhà họ Thần. Biệt thự được xây dựng theo phong cách cổ điển, theo năm tháng trông đã rêu phong và có phần cổ kính.

Hiện khắp biệt thự giăng đầy màu trắng tang thương, người làm mặc toàn đồ đen, đi lại tất bật.

Tuy rằng xác Thần Hy đặt tại nhà tang lễ, mọi nghi thức phát tang cũng sẽ tiến hành tại đó, nhưng ở đây vẫn tràn ngập không khí bi thương, buồn bã.

Thần Tinh vừa bước xuống xe liền nhìn thấy bóng dáng gầy guộc của mẹ.

Ba ngày không gặp, thần sắc mẹ trông thật tiều tụy. Đúng vậy, mới có ba ngày không gặp.

https://thuviensach.vn

Hôm tổ chức hôn lễ, Thần Đỉnh lấy lí do mẹ cô không khỏe, không để bà tham dự. Có lẽ, thân phận của bà chỉ được thừa nhận trong căn biệt thự nhà họ Thần mà thôi. Còn bên ngoài, Thần Đỉnh vẫn không hề cho mẹ cô xuất hiện.

Thế nhưng, dù mẹ chỉ được thừa nhận như vậy, cô cũng bằng lòng trao đổi với Thần Đỉnh.

Giờ nhìn sắc mặt mẹ cô tiều tụy, có thể thấy rõ Thần Đỉnh mải lo chuyện hậu sự của con gái, bỏ mặc sức khỏe của mẹ. Thế nên cô càng phải gắng hết sức dành cho mẹ những thứ bà từng muốn có, nhưng lại không dám mơ.

“Tinh Tinh.” Quý Yên bước tới, nhìn con gái trong ánh mắt ngập tràn vẻ lo lắng.

Quý Yên rất hiểu cuộc hôn nhân này thực chất là gì, càng hiểu con gái làm vậy vì mình. Khi biết Tinh Tinh giao dịch với Thần Đỉnh, bà thậm chí chẳng có cơ hội để mà ngăn cản.

“Mẹ.” Thần Tinh muốn nói gì đó, nhưng cổ họng không khỏi nghẹn ngào.

“Chào mẹ, buổi sáng tốt lành.” Giọng Lăng Điền vang lên bên tai Thần Tinh, ngữ khí còn thân thiết và thuận miệng hơn cả cô.

Trong lòng Thần Tinh thầm nghĩ, dù sau lưng anh đối xử với cô thế nào, cô cũng chẳng buồn tủi. Thế nhưng trước mặt mọi người, anh hành xử đúng mực, khiến mẹ cô mừng rỡ, vậy nên dù biết anh có mục đích khác, cô cũng chẳng quan tâm.

“Tinh Tinh, Tiểu Điền, hai con đã về rồi hả?” Thần Đỉnh bước từ bên trong nhà ra, giọng nói lạc hẳn đi “Hôm nay là ngày hai đứa lại mặt, chỉ tiếc lại gặp đúng chuyện buồn của chị con, hầy!”

https://thuviensach.vn

Tuy ngoài miệng nói vậy, thế nhưng mọi chuyện không phải do một tay Thần Đỉnh thao túng, nhất quyết biến tang sự thành hỷ sự hay sao?

Đương nhiên, mục đích của Thần Đỉnh quá rõ! Sau khi Lăng Điền cùng Thần Tinh dâng trà theo đúng tập tục, Thần Tinh liền cùng mẹ xuống bếp chuẩn bị bữa trưa, còn Thần Đỉnh đã nhanh chóng kéo Lăng Điền vào thư phòng của mình.

Trong biệt thự họ Thần có rất nhiều người giúp việc, nhưng mẹ cô vẫn kiên quyết tận tay nấu nướng. Thần Tinh biết đó đều là vì trước kia Thần Đỉnh mê mẩn tài nghệ nấu ăn của mẹ đến mức không dứt ra được.

Thế nhưng, từ nhỏ tới lớn, mẹ không hề dạy cô nấu nướng. Có lẽ bà không hy vọng cô đi theo vết xe đổ của mình, nắm được cái dạ dày của đàn ông nhưng chẳng chiếm nổi trái tim của họ.

Thế nên giờ Thần Tinh chỉ có thể làm phụ bếp cho mẹ, lặng lẽ nhìn mẹ tận tâm làm từng món ăn, tuy rằng sắc mặt tiều tụy thế nhưng lại tràn đầy hạnh phúc, hân hoan. Khóe môi Thần Tinh nở một nụ cười mãn nguyện.

“Nhị phu nhân, bây giờ vẫn còn chưa qua bảy ngày giỗ đầu của đại tiểu thư, lão gia dặn chúng ta không được ăn đồ mặn.” Quản gia Phùng thấy Quý Yên chuẩn bị đổ tương thịt heo đã làm từ trước ra đĩa, lạnh lùng buông tiếng. Sau đó, cũng chẳng đợi Quý Yên kịp đáp lời, bà ta đoạt lấy đĩa tương thịt heo trong tay Quý Yên đổ thẳng vào thùng rác.

Một người làm thuê lại dám to gan làm chuyện bất kính với chủ nhân thực khiến Thần Tinh giận tím mặt, vậy mà mẹ cô chỉ thoáng lặng người, sau đó nhẹ cười nói “Là do tôi quên mất, phần còn lại để tôi vứt cho, má Phùng, bà cứ ra ngoài lo liệu đi.”

https://thuviensach.vn

“Mẹ…” Thần Tinh nắm chặt bàn tay mẹ “Số còn lại đừng vứt đi, để con mang về nhé!”

“Ây dô, nhị tiểu thư đã lấy Lăng tổng rồi mà vẫn còn muốn mang mấy món này về sao?” Má Phùng nghe vậy đưa lời chế giễu.

“Dù thế nào thì cũng đỡ lãng phí hơn là đem vứt đi.”

Hơn nữa đó đâu chỉ là lãng phí bình thường? Những món ăn này đều do mẹ cô tận tâm chuẩn bị, bên trong chứa đựng biết bao tình cảm của bà.

Thần Tinh quay lại hỏi đầu bếp hộp đựng đồ, cho hết mấy món vào rồi gói lại gọn gàng, lại nghe má Phùng đứng phía sau châm chọc “Nhị tiểu thư lần đầu tiên về nhà lại mặt đã vừa được ăn lại vừa được gói mang về. Nhị phu nhân cũng thật là, đây vốn là đồ ăn dùng cho lễ Nguyên Tiêu, sao bà lại quên lời dặn của lão gia, mà lấy ra dùng trước. Đây mới thực sự là lãng phí!”

“Sau này tôi sẽ nhớ rõ. Lần này thực sự là quên mất.” Quý Yên cung kính đáp lại.

Mẹ cô, hơn hai mươi năm nay đều sống một cách khiêm nhường và cung kính như vậy, chỉ là hiện nay Thần Tinh không muốn phải tiếp tục chịu đựng sự gây gổ vô lý của một người làm như vậy “Những đồ này tổng cộng hết bao nhiêu tiền, má Phùng, bà tính ra xem, tôi sẽ trả tiền cho bà, coi như mẹ làm thức ăn cho tôi đi.”

“Nhị tiểu thư quả nhiên lấy chồng giàu có khác, khẩu khí cũng khác trước rất nhiều.” Má Phùng dường như không có ý định buông tha.

Thần Tinh chìm trong im lặng, cũng không để mẹ lên tiếng, cùng bà nhanh chóng gói nốt số thức ăn còn lại vào hộp. Má Phùng thấy thế bắt đầu

https://thuviensach.vn

lên tiếng "Tuy rằng số thức ăn này đều rẻ tiền thế nhưng những đồ phụ liệu mà nhị phu nhân dùng đều là Đông trùng hạ thảo, còn cả…"

"Tính tổng tiền luôn đi." Thần Tinh cắt ngang lời má Phùng.

"Tất cả khoảng mười ngàn." Má Phùng mở miệng đọc luôn.

Cho dù giá đưa ra cao ngất trời, thế nhưng Thần Tinh không thể tiếp tục để bà ta lấn tới.

"Được, ngày mai tôi sẽ chuyển tiền sang."

Thần Tinh bất giác đưa tay sờ cái túi nhỏ mình mang theo, trong thẻ ngân hàng của cô chỉ còn sáu ngàn đồng.

Má Phùng vừa hay nhìn được động tác này của Thần Tinh, cười khẩy nói "Không cần vội, nhị tiểu thư giờ đã là Lăng phu nhân rồi, số tiền nhỏ như vậy lúc nào đưa sang mà chẳng được."

Quý Yên đang mải xào nấu liền dừng tay, bệnh tim của bà ngày một nặng, chẳng thể ra ngoài tìm việc làm, cho nên vài năm nay, một mình Thần Tinh phải bươn chải lo liệu cuộc sống, không chỉ kiếm tiền đóng học phí cho bản thân mà còn phải lo cả tiền sinh hoạt, thuốc thang của bà nữa.

Cho dù năm ngoái Thần Tinh đã tốt nghiệp và tìm được một công việc ổn định, cô vẫn ra ngoài làm thêm, cuộc sống của hai mẹ con xem như mới khá khẩm hơn chút. Thế nhưng cũng chỉ gọi là đủ ăn, huống hồ tháng này là tháng tết, công việc làm thêm không còn hiệu quả.

Có điều bà hiểu tính cách của con gái mình, nó nhất định sẽ không ngửa tay xin Lăng Điền số tiền này đâu.

"Má Phùng…"

https://thuviensach.vn

Quý Yên ngại ngùng lên tiếng, thế nhưng Thần Tinh đã nhanh chóng tiếp lời "Mẹ, sắp đến trưa rồi, chúng ta phải chuẩn bị thật nhanh mới được."

Trình bày hoàn cảnh chờ người ta thương hại chi bằng tự mình khắc phục còn hơn.

Chút xích mích xảy ra trong bếp không hề ảnh hưởng tới bữa trưa, tuy rằng không khí vẫn ngập tràn bi thương vì đám tang của Thần Hy.

"Tiểu Điền, công trình mà chúng ta hợp tác lần này, bố thực sự không còn thời gian lo liệu, con phải một mình trù bị mọi việc ban đầu, thực khiến con phải vất vả rồi!" Thần Đỉnh tiễn Lăng Điền và Thần Tinh ra cửa, khẽ khàng lên tiếng.

Quả nhiên hôn nhân này chính là cuộc liên hôn đôi bên cùng có lợi.

"Con nên làm vậy mà." Lăng Điền nhếch môi nở nụ cười quyến rũ, sau đó lại nói với Thần Tinh "Chốc nữa anh ra thẳng sân bay, Tinh Tinh, em không cần phải tiễn đâu, cứ quay về nghỉ sớm đi." Anh dịu dàng nói, lại đặt đôi bàn tay ấm áp ra sau lưng Thần Tinh. Hành động thân mật này khiến Quý Yên cảm thấy được an ủi phần nào. Thần Tinh nhẹ quay sang Lăng Điền, vốn dĩ trước nay cô không dám nhìn thẳng vào anh, chỉ là nhìn cảnh này, bất luận là mẹ hay Thần Đỉnh đều không hiểu rõ nội tình bên trong.

"Ừm, anh đi đường cẩn thận, thời tiết ở thành phố S hơi lạnh, nhớ mặc thêm áo."

"Ha ha, Tinh Tinh, còn chưa đến sân bay, con đã bắt đầu lưu luyến rồi à?" Thần Đỉnh bật cười khiến bầu không khí bớt phần ngượng ngập.

"Đâu ạ." Thần Tinh lúng túng cúi đầu đáp nhẹ một câu. Vào lúc Lăng Điền tình cảm mở cửa xe ra, cô quay mặt sang mẹ nói "Mẹ, con về đây, mẹ

https://thuviensach.vn

phải nhớ chăm sóc bản thân thật tốt đấy.”

Cô biết giờ muốn gặp mẹ, chỉ có thể gặp vào ngày phát tang của Thần Hy, tuy rằng chỉ một ngày nữa thôi, nhưng không hiểu sao trong lòng Thần Tinh cảm giác bất an nhẹ nhàng xâm chiếm. Nhìn người làm trong nhà ra vẻ hống hách, mẹ vốn là người xưa nay hay nhún nhường cho qua chuyện, Thần Tinh không biết bà sẽ chịu đựng bao nhiêu lời xách mé nữa.

Cho dù Thần Đỉnh đã cho mẹ cô một danh phận, thế nhưng có nhiều thứ, ví như sự tôn trọng, ông lại chẳng thể nào đảm bảo.

Có điều, ít nhất, mẹ đã có được niềm hạnh phúc mà bà luôn mong muốn, người đàn ông bà yêu đã chịu lấy bà.

Nghĩ như vậy, Thần Tinh cũng cảm thấy vơi đi phần nào sự buồn bã, cô ngồi lên xe, trong tay cầm mấy hộp thức ăn mẹ làm. Mẹ cô mỉm cười gật đầu rồi lặng lẽ dõi mắt tiễn con gái ra về.

Cho dù đã che mấy hộp đựng thức ăn dưới chiếc áo khoác, thế nhưng khi ngồi lên xe, cô chợt cảm thấy vô cùng ngại ngùng, may mà Lăng Điền cũng im lặng suốt, chỉ chăm chú nhìn vào chiếc laptop của mình.

Trong lặng lẽ, Thần Tinh nắm chặt túi đựng thức ăn trong tay hơn, chiếc xe không đi thẳng về biệt thự nhà họ Lăng mà dừng lại trước một tòa nhà lớn. Sau đó, Lăng Điền lẳng lặng xuống xe.

Thần Tinh định mở miệng nói gì đó, nhưng cánh cửa xe đã đóng lại. Cô đành lặng lẽ nhìn anh bước vào tòa nhà. Sau đó, ô tô nhanh chóng phi về biệt thự họ Lăng.

Đơn côi chiếc bóng đối với người khác sẽ vô cùng đau khổ, nhưng đối với Thần Tinh thì chỉ đồng nghĩa với việc tập làm quen. Như mọi khi, cô một mình dùng bữa tối, sau đó lên phòng đọc báo. Báo tối có đăng bài viết

https://thuviensach.vn

Lăng Thị, Thần Thị hỷ sự liên tiếp, sau hôn lễ, hai tập đoàn kết hợp đầu tư, phát triển một khu resort nghỉ mát quy mô lớn. Qua tin tức, Thần Tinh biết, trong nửa tháng nữa Lăng Điền chắc sẽ không trở về.

Nửa tháng này chính là thời gian rảnh rỗi của cô.

Sáng sớm ngày hôm sau, trong tiếng chó sủa vang, Thần Tinh tỉnh dậy. Lúc xuống nhà, dì Tường đã dắt Harry đi dạo về.

"Dì Tường, dì không cần chuẩn bị bữa trưa cho tôi đâu, tôi phải ra ngoài có việc."

Không dám nhìn con Harry đang nhìn mình chằm chằm, Thần Tinh cố gắng kiềm chế nỗi sợ hãi, nói với dì Tường.

"Phu nhân, cô muốn đi đâu thế? Tôi sẽ bảo lái xe Trương đưa cô đi."

"Tôi muốn ra ngoài gặp bạn bè một lát."

"Phu nhân, cho dù ông chủ không ở thành phố H, tốt nhất cô đừng ra ngoài nhiều quá để tránh xuất hiện trên trang nhất báo ngày mai, ảnh hưởng tới danh tiếng của Lăng Thị."

"Tôi chỉ ra ngoài gặp bạn bè bình thường thôi, sẽ không đi dạo lung tung. Hơn nữa, cũng không cần lão Trương phải đưa tôi đi, tôi sẽ đi tàu điện ngầm, chắc chắn sẽ không thu hút sự chú ý của báo đài." Thần Tinh liếc đồng hồ, nhanh chóng đáp lời rồi đeo ba lô định đi ra khỏi biệt thự nhà họ Lăng.

"Phu nhân, quanh đây không có trạm tàu điện ngầm nào đâu, để lão Trương đưa cô ra bến nhé!" Dì Tường vội lên tiếng, nơi này là vùng núi, lại tập trung toàn các gia đình giàu có, lấy đâu ra trạm tàu điện ngầm chứ?

https://thuviensach.vn

Thần Tinh cau chặt đôi mày, tối qua cô đã chuẩn bị mọi thứ, thậm chí còn lên mạng tra bản đồ, thấy trạm tàu điện cách nơi này rất gần, chỉ là không ngờ thực tế hoàn toàn khác biệt.

Lão Trương nhanh chóng lấy xe từ gara ra. Đúng là phải mất nửa tiếng đồng hồ mới đưa cô tới được trạm tàu điện ngầm gần nhất. Sau khi hẹn lão Trương sáu giờ tối sẽ về, Thần Tinh đi thẳng tới khu mới.

Khu mới là nơi cô và mẹ từng nương tựa bên nhau, ở đó, có rất nhiều kí ức tuổi thơ của cô, đồng thời còn có một nơi mà cô muốn tới… Đó là cửa hàng bánh ga tô cách trạm tàu điện ngầm không xa.

Trước kia cô từng là thợ làm bánh cho cửa hàng này, nếu như Thần Đỉnh không bất ngờ xuất hiện, mùng năm tháng giêng, cô sẽ quay lại nơi này, tiếp tục công việc làm thêm của mình. Công việc này hiện nay cũng là công việc kiếm được tiền duy nhất của cô, còn công việc chính, dù thế nào cũng không thể tiếp tục được. Bởi nơi cô làm chính là tập đoàn Thái Hưng, đối thủ cạnh tranh của Lăng Thị. Trước hôm cưới Thần Đỉnh đã nói rõ cho cô biết, lại yêu cầu cô gửi đơn từ chức qua thư điện tử.

Tối qua khi liên lạc với ông chủ cửa hàng bánh, ông ta rất hòa nhã, thậm chí còn đồng ý phát trước một tháng lương cho cô. Đặc biệt còn trả lương gấp đôi nếu cô đồng ý làm việc trong dịp nghỉ lễ.

Thế nhưng ông chủ ấy cũng hoàn toàn không biết việc cô đã lấy Lăng Điền, cũng may bức ảnh đăng trên báo chụp khi cô trùm mạng che mặt, ngoài ra không có một tấm ảnh chân dung nào hết. Đương nhiên chuyện này là điều mà Thần Đỉnh mong muốn.

Thần Đỉnh vốn dĩ không muốn quá nhiều người đã từng sống quanh cô biết được, cô chính là con gái của ông ta, bởi vì điều Thần Đỉnh ghét nhất chính là những người ở tầng lớp nghèo khổ. Ông ta sợ rằng những người như vậy tiếp cận mình là có ý đồ.

https://thuviensach.vn

Có lẽ vào đời sớm nên Thần Tinh có thể nhìn thấu rất nhiều loại người và sự việc, thế nhưng nhiều lúc, cô chỉ mong mình hãy thật ngu ngơ.

Trong cửa hàng bánh lúc này chỉ có Điềm Điềm, những thợ bánh khác thấy cô đề nghị làm thay đều vui vẻ nghỉ ngơi ở nhà. Thần Tinh thay trang phục rồi nhanh chóng bước vào phòng làm bánh, bắt đầu công việc theo đơn đặt hàng.

Tiệm bánh khá nổi tiếng ở khu mới này, và điểm thu hút nhất chính là những phá cách độc đáo của họ, hơn nữa đại đa số những ý tưởng phá cách này đều do Thần Tinh đề xuất.

Cô hiểu rõ tại sao mẹ không muốn cô học nấu ăn. Thế nhưng cô lại cực kỳ thích nấu nướng, đặc biệt là làm bánh kem. Khi vừa làm xong một chiếc bánh kem nữa, tiếng chuông cửa vang lên, có khách vào tiệm.

Người bước vào khiến Điềm Điềm không khỏi vô cùng ngạc nhiên.

Người ấy thực sự quá đẹp, cho dù Điềm Điềm là con gái cũng không thể cưỡng lại sức hút của cô. Trước câu hỏi của mỹ nữ tuyệt sắc, Điềm Điềm lắp ba lắp bắp, mồm miệng không được lanh lợi như mọi khi.

Cô nàng nhanh chóng chạy vào trong phòng làm bánh, gọi Thần Tinh ra ngoài "Tinh Tinh, có một vị tiểu thư muốn đặt bánh sinh nhật. Cậu mau ra ngoài xem có kiểu bánh nào mới lạ thì giới thiệu cho cô ấy, mau lên."

"Khách hàng muốn đặt kiểu bánh mới nhất?" Thần Tinh đặt dụng cụ làm bánh xuống, nhẹ hỏi.

"Đúng thế, cô ấy muốn đặt loại đặc biệt, cậu mau ra ngoài xem đi."

https://thuviensach.vn

Lúc Thần Tinh bước ra bên ngoài, cô gái kia đang gửi tin nhắn, trông dáng vẻ cực kỳ nho nhã. Vừa thấy Thần Tinh, cô ta cong miệng mỉm cười, càng tôn thêm vẻ đẹp xuất trần "Cô là thợ làm bánh chính ở đây?"

"Đúng vậy." Thần Tinh còn chưa kịp kéo khẩu trang xuống, chỉ để lộ mỗi đôi mắt to tròn, sáng trong, thế nhưng vẫn chẳng thể so được với đôi mắt tuyệt đẹp của cô gái trước mặt.

"Tôi muốn đặt một chiếc bánh sinh nhật, ngày kia là cần rồi. Chiếc bánh tôi cần phải đặc biệt, và khác người, có được không?" Giọng cô gái dịu dàng, trong vắt, khi nói chuyện, đôi mắt kia càng lấp lánh, rực sáng hơn.

"Dạ được. Xin hãy cho tôi biết yêu cầu của cô. Tôi sẽ cố gắng hoàn thành."

"Ngoài việc phải đặc biệt và khác người ra, tôi chẳng còn bất cứ yêu cầu nào khác."

"Được. Vậy trưa hai ngày nữa, mời cô tới nhận hàng." Thần Tinh ra hiệu cho Điềm Điềm xuất hóa đơn tính tiền.

"Cảm ơn, giờ tôi phải đặt bao nhiêu tiền?" Cô gái lấy một tấm thẻ tín dụng từ chiếc túi bạch kim, đưa lại.

Chính lúc này, chuông cửa lại lần nữa vang lên, lần này không phải khách hàng mới, mà là ông chủ.

"Tinh Tinh." Nói là ông chủ, nhưng anh chỉ hơn Thần Tinh có ba tuổi, mái tóc nhuộm nâu hơi dài có phần rối bời, khuôn mặt điển trai, tính tình vui vẻ "Mới sớm vậy mà cô đã làm việc rồi à?"

"Dạ, tôi phải làm việc để xứng với số lương anh trả cho mình chứ?" Thần Tinh nhẹ mỉm cười, quay người bước vào trong phòng làm bánh,

https://thuviensach.vn

ngoài này đã không còn việc của cô nữa, tất cả giao lại cho Điềm Điềm là được.

Vũ Văn Phi nhanh chóng theo chân Thần Tinh vào phòng làm bánh. Khoảnh khắc nhìn thấy khuôn mặt cô gái kia, anh thậm chí còn bước nhanh hơn.

Động tác này đối với Điềm Điềm mà nói chính là biểu hiện xấu hổ của một người đàn ông khi gặp được một tuyệt sắc giai nhân, thế nên cô nàng khúc khích mỉm cười, đưa đơn nhận hàng cho cô gái trước mặt. Khi cô gái quay người, bất giác nhìn theo bóng lưng Vũ Văn Phi, dường như có điều gì đó đắn đo.

"Cô thực sự muốn từ chức sao? Chỉ làm nốt tháng này thôi à?" Vũ Văn Phi vừa bước vào phòng làm bánh đã mở lời hỏi.

"Phải xem tình hình đã, nói thật lòng, tôi cũng rất tiếc công việc đãi ngộ tuyệt vời thế này lắm." Thần Tinh cầm dụng cụ làm bánh lên, tiếp tục công việc còn dang dở.

"Đúng thế! Đâu chỉ là tuyệt vời chứ, tài hoa của cô ngày càng được khách hàng yêu thích."

Vũ Văn Phi quả nhiên không biết cô đã lấy Lăng Điền, nói cho cùng, Thần Tinh không phải là cái tên mà cô đã dùng hai mấy năm nay. Trước kia, cô không có tư cách dùng họ 'Thần', mà chỉ theo họ mẹ. Thế nên cái tên Vũ Văn Phi biết được chỉ là Quý Tinh mà thôi.

Về phần mình, cô đương nhiên lại càng thân thiết với cái tên Quý Tinh này hơn.

Đến làm tại tiệm bánh này không chỉ vì đãi ngộ tuyệt vời mà còn vì sở thích, thế nhưng, Lăng Điền không biết có cho phép cô tiếp tục làm việc?

https://thuviensach.vn

“Này, phun kem ra ngoài rồi kìa.” Vũ Văn Phi kéo cái máy phun hoa ra. Lúc này Thần Tinh thoáng định thần, chỉ cảm thấy bàn tay mình âm ấm, tay cô đang nằm trong tay Vũ Văn Phi.

Thần Tinh hoang mang, định rút tay ra, nhưng Vũ Văn Phi không chịu, cứ nắm tay cô thật chặt, chậm rãi tiến lại gần khiến cô phải lui lại phía sau, hoảng hốt nói “Ông chủ…”

“Tinh Tinh…”

“Tôi không kịp giờ hoàn thành các đơn hàng mất thôi, ông chủ, ông mau ra ngoài trước đi, được không?”

Còn tiếp tục thế này, một vài việc mà cô không hy vọng có lẽ sẽ xảy ra mất.

Thế nhưng, trong không gian ám muội, những lời anh nói mới thực sự khiến cô kinh ngạc “Tinh Tinh, em làm bạn gái anh nhé?”

“Ông chủ, nếu như không còn chuyện gì khác, xin anh hãy buông tay tôi ra.”

“Ha ha, tôi chỉ đùa thôi. À đúng rồi, đây là tiền lương của tháng này.” Vũ Văn Phi nhanh chóng buông tay Thần Tinh ra, đưa lại một chiếc phong bì, bên trong có năm ngàn đồng cho cô.

Thần Tinh có cảm giác câu nói vừa nãy giống như thể chỉ là đùa cợt.

Thực ra có nhiều chuyện cứ úp úp mở mở lại càng khiến người ta cảm giác đối phương đang muốn dò thám.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa có lẽ một tháng sau, cô sẽ không thể làm việc tại đây nữa. "Cảm ơn ông chủ."

Trong lòng thầm nghĩ, nhận phong bì xong, chốc nữa cô sẽ nhờ lái xe đưa mình tới biệt thự họ Thần. Ngày mai phát tang, hôm nay, cô nên quay về mới phải phép.

Rất nhanh Thần Tinh quay lại chuyên tâm với công việc làm bánh, sản phẩm đưa ra trông vô cùng thu hút, chiếc bánh màu lục trông đặc biệt tinh tế mà nổi bật.

Vũ Văn Phi bước ra khỏi phòng làm bánh, nhẹ quay đầu nhìn bóng dáng bận rộn của Thần Tinh thoáng vẩn vơ. Lúc nãy, ở khoảng cách gần, nhìn khuôn mặt trong sáng, thuần khiết đó, đã có lúc, anh thừa nhận, gần như đã đánh mất bản thân.

Cho nên, anh mới buột miệng nói ra câu đó.

Mỉm cười tự giễu, nhớ đến vẻ mặt hoảng sợ của cô, anh nghĩ có lẽ trong mắt cô anh chẳng khác nào một tên mãnh thú đáng ghét. Một cô gái như Quý Tinh, anh thực không biết nên dùng từ ngữ nào để hình dung mới chính xác, có lẽ, cô giống như miếng thủy tinh trong suốt, lặng lẽ phát ra ánh sáng.

Những ánh sáng này đôi lúc khiến trái tim xưa nay luôn tĩnh tại của anh mất đi phương hướng…

Ngày tang lễ.

Thần Tinh lo lắng cho sức khỏe của mẹ nên gần như không rời bà nửa bước, mãi cho tới khi tang lễ kết thúc. Trong tang lễ, khi người khác bật

https://thuviensach.vn

khóc đau khổ, cô chỉ cảm thấy sống mũi cay cay, ngay cả khi nhận được tin Thần Hy tự sát, cô cũng chỉ có cảm xúc như vậy.

Bởi lẽ họ vốn chẳng có bất cứ quan hệ tình cảm, muốn cô nghẹn ngào bật khóc giống những người trước mặt, quá khó.

Thế nhưng, việc chăm sóc, an ủi mẹ lại tốn nhiều tâm sức của cô hơn.

Buổi tối khi quay về biệt thự Lăng Thị, Thần Tinh thấy toàn thân rệu rã, đặt người lên giường là ngủ say tới tận sớm hôm sau. Nhìn đồng hồ chỉ còn vài tiếng nữa là phải giao chiếc bánh đặc biệt, cô liền vội vàng lao tới tiệm bánh quên cả dùng bữa sáng.

Bình tĩnh làm theo trình tự, gần trưa, Thần Tinh cảm thấy hơi đói, cô bước tới mở tủ lạnh lấy ra một xuất cơm. Đây là đồ mà hôm trước cô mang về, đem tới đây dùng đúng là hợp lý.

Đang chuẩn bị cho vào lò vi sóng hâm nóng lại, tiếng chuông cửa vang lên, giọng Vũ Văn Phi truyền vào "Đừng có ăn cái đó nữa, năm mới năm me, tôi mời các cô ra ngoài ăn một bữa thịnh soạn được không?"

"Tôi còn phải làm cho xong chiếc bánh này, anh với Điềm Điềm đi đi, tôi ở lại trông cửa hàng luôn."

"Tôi là ông chủ, tôi nói rồi, bữa trưa hôm nay tôi mời." Vũ Văn Phi bước lại, định đoạt lấy phần cơm trên tay Thần Tinh.

Theo phản xạ, cô tránh bàn tay anh, lùi người về sau, nhưng lại lo chạm phải chiếc bánh. Đúng lúc này, di động của cô vang lên, tạm thời hóa giải không khí ngại ngùng vừa mới xuất hiện.

Thần Tinh nhân cơ hội tránh khỏi Vũ Văn Phi, đặt phần cơm trên tay xuống, bước ra ngoài nghe điện thoại. Là dì Tường gọi tới "Phu nhân, mời

https://thuviensach.vn

cô mau chóng quay về. Tối nay có tiệc, ông chủ dặn cô phải quay về sớm để chuẩn bị tham dự tiệc cùng ngài ấy. Một tiếng nữa, lão Trương sẽ đón cô ở cửa trạm tàu điện ngầm."

Dì Tường nói rất nhanh, ngữ khí vội vã, xem ra là vừa nhận được mệnh lệnh của Lăng Điền.

Dập điện thoại, Thần Tinh mím chặt môi "Thật ngại quá, tôi có chút việc, làm xong chiếc bánh này tôi phải về rồi."

"Ồ, vậy có cần tôi giúp gì hay không?" Vũ Văn Phi thận trọng lui về sau một bước, hỏi.

"Không cần đâu. Thật ngại quá, không thể trông cửa hàng giúp anh rồi!" Thần Tinh nói xong, quay người, cho phần cơm vừa mới lôi ra vào tủ lạnh, nhanh chóng hoàn thành chiếc bánh.

Vũ Văn Phi không hề rời đi, chỉ đứng lặng ở đó nhìn Quý Tinh bận rộn, mãi cho tới khi cô hoàn thiện xong bông hoa trang trí cuối cùng trên chiếc bánh, chuẩn bị thay đồ, mới nghe thấy Vũ Văn Phi lên tiếng "Tinh Tinh, cô ghét tôi lắm sao?"

Thần Tinh nhanh nhẹn tháo tạp dề, đáp "Anh là ông chủ của tôi. Làm sao tôi lại ghét anh được?"

"Vậy nhà cô có việc gì? Tôi có thể giúp đỡ được không?"

Thần Tinh đang tháo khẩu trang, bỗng khựng lại, nói "Không có gì cả, mọi việc đều rất tốt. Chỉ là hôm nay, trong nhà tôi có chuyện gấp, tôi phải vội về. Chiếc bánh này, khách hàng hẹn trưa nay sẽ tới lấy. À đúng rồi, chiều nay, phiền anh nhờ mấy thợ làm bánh khác thay ca giúp tôi nha."

"Tinh Tinh, nếu có chuyện gì cần giúp đỡ, nhớ gọi điện cho tôi nhé!"

https://thuviensach.vn

Vào lúc Thần Tinh đeo ba lô lên, chuẩn bị bước ra ngoài, Vũ Văn Phi nói với theo.

Giúp đỡ?

Cô xưa nay chưa bao giờ nhờ ai giúp đỡ, dù vất vả, cực khổ, cô đều có thể một mình gánh vác, chịu đựng…

Cho dù là dùng tốc độ nhanh nhất có thể để quay về biệt thự họ Lăng, nhưng khi Thần Tinh bước vào biệt thự, Lăng Điền đã tới rồi.

“Phu nhân, cuối cùng thì cô đã chịu quay về.” Dì Tường có chút bất mãn nói.

“Xin lỗi, hôm nay tôi có hẹn với mấy người bạn học…”

“Chắc không chỉ hôm nay đâu nhỉ. Ngay ngày thứ hai tôi rời khỏi, cô đã bắt đầu đi hẹn hò, tụ tập rồi…” Lăng Điền ngồi trên chiếc sô pha, chọc ghẹo Harry đang nằm ở dưới chân mình nói “Có điều, về mặt này, tôi không hạn chế quyền tự do của cô.”

Thần Tinh còn chưa kịp lên tiếng, anh đã lạnh nhạt nói tiếp “Mau thay y phục đi, chốc nữa theo tôi tới tham dự một bữa tiệc.”

“Được.” Nếu anh đã không hạn chế, cô cũng chẳng cần phải giải thích quá nhiều.

Bước vào phòng thay đồ, Thần Tinh mới phát hiện bên trong đã có thợ trang điểm, nhà tạo mẫu tóc cùng stylist và một người trông như trợ lý đang đợi, cùng một giá những bộ y phục lộng lẫy, tuyệt đẹp.

https://thuviensach.vn

Đây chính là đãi ngộ của những người có tiền, chỉ một bữa tiệc nhưng tất cả phải chuẩn bị chu đáo tới từng chi tiết.

Nơi tổ chức bữa tiệc là một hội trường VIP. Hội trường này vốn chỉ dành riêng cho những hội viên là nhân vật giàu có và nổi tiếng. Hôm nay ngay đến các hội viên thân thiết cũng không được vào, chỉ những người có thiệp mời mới được tham gia.

Ánh nắng ấm áp buổi chiều thả xuống lớp cỏ ven hồ, lúc này, khách quý trong y phục sang trọng, lộng lẫy lần lượt xuất hiện.

Trong số đó có không ít các tiểu thư xinh đẹp, thường xuyên xuất hiện trên các tạp chí lớn, thế nhưng cô gái thu hút sự chú ý của mọi người nhất chính là người mặc bộ y phục trắng tuyết.

Bộ lễ phục đuôi cá màu trắng tuyết làm nổi bật thân hình tuyệt đẹp của cô. Tại mỗi chỗ gấp nếp của bộ y phục được điểm xuyết những hạt trân châu, trên mái tóc đen huyền cũng được trang điểm bằng thứ hạt quý giá, càng tôn thêm vẻ đẹp hoàn mỹ và quyến rũ của cô.

Lúc này, cô chỉ chăm chăm nhìn vào người đàn ông đang đứng cạnh mình.

Người đàn ông trong bộ vest màu trắng cùng màu với y phục của cô gái đứng cạnh, toàn thân toát ra vẻ quý tộc mà nhã nhặn.

Thời đại này, có rất nhiều người giàu xổi, các doanh nhân với gia sản kếch xù cũng nhiều vô số kể, nhưng rất ít gặp một nhân vật được xem là quý tộc từ trong xương tủy giống như người đàn ông đang đứng cùng cô gái tuyệt mỹ đó.

https://thuviensach.vn

Đôi trai tài gái sắc này là nhân vật chính của bữa tiệc hôm nay, cũng là tiêu điểm của mọi sự chú ý… Vũ Văn Linh và Vu Vãn Lai.

Thế nhưng, khi một đôi khách quý khác xuất hiện, tiêu điểm chú ý nhanh chóng được thay đổi.

Một trong hai vị khách mới tới chính là Lăng Điền, sự xuất hiện của anh lập tức khiến tất cả quan khách đổ dồn ánh mắt. Còn cô gái yêu kiều đang tay trong tay với anh chính là người vợ mà anh vừa cưới… Thần Tinh, nhị tiểu thư của tập đoàn Thần Thị.

Thần Tinh tối nay đích thực đặc biệt khác người.

Sự đặc biệt này thu hút ánh nhìn của mọi người chẳng kém Vu Vãn Lai.

Trên thế gian này có một kiểu phụ nữ cho dù chỉ khoác trên mình bộ lễ phục đơn giản nhất, điểm trang nhẹ nhàng thanh khiết cũng khiến mọi người phải trầm trồ tán thưởng. Người phụ nữ như vậy chính là Thần Tinh.

Người ta không thể nói rõ cô đẹp ở đâu, thế nhưng, chỉ đứng đó thôi lại rất phù hợp với khí thế hơn người của Lăng Điền.

Lúc này Thần Tinh có chút lo lắng. Không phải vì ánh mắt quan khách đang đổ dồn về phía mình, mà là khoác tay Lăng Điền thế này, cô thấy không quen.

Điều khó quen hơn chính là, bước vào hội trường này rồi cô mới phát hiện ra nhân vật nam chính của tối nay Vũ Văn Linh chính là CEO mới nhậm chức của tập đoàn Thái Hưng, nơi trước kia cô từng làm việc.

Cho dù trước kia chỉ là một nhân viên nhỏ bé, lặng lẽ vô danh trong tập đoàn Thái Hưng, các lãnh đạo cấp cao xuất hiện trong buổi tiệc tối nay chưa chắc đã biết đến, thế nhưng Thần Tinh vẫn cảm thấy chột dạ.

https://thuviensach.vn

“Steven, cảm ơn cậu đã dành chút thời gian đáng quý của mình tới tham dự bữa tiệc sinh nhật của tôi.” Vũ Văn Linh bước tới chỗ Lăng Điền, cong miệng mỉm cười, nói vài câu khách sáo.

“Sinh nhật vui vẻ, năm năm rồi, cuối cùng cậu đã quay về phát triển sự nghiệp. Vậy nên dù bận thế nào tôi cũng phải dành chút thời gian tham dự chứ?” Lăng Điền đáp, rồi đưa một chiếc chìa khóa xe được trang trí rất tinh tế ra.

Xung quanh bắt đầu vang lên những tiếng khen ngợi pha lẫn trầm trồ, bởi vì chiếc chìa khóa này là của chiếc ENZO đời mới nhất… vừa đắt tiền vừa sang trọng lại có tốc độ cực cao.

“Tôi rất thích, cảm ơn cậu.” Vũ Văn Linh vẫn giữ nụ cười nhạt, đáp “Bởi vì tập đoàn tổ chức họp hội đồng quản trị cho nên tôi không thể tới tham dự hôn lễ của cậu. Đây là phần quà tôi tặng bù cho cô dâu mới của cậu.”

Vũ Văn Linh lấy một chiếc hộp nhung đỏ từ chiếc khay vừa được bê tới đưa cho Thần Tinh.

Khoảnh khắc đưa món quà cho Thần Tinh, bàn tay Vũ Văn Linh có chút do dự thiếu tự nhiên.

Thần Tinh còn chưa kịp lên tiếng, Lăng Điền đã nhận lấy, mở ra trước mặt mọi người. Đó là một chiếc dây chuyền kim cương quý giá, có mặt là một viên kim cương màu đỏ rực, sáng lấp lánh khiến mọi người nhìn mê mẩn.

“Cảm ơn.” Có thể nhìn ra sợi dây chuyền này giá trị liên thành. Sau khi Lăng Điền giao lại sợi dây này cho người trợ lý phía sau, Thần Tinh chỉ có thể nói được đúng hai chữ này mà thôi.

https://thuviensach.vn

Vu Vãn Lai đứng cạnh bên từ đầu chí cuối chìm trong im lặng, ánh mắt của cô lúc nào cũng chuyên chú tập trung lên người Vũ Văn Linh, tưởng là si tình nhưng giống như đang trốn tránh.

Thần Tinh lặng người nhìn Vu Vãn Lai.

Không ngờ cô ấy chính là người đến đặt bánh sinh nhật ngày hôm qua.

Bởi vì lúc nhận đơn hàng, Thần Tinh đeo khẩu trang nên Vu Vãn Lai không biết khuôn mặt cô. Thế nhưng ngay sau khi Thần Tinh lên tiếng, Vu Vãn Lai thi thoảng lại liếc mắt về phía cô, có điều chỉ là liếc mắt nhìn qua, chứ không hề dừng lại quá lâu.

Dưới ánh đèn hoa lệ, tiếng nhạc rộn ràng vang lên báo hiệu buổi tiệc chính thức bắt đầu.

Sân khấu khiêu vũ dựng giữa một khoảng đất trống, rất nhiều đèn được lắp đặt xung quanh, cách trang trí vô cùng lộng lẫy.

Vũ Văn Linh và Vu Vãn Lai bắt đầu nhảy, dưới chân họ những làn khói trắng tản ra, mềm mại tựa mây. Rất nhanh lớp khói tản rộng, quan khách cũng bắt đầu tiến vào sàn nhảy, hòa mình trong điệu nhạc.

“Tôi… không biết nhảy.” Khi Lăng Điền dắt tay Thần Tinh định tiến vào sàn nhảy, Thần Tinh thoáng chần chừ, cất giọng ngại ngùng.

Lăng Điền thoáng nhếch khóe miệng, người phụ nữ này xem ra có quá nhiều điều không biết, nhưng anh không hề có ý dạy cô những điều này.

Từ từ buông tay cô ra, một vị tiểu thư đứng gọn một bên nhìn Lăng Điền nãy giờ tiến lại “Không biết em có vinh hạnh được nhảy một điệu cùng Lăng tổng hay không?”

https://thuviensach.vn

Lăng Điền nhẹ mỉm cười, nắm lấy bàn tay của cô gái ấy tiến thẳng lên sân khấu.

Không thể phủ nhận, Lăng Điền có kĩ năng khiêu vũ hơn người.

Nếu Vũ Văn Linh và Vu Vãn Lai khiêu vũ hào sảng như nước chảy mây trôi thì những bước nhảy của Lăng Điền cao nhã bất phàm, cho dù bạn nhảy không được mỹ lệ thoát tục bằng Vu Vãn Lai.

Hai cặp nhảy trong trang phục trắng đen tương phản lập tức trở thành những điểm sáng thu hút mắt nhìn của mọi người trong buổi tiệc.

Thần Tinh nhìn vào sàn nhảy, nơi có người đàn ông xuất sắc bất phàm, là người chồng trên danh nghĩa của cô. Giả như bất cứ người phụ nữ nào có lòng hư vinh ở vào địa vị của cô sẽ cảm thấy cực kỳ mãn nguyện và tự hào.

Lòng hư vinh?

Ba chữ này đối với cô mà nói, trước kia, bây giờ cô đều không có tư cách nghĩ tới.

Lúc này, một giọng nói quen thuộc đột nhiên vang lên, thanh âm khiến cô dễ dàng nhận ra chủ nhân của giọng nói này khá ngạc nhiên khi thấy cô xuất hiện tại đây “Tinh Tinh?”

Là ông chủ!

Tối nay, anh diện một bộ comlê đẹp đẽ. Tuy trên thân người vẫn toát ra vẻ rạng ngời, lạc quan nhưng đôi mày anh cứ nhíu chặt. Chỉ đến khi nhìn thấy Thần Tinh, đôi mày ấy mới giãn ra, nhưng rất nhanh sau đó, đôi mắt anh chứa đầy vẻ nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

“Ông chủ…” Cốc nước hoa quả mát lạnh khiến bàn tay Thần Tinh cũng theo đó mà lạnh toát.

Vũ Văn Phi xuất hiện tại đây, dễ dàng nhận thấy anh có mối liên hệ thân thiết với nhân vật nam chính của bữa tiệc.

‘Vũ Văn’, không ngờ cô lại không để ý đến sự tương đồng trong những cái tên đến vậy.

Với thân phận Lăng phu nhân có lẽ sẽ đồng nghĩa với chuyện cô bất đắc dĩ phải từ bỏ công việc làm bánh với đãi ngộ hậu hĩnh rồi.

“Tôi có vinh hạnh mời cô một điệu nhảy không?” Vũ Văn Phi đưa tay về phía cô, hỏi khẽ.

“Tôi không biết nhảy.”

Anh vẫn nắm tay cô, gần như không chấp nhận lời từ chối “Tôi sẽ dạy cô.”

Bàn tay anh ấm áp, nhanh chóng lấy ly nước hoa quả trong tay cô ra, đặt xuống chiếc khay của nhân viên phục vụ, sau đó dắt cô đi vào sàn nhảy.

Sàn nhảy được gắn các bóng đèn nhỏ nhấp nháy trông chẳng khác nào một dải ngân hà, âm nhạc lúc này đã chậm dần chứ không còn nhanh như khi nãy.

Vũ Văn Phi dịu dàng đặt tay ra sau eo Thần Tinh “Đây là bước chậm bốn, rất dễ học, cứ theo sát bước chân của tôi là được. Tôi tiến cô lùi, tôi lùi cô tiến.”

Giọng Vũ Văn Phi mang theo mê lực khiến Thần Tinh chẳng còn tâm tư nào suy nghĩ tới những việc khác, sau một lần quay người, anh bắt đầu dẫn

https://thuviensach.vn

cô nhảy từng bước.

Sàn nhảy rộng, người nhảy lúc này không còn nhiều như vừa rồi nên đám khách bên dưới có thể nhìn thấy một hình ảnh rất đẹp. Trong dải ngân hà kia có một người đàn ông rạng rỡ, điển trai dịu dàng đang dẫn bước cho một cô gái thuần khiết tựa thiên sứ.

Bước nhảy của người đàn ông không quá điêu luyện, bước nhảy của cô gái có phần ngô nghê. Thế nhưng lại khiến cho người ta bất giác nhớ lại tuổi thanh xuân tươi sáng.

Ai mà không từng bắt đầu với những bước nhảy ngô nghê, thiếu điêu luyện kia chứ?

"Linh, em trai anh…" Vu Văn Lai dường như đã hướng sự chú ý của mình đến hai người đang nhảy trên sàn.

Vũ Văn Linh cầm ly sâm panh, nhẹ đưa lên miệng từ từ thưởng thức.

Vu Văn Lai không hề nói tiếp, bất giác cô đưa mắt nhìn về một hướng khác, nơi Lăng Điền đang cười nói vui vẻ với bạn nhảy. Ánh mắt cô chỉ dừng lại vài giây, sau đó nhanh chóng rời đi, nhưng khoảnh khắc rời đi đó vừa hay bắt gặp ánh mắt Vũ Văn Linh đang nhìn mình ngẫm nghĩ.

"Linh, nhân tối nay, anh hãy nói chuyện tử tế với Tiểu Phi một lần đi! Hiếm khi cậu ấy chịu quay về. Suy cho cùng hai người cũng là anh em, chẳng có lý gì mà không thể nói chuyện được với nhau cả." Vu Văn Lai dịu dàng lên tiếng, ánh mắt mềm mại tựa mây.

"Được, anh sẽ làm thế." Vũ Văn Linh đặt ly sâm panh xuống, khoác tay lên bờ vai trắng trẻo ngọc ngà của cô "Cảm ơn em đã chuẩn bị bữa tiệc sinh nhật này cho anh. Anh rất thích."

https://thuviensach.vn

“Anh thích là được rồi!” Vu Văn Lai nhẹ đáp rồi mỉm cười nhã nhặn.

Trên sân khấu, bước nhảy của Thần Tinh dần uyển chuyển. Mặc dù không muốn khiêu vũ, thế nhưng khi đi theo bước nhảy của Vũ Văn Phi, bắt đầu điệu nhảy đầu tiên trong cuộc đời, cô bỗng phát hiện thực ra khiêu vũ không hề quá khó.

Phát hiện này khiến Thần Tinh lơ đãng vài giây, nhưng chỉ trong mấy giây ngắn ngủi, Vũ Văn Phi đã dẫn cô đến một góc khuất nơi có ánh sáng xanh lam dịu dàng.

“Tinh Tinh, em nhảy rất tốt.” Vũ Văn Phi ghé sát về phía cô, thì thầm.

Câu nói này lập tức khiến Thần Tinh choàng tỉnh, lập tức rút tay ra khỏi tay anh. Cô làm sao thế, tại sao lại khiêu vũ cùng Vũ Văn Phi?

Cho dù chỉ là người vợ trên danh nghĩa của Lăng Điền, trước mặt mọi người anh giữ thể diện cho cô, thì cô cũng không thể không để ý mà giữ thể diện cho anh được.

Dứt khoát rút tay mình ra khỏi tay của Vũ Văn Phi, cô nói “Ông chủ…”

“Đừng gọi anh là ông chủ, em có thể gọi thẳng tên anh.”

“Được, từ nay về sau, tôi có thể không gọi anh là ông chủ nữa. Nhưng từ mai, tôi sẽ không tới tiệm bánh làm nữa. Số tiền anh ứng trước, tôi sẽ cố gắng trả lại nhanh nhất có thể.”

Vũ Văn Phi mỉm cười đầy bất lực “Tinh Tinh, anh trước nay chưa từng hỏi thăm em rốt cuộc là ai, cũng giống như em chưa từng hỏi xem anh là ai. Tối nay, anh nghĩ chắc em đã đoán ra được, anh chính là em trai của Vũ Văn Linh. Thế nhưng chỉ cần em tiếp tục đi làm, em có thể không cần nói cho anh biết em là ai.”

https://thuviensach.vn

“Vũ Văn Phi, tôi là phu nhân của Lăng Điền.” Cô bình tĩnh buông tiếng nhưng không hề nhìn vào mắt của Vũ Văn Phi “Xin lỗi vì đã giấu anh bấy lâu nay.”

Rốt cuộc cô vẫn phải nói ra chuyện này. Thực ra lúc cô xuất hiện, hẳn anh đã rõ được điều này.

Tối nay, ở bên cạnh người đàn ông được mệnh danh là quỷ Satan trên thương trường, cô đã toát lên vẻ lạ thường quyến rũ, chỉ là một Thần Tinh như vậy, trời đã định là thứ mà Vũ Văn Phi anh chẳng thể với tới.

Có điều, tại sao anh vẫn mong mỏi, cho dù niềm mong mỏi đó luôn bị từ chối.

Lúc Thần Tinh hoang mang bỏ đi, bất ngờ đâm sầm vào vòng tay của một người đàn ông. Không cần ngẩng đầu, cô biết đó chính là Lăng Điền.

Lăng Điền thuận tay ôm chặt lấy cô, thế nhưng khi bàn tay còn lại của anh vòng qua eo cô, cô bỗng cứng đờ người. Cảm giác căng thẳng đó kéo dài cho tới khi anh dẫn cô nhảy tiếp, dưới ánh đèn lấp lánh, bước nhảy của cô chẳng thể nào thuần thục và thoải mái được.

“Ngẩng đầu lên.” Giọng nói trầm ồm của Lăng Điền vang lên khi thấy cô cứ mải miết cúi rạp đầu xuống, như thể sợ bất cẩn giẫm lên giày anh.

Bộ dạng thận trọng này của cô hoàn toàn không có khi nhảy với Vũ Văn Phi.

Xem ra chỉ có nhảy với anh cô mới căng thẳng thì phải.

Khoảnh khắc ngẩng đầu lên, không biết do bước nhảy anh quá điêu luyện hay do anh quá đỗi thu hút, khiến cô thoáng thất thần, dưới chân hình

https://thuviensach.vn

như đã giẫm phải thứ gì đó… là giày của anh.

Ngại ngùng lùi lại phía sau, nhưng Lăng Điền vẫn giữ chặt lấy cô, ôm cô vào lòng, hành động khiên cưỡng đó khiến cô có cảm giác hơi đau, vội né tránh bằng cách đặt cằm trên bờ vai của anh.

Đây là lần đầu tiên cô đặt cằm trên vai một người đàn ông, mùi hương nam tính thoang thoảng bên cánh mũi. Bàn tay lúng túng không biết đặt thế nào khi khoảng cách giữa hai người bọn họ quá gần. Cô chỉ còn cách nhẹ nhàng ôm lấy bờ vai anh.

Tư thế này có phần rất ám muội. Nhưng trong mắt mọi người họ vốn là vợ chồng, thế nên sự ám muội này khiến người ngoài cảm thấy vô cùng ngưỡng mộ.

Dưới ánh đèn nhấp nháy, đôi vợ chồng nổi bật trên sàn nhảy. Đến khi điệu nhảy kết thúc, lúc anh buông ra, khuôn mặt cô đã đỏ rực như quả táo chín. Khoảnh khắc cô chỉ biết cúi đầu, lặng lẽ theo anh rời sàn nhảy.

Bóng người thấp thoáng, tiếng cười nói vui vẻ vang vọng bên tai, chỉ là cô chẳng muốn nghe kĩ những lời trao đổi khách sáo ấy.

Cho dù trước kia thế nào, giờ cô cần phải diễn tốt vai Lăng phu nhân.

Mãi cho tới khi bài hát chúc mừng sinh nhật vang lên, xung quanh hồ đột nhiên sáng rực, dưới khung cảnh tuyệt đẹp, hai nhân viên phục vụ đẩy một chiếc bánh sinh nhật ra.

Chiếc bánh này là do Thần Tinh tự tay làm, thế nhưng ngoại trừ Vũ Văn Phi ra chẳng ai biết được.

Lúc này Vũ Văn Linh đang đứng trước chiếc bánh kem hai tầng cùng Vu Vãn Lai.

https://thuviensach.vn

Sau khi không gian tĩnh lặng trở lại, trước mặt quan khách, Vũ Văn Linh dịu dàng cất tiếng "Cảm ơn Vãn Lai đã tận tâm chuẩn bị bữa tiệc sinh nhật này cho tôi. Và tối nay tôi muốn mời em trai tôi cùng thắp sáng những ngọn nến trên này."

Lời nói vừa dứt, ánh đèn bỗng chiếu thẳng lên người Vũ Văn Phi. Vũ Văn Phi lúc này đang đứng ở vị trí gần như ngoài cùng, dường như không hề có ý định tiến lại gần.

"Tiểu Phi, mau lại đây." Vu Vãn Lai khẽ gọi Vũ Văn Phi, nhưng Vũ Văn Phi vẫn khoanh tay đứng im tại chỗ.

Mãi cho tới khi Vũ Văn Linh cau chặt đôi mày, tỏ rõ vẻ không vui, cả hội trường bắt đầu ngần ngại, Vũ Văn Phi mới nhìn về phía chiếc bánh kem hai tầng kia. Anh nắm chặt bàn tay, ngay giây sau, từ từ tiến về phía Vũ Văn Linh trước ánh mắt chăm chú của mọi người.

Vu Vãn Lai lấy ra ngọn nến màu vàng trên khay ra hiệu cho hai anh em cùng cắm lên bánh.

Ánh nến lấp lánh khiến chiếc bánh kem hai tầng càng thêm nổi bật, lúc Vũ Văn Linh thổi tắt nến, một màn hoa lệ lập tức diễn ra.

Cả chiếc bánh kem, sau khi nến được thổi tắt, từ trên xuống dưới xuất hiện những lớp sóng lăn tăn, để lộ ra thân trong bánh kem có màu xanh lam, điểm cắm bên trên phụt ra những tia lửa vàng óng. Chiếc bánh kem giờ đã khoác trên mình một diện mạo hoàn toàn mới.

Vũ Văn Phi cong miệng mỉm cười, tay nghề của Tinh Tinh thực sự càng lúc càng tinh tế.

https://thuviensach.vn

Tối nay, nếu không phải vì chiếc bánh kem này, anh đã không cùng Vũ Văn Linh châm nến. Bởi lẽ sự xuất hiện của anh không đồng nghĩa với việc những hiềm khích giữa hai người không còn nữa.

Giờ khi chiếc bánh sinh nhật đã mang diện mạo mới, anh quay người, lùi ra khỏi đám đông.

Lần này, Vũ Văn Linh không hề nhìn Vũ Văn Phi thêm lần nào nữa, chỉ lặng lẽ nhìn phía dưới rồi từ từ cất tiếng "Tối nay, cảm ơn các vị đã tới tham dự bữa tiệc sinh nhật của tôi. Nhân dịp này, tôi xin trịnh trọng tuyên bố một việc…"

Ánh đèn được chỉnh sáng lên, bóng đèn màu lam giờ đã chuyển sang chiếu lên người Vu Vãn Lai "Tôi quyết định tháng sau sẽ kết hôn cùng Vãn Lai, hôm nay tôi muốn chính thức cầu hôn cô ấy."

Dừng lại đôi chút, Vũ Văn Linh mỉm cười nhìn người phụ nữ đang đứng bên cạnh "Vãn Lai, em có đồng ý lấy anh không?"

Lời nói vừa dứt, giữa không trung đột nhiên xuất hiện một đôi cánh trắng, giữa đôi cánh đặt một chiếc hộp lông vũ bằng trái tim. Vũ Văn Linh nhận lấy, mở chiếc hộp ra, bên trong đựng một chiếc nhẫn tuyệt đẹp, viên kim cương xanh lam được cắt hình trái tim, dưới ánh đèn càng toát lên ánh sáng của hạnh phúc, của vui vẻ.

Khoảnh khắc nhìn thấy chiếc nhẫn kim cương, Vu Vãn Lai chẳng thể bình tĩnh được nữa, khẽ khàng lên tiếng, thanh âm nghẹn ngào, xúc động "Linh…"

"Vãn Lai, lấy anh nhé!"

Khóe miệng cô nhẹ run rẩy, đôi mắt long lanh, khẽ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Khi chiếc nhẫn được đeo vào tay Vu Vãn Lai, hai bên hồ rực sáng pháo bông, khi pháo bông rực rỡ nhất, trên không trung xuất hiện dòng chữ 'LOVE' rất lớn.

Sự lãng mạn có thể mua bằng tiền. Đương nhiên chiếc bánh kem đặc biệt khác thường kia cũng được dùng tiền để mua.

Chỉ là khi tin tức này được công bố, quan khách không ngừng chúc phúc, Vũ Văn Linh cầm dao cắt bánh tượng trưng, rất nhanh chiếc bánh bị rơi vào quên lãng.

Không biết từ lúc nào, Lăng Điền đã không còn ở cạnh bên. Khoảnh khắc Thần Tinh có cảm giác như bản thân cũng bị lạnh nhạt, lãng quên như chiếc bánh kem kia vậy.

Tiếng nói tiếng cười nơi đây dường như không thuộc về cô, mà cô cũng chẳng thể nào hòa hợp được với không khí cao sang, quý phái ở nơi này.

Đi tới bên cạnh chiếc bánh kem, cô khẽ nghiêng đầu, mím chặt đôi môi, dù thế nào thì cô cũng đã tốn hơn hai tiếng đồng hồ mới tạo ra được chiếc bánh đặc biệt này, lại cộng thêm cả buổi tối hôm trước suy nghĩ ý tưởng. Vậy nên, cô không muốn lãng phí. Chỉ cần có một người thưởng thức, đối với người thợ làm bánh cũng đã được coi là không uổng phí rồi.

Ý nghĩ này thoáng hiện trong đầu Thần Tinh, bỗng một bàn tay không hề xa lạ đã cầm dao cắt bánh đầy thuần thục.

Vũ Văn Phi nhanh nhẹn cắt một miếng bánh nhỏ có nhiều phô mai mà cô thích ăn nhất, đưa lại cho cô. Sau đó anh lại cắt một miếng bánh to khác đặt vào đĩa của mình.

Rồi họ lặng lẽ ăn bánh. Có lẽ đối diện với cô của lúc này, anh chẳng thể nói quá nhiều chuyện được.

https://thuviensach.vn

Bánh kem rất ngon, thế nhưng ăn vài miếng thấy khát nước, Thần Tinh định đi tìm nước để uống. Bất ngờ một ly nước được đưa tới trước mặt cô "Cảm ơn."

Đang nghĩ có lẽ một nhân viên phục vụ tận tâm nào đó đưa tới, đến khi quay người nhìn sang, bàn tay nhận nước của Thần Tinh rút lại một cách thiếu tự nhiên. Không ngờ là Lăng Điền.

Không biết anh đã lặng lẽ quay về bên cạnh cô từ lúc nào, thoắt ẩn thoắt hiện giống như lúc anh rời đi.

"Rất ngon à?" Anh liếc nhìn miếng bánh trên tay cô, đưa lời hỏi.

"Vâng, ăn cũng được." Cô bình tĩnh nhận ly nước từ anh, khẽ cúi mặt dùng ngón tay lau đi vết kem còn dính bên miệng.

Lăng Điền lại gần chiếc bánh kem, cắt một miếng bánh màu lam nhỏ, là phần đáy bánh có vị sơ-ri, bên ngoài quét lớp sô cô la còn cả ít hạt điều, mùi vị khá đặc sắc.

Nghe nói, điểm tâm ngọt có thể khiến tâm trạng con người ta vui vẻ hơn, cho nên, vào một buổi tối như hôm nay, anh cần ăn chút điểm tâm ngọt mới được.

Khoảnh khắc ăn xong miếng bánh, anh bỗng nghe thấy giọng nói bẽn lẽn của cô vang lên bên tai "Vẫn còn một miếng bánh vị cỏ thơm nữa, anh có muốn thử không?"

Thấy Lăng Điền gật đầu, Thần Tinh nhanh chóng đưa cho anh một miếng bánh nhỏ.

https://thuviensach.vn

Đây là miếng cắt ra từ lớp bánh màu trắng, là tầng thứ hai có hình dạng giống như núi tuyết của chiếc bánh gato. Nếm thử một miếng, lập tức cảm nhận được vị mát lạnh thanh thanh.

https://thuviensach.vn

Cắn miếng thứ hai, Lăng Điền nhận ra có vị cỏ thơm ở giữa, ngoài ra còn có hạt điều được nghiền vụn.

Đích thực là một chiếc bánh rất ngon.

Nhìn anh từ tốn thưởng thức, khuôn mặt Thần Tinh thoáng ửng đỏ, theo lý mà nói cô không nên cho anh biết chiếc bánh kem này có hai vị khác nhau. Là cô đã lỡ miệng. May mà, hình như anh không hề để ý.

Vũ Văn Phi đứng cạnh bên nhìn khóm má đỏ ửng của Thần Tinh, anh xiên miếng bánh sau cùng trên đĩa đưa lên miệng, mùi hạt điều rất hợp với vị ngọt của phần bánh, nhưng lại mang theo chút đắng.

Cách đó không xa, Vũ Văn Linh khẽ quay mặt qua, trước mắt liền hiện ra hình ảnh ba người đang đứng cạnh chiếc bánh sinh nhật của mình.

Nhưng, anh không hề bước về phía đó, mà thu tầm mắt, nhìn Vu Văn Lai đang đứng cạnh bên. Vu Văn Lai lúc này đang tiếp chuyện một tiểu thư giàu có, khi thấy Vũ Văn Linh nhìn mình, cô nhẹ quay sang đáp lại bằng ánh mắt dịu dàng. Hình ảnh ấy trong mắt người khác chính là biểu hiện của tình cảm tương thông, vô cùng lãng mạn.

Có thể lấy được một cô gái, bất cứ điểm nào cũng đáng để người khác ngưỡng mộ cũng là điều đáng ngưỡng mộ. Mặc dù hoàn cảnh xuất thân chưa tương xứng nhưng chỉ cần nỗ lực là có thể dần dần hòa nhập vào giới thượng lưu, xóa nhòa đi dấu vết.

Nghi thức bắn pháo hoa sau cùng của bữa tiệc chính thức bắt đầu, bầu trời lấp lánh rực rỡ thu hút ánh mắt của tất cả mọi người, thế nhưng đối với đại bộ phận những người đàn ông có mặt trong bữa tiệc này mà nói, họ dành phần nhiều thời gian để chúc rượu, nói chuyện cùng nhau.

https://thuviensach.vn

Tiêu điểm để mừng rượu, chuyện trò không chỉ có Vũ Văn Linh mà còn cả Lăng Điền, hai đối thủ cạnh tranh xưa nay cùng lúc xuất hiện trong một bữa tiệc sinh nhật khiến lãnh đạo cấp cao của các công ty có mặt tại đây đều kinh ngạc. Đồng thời họ cũng mong rằng trong lúc mừng rượu, chuyện trò có thể moi được thông tin nào đó, ví dụ như tập đoàn Thái Hưng liệu có hóa giải hiềm khích với tập đoàn Lăng Thị, rồi đưa ra hướng hợp tác phát triển mới không.

Đối với vấn đề này, cả Lăng Điền và Vũ Văn Linh đều chỉ cười cho qua, ngoại trừ tiếp rượu được mời, họ không bày tỏ bất cứ thái độ nào rõ rệt.

Thần Tinh không hề đi cạnh bên Lăng Điền. Cô có niềm lo lắng riêng. Tham dự bữa tiệc hôm nay, chắc hẳn đều là những lãnh đạo cấp cao của tập đoàn Thái Hưng, thế nên chưa chắc đã nhận ra một viên chức bé nhỏ như cô, nhưng Thần Tinh vẫn có dự cảm bất an. Hơn nữa cô cũng không thể che giấu triệt để quá khứ trước kia, lại cộng thêm một vài hành động bất thường của Vũ Văn Phi, càng khiến Thần Tinh không còn cách nào khác ngoài việc lặng lẽ đứng tại chỗ ít người.

Nhưng khi cô bước tới một góc khuất của hội trường, định múc bát canh uống thì Vũ Văn Phi lại xuất hiện. Trong giọng nói dường như có chút hơi men, nhưng cũng may hành động không đi quá giới hạn “Tinh Tinh, cho dù em là phu nhân của ai, nếu thích, em vẫn có thể quay về tiệm bánh làm việc”

Chỉ một câu nói đơn giản nhưng đã phơi bày những chuyện mà cô đang cố tình che giấu.

Với thân phận là phu nhân của Lăng Điền mà cô vẫn cần ứng trước tiền lương, thực là chuyện bất bình thường, có điều, Vũ Văn Phi chỉ nói đúng một câu đó rồi thôi. Chỉ cần cô bằng lòng, anh sẽ tiếp tục che giấu cho cô.

https://thuviensach.vn

Đối diện với một Vũ Văn Phi như vậy, Thần Tinh không biết phải từ chối thế nào cho phải. May mà một giọng nói dịu dàng của phụ nữ vang lên, phá vỡ không khí ngại ngùng "Tiểu Phi, em đang ở đây à?"

Là Vu Văn Lai.

"Dạ." Vũ Văn Phi cứng họng đáp lại một tiếng.

"Lăng phu nhân cũng ở đây sao?"

Thấy Thần Tinh cúi đầu né tránh, Vu Văn Lai thoáng nghĩ ngợi rồi mỉm cười khẽ nói "Món canh này rất tốt cho phụ nữ chúng ta, Lăng phu nhân nếm thử đi!" Vu Văn Lai nói xong đưa tay mở chiếc vung màu vàng bên cạnh ra, mùi canh thơm ngát bốc lên.

"Thôi không cần, tôi đột nhiên không muốn dùng canh nữa, hai người cứ nói chuyện đi." Thần Tinh đặt bánh xuống, vội vã rời khỏi như thể muốn né tránh Vũ Văn Phi.

Vũ Văn Phi là một ông chủ tốt, chỉ là cô có rất nhiều điều cấm kị.

Những điều cấm kị này bao gồm cả việc vừa mới quay người lại đã nhìn thấy Lăng Điền đi về phía này. Hôm nay anh trong bộ trang phục màu đen quý phái, khí chất bất phàm, là tiêu điểm của bữa tiệc hôm nay, cũng là nơi mà cô thường hướng ánh mắt ngước nhìn.

Ánh mắt Vũ Văn Phi dõi theo không ngừng hình ảnh Thần Tinh khoác tay Lăng Điền rời khỏi bữa tiệc, cho tới tận khi giọng nói nhẹ nhàng của Vu Văn Lai vang lên, anh mới rời mắt khỏi hướng đó.

"Tiểu Phi, bất luận thế nào, anh ấy cũng là anh trai cậu, mọi việc anh ấy làm đều vì muốn tốt cho cậu. Bây giờ, tập đoàn chúng ta sắp lên sàn chứng khoán, anh chị hy vọng cậu có thể quay về trợ giúp."

https://thuviensach.vn

“Chị vẫn còn chưa gả vào nhà Vũ Văn chúng tôi, tôi với anh ấy thế nào, không cần chị nói giúp.” Vũ Văn Phi ngạo mạn đáp lời, sau đó quay người bỏ đi.

Sắc mặt Vu Văn Lai lập tức trắng bệch, rất nhanh Vũ Văn Linh bước tới, đặt bàn tay ấm áp của mình lên bờ vai cô “Văn Lai, đừng bận tâm đến nó, từ nhỏ tới giờ nó là như vậy, bỏ đi.”

Vu Văn Lai đặt nhẹ tay lên bàn tay anh, ánh sáng màu lam phản chiếu từ viên kim cương trên chiếc nhẫn trông thật mê hồn.

“Linh, lần này khó khăn lắm mới tìm được cậu ấy, làm sao có thể để cậu ấy tiếp tục như vậy mãi được?”

Hai năm trước, Vũ Văn Phi bỏ nhà ra đi, lần này là do cô tình cờ phát hiện ra tung tích của Văn Phi khi đi đặt bánh kem sinh nhật.

Đối với hai anh em nhà họ Vũ Văn mà nói, có nhiều chuyện nếu có thời gian ngồi nói chuyện thẳng thắn có lẽ đã không đến mức như người xa lạ thế này.

“Văn Lai, anh vẫn phải nói lời cảm ơn với em vì em đã tìm Tiểu Phi về giúp.”

“Linh…” Vu Văn Lai nhẹ nhàng quay người, kiễng chân, hôn nhẹ một cái lên môi Vũ Văn Linh.

Thần Tinh không biết Lăng Điền nhìn nhận thế nào về mối quan hệ giữa cô và Vũ Văn Phi, cho dù tối nay cô đã né tránh, thế nhưng từ điệu nhảy đến chiếc bánh kem tất cả đều là những hành động không nên có.

https://thuviensach.vn

Lúc này Lăng Điền vừa lên xe đã nhắm mắt nghỉ ngơi. Trong không gian tĩnh lặng, ban đầu Thần Tinh còn thấp thỏm lo lắng, sau dần chuyển sang tự giễu bản thân. Đối với anh cô có thân phận gì chứ, chẳng qua chỉ là một quân cờ trong ván cờ hợp tác giữa Lăng Điền và tập đoàn Thần Thị mà thôi.

Thế nên trước mặt mọi người cô còn nhịn được huống hồ là bây giờ?

Khẽ vuốt lại phần váy nhăn nhúm, Thần Tinh của tối nay đã được tận ba vị stylist có tiếng chăm sóc tạo hình, cho nên thậm chí trông còn xuất chúng, lộng lẫy hơn cả ngày kết hôn.

Hơn nữa ngày kết hôn, mọi lễ phục và trang sức mà cô dùng đều là chuẩn bị cho Thần Hy. Nhưng tối nay, từ trang điểm, y phục cho tới trang sức, tất cả đều phù hợp với khí chất của cô, được chọn riêng cho cô. Thế nên khi trang điểm xong, ngay đến cô cũng cảm thấy kinh ngạc khi nhìn dáng vẻ mình hiện lên trong gương.

Cô khẽ ngước mắt vào tấm kính chắn ô tô màu đen, hình ảnh hiện lên trông xinh đẹp, thuần khiết, thơ ngây.

Còn đang mải chìm đắm trong cảm giác mê say, bỗng Thần Tinh cảm nhận có ánh mắt lạnh lùng liếc tới.

Không biết từ lúc nào, anh đã mở mắt nhìn sang, khiến cô rơi vào tâm trạng hoang mang, không biết nên làm sao cho phải.

Ngay sau đó, giọng nói lạnh như băng của anh lại truyền tới "Nếu đã giữ vai trò là Lăng phu nhân, tôi hy vọng cô giữ gìn hình ảnh. Thế nên không được phép tới tiệm bánh làm thêm nữa, sau này mỗi tháng tôi sẽ phát cho cô một khoản tiền sinh hoạt."

Không ngờ anh đã biết chuyện này.

https://thuviensach.vn

“Tôi…” Thần Tinh muốn nói gì đó, thế nhưng, qua tấm kính, cô thấy rõ dáng vẻ bực bội của Lăng Điền “Dạ, tôi biết rồi, sau này tôi sẽ không tới tiệm bánh đó nữa.”

Cô không muốn giải thích bởi cô biết dù giải thích thế nào thì đối với người không muốn nghe, tất cả chỉ là vô ích.

Suốt dọc đường đi, trong xe lại nhanh chóng chìm trong im lặng. Lúc về đến biệt thự, dì Tường đã chuẩn bị bữa ăn đêm rất phong phú, thế nhưng Lăng Điền không ăn mà cứ thế lên thẳng trên lầu.

Dì Tường thấy Lăng Điền đã lên gác, đương nhiên cũng chẳng còn hứng thú tiếp tục phục vụ Thần Tinh. Hơn nữa bản thân Thần Tinh cũng chẳng có tâm trạng nào nữa, cô lặng lẽ quay về phòng, bản thân cứ có cảm giác như mình là cô bé Lọ Lem trong truyện cổ tích. Quá mười hai giờ, mọi hào quang sẽ hoàn toàn biến mất.

Cởi bộ lễ phục trên người xuống, Thần Tinh có chút nhìn không ra bộ váy này mang màu gì. Dưới ánh đèn rực rỡ trông nó giống như màu ngọc bích, nhưng trong bóng tối ảm đạm nó chỉ mang màu xanh nhạt mà thôi. Cũng giống như tâm trạng cô lúc này, chỉ trong một buổi tối ngắn ngủi mà gợn sóng không biết bao nhiêu lần.

Thay bộ đồ ngủ đơn giản, Thần Tinh tẩy lớp trang điểm trên mặt, khỏa nước lên rửa rồi nằm xuống giường. Chỉ là không biết tại sao, lật qua lật lại mãi mà không thể nào chợp mắt nổi, cho tới khi hành lang truyền vào tiếng bước chân nhẹ nhàng, tiếp sau đó, dường như có thứ gì đó ngã xuống, cô bất giác nhổm dậy, chạy đến bên cửa, mở ra chỉ thấy gần cột nhà kiểu châu Âu cách đó không xa, một bóng người cao to đang ngồi bệt ở đó.

Lúc này, bên chân anh một chai rượu đổ nghiêng, chất lỏng màu trắng loang đầy nền đá cẩm thạch, dưới ánh đèn phản chiếu, hiện lên bóng dáng thất thần, buồn bã.

https://thuviensach.vn

“Anh vẫn ổn chứ?” Cô đứng đó, đợi một lúc khá lâu chẳng thấy Lăng Điền đứng dậy, bất giác mở to cửa, bước lại gần, nhẹ nhàng hỏi.

Cô biết anh chán ghét mình. Nhưng cô không thể không lo lắng khi thấy anh cứ ngồi lặng như thế một lúc lâu.

Nghe cô hỏi, anh khẽ ngước mắt nhìn lên, ngay lúc sau, còn chưa kịp phản ứng lại, cô đã bị anh kéo mạnh một cái, xoay người, đã bị anh đè xuống phía dưới, hai tay du ngoạn trên khắp cơ thể cô, động tác này khiến toàn thân Thần Tinh cứng đờ, muốn đẩy anh ra nhưng bàn tay đã bị anh khống chế, giữ chặt trên đỉnh đầu.

Lăng Điền một tay giữ chặt Thần Tinh, một tay lại cầm lấy chai rượu lên, dốc thẳng vào miệng.

“Anh đừng uống nữa.” Thần Tinh bất giác buột miệng nói, chẳng bận tâm đến tư thế ám muội của cả hai lúc này.

Dưới ánh đèn mờ ảo, nhìn dáng vẻ khác lạ của anh, cô chẳng thể nói rõ được cảm giác, chỉ cảm nhận dường như trong anh đang tràn ngập nỗi bi thương mà lại như cố ý che giấu đi sự thật nghiệt ngã nào đó.

“Ha ha…” Anh khẽ bật cười thành tiếng, nhìn cô chăm chú rồi anh đột ngột hạ người, chuẩn xác trao cô một nụ hôn.

Khoảnh khắc ấy, Thần Tinh chỉ cảm thấy đầu óc như muốn nổ tung, tiếp theo, hoàn toàn trống rỗng.

Thứ cảm giác này vô cùng lạ lẫm, khiến trái tim cô đập thình thịch không ngừng.

Bây giờ… anh đang hôn cô? Đây cũng là nụ hôn đầu tiên của cô.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng đó không phải là nụ hôn đúng nghĩa bởi rất nhanh sau đó anh liền truyền số rượu vừa nốc khi nãy sang miệng cô.

Vị rượu vừa mạnh vừa nồng, xộc thẳng lên mũi khiến cho cô bật ho sặc sụa.

Cô ho hắng khổ sở một hồi, nhưng chẳng thể nào nôn số rượu không nên uống kia ra, ngược lại còn khiến anh bật cười chế giễu "Không thể uống rượu còn miễn cưỡng bản thân. Xem đi, tự chuốc vạ vào thân rồi đúng không?"

Anh đang nói với cô sao? Thanh âm sao có thể hoàn toàn biến mất vẻ lạnh lùng? Hay là, trong mắt anh lúc này, cô đã là một người hoàn toàn khác?

Thần Tinh chìm trong im lặng, chỉ thấy anh đưa bàn tay thon dài, dịu dàng gạt đi số rượu còn vương bên miệng cô khi nãy "Tại sao chứ, lúc nào em cũng không nghe lời anh dặn?"

Giọng nói dịu dàng, ánh mắt càng lúc càng thêm chứa chan tình cảm của anh khiến Thần Tinh phải cau chặt đôi mày "Lại chau mày, còn chau nữa sẽ xấu đi đấy! Anh không thích con gái xấu xí đâu…"

Giọng nói càng lúc càng ấm áp, ánh mắt nhu thuần, sau đó anh ghé đôi môi mỏng tuyệt đẹp, đặt một nụ hôn lên trán cô.

Giây phút đó cô biết anh đã say rồi, bởi vì say nên anh nhìn nhầm cô thành một người khác.

Một ý nghĩ thoáng hiện lên, không biết có phải do hụm rượu khi nãy không mà đầu cô bắt đầu nặng trĩu. Thế nhưng cho dù là vậy cô vẫn có thể nhận ra, anh đang trao nụ hôn nữa trên môi cô. Lần này, anh không 'chơi

https://thuviensach.vn

xấu’ chuốc rượu cho cô nữa mà dịu dàng lả lướt, trong lúc cô đắm chìm mê say, anh tách đôi môi cô ra, tiến sâu vào trong.

Bộ áo ngủ của cô bị anh cởi ra tự lúc nào, làn da mịn màng lộ ra trước mắt, không khí lành lạnh khiến Thần Tinh thoáng run rẩy. Cô bất giác muốn nhổm dậy, thế nhưng nụ hôn của anh chẳng khác nào liều thuốc mê, không những khiến đầu óc cô nặng trĩu mà toàn thân cũng tê dại, không còn nghe lệnh chủ nhân.

Trong mơ màng, cô cảm nhận bàn tay anh di chuyển trên đường cong gợi cảm của cô, mỗi động tác đều khiến cô không làm chủ được lý trí. Nụ hôn càng thêm nồng thắm, như thể muốn hút hết hơi thở và chút lý trí ít ỏi còn lại trong cô. Anh khẽ ấn tay, bóng đèn hành lang cũng từ từ tối lại.

“Ây da!” Tiếng kêu của một người phụ nữ lập tức cắt đứt màn tình cảm thắm thiết ngoài hành lang.

Một làn nước dội từ đỉnh đầu xuống khiến Lăng Điền ướt nhoẹt, cũng đồng thời kéo lý trí của anh tỉnh táo lại.

Có lẽ, anh vẫn luôn giữ được chút tỉnh táo ấy, chẳng qua là anh có muốn hay không thôi.

Lúc này, cô gái phát ra tiếng kêu rất không hợp thời, lại đổ nước vào chỗ không nên đổ, đứng lặng ở hành lang, bần thần im lặng.

“Anh trai…” Sau khi đèn hành lang bật sáng trở lại, cô khẽ cất tiếng gọi.

Là Lăng Nguyên. Thấy tình cảnh trước mặt, cô giơ một tay che mắt, một tay giả bộ sờ soạng mò đường “Em không nhìn thấy gì cả, em chẳng nhìn thấy gì hết, hai người cứ tiếp tục đi.”

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, ngay giây sau, cô đã nghe thấy giọng nói lạnh lùng của Lăng Điền truyền đến "Còn quay về làm gì nữa? Là do đã tiêu hết tiền hay lại gây họa gì đây?"

Lăng Nguyên bật cười, tách ngón tay để lộ đôi mắt giảo hoạt "Anh trai, chỉ có anh là hiểu em nhất, giang hồ cấp cứu, giang hồ cấp cứu."

Lăng Điền đưa tay sờ trán đầy chán nản.

"Anh trai, không cần để ý đến em đâu, em tự biết phải làm gì mà."

Lăng Nguyên tiến về phía trước, khi đi qua chỗ Lăng Điền, liếc nhìn người phụ nữ ở dưới thân người anh trai. Giây phút, cô thực sự ngạc nhiên, đây không phải là chị dâu trông có vẻ bị thất sủng của cô hay sao?

Lăng Điền cúi người bế bổng Thần Tinh lên rồi vội vã đi vào phòng ngủ gần đó nhất…

Đêm khuya, trời lất phất đổ mưa, hắt nước vào tấm kính cửa sổ của khách sạn.

Vu Vãn Lai tắt đèn, xuống giường, đi tới trước cửa sổ, đây là một trong những khách sạn cao nhất thành phố H. Từ đây người ta có thể nhìn thấy toàn cảnh thành phố nhộn nhịp về đêm, chỉ là lúc này trời đang mưa lớn, trái tim cô cũng lạc lõng, buồn thương.

Bởi vì, trái tim cô đầy rẫy những vết chai sần.

Đặt tay lên tấm kính cửa sổ, chiếc nhẫn kim cương trên ngón áp út hiện ra, ánh sáng màu lam trông lộng lẫy, rạng rỡ hơn cả cảnh thành phố về đêm phía dưới kia.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, cô đã trở thành vị hôn thê của Vũ Văn Linh?

Từng bước từng bước đi tới ngày hôm nay, thật không dễ dàng chút nào.

Bởi vì, cô không có xuất thân tốt, cho nên muốn hòa nhập vào thế giới thượng lưu thực sự quá khó.

Hơn nữa, câu chuyện cô bé Lọ Lem trong cuộc sống hiện thực quá hiếm gặp, còn cô bất hạnh thay lại chính là một cô bé Lọ Lem như thế.

Khẽ than dài một tiếng, hơi thở phả lên tấm kính để lại một lớp sương mỏng, di động đột ngột đổ chuông, là Vũ Văn Linh gọi tới.

“Linh, muộn thế này rồi, anh vẫn chưa ngủ à?”

“Ừm, trời mưa rồi, bên đó có ồn ào lắm không?”

“Không đâu, đã có kính cách âm rồi mà.”

Cô không thích mưa, anh vẫn nhớ điều này.

“Nếu như em còn chưa ngủ thì bây giờ mở cửa phòng ra đi.”

“Hả?”

Vu Văn Lai ngây người, ngay sau đó, cô lập tức chạy tới cửa phòng. Khi mở cửa ra, không ngờ Vũ Văn Linh đã đứng trước cửa.

Anh nhìn cô mỉm cười đầy nho nhã.

“Linh…” Vu Văn Lai có phần bất ngờ, nghe tiếng gọi có thể nhận thấy ngoài ngạc nhiên, còn chứa đựng cả chút cảm giác ngọt ngào, hạnh phúc “Hàu chiên mỡ hành?”

https://thuviensach.vn

“Ừm.”

Vũ Văn Linh cong miệng mỉm cười, Vu Văn Lai nhận lấy túi đựng đồ ăn, đặt lên chiếc bàn trong phòng. Khoảnh khắc cô dọn đồ, ánh mắt Vũ Văn Linh ấm áp tựa gió xuân.

Mở hộp ra, hàu chiên mỡ hành bên trong vẫn còn nóng sốt, vừa định cầm đũa lên, Văn Lai nhìn sang Văn Linh chỉ thấy anh tình tứ nói “Anh mua về cho em đấy, nhân lúc còn nóng ăn luôn đi.”

Tiệm chuyên bán hàu chiên ở thành phố H có tuổi đời khá lâu, chủ quán là người gốc Đài Loan, nên món hàu chiên mỡ hành làm ra cũng rất đúng kiểu.

Nhiều năm nay, khi đã nếm rất nhiều sơn hào hải vị, món ăn cô thích nhất chính là món hàu chiên mỡ hành của tiệm này.

Không ngờ Vũ Văn Linh vẫn nhớ những chi tiết nhỏ nhặt như vậy.

Trước ngày sinh nhật anh, cô mới dẫn anh tới đó lần đầu tiên. Không ngờ anh còn cẩn thận ghi lại địa chỉ. Người đàn ông này có lẽ là món quà lớn nhất mà ông trời ban tặng cho cô.

Gắp miếng hàu chiên mỡ hành, chấm vào phần nước tương đặc chế, lại thêm một ít tương cà chua lập tức làm nổi bật vị ngon, béo ngậy của con hàu. Văn Lai ăn rất chậm, mỗi một miếng đều nhắc cô nhớ lại mùi vị của quá khứ. Tuy mùi vị đó mang theo sự bần hàn, khổ sở, thế nhưng là thứ duy nhất mà cô không thể nào từ bỏ.

“Này.” Vũ Văn Linh lại lấy một ly trà sữa trân châu từ trong túi xách ra, tận tâm cắm ống hút rồi đưa đến cho cô.

https://thuviensach.vn

Trà sữa trân châu cùng với hàu chiên mỡ hành là hợp nhất! Cô hút một hụm trà sữa ấm nóng, làn khói tỏa lên trước mắt cô, khi làn khói chuẩn bị tan hết, cô đột nhiên đặt đôi đũa xuống, sà vào lòng Vũ Văn Linh "Linh, cho dù thế nào, anh cũng không rời xa em, có phải không?"

Cô ôm chặt lấy anh, bên cánh mũi có thể ngửi được mùi hương dịu nhẹ tỏa ra từ người anh. Người đàn ông này, trước nay chỉ dùng một loại nước hoa có tên là Nhất Sinh.

Nước hoa này có thành phần chủ yếu là đàn hương, xạ hương, rất thích hợp với những người đàn ông như anh, điềm đạm, nhã nhặn lại ẩn chứa đôi chút thần bí.

"Đồ ngốc, chỉ tháng sau thôi em sẽ trở thành vợ anh rồi! Anh làm sao mà rời bỏ em được?"

"Dạ."

Cô tìm một vị trí thoải mái nhất trong lòng anh, cứ thế tựa vào, cho tới khi đôi tay anh từ từ nhẹ buông cô ra "Thức ăn sắp nguội rồi…"

Cô khẽ cựa trong vòng tay anh, ôm lấy cổ anh, cố gạt đi màn sương mỏng đã giăng trong mắt, nhẹ đặt môi hôn lên cổ rồi từ từ tiến lên trên, mãi cho tới khi chạm vào đôi môi anh.

Những ngón tay thon dài vuốt dọc cổ anh, mang theo sức hút khó cưỡng, giống như lúc này, ánh mắt cô lạ thường quyến rũ.

Trước mặt mọi người là phu nhân danh giá. Sau lưng mọi người đã biến thành yêu tinh với sức hút khó tả.

Hai tính cách hoàn toàn khác biệt này có lẽ chỉ mình cô – Vu Vãn Lai mới có thể biến đổi đột ngột mà ngoạn mục đến vậy.

https://thuviensach.vn

“Không muốn ăn cái đó nữa, em muốn…” Cô mở miệng thì thầm nói ra câu đó. Vào lúc Vũ Văn Linh kéo chặt vòng tay bế cô lên, đưa tới chiếc giường gần đó, tiếng rên rỉ vang lên không ngừng.

“Văn Lai…” Vũ Văn Linh đột nhiên nhổm người dậy, rời khỏi đôi môi cô, chăm chú nhìn người phụ nữ bên dưới. Ánh mắt mang theo chút ý tứ, khiến Vu Văn Lai cảm thấy có phần không thoải mái.

“Hả?” Vu Văn Lai khẽ thốt một tiếng, nhìn Vũ Văn Linh bằng ánh mắt hớp hồn.

Vũ Văn Linh nhẹ mỉm cười, kéo nhẹ chiếc cằm nhỏ nhắn của Vu Văn Lai “Anh còn có một cuộc họp, bây giờ phải đi rồi!”

“Linh…” Giọng cô tràn đầy sức hút, biểu cảm quyến rũ đến độ khó người đàn ông bình thường nào có thể kiềm chế được.

Vũ Văn Linh là người đàn ông bình thường, chỉ là anh vẫn cứ bật dậy rất nhanh “Hàu chiên mỡ hành đã nguội rồi, không thể ăn nữa. Để tối mai anh mang hộp khác đến cho em.”

“Không cần đâu, dạ dày em không khỏe, cũng không thể ăn hàu chiên mỡ hành nhiều quá được.” Vu Văn Lai chỉnh lại chiếc váy đang mặc trên người rồi nhổm dậy theo Vũ Văn Linh.

Mới rồi họ còn quấn quít bên nhau, vậy mà khoảnh khắc đó ngắn tựa một giấc mộng. Thế nhưng cô biết đây chỉ là một đoạn tình ái mà Vũ Văn Linh cố ý cắt ngang. Cô hòng mong tìm kiếm điều gì đó qua đôi mắt anh, thế nhưng ánh mắt đó lúc nào cũng tĩnh lặng, thản nhiên.

Anh ra vẻ như rất chiều chuộng cô, cho cô những thứ cô muốn, hoặc giả những thứ mà cô chưa từng có. Thế nhưng sau này thì sao? Cô thấu hiểu

https://thuviensach.vn

được bao nhiêu về con người anh chứ?

"Mưa ngưng rồi, em nghỉ ngơi sớm đi, chúc ngủ ngon." Dứt lời anh dịu dàng ôm lấy cô, trao một nụ hôn nhẹ nhàng lên trán.

Thực sự nhạt nhẽo, người đàn ông này và tất cả mọi thứ liên quan tới anh, thực sự đều rất nhạt nhẽo. Thi thoảng cô còn nghi ngờ, rốt cuộc anh có thực sự yêu cô?

Trong lúc ngẩn ngơ suy nghĩ, anh đã rời đi.

Chỉ còn hộp hàu chiên mỡ hành đã lạnh vẫn nằm lặng lẽ trên bàn.

Qua tấm gương đối diện, nụ cười trên môi Văn Lai rất lạnh, rất giá băng…

Trong mơ màng, Thần Tinh cảm thấy rất ngứa, cô đưa tay định gãi những chỗ ngứa nhưng lại bị bàn tay lớn giữ lại, rút mãi mà không ra được. Thần Tinh chỉ còn cách cau chặt đôi mày, tiếp tục chịu đựng cảm giác khó chịu lan tỏa toàn thân.

Không biết qua bao lâu, bừng tỉnh khỏi mê man, ánh nắng ban mai xuyên qua tấm rèm mỏng tràn vào trong phòng, cô nhìn thấy bên cạnh có y tá trông nom.

"Phu nhân, cô đã tỉnh lại rồi?"

"Ưm…" Đầu đau như búa bổ, toàn thân truyền lại cảm giác ngứa ngáy.

"Phu nhân, tối qua cô bị dị ứng rượu, vừa rồi tôi đã tiêm thuốc cho cô rồi, quan sát thêm một ít thời gian nữa, chắc không vấn đề gì đâu."

https://thuviensach.vn

Dị ứng rượu?

Thần Tinh trước kia chưa từng uống một giọt rượu nào, ngay cả trong hôn lễ, vì là phu nhân của Lăng Điền, nên khi có người tới chúc rượu, liền có phù rể đến đỡ thay.

Chỉ là tối qua, vì bất cẩn cô đã uống phải một ngụm rượu lớn.

Nhớ lại việc tối qua, khuôn mặt Thần Tinh đỏ bừng, lại nằm trở lại giường. Kiểm tra nhiệt độ, thấy thân nhiệt Thần Tinh đo được là 38,5 độ, vẫn còn hơi phát sốt, nên cô càng có thêm lí do nằm nghỉ trên giường, cũng là để ổn định tâm trạng và sức khỏe.

Đợi tới khi tâm trạng khá hơn, lật báo xem cô mới phát hiện ra Lăng Điền đã quay về thành phố H vì công ty có việc đột xuất.

Thế nhưng lần này Lăng Điền quay về có thực sự là vì công vụ của công ty?

Thần Tinh cứ cảm thấy đây không phải là nguyên do duy nhất.

Nhưng cụ thể là vì chuyện gì, cô chẳng muốn nghĩ nhiều. Lúc này cô chỉ nghĩ đến việc làm sao mới có thể trả lại số lương sáu ngàn đồng đã được ứng trước một cách nhanh chóng cho Vũ Văn Phi?

Cô không thể nào chờ đến lúc Lăng Điền phát tiền sinh hoạt hàng tháng cho mình, bởi vì ít nhất phải chờ khoảng một tháng nữa. Chính lúc này, di động của cô vang lên báo hiệu có tin nhắn gửi tới.

Là tin nhắn của Điềm Điềm. Cô ấy nói, ngày kia hãng Ford Fiesta ở tòa nhà Hối Ngân có chương trình, cần người làm thêm, diễn nhân vật hoạt hình đáng yêu, hỏi cô có hứng thú tham gia hay không?

https://thuviensach.vn

Điềm Điềm không biết chuyện cô đã xin nghỉ ở tiệm bánh, chỉ là gia cảnh hai người vốn không tốt, trước kia hễ có cơ hội kiếm việc làm thêm, Điềm Điềm thường báo cho cô cùng biết.

Lần này, mặc dù chỉ đóng nhân vật hoạt hình có một ngày, nhưng đãi ngộ rất cao, không ngờ lên tới chín ngàn đồng. Đương nhiên cái giá của nó cũng không nhỏ. Cô phải mặc bộ đồ nhân vật dày cộp suốt từ mười hai giờ trưa cho tới mười hai giờ đêm.

Thần Tinh thoáng do dự, bỗng cửa phòng đột ngột bật mở, Lăng Nguyên xuất hiện, trên tay cầm theo một chiếc khay "Bữa trưa này."

"Cảm ơn." Tuy không đói, nhưng Thần Tinh vẫn cầm đũa lên, bởi lẽ phần cơm này do đích thân Lăng Nguyên đưa tới. Hơn nữa cô muốn cải thiện mối quan hệ với em chồng.

Trong ba đĩa thức ăn đưa tới có hai món nhìn trông rất cay, Thần Tinh nhanh chóng chọn món khoai tây thái sợi xào không ớt, chỉ là vừa ăn một miếng mới phát hiện ra, món này không dùng ớt tươi mà được dùng ớt bột để chế biến.

Thần Tinh ăn cay không giỏi lắm, lại nhìn vẻ mặt đầy hứng thú của Lăng Nguyên, cô biết là em chồng đang cố tình chọc ghẹo mình. Nghĩ vậy cô cầm chiếc ly ở cạnh bên lên đổ đầy nước, tráng thức ăn qua đó rồi mới ăn.

"Rất cay à? Nếu không ăn được cay, sao chị không nhổ ra chứ?" Lăng Nguyên ghé sát khuôn mặt được trang điểm kĩ càng lại gần Thần Tinh nói tiếp "Bởi vì tôi là em gái của Lăng Điền, cũng là em chồng của chị, nên chị sợ nếu đắc tội với tôi, sẽ không được anh trai tôi để ý mà không dám nhổ đồ ăn ra đúng không?"

Thần Tinh lấy khăn giấy nhẹ lau đôi môi đỏ hồng vì cay, nhếch miệng mỉm cười "Ban đầu tôi không biết món ăn này cay, thế nhưng thứ đã ăn vào

https://thuviensach.vn

rồi, chỉ cần ăn được, trước nay tôi không bao giờ lãng phí."

"Ồ, phẩm chất rất tuyệt, chỉ đáng tiếc, anh trai tôi không thích thứ phẩm chất này, cho nên nếu chị muốn lấy lòng anh ấy, niệm tình hôm nay chị không nhổ thức ăn ra, tôi sẽ nói cho chị hiểu. Chị phải biết trang điểm bản thân thật đẹp, đừng có suốt ngày để mặt mộc thế này. Anh trai tôi là người thế nào, sao có thể thích một người như chị? Anh ấy lấy chị chỉ vì làm ăn, hơn nữa tôi nghĩ chị cũng không muốn cả đời chấp nhận làm Lăng phu nhân trên danh nghĩa chứ?"

Lăng Nguyên nói, ý tứ rất rõ ràng và cũng mang vài phần đạo lý "Được rồi, chị mau ăn đi. Hai món ăn này nhìn thì tưởng là cay, thực ra không hề cay đâu. Chị nhớ đấy, bất cứ chuyện gì không thể chỉ nhìn bề ngoài mà đã vội đưa ra kết luận."

Lăng Nguyên chỉ vào hai món nhìn có vẻ rất nhiều ớt rồi đứng dậy bước ra ngoài "Mấy ngày này, tôi sẽ ở cùng chị, tiện thể đào tạo chị luôn."

Lăng Nguyên nhẹ mỉm cười, bước ra ngoài phòng khách.

Tối qua cô tính lén về nhà, vậy mà lại bị bắt quả tang. Lần này anh trai đã giữ cô lại, có lẽ sau khi anh ấy giải quyết xong vụ liên hôn thương nghiệp của mình, mục tiêu tiếp theo nhất định sẽ là cô. Thế nên trước lần bỏ đi tiếp theo, cô không thể để bản thân nhàn rỗi. Thôi thì cứ đào tạo bà chị dâu này một khoảng thời gian, nói không chừng lại có thu hoạch bất ngờ.

Dị ứng men rượu đến nhanh và đi cũng nhanh, đến buổi chiều, các triệu chứng khó chịu của Thần Tinh đã giảm hẳn. Tối nay, có lẽ vì Lăng Nguyên đang ở nhà, nên đến giờ ăn tối, Lăng Điền đã quay về biệt thự.

"Ây dô, anh trai quay về sớm thật đấy!" Lăng Nguyên mặc bộ đồ ở nhà có in hình gấu mèo dễ thương, vừa bước xuống cầu thang vừa nói.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh Lăng Nguyên, Thần Tinh mặc bộ váy mà Lăng Nguyên đưa cho, lại trang điểm theo phong cách Gypsy (nhằm chỉ người Di-gan) tươi mới, trẻ trung.

Lăng Nguyên xem ra rất hài lòng với cách trang điểm, ăn mặc này của chị dâu. Trước bữa tối, cô còn sắp đặt để Lăng Điền quay về biệt thự.

Thế nhưng Lăng Điền chẳng nhìn Thần Tinh lấy một lần, lặng lẽ đi về vị trí chính giữa bàn ăn, vừa ngồi xuống dường như phát hiện ra điều gì bất ổn, anh nhìn sang Lăng Nguyên đang nở nụ cười quái dị.

“Anh trai, anh thử đi. Đây là món mà em mới học được đấy!”

Lăng Nguyên vừa nói vừa đánh mắt ra hiệu cho Thần Tinh gắp thức ăn cho Lăng Điền, nhưng Lăng Điền đột ngột đứng dậy, lãnh đạm quay người bỏ đi.

Lăng Nguyên thấy vậy lập tức đuổi theo, chặn Lăng Điền ở ngoài cửa phòng khách “Anh trai, anh không ăn sao?”

“Lần này em tự ý bỏ nhà đi, anh còn chưa tính sổ, tốt nhất giờ em hãy ngoan ngoãn quay lại phòng dùng bữa, còn về…”

“Còn về việc anh đi đâu, chơi với ai, em không có quyền hỏi đúng không? Vậy được, anh bắt em gả cho một anh chàng nào đó đi. Sau khi lấy người ta, em sẽ học theo anh. Lúc đó anh đừng có mong quản em.”

“Lăng Nguyên!” Lăng Điền nghe vậy giận dữ quát lên.

Thế nhưng Lăng Nguyên đã quay người trở lại phòng ăn, đến trước mặt Thần Tinh, bực bội nói “Chị thật ngốc!”

https://thuviensach.vn

Dứt lời, cô liền ngúng nguẩy phi lên gác.

Thần Tinh nhìn về phía Lăng Điền, lúc này sắc mặt đã đen sầm. Khi thu ánh mắt lại, cô liền lấy một chiếc đĩa, gắp mỗi món trên bàn một ít, sau đó đi lên tầng, tới trước cửa phòng của Lăng Nguyên.

Cô gõ cửa phòng nhưng Lăng Nguyên không ra mở cửa. Thần Tinh thấy vậy không miễn cưỡng, đặt đĩa cơm trước cửa phòng rồi nói "Tôi đúng là rất ngốc nghếch, thế nhưng người ngốc như tôi cũng biết không nên làm khổ cái dạ dày của mình. Cô thông minh hơn tôi, chắc cũng không muốn để bụng đói qua đêm đúng không? Tôi đặt bữa tối ngoài cửa phòng, cô nhớ ăn không đói."

Nói xong, Thần Tinh đi xuống dưới nhà, mấy chiếc chuông nhỏ gắn trên váy kêu leng keng, người bước đi xa, tiếng chuông cũng nhỏ dần, sau đó, liền nghe thấy tiếng cửa phòng khe khẽ mở.

Lúc Thần Tinh quay lại phòng ăn, người làm đã dọn thức ăn trên bàn. Tuy cô vẫn chưa ăn, thế nhưng trong căn biệt thự họ Lăng này, cô hiển nhiên không được ai coi trọng.

Vẫn giống như trước kia, sau khi chủ nhân dùng bữa, người làm lui cả ra ngoài, căn biệt thự liền trở nên trống rỗng không người. Cô bước vào trong phòng bếp, thấy vẫn còn đồ ăn dự trữ, nhưng chỉ tìm một hộp mỳ ăn liền, bật nước ngâm mỳ mới phát hiện nước trong bình đang ở chế độ ấm.

Có điều, Thần Tinh cũng chẳng bận tâm, đóng nắp hộp mỳ ăn lại, qua cửa sổ phòng bếp, cô thấy Harry đang hứng khởi chạy qua chạy lại quanh chân Lăng Điền. Dáng hình anh có phần cô đơn, lạc lõng.

Xem ra Lăng Điền sẽ ở lại thành phố H mấy ngày, trong khi hai ngày nữa cô phải tới làm thêm tại quảng trường Hối Ngân. Nếu nói thật mọi chuyện,

https://thuviensach.vn

liệu anh có cho rằng cô chỉ đang tìm cớ để đòi anh tiền sinh hoạt phí không? Huống hồ, cô chưa chắc đã có cơ hội để nói chuyện với anh.

Thần Tinh thu lại ánh mắt, nhìn chỗ mỳ ngâm trong nước ấm lâu thế mà chẳng thể mềm ra được, lập tức ăn hết. Cô vốn dĩ chẳng hề kén chọn và cũng không có tư cách kén chọn.

Đợi tới khi ăn xong, thu dọn sạch sẽ, cô bước lên tầng hai, chiếc khay ngoài cửa phòng Lăng Nguyên vẫn còn, chỉ là đồ ăn trong đó đã bay sạch.

Lúc Thần Tinh thu dọn khay đĩa, đột nhiên cửa phòng bật mở, Lăng Nguyên trong bộ đồ ngủ, đầu tóc còn ướt, có lẽ vừa mới tắm xong "Thôi bỏ đi, ngày mai tôi sẽ cùng chị ra ngoài mua ít quần áo, chị mặc đồ của tôi trông đến là xấu."

Dừng lại đôi chút, Lăng Nguyên chu miệng nhìn ra ngoài cửa sổ nói "Còn về đám đàn bà kia của anh trai tôi, chị cũng đừng để bụng, bao năm nay anh ấy vẫn như vậy. Dù thế nào đi nữa, kể cả anh ấy không có tình cảm gì với chị, thì chị vẫn là vợ của anh ấy, vị trí này mãi mãi không đổi. Được rồi, tôi phải đi ngủ đây."

Dứt lời, Lăng Nguyên đóng cửa phòng, để mặc Thần Tinh một mình ngoài hành lang. Thần Tinh nhẹ mỉm cười, có lẽ, hai ngày nữa, cô và Lăng Nguyên có thể sẽ ai làm việc người nấy.

Sáng sớm hôm sau, lúc Lăng Nguyên vào gọi Thần Tinh dậy, liền thấy sắc mặt cô không tốt lắm.

"Chị làm sao thế?"

"Cổ họng tôi hơi đau." Thần Tinh đưa tay ôm trán, giọng nói uể oải.

https://thuviensach.vn

“Đừng nói chị bị cảm nhé, nếu bị cảm thì hôm nay…”

“Không sao đâu, khụ khụ…”

“Thôi bỏ đi, chị ốm thế này, ngộ nhỡ ra ngoài bệnh nặng hơn lại thành ra hỏng việc. Ngày mai tính sau, chị vào phòng nằm nghỉ đi.”

“Vậy, cảm ơn cô nhé!” Thần Tinh mỉm cười, nhìn theo bóng dáng Lăng Nguyên đi xuống dưới nhà. Tuy bất đắc dĩ phải dối Lăng Nguyên, nhưng trong lòng Thần Tinh có chút khó chịu.

Hít một hơi thật sâu, lúc khép cửa phòng lại, cô bất giác liếc mắt qua cửa phòng ngủ của Lăng Điền. Kể từ sau khi quay về, anh liền bảo dì Tường chuẩn bị một căn phòng ngủ khác, lúc này cửa phòng vẫn đóng chặt, tối qua, chắc anh không ngủ tại đây.

Ý nghĩ thoáng qua trong đầu, Thần Tinh gắng giữ nụ cười gượng trên môi, chỉ là bỗng cảm thấy mặt mình cứng đờ, chẳng thể cười tiếp được nữa.

Hôm nay, Lăng Nguyên đích thân mang bữa sáng lẫn bữa trưa lên phòng cho Thần Tinh. Bữa tối, thấy Thần Tinh đã đỡ hơn nên cô đỡ chị dâu xuống dưới nhà dùng bữa.

Tối nay, Lăng Điền về biệt thự rất sớm, lúc hai người vừa tới phòng ăn, Lăng Điền đã bước vào trong. Bên cạnh anh còn có một cô gái, hơn nữa người này rất xinh đẹp, lại cực kỳ quen mắt. Đây chẳng phải nữ minh tinh đang rất nổi tiếng Ngu Linh sao?

Theo phản xạ, Thần Tinh đưa mắt nhìn đi chỗ khác, ngược lại Lăng Nguyên đã đứng lên cao giọng “Anh trai, em không thích dùng bữa tối cùng người ngoài.”

Lăng Điền liếc nhìn Lăng Nguyên rồi nói “Vậy em quay về phòng đi.”

https://thuviensach.vn

Lăng Nguyên thở hắt ra một hơi, nhìn sang Thần Tinh, kéo tay cô rồi nói "Chúng ta đi thôi."

Thần Tinh không lập tức đi ngay theo cô, chỉ quay sang Lăng Điền nhẹ hỏi "Ngày mai, em với Tiểu Nguyên muốn ra ngoài một chuyến, có được không?"

Lăng Điền khẽ nhướng đôi mày, nhìn người phụ nữ trước mặt mình, cô dường như cố tình cúi mặt, không dám nhìn thẳng vào anh, có điều lời nói khá bình tĩnh.

"Nếu Lăng Nguyên muốn thay đổi tạo hình của em, vậy để anh bảo stylist qua đây."

Đây quả là người đàn ông có thể nhìn thấu mọi thứ. Chỉ là, người đàn ông này đang nghĩ những gì cô lại chẳng thể nào đoán nổi.

"Không phải, chỉ là mấy hôm nay, ngày nào cũng ở nhà, em cảm thấy hơi chán. Em đảm bảo chúng em sẽ quay về sớm thôi!"

"Vậy thì tùy hai người." Lăng Điền lãnh đạm đáp rồi quay sang nói với Ngu Linh "Nào, anh dẫn em đi xem chòm sao Thợ Săn."

"Dạ." Ngu Linh mỉm cười ngọt ngào, đáp.

"Dì Tường, mau đưa đồ ăn vào phòng của tôi." Lăng Điền dặn dò một câu, sau đó dẫn theo Ngu Linh đi lên cầu thang trước.

Lăng Nguyên tức giận đùng đùng nhìn Lăng Điền đi lướt qua mình, lại còn cả Ngu Linh đi cạnh bên ra vành ra vẻ, vừa định nói gì, lại nghe Thần Tinh dịu dàng cất tiếng "Này, cô đừng gây chuyện với anh trai mình nữa, không khéo ngày mai lại không được ra ngoài đâu."

https://thuviensach.vn

Giọng Thần Tinh rất khẽ, nhưng đủ khiến cho Lăng Nguyên khóc cười không xong "Ngày mai ra ngoài cũng vì muốn chị giành thêm chút điểm trong mắt của anh trai tôi thôi."

Thần Tinh khẽ cười đáp "Cô có thể đi đâu tùy thích, không cần phải đi cùng tôi cả ngày đâu. Tự tôi sẽ đi thay kiểu tóc, mua vài bộ quần áo, lúc quay về cô nghiệm thu lại là được."

Lăng Nguyên cau chặt đôi mày, nhìn Thần Tinh chằm chằm, mãi lúc sau, vừa định nói gì đó, đột nhiên phía trên truyền xuống tiếng bước chân vội vã, tiếp sau đó, Lăng Điền nhanh chóng xuất hiện trên cầu thang "Đi thôi."

Chỉ một từ đơn giản nhưng đối với Thần Tinh mà nói, cô chẳng thể nào hiểu nổi nét mặt của anh lúc này, chỉ âm thầm cảm thấy hình như đã có chuyện nghiêm trọng gì đó xảy ra.

Đợi tới khi cô bị anh kéo vào xe, chiếc xe lao như bay về phía biệt thự nhà họ Thần, cô vẫn cảm thấy căng thẳng.

Quả nhiên…

"Mẹ cô vừa bất tỉnh nhân sự." Lăng Điền nhận ra Thần Tinh có phần bất an, khẽ cất tiếng thông báo. Khoảnh khắc nhận được thông tin, Thần Tinh nắm chặt hai tay, ấn mạnh xuống đệm ngồi. Chỉ có như vậy cô mới kìm nén được nỗi lo lắng ngày càng tăng cao trong lòng.

Trong chiếc xe là một khoảng im lìm, biệt thự nhà họ Thần đã hiện ra trước mặt.

Lúc Thần Tinh xuống xe, vì không cẩn thận lại bị trẹo chân, ngón chân rất đau nhưng không ngăn được cô vội vã chạy vào biệt thự.

https://thuviensach.vn

“Cậu chủ và tiểu thư đã quay về, tình hình sức khỏe của nhị phu nhân hiện đã đỡ hơn nhiều. Xin mời hai vị đi bên này.” Má Phùng ra ngoài tiếp đón, ngữ khí cung kính, thận trọng.

Thần Tinh đi theo má Phùng lên căn phòng ngủ trên tầng ba, bên trong có cô y tá đang bận rộn, Quý Yên nằm trên giường, sắc mặt trắng nhợt.

“Mẹ!” Thần Tinh chạy tới bên mẹ gọi khẽ.

“Tinh Tinh, mẹ con ngất vì thiếu máu, là bố đã thiếu quan tâm.” Thần Đỉnh đứng bên giường, đưa lời an ủi.

Cô biết mẹ mình bị thiếu máu, vài năm nay, cho dù đã gắng hết sức để mẹ ăn uống bổ dưỡng đầy đủ, thế nhưng vì công việc làm thêm quá nhiều, cô không thể chu toàn mọi mặt, hơn nữa mẹ lại quá tiết kiệm, khiến cho căn bệnh càng lúc càng thêm nghiêm trọng. Trước đây, bà cũng từng ngất, chỉ là không ngờ, mới nhanh như vậy lại ngất tiếp.

“Tinh Tinh, không sao đâu.” Lăng Điền dịu dàng nói. Anh đưa tay đỡ lấy cô, bàn tay ấm áp đặt lên đôi vai lạnh giá của cô, rất nhanh hơi ấm được truyền đi khắp cơ thể.

Thần Tinh thầm nghĩ, cho dù đây chỉ là lời quan tâm giả tạo, thế nhưng lúc này anh chính là chỗ dựa duy nhất của cô.

Đúng vậy, chỗ dựa. Ít nhất người đàn ông này cũng là chồng cô. Hơn nữa đối với Thần Đỉnh, ông là bố ruột cô nhưng chưa chắc đã có thể dựa dẫm.

Khi Quý Yên tỉnh lại, bà bắt Thần Tinh phải quay về bằng được, ngoài chuyện này ra, mẹ không nói thêm bất cứ điều gì. Thế nhưng Thần Tinh cảm thấy lần bất tỉnh này không phải do bệnh cũ tái phát, vậy nên lúc ngồi vào trong xe, tâm trạng cô vô cùng nặng nề. Lăng Điền đột nhiên đưa tay

https://thuviensach.vn

nắm lấy bàn chân cô, cảm giác đau đớn khiến cô kêu lên một tiếng, khi nhìn xuống không ngờ ngón chân đã sưng rất to.

Cùng lúc này, Lăng Điền cũng thu tay lại, mở ngăn kéo trước mặt lấy ra lọ dầu hoa hồng "Cầm lấy."

Câu nói lạnh như băng ập đến, nhưng khi mở lọ dầu bôi lên ngón chân, cảm giác ấm nóng nhanh chóng truyền đi khắp cơ thể.

Tuy rằng chỗ bị thương cử động nhẹ cũng đau, thế nhưng cô thực sự thấy luyến tiếc cảm giác ấm áp lúc này. Bỗng nghe anh lãnh đạm cất tiếng "Dù bôi nhiều nữa thì cũng không thể hồi phục luôn được."

Bấy giờ cô mới ý thức được mình trong vô thức đã bôi quá nhiều, liền vội vã đặt lọ dầu hoa hồng xuống. Cùng lúc chiếc xe đã tiến vào biệt thự nhà họ Lăng.

Ngồi trong xe, cảm giác khó xử khiến Thần Tinh có phần bối rối. Vừa rồi chỉ khẽ động đậy bàn chân, cô đã thấy rất đau, khi nãy chẳng cảm thấy gì, nhưng giờ cô không thể phớt lờ nỗi đau.

Lăng Điền xuống xe trước, chẳng biết từ khi nào đã đi vòng sang chỗ bên cô, không ngờ anh định bế cô xuống. Thần Tinh ngạc nhiên, khẽ đẩy bàn tay đang ôm eo mình của anh ra, lại nghe thấy tiếng bật cười rất khẽ "Đến eo cũng chẳng có…"

Hai tai cô đỏ ửng vì ngượng ngùng.

Cô biết bản thân không phải là người mảnh mai, thế nhưng eo cô thực sự to tới mức đó sao?

Trong lúc còn đang mải mê suy nghĩ vấn đề này, cô chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ bẫng, đã được anh bế ra ngoài xe từ lúc nào không hay.

https://thuviensach.vn

Gió đêm lạnh giá, hai khóm má Thần Tinh nóng bừng, cô thử giơ tay, nếu có thể đặt trên vai anh, có lẽ sẽ mượn được ít lực, chỉ là cô có thể làm như vậy không?

Lúc ngón tay vừa chạm vào vai anh, cô liền rút lại, mãi cho tới khi anh bước vào trong biệt thự, đi nhanh lên cầu thang, cô mới cảm nhận hai tay anh nhẹ xốc cô lên, có phải do quá nặng? Trong lòng thấp thỏm lo lắng, đến khi anh bế cô vào phòng, đặt xuống giường, nỗi lo lắng này coi như mới trút bỏ.

Lúc đặt cô xuống, khuôn mặt tuấn mỹ thoáng hiện nụ cười lãnh đạm "Thật là phiền phức."

Dứt lời, anh nhẹ xoa bóp cánh tay rồi từ từ bước ra khỏi phòng. Mãi cho tới khi Lăng Điền sắp sửa bước ra ngoài, cô mới khẽ khàng nói ra hai chữ "Cảm ơn."

Anh thoáng chìm trong im lặng, nhẹ đóng cửa phòng, tiếng bước chân nhỏ dần, nghe tiếng có thể cảm nhận anh không hề quay về phòng ngủ của mình mà đi về một chỗ khác.

Có lẽ anh tới phòng Ngu Linh.

Thần Tinh thu ánh mắt, không muốn nghĩ ngợi gì nữa, nhẹ đưa tay xoa bóp ngón chân, trong lòng thầm nghĩ, ngày mai, cô đã hứa với Điềm Điềm tới làm thêm ở tòa nhà Hối Ngân.

Chỉ là chân cô lúc này? Bỗng bên ngoài truyền vào tiếng gõ cửa, là dì Tường cùng một vị bác sỹ gia đình.

Sau khi được bác sỹ chăm sóc, bàn chân Thần Tinh đã bớt sưng hẳn. Sáng hôm sau, mặc dù đi lại vẫn cảm thấy nhói đau, có điều hoàn toàn có

https://thuviensach.vn

thể chịu đựng được.

Lão Trương lái xe đã đợi ở bên ngoài từ trước, thế nhưng Lăng Nguyên đẩy lão Trương ra, cố chấp muốn tự mình lái xe đưa Thần Tinh ra ngoài.

Nơi đáng lẽ họ phải tới là khu Tiêm Sa, nhưng Thần Tinh quyết định tới tòa nhà Hối Ngân ở khu Hoàn Môn, còn nói vì cửa hàng xung quanh nhiều, từ cửa hàng làm đầu cho tới trang phục đều đầy đủ. Lăng Nguyên nghe vậy ngẫm nghĩ một hồi, liền đồng ý. May mắn làm sao sáng nay không bị tắc đường quá lâu, nên chiếc xe nhanh chóng tới Hoàn Môn. Mười giờ sáng, các cửa hiệu lần lượt mở cửa.

"Cửa hàng ở đây cũng được đấy." Lăng Nguyên kéo Thần Tinh bước vào một trung tâm làm tóc.

Nói là làm tóc cho Thần Tinh, nhưng chủ yếu là Lăng Nguyên muốn nhuộm tóc sang màu đỏ ánh tím sành điệu.

Mái tóc dài của Thần Tinh sau đúng ba tiếng đồng hồ, dưới bàn tay nhà nghề của Tony đã trở thành một kiểu tóc ngắn ôm mặt cực kỳ dễ thương. Khi Tony giới thiệu màu nhuộm, Thần Tinh lập tức từ chối.

Cô không thích nhuộm màu, bởi từ trước đến giờ cô luôn đơn giản như vậy.

Về điều này, Lăng Nguyên cũng không ép buộc, Thần Tinh nhìn Lăng Nguyên đang nghí ngoáy chiếc di động trên tay mỉm cười nói "Tôi đã nói từ trước, cô không cần đi cùng với tôi đâu. Tôi sẽ tự đi dạo các cửa hàng, muộn chút nữa, chúng ta sẽ hẹn gặp ở một chỗ là được."

Lăng Nguyên ngước mắt nhìn Thần Tinh, khẽ nhướn mày "Chị biết nên mua kiểu trang phục nào?"

https://thuviensach.vn

“Anh trai cô đã chuẩn bị cho tôi rất nhiều y phục, nên giờ tôi chỉ là đi dạo xem thôi, xem kiểu nào thích hợp, vậy là được rồi!”

“Chị thật tiết kiệm. Thôi bỏ đi, cái này cho chị đấy, nếu thấy bộ nào thích thì chị cứ mua. Tôi đích thực cũng có chút việc, chín giờ tối nay chúng ta gặp nhau tại đây nhé.” Lăng Nguyên nhét mấy tờ ngân phiếu có giá trị vào tay Thần Tinh. Thần Tinh đang không muốn nhận thì nghe Lăng Nguyên nói “Mùng một mỗi tháng anh trai tôi sẽ chuyển tiền sinh hoạt vào thẻ, chị cứ cầm lấy, đợi khi nào có tiền rồi thì trả cho tôi.”

Trong lòng Thần Tinh liền nghĩ nếu không nhận thì không được, dù gì cô cũng không có ý định mua gì, đợi khi nào quay về, trả lại cho Lăng Nguyên là được.

“Được rồi, tôi đi đây, nhớ đấy, mua ít đồ mỹ phẩm. Suy cho cùng, anh trai tôi cũng là đàn ông, những đồ trang điểm anh ấy mua cho chị, đều đã lỗi thời rồi.”

Dứt lời, Lăng Nguyên vẫy tay tạm biệt, rồi vui vẻ đi về phía trạm tàu điện ngầm.

Hiếm khi tìm được lý do thoát khỏi phạm vi giám sát của Lăng Điền, Thần Tinh muốn đi ‘thư giãn’ một chút.

Cô nhanh chóng bước về phía tòa nhà Hối Ngân, gọi điện cho Điềm Điềm, chuẩn bị công việc đã nhận.

Bởi vì tới hơi muộn, những nhân vật hoạt hình đơn giản, nhẹ nhàng đều đã được chọn cả, chỉ còn lại bộ trang phục gấu Pooh. Thân gấu đã rất dày và nặng, lại cộng thêm chiếc đầu gấu to đùng, cho dù thành phố H hiện nay đang là mùa đông, thế nhưng vẫn cảm thấy vô cùng nóng nực.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh mặc lên người, cầm chiếc làn nhỏ đựng đầy kẹo mút đi ra quảng trường, đã thấy nơi đây biển người đông đúc, cực kỳ nhộn nhịp.

Đợi tới tám rưỡi, cô có thể tháo bộ đồ cồng kềnh này ra rồi, tuy tiền công làm từ chín giờ tối tới mười hai giờ đêm, chỉ ba tiếng ngắn ngủi mà nhận được hẳn ba ngàn, thế nhưng, cô chỉ cần bốn ngàn đồng mà thôi. Tiền công dù nhiều tới đâu đối với cô lúc này không bằng việc chẳng may để lỡ thời gian quay về biệt thự họ Lăng thì nguy.

Đáng tiếc, sự việc không hề diễn ra như cô mong muốn, có nhiều việc xảy ra khiến cô chẳng kịp trở tay, cũng rất đau đớn.

Thần Tinh đội chiếc đầu gấu dầy cộp, hậu đậu quay người, giây phút ấy một cậu bé không biết từ đâu chạy tới đâm sầm vào cô khiến kẹo mút rơi hết cả ra ngoài. Thần Tinh cúi người định nhặt số kẹo lên, thế nhưng người qua đường nườm nượp, muốn nhặt mấy chiếc kẹo lên thật không dễ chút nào.

Vất vả nhặt kẹo, mặc dù đang giữa mùa đông, trên mũi cô vẫn lấm tấm ra đầy mồ hôi. Khoảnh khắc nhặt viên kẹo cuối cùng, bao bì kẹo ánh lên những ánh sáng muôn màu trông giống như cầu vồng bảy sắc khiến Thần Tinh mê mải ngắm nhìn, quên mất cả hoàn cảnh xung quanh.

“Cẩn thận!” Một giọng nói vội vã mà ôn hòa vang lên.

Bàn tay đang cầm kẹo của Thần Tinh được người ta nắm lấy, rồi kéo gọn sang một bên. Định thần nhìn lại chỉ thấy một đám nhóc đang lướt ván qua, bên tai vẫn văng vẳng tiếng mắng nhiếc vì Thần Tinh đã chặn đường đi của họ.

Đến tận lúc này, trái tim Thần Tinh vẫn đập thình thịch không ngừng, cùng lúc cô bắt gặp một đôi mắt ôn hòa, quan tâm đang nhìn mình chăm chú.

https://thuviensach.vn

Trước mặt là một người đàn ông với khuôn mặt điển trai, lạnh lùng, thế nhưng, trong đôi mắt người ấy lại chứa đầy tình cảm, cũng giống như giọng nói ôn hòa của anh khi nãy, khiến người đối diện dù lo lắng đến đâu cũng nhanh chóng bình tâm trở lại. Thế nhưng phút giây đối diện với đôi mắt dịu dàng đó, trái tim cô đột nhiên bình tĩnh hẳn.

"Cảm ơn anh." Cô rụt rè nói, liền thấy người đàn ông mỉm cười hiền hòa, buông cánh tay của Thần Tinh ra.

Thấy anh ta quay người bước đi, Thần Tinh như đột nhiên nhớ ra điều gì "À…"

Người đàn ông khẽ dừng bước, nhìn về phía cô đầy hòa nhã.

Thần Tinh chìa tay, đưa chiếc kẹo mút vừa nhặt khi nãy cho người đàn ông trước mặt "Cho anh này."

Vào lúc đưa tay ra, Thần Tinh mới phát hiện bởi vì căng thẳng nên cô đã vô tình nắm chặt chiếc kẹo khiến vỏ ngoài của nó nhàu nát.

"Ưm…"

Thần Tinh rút tay về, định lấy một chiếc kẹo khác ở trong giỏ, nhưng anh ta đã nhận chiếc kẹo đó rồi.

"Cảm ơn!"

"Kẹo của Ford Fiesta sẽ mang đến vận may bất ngờ." Giọng Thần Tinh rất ngọt, cô nhẹ vẫy tay, quay người chuẩn bị rời khỏi. Đúng lúc này, cô nhìn thấy bên ngoài đu quay ngựa gỗ người qua lại rất đông, nhưng bên trong không một bóng người.

https://thuviensach.vn

Không, nhìn kĩ thì trong đó có người.

Một cô gái mặc bộ váy màu trắng từ từ bước ra vòng quay ngựa gỗ, xung quanh cô có rất nhiều bóng bay với đủ sắc màu.

Thần Tinh giống như tất cả mọi người có mặt ở đây đều không nhìn rõ khuôn mặt cô gái, bởi vì cô đang đeo một chiếc mặt nạ Ý, chỉ để lộ ra đôi môi tuyệt đẹp.

Ngay lúc sau, một người đàn ông mặc bộ vest màu đen, cũng đeo chiếc mặt nạ lộng lẫy xuất hiện ở đầu kia vòng quay ngựa gỗ. Người đàn ông đó khí chất đặc biệt bất phàm.

Khoảnh khắc nhìn đôi môi mỏng mím chặt của người đàn ông ấy, Thần Tinh lập tức nhận ra, anh chính là Lăng Điền.

Cho dù mới tiếp xúc có vài ngày ngắn ngủi, cho dù anh đối xử với cô vô cùng lạnh lùng, thế nhưng đường nét khuôn mặt anh cô rất nhớ.

Trước mắt cô lúc này, Lăng Điền đang dắt tay cô gái, trên bầu trời, pháo hoa sáng rực. Khoảnh khắc ấy, Thần Tinh chỉ cảm thấy có gì đó đụng trúng thắt lưng mình, tiếp đó, tay cô nhẹ bẫng, chiếc làn đầy kẹo đã bị người ta giật mất. Bên tai vừa hay truyền lại tiếng huýt sáo của đám trẻ con, chúng còn giơ cao chiến lợi phẩm nhìn về phía cô đầy đắc ý.

Thần Tinh với thân hình nặng nề, sau tiếng huýt sáo đó cũng ngã sầm xuống đất, chiếc đầu gấu quá nặng đè xuống.

Từ nhỏ, Thần Tinh thường bắt bản thân phải phớt lờ cảm giác đau đớn. Bởi vì thứ cảm giác này ngoài việc khiến bản thân cảm thấy yếu đuối bất lực ra chẳng còn bất cứ tác dụng gì khác cả.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, cô thầm nghĩ, liệu ngẩng đầu lên thì mọi thứ sẽ biến mất. Cô muốn bình thản nhìn cảnh tượng trước mặt, nhưng sao khó đến thế!

Bàn tay trong lớp trang phục dày cộp nắm chặt lại, Thần Tinh cố hít một hơi thở sâu, thử đỡ cái đầu nặng nề lên, đột nhiên thấy một bàn tay ấm áp đưa tới phía mình.

Thần Tinh ngước mắt, thấy khuôn mặt ôn hòa của người đàn ông khi nãy lại hiện ra trước mặt.

“Tôi không sao đâu, cảm ơn anh.” Cố gắng mỉm cười, Thần Tinh không hề đưa tay cho anh, ngô nghê đứng dậy, chỉnh lại chiếc đầu con gấu. Chính lúc này, dưới chân cô truyền lên cảm giác đau nhói, cả người loạng choạng, may mà có người đàn ông kia đưa tay đỡ cô rất đúng lúc.

Xem ra phần chân đang bị thương lại trẹo rồi. Thần Tinh nhẹ đẩy cánh tay của người đàn ông ra, nhưng giọng nói dịu dàng của anh đã vang lên “Chân của cô hình như bị thương rồi!”

“Không…”

“Cô định nói không sao? Chân bị thương rồi, nếu không chữa ngay sẽ sưng to lắm.”

“Tiểu Tinh, cậu đã phát xong chưa?” Gần đó truyền tới một giọng nói trong trẻo, Điềm Điềm mặc bộ đồ thỏ trắng đáng yêu.

“Kẹo của mình bị bọn trẻ cướp cả rồi.”

“Không sao đâu, dù gì bị cướp cũng giống như là đã phát hết, ông chủ sẽ không biết được đâu, chỉ là chân của cậu bị thương rồi!” Điềm Điềm đỡ Thần Tinh, lo lắng nói.

https://thuviensach.vn

“Mình không sao, cậu mau đi phát kẹo đi. Hay để mình phát giúp cậu một nửa nhé!”

Điềm Điềm lắc đầu, nhìn sang người đàn ông nói “Đây là bạn của cậu à?”

Thần Tinh chưa kịp phủ nhận, Điềm Điềm đã nói tiếp “Này, nhờ anh một việc nhé, bên trái đường cách đây không xa có một tiệm thuốc trung y, rượu thuốc trị thương ở đó rất hiệu nghiệm, giờ tôi không đi được, có thể phiền anh đưa Thần Tinh tới đó được không?”

“Điềm Điềm, mình thực sự không sao, anh ấy…”

“Được thôi.” Người đàn ông lại nhẹ nhàng cắt ngang lời nói của Thần Tinh. Lại nghe Điềm Điềm nói “Vậy tôi giao cô ấy lại cho anh, sau khi xong việc, chúng tôi sẽ mời anh uống nước.”

Người đàn ông đó lại gần đỡ lấy Thần Tinh, cách một lớp trang phục dày mà cô chẳng thể tỏ ra tự nhiên được.

Vào lúc quay người bước đi, cô vẫn nghe thấy tiếng Điềm Điềm lẩm bẩm một mình “Oa, người có tiền đúng là sướng quá, không ngờ bao trọn cả vòng quay ngựa gỗ tại đây. Nghe nói, ba năm trước, nơi này cũng từng được bao trọn…”

Tiếp sau đó, giọng Điềm Điềm chìm trong không gian ồn ào, Thần Tinh chẳng còn nghe thấy gì nữa.

Ngay cả hình ảnh của Lăng Điền và người phụ nữ kia, sau khi bị ngã, Thần Tinh đã chẳng còn thấy nữa…

Pháo hoa rực rỡ bầu trời, còn chưa kịp dứt thì những cánh hoa hồng màu lam đã phủ ngợp khoảng không. Cánh hoa rơi trên bờ vai của anh và cô,

https://thuviensach.vn

cũng khiến khoảng không gian giữa hai người trở nên mơ mộng, thiếu chân thực.

Lăng Điền buông tay cô ra, định kéo chiếc mặt nạ của cô xuống, khựng lại đôi lát, một cánh hồng màu lam rơi xuống gần ngay sát mặt, khiến cô lùi mặt về phía sau đôi chút.

Khoảng cách này có lẽ cũng giống như khoảng cách giữa anh và cô năm ấy.

Ngay cả lúc này, khoảng cách đó vẫn không hề được xóa đi.

Bởi vì, cô bây giờ vẫn cứ tiếp tục né tránh.

"Lạc…" Lăng Điền khẽ mấp máy bờ môi, thốt ra một chữ. Khuôn mặt của cô gái tuy ẩn sau lớp mặt nạ, nhưng bờ vai cô vẫn run lên sau khi nghe thấy thanh âm ấy.

Rồi cô đưa tay, ôm lấy Lăng Điền.

Đám người tập trung xung quanh ồ lên không ngớt. Cho dù bọn họ hoàn toàn không biết rốt cuộc đôi nam nữ đeo mặt nạ kia là ai, thế nhưng cảnh tượng xa hoa này quá hoành tráng.

Còn anh và cô đứng trước đám đông, hiểu rằng, đây chẳng qua chỉ là ước hẹn của ba năm về trước…

"Ba năm rồi, em vẫn không quên…" Lăng Điền cất giọng trầm ồm, thì thầm bên tai.

Sau một hồi im lặng khá lâu, cô gái mới khẽ khàng lên tiếng, giọng có vẻ nghẹn ngào như đang cố gắng che giấu cảm xúc.

https://thuviensach.vn

“Nếu có thể quên đi thì tốt biết bao, chỉ là…”

Đến sau cùng, cô chỉ có thể nghẹn ngào không nói nổi thành câu.

Tiếng nấc nhẹ vang lên, cũng giống như cô của năm ấy. Hoặc giả chỉ có ở trước mặt anh, cô mới như vậy.

Anh bá đạo chuyên quyền, chỉ có người con gái dịu dàng, tận tâm như cô mới phù hợp. Thế nhưng tất cả đã kết thúc vào ba năm trước.

Chỉ là, tối nay, không ngờ cô lại xuất hiện. Sự xuất hiện của cô khiến trái tim anh rơi vào hỗn loạn.

Cô đã quay lại rồi!

Thế gian này vẫn tồn tại kì tích!

Trước ánh mắt mọi người, Lăng Điền ghé sát lại. Khi môi anh sắp chạm tới môi cô, anh liền bế bổng cô lên giữa không gian ngợp những hoa hồng, tiến vào vòng quay ngựa gỗ.

Khi vòng quay ngựa gỗ chứa đựng biết bao kí ức tươi đẹp từ từ chuyển động, cô cảm thấy có chút chóng mặt, bởi tất cả mọi thứ đang diễn ra đã đủ khiến cô mơ màng. Có điều, cô chỉ cho phép bản thân mơ màng trong chốc lát, rất nhanh, cô lấy lại được bình tĩnh, chỉ còn đôi tay đang đặt trên con ngựa gỗ vẫn khẽ run lên.

Vòng quay ngựa gỗ quay đều, mỗi một vòng, anh đều không cách cô quá xa, ở ngay phía sau cô. Hai tay ôm chặt lấy cô, khoảng cách này mang lại thứ cảm giác an toàn mà cô luôn yêu thích.

Bỗng đám đông bị một người vừa xuất hiện thu hút. Nhiều người đổ dồn về hướng đó, thậm chí người ta còn nghe thấy tiếng thét đầy kích động

https://thuviensach.vn

“Ngu Linh?”

“Ngu Linh đó, chính là Ngu Linh.”

Ngu Linh dưới sự bảo vệ của người quản lý và các vệ sĩ rất nhanh đã ngồi vào trong xe. Khoảnh khắc cô đưa mắt nhìn về vòng quay ngựa gỗ, ánh mắt trầm tư, khóe môi cong lên thành một nụ cười “Hi vọng, đây là điều mà cậu mong muốn…”

Tiếp đó, cô quay sang lái xe nói “Đi thôi.”

Bầu trời ngợp pháo hoa bắt đầu đổ tuyết, những bông tuyết khiến không khí nhộn nhịp chuyển sang vắng lặng.

Lúc này, Thần Tinh bước vào phòng khám, vì phải khám bệnh, cô buộc phải tháo lớp y phục dày cộp bên ngoài, thế nhưng vẫn phải đội chiếc đầu gấu Pooh, bởi cô chẳng còn tay mà cầm, lại không muốn làm phiền người khác.

Vì tháo bỏ lớp trang phục dày, vừa bước chân ra khỏi phòng khám, một cơn gió lạnh thổi tới, Thần Tinh khẽ thu người, lập tức có thứ ấm áp khoác nhẹ lên người. Không cần quay đầu, cô cũng biết là người đàn ông kia đã lấy áo của mình khoác cho cô.

Khi không khí càng lúc càng trở nên quái gở, Thần Tinh đưa tay kéo chiếc áo xuống, lại nghe giọng người đàn ông nọ nói vọng từ sau lưng tới, thanh âm rất dịu dàng “Tôi còn có việc, không tiễn cô được nữa.”

Câu nói này của anh có chút bất ngờ, nhưng cũng là điều hợp lý. Hơn nữa anh và cô chưa từng quen biết, để anh đưa cô tới phòng khám đã có phần đường đột.

https://thuviensach.vn

“Dạ…”

Thần Tinh định lấy chiếc áo trả lại, thì anh ta đã đi tới trước mặt cô “Cô cứ mặc đi, lúc nào khám lại thì để áo ở đây, rảnh tôi sẽ qua lấy.”

Dường như đoán trước được điều Thần Tinh định nói, anh ta lại tiếp tục “Nếu cô từ chối không mặc, vậy thì tôi phải đưa cô về rồi.”

Thần Tinh quay đầu lại, cô có thể nhìn thấy anh rất rõ ràng.

Như vậy cũng được.

Người đàn ông mỉm cười dịu dàng, trong màn tuyết trắng muốt, bước về phía hầm để xe.

Thần Tinh cứ đứng lặng tại đó, quảng trường huyên náo trước đó giờ đã trở tĩnh lặng. Cô quay người, tuy ngón chân vẫn nhói đau nhưng sau khi bóp thuốc, tạm thời có thể đi lại.

Bất giác cô đưa mắt nhìn về phía vòng quay ngựa gỗ, nơi đó lúc này chẳng có một bóng người. Dường như mọi thứ xảy ra khi nãy chỉ là ảo giác của riêng cô.

Nếu đó thực sự chỉ là ảo giác, có phải mọi thứ sẽ đơn giản hơn không? Thế nhưng chỉ bằng hai chữ “ảo giác”, có một vài chuyện chẳng thể né tránh được.

Đem trả bộ trang phục gấu Pooh, thay lại quần áo của mình, Thần Tinh đem áo khoác của người đàn ông kia giao lại cho Điềm Điềm, nhờ cô trả hộ. Bởi Thần Tinh biết mình sẽ không quay lại nơi này tái khám.

Khi tất cả mọi việc đã xong xuôi, đến chỗ hẹn với Lăng Nguyên, cô bị muộn hơn nửa tiếng.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng Lăng Nguyên không nói gì, chỉ chìm trong im lặng tới tận khi quay về biệt thự. Có lẽ là vì đã mệt, thế nhưng Thần Tinh cứ có cảm giác lạ thường. Hơn nữa không hiểu sao tối nay biệt thự cũng rất yên tĩnh, đến độ ngoại trừ mấy ngọn đèn bên ngoài, tất cả đèn trong nhà đều đã tắt hết.

"Nhị tiểu thư, cô quay về rồi à, tôi đã chuẩn bị bữa khuya, nhị tiểu thư có muốn dùng một chút không?"

Dì Tường nói chuyện mà hoàn toàn phớt lờ Thần Tinh, chỉ liếc mắt qua chỗ cô rồi nói "Phu nhân cũng quay về rồi, ông chủ tối nay không về, phu nhân đi nghỉ sớm đi."

"Anh ấy ra ngoài cùng Ngu Linh à?"

Dì Tường thu lại ánh mắt coi thường từ chỗ Thần Tinh nói "Ngu tiểu thư đã rời đây từ buổi chiều, ông chủ nói sẽ không quay về, còn đi đâu thì tôi không tiện hỏi."

"Đi rồi càng tốt." Lăng Nguyên xua tay, chán nản bước lên tầng.

Có thực sự là đi rồi càng tốt không?

Không biết là do chân vẫn còn đau hay vì lí do nào khác, Thần Tinh bước lên cầu thang, tốc độ rất chậm.

Trong căn biệt thự nằm độc lập ở lưng chừng núi, từ xa nhìn lại, ánh đèn màu lam khiến cả khu biệt thự rộng lớn nổi bật chẳng khác nào cung điện thủy tinh.

Lúc này, trên khung cửa kính lấp lánh như kim cương xanh thấp thoáng hai bóng hình tuyệt đẹp.

https://thuviensach.vn

Lăng Điền đã tháo mặt nạ xuống, nhưng người phụ nữ đứng trước mặt anh vẫn đeo mặt nạ, ngón tay thon dài đặt bên viền mặt nạ, vừa hay chặn lại bàn tay đưa tới của Lăng Điền.

"Điền…" Người phụ nữ nhẹ mấp máy môi, thanh âm khẽ khàng đã không còn rưng rưng nghẹn ngào.

Lăng Điền chìm trong im lặng đưa tay luồn qua những ngón tay thon dài của người phụ nữ, chạm vào con bướm trên chiếc mặt nạ. Khoảnh khắc ấy, ngón tay của người phụ nữ khẽ run, nắm lấy bàn tay của Lăng Điền, khẽ tháo mặt nạ xuống.

Ẩn sau chiếc mặt nạ là một khuôn mặt tuyệt mỹ, ánh lên trong mắt Lăng Điền, sinh động mà mông lung.

"Xin lỗi anh…" Cô gái lại nghẹn ngào lên tiếng.

Lăng Điền nở nụ cười dịu dàng, rút tay ra khỏi bàn tay cô gái, nhẹ nhàng lau giọt lệ đang lăn dài trên má cô.

"Có lẽ… em không nên xuất hiện…" Cô gái cố gắng để không nấc nghẹn, áp chặt bàn tay Lăng Điền lên khóm má mình. "Thế nhưng… em rất muốn gặp anh…"

Bàn tay Lăng Điền khẽ run, chỉ là, vẫn cứ rút tay ra "Muốn gặp anh?"

Nụ cười nhạt nguyên trên khóe môi, nhưng trong mắt cô gái, nụ cười đó chẳng khác nào một con dao sắc nhọn lạnh lùng đâm thẳng vào trái tim cô.

"Nếu anh nhớ không lầm thì em là Vu Vãn Lai. Vãn Lai, mọi thứ đã muộn rồi!"

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, người phụ nữ này chính là Vu Vãn Lai, người sắp trở thành phu nhân của Vũ Văn Linh.

Đôi mắt Vu Vãn Lai hiện rõ vẻ sầu muộn "Đúng, tất cả đều đã muộn rồi."

Vu Vãn Lai ôm lấy hai tay, nhưng vì không thể kìm nén cảm xúc nên ngón tay cô không ngừng run lên bần bật "Thế nhưng em vẫn phải cảm ơn anh vì đã nhớ tới lời ước hẹn ba năm trước. Em biết bản thân đã chẳng còn tư cách bắt anh phải thực hiện hẹn ước ấy. Cho nên, đối với anh, em chỉ biết nói lời cảm ơn sâu sắc."

"Cảm ơn?" Lăng Điền lại cong miệng mỉm cười "Nói ra thì, anh mới là người nên cảm ơn em… Ba năm nay, anh vẫn luôn cho rằng lời hẹn ước đó chẳng thể nào thực hiện nổi."

"Điền, sự việc không giống như những gì anh nghĩ đâu…"

"Hả? Em biết anh nghĩ gì sao?" Lăng Điền ghé sát lại chỗ Vu Vãn Lai, khẽ hỏi.

Nhẹ vuốt mái tóc cô, trên ngón tay cảm nhận rõ ràng vẻ mềm mại, suôn óng. Mái tóc đẹp đó khiến khuôn mặt tuyệt mỹ của cô thêm nổi bật, đủ khiến cho bất cứ người đàn ông nào cũng phải mềm lòng, rồi nguyện hy sinh tất cả vì cô.

Anh trước kia, cũng từng như vậy.

"Em…" Vu Vãn Lai mím chặt đôi môi đến mức trắng nhợt không còn sắc máu.

Bàn tay của Lăng Điền dịch chuyển từ mái tóc xuống bờ môi cô, để cô thôi không mím môi nữa.

https://thuviensach.vn

“Đã đến lúc anh phải đưa em về rồi!”

Chỉ một câu nói nhẹ nhàng nhưng đủ khiến sắc mặt Vu Văn Lai trắng bệch.

“Điền, em…”

“Vũ Văn Linh chắc không hài lòng khi biết em cả đêm không về mà ở lại chỗ anh đâu.” Lăng Điền lại nở nụ cười, nụ cười mang ý chế giễu, cũng mang thêm chút ý vị khác.

Vu Văn Lai chìm trong im lặng, giọt lệ long lanh nhẹ nhàng lăn xuống, rơi xuống mu bàn tay còn chưa kịp thu lại của Lăng Điền.

Nước mắt, lạnh như băng, khiến bàn tay Lăng Điền khẽ rung lên, khoảnh khắc, anh cảm nhận rõ ràng có thứ gì đó quặn thắt, đau đớn.

Còn chưa đợi phản ứng, Vu Văn Lai đã tự đưa tay lên gạt lệ, sau đó nhanh chóng bước ra ngoài.

Tuyết ngoài trời càng lúc càng lớn, khi cánh cửa kính lớn mở ra, gió lạnh cuộn từ ngoài vào khiến Vu Văn Lai không khỏi rùng mình.

Cũng chính lúc này, một đôi tay đưa qua vai cô, đóng cánh cửa lớn lại, tiếng Lăng Điền ấm áp truyền tới “Tuyết lớn quá, hãy nói với Vũ Văn Linh một tiếng, đêm nay em ở lại đây đi.”

“Anh muốn em nói cái gì?” Thanh âm Vu Văn Lai vẫn còn nghẹn ngào, nhưng vang rất rõ bên tai Lăng Điền.

Ngay giây sau, cô dứt khoát quay người, không còn vẻ dịu dàng, mềm yếu nhìn Lăng Điền chăm chú, tiếp tục nói rõ từng từ “Anh muốn em quay

https://thuviensach.vn

về bên cạnh anh ấy đúng không? Cho dù là ba năm trước hay ba năm sau, đến sau cùng anh vẫn muốn vứt bỏ em đi, đúng không?"

Lăng Điền không hề né tránh ánh mắt Vu Văn Lai, cong miệng mỉm cười nói "Bởi vì, từ trước đến nay em chưa từng chọn anh…"

Thần Tinh ngồi trước cửa sổ, hơi ấm chênh lệch trong phòng và khí lạnh bên ngoài khiến tấm kính cửa sổ phủ một làn sương mỏng, cô đưa ngón tay trắng trẻo vẽ lên đó một bức tranh đơn giản. Khi cánh hoa cuối cùng được vẽ xong, trên tấm kính hiện lên một khuôn mặt sạch sẽ, xinh xắn.

Thần Tinh gục mặt trước cửa sổ, ngoại trừ ngón chân được băng bó, cả người ẩn cả trong bộ áo ngủ. Căn phòng được bật điều hòa nên vô cùng ấm áp, chỉ là không hiểu sao cô chẳng thể nào ngủ nổi.

Lúc nãy cô đã nhờ Điềm Điềm nhận hộ tiền làm thêm rồi chuyển lại cho Vũ Văn Phi, như vậy tuy rằng có thể tránh gặp mặt anh, thế nhưng cũng khiến Điềm Điềm cảm thấy kì lạ. Nhưng Thần Tinh không muốn giải thích nhiều. Hơn nữa chỉ cần không quay lại tiệm bánh, sự kì lạ này sẽ nhạt nhòa theo thời gian.

Trong lúc mơ màng, phía dưới lóe lên ánh đèn ô tô, Lăng Điền đã về.

Đêm đã rất khuya, không ngờ anh vẫn quay về.

Vẫn quay về?

Thần Tinh bất giác nhoẻn miệng cười, rón rén đứng dậy, quay về giường, như thể sợ làm kinh động đến ai đó.

Thế nhưng cô biết, đêm nay chắc chắn chẳng thể nào ngủ nổi.

https://thuviensach.vn

Bỗng cùng lúc tiếng điện thoại vang lên chói tai là tiếng gọi cửa vội vã của dì Tường "Phu nhân, phu nhân!"

Tin tức đưa tới khiến cô gần như suy sụp "Bệnh viện Nhân Hòa nơi mẹ phu nhân đang nằm điều trị vừa báo tin gấp về."

Thần Tinh không biết bản thân đã chập choạng, mơ màng bước xuống tầng một thế nào, cũng chẳng nghe rõ những lời dì Tường nói sau đó là gì. Cô chỉ biết khi bước ra khỏi biệt thự nhà họ Lăng, tuyết trắng lạnh giá táp tới trước mặt mới khiến cô tỉnh táo vài phần, một chiếc ô tô đã đợi sẵn bên ngoài.

Lăng Điền nhanh chóng vượt qua cô, bước vào trong xe.

Cho dù lúc này Lăng Điền xuất hiện là vì diễn kịch hay mục đích gì khác, cô vẫn có cảm giác như tóm được chiếc phao, nhanh chóng chạy lên xe.

Lăng Điền quyết định tự mình lái xe. Lúc này anh không dùng chiếc Maybach mọi khi mà là một chiếc xe đua đời mới nhất.

Chiếc xe lao rất nhanh ra khỏi biệt thự họ Lăng, bắt đầu đổ dốc.

Đường núi tối nay vì mưa tuyết cho nên rất trơn. Khoảnh khắc đi vào một khúc cua, Lăng Điền cau chặt đôi mày.

Khi nghe thấy tiếng phanh xe chói tai vang lên, tư duy hỗn độn của Thần Tinh mới bắt đầu tỉnh táo trở lại.

Khoảnh khắc ấy cô chẳng kịp có bất cứ phản ứng gì, chỉ có thể giương mắt nhìn chiếc xe đột ngột quay mòng mòng, lao thẳng xuống núi. Mặc cho Lăng Điền điều khiển vô lăng thế nào, cũng không thể làm giảm tốc độ như bay lúc này.

https://thuviensach.vn

Giây phút đó Lăng Điền liếc mắt nhìn sang Thần Tinh với sắc mặt bần thần, hoảng sợ mà quên chưa kịp thắt dây đai an toàn. Anh khẽ chửi thề một câu, lao sang người ngồi ở ghế bên cạnh. Sau một luồng ánh sáng trắng lóa, Thần Tinh chỉ cảm thấy toàn thân nặng trĩu, hai mắt tối sầm…

https://thuviensach.vn

2

Biến đổi đột ngột

Trước khi chìm vào bóng đen vô tận, cảm giác đau đớn trào lên trong cơ thể khiến thần trí Thần Tinh vừa mới tỉnh táo lại tan ra thành nhiều mảnh vụn.

Khi Thần Tinh hồi phục được tri giác mới biết bọn họ vừa xảy ra tai nạn, đồng thời cảm nhận được trọng lượng đang đè nặng lên người mình.

Khoảnh khắc cô cảm thấy dường như có thứ gì đó dính dớp nơi đầu ngón tay, không gian nồng nặc mùi máu tanh nồng. Cô nhẫn nhịn nỗi đau, cố gắng mở mắt ra bằng được.

Chiếc đệm an toàn không hề tung ra, tình hình lúc này cực kỳ hung hiểm.

Lăng Điền đang đè nặng lên người Thần Tinh không hề nhúc nhích. Cô đưa tay thúc anh tỉnh dậy, nhưng không biết có phải do cô quá yếu hay anh hôn mê quá sâu mà cô thấy anh chẳng có bất kỳ phản ứng. Hơn nữa, khi chạm tay vào người anh, cảm giác nhớp nháp rất rõ rệt.

Anh đã bị thương.

Thế nhưng, nếu không phải anh ‘đè’ lên người, thì lúc này, cô mới là người bị thương. Hơn nữa vì vội, không thắt dây an toàn, với sức văng của xe, có lẽ cô sẽ không chỉ đơn giản là bị thương.

Thần Tinh dồn sức nhấc Lăng Điền sang một bên mới thấy rõ anh bị thương ở chân, ngoài ra, các vết thương ở các vị trí khác hầu như không

https://thuviensach.vn

mấy nghiêm trọng.

Chẳng còn thời gian suy nghĩ, Thần Tinh xé vội một mảnh vải trên trang phục của mình, cuốn chặt vết thương của Lăng Điền để cầm máu.

Bây giờ cô phải tìm cách để thoát khỏi hiểm cảnh này, hơn nữa nơi này cách biệt thự không xa.

Nghĩ vậy, Thần Tinh lập tức với tay tìm di động. Đây là cách cầu cứu trực tiếp và nhanh nhất, chỉ là cô bỗng nhận ra chiếc di động của mình đã bay đi chỗ nào không biết. Trong khi đó, di động của Lăng Điền tuy ở ngay sát đó nhưng đã bị vỡ thành bốn, năm mảnh.

Thần Tinh dồn sức nhổm người, nhòm ra ngoài cửa sổ xe, bấy giờ mới phát hiện chiếc xe bị chặn lại bởi một cây đại thụ mọc sát bên bờ vực thẳm.

Có điều, tình hình lúc này vẫn vô cùng nguy hiểm. Cho dù thế nào, cô cũng nhất định phải bò ra khỏi xe. Mặc dù trong lòng sợ hãi, nhưng như vậy thì có thể giúp được gì? Huống hồ, thời khắc này vẫn còn một người thân cực kỳ quan trọng đang nằm trong viện chờ cô tới?

Chính ý niệm này đã thôi thúc cô phải vượt qua nghịch cảnh. Bởi vì, muốn sinh tồn thì không được sợ hãi.

May mắn cửa xe không hề bị chặn lại, Thần Tinh thận trọng mở cửa, trèo ra ngoài, trong không gian chật chội giữa đám cành cây rậm rạp, cô cố gắng giữ thăng bằng leo lên phía trên.

Tuyết vẫn ngợp trời, gió rất to, cành cây trơn trượt, chỉ bất cẩn đôi chút là sẽ rơi xuống vực. Nếu vậy, tất cả sẽ kết thúc.

Không biết trèo trong bao lâu, lòng bàn tay bị cào xước đau đớn, chân cũng chẳng còn chút sức lực, thân thể run rẩy trong cái lạnh, trước khi chìm

https://thuviensach.vn

trong tuyệt vọng, cô bỗng thấy trên con đường núi không xa lấp loáng ánh đèn ô tô. Khoảnh khắc tia sáng đó đã khơi dậy hi vọng sống trong cô.

"Này…" Lúc Thần Tinh cố gắng cất giọng mới phát hiện ra cổ họng mình có vị tanh nồng. Cố hít một hơi thật sâu, khi ánh đèn xe càng lúc càng gần, cô dồn sức thét lớn "Cứu mạng."

Khoảnh khắc ánh đèn lướt qua, bốn bề gió thổi phần phật, có lẽ đã che khuất tiếng kêu cứu của cô.

Tuy kêu cứu thất bại, nhưng không sao, rất nhanh cô sẽ trèo lên được cành cây cao nhất, trên đó là con đường núi rồi.

Thần Tinh hít một hơi thật sâu, nắm chặt cành cây xù xì, gai nhọn cào rách bàn tay cô, cùng lúc cô cảm thấy dưới chân trơn tuột, cả người mất đi trọng tâm ngã nhào xuống dưới…

Nhân duyên tương ngộ giữa người và người trong cuộc đời này vô cùng kỳ diệu, có nhiều người cả đời có lẽ chỉ gặp nhau có một lần, vài người khác có khả năng gặp nhau thường xuyên trong khoảng thời gian ngắn ngủi, rồi để lại những vết tích sâu đậm, không thể xóa nhòa trong cuộc đời của đối phương.

Thần Tinh và anh, chính là thuộc kiểu thứ hai như thế.

Lần gặp sau này, Thần Tinh rốt cuộc cũng biết được tên của anh: Hoàng Phủ Dịch.

Nhờ có anh, xe cấp cứu cùng xe cứu hộ tới rất kịp thời, nhanh chóng đưa Lăng Điền đã hôn mê bất tỉnh tới thẳng bệnh viện Nhân Hòa.

https://thuviensach.vn

Sự việc xảy ra quá đột ngột, nên tất cả mọi viện phí đều do anh trả trước, cũng bởi vì Thần Tinh nhất quyết muốn sau này có dịp cảm ơn nên anh đã đưa cho cô một tấm danh thiếp.

Trên tấm thiếp màu trắng nhạt chỉ viết dòng chữ đơn giản Hoàng Phủ Dịch – CEO công ty Niệm Vũ.

Tên công ty rất kỳ lạ, giống như để hoài niệm về một ai đó. Nhưng tất cả không đáng để cô quan tâm. Lúc này cô chỉ muốn biết số điện thoại của anh, thế là đủ.

Tiền viện phí của Lăng Điền, cô nên trả bởi vì cô mà Lăng Điền bị thương, cho nên…

Thần Tinh mím chặt môi, nhìn về phía Lăng Điền vẫn đang chìm trong hôn mê nhưng đã không còn nguy hiểm tới tính mạng, đang nằm trên giường, sau đó cô quay người đi ra khỏi phòng bệnh.

Trên đường tới đây, cô đã mượn di động của Hoàng Phủ Dịch gọi điện cho Thần Đỉnh, mẹ cô cũng đang nằm trong bệnh viện Nhân Hòa, giống như Lăng Điền, đang chìm trong hôn mê.

Tuy rằng Thần Đỉnh đã động viên nói rằng cô không cần phải quá lo lắng, nhưng cô sao có thể không lo lắng được chứ? Khoảnh khắc tiến về phòng nơi mẹ đang nằm, trái tim cô quặn thắt từng cơn.

Đã bốn tiếng đồng hồ trôi qua kể từ khi dì Tường báo tin mẹ cô chìm vào hôn mê, lúc này, mỗi một bước chân, lòng cô lại thêm nặng trĩu.

Đến khi đứng trước cửa phòng, trái tim Thần Tinh đã hoàn toàn trống rỗng.

https://thuviensach.vn

Hành lang khách sạn lúc nửa đêm rất tĩnh lặng, trừ phi nhấn chuông gọi phục vụ, nếu không sẽ chẳng thấy một bóng người.

Sau mỗi một cánh cửa đều có vài con người hoặc sự việc xảy ra mà người ngoài không biết được.

Vu Văn Lai bước dọc hành lang khách sạn, mặc dù bước trên thảm nhưng tiếng đế giày cao gót nện trên nền nhà vẫn vọng lên từng tiếng. Thanh âm tuyệt mỹ nhất thế gian, vậy nên Văn Lai rất thích đi giày cao gót, thậm chí còn càng cao càng thích.

Tiếng giày cao gót nện lên nền nhà thôi vang khi Văn Lai dừng lại trước cửa phòng. Thế giới sau cánh cửa này ít nhất sẽ thuộc về cô sau một tháng nữa.

Văn Lai nhẹ nhàng lấy chiếc thẻ từ ra, mở cửa, đèn trong phòng lập tức sáng bừng.

Khoảnh khắc cô thấy một bóng dáng cao lớn, quý phái đứng bên cánh cửa sổ sát sàn trong phòng, người đó không ai khác chính là Vũ Văn Linh.

Vu Văn Lai thoáng bất ngờ. Nhưng khi nhìn thấy hộp đựng thức ăn đặt trên bàn, cô chợt hiểu tại sao anh lại tới đây.

Cố tình tỏ ra bình tĩnh bước tới trước bàn, Văn Lai dịu dàng lên tiếng "Linh, trời đổ tuyết lớn như vậy mà anh vẫn mua hàu chiên mỡ hành cho em sao? Anh thật tốt quá!"

Vũ Văn Linh khẽ quay người "Đã nguội cả rồi, dạ dày em vốn không tốt, đừng ăn nữa."

"Tất cả đều tại em, nếu không thử đồ tới độ quên mất thời gian, anh đã không phải chờ em lâu như vậy."

https://thuviensach.vn

Vu Vãn Lai đặt hộp hàu xuống, vòng tay ôm lấy Vũ Văn Linh từ phía sau.

Nhìn qua trông họ rất thân mật, chỉ là trong lòng hai người họ đều hiểu một điều, sau sự thân mật này luôn tồn tại một khoảng cách quái lạ.

Cuộc hẹn tuyệt mỹ, lãng mạn ngoài quảng trường đêm đó không hề được đưa lên bất cứ thông tin đại chúng nào. Bởi chỉ cần là người có tiền và quyền lực, ắt sẽ khống chế được báo đài, truyền thông.

"Em đã quay về rồi thì anh yên tâm. Anh về đây." Vũ Văn Linh vỗ nhẹ lên mu bàn tay Vu Vãn Lai, sau đó quay người.

Vu Vãn Lai tựa vào lòng Văn Linh, ngón tay nghí ngoáy trên mấy chiếc khuy áo tinh tế "Bên ngoài trời đang đổ tuyết lớn, tối nay… anh ở lại nhé?"

Thanh âm vang lên rất dịu dàng, càng về sau lại càng ngọt ngào, thân mật.

Vũ Văn Linh khẽ cong miệng mỉm cười, nhẹ gỡ tay cô ra. Giây phút, trong đáy mắt Vu Vãn Lai ánh lên một tia thất vọng, lại thấy anh bước tới sô pha, ngồi xuống "Ừm, cũng được."

Khoảng cách giữa thất vọng và hy vọng trong giây phút này Vãn Lai hiểu rất rõ. Nhưng chỉ là trong chốc lát.

Trên mặt nở nụ cười dịu dàng, cô bước tới bên cạnh Vũ Văn Linh "Em pha cho anh ly sữa nóng nhé?"

Vũ Văn Linh có thói quen uống sữa trước khi đi ngủ, điều này Vãn Lai đã ghi lại khi làm trợ lý đặc biệt của anh. Tuy trước kia cô không cần phải

https://thuviensach.vn

đích thân làm, nhưng khi anh đi công tác, cô có trách nhiệm dặn dò nhân viên trong khách sạn đưa lên cho anh.

Lúc xưa, có lần cô đã từng nghĩ, đến một ngày cô sẽ đích thân đưa ly sữa nóng này cho Vũ Văn Linh.

Ngày đó, những gì cô từng nghĩ tới đâu chỉ có mỗi việc này?

Chỉ là, khi ấy, ai cũng nói cô đang nằm mơ giữa ban ngày, nhưng hiện thực đã trả lời tất cả.

“Được.” Vũ Văn Linh lặng lẽ buông tiếng rồi bật ti vi lên xem.

Vu Vãn Lai mỉm cười quay người, dặn dò nhân viên phục vụ trong khách sạn đưa sữa lên, rồi tự mình cho vào lò vi sóng hâm nóng. Lúc bê ra, trên ti vi vừa hay phát một tin khiến hai tay cô không khỏi run rẩy.

“Theo nguồn tin mới nhận được, tổng giám đốc của tập đoàn Lăng Thị nhập viện vì tai nạn ô tô. Tình hình cụ thể sẽ được chúng tôi chuyển đến quý vị khi phóng viên cập nhật tin tức từ bệnh việc về.”

Vãn Lai cố gắng giữ bình tĩnh không để làm sánh ly sữa, đi về phía Vũ Văn Linh. Nhưng anh không nhận mà chỉ mỉm cười nhìn cô nói.

“Lăng Điền xảy ra chuyện rồi!”

“Linh?”

Làm trợ lý đặc biệt cho Vũ Văn Linh trong ba năm, tuy rằng thời gian không quá dài, nhưng vì muốn chinh phục người đàn ông trước mặt, Vãn Lai phải để ý tất cả mọi thứ để tìm hiểu thói quen cũng như suy nghĩ của anh. Thế nên, ngay lúc này, cô hiểu trông anh bình thản nhưng thực ra lại rất để tâm.

https://thuviensach.vn

“Anh đột nhiên nhớ ra công ty còn chút việc, tối nay anh không ở lại cùng em được rồi!”

“Bên ngoài tuyết rất lớn, ngày mai anh hãy tới.”

Vũ Văn Linh cười nhạt, vỗ nhẹ lên bàn tay Vũ Văn Lai nói “Dự án mới hợp tác giữa Thần Thị và Lăng Thị đã khởi động, Thái Hưng cần phải nỗ lực hơn.”

Vu Văn Lai gật đầu khẽ đáp “Dạ.”

Ngoài cửa sổ, tuyết không ngừng rơi, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Tại bệnh việc Nhân Hòa.

“Mẹ con…” Thần Đỉnh mở miệng định nói gì đó nhưng lại ngập ngừng rồi im bặt khi nhìn thấy ánh mắt lo lắng của Thần Tinh.

“Mẹ con, bà làm sao thế?”

Thần Đỉnh nhìn Thần Tinh, dựa vào khung cửa, thần thái có vẻ tột cùng đau đớn “Bệnh tim của mẹ con đột phát…”

Bệnh tim đột phát?

Trước khi tới đây, cô đã nghĩ ra rất nhiều khả năng, chỉ là không ngờ lại là căn bệnh này.

“Làm sao có thể? Mẹ con trước nay chỉ bị thiếu máu thôi mà.” Đôi môi Thần Tinh trắng bệch đến mức cắt không còn giọt máu.

https://thuviensach.vn

Sau tai nạn xe hơi, cho dù bác sỹ đã đề nghị cô ở lại kiểm tra thương tích, thế nhưng bệnh tình của mẹ đối với cô quan trọng hơn.

Nay nghe Thần Đỉnh nói vậy, nỗi đau trong tim càng lúc càng dữ dội. Đau đến mức cô gần như không trụ nổi.

“Bệnh của mẹ con biểu hiện bên ngoài giống như là thiếu máu nhưng trên thực tế không phải mà là bị bệnh tim.” Dứt lời Thần Đỉnh bước lại gần Thần Tinh, lại nói “Tinh Tinh, bố đã mời bác sỹ giỏi nhất tới đây. Ngày mai ông ấy sẽ làm phẫu thuật cho mẹ con. Sao sắc mặt con trông lại nhợt nhạt thế này? Lăng Điền đâu rồi?”

“Lúc chúng con tới đây đã xảy ra tai nạn ô tô…”

“Cái gì?” Thần Đỉnh tỏ ra vô cùng căng thẳng. So với biểu hiện và phản ứng khi nãy khi thông tin cho cô tình trạng bệnh tật của mẹ, cô mới thấy ông giả tạo biết chừng nào. Dù trong lòng biết rõ nhưng trong lòng Thần Tinh không khỏi chua chát, khiến trái tim cô cũng băng lãnh đi nhiều.

“Anh ấy không gặp nguy hiểm đến tính mạng, chỉ cần ở lại theo dõi vài ngày là khỏi.”

“Tinh Tinh, sao con lại chẳng quan tâm đến chồng mình như vậy? Ít nhiều gì…”

“Anh ấy là chồng con, thế nhưng người đang nằm trong kia là mẹ con, hơn nữa tình hình sức khỏe của mẹ nghiêm trọng hơn anh ấy nhiều.” Thần Tinh kiềm chế bản thân, run run nói.

Thần Đỉnh nghe vậy mặt biến sắc, nhưng rất nhanh phục hồi lại vẻ bình thường “Tinh Tinh, bố chẳng qua cũng chỉ là lo lắng cho Lăng Điền. Ngộ nhỡ cậu ấy gặp chuyện…”

https://thuviensach.vn

“Bố lo ngộ nhỡ anh ấy gặp chuyện, dự án hợp tác giữa Lăng Thị và Thần Thị bất đắc dĩ phải ngừng, đúng không ạ?” Ngữ khí của Thần Tinh càng lúc càng cao, hai mắt cô đã long lanh đẫm lệ.

“Tinh Tinh, con kích động quá đấy, như vậy không tốt đâu, con mau vào thăm mẹ đi, sáng mai bà ấy phải làm phẫu thuật rồi.”

Thần Tinh đưa tay gạt nước mắt, kiềm chế tâm trạng gần như suy sụp của mình bước vào phòng bệnh.

Khoảnh khắc bước vào trong, qua tấm kính trong suốt, cô dễ dàng nhìn thấy bóng dáng Thần Đỉnh đang vội vã rời khỏi.

Thực ra, từ lâu cô đã biết, tình cảm đổi lại bằng điều kiện mãi mãi không thể là thật, thế nhưng lúc nhìn thấy mẹ nằm trên giường bệnh, trái tim Thần Tinh như bị thứ gì đó đập mạnh.

Cô lặng ngồi xuống chiếc ghế cạnh giường, lặng lẽ ngắm mẹ mãi cho tới khi trời sáng.

Suốt quãng thời gian đó, tuy Thần Đỉnh có tới gọi vài lần, ý muốn cô quay về chỗ Lăng Điền nghỉ ngơi, thế nhưng cô xem như không hề nghe thấy.

Bởi đây có lẽ là khoảng thời gian sau cùng cô có thể gặp mẹ, nghe nói tỷ lệ thành công của ca phẫu thuật này rất thấp.

Bản thân cô cho dù không muốn nghĩ nhiều, thế nhưng có những chuyện muốn tránh cũng chẳng cách nào trách được.

Khi ánh nắng đầu tiên trong ngày rọi vào phòng bệnh, Quý Yên từ từ mở mắt.

https://thuviensach.vn

Khuôn dung tiều tụy, giọng nói yếu ớt, bà dịu dàng nói với con gái một câu. Và chính câu nói này đã khiến Thần Tinh đối diện với sự thật của năm tiếng đồng hồ sau cuộc phẫu thuật một cách kiên trì, không hề suy sụp.

Thậm chí vài năm sau, câu nói ấy đã khiến cô có sức mạnh chống chọi vượt qua những ngày tháng khó khan, vất vả nhất của cuộc đời mình.

“Tinh Tinh, mẹ lúc này rất hạnh phúc, mẹ càng hạnh phúc khi nhìn thấy con cười, cho dù là bất cứ lúc nào, hãy hứa với mẹ, đừng bao giờ bật khóc...”

Ngoài ra, những gì bà có thể để lại cho con gái chỉ là chiếc vòng ngọc thường đeo trên tay mà thôi.

Thần Tinh đứng bên ngoài phòng phẫu thuật, hai mắt ráo hoảnh, không rơi dù chỉ một giọt nước mắt, trái ngược hoàn toàn với vẻ mặt khổ sở nước mắt lưng tròng của Thần Đỉnh.

Giây phút đó Thần Tinh chợt hiểu có nhiều lúc muốn khóc, muốn đớn đau nhưng lại vô cùng khó khăn. Giây phút ấy, cô chỉ đứng lặng tại đó, nhìn chiếc vòng ngọc mẹ để lại cho mình trước khi bà được đẩy vào phòng phẫu thuật.

“Tinh Tinh, hầy…” Thần Đỉnh vỗ nhẹ lên vai Thần Tinh rồi thở dài một tiếng.

Nhẹ đẩy bàn tay của Thần Đỉnh ra khỏi vai mình, trong lòng Thần Tinh trào dâng cảm giác buốt lạnh. Có lẽ, trái tim một vài người cũng lạnh giá giống như nhiệt độ lòng bàn tay cô lúc này.

Kịch đã hạ màn nhưng vẫn có một màn khác cần phải diễn tiếp. Và vì không thật lòng nên cũng chẳng còn đớn đau.

https://thuviensach.vn

Trong xã hội này, có người làm được, và có người lại không.

Thần Tinh chính là thuộc loại người không cách nào giả tạo để sống được.

“Tinh Tinh, bố sẽ lo việc hậu sự của mẹ con thật tử tế, con cũng mệt cả một đêm rồi, bây giờ…”

Thần Đỉnh còn định nói tiếp, nhưng khi đối diện với ánh mắt của Thần Tinh, ông ta chợt nhận ra người con gái này của mình không phải là một người mềm yếu. Giây phút ấy ông không khỏi ngây lặng cả người, chẳng biết phải nói gì, làm gì cho phải.

Nhưng, Thần Đỉnh là ai chứ, ông ta nhanh chóng lấy lại bình tĩnh nói “Tinh Tinh, bố sẽ sắp xếp cho mẹ con một phần mộ trong mộ phần của nhà họ Thần chúng ta.”

Thần Tinh vẫn chìm trong im lặng.

Lại nghe Trần Đỉnh nói tiếp “Tinh Tinh con yên tâm, khi mẹ con còn sống, bố đã thiếu nợ bà ấy. Thế nên sau khi bà ấy qua đời, bố nhất định sẽ đền bù tử tế, bao gồm cả con nữa, con hãy yên tâm…”

“Con biết rồi!” Thần Tinh đột ngột cắt ngang lời nói của Thần Đỉnh.

Khi thấy dì Tường đang bước nhanh về phía này, chưa đợi bà tới gần, Thần Tinh đã nghe thấy giọng nói Thần Đỉnh tình cảm hơn nhiều “Bố biết ngay, Tinh Tinh của bố là đứa con rất hiểu chuyện mà.”

Đây lẽ nào được coi là hiểu chuyện hay sao?

https://thuviensach.vn

“Phu nhân, ông chủ tỉnh lại rồi!” Dì Tường mặt không biểu cảm đi tới trước mặt Thần Tinh nói.

Nhìn chiếc xe đẩy thi thể của mẹ biến mất sau lớp cửa thang máy, Thần Tinh loạng choạng, đứng không vững, may mà dì Tường đỡ kịp.

“Tinh Tinh, chỗ này đã có bố lo, con mau quay về xem Tiểu Điền thế nào.” Thần Đỉnh đưa lời thúc giục.

Phản đối các trang chuyên copy, repost truyện (nghiepdu.net, sstruyen.com, webtruyen.com, cungquanghang.com, dtv-ebook.com v...v..)

Lăng Điền nằm trên giường, sau khi được băng bó vết thương, khí sắc anh đã đỡ hơn rất nhiều so với lúc được cứu ra khỏi chiếc xe.

Anh đưa mắt lạnh lùng nhìn về phía Thần Tinh đang ngây đờ ngoài cửa. Lúc này ngoài cửa từng cơn gió lạnh thổi tới. Thần Tinh đau đớn rất muốn biết gió và trái tim mình cái nào lạnh hơn. Nhưng…

“Đóng cửa lại.”

Có lẽ cả hai thứ ấy đều không lạnh bằng câu nói này của Lăng Điền.

Anh đối xử lạnh nhạt với cô nhưng cô đã quen rồi hoặc giả chẳng bận tâm. Thế nhưng khoảnh khác quay người đóng cửa, ngón tay cô vẫn không tự chủ mà run lên.

Hành lang bên ngoài trống rỗng không một bóng người, giống như trái tim cô lúc này vậy.

“Lại đây.”

Giọng nói lạnh giá vang lên bên tai lần nữa, hai chân cô chập choạng, khẽ quay người nhưng không hề bước về phía anh, thậm chí ánh mắt cũng

https://thuviensach.vn

không hướng về phía Lăng Điền.

Biểu hiện này của cô dường như đã chọc giận Lăng Điền.

“Tôi nói lại một lần nữa, lại đây.”

“Mẹ cô mất rồi, cô cho chẳng mình không cần phải diễn tiếp vai Lăng phu nhân nữa sao?” Lăng Điền mấp máy môi nói ra những lời tuyệt tình lạnh lẽo khiến cả người Thần Tinh run lên. Lúc này cô chỉ cảm thấy sự mệt mỏi tích lũy từ bao lâu nay, bỗng nhiên vỡ òa khiến cho cả người cô rệu rã, chẳng còn chút sức sống nào hết.

Lăng Điền hài lòng khi thấy Trần Tinh mặt mày không chút biểu cảm cuối cùng đã cử động, miệng anh nhếch lên, nói “Lại đây.”

Thần Tinh ngước mắt nhìn Lăng Điền, thanh âm nhẹ nhàng nhưng cũng vô cùng rõ ràng “Đúng thế! Bởi vì mẹ cho nên tôi mới phải diễn thật tốt vai Lăng phu nhân này, còn anh thì sao? Vì lý do gì mà lại mặc nhận chuyện hoán đổi cô dâu như vậy?”

Khoảnh khắc buông ra những lời đối đáp này, đầu óc Thần Tinh bỗng trở nên minh mẫn lạ thường. Lăng Điền nói vậy, xem ra đã nắm rõ mọi chuyện của cô trong lòng bàn tay. Nếu thế, cô chẳng cần phải tiếp tục che giấu làm gì?

Có một vài chuyện, cố gắng che giấu quá nhiều cũng chỉ như dùng một lời nói dối để bổ trợ cho lời nói dối trước đó, mệt mỏi biết bao.

Có vài chuyện, cho dù có cố gắng tới mức nào, kết quả vẫn là sai lầm mà thôi!

Lăng Điền khẽ nheo mắt, hiển nhiên không ngờ Thần Tinh lại hỏi vặn mình như vậy. Từ khi cưới cô về, anh luôn cho rằng tính cách Thần Tinh

https://thuviensach.vn

mềm yếu, không ngờ lúc này lại không hề giống với những gì anh đã nghĩ trước kia.

Nào chỉ riêng lúc này chứ?

Kể từ lúc cô một mình trèo ra khỏi chiếc xe lơ lửng trên bờ vực, gọi được cứu hộ thì anh nên nhận ra cô hoàn toàn không giống như những gì đã thể hiện trước đó.

“Ha ha, tại sao tôi lại chấp nhận việc hoán đổi cô dâu, cô không cần phải biết nguyên nhân, điều cô cần biết lúc này là trước khi tôi kí vào tờ đơn ly dị, cô hãy làm Lăng phu nhân cho tốt. Nếu không, cô nhất định sẽ phải hối hận…”

Lăng Điền nhẹ cong miệng mỉm cười, ánh đèn ấm áp chiếu lên khuôn mặt điển trai của anh chỉ càng khiến cảm giác lạnh lùng, vô tình thêm rõ rệt.

Thế nhưng, đó cũng chỉ là biểu hiện bên ngoài mà thôi!

“Tôi sẽ không hối hận.” Thần Tinh hít một hơi thật sâu nhẹ đáp.

Không hối hận, bởi cô của trước kia cũng như của hiện tại đều không có tư cách để hối hận. Mọi con đường đều do bản thân cô lựa chọn, bao gồm cả việc lấy Lăng Điền.

Dứt lời, Thần Tinh bước lại gần Lăng Điền nói “Mẹ tôi vừa qua đời, tôi muốn nghỉ phép mười ngày.”

Cô biết, bên cạnh anh có rất nhiều người chờ được chăm sóc cho anh. Thế nên có hay không có cô chẳng hề quan trọng.

Lăng Điền im lặng, chờ cô bước lại gần, anh liền dùng một tay túm chặt lấy cô, lại dùng tay kia nắm lấy cằm cô, gằn giọng “Xem ra, cô vẫn còn biết

https://thuviensach.vn

mình là Lăng phu nhân đấy. Tôi thực sự rất hiếu kỳ, một người có dung mạo tầm thường vô vị như cô làm sao có thể khiến Hoàng Phủ Dịch bằng lòng giúp đỡ?"

Câu nói thốt ra từ miệng Lăng Điền tuyệt đối không mang theo chút ý vị ghen tuông, chỉ có hoài nghi và bất cần.

Hoàng Phủ Dịch, ba chữ tưởng chừng như tầm thường đó qua miệng của Lăng Điền dường như mang thêm vài phần địa vị. Thậm chí Thần Tinh còn cảm thấy người đàn ông đã giúp cô có thể uy hiếp được cả Lăng Điền.

Thế nhưng người đàn ông dịu dàng đó sao có thể uy hiếp được một Lăng Điền bá đạo lạnh lùng này chứ?

"Tôi hoàn toàn không quen biết anh Hoàng Phủ, tối qua anh ấy ra tay giúp đỡ chỉ vì lòng tốt mà thôi, ngoài ra không còn gì khác."

"Thật sao? Món nợ viện phí với Hoàng Phủ Dịch tôi sẽ lo liệu, tôi không hy vọng cô sẽ tiếp tục có bất cứ qua lại nào với người này." Lăng Điền không hề giảm lực, thậm chí anh còn có thể thấy được phần da thịt của cô dưới bàn tay anh đã ửng đỏ lên, nhưng ánh mắt người con gái trước mặt anh vẫn vô cùng bình tĩnh.

Bình tĩnh! Điều mà anh ghét nhất chính là thứ bình tĩnh kiểu này.

Anh chán chường thu tay lại, lạnh lùng nhìn cô nói "Tối qua tôi coi như cũng lỡ tay cứu mạng cô, hơn nữa còn vì chuyện này mà bị thương. Bây giờ cô lại đòi nghỉ phép…"

Ngữ khí khinh khi, lại đặc biệt nhấn mạnh vào hai chữ 'lỡ tay', thực khiến người nghe không khỏi lúng túng, chạnh lòng.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng Thần Tinh bình thản, nhìn thẳng Lăng Điền nói "Lúc đầu, người mà anh muốn lấy là chị gái tôi. Tôi chỉ là vật thay thế, nên luôn khiến anh chán ghét. Để một người đáng ghét ở bên chăm sóc, tôi nghĩ chắc không phải là điều mà anh mong muốn. Cho nên…"

"Cho nên, chỉ cần cô giúp tôi làm một việc, cô sẽ có được tự do mà cô muốn…"

Tự do… nhiều người bằng lòng hy sinh nó vì nhiều thứ khác. Thế nhưng đối với cô, hai chữ tự do cực kỳ đáng quý

Thế nên, cô không từ chối đề nghị của Lăng Điền, cho dù bản thân cô biết nó thật là hoang đường, vô lý.

Khi Thần Tinh bước ra khỏi phòng bệnh của Lăng Điền, đã là sáng sớm của ngày hôm sau.

Đúng như những gì Lăng Điền yêu cầu, ban ngày cô bắt buộc phải ở cùng Lăng Điền, chỉ có buổi tối mới đến giữ linh đường của mẹ.

Ba ngày sau, ngày hạ táng mẹ, Thần Tinh vẫn không hề chảy dù chỉ một giọt nước mắt.

Chỉ là, ba ngày không hề ngủ nghê và cô cũng chẳng thể nào chợp mắt nổi.

Ba ngày này, phần lớn thời gian Lăng Điền đều nằm trên giường bệnh, cũng chẳng buồn hỏi han về việc Lăng Nguyên lại bỏ đi lần nữa.

Thi thoảng, anh chỉ liếc mắt nhìn Thần Tinh đang ngờ nghệch ngồi cạnh giường chăm sóc mình.

https://thuviensach.vn

Trong lòng anh luôn thầm nghĩ, cô gái này rõ ràng không hề nổi bật, nhưng vào lúc xảy ra tai nạn, không ngờ trong tiềm thức, anh lại không hề muốn cô bị tổn thương.

Có lẽ, chỉ là có lẽ mà thôi, cô đối với anh hiện nay vẫn còn hữu dụng?

Do anh bị thương, Harry đã được giao cho người làm đem tới góc hoa viên khá xa trong biệt thự để chăm sóc, khiến cho cả khu biệt thự trở nên thanh vắng, lặng lẽ.

Thanh vắng, lặng lẽ, anh từ lâu đã quen.

Đến ngày thứ tư, Quý Yên được an táng trong khu mộ của nhà họ Thần.

Đó là một khu mộ nằm trên một ngọn núi, ngăn cách với những ngôi mộ khác qua một hàng rào sắt, bên trong có dựng vài bia mộ.

Thần Đỉnh được vệ sĩ đỡ tới trước mộ phần. Nhìn sang phần mộ trống rỗng cạnh bên, chính là nơi ông sẽ an nghỉ khi nhắm mắt xuôi tay, chẳng biết tại sao Thần Đỉnh lại có chút rùng mình.

Có lẽ vì thời tiết hôm nay quá lạnh, trận tuyết lớn từ mấy hôm trước mãi chưa tan khiến cho buổi sáng sớm đầu xuân thêm vài phần băng giá.

Thần Đỉnh đứng lặng trước ngôi mộ, nhìn sang Thần Tinh đang đứng ở chỗ gần đó.

Thần Tinh phủ tấm khăn voan màu đen mỏng trên đầu khiến ông không nhìn rõ được nét mặt của cô, chỉ thấy cô khá thẫn thờ.

Kể từ lúc Quý Yên ra đi, cô đã thẫn thờ như vậy.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh nhìn bức ảnh trên bia mộ của mẹ, trái tim tan nát bấy lâu đột nhiên nhói đau. Mỗi lần hít thở, ngoài giá lạnh, cô chỉ cảm nhận được đớn đau mà thôi.

Tiến lên phía trước, chạm nhẹ vào bức ảnh trên bia của mẹ, đau đớn lại tăng thêm vài phần.

Như vậy, rất tốt. Nó có thể khiến cho cô không còn đỡ dẫn như cái xác không hồn, ít nhất, cô có thể khiến mẹ trên trời an lòng rằng cô vẫn sống tốt.

Khẽ nở một nụ cười dịu nhẹ, cho dù nụ cười này trông còn xấu hơn cả khóc, thế nhưng cô đã hứa với mẹ, cũng là chuyện sau cùng cô có thể làm cho mẹ.

"Tinh Tinh…" Giọng nói trầm ồm của Thần Đỉnh vang lên bên tai cô.

Liên tục mất đi người con gái yêu quý cùng người vợ mới đưa về nhưng những chuyện này không hề đả kích đến Thần Đỉnh, thứ khiến ông lo lắng nhất chính là những lợi ích trên thương trường, giống như lúc này.

"Tinh Tinh, bây giờ, con chính là người thân thiết nhất với bố, chị gái con đã mất, mẹ con cũng đi rồi, thế gian này chỉ còn lại hai chúng ta thôi. Hầy, Tinh Tinh, con sẽ hiếu thuận với bố chứ, đúng không?"

Thần Đỉnh đưa lời dò thám, nhìn nụ cười Thần Tinh dường như đang chế giễu, ông thoáng chột dạ, nhưng ngoài mặt không để lộ ra bất cứ điều gì, vẫn tiếp tục tỏ ra quan tâm, thương yêu con gái.

"Có chuyện gì sao?" Chỉ mấy từ ngắn ngủi được nói ra rất khẽ. Đây cũng là câu duy nhất mà cô nói với Thần Đỉnh trong suốt ba ngày nay.

https://thuviensach.vn

Thần Đỉnh siết chặt bàn tay, càng tỏ ra u sầu "Tinh Tinh, con cũng biết đấy, bắt con phải lấy Lăng Điền cũng là vạn bất đắc dĩ, bởi vì Thần Thị hiện nay không còn được như trước nữa. Đặc biệt là… đặc biệt là vẫn có người muốn chống lại Thần Thị, khiến bố không biết được sau này liệu có còn giữ được khu mộ phần này nữa hay không…"

Thần Đỉnh nghe xong liền hiểu. Thần Đỉnh để mẹ cô được an táng trong khu mộ nhà họ Thần là muốn mượn danh nghĩa bắt cô, hoặc nói chính xác là bắt Lăng Điền làm điều gì đó.

Thần Tinh vừa nghe Thần Đỉnh nói, vừa nhìn về ngôi mộ ở chỗ không xa. Nới đó có người phụ nữ mặc đồ màu đen trông rất quen mặt. Giữa trời đông giá rét, dưới lớp áo khoác đen bên ngoài, người đó mặc một thân sườn xám bằng nhung. Thực là người phụ nữ tinh tế.

Thần Đỉnh cảm nhận được ánh mắt của Thần Tinh, mỉm cười nói thêm "Tinh Tinh, có lẽ con không biết, con còn một người bác tên là Thần Đông Tễ, vì ông ấy bất hạnh qua đời sớm, nên ta đã tiếp quản quá nửa Thần Thị từ tay bác ấy. Chỉ là năm đó quyết sách của bác con có sai lầm, khiến cho Thần Thị phải đối mặt với nhiều nguy cơ, thế nên ta phải tốn rất nhiều tâm huyết mới có thể đưa Thần Thị tới ngày hôm nay. Có điều con gái của Thần Đông Tễ là Thần Nhan lại không nghĩ như vậy, con bé luôn cho rằng Thần Thị vốn là của mình, bởi vậy đem lòng căm hận ta. Hiện nay, nó được gả cho một người chồng rất có thế lực, hai vợ chồng chúng đang liên kết với các tập đoàn khác, ra sức ép giá thành vật liệu xây dựng của chúng ta. Bây giờ, Thần Thị sắp bị nó đoạt mất rồi, bao gồm cả khu phần mộ này, nó chắc chắn sẽ không để cho người vợ của ta được chôn cất tại đây đâu, hầy…"

Chỉ vài câu ngắn ngủi nhưng ẩn ý lại quá rõ ràng.

"Cô ấy chính là Thần Nhan?"

Thần Đỉnh liền từ tốn gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Vậy nên?” Thần Tinh thu tay khỏi tấm bia mộ của mẹ, bàn tay giờ chỉ còn cảm thấy giá rét, như trái tim cô lúc này.

“Con gái à, cho nên, liệu con có thể nói với Tiểu Điền một câu, bảo cậu ấy chuyển trước khoản tiền đợt một của công trình cho Thần Thị được không? Như vậy, ít nhất Thần Thị cũng có thể cầm cự thêm một thời gian nữa…”

Thần Tinh chìm trong im lặng.

Thấy vậy, Thần Đỉnh càng thêm lo lắng “Tinh Tinh, đây là chuyện sau cùng bố nhờ con, bố đảm bảo sau này sẽ không còn chuyện gì khiến con phải khó xử nữa đâu.”

Có thực sự là chuyện sau cùng không?

Có lẽ, Thần Đỉnh cũng ý thức được bản thân chẳng thể nắm giữ được cô nữa rồi.

Bởi vì mẹ cô đã không còn nữa, nhưng trước phần mộ của mẹ, liệu cô có thể từ chối sao?

Trời lại bắt đầu đổ tuyết, cuối đông rồi, thành phố H thường đổ tuyết mấy ngày liền rồi lại ngưng mấy ngày, như muốn ngăn cản bước chân của nàng xuân ấm áp.

Thần Tinh không phản ứng, lặng đặt cành bách hợp trắng trên tay xuống trước mộ, đây là loài hoa mà khi còn sống mẹ cô yêu thích nhất. Chỉ là, bách hợp đẹp nhưng lại sớm tàn phai. Cũng như lúc này khi gió cuộn tuyết thổi qua, những cánh hoa bách hợp chẳng còn được tươi tắn, cũng như hình ảnh mẹ cô trên bức ảnh gắn tại bia mộ. Bà chẳng thể nào sống lại.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh co vai lại, nghe tiếng giày cao gót từ xa truyền lại, tiếp đó là giọng nói của một người phụ nữ vang lên, thanh âm không chút biểu cảm.

“Thần Đỉnh.”

“Tiểu Nhan à, cháu cũng tới bái tế bố sao?”

“Đúng vậy.” Giọng nói Thần Nhan lạnh lùng, ánh mắt lại càng sắc nhọn.

“Vừa chớp mắt đã nhiều năm trôi qua, hầy…” Thần Đỉnh than dài một tiếng bất lực.

“Ừm, tuy đã nhiều năm trôi qua, bố tôi nằm dưới đó nhất định vẫn nhớ tới mọi người.” Thần Nhan bình thản buông tiếng, nhưng những lời đó tức thì khiến trái tim Thần Đỉnh quặn thắt vì căng thẳng.

“Tiểu Nhan, chuyện năm đó…”

Thần Nhan nhẹ mỉm cười đáp “Chuyện năm đó, tôi không muốn nhắc tới nữa. Bây giờ, chúng ta chỉ nói chuyện làm ăn thôi.”

“Tiểu Nhan, cháu làm như vậy rõ ràng là muốn Thần Thị sụp đổ.”

Thần Nhan nghe vậy cười nhạt nói “Mở rộng quy mô một cách mù quáng, kết quả này là hoàn toàn tất yếu. Đâu cần bất cứ người nào phải nhúng tay vào.”

Thần Đỉnh còn định nói gì đó nữa, nhưng khi nhìn thấy một người với khí độ bất phàm đang đi lại, ông ta liền im bặt. Người đó không ai khác chính là chồng của Thần Nhan, Tư Đồ Tiêu.

Lúc trở về thành phố, tuyết rơi càng lúc càng lớn hơn.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh xuống xe, căn biệt thự rộng lớn trước mặt bởi vì thiếu Lăng Nguyên bỗng trở nên vắng lặng, buồn chán.

Lúc này, dì Tường lạnh lùng bước lại, cầm ô cho cô một cách tượng trưng.

"Phu nhân, hôm nay cô về muộn thế, ông chủ vẫn đang chờ cô về dùng bữa đấy."

"Ừm." Thần Tinh quá quen với thái độ lạnh nhạt của dì Tường, khẽ đáp một tiếng.

Trong lòng cô vẫn còn phảng phất nỗi niềm bi ai, nhưng những cảm xúc này, cô chỉ có thể lặng lẽ cất vào một góc khuất nhất trong trái tim, không để cho bất cứ ai nhìn thấy.

Bước vào biệt thự, qua tấm kính trong suốt cô có thể nhìn thấy Lăng Điền đang ngồi một mình trên sô pha, thần thái khó đoán.

Thực ra, anh không chỉ đơn giản là đợi cô mà còn đợi một người khác nữa… Theo lời Lăng Điền, Thần Tinh thay một bộ váy dài lông cừu màu xanh lam, lúc bước ra khỏi phòng thay đồ, cô nghe thấy tiếng dì Tường cung kính chào khách "Vũ Văn tiên sinh, ngài đã tới rồi."

Khoảnh khắc Vũ Văn Linh đưa mắt nhìn về phía Thần Tinh, ánh mắt bình lặng thoáng hiện nét thiếu tự nhiên.

"Vũ Văn tiên sinh, ông chủ có việc sẽ xuống muộn một chút." Dì Tường lên tiếng phá vỡ không khí kỳ quái này giữa hai người "Phu nhân, ông chủ nói, cô cứ ngồi tiếp chuyện Vũ Văn tiên sinh một lúc, tôi phải xuống bếp chuẩn bị đồ ăn."

https://thuviensach.vn

Dì Tường nói xong liền lui ra đi thẳng vào phòng bếp.

“Vũ Văn tiên sinh, xin mời đi bên này.” Thần Tinh là người định thần lại trước, nói.

Vũ Văn Linh thu ánh mắt, lặng lẽ đi tới bàn ăn, ngồi xuống vị trí đối diện với Thần Tinh.

Ánh đèn vàng dịu nhẹ ấm áp hoàn toàn trái ngược với bầu trời ngợp tuyết trắng bên ngoài, khiến người ta cảm thấy dễ chịu hơn.

Người làm nhanh chóng bê món canh vịt hầm trùng thảo ra. Đây là món canh thích hợp nhất cho những ngày thời tiết giá lạnh, người làm múc ra hai bát bê tới trước mặt Vũ Văn Linh và Thần Tinh, sau đó im lặng lui xuống.

Cả căn phòng rộng lớn tĩnh lặng tới mức có thể nghe thấy hơi thở của ai đó đang không nhịp nhàng, thế nhưng ngoài mặt vẫn thản nhiên như không, chỉ có tiếng thìa chạm vào bát lanh canh.

Không khí tĩnh lặng kéo dài cho đến khi tiếng nhạc du dương bắt đầu vang lên.

Cùng với tiếng nhạc, bàn tay đang định múc canh dùng tiếp của Vũ Văn Linh khẽ run, nước canh trong thìa theo đó sánh ra ngoài.

Thần Tinh dù đang cúi đầu cũng bị tiếng nhạc nhẹ nhàng thu hút. Giây phút cô ngước mắt nhìn lên, liền bắt gặp ánh mắt né tránh của Vũ Văn Linh.

Biểu hiện đó chắc chắn là điều Lăng Điền muốn thấy.

“Vũ Văn tiên sinh?”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thần Tinh cảm thấy vô cùng kỳ lạ. Không hiểu sao chỉ cần không ở trước mặt Lăng Điền, không khí dù không tự nhiên đến mức nào cô vẫn có thể bình thản như không.

“Hả?” Vũ Văn Linh đáp một tiếng, lại càng cho thấy sự thiếu tự nhiên của anh.

“Món canh này không ngon sao?”

“Không phải. Chỉ là không biết có phải Steven đang rất bận? Tối nay có lẽ tôi không nên đến đây làm phiền.” Vũ Văn Linh nói xong lại tiếp tục dùng canh như để che giấu điều gì đó.

“Vũ Văn tiên sinh tới đây vì lo lắng cho vết thương của Steven đúng không? Bây giờ chắc anh ấy đang thay thuốc, chốc nữa là xuống thôi, tôi múc thêm canh cho anh dùng nhé?”

“Làm phiền cô rồi!” Vũ Văn Linh đứng dậy, đưa bát cho Thần Tinh. Nhưng bất cẩn thế nào chiếc bát đang được trao tay bỗng rơi xuống đất, tạo thành tiếng động chói tai.

Cùng lúc họ nghe thấy tiếng Lăng Điền cười. Anh ngồi trên xe lăn, được dì Tường đẩy vào.

“Steven…” Vũ Văn Linh quay người nhìn Lăng Điền, ngữ khí đồng thời cũng trở lại bình thản như mọi khi.

Thần Tinh nhanh chóng thu dọn những mảnh vỡ, chỉ là số nước canh dây ra khăn trải bàn quá nổi bật.

Sau đó, Thần Tinh lại nhìn Vũ Văn Linh rồi nói “Vũ Văn tiên sinh, làm phiền anh dịch sang vài bước.”

https://thuviensach.vn

Trước thái độ bình tĩnh của Thần Tinh, Vũ Văn Linh thoáng ngần ngừ "Thực là ngại quá."

"Wilson, cậu trở nên khách khí như vậy từ khi nào thế?" Lăng Điền ngồi một bên đưa lời chế giễu, bất giác đưa mắt nhìn về phía Thần Tinh.

"Lúc nãy là do tôi lỡ tay." Vũ Văn Linh đáp "Steven, cậu ổn không?"

"Cậu thấy sao?" Lăng Điền nhàn hạ ngồi trên xe lăn, hỏi khẽ.

Tuy Lăng Thị và tập đoàn Thái Hưng là đối thủ cạnh tranh, thế nhưng quan hệ giữa Lăng Điền và Vũ Văn Linh ở thế rất kỳ lạ. Lần trước Vũ Văn Linh mời Lăng Điền tới dự tiệc đính hôn, còn lần này là Lăng Điền bị thương, Vũ Văn Linh liền lập tức tới đây thăm viếng.

Thần Tinh lặng lẽ bước về phía sau Lăng Điền, đẩy anh về phía phòng khách nằm ngay cạnh đó.

"Vết thương của cậu thế nào, khi nào thì có thể đi lại được? Chúng ta vẫn còn hẹn đánh một trận golf đấy."

"Chẳng qua chỉ là vết thương nhẹ thôi." Lăng Điền đáp lại đầy ẩn ý.

Trong lúc nói chuyện, ba người đã bước vào phòng khách.

Phòng khách hôm nay được trang trí toàn bằng hoa hồng màu lam, rắc kim tuyến, khi khung cảnh phòng khách hiện ra, gương mặt Vũ Văn Linh tối sầm lại.

"Lạc, Wilson thích dùng Bích Loa Xuân, em đi ngâm một bình đi."

Không biết là vô tình hay cố ý, Lăng Điền thốt ra từ 'Lạc' này. Thế nhưng chỉ một từ thôi đã khiến Vũ Văn Linh cau chặt đôi mày, cũng khiến

https://thuviensach.vn

Thần Tinh lặng người.

Nhưng những cảm xúc đó chỉ diễn ra trong chớp mắt. Khi thấy đôi mắt tươi tắn của Lăng Điền nhìn lại, cô biết tiếp theo mình nên làm gì.

Gật đầu coi như một lời đáp, Thần Tinh đi về chỗ để trà. Tuy tay nghề của cô không giỏi, nhưng trong buổi tối này, trước những người như vậy, kỹ thuật pha trà của cô liệu có còn quan trọng?

Chỉ là Vũ Văn Linh lại thưởng trà rất nghiêm túc, vì vậy bữa tối được đẩy lui thêm nửa tiếng.

Suốt cả bữa ăn, dù Lăng Điền và Vũ Văn Linh nói chuyện không dứt, nhưng Thần Tinh cứ cảm thấy không khí vô cùng lạ lùng.

Lăng Điền nho nhã cầm khăn ăn lau miệng, liếc mắt nhìn bầu trời ngợp tuyết trắng bên ngoài cửa sổ, nói "Tuyết càng lúc càng lớn, hay là tối nay cậu ở lại chỗ tôi đi. Hình như kể từ khi tiếp quản sự nghiệp của gia tộc, lâu lắm rồi chúng ta không hề đánh cờ thâu đêm."

Vũ Văn Linh hớp một hụm sô đa, cười nhạt nói "Tình hình cậu hiện nay có thể thức thâu đêm được thì tôi sẽ vui vẻ tiếp nhận."

"Vậy được. Dì Tường, đã chuẩn bị xong phòng nghỉ cho Wilson chưa?"

"Ông chủ, tôi đã chuẩn bị xong phòng cho Vũ Văn tiên sinh từ trước rồi ạ."

Thần Tinh khẽ cau mày, vừa hay nhìn thấy ánh mắt đầy ẩn ý của Lăng Điền đưa tới.

Tối nay, anh cười rất nhiều, thế nhưng ẩn sau nụ cười đó cô biết tuyệt nhiên không hề đơn giản.

https://thuviensach.vn

“Wilson, cậu đi ngâm nước nóng một lúc trước đi, rồi chúng ta thảnh thơi đánh cờ.”

Vũ Văn Linh mỉm cười gật đầu rồi đi theo dì Tường bước lên căn phòng khách đã được chuẩn bị.

Lúc này Lăng Điền mới vẫy tay gọi Thần Tinh rồi nói “Mau đẩy tôi vào phòng thay thuốc.” Thường Lăng Điền không bao giờ gọi tên cô trừ phi có mặt người ngoài.

Mãi cho tới khi Thần Tinh đẩy anh vào phòng ngủ, Lăng Điền mới thu lại nụ cười “Tối nay, cô biểu hiện rất tốt.”

“Có phải qua đêm nay, anh sẽ thực hiện được lời hứa của mình?” Thần Tinh thẳng thắn hỏi.

Trước đó, Lăng Điền lấy việc cô dùng một bữa tối với Vũ Văn Linh làm điều kiện trao đổi. Nghe ra thì rất kì cục, thế nhưng anh đã đưa lời, cô chỉ có thể chấp thuận, cũng chẳng có thời gian ngẫm kĩ xem rốt cuộc nó có ẩn ý gì. Nhưng có lẽ như vậy lại càng thoải mái hơn.

Vấn đề ở chỗ, Thần Tinh không ngờ rằng, nhanh như vậy, anh đã sắp xếp xong bữa tối gặp gỡ đó.

“Đương nhiên. Ba tháng sau, cô có thể lấy lại được tự do của mình.” Lăng Điền không hề phủ nhận, chỉ khẽ quay đầu lại rồi nói “Có phải cảm thấy quá dễ dàng không? Những lời tôi đã hứa, xưa nay chưa từng không thực hiện.” Dứt lời Lăng Điền liền tự cho xe tới gần hộp đựng thuốc.

Công việc thay thuốc xưa nay đều do bác sỹ gia đình làm, có điều hôm nay sẽ do Thần Tinh đảm nhiệm.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh chìm trong im lặng, tuy rằng mấy hôm Lăng Điền gặp nạn, cô có học qua cách thay thuốc, các bước cũng không quá khó, thế nhưng khi thực sự động tay, liền khó tránh khỏi lạ lẫm.

Lăng Điền bị thương ở phần đùi, nên Thần Tinh phải khom thấp người xuống mới bôi được thuốc cho anh. Vì còn lúng túng nên cô thay thuốc rất chậm, chóp mũi lấm tấm mồ hôi. Vì thời gian thay thuốc khá lâu, Lăng Điền khẽ động chân cho đỡ mỏi, tay Thần Tinh liền bị hẫng, bất ngờ ngã chúi xuống đất, kéo theo cả hòm thuốc đổ tung.

Lập tức Thần Tinh nghe thấy từ trên cao dội xuống tiếng càu nhàu của Lăng Điền "Tay chân vụng về."

Dứt lời, Lăng Điền nhổm người, nhặt hòm thuốc, tự thay thuốc cho mình.

Lúc Lăng Điền cúi người, Thần Tinh có thể nhìn thấy một vết sẹo khá rõ trên cánh tay của anh.

Cô biết quá khứ của mỗi người đều tồn tại những vết sẹo xấu xí, có cái ở bên ngoài, có cái lại khắc sâu trong tim, hơn nữa hầu hết đều là những vết chỉ vô tình chạm vào là sẽ đau đớn vô cùng.

Lăng Điền thay thuốc khá thuần thục, làm xong liền lạnh nhạt nói "Cô ra ngoài trước đi."

Thần Tinh thoáng ngập ngừng, vừa rồi có lời muốn nói mà chưa dám, sau cùng không nhịn được "Tại sao tôi luôn cảm thấy điều kiện mà anh đưa ra không chỉ đơn giản như thế nhỉ?"

Nghe Thần Tinh nói vậy, Lăng Điền có chút bất ngờ, không khỏi khẽ nheo mắt nhìn cô. Thế nhưng khi nheo mắt, đôi mắt anh dài hẹp trông cực kỳ quyến rũ.

https://thuviensach.vn

“Rốt cuộc điều kiện chỉ đơn giản là cùng dùng chung một bữa tối hay là thông qua bữa tối đó…”

Những lời sau đó, Thần Tinh đã đắn đo, suy tính kĩ càng, thế nhưng khi sắp phải nói ra lại cảm thấy có chút lúng túng, cùng lúc, Lăng Điền đã chen ngang “Hay là thông qua bữa tối này bắt cô phải làm chuyện gì đó với Vũ Văn Linh?”

Mặc dù đã nghĩ đến điều nay, nhưng khi nghe Lăng Điền nói vậy, khuôn mặt cô không khỏi đỏ ửng lên. Màu đỏ không phải vì xấu hổ mà vì tức giận.

“Cô cũng biết tức giận hả?” Đợi đến khi Thần Tinh định thần liền phát hiện gương mặt điển trai, tuyệt mỹ của Lăng Điền đang ở rất gần mặt mình “Hay là trước đó cô đã nghĩ tới điều này rồi?”

Khoảnh khắc Lăng Điền nói ra những lời này, không khí xung quanh họ bắt đầu nhuốm mùi nguy hiểm.

Thần Tinh bất giác lui về sau một bước, mãi cho tới khi lưng chạm vào cánh cửa “Tôi chưa từng nghĩ đến việc này. Anh nên biết không phải tất cả mọi người đều tồi tệ như anh nghĩ đâu.”

“Ý của cô chính là tôi rất tồi tệ? Lẽ nào lấy một người vợ được thay thế, lại còn bắt tôi phải diễn vai người chồng tốt đẹp cả trước và sau lưng người đời?”

Lăng Điền càng lúc càng ghé sát mặt về chỗ Thần Tinh. Ở khoảng cách gần như vậy, anh có thể nhìn thấy rõ những hạt mồ hôi lấm tấm trên mũi Thần Tinh.

Xem ra cô đang cực kỳ căng thẳng. Chỉ là nếu trong lòng không suy nghĩ điều gì khác, sợ bị người ta vạch trần thì có cần thiết phải căng thẳng đến

https://thuviensach.vn

vậy hay không?

Phụ nữ, suy cho cùng vẫn là miệng nói một đằng, lòng nghĩ một nẻo.

Nghĩ vậy, Lăng Điền liền kéo giãn khoảng giữa với Thần Tinh, trước khi Thần Tinh kịp nói gì, anh đã lên tiếng "Cho dù cô nghĩ thế nào, nếu cô đã dùng một bữa với Vũ Văn Linh, tiếp theo đây nếu xảy ra chuyện gì, cô phải theo tới cùng mới được."

Lúc nói ra câu này, ngữ khí Lăng Điền cực kỳ khinh miệt khiến sắc mặt Thần Tinh lập tức đỏ bừng bừng.

"Ý của anh chính là bắt tôi phải giống anh, dù xảy ra bất cứ chuyện bẩn thỉu gì cũng chẳng bận tâm?"

Sắc mặt Lăng Điền nhanh chóng sầm lại, buông những lời sắc nhọn như dao "Bẩn thỉu? Thế nhưng ông bố cô, Thần Đỉnh lại phải cầu cạnh một người không sạch sẽ như tôi đấy!"

Câu nói này ẩn ý chỉ khẩn cầu sáng nay của Thần Đỉnh, cũng đồng nghĩa với việc Lăng Điền đã biết được tình hình hiện nay của Thần Thị.

Thần Tinh mím chặt môi, lại nghe Lăng Điền bật cười lạnh lùng "Thế nào? Tôi có thể tăng thêm một điều kiện phụ, đáp ứng cả cho những gì mà bố cô cần, thế nào?"

Thần Tinh nắm chặt hai tay, nở nụ cười bình thản "Sau đó thì sao? Lăng Điền, tôi thừa nhận, đồng ý lấy anh, vì tôi muốn mẹ mình có thể ở bên người bà yêu thương. Thế nhưng điều này không có nghĩa là tôi bằng lòng bán rẻ mọi thứ một cách vô liêm sỉ. Nếu đây là điều kiện để anh gộp chung tự do với thứ mà Thần Đỉnh cần thì tôi chẳng thể nào đồng ý được."

https://thuviensach.vn

Lăng Điền liếc nhìn Thần Tinh, thu lại nụ cười trên môi "Cô nghĩ tôi bắt cô phải làm cái gì? Hay là cô tự nhận bản thân sắc đẹp tuyệt mỹ, có thể khiến Vũ Văn Linh siêu lòng? Là cô đã nghĩ quá nhiều rồi đấy, điều mà tôi muốn nói chỉ giới hạn trong nửa tháng mà thôi. Đương nhiên, trong nửa tháng này, nếu cô cam tâm tình nguyện để xảy ra chuyện gì đó, tôi tuyệt đối không can thiệp. Chỉ một điều kiện đơn giản như vậy, cô không chỉ lấy lại được tự do của bản thân mà còn cả món tiền mà bố cô đang rất cần nữa."

Lăng Điền chậm rãi nói, lại lần nữa khiến Thần Tinh đỏ mặt bừng bừng. Chỉ là lần này cô đỏ mặt vì xấu hổ mà thôi.

"Cô có thể tin hoặc không tin, nếu không muốn, vậy thì, cô không chỉ mất đi tự do mà còn cả phần tâm huyết suốt cuộc đời của người mẹ cô yêu thương nhất."

Nói hết câu, Lăng Điền mở cửa đi ra, tư thế thảnh thơi và thản nhiên.

Thần Tinh lại lần nữa nắm chặt đôi bàn tay, trước khi bánh xe lăn chạy ra hẳn ngoài phòng, cô khẽ đáp lại một tiếng "Được."

Đêm nay, tuyết vẫn không ngừng rơi, gió càng lúc càng lớn. Hôm nay Thần Tinh được dì Tường dẫn tới phòng ngủ của Lăng Điền. Trong lòng cô biết sắp xếp như vậy chẳng qua là để hỗ trợ cho màn kịch vợ chồng giữa hai người mà thôi.

Đến giữa đêm, gió càng thổi lớn hơn, Thần Tinh xưa nay chưa từng bị lạ giường, hôm nay cứ lật qua lật lại, ngủ không yên giấc.

Trong mờ tối, ngoài hành lang truyền lại tiếng bước chân, cùng tiếng cười nhẹ nhàng của Vũ Văn Linh, Thần Tinh đột nhiên cảm thấy vô cùng căng thẳng, cả người thẳng đờ. Cô đưa tay nắm chặt chiếc gối ôm cạnh giường, nghe tiếng bước chân dừng lại rồi tiếng vặn khóa mở cửa truyền tới.

https://thuviensach.vn

Tiếng bước chân dần tiến lại, chỉ cần đi qua ghế sô pha là tới được chiếc giường lớn cô đang nằm.

Thần Tinh co người, khi tiếng bước chân dừng lại trước ghế sô pha, cô đột nhiên dựng bật người dậy, giả bộ như người bị mộng du, đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Nhưng cũng chính vào lúc dựng đứng người dậy, liếc mắt nhìn qua, cô có thể thấy rõ người bước vào không phải Vũ Văn Linh mà là Lăng Điền.

Là cô đã nghĩ quá nhiều. Thế nên chỉ có thể tiếp tục giả vờ mộng du bước ra ngoài. Có điều, không hiểu sao lại đâm sầm vào một bức tường mềm.

Không đúng, tường làm sao lại mềm được, chắn chắn là cô đã va trúng ai rồi. Tình huống này cô không biết phải giải quyết thế nào. Cách tối nhất chỉ có thể giả ngất đi thôi.

Rồi cứ thế Thần Tinh ngã xuống, không có người đỡ nên cơ thể tiếp cận thân mật với mặt đất, kèm theo đó là cơn đau đớn truyền khắp châu thân. Lại nghe Lăng Điền lạnh lùng nói "Ngốc nghếch, người mộng du sẽ không nhắm mắt."

Nghe vậy Thần Tinh mở choàng mắt, liền bắt gặp ánh mắt tươi tắn của Lăng Điền, đương nhiên cũng ý thức được bản thân vừa bị 'mắc lừa'.

Chỉ có điều, phát hiện này quá muộn đồng nghĩa với việc tối nay cô phải từ bỏ chiếc giường lớn êm ái, ấm áp để co quắp trên chiếc sô pha gần đó…

Trong đêm tối dưới khoảng trời ngợp tuyết trắng xóa, trong một căn phòng gần đó, có một người mãi chẳng thể ngủ nổi.

https://thuviensach.vn

Sau khi đẩy Lăng Điền vào phòng, quay người lại, Vũ Văn Linh thẫn thờ đi về căn phòng khách đã được chuẩn bị cho mình. Khắp phòng ánh lên màu xanh lam, trang trí bằng những bông hồng xanh ánh kim tuyến. Đến khi mở tủ đựng quần áo ra, trước mắt toàn treo những chiếc váy màu lam, cùng một kích cỡ, chỉ khác nhau kiểu dáng mà thôi.

Khoảnh khắc Vũ Văn Linh như nhìn thấy một người, nhưng khi đưa tay định sờ vào, bóng hình đó lập tức tan biến như bông tuyết ngoài trời.

Trong lòng Vũ Văn Linh không khỏi không khâm phục, Lăng Điền rất giỏi thuật công tâm. Trước đối thủ như vậy, chỉ cần bất cẩn đôi chút, có lẽ sẽ mất mạng như chơi.

Ngày hôm sau, tuyết cuối cùng cũng ngừng rơi.

Ánh nắng yếu ớt len lỏi chiếu lên tấm kính trong phòng ăn khiến cả gian phòng mang một màu sắc lung linh. Dùng bữa trong thứ ánh sáng lung linh này cũng là một kiểu hưởng thụ đầy hứng thú.

Lăng Điền khẽ nheo hai mắt, tận hưởng món sườn cừu được nướng thơm phức trước mặt.

Vũ Văn Linh ngồi phía đối diện, chậm rãi thưởng thức ly sữa bò trong tay.

Thần Tinh ngồi giữa hai người, hai mắt cô hiện rõ quầng thâm, tinh thần không mấy tỉnh táo. Xem ra sự việc tối qua đã khiến cô mất ngủ hoàn toàn.

Lúc này cô đang ăn bát cháo yến mạch, Thần Tinh chán nản, bộ váy cotton màu lam trên người càng khiến khuôn mặt cô trông nhợt nhạt hơn bình thường.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh đã để ý thấy sắc mặt nhợt nhạt của Thần Tinh, khẽ cau đôi mày, nhân lúc uống sữa, liền liếc mắt về phía khuôn mặt Thần Tinh quan sát thêm lần nữa.

“Wilson, tối qua cậu ngủ có ngon không?”

Lăng Điền nhẹ mỉm cười, bâng quơ hỏi, đồng thời phá vỡ không khí tĩnh lặng trong phòng ăn.

“Ừm, rất ngon.” Vũ Văn Linh đặt chiếc ly xuống, đưa mắt nhìn cảnh tuyết trăng tuyệt đẹp ngoài cửa sổ “Tôi phải cáo từ rồi, nói là đến đây để thăm hỏi vết thương của cậu, thành ra lại bắt cậu phải chơi cờ với tôi tới tận nửa đêm.”

“Nếu không có cơ hội lần này, không biết đến bao giờ cậu mới có thể dành chút thời gian để hưởng thụ đây?”

Vũ Văn Linh cười nhạt đáp “Nói đến tận tâm, tôi chẳng bao giờ bằng được cậu.”

“Dù tôi có tận tâm đến thế nào vẫn có lúc phạm sai lầm, chẳng phải vừa rồi lái xe cũng để xảy ra tai nạn.”

“Nhưng xem ra đây không phải là một tai nạn đơn thuần?” Vũ Văn Linh nghe ra ẩn ý trong câu nói của Lăng Điền, liền đưa ra câu hỏi thuận theo ý anh.

Nguyên nhân trong chuyện này không hề đơn giản. Chỉ là có người hy vọng nó tạm thời cứ đơn giản như vậy mà thôi.

Lăng Điền cong miệng mỉm cười đáp “Là tôi bất cẩn, quên không bảo dưỡng xe đúng hạn nên mới khiến cho hệ thống phanh xe có vấn đề.”

https://thuviensach.vn

“May mà không làm sao cả. Cũng muộn rồi, cảm ơn cậu đã nhiệt tình tiếp đãi, đến lúc tôi phải ra về rồi.” Vũ Văn Linh đứng dậy, miệng vẫn tươi cười.

Lăng Điền qua sang Thần Tinh “Tinh Nhi, tiễn Wilson về hộ anh.”

Nghe Lăng Điền nói vậy, Thần Tinh lập tức đứng dậy, cảm giác chóng mặt ập tới.

Thần Tinh cố gắng cầm cự, bước ra cùng Vũ Văn Linh. Bên ngoài gió lạnh thổi tới khiến toàn thân cô run rẩy, cảm giác chóng mặt không hề thuyên giảm.

Mỗi bước tiến về phía trước, đầu cô lại thêm trĩu nặng, chân vừa giẫm lên mặt đường đã được dọn sạch tuyết có chút loạng choạng.

Trước khi Vũ Văn Linh kịp đưa tay đỡ lấy, cô đã nhanh nhẹn vịn vào cột đèn bên đường “Không sao, làm phiền anh rồi.” Cô khẽ cử động bàn chân, may mà lần này không bị trẹo chân nữa.

“Đường trơn, cô không cần tiễn nữa đâu.” Vũ Văn Linh bình thản lên tiếng nhưng thanh âm lạnh giá hơn cả tiết trời ngợp tuyết lúc này.

“Sắp đến rồi mà.” Thần Tinh ngước mắt nhìn lên, chỉ còn vài bước là tới chiếc xe xịn màu bạc đang đỗ ngoài cửa. Chiếc xe màu bạc dưới ánh nắng ban mai phản chiếu ra thứ ánh sáng lấp lánh, cũng giống như người đàn ông đi cạnh bên cô lúc này. Cho dù anh có đi tới đâu, toàn thân như thể phát ra một ánh hào quang sáng chói, nổi bật.

Thần Tinh đi cùng Vũ Văn Linh ra ngoài cửa, lúc tới trước xe, cô đã cảm thấy chóng mặt đến độ không phân biệt nổi đông tây nam bắc.

https://thuviensach.vn

Khoảnh khắc Thần Tinh ngất lịm xuống nền tuyết trắng, y phục màu lam nổi bật. Vũ Văn Linh vừa rồi thấy có chuyện lao ra nhưng không kịp đỡ lấy Thần Tinh, lúc này chỉ có thể tựa vào cửa xe, ổn định tâm trạng, tiến lên phía trước đỡ lấy Thần Tinh. Bỗng giọng nói lạnh lùng của Lăng Điền truyền từ phía sau đến.

"Làm sao thế?"

"Ông chủ, phu nhân vừa rồi bất cẩn bị ngất." Dì Tường cung kính đáp lại.

Lăng Điền được y tá đẩy tới bên cạnh Vũ Văn Linh, nói bình thản "Dì Tường, mau đỡ phu nhân."

Khoảnh khắc dì Tường đỡ Thần Tinh từ tay Vũ Văn Linh, mấy lọn tóc cô vụt lướt trên ngón tay anh, từng sợi, từng sợi. Đến khi y phục màu lam cùng những lọn tóc đen nhánh vuột khỏi bàn tay, điều duy nhất Vũ Văn Linh có thể cảm nhận được chỉ còn là thời tiết giá lạnh.

Vũ Văn Linh thu tay, cũng thu luôn cả nỗi sầu muộn, trong lòng tột cùng lạc lõng.

Vội vã bước vào xe, lúc chiếc xe lướt đi, dì Tường ra sức nhấn vào huyệt nhân chung của Thần Tinh, khiến cô từ từ tỉnh lại.

"Phu nhân, cô vừa bị ngất đấy."

Giọng dì Tưởng còn băng giá hơn cả những bông tuyết đọng lại trên cành cây, đồng thời cũng khiến Thần Tinh tỉnh táo lại. Cô đưa tay day đầu, vừa hay bắt gặp ánh mắt khó hiểu của Lăng Điền, đương nhiên ngoại trừ ngạc nhiên, phần nhiều chỉ là lạnh lùng, vô cảm.

https://thuviensach.vn

Y tá nhanh chóng đẩy Lăng Điền vào trong biệt thự. Lại nghe anh dặn dò người làm chuẩn bị xe để tới công ty. Tuy rằng mới là ngày thứ năm thế nhưng anh đã chẳng cần cô phải chăm sóc.

Thực ra, Lăng Điền đã có thể đứng dậy đi lại bình thường, ngồi xe lăn chỉ là ý đồ của anh mà thôi.

Sự thực chính là tận tình chăm sóc mười ngày hoàn toàn không địch lại nổi ý đồ khác của người ta. Bao gồm cả việc Thần Tinh đột nhiên ngất lịm. Phải chăng cũng vì muốn dò thám hay chứng thực điều gì?

Thần Tinh đứng lặng trong tuyết, tuy rằng đang khoác chiếc áo choàng dày dặn, thế nhưng chiếc áo màu lam nổi bật trên nền tuyết trắng khiến mắt cô có phần chói lóa.

Màu lam, thứ màu này, cho dù muốn né tránh nhưng bắt đầu từ ngày kết hôn đã định sẵn là theo sát cô, chẳng thể nào gạt bỏ.

Vu Vãn Lai ngồi trong khi spa của khách sạn, trong lúc chờ đợi, cô tiện tay với lấy tờ báo mới, mở mục giải trí, tin tức cập nhật về tai nạn xe hơi của Lăng Điền đập ngay vào mắt cô.

Tin tức này mấy ngày trước đã gây chấn động cả thành phố H, bởi vì sau khi nhập viện, Lăng Điền phong tỏa tin tức với báo đài, dẫn tới không ít tờ báo thêu dệt tin tức nghi ngờ phải chăng vị tổng giám đốc trẻ tuổi nổi danh của tập đoàn Lăng Thị đã gặp phải chuyện bất trắc?

Những lời đồn này xuất hiện hầu hết trên các tờ báo lớn suốt hai ngày nay, khiến Vãn Lai cảm thấy thấp thỏm lo lắng.

May mà, mấy ngày trước đó, những tờ báo lớn đưa tin Lăng Điền bí mật xuất viện quay về biệt thự an dưỡng, cũng khiến cô an tâm đôi chút.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng đến hôm nay, tin tức đó đột nhiên chuyển thành, Lăng Điền gặp tai nạn xe hơi, e rằng ảnh hưởng tới khả năng con cái sau này, sáng nay, nghi ngờ bí mật đi gặp bác sỹ nổi tiếng.

Văn Lai nhìn chăm chăm tờ báo, móng tay vừa được chăm sóc kỹ càng rạch lên tờ báo, lưu lại vết xước khá dài. Văn Lai định thần, nhã nhặn gập tờ báo lại, khi đứng dậy liền nghe thấy tiếng di động reo, màn hình hiển thị người gọi là Vũ Văn Linh.

Vũ Văn Linh gọi đến, bình thản hẹn cô trưa nay cùng đi dùng bữa. Thanh âm của anh rất nhạt, khiến cô cảm thấy có phần lạc lõng.

Quyết định không làm Spa nữa, Văn Lai vội vã trang điểm, thay y phục rồi gọi xe tới nhà hàng đã được Vũ Văn Linh đặt trước. Lúc tới, cô bỗng nhìn thấy Vũ Văn Phi ôm theo một bó hoa Linh Lan tiến lại gần.

Gặp gỡ tình cờ như vậy, là bởi vì đây chính là khu chung cư mà Vũ Văn Phi đang ở.

Điều này cũng có thể chứng minh, Vũ Văn Linh đối với Vũ Văn Phi ngoài mặt lạnh lùng nhưng trong lòng yêu quý?

Linh Lan vốn dĩ là loài hoa không thể nở trong thời tiết giá lạnh, nhưng nhìn bó hoa tươi tắn trong tay của Vũ Văn Phi mà xem.

Bó hoa này một tiếng sau xuất hiện trong phòng Thần Tinh. Cô nhận bó hoa, không hề có thiệp, nếu có, Thần Tinh đoán đã bị dì Tường lấy đi mất.

Giây phút nhận được bó hoa, cô mới chợt nhớ ra hôm nay chính là sinh nhật mình.

Thời gian trôi qua thật nhanh, mới đó mà đã cuối tháng hai rồi.

https://thuviensach.vn

Mọi năm, cứ đến sinh nhật, hai mẹ con cô lại vui vẻ bên nhau. Năm nay, mẹ đã ra đi mãi mãi rồi.

Nhìn bó Linh Lan, loài hoa mà cô yêu thích nhất nở rộ trước mặt. Cô biết giờ không phải mùa hoa cũng như cô không thuộc về gia đình và cuộc hôn nhân này.

“Phu nhân, đặt bó hoa tại đây, hay là…” Giọng dì Tường lạnh lùng vang lên bên tai cô.

“Đặt tại đây đi.”

“Vậy được, phu nhân.” Dì Tường không nói thêm gì, rồi bước ra khỏi phòng. Trước khi đóng cửa, bà đặt tay lên phần túi quần phía dưới, bên trong là tấm thiệp được đặt trong bó hoa.

Bà chưa đọc nội dung, hơn nữa tấm thiệp này phải được giao lại cho Lăng Điền.

Ngồi trong phòng ăn, thưởng thức mỹ vị, không cần phải chịu đựng giá lạnh bên ngoài, cuộc sống như vậy chính là mơ ước trước đây của Vu Văn Lai.

Thế nhưng lúc này thì sao?

Tại sao lúc có được càng nhiều, lỗ hổng trong trái tim giống như mãi mãi chẳng thể nào khỏa lấp?

“Em đang nghĩ gì thế?” Vũ Văn Linh nâng cao chiếc ly trước khi thưởng thức rượu ngon, bình thản đưa tiếng.

https://thuviensach.vn

“Em đang nghĩ không biết bộ áo cưới được chuyển theo đường hàng không từ Paris đã sắp về tới chưa? Linh, anh đi thử cùng em nhé?” Thanh âm dịu dàng, nét mặt quyến rũ đã che giấu được chút bâng quơ, lơ đãng khi nãy.

Chỉ là khi nghe xong những lời này, bàn tay Vũ Văn Linh bỗng nắm chặt chiếc ly, rồi anh nhẹ xoay ly nhìn sắc rượu đỏ hồng như máu, mãi lúc sau mới đáp “Nếu công ty không có việc gì, anh sẽ đi cùng em.”

“Linh, tối qua anh…” Vu Văn Lai suy ngẫm một hồi, mím chặt môi, định nói gì lại thôi.

Tối qua cô gọi điện thoại cho Vũ Văn Linh, nhưng không ngờ anh lại tắt máy.

Điều này khiến Văn Lai không được vui lắm. Thế nhưng chỉ là không vui trong lòng mà thôi. Ngoài mặt niềm không vui đó không hề hiện diện. Mấy năm nay, cô đã tự đúc kết được rất nhiều điều.

“Tôi qua anh tới thăm Lăng Điền, lại ngồi đánh cờ với cậu ấy tới tận nửa đêm.” Vũ Văn Linh dịu dàng đáp.

Nếu đàn ông thành thật với phụ nữ phải chăng tình cảm anh dành cho cô ít nhiều cũng rất chân thành?

Nếu đổi lại là cô của ba năm trước, có lẽ cô đã khấp khởi vui mừng.

Chỉ là, ba năm nay, cô không chỉ được tôi luyện mà cũng đã nhìn thấu nhiều điều.

“Vậy anh không thấy buồn ngủ à? Hay là dùng xong bữa, anh lên chỗ em nghỉ ngơi một chút?”

https://thuviensach.vn

Biệt thự Vũ Văn Linh đang ở cách đây một đoạn đường, đem ra so sánh thì căn phòng ở khách sạn mà Vu Vãn Lai đang sống vẫn gần hơn.

"Không cần đâu, buổi chiều công ty còn có cuộc họp."

"Dạ." Vu Vãn Lai hiểu nên nói lời nào vào lúc nào là thích hợp, giống như lúc này, cô biết nên chuyển chủ đề sẽ hợp lý hơn "À đúng rồi, lúc em vừa tới đây có nhìn thấy Tiểu Phi đấy."

"Tiểu Phi?" Vũ Văn Linh khẽ cau đôi mày.

"Đúng vậy, em nhìn thấy cậu ấy..." Vu Vãn Lai ngưng một lúc, lại nói "Em thấy Tiểu Phi cầm một bó Linh Lan, hình như đem tặng cho ai đó."

"Ồ!" Đôi mày của Vũ Văn Linh giãn ra, thần sắc trở lại vẻ lãnh đạm vốn có.

"Có khi nào Tiểu Phi đã có bạn gái rồi không? Nếu vậy, anh có thể an tâm hơn rồi, cho dù cậu ấy không chịu quay về, ít nhất sống bên ngoài cũng có người chăm sóc." Vu Vãn Lai dịu dàng lên tiếng.

"Chỉ sợ kết giao với bạn bè không ra gì, ngược lại khiến anh phải lo lắng hơn thôi." Vũ Văn Linh đặt chiếc ly trên tay xuống, nói tiếp "Dùng bữa xong, anh đưa em về khách sạn."

"Được." Vu Vãn Lại đặt dao dĩa xuống "Em ăn no rồi, chúng ta đi thôi."

Ba năm nay, tuy rằng không phải lo lắng về ăn mặc, nhưng thực ra đã rất lâu rồi cô chưa từng được ăn một bữa no. Bởi vì cô sợ ăn nhiều sẽ mất dáng, cũng có lúc, cho dù đang dùng bữa, cô cũng phải phối hợp cho đúng tiết tấu của đối phương.

https://thuviensach.vn

Phụ nữ vốn là loài động vật phức tạp. Trước kia bị đói, chỉ khát khao được ăn no mặc ấm, đến khi thực sự có tiền rồi, họ lại chịu chi phối từ nhiều điều kiện khác mà quên đi khát khao ban đầu.

Giây phút hai người bước ra ngoài cửa xoay, ánh nắng yếu ớt sau trận tuyết lớn rọi lên người, thật ấm áp.

Con người, đến sau cùng đều sẽ thay đổi.

Giống như tình cảm…

"Tổng giám đốc đang đợi ngài trong phòng làm việc." Amy, trợ lý của Vũ Vãn Linh thấy Vũ Văn Phi bước vào liền nhiệt tình chào hỏi.

Đáp lại thái độ nhiệt tình của Amy chỉ là gương mặt lạnh như băng của Vũ Văn Phi.

Trong phòng làm việc, mùi hương hoa sen nhẹ nhàng thoang thoảng, hoàn toàn khác với cảm giác mà người ta vẫn cảm nhận về Vũ Văn Linh.

"Em đến rồi!" Vũ Văn Linh ra hiệu cho Vũ Văn Phi ngồi xuống, trong mùi hương sen dịu nhẹ, giọng anh cũng ấm áp hơn mọi khi rất nhiều.

"Anh, có việc gì?" Vũ Văn Phi không hề ngồi xuống, cứ đứng đó mà hỏi, giọng cực kỳ lạnh lẽo.

"Không có việc gì không thể bảo em qua đây được sao?"

"Giữa anh và tôi hình như chẳng có chuyên gì để nói?"

"Dù thế nào chúng ta vẫn là anh em ruột thịt."

https://thuviensach.vn

“Thật sao? Thì ra trong lòng anh vẫn nhận người em như tôi.”

“Cho dù thế nào, anh vẫn luôn rất quan tâm đến em, vì thế không mong em xảy ra bất cứ chuyên gì.”

“Vậy tôi phải cảm ơn ông trời vì có một người anh trai như anh. Nói đi, anh gọi tôi tới đây có việc gì? Sao phải vội vã như thể trời sập đến nơi vậy?”

“Tiểu Phi, hôm nay em tặng hoa Linh Lan cho một cô gái đúng không?”

“Tôi tặng hoa cho ai cũng cần phải nhận được sự cho phép của anh sao?” Sắc mặt của Vũ Văn Phi càng lúc càng không vui, đôi mày nhướng cao, ngữ khí nặng nề.

“Em tặng hoa cho ai, vốn dĩ không phải việc anh cần quản, hơn nữa anh cũng luôn mong có một cô gái nào đó thay anh chăm sóc em, thế nhưng...”

“Cảm ơn anh, tôi không cần ai chăm sóc tôi cả, nếu chăm sóc giống như cách của anh, tôi thà không có còn hơn.”

“Tiểu Phi. Lần này em có thể nghe lời anh dược không? Trước đây thế nào, anh xin lỗi. Nhưng em cứ cứng đầu như vậy lẽ nào sẽ khiến mọi chuyện tốt lành hơn?”

“Bây giờ anh đã chịu thừa nhận mình sai? Nếu thời gian có thể quay ngược, tôi sẽ nghe lời anh. Đáng tiếc, không thể nào.”

Vũ Văn Phi phẫn nộ thốt lên, quay người bỏ ra ngoài, lúc chuẩn bị bước ra lại nói “Tôi còn có việc, không muốn làm phí mất thời gian của tổng giám đốc Vũ Văn nữa.”

https://thuviensach.vn

“Tiểu Phi, cô ta là vợ của Lăng Điền, gây chuyện với Lăng Điền sẽ gặp hậu quả gì, lẽ nào em không biết?”

Lúc Vũ Văn Phi sắp bước ra khỏi phòng làm việc, phía sau truyền lại câu nói của Vũ Văn Linh.

Vũ Văn Phi nghe vậy thoáng dừng bước, cười khẩy đáp “Tôi không biết sự lừa gạt dối trá trên thương trường của các anh thế nào, tôi cũng không biết tặng hoa cho bạn bè thì có gì không tốt. Vũ Văn Linh, đừng nghĩ người khác cũng giống anh, cho dù cô ấy là vợ của Lăng Điền, nhưng cô ấy cũng là bạn của tôi, tôi tặng bạn tôi một bó hoa có gì không đúng chứ?”

“Tiểu Phi!”

“Được rồi, mỗi lần nói chuyện với anh, chúng ta đều chia tay trong bực bội. Nếu anh bị tôi chọc cho phát tức thì đó là một tổn thất lớn đối với Thái Hưng, cho nên, vì đại nghiệp thiên thu của tập đoàn Thái Hưng, sau này chúng ta hãy ít gặp mặt thôi. Chuyện của anh, tôi không hỏi, vậy nên chuyện của tôi cũng mong tổng giám đốc Vũ Văn đừng can thiệp.”

Nói xong, Vũ Văn Phi chẳng thèm quay đầu nhanh chóng bước thẳng ra ngoài.

Vũ Văn Linh nắm chặt quả cầu thủy tinh đặt trên bàn, bề ngoài quả cầu lạnh giá khiến anh có thể bình ổn lại tâm trạng.

Anh xưa nay luôn dịu dàng, dù trên thương trường có như thế nào cũng không khiến anh biểu hiện dù chỉ một chút nóng giận. Chỉ riêng người em trai này không biết bao lần đã ép anh đến cực hạn nhẫn nhịn.

Lăng Điền hứng thú nhìn tấm thiếp màu lam trên tay mình, trên đó chỉ viết một chữ ‘Phi’. Vũ Văn Phi?

https://thuviensach.vn

Thật không ngờ Vũ Văn Phi lại tặng cho Thần Tinh một bó Linh Lan.

Ngay trong bữa tiệc đính hôn giữa Vũ Văn Linh và Vu Văn Lãi, Vũ Văn Phi đã thể hiện tình cảm đặc biệt của mình với Thần Tinh.

Nhìn bề ngoài, ông chủ và người thợ làm công chỉ là quan hệ làm công ăn lương đơn thuần. Thế nhưng, hiện nay, bất luận nhìn từ khía cạnh nào, hành động này trở thành chuyện vượt mức bình thường.

Bên ngoài truyền vào tiếng gõ cửa nhẹ nhàng.

“Vào đi.” Giọng nói trầm ồm của Lăng Điền truyền từ trong thư phòng ra.

Cánh cửa phòng từ từ được đẩy ra, Thần Tinh bê ly sữa đặt lên bàn sách, Lăng Điền thấy vậy liền hất tay, tâm thiệp màu lam bay đến gần ly sữa.

Tuy đèn trong thư phòng không sáng lắm, nhưng đã đủ cho Thần Tinh nhìn rõ chữ hiện lên trên tấm thiệp.

“Tôi không hy vọng cô có bất cứ mối liên hệ nào với hắn nữa.”

“Tôi…”

“Hắn là em trai của Vũ Văn Lỉnh, không phải cô nói không muốn có bất cứ mối quan hệ nào với Vũ Văn Linh sao? Nếu đã nói vậy, cô cũng nên làm vậy với em trai hắn.” Giọng Lăng Điền rất lạnh, mang theo ý chế giễu.

“Tôi chỉ có thể nói, trước đây tôi với anh ấy không có chuyện gì cả, sau này cũng sẽ như vậy thôi!”

https://thuviensach.vn

“Nếu lời thề có tác dụng thì sẽ không có chuyện nuốt lời rồi!” Ngưng một lúc, Lăng Điền lại nói “Nếu đã nói như vậy thì tốt nhất cô nên làm rõ với hắn. Đối với cô hay hắn đều tốt cả.”

“Được.”

Lăng Điền nhẹ mỉm cười, ấn chuông gọi, sau ba giây dì Tường đã xuất hiện “Ông chủ, ông có điều gì dặn dò?”

“Bảo Lão Trương đưa phu nhân tới tiệm bánh.”

“Dạ.”

Thần Tinh quay người, lúc chuẩn bị bước ra ngoài, cô dừng bước nhẹ nói “Sữa sẽ nhanh chóng nguội đấy.”

Lăng Điền vốn định đứng lên, tay lại bất giác chạm vào ly sữa, thành ly vẫn còn ấm, nhiệt độ rất vừa miệng, chỉ là độ ấm này sao có thể làm tan chảy trái tim đã băng giá đến tê dại của anh?

Chỉ trong ba năm ngắn ngủi, trái tim anh đã dần dần giá lạnh, không còn bất kỳ hơi ấm nào hết.

Như vậy, cũng hay, không còn vướng bận, tất có thể hoành hành bá đạo trên thương trường.

Lúc này anh càng phải gạt bỏ hết những thứ có khả năng trở thành vật vướng bận cho mình trong tương lai.

Chiếc xe nhanh chóng dừng lại trước cửa tiệm bánh, Thần Tinh có phần tỏ ra do dự. Bó hoa đó chỉ là món quà giữa những người bạn. Chỉ là vì

https://thuviensach.vn

những lời khích tướng của Lăng Điền, cô đã bất ngờ đồng ý thành ra rơi vào thế chẳng còn tư cách dể do dự thêm.

“Tinh Tinh” Trên tay Vũ Văn Phi bê một chiếc giỏ, có lẽ vừa mới đi mua đồ về, thấy Tinh Tinh lưỡng lự đứng ngoài cửa, anh không khỏi có chút ngạc nhiên “Vào trong nói chuyên đi.”

Dứt lời, Vũ Văn Phi bước vào trong tiệm bánh trước.

Thần Tinh nhanh nhẹn bước vào theo, Điềm Điềm nhận được tín hiệu của Vũ Văn Phi, đã lui vào căn phòng làm bánh. Vũ Văn Phi đặt chiếc làn trong tay xuống, quay chữ ‘tạm nghỉ’ ra phía ngoài.

“Hôm nay là sinh nhật em. Em xem có thích cái này không?” Lúc Vũ Văn Phi quay người lại, bàn tay như có ma thuật xuất hiện một chiếc bánh anh đào.

Tuy rằng chiếc bánh nhỏ được tràng trí bằng quả anh đào trên nền kem phủ trắng, nên trông đặc biệt ngon miệng.

Đương nhiên bánh kem anh đào cũng là thứ mà cô thích ăn nhất.

Cô thật sự không ngờ, đến chuyên này mà anh cũng biết.

Nhất thời cao hứng, Thần Tinh không kiềm chế được mà đưa tay nhận lấy chiếc bánh “Vốn còn tưởng không còn cơ hội đưa cho em chiếc bánh này, thật không ngờ vẫn đến được tay em.” Vũ Văn Phi thấy Thần Tinh nhận lấy, hai tay không biết đặt đâu liền nhét vào túi quần, khuôn mặt ửng đỏ vì thẹn thùng.

Nhìn nét mặt của Vũ Văn Phi, Thần Tinh đột nhiên cảm thấy chiếc bánh kem trên tay bỏng rát. Cô nhẹ đặt chiếc bánh xuống bàn, mím chặt môi, cứng nhắc đáp “Cảm ơn anh vì bó Linh Lan và cả chiếc bánh này nữa.”

https://thuviensach.vn

“Em thích không?” Vũ Văn Phi nhìn Thần Tinh ánh mắt hân hoan.

“Ưm, thế nhưng, tôi càng thích hơn nếu sau này anh không vì tôi mà làm nhiều việc như vậy nữa.”

“Em nói vậy là có ý gì?”

“Ý của tôi là, như vậy thì mọi người sẽ tốt hơn. Anh biết đấy, Lăng Điền không thích tôi có bất cứ mối liên hệ nào với những người đàn ông khác. Tôi cũng không muốn làm anh ấy không vui vì một chuyện nhỏ nhặt như vậy.”

“Thật sao?” Vũ Văn Phi nắm chặt bàn tay, tiến sát lại gần Thần Tinh.

Thần Tinh theo ý thức lùi lại phía sau vài bước, khoảng cách cuối cùng đã giãn ra đôi chút.

“Thần Tinh, rốt cuộc em muốn tự lừa mình lừa người đến bao giờ? Hay là em thực sự...”

“Tôi rất hài lòng với cuộc hôn nhân của mình, từ một cô bé lọ lem một bước tiến vào danh gia vọng tộc, còn chỗ nào không hài lòng được chứ?”

“Thứ mà em muốn thực sự thiển cận vậy sao?”

Thần Tinh không đáp, lặng lẽ kéo cửa rồi bước ra ngoài.

Chiếc xe màu ghi bạc khiến khuôn mặt cô trông càng thêm trắng nhợt, không sắc máu, giống hệt như lớp tuyết dưới chân.

https://thuviensach.vn

Khi quay về biệt thự, Lăng Điền đã không còn ở đó, dì Tường hiếm khi chủ động nói chuyện với cô, nay thấy Thần Tinh về liền báo lại, Lăng Điền tới thành phố S để làm vật lý trị liệu tầm mười ngày sau sẽ quay về.

Thế nhưng đến chiều muộn, Thần Tinh lại đọc được trên báo những tin tức liên quan tới Lăng Điền… Lăng Điền và Ngu Linh bị người ta phát hiện, một trước một sau xuất hiện tại sân bay.

Thần Tinh lật sang tờ báo khác, liền thấy bên dưới có đặt một bì thư bên trong là một tờ ngân phiếu. Chính là khoản tiền giai đoạn đầu bố cô cần. Ngoài ra còn một tờ ngân phiếu khác. Đây chắc là số tiền tiêu vặt hàng tháng của cô. Nhìn con số cả trăm ngàn, vượt xa số tiền lương cả năm trời cô khổ sở vất vả làm hai công việc một lúc mới kiếm được.

Cất tờ phiếu đó vào một góc, dì Tường lại xuất hiện như một âm hồn "Phu nhân, cô định lúc nào quay về Thần gia?"

"Ngay bây giờ."

"Được, tôi sẽ bảo Lão Trương đưa phu nhân quay về."

Khoảng nửa tiếng sau, chiếc xe đã dừng lại trước cửa biệt thự nhà họ Thần.

Biệt thự họ Thần giữa tiết trời giá lạnh càng thêm lạnh lẽo, ngay đến người làm cũng ít hẳn đi.

Thần Tinh bước dọc theo dãy hành lang, nơi này mẹ cô đã ở trong khoảng thời gian ngắn ngủi, thế nhưng có lẽ là khoảng thời gian mà mẹ cô vui vẻ và mãn nguyện nhất trong cả cuộc đời.

Bởi vì có thể ở cạnh người mình yêu thương, xem ra đó là chuyện hạnh phúc nhất của bà.

https://thuviensach.vn

Tình yêu, bật miệng nói ra, thứ còn lưu lại chỉ là vị cay chát.

Hít một hơi thật sâu, Thần Tinh bước vào phòng khách, còn chưa bước vào đã nghe bên trong vọng ra một tiếng động lớn.

“Cút đi.”

Ngay sau tiếng quát đầy bực bội của Thần Đỉnh, Thần Tinh nghe thây tiếng một người nào đó vang lên “Tổng giám đốc Thần, tôi cũng chỉ làm theo đúng trình tự thôi, cột trụ của công ty các ông sau khi kiểm tra không phù hợp với các tiêu chuẩn đặt ra, cho nên công ty chúng tôi có quyền đưa ra nghi vấn với chất lượng sản phẩm, giải trừ hợp đồng, đồng thời đề nghị đưa ra các khoản bồi thường thích đáng.”

“Sản phẩm là do các người đặt hàng, trước khi đặt sao không nói rõ yêu cầu cụ thể? Huống hồ, tôi cũng đã đưa ra chứng từ liên quan, sao đến chỗ các vị lại thành ra có vấn đề? Rõ ràng các người đang lừa gạt người ta.”

“Tổng giám đốc Thần, danh tiếng của công ty Ly Hòa chúng tôi trong giới bất động sản thế nào, tin rằng mọi người tự biết. Giá đỡ, cột trụ của công ty các ông gây ảnh hưởng tới danh tiếng của chúng tôi, nếu tổng giám đốc Thần không chịu thừa nhận, chúng tôi không ngại đưa mọi chuyên lên tòa.”

“Cút đi.”

Thần Đỉnh dường như đã tức giận tới độ mất hết lý trí. Lúc này người của công ty bất động sản Ly Hòa mới chậm rãi bước ra khỏi phòng khách.

Thần Đỉnh mãi đến lúc này mới nhìn thấy Thần Tinh “Tinh Tinh, hắn không đụng trúng con chứ?”

https://thuviensach.vn

Thần thái quan tâm, ánh mắt ân cần, trông vô cùng hiền từ. Nếu là trước kia, tất cả những biểu hiện này trùng khớp với hình ảnh người cha mà cô mong muốn. Chỉ là, vẻ hiền từ hiện lên trước mắt cô chân thành được bao nhiêu phần?

"Đây là thứ mà bố cần." Thần Tinh chẳng hề đáp lại, mở ví đưa tấm chi phiếu cho Thần Đỉnh.

Nhìn tấm chi phiếu, ánh mắt Thần Đỉnh sáng lóa lên, thế nhưng ông ta chưa vội nhận ngay.

"Tinh Tinh..." Ngữ khí vừa phải cộng thêm ánh mắt chan chứa tình cảm.

Thần Tinh lặng lẽ đặt tờ chi phiếu xuống mặt bàn, cũng chính lúc này di động của cô đột ngột vang lên.

Thần Đỉnh nhân lúc Thần Tinh nhận điện thoại, vội vã cất tờ chi phiếu đi. Đợi tới khi Thần Tinh dập máy, Thần Đỉnh lại tiếp tục diễn vai bi thương, buồn bã "Tinh Tinh, con xem, nếu được, liệu con có thể nói vài câu tốt đẹp trước mặt Tiểu Điền cho bố được không? Thần Nhan làm vậy rõ ràng là muốn ép chết bố mà, Tinh Tinh..."

"Nếu thực sự là chất lượng có vấn đề, tôi nghĩ Lăng Điền chưa chắc đã giúp đỡ được gì đâu."

Khóe miệng Thần Đỉnh khẽ giật vài cái, lại nói "Tinh Tinh, trên thương trường chính là binh bất yếm trá, chất lượng chẳng có vấn đề cũng bị bọn chúng nói thành có. Bố chỉ còn mỗi mình con. Con không giúp bố, bố còn có thể mong chờ được ai đây?"

"Lăng Điền đã tới thành phố S rồi, phải mười ngày nữa mới quay về."

"Cậu ấy lại tới thành phố S?"

https://thuviensach.vn

“Dạ, buổi sáng nay vừa mới đi.”

Cho dù đang vào cuối đông, thế nhưng sau khi nghe câu này của Thần Tinh, vầng trán của Thần Đỉnh đã lấm tấm mồ hôi.

Ông lặng lẽ quay người lau sạch mồ hôi, rồi nhìn ra ngoài cửa sổ, giả vờ quan tâm “Tinh Tinh, không còn sớm nữa, nếu Tiểu Điền đã tới thành phố S, tối nay con hãy ở lại đây đi.”

“Không cần đâu... bố hãy bảo trọng sức khỏe, trời lạnh rồi.”

Thần Tinh bất giác nói ra câu này, dẫu sao 'một giọt máu đào hơn ao nước lã'. Cho dù trước kia có như thế nào, nhưng ông là bố của cô, cô không thể coi như không thấy được.

Có điều, hôm nay cô cần phải đi giải quyết một chuyện nữa.

“Vậy thì ở lại dùng bữa tối rồi hãy đi.” Thần Đỉnh nhìn Thần Tinh, giờ ông chỉ còn lại mỗi một mình cô con gái này mà thôi.

Thần Tinh nhìn thời gian trên di động, cuối cùng cũng gật đầu đồng ý.

Bữa tối nhanh chóng được chuẩn bị xong xuôi, đám người làm cung kính đứng trực hai bên. Thái độ cung kính thế này, khi mẹ cô còn sống chắc là chưa từng được nhận bao giờ.

Ban đầu cô đồng ý với Thần Đỉnh tráo đổi thân phận kết hôn thay chị gái vì muốn đổi lại hạnh phúc cho mẹ cô. Thế nhưng chuyện trong nhân thế có mấy khi được như mong muốn?

Bữa tối trong không khí trầm mặc kết thúc rất nhanh.

https://thuviensach.vn

Thần Đỉnh im lặng, hiển nhiên vì những chuyện phiền phức trong công ty.

Thần Tinh im lặng, đa phần là vì chẳng biết nên nói những gì.

Ngoài trời lại bắt đầu đổ tuyết, giữa màn mưa tuyết mịt mù, Thần Đỉnh định nói gì đó, thế nhưng vẫn cứ im lặng, nhìn bóng dáng Thần Tinh dần biến mất sau cánh cửa ô tô.

Thần Tinh không hề quay lại nhìn Thần Đỉnh, cô biết Thần Đỉnh không hề quay vào phòng khách ngay. Cho dù hành động tiễn đưa ẩn chứa nhiều nhân tố không thuần khiết, thế nhưng lúc này cô lại muốn tin rằng trong đó có đôi chút tình thân ruột thịt.

Di động lại vang lên, cô liếc mắt nhìn qua, là Vũ Văn Linh gọi tới.

Lại nhớ đến cuộc điện thoại ban nãy, đó là cuộc gọi từ Amy, trợ lý của Vũ Văn Linh, hẹn gặp mặt cô vào tám giờ tối nay.

Giọng Amy không hề biểu lộ bất cứ điều gì, chỉ nói rằng Vũ Văn Linh có việc quan trọng muốn nói cùng cô.

Bản thân Thần Tinh biết, gặp mặt Vũ Văn Linh riêng thế này không tiện cho lắm, nhưng Vũ Văn Linh đã đặc biệt hẹn gặp cô tại tiệm cà phê ngay gần biệt thự họ Lăng, xem ra anh cũng đã nghĩ tới những lo lắng trong lòng cô, cho nên, cô hà tất phải bận tâm quá?

Lúc Thần Tinh bước vào tiệm cà phê, Vũ Văn Linh đã đợi cô rồi. Trong quán cà phê không một bóng người, anh chọn vị trí ngồi sát ngay cửa sổ.

Đây là lần thứ ba cô gặp người đàn ông này. Cô và anh vốn dĩ chẳng có chút quan hệ, thế nhưng Thần Tinh âm thầm cảm nhận, lần gặp mặt này có lẽ là vì Vũ Văn Phi.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh ngồi xuống phía đối diện Vũ Văn Linh. Nhìn ly trà sữa táo đỏ, xem ra Vũ Văn Linh đã gọi sẵn đồ uống cho cô rồi.

“Thần tiểu thư, xin chào.” Vũ Văn Linh bình đạm lên tiếng.

“Xin chào Vũ Văn tiên sinh.”

“Tôi rất ngại vì muộn thế này mà vẫn làm phiền cô.”

“Không biết Vũ Văn tiên sinh tìm tôi có chuyện gì?”

“Thần tiểu thư là người thông minh, việc tôi cần nhờ cũng rất đơn giản.”

“Là vì em trai anh, Vũ Văn Phi?” Nếu Vũ Văn Linh đã không định vòng vo, vậy Thần Tinh cũng trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Vũ Văn Linh im lặng, nhấc ly lên, lặng lẽ quan sát Thần Tinh.

“Trước khi lấy Lăng Điền, tôi từng làm thêm tại tiệm bánh mà Vũ Văn Phi tiên sinh làm chủ, quan hệ giữa tôi và anh ấy chỉ đơn giản là giữa ông chủ và nhân viên trong tiệm bánh mà thôi.”

“Thần tiểu thư, mối quan hệ giữa hai người, tôi rất an tâm. Hôm nay tôi hẹn cô tới đây không phải vì chuyện này.”

“Hả?”

“Thần tiểu thư, cô mặc trạng phục màu lam trông rất đẹp.”

Vũ Văn Linh vừa mở miệng liền nói một câu vô cùng kỳ lạ. Thế nên lần này, đổi lại Thần Tinh bắt đầu chìm trong im lặng.

https://thuviensach.vn

“Thần tiểu thư, thứ cho tôi mạo muội, cô rất giống một người bạn của tôi trước đây.”

Vũ Văn Linh nhẹ nói, ánh mắt bỗng hiện lên vài phần sầu muộn.

Thần Tinh nghe vậy chỉ chìm trong im lặng. Cô biết, mỗi người là một cá thể duy nhất và độc lập, thế nên không ai muốn làm cái bóng của người khác.

“Nói như vậy có lẽ hơi đường đột.” Vũ Văn Linh nhìn sắc mặt của Thần Tinh, dịu dàng nói tiếp “Thế nhưng, cô đích thực là rất giống.”

Thần Tinh nhấc ly trà sữa táo đỏ trước mặt lên, hớp một ngụm, hương vị thật ngọt ngào.

Trước đây, cô chưa từng uống loại trà sữa này, không ngờ mùi vị ngọt tới tận đáy lòng như vậy. Cô mím môi sau đó lại ñói “Hình như Vũ Văn tiên sinh có tình cảm rất tốt với người bạn này.”

Nỗi sầu muộn ẩn chứa trong trong đáy mắt Vũ Văn Linh bỗng trở thành lạc lõng “Đúng là rất tốt, nhưng giờ cô ấy đã không còn nữa...”

Thần Tinh siết chặt bàn tay đang cầm ly trà sữa “Tôi xin lỗi.”

Có những lúc phớt lờ mọi chuyện lại tốt hơn đối thoại với nhau.

“Con người vốn dĩ đều phải chết, cô ấy đương nhiên cũng chẳng cách nào tránh nổi, thế nhưng, nếu lúc ấy tôi cương quyết không cho cô ấy lên chiếc du thuyền đó, thì đã không xảy ra tai nạn chết người khi chiếc thuyền nổ tung.” Lúc nói những lời này, anh mắt Vũ Văn Linh dần chuyển sang lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

“Hả?” Thần Tinh nghe ra trong lời nói của Vũ Văn Linh còn có ẩn ý khác.

Nhung Vũ Văn Linh không hề nói tiếp, chỉ nhìn Thần Tinh bằng ánh mát thâm sâu, ánh đèn dịu nhẹ tỏa một lớp ánh sáng lên cơ thể hai người, tiếng nhạc du dương len lỏi tạo nên bầu không khí khá là êm dịu.

Trong không khí như vậy, ánh mắt anh dường như muốn nói rất nhiều điều.

Chỉ là những điều này thầm kín tới mức khiến người đối diện cảm thấy khó hiểu.

Vũ Văn Linh nhẹ nhàng đưa tay về phía trước, lúc chuẩn bị chạm tới ngón tay Thần Tinh trên chiếc ly, anh vội vã khựng lại.

Thần Tinh thấy vậy nhẹ buông tay đang cầm ly, kéo giãn khoảng cách ra đôi chút.

Vũ Văn Linh siết chặt bàn tay, đưa mắt nhìn đi chỗ khác, ngữ khí không còn bình đạm mà trở nên nặng nề “Thực ra, tôi không tin vụ tai nạn năm đó chỉ là ngẫu nhiên... Tối hôm đó cô ấy nhận lời hẹn gặp với một người đàn ông khác. Thật không ngờ, cuộc hẹn đó sau cùng biến thành cuộc hẹn với tử thần.”

Một người đàn ông khác?

“Người đàn ông đó là...” Buột miệng nói ra một câu nhưng Thần Tinh bỗng khựng lại giữa chừng. Bởi cô hiểu cho dù Vũ Văn Linh không nói rõ người đó là ai, nhưng qua cách nói chuyện, cô biết đó là ai.

Thấy Thần Tinh ngập ngừng, Vũ Văn Linh thoáng bối rối không biết có nên trả lời hay không. Nhẹ nắm chặt bàn tay như thế đang kìm chế, sau đó

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh mới từ từ lên tiếng "Là cậu ta! Thế nhưng sau chuyện đáng tiếc đó, không có bất cứ chứng cứ nào chứng tỏ cậu ấy đã lên du thuyền tối hôm ấy."

Quả nhiên là Lăng Điền. Nhưng Vũ Văn Linh nói vậy là vì muốn nhắc nhở cô chuyện gì sao?

Thần Tinh khẽ cắn môi dưới. Người Lăng Điền định lấy vốn dĩ là chị gái của cô. Cho nên, nếu nói vì Lăng Điền có ý đồ với người phụ nữ kia nên mới cưới cô, hiển nhiên là không đúng.

Ý nghĩ này thoáng hiện lên trong tâm trí Thần Tinh, nhưng dường như Vũ Văn Linh đã nhìn thấu mọi chuyện "Có nhiều chuyện, tôi không biết có nên nói hay không. Thế nhưng Thần tiểu thư, tuy cô thay chị lấy Lăng Điền, nhưng tốt nhất vẫn nên cẩn thận."

"Cẩn thận? Ý anh là cái chết của bạn anh có liên quan tới Lăng Điền?"

Vũ Văn Linh nhìn Thần Tinh chăm chú, mãi lâu sau mới lên tiếng "Tuy tôi không muốn nhắc lại chuyện năm đó, thế nhưng đối với chuyên này, cô có quyền được biết. Hơn nữa tôi cũng không muốn một người con gái thuần khiết lương thiện như cô ấy lại gặp phải chuyện bất hạnh."

Chạm vào vết thương trong quá khứ không chỉ đau đớn mà còn tàn nhẫn, người nghe có thể cảm nhận một cách chân thực sự đau đớn và tàn nhẫn ấy.

Anh và cô quen nhau vào mùa hoa hồng nở rộ, nhưng màu hoa cô thích lại là màu lam. Hoa hồng màu lam đương nhiên không có trong tự nhiên, thế nhưng cô vẫn thích màu hoa đó và đồng thời thích tất cả những thứ mang màu lam.

Anh rất thích ngắm cô cười, lúc cười trông cô vô cùng thuần khiết, khiến anh dù đang trong tâm trạng tồi tệ, cứ thấy nụ cười đó sẽ lập tức quên đi

https://thuviensach.vn

mọi ưu phiền, sầu muộn.

Thế nhưng, thân phận hai người lại quá khác biệt, anh xuất thân là công tử nhà giàu, còn cô chỉ là một nhân viên tầm thường.

Câu chuyên sau đó diễn ra như các cuộc tình trên phim. Vì bị gia đình ngăn cản anh tạm thời gác mong muốn cưới cô sang một bên, nhưng cô lại bị ép phải rời khỏi tập đoàn Thái Hưng.

Sau đó, bố anh còn tạo áp lực khiến các tập đoàn, công ty có mối quan hệ tốt với Thái Hưng đều không dám tuyển cô vào làm, ngoại trừ tập đoàn đối thủ - Lăng Thị.

Sau khi vào Lăng Thị một thời gian, thông tin Lăng Điền nhiệt tình theo đuổi cô liền rộ lên.

Cho dù cô thi thoảng vẫn gửi tin nhắn hay gọi điện thoại cho anh, thế nhưng đa phần anh nhận được mà chẳng mấy khi đáp lại. Hơn nữa, anh cũng chẳng có cách gì ngăn cản Lăng Điền theo đuổi cô, bởi vì anh lúc đó quá yếu đuối, phải dựa dẫm bố cũng như không thể tự quyết mọi việc.

Chỉ là, dù yếu đuối đến mức nào, cũng có ngày bộc phát. Và ngày hôm đó chính là sinh nhật cô.

Trước đó, anh từng hứa, mỗi khi đến sinh nhật cô anh sẽ ở cạnh bên cô. Thế nên tối đó, mặc cho bố ra sức phản đối, anh vẫn tới đón cô tan ca, nhưng lại nhận được tin, cô cùng Lăng Điền hẹn hò trên du thuyền riêng.

Rồi bó hoa hồng màu lam, quà tặng sinh nhật còn chưa kịp tới tay cô đã điêu tàn trong đêm mưa gió bão bùng ấy.

Du thuyền gặp sự cố cháy nổ, anh đã mất cô vĩnh viễn.

https://thuviensach.vn

Sau ngày hôm đó anh mới nhận ra, trái tim mình luôn có một lỗ hổng, không thể nào khỏa lấp.

Mặc dù cảnh sát điều tra cho rằng du thuyền phát nổ là do sự cố tự nhiên, Lăng Điền không hề ở trên thuyền, thế nhưng, anh biết con người của Lăng Điền, thứ gì không đạt được, tất sẽ ra tay hủy diệt bằng được.

Từ nhỏ hai người đã cùng ra nước ngoài học tập, cùng với mối quan hệ đối thủ cạnh tranh giữa hai tập đoàn gia đình khiến anh hiểu thấu Lăng Điền, cũng đồng thời hiểu rõ bản thân.

Chỉ là, dù vô cùng thấu hiểu anh cũng không cách nào ngăn chặn được bi kịch xảy ra, càng không thể tìm lại được người con gái mà anh yêu thương sâu sắc của năm đó.

Chậm rãi kể lại mọi chuyện, Vũ Văn Linh không hề nói ra đầy đủ tên của người con gái đó, chỉ gọi cô hai tiếng 'Lạc Lạc'. Nhưng thông qua lời kể, Thần Tinh biết cô gái đó có nụ cười dễ gần, khiến người đối diện vui vẻ. Đồng thời cô mới khiến những người đàn ông như Vũ Văn Linh, Lăng Điền yêu sâu sắc.

Bản thân bọn họ đều là những công tử nhà giàu ngạo thế, nắm trong tay những tập đoàn mạnh, thế nhưng có một thứ bọn họ đều thiếu thốn, đó chính là niềm vui thực sự xuất phát từ tận đáy lòng.

Thần Tinh bất giác nắm chặt chiếc ly trong tay, câu chuyện không dài nhưng ly trà sữa táo đỏ đã tan hết đá. Khoảnh khắc bàn tay nắm vào, cảm giác băng giá như thể truyền vào tận tim.

“Thần tiểu thư, có lẽ cô sẽ cảm thấy kỳ lạ, Thái Hưng và Lăng Thị là hai tập đoàn đối đầu, sao tôi vẫn có mối quan hệ qua lại với Lăng Điền. Hẳn cô cũng cho rằng tôi cực kỳ giả tạo.”

https://thuviensach.vn

Thần Tinh nghe vậy mím chặt đôi môi đã có phần khô ráp, bê ly trà sữa táo đỏ lên nhấp một ngụm nói "Có lẽ chỉ bởi vì thương trường dù có ác liệt đến mức nào, đôi khi vẫn chẳng bì được tình bạn thời ấu thơ chăng?"

"Thần tiểu thư, cô còn thấu hiểu lòng người hơn cả Lạc Lạc, thế nhưng những người có tính cách như vậy thường rất dễ bị tổn thương."

"Chỉ cần bản thân không quá xem trọng bất cứ chuyện gì, vậy sẽ không bị tổn thương nữa."

"Thật sao? Thần tiểu thư, không thể phủ nhận, tôi và Lăng Điền còn chút vương vấn bởi tình bạn thời thơ ấu. Nhưng cô là người tốt, cô nên thận trọng với Lăng Điền. Tôi là người ngoài, cứ nói mãi những lời như vậy thực sự không thích đáng, chẳng qua tôi không muốn nhìn thấy bi kịch của Lạc Lạc lại lần nữa diễn ra."

Nghe xong câu này, Thần Tinh cong miệng mỉm cười đáp "Ý cua anh là, anh ấy đồng ý lấy tôi chẳng qua vì trông tôi giống với cô Lạc Lạc mà anh vừa nhắc tới sao? Thế nhưng chuyện này chắc không có liên quan gì tới bi kịch kia đâu. Nói cho cùng, chuyện đêm đó, cảnh sát cũng chẳng tìm ra được chứng cứ chứng tỏ do Lăng Điền gây ra, phải không?"

"Cho dù cảnh sát không thể tìm ra chứng cứ chuyện tối đó, thế nhưng đối với cô, mục đích của Lăng Điền thực sự đơn giản như vậy sao?"

Câu này được nói ra với ngữ điệu nhẹ nhàng, thế nhưng lại chứa đựng sự thật vô cùng tàn khốc.

"Mục đích?"

"Cuộc hôn nhân này nhìn bề ngoài thì tập đoàn Thần Thị chiếm lợi thế, thế nhưng trên thực tế thì sao?" Vũ Văn Linh nhẹ vuốt ngón tay thon dài của mình trên ly trà trước mặt.

https://thuviensach.vn

“Nếu Thần Thị và Lăng Thị hợp tác một dự án bất động sản với quy mô lớn sẽ khiến hai bên cùng có lợi. Chỉ là ở giai đoạn nào đó, nếu Thần Thị xảy ra vấn đề sẽ biến thành một bên có lợi.”

Nghe câu này, Thần Tinh bất giác nắm chặt ly trà trong tay hơn.

Hiện nay Thần Thị đích thực đang có vấn đề, Thần Đỉnh lại đang bị Thần Nhan dồn vào thế yếu, nếu lúc này Lăng Điền thừa nước đục thả câu thì sao?

Không, không đúng, nếu Lăng Điền muốn thừa nước đục thả câu, vậy tại sao còn hứa chi trả số tiền đầu kỳ trước?

Nếu Vũ Văn Linh cũng đã thừa nhận là đối thủ cạnh tranh của Lăng Điền, đồng thời còn có mối hiềm khích với anh vì Lạc Lạc, vậy thì lời anh ta nói ra đương nhiên không thể tin tưởng hoàn toàn được.

Cô buông tay cầm chiếc ly, mỉm cười đáp “Cảm ơn Vũ Văn tiên sinh đã nhắc nhở, thế nhưng đây đều là những chuyện giữa bố tôi và Lăng Điền. Và cũng cảm ơn anh đã chiêu đãi tôi ly trà sữa táo đỏ, đồng thời cũng cảm ơn anh không hề hiểu lầm mối quan hệ giữa tôi và Vũ Văn Phi.”

“Là tôi đã mạo muội quá rồi. Thần tiểu thư, tôi cũng hy vọng có thể giúp đỡ được cô. Đây là danh thiếp của tôi, nếu cô cần, bất cứ khi nào cũng có thể tìm tôi.” Vũ Văn Linh hiểu rõ ẩn ý trong câu nói vừa xong của Thần Tinh, đưa cho cô một tấm danh thiếp màu bạc, giọng nói bình đạm.

Thần Tinh nhận danh thiếp, khi vừa định đứng dậy Vũ Văn Linh đã bước lại, tận tâm kéo ghế cho cô.

“Cảm ơn.”

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh mỉm cười, đi cùng Thần Tinh xuống dưới hầm để xe.

Nhà hàng này có chức năng bảo vệ tuyệt hảo, mỗi vị khách phải có thẻ thì mới ra vào hầm gửi xe được, tuy nhiên, tối nay Vũ Văn Linh đã bao toàn bộ chỗ này, nên khi hai người vừa bước ra khỏi thang máy, trước mặt đã hiện lên ánh đèn nhấp nháy, sáng lóa.

Vũ Văn Linh vốn đã quá quen với chuyện này nên rất phong độ đưa tay ra che mặt cho Thần Tinh, chỉ là mọi chuyên đã muộn.

Sau những ánh đèn flash lóe sáng là những câu hỏi của đám phóng viện nhiễu sự, khiến hầm chứa xe yên tĩnh bỗng trở nên ồn ào, náo loạn.

Trước tình huống đột ngột, ngoại trừ những người đã quen với chuyện này, nếu không, bất cứ ai cũng chẳng biết phải làm gì. Giống như Thần Tinh, vào thời điểm này, cô quên rằng bản thân phải giữ một khoảng cách nhất định với Vũ Văn Linh, mà để mặc cho anh cùng vệ sỹ tùy thân bảo vệ. Mãi cho tới khi rời xa đám phóng viên kia, cô mới thoát khỏi vòng tay của Vũ Văn Linh.

“Thật ngại quá, tôi không biết rằng lại có phóng viên theo gót như vậy, vốn dĩ cho rằng hệ thống bảo vệ ở đây tuyệt hảo, ai ngờ.” Cho dù gặp sự cố bất ngờ, ngoài việc vầng trán lấm tấm mồ hôi ra, Vũ Văn Linh vẫn giữ được vẻ bình thản. “Xe tới rồi, chuyện này tôi sẽ xử lý, cô không cần lo lắng.”

“Làm phiền anh rồi!” Lúc này, Thần Tinh biết có nói gì cũng vô dụng, mau chóng rời khỏi mới là điều quan trọng.

Lão Trương xuống xe mở cửa. Thần Tinh vội ngồi vào trong xe, qua chiếc gương chiếu hậu cô có thể nhìn thấy Vũ Văn Linh đã quay người, phía gần đó, ánh đèn flash vẫn lóe lên không ngừng.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy đầu đau như búa bổ. Thần Tinh đưa tay sờ trán thì di động bỗng đổ chuông.

Cô nhận máy, tiếng nói truyền ra khiến máu huyết toàn thân như thể ngưng đọng.

“Phu nhân, cô mau quay về đi, nhị tiểu thư... nhị tiểu thư bị bắt cóc rồi!” Dì Tường vội vã nói trong điện thoại, vẻ lạnh lùng trong thanh âm đã hoàn toàn biến mất.

“Bắt cóc?”

Cô biết đêm Lăng Điền xảy ra chuyện, Lăng Nguyên đã lén lút lẻn ra ngoài, nhưng khi nghe tin Lăng Điền xảy ra tai nạn, Lăng Nguyên không hiểu sao cũng không quay về.

Lúc đầu cô còn nghĩ, Lăng Nguyên không phải một cô bé không biết phân biệt nặng nhẹ, giờ xem ra có lẽ cô đã bị người ta bắt cóc ngay từ lúc đó.

Suy cho cùng, Lăng Nguyên chính là em gái của Lăng Điền, bắt cóc chẳng qua cũng chỉ muốn tống tiền, mức giá đưa ra chắc chắn không hề nhỏ.

“Bọn bắt cóc nói sao?”

Hiện giờ, cô không thể hoảng loạn, bởi nếu hoảng loạn cô sẽ không thể suy tính được gì.

“Bọn chúng nói sau một tiếng nữa sẽ gọi điện về, phu nhân, cô mau mau về đi. Bây giờ ông chủ không mở máy, chẳng cách nào liên lạc được, tôi đang sợ phát khiếp lên đây.”

https://thuviensach.vn

“Được rồi, tôi sẽ về ngay lập tức.”

Thần Tinh quay về biệt thự họ Lăng một lát thì điện thoại đổ chuông.

Cô nhấc máy, đầu kia nhanh chóng truyền lại giọng nói “Cô là ai?”

Nghe giọng nói có phần non nớt, hoàn toàn khác biệt với những gì Thần Tinh tưởng tượng, liền nhẹ đáp “Tôi là chị dâu của Lăng Nguyên.”

“Vậy cô có thể làm chủ được không?”

“Anh cứ nói trước xem anh muốn gì, tôi mới trả lời anh liệu có làm chủ nổi không.”

“Vậy thì tốt, may mà cô không giống như bà già khi nãy, mới nói được vài câu đã sợ chết khiếp, thật chẳng thú vị chút nào.” Dứt lời, tên bắt cóc bật cười đầy khoa trương.

“Mau nói đi.”

Thần Tinh tưởng rằng bọn chúng sẽ đưa ra mức giá trên trời, thật không ngờ điều kiện mà tên thổ phỉ này đưa ra thực khiến người ta ngạc nhiên tới rớt quai hàm.

“Rất đơn giản, cô ta đang nằm trong tay tôi, chỉ cần cô bồi thường những đồ của tôi mà cô ta phá hoại thì tôi sẽ thả người về.”

Xem ra người đang nói là một thanh niên trẻ tuổi tính tình nóng nảy, liên tưởng tới vẻ ngang ngạnh, bất cần của Lăng Nguyên mọi ngày thật không khó tưởng tượng ra tại sao lại có vụ 'bắt cóc' này.

“Cô ấy đã phá hoại thứ gì?”

https://thuviensach.vn

“Một chiếc du thuyền.”

Người kia nhanh chóng trả lời, đáp án khiến Thần Tinh thở hắt một hơi “Du thuyền?”

Số tiền trong tay cô lúc này còn lâu mới đủ mua một chiếc du thuyền, lẽ nào vì chuyện này mà phải để kinh động đến Lăng Điền? Hơn nữa, không biết khi hay tin Lăng Điền sẽ nổi trận lôi đình tới độ nào?

“Đúng vậy, cô muốn cô ta quay về thì nhất định phải bồi thường du thuyền đó cho tôi.”

Chính lúc này, Thần Tinh thấy dì Tường nhìn cô ra sức gật dầu.

“Được.” Thần Tinh gật đầu đồng ý. “Thế nhưng tôi có thể biết hiện nay Tiểu Nguyên thế nào rồi không?”

Người kia rất hào sảng cho cô nghe thấy giọng nói của Lăng Nguyên “Chị dâu, cứ làm theo lời bọn họ đi, mau chóng đến đón em về. Nếu không bọn chúng sẽ đưa em tới nơi mà mọi người không thể tìm được đâu...”

Quả nhiên, vụ bắt cóc này chẳng qua chỉ là phiền phức do Lăng Nguyên gây ra mà thôi. Rất nhanh họ quyết định địa điểm gặp mặt. Đó là một bến thuyền tư nhân ở ven sông.

Dập điện thoại, dì Tường lập tức xông lại “Phu nhân, ông chủ có một chiếc du thuyền đang để đó không dùng tới, đang đậu gần đấy, chìa khóa chắc là ở trong ngăn kéo tại thư phòng của ông chủ. Giờ sự việc gấp gáp, hay là phu nhân vào thư phòng lấy đi, an toàn của nhị tiểu thư là quan trọng nhất, ông chủ chắc chắn sẽ không trách tội chúng ta đâu.”

https://thuviensach.vn

Những lời này nói ra rất trơn tru, nếu sau này Lăng Điền có trách tội xuống, e rằng cũng chỉ trách người tiền trảm hậu tấu là cô thôi.

Thế nhưng tình hình hiện nay không còn cách nào khác.

Đợi tới khi liên hệ dược với Lăng Điền, e rằng Lăng Nguyên lại gây ra nhiều rắc rối hơn nữa.

Thần Tinh đi thẳng lên tầng, đây cũng không phải lần đầu tiên cô vào thư phòng của Lăng Điền, nhưng là lần đầu tiên cô vào khi không có Lăng Điền trong đó.

Cô không biết chìa khóa du thuyền để ở đâu, chỉ có thể mà từng ngăn kéo kiểm tra, thế nhưng ngay khi mở ngăn kéo đầu tiên, Thần Tinh đã nhìn chăm chăm không hề rời mắt.

Đó là một bức ảnh bằng thủy tinh, trên dó là hình ảnh một cô gái miệng cười tươi tựa hoa.

Không thấy đề tên dưới bức ảnh, nhưng vừa nhìn nụ cười tuyệt đẹp này, trong đầu Thẫn Tinh đã thoáng hiện cái tên "Lạc Lạc,"

Thì ra, chính vì nụ cười tuyệt mỹ, thuần khiết này mà hai người đàn ông đẹp trai tài giỏi kia đều phải lòng Lạc Lạc.

Còn dung mạo của Lạc Lạc lại...

Thần Tinh bất giác đưa tay nhẹ lướt qua nụ cười trên bức ảnh của cô gái, nhưng khi chạm tay vào mới phát hiện góc trái bức ảnh có vết rạn, chắc hẳn là bị rơi từ trên cao xuống.

Cô vội thu tay lại, liền nhìn thấy một chùm chìa khóa ở góc trái bức ảnh.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Thần Tinh chưa từng nhìn thấy chìa khóa du thuyền, thế nhưng móc khóa là hình một chiếc du thuyền thu nhỏ rất đẹp.

Thần Tinh cầm chùm chìa khóa lên, đóng ngăn kéo lại, một tiếng đồng hồ sau, đã xuất hiện tại bến tàu riêng như thời gian đã hẹn.

Đêm đã về khuya, tuyết đã không còn rơi nhiều, thế nhưng nhiệt độ bên ngoài vẫn rất lạnh, cô co người run rẩy, theo yêu cầu của đối phương, một mình xuống xe, đi bộ tới bến tàu.

Trước bến tàu có một tòa biệt thự màu trắng, tiếng chó sủa vọng từ ngôi biệt thự đó khiến Thần Tinh bất giác run rẩy.

Chính lúc này, một luồng ánh sáng chiếu thẳng vào mặt Thần Tinh khiến cô không khỏi hoa mày chóng mặt, tiếp đó, bên tai vang lên giọng nói "Chị rất đúng giờ! Mau vào đi."

Cánh cửa sắt lớn mở ra, ánh đèn chiếu đi chỗ khác khiến Thần Tinh có thể nhìn rõ một con chó to bị nhốt trong chuồng sắt, đang gầm gừ, sủa vang.

Người vừa lên tiếng là một cậu thanh niên nhuộm tóc màu hạt dẻ, cậu ta xua tay ra hiệu, con chó lập tức rú nhỏ vài tiếng rồi từ từ nằm xuống.

Lúc bước vào biệt thự, Thần Tinh ngửi thấy mùi thuốc nồng nặc xộc thẳng lên mũi, Lăng Nguyên lành lặn, bình an ngồi trên sô pha ăn quả anh đào ngon lành. Quả anh đào đỏ mọng nổi bật trên đôi bàn tay được sơn móng đỏ, vừa nhìn thấy Thần Tinh, Lăng Nguyên đã mỉm cười rạng rỡ "Chị dâu, cuối cùng chị đã tới, chị đúng là tốt nhất trên đời. Anh trai em chắc không biết hả?" Lăng Nguyên thè lưỡi, cất lời hỏi, giọng nói có phần lo lắng.

"Hiện chưa biết, thế nhưng sẽ nhanh chóng biết thôi." Thần Tinh nhìn dáng vẻ của Lăng Nguyên, chán nản đáp, sau đó cô lập tức quay người hỏi

https://thuviensach.vn

cậu thanh niên kia "Làm thế nào mà cô ấy lại làm hỏng du thuyền của cậu?"

"Hưm, chị hỏi cô ta ý. Cô ta tự nhận mình biết lái du thuyền, lừa mấy đứa chúng tôi lên, kết quả, đâm vào đá ngầm, may mà mấy đứa chúng tôi mạng lớn, không bị chết đuối." Cậu thanh niên kia tức giận lên tiếng "Du thuyền đó là bố tôi tặng, nếu để ông ấy biết nó tan tành nhanh như vậy chắc sẽ trừ một năm tiền tiêu vặt của tôi mất."

"Ây da, Đại Xuân Tử, làm gì có chuyện đó, rõ ràng là cậu uống say không dám lái, tôi mới lái thay cho cậu. Tại sao cậu lại ăn nói như vậy chứ, không phải tôi đã nói là sẽ đền cho cậu sao? Chị dâu, tiền cho chiếc du thuyền đó đã mang tới chưa?" Lăng Nguyên ngán ngẩm mắng cậu thanh niên có tên Đại Xuân Tử, lại quay sang Thần Tinh thúc đưa tiền cho xong chuyện.

"Được được, cậu thích nói thế nào thì nói, dù gì mấy ngày nay, tôi cũng đã cùng cậu đi chơi khắp nơi rồi. Chị ta là chị dâu của cậu à, chị ta có mang tiền theo không?"

"Chỉ có du thuyền, đây là chìa khóa, nó đang đậu ở bến tàu Thiên Tinh cạnh đây."

"Được, vậy tên của chiếc du thuyền là gì?"

Tên của du thuyền?

Đến giờ Thần Tinh mới phát hiện ra mình hoàn toàn không biết chiếc du thuyền đó có tên là gì.

"Vui vẻ!" Lăng Nguyên đứng cạnh nhanh miệng trả lời luôn.

Thần Tinh còn chưa kịp nghĩ quá nhiều, Đại Xuân Tử đã nói "Cậu biết thì mau dẫn tôi đi lấy, lấy xong cậu có thể đi rồi. Tiền đi chơi cùng cậu mấy

https://thuviensach.vn

hôm nay coi như tôi mời cậu, có điều lần sau…”

“Cậu phiền phức quá đấy, cậu cho rằng tôi muốn ở lại đây lắm hả, chẳng phải vì cậu cứ cằn nhằn bắt tôi phải đền tiền hay sao, thật đúng là…”

Lăng Nguyên vung tay đẩy Đại Xuân Tử sang một bên rồi bước ra ngoài.

“Chị dâu, thật ngại quá, tôi cũng không muốn mọi người phải lo lắng, là ý của cô ta, bảo tôi giả vờ bắt cóc như vậy mới lấy được tiền.” Đại Xuân Tử đi theo, áy náy đưa lời xin lỗi Thần Tinh.

Câu nói của Đại Xuân Tử nửa đùa nửa thật, thế nhưng điều này chẳng phải đồng nghĩa với việc Lăng Nguyên sợ Lăng Điền biết mọi chuyện sao?

Xem ra Lăng Nguyên vẫn còn chưa biết Lăng Điền vừa mới rời khỏi biệt thự, hoặc giả ngay đến thông tin Lăng Điền bị thương cũng chưa hề nghe nói.

“Ừm, nếu cô ấy khó dây như vậy thì sau này cậu nên tránh xa ra một chút.” Thần Tinh khẽ nói.

Trong lúc nói chuyện, bọn họ đã đi men theo con đường sang đến bến tàu Thiên Tinh, nơi đang đậu rất nhiều du thuyền, Lăng Nguyên rành rọt đi tới chỗ đậu ở phía sâu trong cùng, nơi đó có một chiếc du thuyền trông khá mới.

Cho dù mấy hôm nay tuyết rơi liên tục, trên chiếc du thuyền chỉ đọng lại một lớp tuyết mỏng, những chỗ khác đều sạch sẽ, hiển nhiên là có người thường xuyên quét dọn.

“Chính là chiếc này.” Lăng Nguyên chỉ vào du thuyền, đối mắt thoáng hiện lên chút cảm xúc mà Thần Tinh không hiểu.

https://thuviensach.vn

“Được, vậy thì coi như chúng ta không ai nợ ai nữa.” Đại Xuân Tứ vui sướng chạy lên du thuyền. “Chiếc du thuyền này thực sự tuyệt vời, tên cũng không tệ, ha ha. Tôi đi đây, cậu với chị dâu mau về đi.”

“Hưm.” Lăng Nguyên chán ngán thốt lên, quay người bỏ đi rất nhanh.

“Tiểu Nguyên!”

Thân Tinh chạy theo, lại thấy Lăng Nguyên bực bội cắt ngang “Còn không mau đi, đợi tới khi cậu ta phát hiện ra chiếc du thuyền hết xăng rồi không lái đi xa được thì chết toi.”

“Hả?”

Ngay sau đó, Lăng Nguyên kéo tay Thần Tinh chạy như bay, sau lưng họ đồng thời truyền lại giọng nói tức giận của Đại Xuân Tử “Mẹ kiếp, hết sạch xăng rồi, cậu quay lại đây cho tôi! Tôi không mang theo di động, khốn kiếp.”

Trong bến tàu Thiên Tinh, Đại Xuân Tử lái chiếc du thuyền đi được một đoạn nhỏ liền phát hiện hết xăng, niềm hứng thú ban đầu khiến cậu quên khuấy mất điểm quan trọng. Cũng vì lẽ do, cậu không biết rằng cả đêm nay mình phải ngủ lại trên chiếc du thuyền lạnh giá.

Hai người cứ thế chạy đi, đến lúc mệt quá Thần Tinh định dừng bước nhưng Lăng Nguyên lại tóm cô chặt hơn cười vui vẻ. Tiếng cười giống như thể cô vừa vứt bỏ được thứ vô cùng bẩn thỉu.

“Kệ xác cậu ta, chị dâu, giọng cậu ta to như vậy, nhất định sẽ có người nghe thấy, chị quay lại, cậu ta sẽ quậy tới tận khi trời sáng đấy.”

Kèm với câu nói này, Lăng Nguyên càng chạy nhiệt tình hơn “Ôi đói quá đi mất, chị dâu, chị có mang theo tiền không? Mau mời em ăn khuya đi...”

https://thuviensach.vn

Đại Xuân Tử càng lúc càng thét to, Lăng Nguyên càng chạy càng vui, mãi cho tới khi ra khỏi bên tàu Thiên Tinh, nhìn thấy chiếc xe nhà họ Lăng đậu ở gần đó, cô mới buông tay Thần Tinh ra "Được rồi, đại ân xin ghi tạc, lần này coi như em thiếu chị món nợ ân tình. Nhưng giúp người phải giúp đến cùng, chị tiếp tục ứng phó với anh trai giúp em nhé! Hi hi."

"Tiêu Nguyên! Mau quay lại cho chị."

"Chị dâu, được rồi, em biết lần này chị tự ý giao chìa khóa du thuyền mà không được sự cho phép của anh trai, nói thế nào cùng không phải. Nhưng ai bảo chị thương em quá cơ. Tuy là tiền trảm hậu tấu, thế nhưng chị an tâm, anh trai em sẽ không làm gì chị đâu. Hai người vừa mới thành hôn, cho dù không được ân ái cho lắm, thế nhưng anh ấy chắc cũng không đến nỗi vì chuyện này mà gây chuyên với chị. Còn em thì khác, nếu em quay về lúc này, anh ấy nhất định sẽ không dễ dàng cho em ra ngoài nữa đâu."

Lăng Nguyên nói, nhìn sắc mặt Thần Tinh vẫn chưa dịu, lại tiếp tục đưa lời nịnh nọt "Như vậy đi, chị cứ có sao nói vậy, dù gì chuyện cũng đã xảy ra, em cũng tự do rồi. Dù anh trai em tức giận đến mức nào cũng chẳng thể tóm ngay được em."

Lăng Nguyên thấy Thần Tinh không đáp, cho rằng đã thuyết phục được cô, vội vàng cười hân hoan, chuẩn bị lẩn đi "Cứ như vậy mà làm nhé, chị dâu, em đi trước đây."

"Tiểu Nguyên! Anh trai em gặp tai nạn ô tô, bị thương nặng, em vẫn muốn bỏ đi sao?"

Tuy Thần Tinh không nói lớn lắm, thế nhưng thanh âm lức này như thể xé nát màn đêm, khiến đầu óc Lăng Nguyên như muôn nổ tung.

"Chị nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

“Mấy hôm nay chắc em không hề đọc báo đúng không? Nếu em đọc thì đã quay về nhà từ mấy hôm trước. Chính vào buổi tối em bỏ nhà đi, anh trai em đã gặp tai nạn.”

Lăng Nguyên mím chặt đôi môi, đứng lặng một chỗ.

Mấy hôm nay cô đi chơi cùng mấy người Đại Xuân Tử rất vui, ngày nào cũng uống rượu đánh bạc hoặc chơi game, hoàn toàn không chú ý đến tin tức, càng không có ai đi mua báo giấy về đọc cả, hơn nữa di động của cô cũng thường xuyên tắt máy. Vậy nên cô hoàn toàn không biết chút thông tin gì về thế giới bên ngoài, càng không ngờ rằng người anh trai toàn năng toàn tài của mình lại gặp phải tai nạn ô tô.

“Hưm, chị đừng có lừa em, anh trai em thần kinh vững vàng như vậy, làm sao mà để xảy ra tai nạn ô tô được. Nói anh ấy cảm nặng trúng gió, em còn dễ tin hơn.” Tuy ngoài miệng nói vậy, nhưng nét mặt lại thể hiện rõ tâm trạng lo lắng của cô lúc này. Có lẽ chỉ có nói như vậy mới khiến cô vơi đi cảm giác áy náy trong lòng.

“Cô quay về cùng tôi, có lừa cô hay không, cô sẽ nhanh chóng biết thôi.” Thần Tinh lại gần, chủ động nắm lấy tay Lăng Nguyên, không nghe Lăng Nguyên nói thêm gì nữa, bước nhanh về phía chiếc xe mà Lão Trương đang chờ.

Lăng Nguyên theo ý thức vung tay định thoát khỏi bàn tay của Thần Tinh, chỉ là không ngờ tuyết đọng trên mặt đất trơn trượt, ngã bệt ra đất. Chính lúc này, đèn xe sáng rực, một chiếc ô tô từ chiều ngược lại lao tới.

Thần Tinh không hề do dự lập tức kéo mạnh Lăng Nguyên, tránh chiếc ô tô. Nhưng ngay lập tức chiếc xe đừng lại chỗ hai người đang đứng ở khoảng cách chưa tới hai mét.

https://thuviensach.vn

Tiếng phanh xe khiến Lăng Nguyên giật mình, tóm chặt tay Thần Tinh nói "Mau đi thôi, cậu ấy lại đuổi tới rồi, mau lên, đừng để cậu ấy đuổi kịp."

Bàn tay Lăng Nguyên có phần run rẩy, vừa mới đứng dậy, còn chưa chạy được bước nào đã loạng choạng ngã ngồi xuống. Lần này là một cú ngã rất mạnh, cả người nằm trên mặt đất khiến Thần Tinh sợ chết khiếp, vừa định lại gần đỡ lấy đã nghe thấy cô nghẹn ngào rên lên "Tại sao lại như vậy chứ, em không phải cố tình muốn bỏ trốn đâu, anh ơi..."

Thì ra Lăng Nguyên cho rằng chuyện Lăng Điền xảy ra tai nạn có liên quan tới việc cô bỏ nhà ra đi. Khoảnh khắc Thần Tinh hiểu, thì ra Lăng Nguyên chỉ là một đứa trẻ lớn xác chưa trưởng thành.

Có một người anh trai yêu thương mình thật tốt biết mấy? Chỉ là, trước giờ cô không hề có phúc phận, trong lúc tư duy hỗn loạn, bên tai truyền lại giọng nói dịu dàng của một người đàn ông "Có cần tôi giúp gì không?"

Là anh, Hoàng Phủ Dịch.

Trong khoảng thời gian ngắn, họ chạm mặt nhau ba lần, mỗi lần dường như cô đều trong tình trạng rất thê thảm.

Thần Tinh cúi xuống nhìn Lăng Nguyên, vừa định nói là không làm phiền, Lăng Nguyên đã lên tiếng "Cần giúp đỡ chứ, tay tôi rách cả da rồi, đau quá!" Dứt lời hai mắt Lăng Nguyên đã ầng ậc nước.

"Vậy thì làm phiền rồi, Hoàng Phủ tiên sinh." Thần Tinh nhìn vào ánh mắt dịu dàng của Hoàng Phủ Dịch, mỉm cười lên tiếng.

Lăng Nguyên bò thẳng lên xe Hoàng Phủ Dịch, cũng chẳng để ý toàn thân dính đầy bùn đất của mình đã làm bẩn cả tấm đệm xe sạch sẽ của anh.

https://thuviensach.vn

May mà, biệt thự của Hoàng Phủ Dịch cách đó không xa, chỉ một ngã rẽ là tới.

Thần Tinh đỡ Lăng Nguyên vào trong biệt thự, nơi này rộng lớn, không có người làm, cách trang trí cũng đơn giản theo kiểu châu Âu, chỉ có điểm nhấn duy nhất chính là một bó hồng trắng được đặt trên lò sưởi bằng đá.

Lăng Nguyên ngồi trên sô pha, để Thần Tinh đắp thuốc lên phần tay trầy xước của mình.

Lăng Nguyên đã dừng khóc, mở to đôi mắt nhìn chăm chú Hoàng Phủ Dịch đang ngồi nghiêm chỉnh gần đó, lặng lẽ xem ti vi, hỏi "Anh họ Hoàng Phủ?"

Vừa rồi cô nghe thấy Thần Tinh gọi anh như vậy. Nhưng nguyên nhân phần nhiều khiến cô nhớ rõ như vậy là bởi Hoàng Phủ Dịch trông thực sự rất điển trai, quý phái.

"Đúng." Hoàng Phủ Dịch gật đầu, nhẹ đáp.

Lăng Nguyên dịch cánh tay huých nhẹ Thần Tinh còn đang vắt khăn mặt hỏi "Chị quen anh ấy sao?"

"Ừm, Hoàng Phủ tiên sinh trước đây đã cứu chị hai lần."

"Ồ." Lăng Nguyên rụt cổ lại để Thần Tinh lau mặt cho mình, khuôn mặt nhem nhuốc nhanh chóng được lau sạch sẽ, sau đó cô lại vội vã đưa mắt nhìn lên chiếc ti vi màn hình phẳng.

"Cảm ơn anh nhé, đây là em chồng tôi, tối nay đã thất lễ, mong anh lượng thứ."

https://thuviensach.vn

Khi nghe thấy ba chữ 'em chồng tôi', Hoàng Phủ Dịch liền ngước mắt nhìn lên, thấy Thần Tinh đang cố vắt chiếc khăn thật kiệt. Khoảnh khắc cô quay mặt lại, vừa hay bắt gặp ánh mắt Hoàng Phủ Dịch nhìn mình.

Người đàn ông này có đôi mắt dịu dàng, thường khiến cho người đối diện dù đang trong tâm trạng rối bời, căng thẳng tới mức nào cũng có thể từ từ thả lỏng.

Cũng đúng lúc này, di động của Thần Tinh vang lên, cô vội vã bắt máy, giọng nói lạnh như băng của Lăng Điền vang lên.

Cho dù không hề mở loa thế nhưng qua nét mặt của Thần Tinh, Lăng Nguyên có thể đoán ra là ai gọi tới, cô vội đoạt chiếc di động từ tay Thần Tinh, nghẹn ngào như sắp khóc "Anh trai, anh vẫn khỏe chứ?"

Lăng Điền hiển nhiên không thế ngờ rằng Lăng Nguyên lại cướp điện thoại, thế nên mãi lúc lâu sau vẫn cứ im lặng "…"

"Anh trai, anh thực sự không để tâm đến em nữa hả? Em biết em sai rồi, em sai trầm trọng, thế nhưng, anh đừng bỏ mặc em, em thực sự không biết anh gặp tai nạn, anh vẫn khỏe chứ?"

Lần này, sau một hồi im lặng ngắn ngủi, trước khi Lăng Nguyên kịp tiếp tục thút thít, giọng lạnh lùng của Lăng Điền cuối cùng đã vang lên "... Chưa chết."

"Anh trai, em sẽ quay về thăm anh ngay bây giờ. Sau này em sẽ nghe lời anh, anh đừng vì em mà nghĩ quẩn, lái xe linh tinh nhé. Anh ơi, bố mẹ đã không còn, anh chính là người thân duy nhất của em, anh ơi..."

Lăng Nguyên nói liền một mạch, khi sắp bật khóc thành tiếng thì Lăng Điền đã chặn lại "Em vẫn chưa có sức ảnh hưởng đến mức khiến anh mất hết kiểm soát như vậy đâu, mau bảo Thần Tinh nghe máy."

https://thuviensach.vn

“Hả?” Lăng Nguyên sụt sịt một hồi, rồi đưa máy cho Thần Tinh.

Thần Tinh nhận máy, giọng nói lạnh giá của Lăng Điền như thể truyền qua điện thoại khiến bàn tay cô sởn gai ốc “Cô đã tới thư phòng lấy chìa khóa chiếc du thuyền?”

Chỉ một câu hỏi rất đơn giản nhưng uy lực lại rất lớn. Cô đã từng nghĩ ra rất nhiều cách thức để trả lời anh, nhưng tất cả tình huống không hề giống như lúc này “Đúng thế, kẻ bắt cóc đòi bồi thường một chiếc du thuyền mới chịu thả Tiểu Nguyên.”

Cô cố giữ giọng mình thật bình tĩnh, nhưng lúc đáp lại câu này, cô chỉ nhận được một tiếng cười nhạt từ đầu dây bên kia của Lăng Điền.

“Cô cho rằng cô là ai mà có thể tùy tiện động đến đồ của tôi?”

“Tôi biết rõ thân phận của mình, thế nhưng, những thứ đó làm sao quan trọng bằng Tiểu Nguyên được?”

“Thật sao? E rằng thứ cô muốn có được không chỉ đơn giản là vì Tiểu Nguyên. Thần Tinh, cô giống hệt như bố cô, thực khiến tôi cảm thấy căm ghét đến tận xương tủy.”

Giọng nói băng giá vô tình ập tới, sắc mặt Thần Tinh trắng nhợt, bên cạnh là Lăng Nguyên chẳng biết phải làm sao cho phải.

“Ngoại trừ tôi ra đừng mong có thể dựa dẫm, trông đợi được vào ai khác, bao gồm cả Hoàng Phủ Dịch.” Lăng Điền ở đầu kia điện thoại lại lạnh lùng nói thêm một câu “Cô và Lăng Nguyên lập tức quay về cho tôi.”

Không ngờ anh còn biết được cả việc bây giờ cô đang ở nhà Hoàng Phủ Dịch. Dường như chẳng có chuyện gì qua được mắt anh, chỉ cần là chuyên

https://thuviensach.vn

mà anh muốn biết.

Có điều anh không thể phán đoán mọi chuyện theo suy nghĩ chủ quan của mình. Bao gồm cả việc cho rằng cô và Thần Đỉnh đều có mục đích, thậm chí cô còn có ý đồ đặc biệt với Hoàng Phủ Dịch.

“Chị dâu, có phải anh trai em lại bị trúng gió?” Lăng Nguyên ngúng ngẩy đi tới cạnh bên Thần Tinh.

“Đúng vậy.” Thần Tinh đáp lại một tiếng, đặt chiếc khăn đã vắt kiệt sang một bên, đứng dậy di về phía Hoàng Phủ Dịch “Hoàng Phủ tiên sinh, cảm ơn anh. Tôi đã lau sạch mặt mũi cho Tiểu Nguyên rồi, cũng không tiện làm phiền anh nữa. Xin phép cáo từ.”

“Được.” Hoàng Phủ Dịch liền mở cửa đi ra ngoài hoa viên, đèn điện bên ngoài sáng bừng khiến con đường phía trước không còn tối tăm.

Thần Tinh bước ra ngoài trước, Lăng Nguyên lặng lẽ theo sau, lúc đi ngang qua chỗ Hoàng Phủ Dịch bỗng cô quay đầu, cười tít mắt “Cảm ơn anh nhé, anh thật nhiệt tình.”

Hoàng Phủ Dịch mỉm cười, nhưng không nói gì thêm. Lăng Nguyên chập choạng bước xuống bậc thềm, gần ra tới cổng còn quay đầu lại nhìn Hoàng Phủ Dịch thêm một lần nữa. Dưới ánh đèn trong vườn, cả người Hoàng Phủ Dịch như phủ một lớp ánh sáng vàng óng, cực kỳ mê hồn.

Từ nhỏ Lăng Nguyên luôn cho rằng, trên thế giới này, ngoại trừ anh trai cô thì chẳng còn ai có thể đẹp hơn. Sau khi trưởng thành, suy nghĩ đó vẫn không hề thay đổi, thế nhưng khi nhìn thây người đàn ông trước mặt, chẳng biết tại sao trong đầu cô lại liên tưởng tới hai chừ 'mê hồn'.

Khuôn mặt bỗng trở nên nóng bỏng, không biết là tại vì sao nữa?

https://thuviensach.vn

Lăng Nguyên lắc đầu, nhanh chóng đi theo bước chân của Thần Tinh hướng về phía xe của Lão Trương.

Thần Tinh càng bước càng chậm, trong đêm tối, cô đột ngột thấy kinh hãi, dự cảm như có chuyên gì không hay sắp xảy ra.

Lăng Nguyên trằn trọc mãi không ngủ được, liền quyết định ngồi dậy, lên mạng. Qua mấy trang báo mạng, cô tìm hiểu thương thế của Lăng Điền xong, tâm tình vì thế cũng thoải mái đôi phần. Nhưng lúc chuyển sang weibo(*), cô đột nhiên thấy một tin tức cực kỳ nóng hổi.

(*) Weibo là một trang mạng xã hội dạng tiểu blog của Trung Quốc, cũng tương tự như Twitter hay Facebook. Đây là một trong những trang phổ biến nhất tại Trung Quốc, thu hút trên 30% người dùng mạng, với một mức thâm nhập thị trường cũng giống như những gì Twitter đã tạo dựng ở Mỹ.

Nhân vật nam chính khá quen mắt, còn nữ chính cho dù đã che mặt, nhưng qua bộ trang phục bình dị nhạt nhòa, cô có thể tinh mắt nhận ra đó chính là chị dâu cô, Thần Tinh.

Lăng Nguyên đưa tay che miệng, mãi một lúc sau mới định thần lại được. Nhưng đến khi định thần lại được, cô chẳng thể chợp mắt.

Lần đầu tiên trong đời, sáng sớm cô đã loạng choạng từ trên lầu đi xuống, Thần Tinh lúc này đã ngồi trong phòng ăn rồi.

Lăng Điền không có mặt, nhưng không khí phòng ăn rất quái dị, dì Tường mặt mày sầm sì, trông dáng vẻ Thần Tinh có thể biết tối qua ngủ không ngon.

Lăng Nguyên rón rén bước vào phòng ăn, ngồi xuống cạnh Thần Tinh "Chào buổi sáng nhé, chị dâu."

https://thuviensach.vn

“Chào buổi sáng. Dì Tường, dì dọn đồ ăn sáng lên đi.” Thần Tinh nhẹ mỉm cười.

Lăng Nguyên ghé sát lại Thần Tinh, mỉm cười ám muội nói “Chị dâu, thật không nhìn ra, chị đúng là rất lợi hại.”

Thần Tinh nghe vậy chỉ chìm trong im lặng.

Sức mạnh của weibo thực sự quá lớn, chỉ một tin tức nhỏ nhưng đã bị truyền đi rất nhanh, chỉ cần có weibo hầu như ai ai đều biết.

Chỉ có cô là không biết. Sáng ngày ra dì Tường mang chiếc máy tính bảng đến trước mặt cô. Lúc đấy cô mới biết chuyên tối qua đã trở nên vô cùng rắc rối.

Lăng Nguyên bật cười hỉ hả nói “Có điều, em ủng hộ chị, như vậy, ông anh trai của em mới nhận ra sự quan trọng của chị. Có cạnh tranh mới có động lực, hi hi.”

“Tiểu Nguyên, sự việc không giống như em nói đâu.”

“Này, chị dâu...”

Lúc này dì Tường bê một chiếc khay ra, đặt mạnh xuống trước mặt Thần Tinh “Phu nhân, ông chủ dặn trưa nay cô đáp chuyến bay lúc mười một giờ tới thành phố S.”

Nghe vậy, Thần Tinh không hề bất ngờ.

“Chị dâu đi một mình sao?” Ngược lại, Lăng Nguyên là người cảm thấy ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

“Đúng thế, nhị tiểu thư, ông chủ cũng dặn cô phải ngoan ngoãn ở nhà cho tới khi nào ông chủ quay về mới thôi.”

Lăng Nguyên nghí ngoáy bàn tay, liếc sang Thần Tinh. Thần Tinh nhẹ mím môi, chuyện trên thế giới này không phải muốn là có thể tránh được, hơn nữa những phiền toái đó, cô thực chẳng muốn giải thích rõ ràng.

Chuyến bay buổi trưa bị trễ, ngồi trong phòng đợi máy bay tuy được cung cấp bữa trưa, thế nhưng Thần Tinh ăn không thấy ngon miệng. Đến gần mười một giờ, di động của cô đột ngột vang lên, là Vũ Văn Phi gọi tới.

Nhưng cô biết lúc này, mình không nhận cuộc điện thoại này là tốt nhất. Hơn nữa Vũ Văn Phi cũng chỉ gọi duy nhất một lần.

Thực ra, lúc Vũ Văn Phi định gọi một cuộc nữa, Vu Văn Lai đã bước vào tiệm bánh.

Hôm nay Vu Văn Lai mặc chiếc áo khoác dạ lông cừu màu lam, khuôn mặt dặm một ít phấn, như vậy trông sẽ không còn nhợt nhạt nữa.

Vũ Văn Phi ngồi ở sau quầy lễ tân, không ngước mắt lên mà trực tiếp nói thẳng “Thật ngại quá, hôm nay tiệm chúng tôi tạm ngừng kinh doanh.”

“Tiểu Phi, là tôi.”

Lúc ấy Vũ Văn Phi mới rời mát khỏi màn hình di động, nhìn về phía Vu Văn Lai.

“Là cô.”

“Đúng vậy.” Vu Văn Lai đi tới, ngồi xuống chiếc ghế đặt trước quầy lễ tân.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Phi tiếp tục nghí ngoáy chiếc di động, nhưng Vu Văn Lai không hề tức giận, dịu dàng lên tiếng "Tiểu Phi, cậu đang gọi điện cho Thần tiểu thư sao?"

Vũ Văn Phi nghe vậy, ngước mắt nhìn Vu Văn Lai đầy lạnh lùng. Vu Văn Lai vẫn mỉm cười nhẹ nhàng nói "Tiểu Phi, chuyện trên weibo tôi cũng đã biết, hôm nay tới đây tìm cậu ..."

"Tới đây tìm tôi chắc là vì chuyện trên weibo hả?" Vũ Văn Phi đi thẳng vào vấn đề.

"Có thể coi là vậy, mà cũng không phải vậy." Giọng Vu Văn Lai rất nhẹ, có thể khiến người đang trong cơn thịnh nộ cũng dần hạ hỏa "Tiểu Phi, cậu là người em mà anh trai cậu coi trọng nhất, cho nên tôi nghĩ nếu anh ấy ở cùng với Thần tiểu thư thì cũng bởi vì cậu..."

Vũ Vân Phi cười nhếch mép nói "Vậy sao? Vậy thì tôi thực sự phải cám ơn sự quan tâm ấy của anh ta, chỉ là tôi không cần. Ngay đến việc tôi đi lại gần gũi với ai đôi chút cũng cần anh ta phải can thiệp, anh ta cho rằng mình là ai chứ?"

"Anh ấy chỉ muốn làm một người anh trai tốt, bù đắp những thiếu sót với cậu trước đây thôi!"

"Thiếu sót? Anh ta cảm thấy thiếu sót với tôi hay là với Lạc Lạc?"

"Tiểu Phi, chuyện về Lạc tiểu thư không phải trách nhiệm của anh trai cậu"

"Đúng thế, rất nhiều chuyện đều không phải trách nhiệm của anh ta, cô sắp lấy anh ta, đương nhiên là phải nói giúp anh ta rồi. Cho dù anh ta có đi cùng người khác, cô cũng chỉ có thể nhắm một mắt, mở một mắt coi như

https://thuviensach.vn

không thấy. Đã vậy còn nghĩ tới đây khuyên tôi.” Vũ Văn Phi không kìm được cơn nóng giận, tức khí nói.

Trái lại Vu Văn Lai lại giống một cơn gió nhẹ, không có bất cứ cảm xúc nào khác “Đúng vậy, tôi tới đây là muốn khuyên cậu, bởi lẽ tôi tin Wilson, cậu cũng nên tin tưởng anh trai mình.”

“Nếu tôi nói, anh ấy rồi sẽ có một ngày quên đi Lạc Lạc, chuyển sang yêu một cô gái gần giống như vậy thì sao?” Vũ Văn Phi nghe Vu Văn Lai nói vậy liền sắc sảo đáp trả, tức thì khuôn mặt Vu Văn Lai nhanh chóng biến đổi.

“Vu tiểu thư, nếu không còn chuyện gì, cô có thể về được rồi, chuyện này nếu còn tiếp tục, người chịu tổn thương nhiều nhất chính là Thần Tinh, tôi không hy vọng bất cứ ai gây đau khổ cho cô ấy.”

“Đúng vậy, người chịu tổn thương lớn nhất chính là Thần tiểu thư, nhưng cậu có thể làm được gì chứ?”

Vũ Văn Phi cau chặt đôi mày, đúng thế, anh có thể làm được gì? Thế nhưng, chính câu nói này đã đánh thức anh, tìm Thần Tinh thì có tác dụng gì? Giờ có lẽ chỉ có một người mới có thể dập chuyện này được.

Vũ Văn Phi đứng bật dậy, nhanh chóng bước ra ngoài, thậm chí quên khuấy mất rằng Vu Văn Lai vẫn còn ở trong tiệm.

Vu Văn Lai ngồi trong tiệm bánh, miệng mỉm cười tươi tắn, trò chơi này càng lúc càng thêm thú vị. Trò chơi... chỉ cần không thiếu người tham dự thì có thể chơi rất lâu.

Người đi mất, gió thổi qua, chiếc chuông gió treo ngoài tiệm bánh reo lên, phá vỡ không khí tĩnh lặng buổi sáng ngày đông.

https://thuviensach.vn

Lúc Thần Tinh xuống máy bay đã thấy Nghiêm Khả, trợ lý của Lăng Điền đứng đón "Phu nhân, xin mời đi bên này."

Ngồi xe gần một tiếng đồng hồ, hai người mới tới được khách sạn.

Nghiêm Khả dẫn theo Thần Tinh lên tận tầng thượng, trên đó có hai căn phòng VIP dành cho tổng thống. Nghiêm Khả gõ nhẹ một phòng sau đó đẩy cửa bước vào.

Lúc này Lăng Điền đang mặc bộ y phục màu đen, ngồi trên chiếc ghế mây đặt gần cửa sổ.

Thần Tinh khựng lại vài giây rồi mới bước lại.

Lăng Điền khẽ động đậy bàn tay, vứt mẩu thuốc vào trong chiếc gạt tàn thủy tinh gần đó. Ánh đèn hắt lên thủy tinh, tạo ra thứ ánh sáng lộng lẫy lóa mắt.

Thần Tinh quay mặt sang, không nhìn thứ ánh sáng chói lóa đó nữa, bỗng Lăng Điền đứng bật dậy, bước tới gần Thần Tinh, đưa tay nhấc cằm cô lên.

Mỗi lần tức giận, Lăng Điền đều thích nhấc cằm Thần Tinh lên như vậy, anh nắm khá mạnh, rất đau, thế nhưng, dù đau đến mức nào, Thần Tinh vẫn phải kiên cường không thốt lên dù chỉ một tiếng.

Anh và cô cứ ở trong không gian im lặng mà căng thẳng đến cực độ đó nhưng chẳng ai mở miệng nói trước. Thế nhưng nếu cô mở miệng xin tha trước, có lẽ anh sẽ không tăng thêm lực đạo, nhưng sau đó Lăng Điền chán nản buông tay. Khoảnh khắc đó anh nghe thấy tiếng cô vang lên rất rõ "Tôi đi gặp Vũ Văn Linh chỉ vì muốn nói rõ tôi và Vũ Văn Phi không có bất cứ quan hệ gì."

https://thuviensach.vn

Câu nói không có ý xin tha, chẳng thể khiến cơn thịnh nộ của Lăng Điền hạ xuống, anh nheo mắt, giọng nói lạnh băng "Hưm, cả hai anh em nhà họ đều bị cô quyến rũ. Đúng là tôi đã xem thường cô rồi."

"Tôi không hề bẩn thỉu như anh vẫn nghĩ đâu. Không phải ai cũng đều giống các anh ..."

Thần Tinh hoang mang trước khí thế bừng bừng tỏa ra từ người Lăng Điền, bất giác lùi về sau một bước. Anh của tối nay khiến cô cảm thấy có chút nguy hiểm, khác hẳn ngày thường, cô không biết điều này bắt nguồn từ đâu, chỉ biết trong lòng cô trào dâng cảm giác sợ hãi.

Lăng Điền không bức ép Thần Tinh thêm nữa, giữ một khoảng cách nhất định nhìn cô lạnh lùng nói "Hưm, cô cứ ngồi đây chờ, tôi phải xem xem, thiếu cô rồi, Thần Đỉnh chuẩn bị làm trò gì."

Liên tưởng tới những điều Vũ Văn Linh đã nói, cô biết trong câu nói vừa rồi của Lăng Điền chắc chắn còn mang một ẩn ý nào khác.

Giây phút cô cảm giác như đang bị một chiếc lưới khổng lồ trùm lên, nhốt lại, mỗi lúc càng thít chặt hơn khiến cô sắp không thở nổi.

"Ngài đã tới rồi, nhưng lúc này tổng giám đốc không có thời gian gặp ngài." Amy thấy Vũ Văn Phi hùng hùng hổ hổ bước từ trong thang máy ra, bèn vội bước tới ngăn cản.

"Tránh ra"

"Tiên sinh, hiện nay tổng giám đốc không có thời gian tiếp ngài, nếu có thể, xin ngài hãy hẹn vào thời gian khác."

https://thuviensach.vn

“Tôi nói lại một lần nữa, tránh ra.”

Vũ Văn Phi bị Amy cản trở, cơn giận càng thêm cuồng nộ. Amy cau chặt đôi mày, rất nhanh bị Vũ Văn Phi đẩy sang một bên, đi thẳng về phía cửa lớn, phòng làm việc của tổng giám đốc.

Lúc cánh cửa bật mở, Vũ Văn Linh đang họp cùng hai lãnh đạo công ty. Lúc Vũ Văn Phi bước vào, sắc mặt vẫn vô cùng bình thản, vẫy tay ra hiệu cho hai người kia lui ra ngoài.

“Có chuyện gì không?”

Giọng Vũ Văn Linh càng thản nhiên, Vũ Văn Phi lại càng thêm phẫn nộ.

“Rõ ràng anh biết cô ấy là vợ của Lăng Điền, còn bắt tôi không được qua lại với cô ấy, vậy còn anh thì sao? Đừng nói với tôi rằng tối hôm đó anh gặp cô ấy là vì muốn bảo cô ấy tránh xa tối đấy nhé.”

Vũ Văn Phi nộ khí đùng đùng vứt chiếc di động lên mặt bàn, màn hình di động hiện lên tin tức nóng hổi đang được chia sẻ điên cuồng trên mạng.

Tuy dòng tin tức đã bị xóa bỏ từ lâu, thế nhưng vẫn có nhiều người lưu lại.

“Đúng, anh đã gặp cô ấy, nhưng không hoàn toàn chỉ vì bảo cô ấy hãy tránh xa em.”

“Anh!”

Vũ Văn Linh còn chưa đợi Vũ Văn Phi nói hết cá câu đả lên tiếng cắt ngang “Nói thật, ở một góc độ nào đó, cô ấy rất giống Lạc Lạc, cho nên chỉ nói chuyện cùng cô ấy khoảng năm phút, anh đã thay đổi ý định ban đầu.”

https://thuviensach.vn

“Anh có đấu được với Lăng Điền không?” Vũ Văn Phi nắm chặt bàn tay lại, gần như nghiến ráng nghiến lợi nói ra câu này.

“Chỉ cần có năng lực, tự nhiên sẽ vì tình yêu trong lòng mà không còn sợ hãi.” Tuy rằng lúc nói ra, thanh âm bình thản, nhưng chẳng ai có thể nghi ngờ tính chân thực của câu nói.

“Vũ Văn Linh!”

“Tuy chúng ta là anh em ruột, thế nhưng Tiểu Phi, bao nhiêu năm nay, em rong chơi thối chí, cho dù gặp được Thần Tinh, đem lòng yêu cô ấy, nhưng em có thể làm được gì chứ? Hay chỉ vì không muốn để cô ấy phải khó xử nên em đã tới đây cầu xin?”

Nghe câu mỉa mai sắc bén này, đôi tai Vũ Văn Phi đau nhói vạn phần.

“Vũ Văn Phi, nếu em không muốn người khác coi thường vậy thì tốt nhất hãy tạo dựng chút thành tích, tập đoàn Thái Hưng rất lớn, chẳng ngại nuôi một người nhàn rỗi, cũng không ngại bồi dưỡng một nhân tài. Nếu em muốn có chút bản lĩnh giống anh, đây chính là lựa chọn duy nhất cho em.”

Vủ Văn Linh dứt lời, liền nhìn ra hai tay Vũ Văn Phi nắm chặt đến nỗi nổi cả gân xanh. Sau một hồi, Vũ Văn Phi mới thả lỏng hai tay, nén giận lên tiếng “Được! Tôi đích thực cũng không nên nhẫn nhịn anh thêm nữa, tập đoàn Thái Hưng này, tôi có một nửa, không phải sao? Vũ Văn Linh, bắt đầu từ ngày mai tôi sẽ tiếp quản một phần tập đoàn Thái Hưng, để cho anh biết, không phải chỉ có anh mới có thể làm bất cứ chuyện gì theo ý mình. Bây giờ, tôi cảnh cáo anh, không được phép gây tổn thương đến Thần Tinh nữa, cũng không cho phép anh lại gần cố ấy.”

“Ha ha, nếu em có thể làm được, anh cũng cảm thấy vô cùng an ủi, thế nhưng, có một vài chuyện không phải cứ thét lớn là có tác dụng đâu.”

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Phi nghiến chặt hàm răng, không nói thêm một lời nào, quay người bước ra khỏi phòng làm việc.

Ba năm rồi, cho dù chỉ ở trong tiệm bánh nhỏ đó, nhưng đến sau cùng nào có ích gì?

Có nhiều chuyện, đích thực đã tới lúc phải buông tay.

Bao gồm cả tâm chân tình chất chứa trong lòng...

Lúc Vu Vãn Lai bước vào phòng tổng giám đốc, trời đã chuyển sang hoàng hôn.

Cảnh hoàng hôn ở thành phố H rất đẹp, vẻ đẹp này khiến người ta ngây ngất, nhìn mãi không thôi.

“Wilson, anh đã tan làm chưa thế?”

“Vãn Lai.” Vũ Văn Linh rời mắt khỏi màn hình vi tính, nhìn về phía người phụ nữ trước mặt “Đợi anh một chút, anh đi thay bộ quần áo.”

Nói xong, Vũ Văn Linh liền đi về phía căn phòng nhỏ cạnh bên, đây là căn phòng khép kín đầy đủ mọi thứ bên trong, bao gồm cả phòng tắm.

Vu Vãn Lai đứng trước chiếc bàn làm việc, liếc mắt nhìn màn hình vi tính còn chưa kịp tắt đi, chỉ là sau đó cô chẳng thể nào rời mắt ra nổi.

Ba năm trước cô từng là trợ lý đặc biệt của Vũ Văn Linh, vậy nên có thể đọc hiểu một vài văn kiện thương nghiệp trên máy tính của anh.

Thế nhưng, tối nay, cô thà rằng bản thân nhìn không hiểu.

https://thuviensach.vn

Lúc Vũ Văn Linh thay sang bộ quần áo thoải mái bước ra ngooài, Vu Văn Lai đã ngồi bên cửa sổ, đưa mắt nhìn ra cảnh vật bên ngoài giống như đã ngồi đó ngắm cảnh rất lâu vậy.

“Văn Lai.”

Cô giống như định thần lại, quay đầu nhìn anh, vẻ đẹp của cô lúc này đủ khiến người người đắm chìm say mê.

“Đã đi được chưa?”

Tối nay Vũ Văn Linh chủ động gọi điện hẹn cô ra ngoài ăn tối, nên cô rất thích thú trước lời mời này của anh.

“Dạ.”

Cô đứng dậy, khoác tay của Vũ Văn Linh, lúc đi ngang qua chiếc gương, trong lòng vô cùng hài lòng, ai dám nói bọn họ không đẹp như đôi kim đồng ngọc nữ chứ?

Hai người dùng bữa tối tại nhà hàng xoay mà cô yêu thích nhất, ngồi trong nhà hàng có thể nhìn thấy tất cả cảnh phồn hoa, náo nhiệt của thành phố H về đêm.

Vũ Văn Linh đã đặt trước món ăn mà cô thích nhất, lại bao trọn cả nhà hàng. Người đàn ông nay tuy rằng là một người nghiện công việc, thế nhưng rất biết cách tạo dựng sự lãng mạn.

“Cheers!”

Vu Văn Lai giơ cao ly rượu, mời người đàn ông của cô.

https://thuviensach.vn

“Văn Lai...” Vũ Văn Linh lại không hề nâng ly rượu lên, ngược lại nhìn Vu Văn Lai chăm chú, thần sắc tỏ ra nghiêm nghị.

“Dạ, có chuyện gì thế?” Vu Văn Lai đặt chiếc ly xuống, bất giác đưa tay sờ mặt hỏi “Trên mặt em có thứ gì sao?”

“Không, em rất đẹp.” Vũ Văn Linh cong miệng mỉm cười, nâng ly rượu lên, hướng về phía Vu Văn Lai nói “Văn Lai, có chuyện anh muốn thương lượng với em.”

“Là chuyện gì ạ?” Vu Văn Lai khẽ khàng cụng ly Vũ Văn Linh, mỉm cười dịu dàng.

“Gần đây tập đoàn Thái Hưng có vụ làm ăn lớn, có lẽ anh sẽ hơi bận, cho nên anh nghĩ hôn lễ của chúng ta phải lui lại một thời gian.”

Chiếc ly trên tay của Vu Văn Lai khẽ run, nhưng sắc mặt cô vẫn điềm đạm, mỉm cười nhẹ nhàng “Lui lại? Vậy anh nói xem định vào khoảng thời gian nào thì tiện? Hay là ngày mùng một tháng năm nhé?”

“Dịp mùng một tháng năm có lẽ còn bận hơn, hay là để hết năm?”

Hết năm? Bây giờ mới là đầu năm, trong thời gian một năm chẳng biết sẽ có bao nhiêu biến đổi?

“Ý của anh là có khả năng lui lại vô thời hạn?”

Tuy Vu Văn Lai vẫn nhẹ mỉm cười, thế nhưng ngữ khí ngập vẻ bi thương.

“Ý của anh là, đợi khi nào sắp xếp công vụ trong công ty ổn thỏa, hôn lễ của chúng ta mới tiến hành như dự kiến.”

https://thuviensach.vn

“Dạ, em biết rồi.” Vu Văn Lai đặt ly rượu sát bên miệng, nhấp một ngụm. Thế nhưng rượu ngon vào miệng nay chỉ còn đọng lại vị đắng chát.

“Văn Lai, cảm ơn em đã thông cảm cho anh.”

Thông cảm? Người phụ nữ biết thông cảm mới là người ngốc nghếch nhất trên đời.

Vẻ dịu dàng, thanh nhã ngoài mặt của Vũ Văn Linh thực tế đều là giả dối. Cô cho rằng, cô có thể thay thế được người ấy, thế nhưng, khi cô chỉ còn cách thành công một bước thì lại gặp phải một chướng ngại.

Có điều, cô không thể chịu thua.

Ebook lưu hành nội bộ

“Thả tôi ra.”

Lần này, Thần Tinh không còn im lặng chờ đợi trong phòng nữa, kể từ khi Lăng Điền ra khỏi phòng, cô đã bắt đầu đập cửa. Cô không thích cảm giác bị giam lỏng, không thích một chút nào.

Chỉ là, tuy rằng là khách sạn, nhưng chẳng có người bận tâm đến cô. Bởi gọi suốt một tiếng đồng hồ, vẫn chẳng có ai hồi đáp.

Cô không gọi cửa thêm nữa, bắt đầu đi mọi ngóc ngách trong căn phòng một lượt, sau đó đẩy cửa ra ban công, liền phát hiện bên dưới lan can là một hồ bơi cực lớn. Tuy rằng có lan can ngăn lại, nhưng hồi nhỏ cô đã leo trèo rất nhiều, cũng coi như có thêm một tài lẻ.

Chỉ là, lần này không hề đơn giản như tưởng tượng, vạt váy của cô bị mắc vào lan can, ngã thẳng xuống dưới.

https://thuviensach.vn

Khả năng bơi lội của Thần Tinh không tốt, thế nên chỉ có thể miễn cưỡng nhịn thở, quờ quạng lay chân kiểu bơi chó tiến về phía bờ, thế nhưng sau khi chạm phải lớp gạch men lạnh băng, cảm giác vui mừng nhanh chóng biến thành sợ hãi.

Lúc cô ngẩng đầu, quả nhiên thấy Lăng Điền lạnh lùng ngay trước mặt, nhìn từ cao xuống thấp.

Kể từ khi lấy anh tới nay, cô luôn phải làm theo những điều anh nói bởi cô thay chị gái lấy anh. Thế nên ngay từ đầu mối quan hệ giữa hai người luôn không bình đẳng.

Mẹ đã qua dời, công ty cha xảy ra vấn đề, cô vẫn phải phục tùng anh vô điều kiện, cho dù sự phục tùng đó đồng nghĩa với việc mất đi nhân quyền.

Không biết có phải đang ở trong nước khiến cho đại não tạm thời thiếu dưỡng khí, Thần Tinh chẳng bận tâm quá nhiều, ra sức kéo mạnh chân Lăng Điền. Còn Lăng Điền do quá bất ngờ, không kịp đề phòng, cả người bị kéo thẳng xuống mặt nước.

Bọt nước bắn tung tóe khắp nơi, tiếp theo đó là tiếng thét đầy thịnh nộ của Lăng Điền “Cô...”

Thần Tinh lúc này đã nhanh chóng trèo lên bờ, chạy như bay. Cho dù hậu quả thế nào, giờ cô cũng phải trốn khỏi chỗ này. Nếu anh đã không nghe cô giải thích, vậy thì cô chẳng cần phải vô duyên vô cớ để bị 'giam lỏng' tại đây. Huống hồ, kể từ sau khi gặp mặt Vũ Văn Linh, cô âm thầm cảm thấy lần này Lăng Điền tới thành phố S không hề đơn giản, thuần túy như bề ngoài.

Thế nhưng, khi cô vừa đi vào phòng được vài bước, cả người đã bị ai đó kéo mạnh lại, Thần Tinh phản ứng lại, cả người vấp vào chiếc xe lăn cạnh bên.

https://thuviensach.vn

Lăng Điền dùng tay chặn chiếc xe lăn lại, tiếp theo đó, một tiếng động vang lên, cô bị Lăng Điền ấn chặt xuống tấm thảm lông trên sàn nhà.

Đây có thể coi là lần tiếp xúc thân mật thứ hai kể từ sau lần anh say rượu trước đó.

Chỉ là lần này khác với lần trước, cả cô và anh đều trong trạng thái thần trí tỉnh táo.

Anh dùng sức mạnh kẹp chặt lấy cô, cô muốn kêu đau, nhưng tính quật cường khiến cô nhẫn nhịn "Lăng Điền, tôi không phải là nô lệ của anh. Anh không có quyền giam lỏng tôi."

"Thần Tinh, cô vội vội vàng vàng rời khỏi đây như vậy có phải sợ ngộ nhỡ tôi xảy ra chuyện gì, sẽ gây ảnh hưởng tới cô?"

"Tôi không hiểu anh đang định nói gì, mau thả tôi ra."

"Vậy mà tôi đã suýt chút tin vào khổ nhục kế của cô." Lăng Điền cong miệng mỉm cười, một nụ cười sắc bén như dao, rồi nheo mắt nhìn chằm chằm người phụ nữ trước mặt.

Dáng vẻ tức giận của cô trông rất quen mắt, đặc biệt là cái dáng vẻ không biết tự lượng sức mình, không coi trời cao đất dày ra gì, dùng chút sức lực nhỏ bé với ý đồ phản kháng lại anh, lại càng quen thuộc. Ngay giây sau, chân cô khẽ giơ lên, hình như muốn học theo các bộ phim truyền hình, hòng thoát khỏi anh. Thế nhưng anh sao có thể để cho cô toại nguyện?

Anh khẽ nhấc người, tiếp đó, thuận thế ép cô xuống chặt hơn.

Chỉ là, sau một hồi vận động, toàn thân cô vốn đã ướt nhoẹt, không ngừng ra sức rung lắc thân người định thoát khỏi anh khiến toàn thân anh

https://thuviensach.vn

trở nên nóng rực. Thần trí hoàn toàn không cho phép anh xảy ra bất cứ chuyện gì với người phụ nữ này. Thế nên anh liền tiện thể vơ lấy vạt áo, định trói tay cô vào chân bàn trà gần đó.

Có điều, khi đang trói, anh mới phát hiện cơ thể mình lại càng dính sát vào cô hơn. Khiến sự nóng nực trong anh càng tăng lên gấp bội.

Lúc này, tiếng di động đột ngột vang lên. Khiến Lăng Điền choàng tỉnh, trói chặt Thần Tinh lại, rồi vội vã đứng dậy nghe máy.

Thần Tinh nhân lúc Lăng Điền quay người, nhìn bàn tay bị trói của mình, chẳng bận tâm đến hình tượng, dùng miệng cắn dây.

Vừa nghe điện thoại, sắc mặt Lăng Điền bỗng trở nên nghiêm trọng "Tôi biết rồi!"

Dứt lời, Lăng Điền đặt di động xuống, bất giác nhìn về phía Thần Tinh.

Người phụ nữ với bộ dạng như vậy làm sao lại khiến anh liên tưởng tới một người tâm địa sâu sắc, thủ đoạn nham hiểm cơ chứ?

Huống hồ, trong khoảng thời gian ngắn ngủi vài tháng lấy anh, đại bộ phận lời nói, hành động của cô đều khiến anh chẳng thể nghĩ tới một người nhiều mưu mô.

Gạt bỏ những suy nghĩ vốn không nên xuất hiện, giờ, mọi thứ đều đang chứng minh một chuyện, kể từ lúc lấy anh, cô đã có mục đích.

Vốn cho rằng, anh bày mưu tính kế lợi dụng kẻ khác, không ngờ, cha con họ lại bày mưu, nhằm vào Lăng Thị.

Lúc này, Lăng Thị đang trong tình thế nguy hiểm trùng trùng.

https://thuviensach.vn

Nghĩ vậy Lăng Điền bước về phía Thần Tinh. Khoảnh khắc nghe thấy tiếng bước chân, Thần Tinh bất giác thu người, thế nhưng tay bị trói chặt khiến cô không thể cử động, thay vào đó chỉ có thể mở to hai mắt nhìn anh hạ người, nhìn cô chằm chằm rồi nói "Thần Tinh, cho dù cô làm nhiều việc như vậy, đến sau cùng vẫn chỉ có hai bàn tay trắng mà thôi."

"Lăng Điền, tôi không hiểu anh đang nói gì. Mau thả tôi ra, tôi không phải nô lệ của anh."

"Không phải? Coi như cô đã nhắc nhở, cô hiện nay vẫn còn là vợ tôi, tất cả mọi thứ mà hai cha con cô làm với tôi, tôi đáp trả một phần lên người cô cũng không bị xem là bỉ ổi."

Dứt lời, Lăng Điền nâng cằm Thần Tinh lên, trước khi cô kịp nói tiếp, anh đã nhanh tay xé rách y phục có phần mỏng manh trên người cô.

Phần ngực trắng trẻo lộ ra khiến Thần Tinh chết lặng trong một lúc.

Vào thời điểm lấy anh, không phải cô chưa từng nghĩ tới mọi khả năng có thể xảy ra. Thế nhưng, lúc này, tại sao chỉ có nỗi hoảng sợ càng lúc càng trào dâng, thậm chí khiến cô quên cả la hét, theo ý thức thu người về sau.

Khoảnh khắc cô thu người lại đó, cơ thể anh đè lên, nước mắt cô ào ạt tuôn xuống.

Nhìn dòng nước mắt nóng hổi, Lăng Điền đột ngột dừng lại tất cả những gì định làm tiếp theo rồi nhanh chóng bước vào phòng tắm.

Thần Tinh đưa tay che đi phần y phục bị kéo rách, dây trói ở tay cũng đã lỏng đi phần nào, cô dùng răng cắn mạnh, cởi dây, chập choạng đứng dậy. Cô định trước khi Lăng Điền đi ra, cô sẽ tìm cách chạy trốn, thế nhưng vừa định đẩy cửa, lại thấy Vu Vãn Lai đang đi tới. Không muốn để Vu Vãn Lai

https://thuviensach.vn

bắt gặp mình trong tình trạng này, trong lúc vội vã, Thần Tinh quay người, trốn ra phía sau giá treo đồ gần đó.

Lăng Điền bước ra khỏi phòng tắm, thấy Thần Tinh đã biến mất, sắc mặt liền theo đó biến đổi. Bước nhanh về phía cửa lớn, phát hiện cửa chỉ khép hờ, lại thấy người đang đứng bên ngoài là Vu Vãn Lai.

Từ chỗ nấp, Thần Tinh không thấy Lăng Điền và Vu Vãn Lai nói gì. Một lúc sau thì thấy Lăng Điền bước ra ngoài, cửa phòng được đóng lại.

Sau khi nghe tiếng bước chân họ xa dần Thần Tinh mới bước ra khỏi chỗ nấp. Không hiểu sao nhìn Lăng Điền bỏ đi cùng người phụ nữ khác, cô lại cảm thấy có phần bực bội, đáng lẽ cô nên vui mừng vì minh cuối cùng cũng được giải thoát mới đúng chứ?

Nhìn bộ y phục, Thần Tinh biết lúc này nếu muốn ra ngoài, cô phải thay một bộ y phục khác. Nghĩ vậy Thần Tinh rút một chiếc áo sơ mi của Lăng Điền mặc vào, lại khoác thêm chiếc áo thể thao bên ngoài, rồi thận trọng mở cửa bước ra.

Vừa đi tới cửa thang máy, chuông di động đột nhiên vang lên. Đầu dây bên kia giọng Thần Đỉnh vang lên có phần bi thương "Tinh Tinh." Rồi im lặng rất lâu.

"Bố làm sao thế?" Thần Tinh hỏi rồi ấn nút thang máy, nhanh chóng bước vào bên trong.

Thần Đỉnh im lặng như vậy khiến Thần Tinh cảm thấy bất an, mãi cho tới khi thang máy xuống đến tầng hai, Thần Đỉnh mới cất giọng "Tinh Tinh, cho dù bố có làm điều gì có lỗi với con, con cũng phải tha thứ cho bố. Bố cũng chỉ là muốn để Thần Thị tốt hơn mà thôi..."

"Bố làm sao thế?"

https://thuviensach.vn

Thần Tinh hoảng sợ hỏi, nhưng Thần Đỉnh đã đột ngột dập máy.

“Tinh.” Thang máy dừng lại. Khoảnh khắc trái tim Thần Tinh dường như rơi xuống tận đáy cốc. Còn người bước vào thang máy lại khiến trái tim cô co thắt.

“Thần tiểu thư, cô ở đây à, tôi đã tìm cô rất lâu.”

Người bước vào là Vũ Văn Linh, mặc dù thái độ lịch sự tận tình nhưng không cách nào che đi dược sự căng thẳng bên trong. Thần Tinh có cảm giác sự căng thẳng của Vũ Văn Linh lúc này có liên quan đến cô.

“Vũ Văn tiên sinh...”

“Thần tiểu thư, mong rằng mọi chuyện vẫn còn kịp.”

“Có chuyện gì thế?”

“Thần tiên sinh không được ổn lắm, có điều, tìm được cô có lẽ mọi chuyện vẫn còn kịp. Mau đi theo tôi.”

Vũ Văn Linh nhanh tay ấn tầng B1, xuống thẳng hầm đỗ xe.

Cùng lúc, Thần Tinh nhìn thấy Lăng Điền và Vu Văn Lai xuất hiện ở một đầu khác của hầm đỗ xe.

Vu Văn Lai lặng người ngắm Lăng Điền, trong khi bàn tay Lăng Điền cũng giống như lần trước, dịu dàng đỡ lấy cô.

Bốn người, chạm mặt trong tình huống đầy lúng túng.

https://thuviensach.vn

Thực ra, không chỉ bây giờ, trước kia, giữa bọn họ vẫn luôn tồn tại sự lúng túng này. Khác biệt là bức màn lúng túng lúc nay đã bị xé rách. Bởi họ bất đắc dĩ phải đối mặt.

Vu Vãn Lai theo ý thức thoát khỏi vòng tay Lăng Điền, trong khi Thần Tinh đứng lặng một chỗ, nhìn cảnh tượng trước mắt. Cùng lúc đó, Lăng Điền nhìn Thần Tinh chăm chăm, sau đó hướng ánh nhìn sang Vũ Văn Linh. Trong bốn người lúc này duy chỉ có Vũ Văn Linh vẫn mỉm cười ôn hòa, mở miệng nói với Vu Vãn Lai "Vãn Lai, em cũng tới đây à?"

"Wilson, em..."

"Không cần phải giải thích." Vũ Văn Linh ngắt lời, lại quay sang nói với Lăng Điền "Steven, thật không ngờ cậu vẫn còn thời gian rảnh rỗi ở đây."

"Wilson, tôi cũng không ngờ, cậu tới đây nhanh như vậy."

"Là cậu không ngờ tới hay đã đánh giá thấp tất cả mọi người?" Vũ Văn Linh nhếch miệng cười nhạt, lại quay sang nói với Thần Tinh "Thần tiểu thư, cô liệu có cần nói với Steven một câu không?"

Thần Tinh nhìn Lăng Điền, lại nhìn Vu Vãn Lai, nhẹ lắc đầu, sau đó định theo Vũ Văn Linh đi về một góc khác của hầm để xe.

Chính lúc này, Lăng Điền bước lên vài bước, đứng chặn đường đi của Thần Tinh, hòng nắm chặt lấy cổ tay cô, nhưng Thần Tinh khéo léo né tránh. Rất nhanh Vũ Văn Linh bước lại, đứng xen vào giữa hai người.

"Steven, tuy rằng cô ấy là vợ cậu, thế nhưng..."

"Cậu cũng biết cô ây là vợ tôi sao?" Lăng Điền cắt ngang lời nói Vũ Văn Linh, tức giận đùng đùng.

https://thuviensach.vn

“Lãng Điền, xin anh hãy tránh ra.” Cuối cùng Thần Tinh cũng chịu lên tiếng.

Lăng Điền liếc Thần Tinh bằng ánh mắt lạnh lùng, cong miệng bật cười nói “Được, tôi sẽ tránh, cô muốn đi thì tùy cô.”

Thần Tinh nghiến chặt răng, đi thẳng về phía chiếc xe của Vũ Văn Linh, trong tâm trí cô lúc này chỉ vang lên những lời Vũ Văn Linh nói với cô trong thang máy khi nãy.

Mong rằng, mọi chuyện vẫn còn kịp.

Mong rằng trước khi mọi chuyện trở thành bi kịch, cô có thể giải quyết.

Lúc ngồi vào trong xe, cô bất giác liếc mắt nhìn Lăng Điền qua gương chiếu hậu, nhưng chỉ thấy anh đã quay người, bước lên một chiếc xe khác.

Vu Văn Lai vẫn đứng lặng tại chỗ, chìm trong cảm giác bàng hoàng mãi cho tới khi chiếc xe của Vũ Văn Linh đi khỏi, cô mới quay người, bước tới trước xe Lăng Điền, ngồi vào trong.

Chiếc xe rời đi rất nhanh, bên ngoài cửa sổ chắc hẳn rất lạnh, dù trong xe đã được bật điều hòa, thế nhưng cảm giác lạnh lẽo vẫn khiến Thần Tinh thu người lại. Vũ Văn Linh tận tâm bật điều hòa ấm hơn, thế nhưng hơi ấm ấy chẳng thể ngăn được cảm giác lạnh lẽo kia.

Mãi cho tới khi chiếc xe dừng lại trước cửa một tòa nhà lớn, bước xuống xe, đón trận gió băng giá thổi tới, toàn thân Thần Tinh run rẩy, nhưng có đôi bàn tay ấm áp kịp thời đỡ lấy vai cô.

“Cô vẫn ổn chứ?”

https://thuviensach.vn

“Không sao!” Thần Tinh ngẩng đầu nhìn tòa nhà sừng sững trước mắt “Bố tôi đang ở đây?”

“Ừm, mau đi theo tôi.” Vũ Văn Linh chuyển bàn tay từ trên vai xuống cổ tay Thần Tinh, nhẹ nhàng nắm lấy, thế nhưng khi hai người bước vào bên trong, cô đã lặng lẽ rút tay ra.

Nhìn bảng số hiện trong thang máy, càng lên cao, cô càng cảm thấy nặng nề.

Khi cầu thang dừng lại ở tầng cao nhất, cửa thang máy mở ra, cô nhanh chóng cảm thấy một tầng áp lực ập tới.

Hai người một trước một sau bước ra, đôi giày không cao lắm nện xuống hành lang vọng lại những thanh âm trầm buồn. Hai bên là dãy phòng làm việc đóng chặt. Căn phòng trong cùng là phòng làm việc của tổng giám đốc, chỉ khép hờ, bốn bề ngoại trừ tiếng máy fax chạy ro ro, im lặng như tờ.

Vũ Văn Linh bước tới trước cửa phòng, bỗng nhiên dừng lại. Thần Tinh hít một hơi thật sâu, đẩy cửa phòng làm việc ra.

https://thuviensach.vn

3

Nỗi đau tột cùng

Bên trong giấy tờ tung tóe, Thần Đỉnh nằm giữa đống giấy tờ hỗn loạn, trong tay là lọ thuốc an thần trống rỗng.

Cảnh tượng trước khi mẹ ra đi cùng cảnh tượng trước mắt nhập nhằng, kết hợp, không khí trở nên căng thẳng, nặng nề.

Hai môi Thần Tinh mấp máy nhưng chẳng thể nói ra bất cứ lời nào, cô chỉ biết mỗi bước đi của mình đều cứng đờ, máy móc. Càng lại gần Thần Đỉnh, bước chân càng nặng như đeo đá, chẳng thể nào tiến thêm được.

Thế nhưng, dù thế nào đi nữa, cô cũng phải dùng tốc độ nhanh nhất tới bên Thần Đỉnh, khom người, đỡ Thần Đỉnh dậy, ngón tay truyền lại duy nhất một cảm giác đó là lạnh giá.

Vũ Văn Linh đứng cạnh lập tức gọi điện tới số 120.

Thần Tinh không nghe rõ Vũ Văn Linh đã nói những gì, hai tai cô ong ong choáng váng, tư duy tột cùng hỗn loạn.

Mãi cho tới khi một chiếc xe cấp cứu cùng cảnh sát tới nơi, Vũ Văn Linh mới đỡ cô dậy, cả người cô mềm oặt, chỉ là vẫn cứ nhoài người, muốn thoát ra khỏi vòng tay Vũ Văn Linh, bàng hoàng nhìn nhân viên y tế cấp cứu cho Thần Đỉnh, thế nhưng mọi động tác rất nhanh liền kết thúc.

Khi y tá phủ một tấm vải trắng lớn lên đầu Thần Đỉnh, chuẩn bị đặt ông lên giá bê, cô cố gắng để đôi tay thôi run rẩy, tiến lên phía trước, thế nhưng

https://thuviensach.vn

khoảng cách tưởng chừng ngay trước mắt mà sao quá xa xôi. Sau đó cô chỉ có thể ngô nghê nhìn Vu Văn Linh thay cô giải quyết những việc còn lại.

Kể từ khi phát hiện Thần Đỉnh uống thuốc an thần cho tới khi thi thể của ông dược chuyển đi chỉ trong thời gian ngắn ngủi một tiếng đồng hồ. Nhưng trời bên ngoài cũng đã tối hẳn.

"Nơi này cứ giao lại cho cánh sát, chúng ta đi ăn chút gì thôi." Vũ Văn Linh đỡ lấy Thần Tinh, lần này cô không hề từ chối mà máy móc bước theo anh ra phía ngoài.

Giây phút Vũ Văn Linh dường như thấy rõ dáng vẻ yếu đuối của Thần Tinh rất giống người con gái đó.

Cho dù bề ngoài hai người họ không giống nhau, thế nhưng trong một giây phút ngắn ngủi đã khiến tâm hồn anh cuộn sóng. Hơn thế nữa trong thế giới này, những thứ có thể khiến anh rung động dường như không còn nữa. Thế nhưng trong một khắc anh chợt nhận ra trái tim cứng rắn đến độ nào cũng có lúc trở nên mềm yếu.

Giống như lúc này vậy.

Không hiểu sao, Thần Tinh đột ngột thoát ra khỏi vòng tay Vu Văn Linh, quay người đi vào phòng làm việc.

"Phía cánh sát sẽ xử lý tất cả mọi thứ ở đây." Vũ Văn Linh bước tới, ngăn cản bước chân cô.

Trong phòng làm việc đó, cảnh sát vẫn đang bận rộn tiến hành công việc điều tra của mình. Giây phút ấy cô nhận ra, bản thân mình ở đây cũng chẳng có bất cứ tác dụng gì. Bàng hoàng quay người, Thần Tinh hít một hơi thật sâu, hai mắt long lanh ngấn lệ, chỉ là cô không thể khóc.

https://thuviensach.vn

Cô đã từng hứa với mẹ, không được khóc.

Im lặng theo Vũ Văn Linh ra xe ô tô, rồi được anh đưa tới khu trung tâm thương mại nhộn nhịp, nhìn những ánh đèn sáng chói khiến Thần Tinh càng thêm lạc lõng.

Vũ Văn Linh nhìn cô mệt mỏi tựa vào một bên xe nói "Cô ở lại trên xe đợi tôi. Cô muốn ăn gì?"

"Gì cũng được hết."

Giọng cô nhẹ nhàng, ngón tay nắm chặt vạt áo, càng lúc càng chặt thêm.

Vũ Văn Linh không nói thêm gì, quay người bước xuống xe.

Thần Tinh cứ thế tựa đầu vào cửa kính, đột nhiên cảm thấy góc mắt nong nóng, thì ra nước mắt đã trào mi.

Tuy cô đã từng hứa với mẹ không được khóc, thế nhưng cô chẳng thể nào làm được.

Bên ngoài, người qua kẻ lại, hình như có nhân vật hoạt hình đang phát kẹo.

Kẹo có thể khiến con người vui vẻ.

Lúc này, nếu có một cây kẹo, liệu cô có vui được không? Hoặc có lẽ trong tận đáy lòng chỉ có đắng cay mà thôi.

Đưa tay lên gạt đi nước mắt, cửa xe lại được mở ra, Vũ Văn Linh đã quay lại, trên tay cầm theo rất nhiều đồ ăn, đủ loại mùi vị.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh chẳng có chút hứng thú với những món ăn này nhưng vẫn ép bản thân phải nuốt, chỉ là khi đưa thức ăn đến miệng, cảm giác vô cùng khó chịu.

Vũ Văn Linh đưa lại cho Thần Tinh một chai nước. Khi bật nắp ra, hơi ga xộc lên mũi cay cay. Lúc ấy Thần Tinh mới hiểu, tại sao nhiều người thích đồ uống có ga, nhất là những lúc đau khổ, loại nước này dường như có tác dụng ổn đinh tâm trạng, khiến tuyến lệ thôi mẫn cảm.

“Đã đỡ hơn chút nào chưa?” Vũ Văn Linh thấy Thần Tinh cố gắng ăn hết đĩa mỳ trộn thịt liền lên tiếng hỏi.

Cô gật đầu, dùng giấy ăn lau miệng, liếc mắt nhìn ra bên ngoài, khẽ khàng cất tiếng “Anh biết nguyên nhân bố tôi tự sát, đúng không?”

“Cô thông minh như vậy, chắc có thể đoán ra phần nào.”

“Tôi muốn biết sự thật, nếu anh biết, mong rằng có thế nói cho tôi hay.”

“Bố cô và Lăng Điền hợp tác làm một dự án, nhìn bề ngoài thì sự hợp tác này là để cứu giúp Thần Thị, thế nhưng sự thật không phải như vậy. Sức ép từ công ty bất động sản Vĩnh Hòa tạo ra đã khiến nguyên vật liệu của Thần Thị bắt buộc phải giảm giá, mặt khác, Lăng Điền nhân cơ hội này dùng nguồn vốn làm miếng mồi hòng thừa cơ nuốt trôi quá nửa tập đoàn Thần Thị. Vốn dĩ tôi không biết rõ chuyện này, mãi cho tới khi bố cô tới cầu cứu, tôi mới phát hiện tính nghiêm trọng của vấn đề. Do giao tình thân thiết giữa bố tôi và bố cô, tôi định ra tay giúp đỡ, thế nhưng đã chậm mất một bước. Không biết bố cô lấy đâu ra một khoản tiền rất lớn, định tăng nhanh tiến độ công trình, kết quả dẫn tới nguyên vật liệu do Thần Thị cung cấp đổ sập ngay tại công trường, gây tổn thất lớn về mạng người. Bố cô sợ Thần Thị không giữ được, có ý đinh tự tử, tôi nghĩ, cô có thể khuyên giải được ông ấy, thật không ngờ, vẫn cứ đến chậm một bước.”

https://thuviensach.vn

Món tiền lớn đó chính là tờ ngân phiếu mà Lăng Điền bảo cô đưa cho Thần Đỉnh, lúc đó, cô còn vô cùng cảm kích Lăng Điền.

Thực đúng là nực cười.

Lăng Điền thậm chí trước mặt cô còn luôn miệng nói rằng bố cô đã mưu tính hãm hại anh.

Cuộc liên hôn này, ngay từ đầu đã là cuộc giao dịch thương nghiệp lừa qua lừa lại.

Đáng tiếc, bố cô dù mưu cao kế sâu tới mức nào cũng chẳng thể địch lại mưu mô của người khác.

Cô mím chặt môi, giọng nói dịu dàng của Vũ Văn Linh lại khẽ khàng truyền tới "Thần tiểu thư, cô yên tâm, chuyện của Thần Thị, nếu trước đó tôi đã hứa giúp, thì nhất định sẽ không khoanh tay đứng nhìn. Nếu cô cần giúp đỡ, tôi có thể tìm luật sư giúp cô giải quyết những tranh chấp với Lăng Điền."

Trên thế giới này chẳng có ai vô duyên vô cớ đối tốt với ai, tất cả đều có cái giá nhất định của nó. Những điều này, cô đều biết cả.

Cô càng biết, cô chẳng thế trả nổi món nợ ân tình này, chẳng cách nào.

"Cảm ơn anh."

Câu cảm ơn này nghe thật khách khí, mà cũng thật xa lạ.

"Thần tiểu thư, tôi đưa cô tới khách sạn khác nhé?"

"Không cần đâu, phiền anh đưa tôi quay về."

https://thuviensach.vn

“Cô…”

“Cho dù thế nào đi nữa, trên danh nghĩa tôi vẫn là vợ của anh ta. Anh ta sẽ không làm gì quá đáng với tôi đâu.”

Có nhiều chuyện, trốn tránh không phải là cách, chỉ có đối mặt, nói một cách rõ ràng mới là tốt nhất.

“... Vậy được.”

Lần này quay về, Vũ Văn Linh lái xe không hề nhanh, xe cộ quá đông, lên đường cao tốc cũng bắt đầu tắc.

Thần Tinh mệt mỏi tựa vào ghế, lại nghe giọng Vũ Văn Linh vang lên “Cô cứ nghỉ ngơi một lúc đi.”

Nghỉ ngơi, có lẽ, cô nên nghỉ ngơi một lúc, như vậy mới có đủ sức để đối mặt với những chuyện sắp xảy ra.

Nghĩ vậy Thần Tinh từ từ nhắm mắt, trong tâm trí hiện lên đôi mắt đẫm lệ của mẹ, cùng sắc mặt thẫn thờ của bố khi chết.

Những cảnh tượng này khiến cô phải hít thở gấp gáp, mới có thể giải tỏa được áp lực cùng nỗi đau to lớn trong lòng.

Đương nhiên Vũ Văn Linh nhìn thấy hết, qua gương chiếu hậu, nét mặt Thần Tinh khiến anh nở nụ cười rất nhẹ, thật khó lòng phát hiện. Khoảnh khắc nghiêm mặt, anh nhẹ nhàng xoay vô lăng, chiếc xe phía sau theo quán tính đâm mạnh vào, khiến đầu anh đập mạnh vào vô lăng, còn Thần Tinh vì đã thắt dây an toàn nên cú đâm này không gây chút thương tích nào cho cô.

Tiếng phanh xe liên tục vang lên.

https://thuviensach.vn

“Thần tiểu thư, cô không sao chứ?”

Thần Tinh hoảng hốt mở mắt, ngay tức khắc nhìn thấy phần trán đang chảy máu của Vũ Văn Linh cùng ánh mắt quan tâm của anh.

Ánh mắt như vậy, đã bao lâu rồi cô không nhìn thấy? Hình như kể từ ngày mẹ cô qua đời.

Trong kí ức, trước đây không lâu, cũng có cảnh tượng tương tự như vậy xảy ra, trong ấy, người đó bị đâm tới độ bất tỉnh nhân sự.

Hoặc giả, giây phút ấy, cô đã có chút rung động ngắn ngủi, chỉ là rung động đó cuối cùng vẫn cứ vỡ thành từng mảnh bởi hiện thực tàn khốc.

“Tôi vẫn ổn, anh có sao không?”

“Cô không sao là tốt rồi, ngồi trên xe đợi tôi một lát.” Vũ Văn Linh xuống xe, cô không biết anh giải quyết sự cố này thế nào, chỉ biết, rất nhanh sau đó, anh đã quay vào xe “Có lẽ chúng ta phải đợi ở đây một lúc, sẽ có xe tới đón.”

“Vết thương của anh…”

“Không sao cả.”

Vũ Văn Linh nhìn giao thông càng thêm tắc nghẽn sau sự cố đâm xe, mở hộc ngăn kéo, bên trong có băng dán cá nhân, anh cầm lấy tự dán lên đầu mình, bỗng nghe thấy giọng nói dịu dàng của cô vang lên “Dán như vậy không được đâu, máu vẫn đang chảy...”

Giọng cô rất nhẹ, dứt lời cô lấy chiếc khăn mùi xoa, định đưa cho Vũ Văn Linh, thoáng đắn đo, rốt cuộc lại đích thân lau đi phần máu trên trán

https://thuviensach.vn

cho Vũ Văn Linh, rồi mới lấy chiếc băng dán cá nhân trong tay anh, băng lên vết thương.

“Cảm ơn cô.” Hơi thở ấm áp của Vũ Văn Linh phả lên khuôn mặt khiến Thần Tinh bất giác lùi lại phía sau đôi chút.

Bên ngoài xe, còi hú của xe cảnh sát vang vọng, chẳng bao lâu sau, dưới sự điều tiết của cảnh sát giao thông, xe của họ đã lái được sang bên vệ đường, rất nhanh, phía sau có một chiếc xe lao tới, lái xe cung kính bước xuống, mời Vũ Văn Linh lên xe.

Chiếc xe bắt đầu chuyển bánh, lúc họ về đến khách sạn đã là giữa đêm.

“Cảm ơn anh nhiều.” Thần Tinh mở cửa, gió lạnh bên ngoài ùa vào.

“Hậu sự của bố cô, tôi sẽ lo liệu thỏa đáng.” Vũ Văn Linh lên tiếng, đầu anh lại bắt đầu chảy máu, nói cho cùng miếng băng dán này quá nhỏ.

“Không cần vậy đâu. Ngày mai tôi sẽ tới nhà tang lễ lo liệu, cảm ơn anh. Vết thương của anh...” Thần Tinh nhìn vết thương vẫn đang chảy máu của Vũ Văn Linh, cau chặt đôi mày.

“Nếu cô bằng lòng, liệu có thể giúp tôi mượn dụng cụ cứu thương từ quầy lễ tân để tôi xử lý vết thương được không?”

“Đương nhiên là được rồi!”

Trong đêm tối, Vũ Văn Linh xuống xe, hai người một trước một sau bước vào khách sạn, ở sau gốc cây gần đó có một ống kính âm thầm bắt được cảnh tượng.

Nửa tiếng sau, Vũ Văn Linh theo đường bí mật bước vào chiếc xe đỗ bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Ngồi vào trong xe, anh mới nhìn màn hình di động, có một cuộc gọi nhỡ của Vu Vãn Lai.

Sau khi Vũ Văn Linh rời khỏi, Thần Tinh mới một mình đi lên tầng thượng, tuy rằng nơi này là căn phòng VIP cấp tổng thống, ven hành lang luôn có nhân viên lễ tân trực, thế nhưng tất cả đều không ngăn cô lại.

Có điều, thứ đặc quyền này đối với cô mà nói có thời hạn, chắc hẳn chỉ đến hết tối nay mà thôi.

Tới trước phòng Lăng Điền, Thần Tinh hít một hơi thật sâu rồi mới ấn chuông cửa.

Trong phòng im lặng rất lâu, lâu tới mức cô sắp chẳng còn chút sức lực nào để đứng đợi thêm được nữa thì cánh cửa mở ra, chỉ là người đứng bên trong ngoài Vu Vãn Lai ra chẳng còn ai khác.

Vu Vãn Lai khoác trên người một bộ đồ ngủ bằng tơ, phần ngực đầy đặn thoắt ẩn thoắt hiện, mái tóc xõa xuống, có vài lọn lả lướt trước ngực trông lại càng quyến rũ.

“Cô tới rồi.”

“Lăng Điền có ở đây không?”

Cô chẳng có chút hứng thứ với chuyện tình cảm của Lăng Điền, cũng chẳng thấy phẫn nộ gì hết. Chỉ là tại sao khi thấy người đứng bên trong là Vu Vãn Lai, cô vẫn cứ cảm thấy khó chịu đến thế?

“Anh ấy...” Vu Vãn Lai suy ngẫm hồi lâu, liếc vào bên trong, đột nhiên đi ra ngoài cửa “Anh ấy đang ngủ rất say, chúng ta sang phòng bên nói chuyện.” Nhìn cách Vu Vãn Lai nói chuyện có phần khách vượt mặt chủ.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh nắm chặt bàn tay, vừa định từ chối, Vu Văn Lai lại nói thêm "Có vài chuyện, chúng ta cần phải nói với nhau... Hơn nữa chuyện này, tôi nghĩ cô cũng có hứng thú muốn biết."

Thần Tinh thả tay, chuyện thú vị mà Vu Văn Lai đề cập, cô hoàn toàn không muốn biết, thế nhưng Vu Văn Lai dường như không để cô có cơ hội từ chối, nắm lấy tay cô kéo sang phòng bên cạnh.

Bên cạnh là một gian phòng khách, Vu Văn Lai bước vào trong phòng mới thả bàn tay của Thần Tinh ra, quay người, đóng cửa phòng lại.

"Thần tiểu thư, có vài chuyện, tôi vốn không định nói, chỉ là cô cứ tiếp tục thế này, sẽ tạo nên phiền phức cho rất nhiều người."

"Sự tồn tại của tôi có lẽ là phiền phức, vậy thì Vu tiểu thư, hôm nay cô xuất hiện tại đây, lẽ nào không phải là một phiền phức cho người khác hay sao?" Đứng trước mặt một Vu Văn Lai thanh nhã, Thần Tinh đột nhiên chẳng muốn giữ gìn phong độ, cho dù nói ra những lời thẳng thắn như vậy thì đã sao chứ?

"Hưm, sự tồn tại của tôi có lẽ chỉ đem lại phiền phức với mình cô thôi. Có điều, chuyện đến nước này, vì muốn tránh cho nhiều người khác cũng gặp phiền phức, Thần tiểu thư, cô nên rời xa Lăng Điền, như vậy đối với cô, với anh ấy đều tốt cả."

"Tại sao không phải là Vu tiểu thư quay về bên cạnh Vũ Văn Linh nhỉ?"

Việc rời khỏi Lăng Điền, hiện nay đối với cô mà nói chỉ là vấn đề sớm muộn, thế nhưng những lời Vu Văn Lai khiến bản thân cô cũng thấy bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Là vì cái chết của bố đã khiến cô bị đả kích lớn mà toàn thân như thể mang đầy gai nhọn?

“Thần tiểu thư, nếu không có sự xuất hiện của cô, Lăng Điền đã chẳng cần phải vất vả như thế. Kể từ ngày chị cô chết đi, thực ra Thần Thị đã chẳng còn cách nào chống đỡ, việc tiếp quản công ty sẽ càng tiến hành thuận lợi hơn nhiều.”

Vu Vãn Lai bình thản buông tiếng khiến Thần Tinh không khỏi lặng người.

Ý của Vu Vãn Lai là sao?

Đúng, chị cô đã chết, nên cô mới thay chị mình lấy Lăng Điền, thế nhưng, nếu lúc đó cô từ chối thì sao?

Hai nhà liên hôn, là Thần gia đuối lý, lại cộng thêm dự án hợp tác lần này, ngoài mặt cứ tưởng đem lại lợi ích cho Thần gia, cho nên Thần Đỉnh tuyệt nhiên không thể từ chối.

Nhưng nếu cô không thay chị mình kết hôn, Lăng Điền đã chẳng phải hứng chịu áp lực dư luận, hoặc giả càng nhanh chóng tiếp quản Thần Thị một cách danh chính ngôn thuận, cũng không đến mức như ngày hôm nay, Thần Thị xảy ra chuyện gây ảnh hưởng tới cả Lăng Thị nữa.

Đây có lẽ chính là ý tứ ẩn chứa sâu xa trong câu nói của Vu Vãn Lai. Chính ẩn ý này khiến toàn thân Thần Tinh run rẩy lạnh giá.

Bởi vì, trong câu nói này vẫn còn thoáng hiện một lớp ý nghĩa khác, mà cô luôn sợ hãi phải chạm đến nó.

Cái chết của chị cô có khi nào không phải do chứng trầm cảm mà bên ngoài vẫn nói.

https://thuviensach.vn

“Cô làm sao thế, sao sắc mặt trắng nhợt ra vậy? Có phải cô thấy Lăng Điền rất đáng sợ không? Thực sự đây chính là một thủ đoạn bình thường nhất trên thương trường. Trên thương trường chẳng có tình người gì hết, thực đúng là khiến người ta đau lòng.”

“Vu tiểu thư, người chết không phải là người nhà cô, nên cô mới có thể bình thản nói ra những lời như vậy. Tôi chẳng cầu mong cô đặt vào vị trí của mình mà suy nghĩ cho người khác, tôi chỉ mong…” Thần Tinh chẳng bận tâm đến lời nói móc máy của Vu Văn Lai.

“Cô muốn tôi tránh ra để tìm Lăng Điền hỏi rõ ràng sao? Thần Tinh, đã đến nước này rồi, là phụ nữ, tôi cũng cảm thấy không đáng thay cô. Người mà Lăng Điền yêu không phải cô, cô có hiểu câu chiếm dụng đồ của người khác là thế nào không? Hoặc giả, cô sẽ nói tôi cũng giống cô, không thể trở thành người phụ nữ của Lăng Điền. Vậy thì tôi chẳng ngại nói cho cô biết, nếu nói Lăng Điền vẫn còn chút hy vọng vào tình yêu, vậy thì đối tượng chỉ có thể là tôi, chứ không phải cô. Cho dù lúc này, trên danh nghĩa tôi đã là hôn thê của Vũ Văn Linh, thế nhưng việc đó chẳng hề gì, bởi niềm an ủi mà tôi đem lại cho Lăng Điền, cô chẳng thể làm được. Ngược lại, cô có biết, nếu cô cứ tiếp tục bám riết không tha thế này lại khiến tất cả mọi người đều không vui vẻ.”

Thần Tinh mím chặt môi, đúng thế, kể từ ngày cô lấy Lăng Điền, tất cả đều là sai lầm.

Chỉ là, cho dù Lăng Điền có liên quan tới cái chết của bố cô, thế nhưng dựa vào năng lực hiện nay của cô hoàn toàn không thể chống chọi được với anh.

“Được rồi, Thần tiểu thư, đây là những điều mà tôi muốn nói với cô. Nếu cô vẫn muốn đi gặp Steven, vậy thì tùy cô.”

https://thuviensach.vn

Thần Tinh quay người dứt khoát, đi sang căn phòng cạnh bên.

Thế nhưng tới trước cửa phòng, khi giơ tay lên định gõ cửa cô lại cảm thấy cực kỳ khó khăn. Nếu bước vào có khi cô chỉ tự chuốc nhục nhã mà thôi.

Thôi bỏ đi, bỏ đi! Cô cần phải nói rõ mọi chuyện, thế nhưng không nhất thiết phải là lúc này.

Quay người, bước vào thang máy, khóe mắt Thần Tinh long lanh, khoảnh khắc cô chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn, giống như tất cả sức lực trong người đều đã cạn kiệt.

Chỉ là dù thế nào đi nữa, con đường phía trước, cô vẫn phải tự dựa vào sức mình...

Vu Vãn Lai sau khi tận mắt thấy Thần Tinh bước vào thang máy, giờ cô đã có thể quay về, ngủ một giấc yên lành.

Cũng chính lúc này, cửa thang máy đột ngột mở ra, cô quay đầu kinh ngạc, người bước ra là Ngu Linh.

Ngu Linh bước lại gần, Vu Vãn Lai kéo chiếc áo lần nữa rồi đẩy cửa vào phòng.

Trong phòng trống rỗng không người. Lăng Điền hoàn toàn không có bên trong.

“Hưm, xem ra, Lăng phu nhân cũng bị cô lừa.” Ngu Linh nhìn qua căn phòng, bật cười giễu cợt.

“Cô tới đây làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Ngày mai tôi có một chương trình, nghỉ đêm tại khách sạn này cho nên tôi liền tới đây.” Ngu Linh khựng lại đôi chút lại nói “Lúc dùng bữa tối, tôi thấy cô và Lăng Điền, sau đó...”

“Sau đó, cô thấy anh ấy đưa tôi lên trên này, rồi lại rời khỏi, nên tới đây cười nhạo tôi phải không?”

“Vãn Lai, sao cô cứ nghĩ người khác tồi tệ như vậy chứ?”

“Vậy thì tôi nên nghĩ thế nào? Muộn thế này rồi cô còn chưa ngủ, tất cả chỉ vì muốn tới thăm tôi sao?”

Ngu Linh nhún vai, than dài một tiếng, nói “Được thôi, cô muốn nghĩ thế nào thì nghĩ, tóm lại lúc đó tôi chịu giúp đỡ cùng Lăng Điền thì sẽ không chờ xem màn kịch hay rồi cười nhạo ai cả.”

“Đúng thế, lần đó tôi phải cảm ơn cô, không có vụ việc tại quảng trường đó, Steven làm sao lại đối tốt với tôi như vậy? Nếu không có Steven, đến giờ, tôi chẳng có bất cứ gì hết.”

Mỉm cười nói ra câu này, Ngu Linh lại có thể nghe được nỗi xót xa ẩn chứa trong lời nói của Vu Vãn Lai.

“Vũ Văn Linh đối với cô không tốt sao? Chuyện giữa anh ấy với Thần Tinh là thật à?”

Vu Vãn Lai rút một điếu thuốc, châm lửa, bực bội lên tiếng “Những tin đồn bên ngoài, cô chắc hẳn biết rõ độ thật giả của nó hơn tôi?”

“Trước giờ tôi đều không tin những tin đồn vớ vẩn đó là thật.”

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng nó là thật, Vũ Văn Linh dường như rất có hứng thú với Thần Tinh.” Vu Vãn Lai ảo não giẫm lên mẩu thuốc để dập lửa, cô nhìn gương mặt tuyệt sắc của mình trong gương, dáng vẻ đó lẽ nào lại không địch lại được một Thần Tinh mang vẻ mũm mĩm trẻ thơ? Hoặc có lẽ, sự thật cô không phải là Lạc Lạc?

“Vãn Lai, cô không sao chứ?” Ngu Linh quan tâm hỏi.

Vu Vãn Lai lúc trước còn phiền não, lúc sau đã nhanh chóng trở lại điềm đạm, quyến rũ “Chẳng sao hết, chỉ là tối nay không được vui lắm, bởi vì nhìn thấy Thần Tinh và Vũ Văn Linh ở cạnh nhau. Nhưng dù thế nào đi nữa, tôi vẫn là hôn thê của anh ta.”

“Nhưng, Thần Tinh đã là vợ của Lăng Điền.”

Vu Vãn Lai bước lại gần Ngu Linh nói “Tôi chỉ muốn tìm một chỗ dựa, một chỗ dựa có thể khiến tôi yên tâm, bởi vì tôi không muốn sống vất vả như vậy nữa, cô có hiểu không? Tuổi xuân của phụ nữ là có hạn, tôi không thể để nó trôi qua đầy uổng phí.”

“Tôi hiểu, tôi và cô đều xuất thân từ trại trẻ mồ côi, có ai muốn quay về cuộc sống khổ sở trong trại trẻ mồ côi đó chứ?” Ngu Linh nắm lấy bàn tay của Vu Vãn Lai rồi nói “Cho nên, bất luận lúc nào, cô cũng có thể tin tưởng vào tôi, chúng ta là những người bạn tốt nhất, không phải sao?”

Vu Vãn Lai nhẹ mỉm cười, nắm bàn tay của Ngu Linh “Đúng thế, chúng ta là bạn bè từ nhỏ cho tới hết cuộc đời.”

“Vãn Lai, lúc nãy tại sao Lăng Điền lại bỏ đi?”

“Ha ha, cô yên tâm, anh ấy đâu phải Vũ Văn Linh, chỉ là có việc gấp cần giải quyết. Cô biết rồi đấy, chiếc du thuyền đó rất quan trọng với anh ấy.”

https://thuviensach.vn

“Hưm, chiếc du thuyền đó vẫn còn ở thành phố H mà.”

“Ừm, đúng thế, tối nay anh ấy ngồi chuyên cơ quay về, giải quyết triệt để vụ du thuyền.”

“Thật không ngờ anh ấy cũng là một kẻ si tình.”

“Như vậy không phải càng tốt sao? Anh ấy sẽ càng đối xử tốt với tôi hơn.”

Ngu Linh cau chặt đôi mày, giơ tay vuốt ve khuôn mặt tuyệt đẹp của Vu Văn Lai “Văn Lai, tôi thực sự không biết, lúc đó đồng ý với cô làm như vậy là hại cô hay giúp cô nữa.”

“Được rồi, A Linh, đã muộn rồi, cô cũng nên quay về nghỉ ngơi đi.” Vu Văn Lai vỗ nhẹ lên bàn tay của Ngu Linh. “Nếu không tham gia chương trình ngày mai trông cô sẽ không xinh đẹp đâu.”

“Ừm, cô cũng đi nghỉ sớm đi, đừng để tâm đến anh ấy làm gì. Còn nữa, nếu như Vũ Văn Linh biết được tối nay cô ở lại đây, liệu có...”

Vu Văn Lai lại cười, vỗ lên bàn tay của Ngu Linh “Yên tâm, tôi biết nên làm thế nào.”

“Văn Lai, từ nhỏ cô đã thông minh hơn tôi, cũng kiên trì đoạt bằng được thứ bản thân thích, thế nhưng Văn Lai, lần này, tôi thực sự lo lắng cho cô.”

“A Linh, đời người có được mấy lần có thể đặt cược? Lần này, tôi phải đánh cược một lần xem sao?”

“Ưm, vậy tôi đi đây, cô nghỉ sớm đi.”

https://thuviensach.vn

“Ngủ ngon.” Vu Văn Lai ôm Ngu Linh, chạm nhẹ vào vầng trán cô giống như hồi hai người còn nhỏ.

Lúc Ngu Linh biến mất khỏi căn phòng, Vu Văn Lai không ngủ ngay mà một mình ngồi trước cửa sổ, bên ngoài, đêm càng lúc càng khuya, thế nhưng cô lại chẳng thể nào chớp mắt nổi.

Tối nay, cô chạm mặt Vũ Văn Linh và Thần Tinh ở hầm đỗ xe, tuy rằng có chút lúng túng, thế nhưng điều đáng ngại hơn cả chính là cô đã quyết định rời khỏi đó cùng Lăng Điền. Nhưng đến khi quay trở lại, Lăng Điền cũng chỉ dùng bữa tối cùng cô, sau đó liền ngồi chuyên cơ quay về thành phố H.

Tuy rằng cô đã khéo léo bày tỏ với Lăng Điền về khoảng cách giữa mình và Vũ Văn Linh, thế nhưng Lăng Điền lại chẳng hề nói gì. Chỉ nói trời đã tối, cô cứ ngủ tạm lại căn phòng VIP tại khách sạn này một đêm mà thôi.

Chuyện này đã khiến Vu Văn Lai có cảm giác thất bại thảm hại, ngay cả khi đứng trước mặt Thần Tinh. Nhưng thứ cảm giác này không nên thuộc về cô bởi cô chính là Vu Văn Lai.

Văn Lai nở nụ cười tuyệt mỹ, lặng ngắm ánh đèn bên ngoài cửa sổ…

Lúc này Thần Tinh đang đứng trong hầm đỗ xe của khách sạn, thầm nghĩ không biết tại sao thang máy lại đi xuống tận chỗ này.

Nhiệt độ tối nay rất thấp, dưới hầm đỗ xe không có gió, nhưng khắp người cô lạnh cóng. Cô mơ màng nhìn những hàng xe đỗ ngay phía trước, không biết nên đi đâu về đâu.

Số tiền trên người cô lúc này chỉ là khoản tiền tiêu vặt mà Lăng Điền cho hàng tháng.

https://thuviensach.vn

Có lẽ, cô phải chuyển đến khách sạn giá rẻ rồi ngày mai đi tìm Lăng Điền. Thế nhưng còn chưa quyết định, đã có một cỗ xe đỗ lại trước mặt cô.

Là ô tô của Vũ Văn Linh.

“Mau lên xe đi.” Vũ Văn Linh hạ cửa kính nói.

Không để cô kịp từ chối, lái xe đã bước xuống, mở cửa cho cô bước vào.

Thần Tinh ngẫm nghĩ một lúc, nhưng vẫn không chịu ngồi vào xe.

“Vậy thì vào trong thôi.”

Thần Tinh ngước lên nhìn lại thấy anh nói tiếp “Tôi có thẻ VIP, giảm giá ba mươi phần trăm, nếu cô bằng lòng, khi nào quay về thành phố H, trả lại tôi cũng được.”

Vũ Văn Linh rất biết suy nghĩ cho người khác.

Những lời này đã giải quyết ngay được những lo lắng của Thần Tinh nãy giờ.

Cô không từ chối, để Vũ Văn Linh đặt một căn phòng tiêu chuẩn cho mình. Bản thân Vũ Văn Linh cũng ở tại khách sạn này. Có lẽ, dù Thần Tinh không nói thì anh cũng biết Vu Văn Lai đang ở đây, cho nên giữa anh và Vu Văn Lai cần phải làm rõ một vài vấn đề.

Rất nhiều chuyện xảy ra khiến Thần Tinh chẳng thể nào ngủ nổi, thế nhưng cô cần phải bắt bản thân chìm vào giấc ngủ.

Khi tỉnh lại, ánh mặt trời đã xuyên qua rèm cửa chiếu vào căn phòng. Tia sáng chiếu lên mi mắt cô, khiến thế giới hiện lên lung linh bảy sắc cầu

https://thuviensach.vn

vồng. Chỉ là thế giới thuộc về cô nằm ở phía sau cầu vồng ấy, nơi chỉ có màu trắng và đen thôi.

Mở di động, lúc này mới tám giờ sáng. Thần Tinh bước ra khỏi giường, vệ sinh cá nhân xong liền nghe thấy tiếng chuông cửa, là Vũ Văn Linh.

“Chào buổi sáng.”

“Chào buổi sáng.” Giọng nói cô nghe có phần khô khốc.

Cả đêm mê man, hơi ấm dường như đã đốt cháy hết lượng nước trong người, có điều như vậy cũng tốt, ít nhất cô sẽ không còn khóc được nữa.

“Chúng ta dùng bữa sáng trước đi, sau đó cô đi làm việc của cô, buổi trưa tôi đưa cô tới nhà tang lễ.”

“Vũ Văn tiên sinh, tự tôi có thể làm được, không cần làm phiền anh vậy đâu.”

“Là bố tôi dặn phải giúp cô lo liệu hậu sự của bác Thần. Thần tiểu thư, xin cô đừng khiến tôi khó xử, được không?”

Những lời lịch sự, đúng mực, lại có lý có tình khiến người ta chẳng thể tìm nổi lý do để từ chối.

“Cám ơn anh, Vũ Văn tiên sinh, vậy một giờ chiều nay chúng ta gặp lại.”

Việc giữa cô và Lăng Điền, cô cần phải tự mình giải quyết.

“Được, vậy chúng ta đi dùng bữa sáng thôi.”

“Chốc nữa đem một phần vào phòng VIP cấp tổng thống cho vị tiểu thư ở trong đó giúp tôi.” Vũ Văn Linh lại quay sang bình thản dặn nhân viên

https://thuviensach.vn

phục vụ.

“Vâng, thưa Vũ Văn tiên sinh.”

Thần Tinh dùng qua bữa sáng, sau đó đi lên phòng VIP, nhân viên lễ tân đi theo sát phía sau cô, cả đoạn đường thuận lợi không có bất kỳ trở ngại. Thế nhưng vừa bước ra khỏi thang máy vào tầng có căn phòng hạng sang kia, quản gia của gian phòng đó đã tiến lại.

“Lăng phu nhân, xin chào buổi sáng.”

Chỉ gặp mặt một lần, không ngờ vị quản gia này vẫn còn nhớ cô.

“Tôi muốn tìm Lăng tiên sinh.”

“Lăng phu nhân, rất xin lỗi, sáng nay Lăng tiên sinh đã trả lại phòng rồi!”

“Cái gì?”

“Lăng tiên sinh sáng sớm nay đã trả lại phòng rồi!”

Thần Tinh nhíu chặt đôi mày, vừa định mở miệng hỏi thăm về Vu Văn Lai, thế nhưng nghĩ thế rồi lại thôi.

“Lăng phu nhân, phải chăng cô nên liên hệ trực tiếp với Lăng tiên sinh?”

Đúng thế, tại sao cô lại không liên hệ trực tiếp với Lăng Điền chứ? Là cô sợ phải đối diện mọi chuyện sao?

Thần Tinh hít một hơi thật sâu, nhấc di động, tìm số của Lăng Điền, điện thoại ở trạng thái bận, gọi mấy lần vẫn không có người nghe máy.

https://thuviensach.vn

“Lăng phu nhân, Vũ Văn tiên sinh tới rồi.”

Vào lúc Thần Tinh chuẩn bị gọi cuộc gọi thứ bảy, cửa cầu thang máy mở ra.

Sắc mặt Vũ Văn Linh không còn hòa nhã như hồi sáng, dường như có chuyện gì đó xảy ra.

“Thần tiểu thư... Steven không có ở đây sao?”

“Ừm.” Thần Tinh gật đầu.

Lúc Thần Tinh quay người, Vũ Văn Linh lại nói thêm câu nữa “Thần tiểu thư, tôi vừa được biết, Steven đã quay về thành phố H, tôi thật không ngờ cậu ấy lại chẳng nể tình chút nào.”

Sắc mặt Thần Tinh khẽ biến đổi, Vũ Văn Linh lại đưa một tờ báo ra, là báo kinh tế số ra sáng nay, phía trên có dòng chữ màu đỏ nổi bật “Lăng Thị chính thức thu mua Thần Thị.”

Phía dưới dòng chữ còn viết một dòng nhỏ “Tổng giám đốc Thần Thị không chịu được áp lực của sự cố nghiêm trọng tại công trường, tinh thần suy sụp, tối qua đã tự sát bằng thuốc an thần.”

“Thần tiểu thư, có lẽ sau khi lo xong hậu sự, cô hãy nhanh chóng quay về thành phố H, như vậy có lẽ tốt hơn.”

Cho dù Thần Tinh là người có quan hệ thân thiết nhất với Thần Đỉnh, thế nhưng lúc lâm chung, Thần Đỉnh không hề giao Thần Thị lại cho cô. Thế nên cô có lý do gì phải giữ gìn chứ?

Huống hồ, những tranh giành trên thương trường, xưa nay cô không hiểu, lại càng chẳng muốn dính dáng vào.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc, di động của Thần Tinh vang lên, một giọng nói xa lạ ập tới "Xin hỏi, có phải là Thần tiểu thư không?"

"Đúng, xin hỏi là ai gọi đấy?"

"Tôi chính là luật sư của Thần Đỉnh tiên sinh, cô có thể gọi tôi là luật sư Phương, trên tay tôi có giữ bản di chúc đã được công chứng mà Thần tiên sinh lưu lại tại văn phòng của chúng tôi, ủy thác chúng tôi sau khi ông ấy qua đời sẽ công bố bản di chúc. Thần tiểu thư chính là người hưởng lợi trong bản di chúc này."

Cuộc điện thoại đến rất kịp thời, và chính là lý do khiến cô nhất thiết phải cố gắng hết sức giữ lấy Thần Thị.

Bởi trong bản di chúc này, Thần Đỉnh nói rõ rằng ông hy vọng cô có thể giữ lại được Thần Thị.

Nếu trước đó cô đi tìm Lăng Điền chỉ vì tình cảm cá nhân, vậy thì lúc này, lại mang thêm một phần trách nhiệm.

Tâm trí cô lúc này rất hỗn loạn, chẳng nhớ nổi làm sao rời khỏi căn phòng VIP nữa, lúc định thần, cô đã xuống căn phòng của mình ở tầng dưới.

"Cô chuẩn bị đi, tôi sẽ đưa cô tới nhà tang lễ, sau đó quay về thành phố H."

Người đàn ông trước mặt hai ngày nay đã giúp đỡ cô rất nhiều, thế nhưng trên thế giới này, liệu có sự giúp đỡ không cần đền đáp sao?

"Nếu cô định từ chối, vậy hãy nghĩ xem Thần Thị còn bao nhiêu thời gian để chần chừ nữa?"

https://thuviensach.vn

Đi theo Vũ Văn Linh tới nhà tang lễ, phía cảnh sát cũng đã có báo cáo chứng thực Thần Đỉnh tự sát.

Thần Tinh quyết định ba ngày sau tiến hành hỏa táng, nhưng trước đó, cô cần phải quay về thành phố H.

Không khí bi thương trong nhà tang lễ khiến hai mắt Thần Tinh cay xè, thế nhưng cô sẽ không bao giờ khóc thêm lần nữa.

Chỉ là, khi máy bay cất cánh, thứ cảm giác mất đi trọng lực đã khiến đôi mắt cô long lanh, mơ màng.

Vũ Văn Linh dùng chuyên cơ riêng đưa cô về thành phố H. Ngồi trong khoang máy bay không rộng lắm, khoảng cách giữa cô với Vũ Văn Linh rất gần, chính vì gần như vậy nên cô khẽ quay mặt, không để Vũ Văn Linh nhận ra bất cứ điểm bất thường nào.

“Tối qua, Văn Lai xuất hiện trong hầm đỗ xe, tôi cũng cảm thấy rất kinh ngạc, thế nhưng tôi sẽ không khiến cho bản thân quá mức khó chịu. Hơn nữa chuyện tình cảm phải xuất phát từ hai bên, có duyên làm vợ chồng cũng tốt, không có duyên thì quay về làm bạn bè cũng chẳng sao.”

“Vũ Văn tiên sinh, anh rất hào sảng.”

Nói cho qua chuyện, ngoại trừ điều đó ra, cô cũng chẳng biết nên nói gì thêm nữa.

“Steven chắc chưa từng nói cho cô biết, Văn Lai trông rất giống Lạc Lạc.”

Lăng Điền đương nhiên sẽ không nói cho cô, thế nhưng Thần Tinh biết... bởi ngày hôm đó, cô đã nhìn thấy tấm ảnh của Lạc Lạc trong ngăn kéo bàn

https://thuviensach.vn

làm việc của anh. Đích thực trông có phần hao hao với Vu Văn Lai, chỉ là dung mạo giống nhau, cảm giác, khí chất lại có phần khác biệt.

Hiện nay, nghe Vũ Văn Linh chủ động nói tới, càng chứng thực điều Thần Tinh nghĩ trong lòng.

"Văn Lai vốn là trợ lý đặc biệt của tôi, làm việc bên tôi suốt ba năm liền, tận tâm trong tất cả mọi việc. Bố tôi lại đang bệnh nặng, hy vọng tôi sớm ngày kết hôn, hòng thoát khỏi cái bóng quá lớn của Lạc Lạc. Thế nhưng tôi vốn là người nghiện công việc, muốn nhanh chóng tìm một đối tượng kết hôn thích hợp, nói thì dễ, làm lại khó, cho nên, sau cùng tôi đã chọn Văn Lai."

Vũ Văn Linh nhẹ nhàng nói ra câu này, đơn giản cứ như thể trần thuật lại một câu chuyện.

Chỉ là quý mến mà tiếp cận chứ không phải do dung mạo của Vu Văn Lai sao?

"Thế nhưng, hôm qua tôi mới phát hiện, tôi với Văn Lai hoàn toàn không thích hợp..."

Giọng Vũ Văn Linh vẫn cứ bình thản như trước.

"Tại sao chứ?" Thần Tinh buột miệng hỏi, máy bay đi vào tầng khí lưu, xóc nhẹ một cái, giống như tình cảm, bất ngờ và lạ thường.

"Tôi không phải là người lãng mạn, càng không thể làm ra những hành động lãng mạn khiến cô ấy vui lòng."

Nhớ lại cảnh tượng lãng mạn mà Lăng Điền tạo ra cho Vu Văn Lai ngày hôm đó, cho dù không được các báo đài đưa tin, thế nhưng, hiển nhiên Vũ Văn Linh đã biết.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng tối qua, từ miệng Vu Vãn Lai, cô lại không nghe ra được trong lòng Vu Vãn Lai, rốt cuộc người nào mới là quan trọng.

Tư duy hỗn loạn, Thần Tinh lặng người chìm trong suy ngẫm.

Thấy Thần Tinh cảm thấy không thoải mái, Vũ Văn Linh kết thúc chủ đề, tận tâm đưa một chiếc gối tới, kê vào sau lưng cho cô.

“Cô ngủ một lúc đi, chúng ta sẽ nhanh chóng tới nơi thôi. Tiếp theo đây, cô sẽ vô cùng bận rộn, nếu cô bằng lòng, có thể lựa chọn cách tin tưởng tôi.”

“Cảm ơn anh.” Thần Tinh nhắm mắt lại, xung quanh ngoài tiếng động cơ thì chỉ còn tiếng âm nhạc nhẹ nhàng, kích thích giấc ngủ cho người nghe.

Thần Tinh cố thử dỗ mình chìm vào giấc ngủ, đương nhiên không hề nhìn thấy Vũ Văn Linh có khoảnh khắc nào đó đã nhìn chăm chú vào khuôn mặt của mình, khóe môi cong lên để lộ nụ cười thâm sâu khó đoán.

Quay về thành phố H, vừa ra khỏi khu vực kiểm tra, phóng viên báo đài đã trực sẵn.

Điều này khiến Thần Tinh có phần bất ngờ, thế nhưng vì có Vũ Văn Linh đi cùng, nên cô dễ dàng rời khỏi nhanh chóng qua một lối đi an toàn.

Tại hầm chứa xe, lần này không còn bị ký giả theo sát, chỉ có lái xe của Thần Đỉnh, Tiểu Lý cùng trợ lý đặc biệt Vương Đại Vy đang chờ cô.

Vì có Vương Đại Vy, Vũ Văn Linh cũng không đi theo nữa, chỉ mỉm cười rồi cáo từ. Bóng Vũ Văn Linh dần khuất, Vương Đại Vy bắt đầu báo cáo tình hình mọi chuyện với Thần Tinh.

https://thuviensach.vn

Cho dù không hiểu chuyện thương trường, nhưng qua bài báo cáo, Thần Tinh có thể nhận ra Thần Thị đang gặp nhiều bất lợi.

Chưa nói đến việc cạnh tranh ngầm giữa công ty bất động sản Vĩnh Hòa vẫn chưa có hồi kết, chỉ riêng sự cố nghiêm trọng xảy ra trong dự án lần này, các công tác bồi thường rất lớn. Chính vì vậy, Lăng Thị tuyên bố thu mua Thần Thị, một trong những điều kiện được đưa ra chính là Lăng Thị sẽ gánh vác những trách nhiệm cần thiết. Như vậy, các cổ đông trong Thần Thị sẽ ủng hộ việc thu mua này của Lăng Thị.

Vương Đại Vy tận dụng khoảng thời gian trên xe, báo cáo một mạch hết những hiện trạng tồn tại của Thần Thị hiện nay, thấy Thần Tinh vẫn còn chìm trong im lặng, Đại Vy liền hỏi "Tiểu thư, bây giờ, cô xem liệu có phải triệu tập một cuộc họp các cổ đông lớn không?"

Thần Tinh cau chặt đôi mày, nói "Giúp tôi hẹn lịch gặp Lăng Điền."

"Tiểu thư... Dạ được, tôi sẽ giúp cô hẹn gặp Lăng tổng, về phía các đổng sự, tiểu thư chuẩn bị gặp Lăng tổng rồi mới giải quyết sao?"

Thần Tinh lặng lẽ gật đầu.

Vương Đại Vy không nói thêm, bấm di động gọi điện thoại cho Nghiêm Khả, trợ lý của Lăng Điền.

Khi chiếc xe về tới Thần Thị, Vương Đại Vy đã gọi được điện thoại cho Nghiêm Khả, tuy Thần Tinh không biết đầu dây kia Nghiêm Khả nói những gì, thế nhưng qua những lời hồi đáp của Vương Đại Vy, cô biết hiển nhiên người ta không dự định hẹn gặp.

Quả nhiên, lúc cất di động, Vương Đại Vy tỏ ra rầu rĩ nói "Nhị tiểu thư, Nghiêm Khả nói Lăng tổng có việc bận, nếu cô có việc có thể truyền đạt lại cho cô ta."

https://thuviensach.vn

“Vậy thì không cần hẹn gặp nữa, hãy hẹn phóng viên tới cho tôi.”

“Nhị tiểu thư?”

“Hẹn phóng viên tới Thần Thị vào chín giờ sáng mai, tôi sẽ tuyên bố quyết định quan trọng của mình liên quan tới việc Lăng Thị thu mua Thần Thị.” Thần Tinh nói xong liền bước xuống xe đi vào tòa nhà “Giờ hãy đem báo cáo kinh doanh ba tháng gần đây của Thần Thị tới cho tôi xem.”

Vương Đại Vy đi trước dẫn đường, Thần Tinh đi thẳng lên tổng bộ quan trọng trên tầng thượng của Thần Thị.

Do tập đoàn liên tiếp gặp phải sự cố, cả đoạn đường đi lên, nhân viên đều tỏ ra ngao ngán, thậm chí có người còn công khai lên mạng tìm công việc mới. Vương Đại Vy nhìn thấy hết những điều này, đương nhiên cảm thấy bất mãn.

Phòng làm việc được trang trí khá đơn giản, trên bàn chỉ đặt một tấm ảnh.

Bức ảnh của hai mẹ con Thần Hy, mẹ Thần Hy rất xinh đẹp, năm đó lại môn đăng hộ đối với Thần Đỉnh, chỉ tiếc rằng bà lâm bệnh nặng, qua đời rất sớm. Nhìn bức ảnh này, Thần Tinh có thể hiểu trong lòng Thần Đỉnh, người mà ông yêu thương nhất vẫn là hai mẹ con Thần Hy.

Thần Tinh buồn bã ngồi xuống ghế, Vương Đại Vy đã rất nhanh mang chứng từ đến cho Thần Tinh.

Trước đống tài liệu khô khan, Thần Tinh chẳng hiểu cho mấy, Vương Đại Vy bất đắc dĩ phải gọi ba người trong bộ phận kế toán lên, nhanh chóng khiến bà chủ tân nhiệm đọc hiểu được những tài liệu này.

https://thuviensach.vn

Từ buổi trưa cho tới tám giờ tối, Thần Tinh mới miễn cưỡng hiểu được một vài vấn đề cùng hiện trạng của Thần Thị bây giờ.

“Nhị tiểu thư, có cần gọi đồ ăn tới không?” Vương Đại Vy ân cần đưa lời hỏi.

“Mọi người đã giúp đỡ tôi suốt một buổi chiều chắc cũng mệt cả rồi, gần đây có nhà hàng nào không? Tôi mời mọi người một bữa đơn giản nhé?”

“Có, gần đây có một nhà hàng, cảm ơn nhị tiểu thư!” Vương Đại Vy đại diện mọi người đáp lại, sau đó bảo mọi người quay về phòng làm việc thu dọn đồ đạc, mười lăm phút sau hẹn gặp tại tầng hầm.

Đợi tới khi phòng làm việc chỉ còn lại mỗi Thần Tinh và Vương Đại Vy, anh ta mới lấy một bức thư từ trong túi ra, đưa cho Thần Tinh nói “Nhị tiểu thư, đây là thư của cô.”

Thần Tinh nhận lấy, bên trong là một tập tiền “Nhị tiểu thư, đây là phí dụng trong công việc, vì Thần Thị, chúng ta sẽ phải mời rất nhiều người dùng bữa, số tiền này không thể thiếu được, bao gồm cả lương của tổng giám đốc trong đó luôn.”

“Cảm ơn, anh cũng thu dọn đồ đạc đi, lát nữa hẹn nhau ở hầm chứa xe.”

Vương Đại Vy đáp lại rồi lui ra.

Thần Tinh cất số tiền này vào trong túi, bên trong còn một bức thư, là tiền tiêu vặt mà Lăng Điền đưa cho cô trước đó. Thần Tinh nắm chặt phong thư mãi cho tới khi ngoài phong bì để lại vết móng tay khá đậm.

Lúc tám rưỡi, một đoàn năm người tới một nhà hàng với các món ăn Tô Châu chính hiệu, Vương Đại Vy thuần thục gọi vài món ăn, đều là những

https://thuviensach.vn

món chiêu bài của quán.

Lão Hứa, trưởng phòng kế toán rất thích hút thuốc, nhân lúc món ăn còn chưa được đưa ra đã vội vã châm thuốc, Thần Tinh sặc khói thuốc, xin lỗi rồi đi vào nhà vệ sinh một lúc liền bất ngờ chạm mặt Vũ Văn Linh đang đi lên cầu thang.

Thực là 'trùng hợp'.

Thần Tinh gật đầu thay cho lời chào, Vũ Văn Linh cũng mỉm cười coi như đáp lại, sau đó đi thẳng vào một căn phòng khác.

Sau khi nhìn bóng anh khuất sau cánh cửa, Thần Tinh chợt nhớ ra, trước đó còn chưa trả lại tiền khách sạn đã vay, thế nhưng, nếu vì chuyện này mà gõ cửa đi vào, phải chăng hơi đường đột?

Khi Thần Tinh quay ra từ phòng vệ sinh, căn phòng đó vẫn cứ đóng chặt.

Thần Tinh đành quay về phòng ăn, dùng cho xong bữa cơm cùng mọi người. Vương Đại Vy bảo lái xe Tiểu Lý đưa Thần Tinh về. Chỉ là lúc này trưởng phòng kế hoạch đã say tới độ bất tỉnh nhân sự, Tiểu Lý theo lệnh Thần Tinh đưa anh này về, Vương Đại Vy phụ trách đưa hai nhân viên kế toán khác.

Sau khi sắp xếp thỏa đáng, bốn người họ liền rời đi trước.

Thần Tinh định vẫy xe quay về biệt thự Thần Thị, thế nhưng đứng bên đường rất lâu chẳng gọi được chiếc xe nào. Khi cô chuẩn bị bỏ cuộc, ngồi lên xe bus đề về thì một chiếc xe đua màu bạc xuất hiện ngay trước mặt.

Chiếc xe hoàn toàn xa lạ, mãi cho tới khi mui trần bật ra, lái xe mỉm cười rạng rỡ, lúc này Thần Tinh mới phát hiện, là Vũ Văn Linh.

https://thuviensach.vn

“Thần tiểu thư, nơi này rất khó gọi xe, để tôi tiễn cô một đoạn.”

“Lại làm phiền Vũ Văn tiên sinh rồi.”

“Cô khách khí quá.”

Vũ Văn Linh cong miệng mỉm cười, chiếc xe từ từ rời khỏi.

Cả đoạn đường đi, Vũ Văn Linh không hề nói chuyện, chỉ khi đến biệt thự nhà họ Thần, lúc Thần Tinh xuống xe, đưa cho anh một phong bì, anh mới cười nói “Thần tiểu thư, tối nay nếu không phải vì món tiền phòng, e rằng cô sẽ không để tôi tiễn cô về đúng không.”

Nghe vậy, khuôn mặt Thần Tinh nóng bừng, cất tiếng nói “Tôi nghĩ, vào lúc mình vẫn còn tiền để trả nợ, trả tiền phòng cho anh trước vẫn là tốt hơn.”

“Lúc vẫn còn tiền trả nợ? Thần tiểu thư, tình hình Thần Thị có phải rất nghiêm trọng không?”

“Đúng vậy, không lạc quan cho lắm.”

“Thần tiểu thư, tôi đã nói rồi, cô có thể tin tưởng tôi, nếu cần tôi giúp, tập đoàn Thái Hưng sẽ không từ chối đâu.”

Nếu muốn tránh việc Thần Thị bị thu mua, dựa vào một tập đoàn hùng mạnh khác đích thực là một lựa chọn không tệ, chỉ là, bất cứ sự dựa dẫm nào đều sẽ kèm theo những điều khoản đặc biệt.

Vũ Văn Linh dường như nhìn ra được suy nghĩ này của cô, lại nói “Nếu có thể giúp Thần Thị vượt qua được khó khăn lần này, thứ mà Thái Hưng muốn chính là 5% cổ phần của Thần Thị. Như vậy, các cổ đông của tập đoàn Thái Hưng mới ủng hộ quyết định này được.”

https://thuviensach.vn

5% cổ phần để đổi lại Thần Thị khỏi bị Lăng Thị thu mua, đích thực là một điều kiện hợp lý, hơn nữa không phải kinh động đến các cổ đông của Thần Thị, cô cũng hoàn toàn có thể chuyển một phần trong số 11% cổ phần mà Thần Đỉnh để lại cho mình sang cho Vũ Văn Linh.

Sau đó, với 6% số cổ phần còn lại, đối với một tập đoàn Thần Thị đã được cổ phần hóa, cũng chẳng ai động chạm tới được chức vị chủ tịch hội đồng quản trị của cô.

“Thần tiểu thư, cô cứ nghĩ đi, ngày mai trả lời tôi cũng được.” Vũ Văn Linh lịch lãm nói, sau đó khởi động xe “Chúc cô ngủ ngon.”

“Cảm ơn Vũ Văn tiên sinh, tôi sẽ suy nghĩ thật kỹ về điều kiện của anh.”

Vũ Văn Linh mỉm cười, sau đó cho xe rời khỏi.

Trước biệt thự nhà họ Thần, chỉ có một mình Thần Tinh đứng đó.

Quay người đi vào tòa biệt thự, má Phùng trước kia thích xét nét mẹ cô liền bước ra “Nhị tiểu thư, cuối cùng cô đã về rồi. Phòng của cô đã được chuẩn bị, xin hãy đi theo tôi.”

Lời nói không còn sự bất kính trước kia, thay vào đó là sự nhất mực tôn trọng, niềm nở.

Cô hít một hơi thở sâu, bước vào trong biệt thự, sắc đêm mơ màng, nếu Lăng Điền đến gặp cũng chẳng muốn, vậy thì trong buổi họp báo ngày mai, cô phải chiến đấu oanh liệt một trận.

Cô cũng sẽ không cầu xin để được gặp anh.

https://thuviensach.vn

Cho dù có phải hỏi rõ một vài chuyện, cũng quyết không xây dựng trên cái giá của sự cầu cạnh.

Sáng sớm hôm sau, Thần Tinh thức dậy rất sớm, bước vào tập đoàn Thần Thị, chuẩn bị kĩ càng cho buổi họp báo.

Lúc chín giờ kém mười lăm, Vương Đại Vy đột nhiên chạy vào "Nhị tiểu thư, trợ lý của Lăng tổng, Nghiêm Khả nói muốn gặp cô."

"Nói với cô ấy, tôi chẳng có chuyện gì để nói với cô ấy cả."

"Nhị tiểu thư, chỉ nói vậy thôi sao?"

"Đúng thế."

Vương Đại Vy tỏ ra khó xử "Thế nhưng Nghiêm Khả là trợ lý đặc biệt của Lăng tổng, đứng từ góc nào đó thì ý của cô ấy cũng đồng nghĩa với ý của Lăng tổng."

"Cứ nói như vậy đi."

"Được thôi, nhị tiểu thư."

Mười phút sau, di động của Thần Tinh vang lên, Thần Tinh nhấc máy, đầu kia truyền lại giọng nói của Nghiêm Khả "Phu nhân, cô không gặp tôi là một hành động không sáng suốt."

"Hả? Vậy thì chuyện Lăng Điền thu mua Thần Thị là một hành động sáng suốt sao?"

"Phu nhân, cô mở cuộc họp báo lúc này không mang lại bất cứ lợi ích nào cho Thần Thị, hiện nay, chỉ có Lăng Thị thu mua lại Thần Thị thì Thần

https://thuviensach.vn

Thị mới có thể vượt qua được cửa ải khó khăn lần này, xin phu nhân hãy sáng suốt suy nghĩ.”

“Tôi hiểu rồi, cảm ơn cô, trợ lý Nghiêm, nhưng đối với chuyện của Thần Thị, tôi nghĩ tôi vẫn có quyền làm chủ.”

“Phu nhân, tôi biết cô đang tức giận vì Lăng tổng không gặp cô, thế nhưng xảy ra một chuyện lớn như vậy, Lăng tổng hoàn toàn không còn tâm trạng gặp cô, mong cô hãy thông cảm.”

“Đúng thế, tôi có thể thông cảm, thế nhưng ai có thể hiểu cho tâm trạng của tôi khi phải đối diện với việc bố tôi bị bức ép đến chết, tập đoàn của gia đình lại sắp bị người khác thâu tóm?”

“Phu nhân, đứng ở góc độ công việc, tôi vẫn hy vọng cô đừng cố chấp như vậy, đợi qua khoảng thời gian nữa, ông chủ sẽ quên đi những việc mà cô đã làm, đến lúc đó, cô vẫn có thể cứu vãn được cuộc hôn nhân của hai người.”

“Tôi biết được mình đang làm gì, tôi cũng hiểu có nhiều thứ đáng để níu kéo, có nhiều thứ lại không cần thiết. Nếu cô chỉ muốn nói những lời này, không còn chuyện nào khác, vậy thì tôi xin phép cúp máy.”

“Phu nhân, nếu cô đã cố chấp như vậy, tôi cũng không còn bất cứ biện pháp nào khác. Có điều, xin cô hãy nhớ rằng hiện nay cô vẫn còn là Lăng phu nhân.”

“Cảm ơn cô đã nhắc nhở.” Thần Tinh dập máy, khoảnh khắc đồng thời phát hiện ra bàn tay của mình đang run rẩy.

“Nhị tiểu thư...” Vương Đại Vy xuất hiện ngoài cửa phòng làm việc nói “Cuộc họp báo sắp bắt dầu rồi.”

https://thuviensach.vn

“Được, tôi sẽ xuống ngay.”

Thần Tinh lại gọi một cuộc điện thoại, tiếp đó, đi theo Đại Vy xuống phòng hội nghị đa năng.

Cũng chính trong cuộc họp báo này, cô đã công bố một quyết định quan trọng.

Quyết định này đương nhiên sẽ được đăng tin với tốc độ nhanh nhất, khiến Lăng Điền có thể nhìn thấy được tiêu đề bài báo cỡ lớn ở trang nhất tờ tin tức ngay tối nay, giống như khi anh đăng thông cáo sẽ thu mua Thần Thị, chỉ có điều cách nhau một ngày. Trong thông cáo báo chí Thần Thị tuyên bố hợp tác với tập đoàn Thái Hưng, tập đoàn Thái Hưng đầu tư vốn vào Thần Thị, đồng thời tiến hành điều tra toàn diện sự cố công trường nghiêm trọng trước đó, và bắt tay vào công tác bồi thường thiệt hại.

Lăng Điền nhếch miệng lên đầy hoàn mỹ, đẩy tờ báo sang một bên, Nghiêm Khả đứng gần đó, nói “Lăng tổng, có lẽ phu nhân đã bị mê hoặc trước những lời ngon ngọt của Vũ Văn Linh mà thôi.”

“Hưm, mê hoặc, hay là đã có chuẩn bị từ trước?”

“Nhìn phu nhân không giống như người hiểu rõ về thương trường.”

“Nhìn càng không giống, thì lại càng có khả năng mưu cao kế hiểm.”

“Vậy Lăng tổng, hiện nay chúng ta nên làm gì? Chuyện về Thần Thị nhất định phải có một giao phó rõ ràng trong cuộc họp cổ đông. Nếu đã không thể thu mua được Thần Thị, chúng ta phải làm sao mới có thể khiến các cổ đông hài lòng?”

“Cô ra ngoài chuẩn bị cho hội nghị ngày mai trước đi.”

https://thuviensach.vn

“Dạ, thưa Lăng tổng.” Nghiêm Khả nhìn Lăng Điền một hồi, rồi nhẹ nhàng lui ra ngoài phòng làm việc.

Lăng Điền rút một điếu xì gà ra, hai mày nhíu chặt, có thể nghe được bên ngoài truyền vào giọng nói của Nghiêm Khả “Tiểu thư, giờ Lăng tổng đang rất bận, cô không thể vào trong được.”

“Tránh ra.” Giọng nói ngông nghênh của Lăng Nguyên vọng vào.

“Á... tiểu thư.”

Sau tiếng kêu của Nghiêm Khả, Lăng Nguyên bỗng thét lên, bởi Lăng Điền đột ngột mở cửa phòng khiến cả người cô ngã vào trong.

“Anh trai!” Lăng Nguyên nắm chặt lấy vạt áo của Lăng Điền, ổn định lại dáng đứng, đưa lời oán thán.

"Anh trai, tại sao anh lại sầm mặt như vậy, thấy cô em xinh đẹp, đáng yêu lại hoạt bát này mà còn không vui sao?”

Lăng Điền chẳng buồn bận tâm, quay người bước vào phòng làm việc.

Lăng Nguyên bật cười hỉ hả, vẫn túm lấy vạt áo của Lăng Điền “Anh trai, anh yên tâm, tối nay em tới đây không phải vì thiếu tiền, hơn nữa cũng không hề gây họa.”

Cô ghé mặt lại gần nói ra câu này, mới nghe thấy giọng nói lạnh như băng của Lăng Điền vang lên “Có chuyện gì?”

“Anh trai à, chuyện lần đó là do em gây họa, chẳng có liên quan tới chị dâu đâu. Người ta đòi phải bồi thường du thuyền, chị ấy vì an toàn của em nên mới đem chiếc du thuyền của anh đi trao đổi.”

https://thuviensach.vn

“Anh trai, chẳng qua chỉ là một chiếc du thuyền thôi, em biết anh cũng không phải con người nhỏ mọn. Có điều anh đã mua lại nó với giá gấp đôi, anh trai, anh hào phóng một cách quá đáng đấy!”

“Anh nhắc nhở em rồi, đừng có động vào chiếc du thuyền đó.”

“Ba năm rồi. Chiếc du thuyền này cũng không phải chiếc trước kia, anh trai, anh đừng có ám ảnh mãi vậy, tốt nhất là nên quên cả đi.” Lăng Nguyên cuối cùng cũng không nhịn thêm được, quyết định đi thẳng vào vấn đề.

Cô thực sự không muốn nhìn thấy người anh trai duy nhất của mình lún sâu trong đám bùn quá khứ, cho nên mới nghĩ ra cách này. Bản thân cô còn nghĩ, trong lòng anh trai, cô chẳng thể sánh được với người con gái đã chết kia.

“Đi ra.”

“Lại bắt em đi, mỗi lần nói đến cô ấy, anh đều đuổi em đi! Em là em gái của anh mà còn không quan trọng bằng một người ngoài sao?” Lăng Nguyên thét toáng lên, nước mắt long lanh chỉ trực trào xuống “Anh trai, anh tỉnh táo lại đi, ba năm trước, lúc du thuyền phát nổ, cô ấy đã chết rồi. Bây giờ người có tên Vu Vãn Lai đó hoàn toàn không phải cô ấy. Lẽ nào anh muốn vì người con gái có khuôn mặt giống cô ấy mà ly hôn với chị dâu sao?”

“Chuyện của anh không cần em quan tâm.”

“Vậy chuyện của em, sau này anh cũng đừng có quản!” Lăng Nguyên giơ tay gạt nước mắt, tức khí đùng đùng.

Lăng Nguyên tiến lại gần Lăng Điền, lại nói, nhưng thanh âm như thể cầu xin “Anh trai, con người chị dâu thực sự rất tốt, ít nhất còn tốt hơn cái

https://thuviensach.vn

cô Vu Vãn Lai không rõ lai lịch kia. Tại sao anh phải gây với chị dâu tới mức này chứ?"

"Thần Thị đã khiến Lăng Thị chúng ta suýt nữa phá sản, em còn nói cô ấy rất tốt? Xem ra trong mấy ngày ngắn ngủi anh không có nhà, cô ấy đã cho em rất nhiều lợi lộc."

"Suýt nữa phá sản?" Lăng Nguyên có phần nghi hoặc, thế nhưng Lăng Điền không hề đáp lại.

Lăng Nguyên cũng chẳng quan tâm đến vấn đề này quá nhiều, giọng nói càng lúc càng thêm cầu cạnh "Anh trai, cứ coi như em xin anh đi, đừng có gây chuyện với chị dâu nữa được không? Em không muốn người khác thành chị dâu của em đâu."

"Chuyện của anh, anh tự biết cân nhắc, hơn nữa chuyện về chiếc du thuyền, anh không trách em, mấy ngày này, em ngoan ngoãn ở trong nhà, anh giải quyết xong việc của công ty sẽ nhanh chóng đưa em ra nước ngoài học tiếp." Lăng Điền dịu giọng, sau đó nhấc điện thoại gọi Nghiêm Khả.

"Em hy vọng anh có thể giải quyết chuyện với chị dâu thật thỏa đáng, dù gì em sẽ không đồng ý cho anh lấy Vu Vãn Lai, huống hồ cô ấy hiện đã là hôn thê của Vũ Văn Linh. Tuy em không hiểu chuyện trên thương trường, thế nhưng, anh nói Thần Thị liên lụy tới Lăng Thị, vậy còn tập đoàn Thái Hưng thì sao? Lẽ nào Vũ Văn Linh không hề nhúng tay vào sao?"

"Bảo Lão Trương đưa tiểu thư về."

"Dạ được."

Lăng Nguyên biết tính Lăng Điền, nên chỉ có thể phẫn uất đi theo Nghiêm Khả ra khỏi phòng làm việc. Lúc quay đầu lại nhìn Lăng Điền, trong lòng thầm nghĩ "Cho dù là Vu Vãn Lai hay là Lạc lạc, mình đều

https://thuviensach.vn

không muốn nhìn thấy bọn họ nữa. Thế nhưng anh trai với chị dâu cứ tiếp tục như thế này… Ừm, cần phải tăng thêm động lực. Sự việc cấp bách, mình đành phải dùng chút thủ đoạn thôi! Mình không tin không tác hợp được hai người này.”

Nghĩ vậy, Lăng Nguyên nở nụ cười đắc ý, ngoan ngoãn bước vào thang máy, lại bảo Nghiêm Khả không cần phải tiễn.

Làm những việc như vậy sao có thể để Nghiêm Khả đi theo được chứ?

Đương nhiên, Lão Trương có thể đi cùng, nếu không người anh trai ngang ngược của cô lại cho rằng cô bỏ nhà ra đi.

Giờ cô không thể gây loạn thêm được, điều mà cô cần làm chính là tác thành cho bọn họ mà thôi...

Kết thúc cuộc họp chiều, cuối cùng Thần Thị cũng đã có bước tiến đáng kể trong công cuộc vượt qua thử thách, ngày mai, nguồn vốn đầu tư của tập đoàn Thái Hưng sẽ tới. Như vậy ít nhất có thể khiến các cổ đông lớn trong nội bộ công ty thôi ý định để Lăng Thị thu mua công ty.

Bởi vì việc đầu tư vốn này mà chiều nay Vũ Văn Linh cũng tới Thần Thị, lúc mọi việc kết thúc đã là chín giờ tối.

“Được rồi, cuối cùng cũng đã hòm hòm.” Thần Tinh ngẩng đầu khỏi đống tài liệu, bận rộn cả một ngày trời khiến phần cổ cô đau nhức.

“Cùng dùng bữa tối chứ?” Vũ Văn Linh đóng tập tài liệu lại, hỏi.

“Được thôi.” Thần Tinh vừa thu dọn giấy tờ “Thực sự phải cảm ơn anh, vậy 5% cổ phần đợi phòng kế toán tổng kết xong, tôi sẽ nhanh chóng nhờ luật sư chuyển nhượng sang cho anh.”

https://thuviensach.vn

“Không vội, có thể giúp đỡ cô, tôi cảm thấy rất vui, rốt cuộc cũng không phụ lời ủy thác của bố cô.”

Vũ Văn Linh nhẹ mỉm cười, rồi hai người một trước một sau bước vào thang máy, Thần Tinh nghĩ một hồi, hỏi “Hay là chúng ta đi ăn ở nhà hàng gần đây? Thời gian cũng muộn rồi, anh nên quay về nghỉ ngơi cho sớm, sáng sớm ngày mai phải tiến hành cuộc họp cổ đông rồi.”

“Được, tôi biết gần đây có một quán ăn rất tuyệt, để tôi lái xe. “

“Được.” Thần Tinh không gọi Tiểu Lý, ngồi vào xe của Vũ Văn Linh, bỗng di động đột nhiên vang lên.

Nhấc máy, đầu bên kia truyền lại tiếng khóc của Lăng Nguyên “Chị dâu... hu hu... chị dâu...”

“Đừng khóc nữa, em sao thế?”

Tuy quan hệ giữa cô và Lăng Điền rất căng thẳng, thế nhưng theo bản năng, cô chẳng thể thờ ơ Lăng Nguyên được.

“Chị dâu, em đang ở quán bar, chị tới đón em có được không?”

“Em lại thiếu người ta cái gì hả?”

“Lần này không thiếu nhiều lắm đâu, chị tới đây thì biết, chị dâu, mau lên đi, hu hu...”

“Được rồi, chị sẽ tới ngay thôi, em phải mở máy, đến lúc đó, chị còn gọi cho em.”

Thần Tinh dập máy, ngoài mặt không thể tỏ ra bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

“Có chuyện gì sao?” Vũ Văn Linh xoay vô lăng, hỏi.

“Ừm, người bạn tôi xảy ra chút chuyện, bảo tôi tới quán bar Kim Ba.”

“Để tôi đưa cô đi.”

“Không cần đâu, anh vẫn chưa ăn cơm mà.”

“Không sao, quanh chỗ đó cũng rất nhiều đồ ăn.” Vũ Văn Linh lại mỉm cười, xoay chuyển vô lăng, nhanh chóng cho xe chạy tới Kim Ba.

Chiếc xe dừng lại trước cửa quán, Thần Tinh một mình bước vào bên trong.

Thiết kế quán bar này không tệ, cũng không quá ồn ào, nhưng lúc này người ra kẻ vào tấp nập. Muốn tìm Lăng Nguyên trong đám đông như vậy là một chuyện không hề dễ, huống hồ đèn điện nhấp nháy, nhập nhoằng khiến người ta hoa mày chóng mặt.

Thần Tinh gọi vào di động của Lăng Nguyên, vừa gọi xong liền thấy Lăng Nguyên xuất hiện bất thình lình ngay sau lưng mình “Chị dâu, cuối cùng chị đã tới.”

Khuôn mặt Lăng Nguyên đỏ hồng, trên người đầy mùi rượu, trong tay vẫn còn cầm một chai.

“Sao lại uống nhiều thế?”

Thần Tinh muốn lấy đi chai rượu trong tay Lăng Nguyên nhưng Lăng Nguyên lại thuận thế tựa vào bên vai cô lẩm bẩm “Chị dâu, tục ngữ có câu, nâng chén tiêu sầu, tối nay em muốn bản thân thật say, nhưng uống thế nào

https://thuviensach.vn

cũng không thể say được, có phải rượu này có vấn đề không? Chị dâu, chị thử xem nào?"

Nói xong, Lăng Nguyên đưa chai rượu tới bên miệng Thần Tinh. Vì không tránh kịp, Thần Tinh bị Lăng Nguyên chuốc cho một ngụm.

Rượu tây rất mạnh, nên Thần Tinh bật ho sặc sụa "Chị dâu, thế nào hả, có ngon không? Uống thêm ngụm nữa nhé?"

"Tiểu Nguyên, để chị đưa em về, đừng uống nữa."

"Chị nói chuyện thật cứng nhắc, giống hệt anh trai em."

Lăng Nguyên cằn nhằn, nhân lúc Thần Tinh lơ đễnh khi nghe thấy anh trai mình, lại chuốc Thần Tinh thêm một ngụm nữa.

Hai ngụm rượu mạnh cay nồng khiến Thần Tinh cảm thấy mặt mày nóng rát, cổ họng như muốn thét ra lửa, cực kỳ khó chịu, thế nhưng rốt cuộc cô cũng đoạt được chai rượu trong tay Lăng Nguyên.

"Ha ha, chị dâu, xem ra chị không giỏi uống rượu lắm." Lăng Nguyên cũng không giành lại chai rượu từ cô mà bám chặt lấy Thần Tinh. "Được thôi, em cũng uống nhiều rồi, dù gì cũng chẳng say được, vậy chị đưa em về nhà đi."

"Được, để chị đưa em về." Thần Tinh đỡ lấy Lăng Nguyên, gần như kéo cô ra khỏi quán bar.

"Này, xe em không ở đây mà ở cửa sau." Lăng Nguyên mơ màng lên tiếng.

Vừa đi tới chiếc xe, Lão Trương lập tức bước xuống.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư…” Lão Trương hiển nhiên không ngờ Thần Tinh cũng xuất hiện tại đây, lặng người một lúc mới lên tiếng “Phu nhân.”

“Chị dâu, đi cùng em, em không muốn quay về một mình, anh trai không có nhà, em sợ bóng tối…” Lăng Nguyên càng lúc càng tóm chặt lấy Thần Tinh, khiến cô chẳng thể nào thoát khỏi.

Công phu bám người, Lăng Nguyên xưng đệ nhị thì chẳng ai dám xưng đệ nhất, Thần Tinh đành theo Lăng Nguyên ngồi vào trong xe.

Nếu Lăng Điền không có nhà, cô đến biệt thự họ Lăng chắc cũng không sao cả. Có nhiều chuyện cũng phải nói cho thật rõ ràng.

Không biết do trong xe bật điều hòa ấm hay do chất men trong người, Thần Tinh chỉ cảm thấy toàn thân nóng nực, mãi cho tới khi xuống xe, gió lạnh thổi tới, trong người vẫn cứ nóng nực lạ thường, không hề tản đi, ngược lại càng lúc càng nóng hơn.

Lăng Nguyên vẫn cứ bám chặt lấy cô, thậm chí khi dì Tường tiến lại gần định đỡ lấy, Lăng Nguyên cũng gạt sang một bên “Tránh ra, tôi không muốn dì đỡ, vừa già vừa xấu. Tránh ra.”

Dì Tường thấy vậy vô cùng lúng túng, đành giương mắt nhìn Lăng Nguyên tiếp tục bám chặt lấy Thần Tinh “Chị dâu… em muốn chị đỡ em…”

Thần Tinh bất đắc dĩ phải đỡ lấy Lăng Nguyên, đi thẳng lên tầng, vừa định đỡ Lăng Nguyên vào trong phòng, Lăng Nguyên đột ngột kéo cô đi vào một căn phòng khác.

Đó chính là gian phòng thứ hai khi lên cầu thang, cũng chính là phòng của Lăng Điền.

https://thuviensach.vn

Ngay sau khi bị kéo vào trong, những gì cô thấy là màu xanh lam bao phủ, trong không khí tràn ngập mùi hương dịu nhẹ.

Mùi hương này càng khiến cả người Thần Tinh nóng bừng, dần dần cô cảm thấy có điều bất ổn, vừa định mở miệng nói gì đó, thế nhưng trước mắt đột nhiên tối sầm rồi ngã vật lên giường.

Lăng Nguyên vỗ tay, tiếp tục dùng tay áo che mũi, mỉm cười giảo hoạt lẩm bẩm "Đã xong!"

Tiếp sau đó, cô mới thu dọn mọi thứ rồi chậm rãi ra khỏi phòng.

Ở gần đó, trên con đường sáng trưng, ông anh trai vạn năng quý hóa của cô đã quay về.

Và màn kịch mà cô đã dày công chuẩn bị sắp sửa mở màn.

Sau đó Lăng Nguyên đi xuống cầu thang, ban đầu dì Tường còn thấy ngạc nhiên, giờ không dám nói tiếng nào, im lặng đứng sang một bên.

"Không được phép nói chị dâu đã quay về, nghe thấy chưa?"

"Dạ."

Dặn dò xong câu này, Lăng Điền cũng bước khỏi xe.

Lăng Nguyên mỉm cười ra ngoài đón anh trai, thấy vậy Lăng Điền cảm thấy khá bất ngờ.

"Anh trai, muộn như vậy rồi anh mới chịu quay về."

Lăng Điền chẳng thèm để ý, lại thấy Lăng Nguyên chủ động ôm lấy cánh tay mình nói "Anh trai, anh đã ăn tối chưa? Nếu chưa ăn, em sẽ làm cho anh

https://thuviensach.vn

vài món?”

Nghe câu này, Lăng Điền liếc mắt nhìn sang Lăng Nguyên. Cô em gái chẳng khác nào hỗn thế ma vương của anh sao hôm nay lại có phần quái dị thế nhỉ?

Trái lại, Lăng Nguyên càng cười rạng rỡ hơn “Anh trai, tay nghề của em mấy năm nay tiến triển mạnh mẽ. Em gái của anh không chỉ biết ăn chơi nhảy múa đâu. Hơn nữa, khoảng thời gian gần đây em đã gây quá nhiều tai họa, bữa tối hôm nay coi như em đền tội được không?”

Nghe mấy câu này rất hợp tình hợp lý, thế nên Lăng Điền cũng chẳng có lý do để mà từ chối.

Lăng Nguyên lập tức níu lấy Lăng Điền, hân hoan đi vào phòng ăn “Anh trai, đợi em đấy, không cho phép làm việc thêm nữa.”

Thấy Lăng Điền im lặng coi như mặc nhận, cô vui vẻ tiến vào phòng bếp.

Thực ra tay nghề của cô rất tệ, nhưng món mỳ hoành thánh đơn giản thì vẫn biết làm, nhanh chóng dùng những thứ đã chuẩn bị sẵn từ buổi chiều làm một bát.

Ngửi qua bát mỳ, Lăng Nguyên cười tít hai mắt như hồ ly. Đợi khi bê bát mỳ hoành thánh ra mới phát hiện Lăng Điền từ lâu đã không còn ở trong phòng ăn nữa.

Lăng Nguyên rất lanh lẹ, vội vã chạy ra ngoài phòng khách, thấy Lăng Điền đang ngồi trên sô pha, nhìn di động trầm ngâm.

Lăng Nguyên rón rén lại gần, đột nhiên thét lớn “Anh trai, em đã chuẩn bị xong bữa ăn tối tràn đầy tình yêu rồi.”

https://thuviensach.vn

Nói xong, liền bê bát mỳ hoành thánh tới trước mặt Lăng Điền "Anh ăn luôn lúc còn nóng đi, anh trai, mau nếm thử xem nào."

Lăng Điền nhận lấy, bát mỳ tuy trông không đẹp mắt, thậm chí mùi vị có thể nói là tệ, nhưng đây là lần đầu tiên cô em gái bảo bối của anh vào bếp nên anh không thể từ chối.

Nhìn anh trai ăn hết bát mỳ, Lăng Nguyên vui vẻ nhận lấy chiếc bát, đưa cho dì Tường, lại hỏi "Ăn có được không anh trai?"

"Được."

Lăng Nguyên lại càng cười tươi hơn "Anh trai, anh đi làm việc đi, em lên gác cùng anh."

Lăng Điền liếc sang Lăng Nguyên, tuy ánh mắt không sắc bén nhưng vẫn khiến Lăng Nguyên cảm thấy chột dạ "Anh trai, không phải anh nói em cả ngày không lo việc nghiêm chỉnh hay sao? Em nghĩ hay là để em vào Lăng Thị làm việc, tu tâm dưỡng tính có được không?"

Lăng Điền nhìn sang Lăng Nguyên, khoảnh khắc không biết tại sao, anh lại cảm thấy toàn thân nóng bức, giống như điều hòa ở phòng khách bật hơi nóng quá thì phải.

Anh quay người bước lên cầu thang, Lăng Nguyên cười tít mắt đi theo phía sau, khi Lăng Điền bước tới trước cửa thư phòng, cô liền chặn lại rồi nói "Anh trai, hình như anh rất nóng thì phải, có phải hôm nay đã quá mệt mỏi không?"

Lăng Điền cảm thấy lưng áo phía sau đã đầm đìa mồ hôi, thứ cảm giác này thật không ổn chút nào, lại thấy Lăng Nguyên dùng tay quạt mát cho mình "Anh trai à, hay là anh đi tắm trước đi."

https://thuviensach.vn

Lăng Nguyên cười tít mắt, chủ động đỡ lấy Lăng Điền, sau đó quay người đẩy cửa phòng ngủ ra, đưa Lăng Điền vào bên trong, chặn tầm nhìn của Lăng Điền, tiếp đó mở cửa phòng vệ sinh ra.

Tư duy của Lăng Điền bắt đầu hỗn loạn vì nóng nực, lúc này anh cần phải tắm ngay để gạt bỏ cảm giác nóng bức khó chịu trong người.

Mở vòi hoa sen, luồng khí nóng ngào ngạt khắp chốn, có thứ gì đó khiến anh bắt đầu mơ hồ, cảm giác mơ hồ này từ từ lan rộng, khiến tâm trí anh như bị nóng bức ăn mòn.

Nóng tới độ chẳng thể nào chịu đựng, thứ cảm giác nóng nực bất thường giống như có luồng khí dần dần đốt cháy ở vùng bụng dưới, thứ nóng nực mang theo cơn kích thích mãnh liệt, khiến anh đành phải chuyển vòi hoa sen từ nóng sang lạnh.

Thế nhưng, ngay cả dòng nước lạnh băng cũng chẳng thể gạt bỏ được thứ cảm giác nóng cháy như lửa trong người. Lăng Điền chỉ cảm thấy cứ tiếp tục ở lại không gian nhỏ hẹp thế này, anh sẽ phát điên mất.

Vội vã tắt vòi hoa sen, Lăng Điền tiện tay lấy chiếc khăn tắm cuốn quanh người rồi bước ra ngoài.

Vừa đi được vài bước, anh liền cảm thấy không khí trong căn phòng có chút bất ổn, nó nồng nặc mùi thơm lạ thường, đưa mắt nhìn ra, xung quanh toàn là màu xanh lam, trên chiếc giường lớn màu lam thấp thoáng một bóng hình.

Bóng dáng thấp thoáng đó, đối với anh mà nói giống như một mộng cảnh.

Anh đang nằm mơ sao?

https://thuviensach.vn

Nếu là mơ, chỉ chạm nhẹ vào, mọi thứ sẽ vỡ tan thành từng mảnh…

Lúc Thần Tinh tỉnh dậy chỉ cảm thấy toàn thân rã rời, đau đớn như rơi thành từng khúc, đầu cũng nhức mỏi, cô đưa tay sờ trán, muốn nhổm dậy nhưng phần eo bị ai đó ôm chặt. Theo ý thức cô nhìn về phía người đang ôm chặt lấy mình, kinh hãi tới độ suýt lăn khỏi giường.

Toàn thân cô từ trên xuống dưới lõa lồ không mảnh vải che thân, còn người đàn ông nằm cạnh chính là Lăng Điền.

Cô đưa tay vỗ mạnh lên trán, thử tìm một vài manh mối từ trong những kí ức vụn vặt tối qua, thứ hiện lên trước mặt chính là cảm giác ân ái khiến người ta mặt đỏ tía tai.

Đôi nam nữ trong cảnh ân ái đó chính là cô và anh.

Bây giờ, đôi tay anh vẫn ôm chặt lấy cô, tư thế này khiến cô nuốt trọn ý định thét lớn, cũng chính lúc này, cô nghe thấy tiếng mở khóa truyền vào.

Thần Tinh đẩy bàn tay Lăng Điền ra, trước khi anh kịp tỉnh lại, cô vội tóm lấy y phục tản mác bên cạnh nhanh chóng mặc vào, khi cánh cửa mở ra, Thần Tinh liền lập tức xông ra ngoài.

“Chị dâu...” Người bước tới chính là Lăng Nguyên với khuôn mặt tươi roi rói, toàn thân Thần Tinh lạnh buốt, đẩy tay Lăng Nguyên ra, định xông xuống nhà.

“Chị dâu, chị làm gì mà vội thế, tắm rửa sạch sẽ cái đã.”

“Tiểu Nguyên, lần này em thực sự quá đáng.”

https://thuviensach.vn

Lăng Nguyên bật cười ha ha, tiếp tục ngăn cô lại, cùng lúc ấy, sau lưng cô truyền lại tiếng bước chân, dần dần tiến sát lại, tiếp đó, Lăng Điền tách cô với Lăng Nguyên ra, cảm giác uy hiếp ập tới cuồn cuộn.

Thần Tinh cảm thấy cổ tay đau nhói, cả người đã bị Lăng Điền đẩy sát vào tường, khuôn mặt anh tức khí đùng đùng.

Đây là lần đầu tiên họ gặp nhau sau bao chuyện xảy ra, chỉ là không ngờ trong tình huống vừa lúng túng vừa ngần ngại thế này.

Lăng Nguyên hiển nhiên không thể ngờ Thần Tinh và Lăng Điền lại phản ứng như vậy, cô vội vã đứng lại gần, định đưa lời xoa dịu, thế nhưng lúc này bản lĩnh ăn nói của cô lại chẳng thể phát huy.

“Thì ra là vậy.” Lăng Điền nghiến răng, hai tay kẹp chặt phần cổ Thần Tinh “Trước đây đáng lẽ tôi phải hiểu rõ cô là loại đàn bà thế nào mới phải. Nhanh vậy mà đã qua lại được với Vũ Văn Linh, quả nhiên thủ đoạn khôn lường.”

Anh nghĩ mọi chuyện thành thế nào chứ? Lẽ nào anh cho rằng tối qua cô như vậy là tưởng anh là Vũ Văn Linh?

Lúc này Thần Tinh chỉ cảm thấy bàn tay Lăng Điền càng lúc càng siết chặt cổ mình, hô hấp cực kỳ khó khăn, giống như thể bất cứ lúc nào cũng có khả năng bị chặn đứng. Theo bản năng, Thần Tinh quờ quạng nắm lấy tay anh.

“Anh trai, anh làm gì thế, anh và chị dâu đã tới mức này sao?”

“Cút!” Lăng Điền quay người, giận dữ thốt lên một chữ.

“Anh trai! Em không tin chị dâu lại là người như thế, chuyện tối qua là do em sắp xếp. Em thực sự không hiểu, rõ ràng hai người đang tốt đẹp như

https://thuviensach.vn

vậy, sao anh lại không muốn bước ra khỏi cái vòng luẩn quẩn đó chứ?"

Giọng Thần Tinh khô khốc, cô nhìn Lăng Điền nói "Cho dù anh có tự cao tự đại, Thần Thị tuyệt đối không để Lăng Thị thôn tính. Tôi thậm chí chấp nhận lưỡng bại câu thương."

Lăng Điền buông tay siết chặt nắm đấm, quay người bước vào thư phòng.

"Chị dâu!" Lăng Nguyên thấy Thần Tinh quay người đi xuống cầu thang, vội chạy lên trước định kéo cô lại.

Thần Tinh dừng bước, nhìn Lăng Nguyên nói "Tiểu Nguyên, trước nay chị chưa từng mắng em chuyên gì, thế nhưng chuyện tối qua em thực sự đã sai rồi."

"Chị dâu, đúng là em đã sai, sai ở chỗ đã không hỏi ý kiến chị trước, nhưng mà em không muốn nhìn thấy chị với anh trai em đi tới bước đường này, càng không muốn để đám đàn bà xấu xa kia đắc ý."

Thần Tinh im lặng, bước xuống dưới nhà.

"Chị dâu, chị sẽ ly hôn với anh trai em sao?"

Cho dù không chỉ một lần suy nghĩ như vậy trong lòng, thế nhưng khi Lăng Nguyên nói ra khỏi miệng, Thần Tinh vẫn cứ chập choạng bàng hoàng.

Ly hôn?

Đúng, cuộc hôn nhân giữa cô và anh vốn dĩ chỉ là thứ trao đổi trên thương trường, trong đó, người thân cô đã qua đời hết cả, tranh giành chốn

https://thuviensach.vn

thương trường lại vô cùng phức tạp, cho nên có lẽ ly hôn chính là kết cục tất yếu.

Chỉ là, kết cục này đến quá nhanh lại mang quá nhiều phức tạp. Nghĩ vậy Thần Tinh nhanh chóng bước xuống nhà, không hề quay đầu nhìn lại.

Cho dù còn nhiều lời muốn chất vấn trực tiếp Lăng Điền, thế nhưng cô đã chẳng còn tâm trạng hỏi han gì nữa.

Mãi cho tới khi ra đến ngoài sân, gió lạnh bên ngoài ập tới, cô mới phát hiện trên người chỉ mặc một chiếc váy màu lam mỏng, thậm chí quên mất cả việc phải choàng chiếc áo khoác ra ngoài.

Chiếc váy màu lam này vốn không phải của cô, là của Lạc Lạc.

Nhưng tối qua thì sao? Chẳng lẽ cô đã trở thành thế thân của Lạc lạc?

Một đêm ân ái với tư cách thế thân thôi thì coi như cái giá sau cùng phải trả cho cuộc liên hôn này vậy, cũng coi như dấu chấm sau cùng cho cuộc hôn nhân bất hạnh.

Nghĩ vậy, nhưng Thần Tinh vẫn cảm thấy tột cùng đau đớn… Thôi không nghĩ miên man, Thần Tinh chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi biệt thự. Cả đoạn đường chẳng có ai ngăn cản, chỉ có gió lạnh vô tình lùa vào trong váy, rất lạnh.

Có lẽ, chạy nhanh hơn chút cô sẽ không còn thấy lạnh nữa. Thế nhưng từng cơn gió thổi tới như dao cứa lên mặt đau đớn. Phía sau có một chiếc xe vượt qua khiến cô chập choạng, suýt nữa thì vấp ngã.

Tiếng phanh xe vang lên, chiếc xe theo đó dừng lại trước mặt cô, cửa xe mở ra, người bước xuống chính là Hoàng Phủ Dịch.

https://thuviensach.vn

Mỗi lần gặp mặt người đàn ông này, cô gần như đều trong tình trạng thê thảm, lần này cũng không ngoại lệ.

Trong ngày đông băng giá thế này, nếu muốn nhanh chóng quay về công ty, không muốn chết lạnh, thì đón nhận sự giúp đỡ của anh là lựa chọn tốt nhất.

Ngồi vào trong, chiếc xe nhanh chóng phi xuống núi.

Trong xe rất ấm áp, thế nhưng lúc tới trung tâm thương mại gần nhất, Hoàng Phủ Dịch xuống xe, một thoáng sau mang tới cho cô một chiếc áo khoác dày dặn.

Chiếc áo khoác có màu trắng ngà, kiểu cách đơn giản.

“Cảm ơn anh.”

Hoàng Phủ Dịch nhẹ mỉm cười, lại đưa cô một suất ăn sáng.

Thần Tinh không từ chối, đưa tay nhận lấy, lúc cúi xuống Hoàng Phủ Dịch có thể nhìn thấy dưới mắt trái của cô có một nốt ruồi màu nâu nhạt, giống như hình giọt lệ.

Người già thường nói, người phụ nữ có nốt ruồi giọt lệ thường có trái tim mềm yếu, hay khóc.

Câu nói này có lẽ đúng, cũng khiến anh lần nữa gặp được một người con gái có nốt ruồi như vậy. Anh từng nghĩ, cả cuộc đời này, có lẽ chẳng thể tìm được người con gái có nốt ruồi giọt lệ thứ hai để bầu bạn trọn đời.

Thậm chí anh từng nghĩ, có nhiều chuyện, nếu không thể quên được, đành tìm lại kí ức mà thôi.

https://thuviensach.vn

Chiếc xe nhanh chóng dừng lại dưới tòa nhà Thần Thị, lúc Thần Tinh bước ra khỏi xe, liền nghe thấy giọng nói dịu dàng của anh "Mọi chuyện rồi sẽ tốt đẹp cả thôi."

Ánh ban mai buổi sớm chiếu lên bờ mi Thần Tinh, óng ánh bảy sắc cầu vồng. Mỗi ngày đều là một bắt đầu mới, chỉ cần không từ bỏ, có thể tận hưởng được niềm lạc quan, nhưng nếu bỏ cuộc, vậy thì tất cả sẽ kết thúc.

"Đúng thế, mọi chuyện rồi sẽ tốt đẹp cả thôi, cảm ơn anh lại giúp đỡ tôi lần nữa. Hy vọng, sau này tôi cũng có thể giúp được gì đó cho anh."

Đối với một vài người, cho dù nói bao nhiêu tiếng cảm ơn cũng không đủ biểu đạt lòng biết ơn, tuy rằng chưa chắc sau này cô có thể giúp được anh, thế nhưng nói ra câu này, cô cũng cảm thấy trong lòng thanh thản.

Hoàng Phủ Dịch mỉm cười hòa nhã, nhìn nốt ruồi giọt lệ nhạt dần theo nụ cười của Thần Tinh. Sau đó, từ một góc khác của tòa nhà Thần Thị có một chiếc xe màu trắng dần tiến vào…

Vu Vãn Lai đưa tay lướt nhẹ trên chiếc ly, móng tay quẹt lên để lại một đường rõ nét.

Mấy hôm nay, tình hình giữa Thần Thị và Lăng Thị rất căng thẳng, lại cộng thêm sự gia nhập của Thái Hưng, lập tức mọi chuyện trở thành tiêu điểm của giới truyền thông. Các báo đưa ra rất nhiều suy đoán, khiến tâm trạng Vu Vãn Lai chẳng thế nào bình thản thêm được nữa.

Gọi điện thoại cho Vũ Văn Linh, trợ lý của anh, Amy là người nghe, thanh âm rất cứng nhắc ý bảo hôm nay Vũ Văn Linh rất bận, sẽ chuyển lời rằng cô có gọi tới.

https://thuviensach.vn

Những lời này, trước kia khi còn là trợ lý của Vũ Văn Linh, cô vẫn thường xuyên sử dụng. Giờ bị người khác nói lại, cảm giác thực sự không vui chút nào.

Vu Văn Lai dập điện thoại, đứng lên, lệnh cho xe lao thẳng tới Thần Thị.

Ngồi trong xe, Văn Lai bắt đầu châm điếu thuốc đầu tiên, rồi điếu thứ hai… mãi cho tới khi trong xe nồng nặc mùi thuốc, mở cửa sổ ra, trong làn khói thuốc mờ ảo, cô thấy bóng dáng quen thuộc của Vũ Văn Linh, lúc này bên cạnh anh còn một người khác – Thần Tinh.

Văn Lai rút di động gọi Vũ Văn Linh, đây là số điện thoại riêng chủ yếu dành cho các khách hàng quan trọng, bình thường Văn Lai cũng ít khi gọi.

Vũ Văn Linh quả nhiên nhấc máy. Ngồi trong xe, Văn Lai có thể nhìn thấy anh đang khẽ dịch cơ thể sang một bên, nhận điện thoại, giọng nói cố ý nhỏ hẳn lại.

"Văn Lai à, có việc gì không?"

Trong lòng Vu Văn Lai trào dâng cảm giác chua xót. Cô rõ ràng là vị hôn thê của anh, từ khi nào lại trở thành xa lạ như vậy?

"Bây giờ anh có thời gian không?"

Im lặng trong giây lát, sau cùng cũng thấy anh lên tiếng "Được, em đang ở đâu?"

"Anh tiến lên phía trước vài bước, em đang ở trong xe."

Dứt lời cô thấy anh hướng ánh mắt về phía mình, tiếp đó, quay người nói vài câu cùng Thần Tinh, có thể nhìn thấy khuôn mặt mũm mĩm trẻ con của

https://thuviensach.vn

Thần Tinh khẽ gật rồi đi về phía khác, nơi nhộn nhịp nhất của giới thương nhân. Tối nay, xem ra thời gian cô có thể bên anh cực kỳ ngắn ngủi.

Sau khi Thần Tinh đi xa rồi, Vũ Văn Linh mới bước về phía Vu Văn Lai.

“Em có chuyện gì không?” Ngồi vào xe, thanh âm của Vũ Văn Linh vang lên mang theo không khí lạnh bên ngoài.

“Có chuyện.”

Cô tựa sát lại, nhìn chăm chú lên khuôn mặt anh, nói “Em đã làm theo những gì anh nói rồi. Em nghĩ, hôn lễ của chúng ta liệu có thể tổ chức vào tháng năm này được không?”

Tuy lời nói ra có ngữ điệu vô cùng bình lặng, nhưng trong lòng Vu Văn Lai lại cuồn cuộn trào sóng.

Tất cả mọi chuyện đã không giống như cô nghĩ nữa, cho dù chuẩn bị rất nhiều đường rút lui, kể cả lúc cô bất đắc dĩ phải đặt cược hết mọi thứ lên người Vũ Văn Linh, nhưng đến giờ đã chẳng còn đường lùi nữa.

Dứt lời Vu Văn Lai nhìn Vũ Văn Linh chăm chú, như thể muốn tìm thấy đôi phần an ủi từ nét mặt anh trước khi anh mở miệng đáp lại.

Thế nhưng, nét mặt Vũ Văn Linh vẫn cực kỳ bình thản “Đợi thêm hai tháng nữa, sau khi ổn thỏa mọi việc, chúng ta mới chuẩn bị được không?”

Chuyện mà cô vẫn luôn lo lắng, cuối cùng đã xảy ra.

“Wilson, kể từ khi em làm trợ lý cho anh, cũng đã mấy năm rồi, có vài việc, anh cứ nói rõ ra, em ngược lại không cảm thấy khó chịu lắm.” Thanh âm của Vu Văn Lai đã không còn bình tĩnh thản nhiên mà nhuốm màu đau khổ, chua xót.

https://thuviensach.vn

“Vãn Lai...”

“Có phải anh đã cảm thấy hai chúng ta đã không còn thích hợp?”

“Vãn Lai, em cũng biết rằng anh là người đàn ông rất coi trọng sự nghiệp.”

“Em biết chứ, cho nên, Thần tiểu thư có lẽ càng thích hợp với anh hơn, đúng không?”

“Vãn Lai.” Lại lần nữa gọi tên cô, chỉ là lần này, đôi mày Vũ Văn Linh đã khẽ nheo lại.

“Tuy bên ngoài mọi người đều cho rằng Thần Thị lúc này ngoài mạnh trong chắc, bên cạnh căn cứ địa bao nhiêu năm tại đây, nếu tập đoàn Thái Hưng có thể thuận lợi trở thành cổ đông của Thần Thị, sẽ tạo nên bước phát triển mạnh cho Thái Hưng trong lĩnh vực nguyên vật liệu xây dựng, một mũi tên trúng hai đích, đúng không?”

Nghe vậy, Vu Vãn Lai lại nghĩ, có vài việc nếu đã chẳng thể tránh được, xúc động quá chỉ khiến bản thân đi nhầm nước cờ. “Wilson, thực ra, anh nên sớm nói cho em biết. Em sẽ tình nguyện làm mọi việc vì anh. Em cũng hiểu rõ, em không xứng với anh, dù là lúc nào em cũng không xứng.”

Nhắc tới chuyện đó, có thể coi là cuộc giao dịch, cộng thêm nét mặt đáng thương, giọng nói dịu dàng, Vu Vãn Lai khẽ ngả vào lòng Vũ Văn Linh.

“Dù thế nào em cũng luôn ủng hộ quyết định của anh, Wilson.”

“Vãn Lai, anh cần một chút thời gian, trong khoảng thời gian này, anh sẽ ra nước ngoài, sau khi trở về, anh sẽ cho em một đáp án hài lòng. Em cũng hy vọng tập đoàn Thái Hưng càng thêm lớn mạnh, phải không?”

https://thuviensach.vn

Vu Văn Lai thu người trong vòng tay anh, nghe câu này, khóe miệng nhếch lên thành một nụ cười lạnh nhạt.

Một chút thời gian?

Tuổi thanh xuân của phụ nữ có hạn, cô còn bao nhiêu ‘chút’ thời gian để chờ đợi anh chứ? Lúc này Vũ Văn Linh thốt ra lời hứa sáo rỗng này, tuyệt đối không phải vì còn tình cảm mà chỉ là kéo dài thời gian để tiếp tục lợi dụng mà thôi.

“Được. Em sẽ chúc phúc cho anh và Thần tiểu thư, còn về việc kết thúc mối quan hệ của chúng ta, mấy hôm nữa em sẽ tuyên bố với giới truyền thông, như vậy chắc tốt hơn.”

“Cảm ơn em, Văn Lai.”

“Chỉ cần anh vui vẻ, em bằng lòng làm tất cả mọi chuyện. Chỉ là về phía Lăng Điền, chưa chắc anh ấy đã dễ dàng từ bỏ Thần Tinh đâu?”

Vũ Văn Linh chìm trong im lặng, nhẹ nhàng vuốt nhẹ lên mái tóc dài bóng mượt, đen nhánh như tơ của Vu Văn Lai, giây phút đó Vu Văn Lai chỉ thấy sởn cả gai ốc.

“Wilson, nếu anh cần, thực ra, em có thể vì anh...”

“Em muốn quay về bên cạnh Lăng Điền sao?” Vũ Văn Linh dịu dàng lên tiếng, giọng nói không để lộ chút cảm xúc.

“Vì anh, chẳng có gì là không thể. Thế nhưng anh phải tin rằng, em chẳng có chút tình cảm nào với anh ta cả.”

https://thuviensach.vn

“Anh đương nhiên tin rồi, em có thể vì anh mà làm ra chuyện đó, anh còn có gì mà không thể tin em được chứ? Thế nhưng, lần này không cần đâu.”

“Wilson?”

“Em nhiệt tình như vậy, anh sợ hắn sẽ sinh nghi.”

“Thế nhưng, nếu có thể khiến anh ta sớm ngày ly hôn với Thần Tinh, em nghĩ đáng để thử.”

“Vãn Lai, không cần phải làm quá nhiều, chuyện Lăng Điền, em tạm thời đừng nhúng tay vào.”

Không ngờ anh lại bảo cô đừng nhúng tay vào? Là thực sự không muốn cô vì anh hy sinh quá nhiều, hay là đang sợ, ngộ nhỡ cô mềm lòng, sẽ quay lại giúp Lăng Điền đối phó anh?

Vũ Văn Linh, lòng dạ của anh thật sâu không thấy đáy. Không ngờ tình cảm đã trở thành vùng đất hoang vu, hoàn toàn trống rỗng.

Cho dù là Lạc Lạc của năm đó, e rằng cũng chỉ có được tình cảm của anh ta trong một khoảnh khắc nào đó mà thôi.

Vu Vãn Lai không nói gì thêm, chỉ tựa sát vào vòng tay ấm áp của Vũ Văn Linh. Vãn Lai nhẹ đặt ngón tay thon dài lên lồng ngực Vũ Văn Linh, trong lòng thầm nghĩ, nơi đó liệu còn vương chút ấm áp tình người.

Thần Tinh ngồi lặng lẽ trong quán ăn đợi Vũ Văn Linh quay lại. Bận rộn cả một ngày trời khiến cô tạm quên đi những chuyện đáng ngại xảy ra tối qua.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng muốn quên đi triệt để, có lẽ thời gian một ngày không đủ. Bởi vì cứ lúc nào rảnh rỗi, thứ mùi vị riêng thoảng ra từ cơ thể Lăng Điền như đang xâm chiếm tâm trí, khiến cô chẳng thể nào thoải mái.

Suốt cả ngày trời, cô bận rộn tới độ không có thời gian đi tắm qua, quần áo cũng chẳng kịp thay.

Bây giờ ngồi trong cửa hàng ấm áp, bỏ lớp áo khoác ngoài ra, cô lại càng cảm nhận được mùi vị đó như bóng với hình vây chặt lấy cô, chẳng thể phai mờ.

Thần Tinh vốn không phải là người có bệnh sạch sẽ nhưng cảm giác trên người lúc này khiến cô cực kỳ khó chịu.

Cô cúi đầu, uống một ngụm trà lớn, mùi hương trà thoang thoảng, sau cùng Thần Tinh vẫn quyết định mặc áo khoác vào.

Một lúc lâu sau Vũ Văn Linh mới nhẹ nhàng bước vào, theo cùng anh là mùi thơm rất nhẹ.

“Anh muốn ăn gì nào, tôi mời.” Gạt bỏ những suy nghĩ hỗn loạn trong đầu, Thần Tinh mỉm cười khẽ hỏi.

“Ha ha, muốn ăn đồ Thần tổng mời, xem ra cũng tốn không ít công sức.” Vũ Văn Linh ngồi xuống trước, những ngón tay thon dài từ từ lật giở cuốn thực đơn.

Một người đàn ông cao sang lại ngồi trong một quán nhỏ kiểu này thực có cảm giác không thích hợp cho mấy, thế nhưng Vũ Văn Linh vẫn thản nhiên như không, gọi một đĩa mỳ bò, món ăn chiêu bài của quán.

“Vậy cũng cho tôi một bát như thế.” Thần Tinh nhẹ nói với phục vụ quán. Lúc này đối với cô ăn cái gì không quan trọng, chỉ cần có thể nhanh

https://thuviensach.vn

chóng quay về tắm rửa mới là quan trọng nhất.

Hai bát mỳ được bê lên, mùa đông ăn mỳ nóng, cơ thể cũng theo đó mà ấm lên nhưng trái tim chẳng thể nào tăng nhiệt.

Trong không khí ngào ngạt, Thần Tinh nhìn ra ngoài tấm cửa sổ trong suốt, lập tức thấy một bóng dáng quen thuộc... là Hoàng Phủ Dịch.

“Làm sao thế?”

“Không sao cả, hình như nhìn thấy người quen thôi.”

“Cô quen người đó... Hoàng Phủ Dịch?” Vũ Văn Linh nhẹ nhàng hỏi, chẳng cần đợi Thần Tinh trả lời, ánh mắt cô đã cho anh đáp án.

“Tốt nhất đừng có quan hệ quá sâu sắc với người đó.” Ngữ khí Vũ Văn Linh bình thản nhưng lại mang theo vài phần cảnh cáo.

“Tại sao chứ?”

Cho dù cùng là lời cảnh cáo mà Lăng Điền đã từng nói trước đó, thế nhưng ở trước mặt Lăng Điền, cô chẳng bao giờ hỏi quá nhiều.

“Anh ta là một nhân vật rất lợi hại, vì người tình, sau khi ly dị vợ, anh ta đã khiến công ty anh trai vợ cũ phá sản. Chỉ trong vài năm ngắn ngủi, anh ta thậm chí còn quay lại điều hành tập đoàn Niệm Vũ với thành tích ngày càng đáng nể.”

“Thật sao?”

Một người đàn ông dịu dàng là thế, không ngờ lại có quá khứ phức tạp đến vậy.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh ăn hết số mỳ trong bát, khẽ chau đôi mày.

“Tôi cũng không rõ lắm về chuyện của anh ta, nhưng nghe người trong ngành nói, hình như anh ấy không hoàn toàn thuộc về chính đạo.”

“Ý của anh chính là anh ấy không làm ăn chân chính sao?”

Hoàng Phủ Dịch một mình đi vào rạp chiếu phim phía đối diện, ánh đèn ấm áp phả lên khuôn mặt anh, một người đàn ông dịu dàng là thế, cô chẳng cách nào nghĩ được anh lại làm ăn với phái hắc đạo.

“Tóm lại, đó là người không dễ dây đâu.” Vũ Văn Linh lấy giấy ăn, nho nhã lau miệng “Cô ăn xong chưa?”

“Rồi.”

Bước ra khỏi quán ăn, trung tâm thương mại vẫn rất đông đúc.

Chỉ là trong dòng người tấp nập đó, không còn bóng dáng lạc lõng kia nữa. Biết vậy nhưng Thần Tinh vẫn không kìm được nhìn về phía rạp chiếu phim lần nữa.

“Tôi tiễn cô về nhà nhé?”

“Không cần phiền phức vậy đâu, mấy hôm nay họp nhiều, anh nên về nghỉ ngơi sớm đi.” Thần Tinh mỉm cười, khéo léo đưa lời từ chối.

Vũ Văn Linh cũng không gượng ép, cùng Thần Tinh đi xuống hầm chứa xe, bên cạnh một chiếc xe đua màu đỏ đột nhiên phi tới. Tiếng phanh xe vang lên, vào lúc Vũ Văn Linh lịch lãm kéo Thần Tinh lùi lại, chiếc xe đã đỗ ngay trước mặt hai người.

https://thuviensach.vn

Cửa kính xe từ từ được hạ xuống, người lái chính là Lăng Điền, bên cạnh còn có một người phụ nữ tuyệt sắc.

Vũ Văn Linh trước nay sắc mặt điềm đạm, bây giờ không khỏi chau mày, tiếng cười bỡn cợt của Lăng Điền vang lên, đứng trong hầm xe, tiếng cười đó càng thêm vang vọng.

Lăng Điền xoay vô lăng, chuẩn bị rời khỏi nơi này. Nhưng chính lúc này, một cảnh tượng kinh điển diễn ra, một đám phóng viên nhanh chóng ào tới, chớp ảnh liên hồi.

Lần này, Vũ Văn Linh không hề kéo Thần Tinh ra sau lưng mình, ngược lại, Lăng Điền lại dừng xe, chắn ngang giữa Thần Tinh, Vũ Văn Linh với đám phóng viên đang lao tới như hổ vồ.

“Lăng tổng, Vũ Văn tiên sinh và Thần tổng, các vị đều ở đây à?”

Một kí giả đứng gần lanh lợi lên tiếng, các phóng viên phía sau cũng nhao nhao đưa lời “Lăng tổng, bên ngoài đồn thổi ngài với Thần tổng sắp ly hôn bởi những tranh chấp trên thương trường, xin hỏi tin đồn này có thật không?”

Lăng Điền nắm chặt vô lăng, cô gái tuyệt sắc khi nãy vốn tựa sát vào người anh, giờ thấy ống kính máy ảnh, liền ra sức thể hiện sức quyến rũ của bản thân.

Có một vài người phụ nữ thường không muốn bỏ qua cơ hội trở thành tâm điểm của đám đông, bởi vì những cơ hội này một khi đã mất thì khó lòng có lại được.

“Lăng tổng, vị này là?” Một phóng viên khác đã chộp được ảnh chân dung của cô gái này, lập tức truy hỏi.

https://thuviensach.vn

Đây là lần đầu tiên Lăng Điền xuất hiện trước báo đài kể từ khi bị thương phải ngồi xe lăn, không những tránh được lời đồn anh bị bán thân bất toại mà tình cảnh hiện nay thực là đề tài cực tốt để phát huy trí tưởng tượng phong phú của đám phóng viên.

"Các người nghĩ sao?" Lăng Điền liếc nhìn Vũ Văn Linh và Thần Tinh, khóe miệng cong lên nhưng chẳng biết có phải đang cười không.

"Liên quan tới cuộc hôn nhân giữa tôi và Steven, sau khi chúng tôi quyết định, nhất định sẽ cho các bạn một thông báo chính thức." Thần Tinh bất ngờ lên tiếng, ngữ khí cực kì bình tĩnh.

Đám phóng viên nghe vậy lập tức thay đổi đối tượng phỏng vấn.

"Thần tổng, liệu lúc nào thì có thể đưa ra tuyên bố chính thức?"

"Thần tổng, mối quan hệ hợp tác giữa cô với tổng giám đốc Vũ Văn là thuần túy chứ?" Một phóng viên không biết trời cao đất dày lên tiếng hỏi.

Nụ cười trên môi Lăng Điền càng lúc càng đậm hơn, anh đột nhiên mở cửa chiếc xe, vội vã bước xuống, đi tới trước mặt Thần Tinh ôm chặt lấy cô. Vũ Văn Linh định ngăn lại, nhưng Lăng Điền đã nhẹ nhàng hất tay, nói nhỏ chỉ đủ để hai người họ nghe thấy "Hiện nay cô ấy vẫn còn là vợ tôi."

Thần Tinh bị Lăng Điền kéo đau, định đẩy tay anh ra, nhưng Lăng Điền quá khỏe, lại cúi thấp xuống thì thầm bên tai cô "Nếu muốn ngày mai cùng tôi xuất hiện trên đám báo lá cải thì cứ tiếp tục phản ứng đi."

Ánh đèn flash bao trùm lên hai người họ, tư thế lúc này trông rất ân ái, hạnh phúc, thế nhưng tất cả chẳng qua chỉ là giả dối.

"Trợ lý Lâm, tối nay tôi không đi gặp khách hàng nữa, phiền cô thông báo lại với họ một tiếng."

https://thuviensach.vn

Cô gái tuyệt sắc thoáng lặng người, vài giây sau mới phản ứng lại "Dạ vâng."

Sau đó, cô vội vã xuống xe, chạy về phía cửa thang máy.

Lăng Điền đưa Thần Tinh lên xe, liếc mắt nhìn Vũ Văn Linh nói "Wilson, sau này đừng bàn chuyện công việc muộn như vậy, tránh để đám phóng viên viết bài bừa bãi, không tốt đâu."

Vũ Văn Linh mỉm cười không nói, Lăng Điền lại quay đầu nói với đám phóng viên "Chuyện tối nay, tôi không hy vọng nhìn thấy những bài báo sai sự thật xuất hiện, chốc nữa tôi sẽ bảo trợ lý thông báo với mấy vị tổng biên tập."

Nghe câu nói này của Lăng Điền, đám phóng viên thôi không chụp ảnh nữa.

Lăng Điền lập tức xoay vô lăng, cho xe chạy ra khỏi hầm bằng tốc độ tên lửa.

Tốc độ lái xe rất nhanh, con đường trước mặt lại không hề vắng vẻ.

"Nếu không còn việc gì khác, xin anh dừng xe lại."

Thần Tinh cố giữ giọng thật bình tĩnh, cô phát hiện ra trước mặt Lăng Điền, mọi trấn tĩnh của cô đều là vô hiệu.

"Ha ha, cô sợ rồi sao? Yên tâm đi, lần này thắng xe và đệm rất an toàn, sẽ không xảy ra vấn đề gì đâu."

Lăng Điền mỉm cười nhắc tới lần tai nạn xe trước đó đầy ẩn ý.

https://thuviensach.vn

Vụ tai nạn xe tuy rằng Thần Tinh cũng có nghi ngờ, nhưng sau tai nạn, Lăng Điền cố tình không nhắc tới, khiến cô dù muốn hỏi cũng chẳng có cơ hội. Lúc này anh nhắc lại khiến cô ý thức hình như còn có ẩn tình nào đó.

"Vụ tai nạn đó là do người khác cố tình tạo ra?"

Nụ cười vẫn còn nguyên trên môi Lăng Điền, thế nhưng nó đã trở nên lạnh giá hơn cả băng tuyết.

"Tai nạn bất ngờ, một lần là đủ, hôn nhân bất ngờ, cũng chỉ một lần mà thôi."

"Đúng thế, hôn nhân giữa tôi với anh là nằm ngoài ý muốn, tôi sẽ nhanh chóng nhờ luật sư chuyển bản thảo thỏa thuận ly hôn sang."

"Cô vội vã đến vậy sao?" Lăng Điền hỏi một câu, sau đó đạp chân ga, tốc độ gia tăng thậm chí có thể nghe được tiếng gió ma sát xèo xèo bên tai, cực kỳ căng thẳng.

"Anh chẳng phải cũng rất vội vã muốn nuốt trọn Thần Thị hay sao? Còn nữa, cái chết của bố tôi liệu có liên quan tới anh?" Lời Thần Tinh vừa dứt, sắc mặt Lăng Điền tức thì sầm lại, chiếc xe nhanh chóng rẽ vào đường núi.

"Thần Tinh! Việc cô tự cho mình thông minh khiến tôi phát ngán, bố cô và cả Thần Thị đều không đủ tư cách để tôi phải tốn công tốn sức đối phó như vậy." Ngữ khí Lăng Điền đầy khinh miệt.

Đường núi hẻo lánh lại âm u, thi thoảng mới thấy một cột đèn. Trước bóng đêm u tối luôn khiến con người ta cảm thấy hoảng sợ, hãi hùng.

"Anh muốn đi đâu?"

https://thuviensach.vn

Đây chắc chắn không phải đường về hoặc đường tới khu trung tâm thương mại sầm uất.

Lăng Điền thôi không cười nữa, tiếp tục lái xe. Thần Tinh cũng chỉ có thể mím môi chìm trong im lặng.

Bây giờ tiếp tục hỏi cũng chẳng có nghĩa lý gì, kêu dừng xe hay phản kháng càng vô ích. Sau một tiếng phanh xe, ô tô rốt cuộc cũng dừng lại. Thần Tinh lặng lẽ ôm chặt lấy thứ duy nhất có thể 'tự vệ' lúc này.

"Cô cũng to gan ra phết." Lăng Điền buông tay khỏi vô lăng, liếc mắt nhìn về phía Thần Tinh.

"Ở cạnh anh, tự nhiên sẽ được huấn luyện cho to gan hơn."

"Đích thực là vậy, cô rất to gan, ngay cả tôi ban đầu cũng không hề nhìn ra." Lăng Điền tiến sát lại gần khiến Thần Tinh bất giác lùi lại phía sau, đột nhiên ghế tựa ngả ra, cả người cô cũng theo quán tính ngã xuống. Thay đổi đột ngột này khiến Thần Tinh không kịp phản ứng, chỉ có thể dùng chiếc túi trong tay đập về phía Lăng Điền. Nhưng Lăng Điền đã nhanh tay tóm được, vứt sang một bên, lại đè cả thân mình lên người cô.

"Anh muốn làm gì hả?"

"Cô nghĩ tôi muốn gì? Tiểu Nguyên trước nay không bao giờ bận tâm đến chuyện của người khác, tối qua..."

"Anh cho rằng chuyên hôm qua chính là mưu kế của tôi?"

"Nếu không thì sao chứ?"

"Lẽ nào đến tận lúc này, anh vẫn cho rằng tôi có ý đồ với anh?"

https://thuviensach.vn

“Thần Đỉnh giỏi nhất là mưu toan hại người, cô là con gái ông ta, đương nhiên cũng sẽ kế thừa chút bản lĩnh đó?” Lăng Điền vứt ra một câu, lại bóp chặt chiếc cằm của Thần Tinh “Thứ mà các người muốn chẳng phải chính là khiến Lăng Thị phá sản hoàn toàn hay sao? Nếu vậy, tôi và cô cũng có thể làm một cuộc giao dịch. Cô tiếp tục đóng vai Lăng phu nhân, Thần Thị hợp nhất dưới trướng Lăng Thị. Đây chính là lựa chọn tốt nhất của cô lúc này. Cô cho rằng Vũ Văn Linh hồ đồ vì tình rồi sao?”

Giọng Lăng Điền càng lúc càng nặng nề, đôi môi tuyệt mỹ không ngờ chỉ toàn thốt ra những lời vô tình, độc địa.

Thần Tinh khẽ bật cười nói “Luôn miệng nói Thần Thị không xứng để anh đối phó, giờ xem ra Lăng tổng, anh đã hồ đồ vì tiền tài, lợi ích rồi đó.”

“Thần Tinh!” Lăng Điền bóp chặt cằm cô, nhưng chẳng thể nào khiến Thần Tinh thôi nhìn anh bằng ánh mắt ngày càng sắc bén.

Người phụ nữ này vốn luôn có ánh mắt hiền hòa, nhưng sao lúc này ánh mắt cô lại lạnh lùng sắc bén đến thế? Nhìn nụ cười lạnh lùng trên môi cô, Lăng Điền càng lúc càng không thể chịu đựng thêm được nữa.

“Mỗi người đều phải trả giá cho những việc mình đã gây ra. Lăng tổng, anh cũng không ngoại lệ. Giữa tôi và anh, từ sau tối nay cũng không còn bất kỳ quan hệ nào.” Thần Tinh lạnh lùng buông tiếng, vào lúc Lăng Điền khẽ buông lỏng bàn tay, cô đột nhiên đẩy anh sang một bên, bước xuống khỏi xe.

Vào lúc đẩy anh ra, cô mới cảm nhận đôi tay mình đã lạnh băng. Trên người cô lại chỉ có mỗi chiếc áo khoác màu trắng ngà, làm sao có thể chống lại được những cơn gió gào thét giữa núi lúc đêm khuya?

Thế nhưng cô không thể quay đầu, bởi nếu quay đầu sẽ chỉ có thể lằng nhằng không dứt ra nổi. Bởi lẽ anh đã phủ nhận việc có liên quan tới cái

https://thuviensach.vn

chết của bố cô và hành vi không từ thủ đoạn thôn tính Thần Thị. Thế nên giờ cô có chất vấn cũng chẳng đem lại kết quả.

Cô nên sớm hiểu rằng, bất cứ ai đứng trước lời chất vấn như vậy, cho dù có thực sự gây ra cũng sẽ phủ nhận. Lăng Điền cũng không ngoại lệ.

Vậy nhưng, tại sao lúc trước, cô vẫn luôn muốn hỏi thẳng anh chứ?

Lẽ nào bởi vì cô vẫn không tin anh có thể gây ra những chuyện thế này?

Giờ mọi hành vi của anh đều khiến cho suy nghĩ ban đầu ấy của cô trở nên nực cười.

Và bản thân cô, ngay từ đầu đã là một trò cười rồi.

Khẽ lắc đầu, Thần Tinh nhanh chóng rảo bước chân. Con đường phía trước chỉ có thể dựa vào chính mình, từng bước tiến lên phía trước, cho dù bốn bề tối tăm, lạnh giá, cho dù sợ hãi, cô cũng không thể quay đầu.

Không biết đi bao lâu, phía trước chưa ra đến đường xuống núi, phía sau cũng chẳng truyền lại tiếng động cơ, Lăng Điền có lẽ sẽ ở lại trên núi. Bởi vì một người ngông cuồng tự đại như anh, không thể đoạt được thứ mình mong muốn là một đòn giáng mạnh.

Đường núi rất yên tĩnh, ngoài tiếng gió ra, chỉ còn nghe thấy tiếng cây lá xào xạc. Dần dần Thần Tinh có cảm giác dường như có một thứ âm thanh đáng sợ.

Thần Tinh sợ hãi rảo bước nhanh hơn, tuy bản thân không tin chuyện ma quỷ, nhưng ở trong hoàn cảnh thế này, chẳng ai là không thấy sợ hãi.

Tiếng động lạ thường càng lúc càng gần, Thần Tinh bắt đầu cắm đầu chạy. Tiếng động lạ càng lúc càng tiến gần, thậm chí còn kèm theo tiếng

https://thuviensach.vn

gầm gừ trầm đục. Thứ âm thanh này Thần Tinh không hề xa lạ, thậm chí còn là thứ âm thanh đáng sợ nhất đối với cô... tiếng chó sủa.

Thần Tinh quay đầu, dưới ánh đèn mờ ảo, một con chó hoang đang quắc mắt nhìn cô. Thấy cô quay đầu, nó nhào tới định đè lên người cô.

Thần Tinh hoang mang quay đầu, cố gắng để bản thân không gào thét, chạy nhanh xuống núi. Tốc độ chạy của chó hoang rất nhanh, dù trốn tránh thế nào cũng chẳng thể chạy thoát.

Khi con chó hoang xà tới, Thần Tinh chỉ có thể tháo giày, ném về phía con chó. Hành động này tuy có thể tấn công con chó, nhưng càng khiến nó điên cuồng hơn trước.

Cô có thể cảm nhận bàn chân mình đang bị con chó hoang cắn lấy, nỗi đau dữ dội trào dâng, khiến Thần Tinh choáng váng .

Trong đau đớn, Thần Tinh dùng chiếc túi trong tay đập mạnh về phía con chó hoang, chỉ thấy con chó hoang cắn chặt chiếc túi, vứt sang một bên, chuẩn bị cắn lấy cổ tay cô thì đột nhiên cô nghe thấy tiếng chó rít lên, sau đó lập tức bị đá sang một bên.

Bất luận là trong tiểu thuyết hay phim truyền hình, những lúc này thường xuất hiện anh hùng cứu mỹ nhân, thế nhưng khi xảy ra với cô thì câu chuyện chẳng còn hoàn mỹ, lãng mạn.

Bởi vì Lăng Điền không phải anh hùng, cô cũng không được coi là mỹ nhân.

Hơn nữa mới khoảng mười phút trước, cô và anh còn đang tranh luận nảy lửa.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh bóp chặt vết thương ở chân, chuẩn bị tiếp tục đi bộ xuống núi, nhưng Lăng Điền đột nhiên nắm chặt lấy tay cô "Cô vẫn cứng đầu vậy sao?"

Thần Tinh dồn sức giằng ra, chẳng những không thành công, ngược lại còn bị anh cúi xuống bế bổng lên.

"Mau thả tôi xuống, lẽ nào anh còn mong giữa chúng ta có bất cứ dây dưa?"

Lăng Điền khẽ dừng bước, phía sau, con chó hoang đã bò dậy, nhìn hai người bằng ánh mắt dữ dằn.

Qua bờ vai Lăng Điền, Thần Tinh thấy cảnh này, toàn thân run rẩy sợ hãi.

Bây giờ nằm trong vòng tay Lăng Điền, ít nhất đó cũng là một nơi an toàn, cô hà tất phải miễn cưỡng?

Nghĩ vậy, Thần Tinh có phần hôi hận vì đã nói ra câu khi nãy, may mà Lăng Điền không vứt cô lại, chỉ nhanh chóng nhét cô vào xe, lái xe xuống núi trước khi con chó hoang kia lại lần nữa nhào tới tấn công.

Cô không nhìn rõ sắc mặt của anh. Nhưng cho dù anh có tức giận đến đâu, nếu anh đã chịu lái xe đưa cô xuống núi, cô cũng không cần nhằn thêm nữa.

Chiếc xe lao đi với tốc độ rất nhanh, tiến thẳng tới một bệnh viện. Còn chưa kịp hiểu gì, Lăng Điền đã mở cửa xe "Tôi không hy vọng tối qua sẽ để lại chút hậu quả nào."

Ý của câu này đã quá rõ ràng, chỉ thấy khuôn mặt cô đỏ bừng, nhưng phần nhiều là do xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Cảm giác xấu hổ này theo cô vào trong vệnh viện, các y tá tiến lại gần, đoan chắc là Lăng Điền đã dặn dò từ trước, đưa cô một ly nước cùng một ít thuốc, đồng thời nhanh chóng xử lí vết thương dưới chân cho cô.

Bàn tay của y tá rất mềm, Thần Tinh bê cốc nước lên, nhìn số thuốc trước mặt, lập tức ý thức được đây là thuốc gì.

“Tiểu thư, cô mau uống đi.” Giọng cô y tá rất dịu dàng, đặt số thuốc kia vào tay cô.

Uống, đương nhiên phải uống rồi!

Uống rồi, có thể tránh được trường hợp không đáng có kia, cũng khiến cô và anh không còn chút dây dưa nào nữa.

Thần Tinh cầm viên thuốc, ngẩng đầu, xuống.

“Tiểu thư, vết thương của cô đã xử lý xong, may mà chỉ là vết thương ngoài da, tiêm một liều phòng dại là xong.” Giọng cô y tá rất dịu dàng “Người đưa cô đến là bạn trai cô à?”

Cô y tá quay người chuẩn bị tiêm thuốc, vừa hay nhìn thấy Lăng Điền bước từ ngoài vào.

“Anh ấy không phải bạn trai của tôi, cô mau tiêm thuốc đi.” Thần Tinh bình tĩnh đáp.

“Dạ.” Cô y tá tỏ ra nghi hoặc, nhẹ nhàng tiêm thuốc cho Thần Tinh

https://thuviensach.vn

4

Mưu tính

Hợp tác giữa Thần Thị và tập đoàn Thái Hưng tiến hành rất thuận lợi, việc Lăng Thị thu mua Thần Thị trở nên đặc biệt khó khăn.

Còn sự cố trên công trường trước đó, tuy rằng Thần Thị đã bồi thường một món tiền lớn, nhưng nhờ hợp tác với tập đoàn Thái Hưng, Thần Thị làm ăn thuận lợi như cá gặp nước trong ngành vật liệu xây dựng.

Lăng Thị trong một tháng nay gặp nhiều sóng gió, bởi vì quyết sách sai lầm của Lăng Điền, ứng trước khoản tiền vốn lớn cho Thần Thị dẫn tới việc vốn xoay vòng gặp vấn đề, lại xảy ra sự cố tại công trường của Thần Thị, Lăng Thị liền bị ảnh hưởng. Chính vì vậy Lăng Điền mất tín nhiệm trước các cổ đông lớn, tuy về cơ bản đã giải quyết xong, thế nhưng kết quả kinh doanh quý của Lăng Thị giảm rõ rệt càng khiến bên ngoài cho rằng Lăng Thị đang phải đối mặt với một nguy cơ lớn.

Những thông tin này đã chiếm quá nửa trang đầu của tờ báo kinh tế, trước khi cuộc họp cổ đông quý của tập đoàn Thái Hưng diễn ra, trên báo lại xuất hiện một thông tin ngoài luồng khá quan trọng… Vu Văn Lai một mình sang châu Âu thư giãn, nghi ngờ có rạn nứt trong chuyện tình cảm với Vũ Văn Linh.

Mặt khác, Thần Tinh đơn phương tuyên bố với giới truyền thông sẽ làm thủ tục ly hôn Lăng Điền, nguyên nhân là do tình cảm bất hòa.

Tất cả những tin này đã được đăng tải suốt cả nửa tháng nay, mãi cho tới đầu tháng tư mới dần lắng xuống.

https://thuviensach.vn

Mai chính là ngày Thần Tinh và Lăng Điền đi lĩnh giấy ly hôn tại văn phòng luật sư.

Thần Tinh ngồi trong phòng làm việc, lúc này một đống công văn đang chờ cô phê duyệt, công việc vất vả đến mức cô thường xuyên quên ăn. Hậu quả của việc đó là dạ dày của cô dạo này thường rất khó chịu. Thậm chí ngay cả lúc này, Thần Tinh thấy hơi mệt, tiện tay vơ vội một gói bánh quy, vừa ăn vừa làm.

Điện thoại vang lên, Thần Tinh nhẹ nhàng nhấc máy, đầu dây bên kia truyền lại giọng nói Vũ Văn Linh "Làm xong việc chưa?"

"Sắp xong rồi!"

"Chúng ta cùng đi ăn tối nhé!"

Sau sự việc xảy ra tại khách sạn, trước những lời mời của Vũ Văn Linh, ngoại trừ các buổi tiệc tùng công việc, đại đa số đều bị Thần Tinh từ chối.

Tối nay, đương nhiên cũng không ngoại lệ.

"Không cần đâu, lát nữa về nhà tôi sẽ ăn."

"Là thế này, bố tôi vừa tới thành phố H, muốn gặp cô một lần."

"Hả?"

"Đương nhiên chỉ để bàn công việc, năm phút nữa tôi sẽ đón cô." Lần này, Vũ Văn Linh chẳng để Thần Tinh kịp đưa lời từ chối.

"Vậy được."

https://thuviensach.vn

Năm phút sau, Vũ Văn Linh xuất hiện dưới tòa nhà, Thần Tinh ngồi vào, chiếc xe nhanh chóng lao tới một khách sạn cao cấp.

Bên ngoài cửa sổ lất phất những hạt mưa xuân. Cơn mưa xuân bất chợt khiến Thần Tinh cảm thấy có phần ướt át khi xuống xe vào khách sạn. Mãi cho tới khi gặp bố Vũ Văn Linh, Vũ Văn Ngạo, cô lại càng cảm thấy ẩm ướt khó chịu hơn. Đương nhiên chuyện này chẳng giấu được đôi mắt sắc bén của Vũ Văn Ngạo.

Vũ Văn Ngạo là người đàn ông trung niên, đầu đã hai thứ tóc, mặc bộ y phục truyền thống thời Đường. Ngay khi thấy Thần Tinh, hai mắt ông bỗng long lanh nước mắt, lúc bắt tay với Thần Tinh, bàn tay ông thoáng run.

"Chủ tịch Vũ Văn, xin chào ngài."

"Bố à, đây chính là Thần Tinh."

"Cháu chính là con gái của Quý Yên?" Vũ Văn Ngạo mấp máy bờ môi, nhẹ hỏi.

"Dạ vâng."

"Tốt, tốt..." Vũ Văn Ngạo vỗ nhẹ tay Thần Tinh nói "Đã lớn thế này rồi sao, đã thành cô gái trưởng thành rồi!"

Vũ Văn Ngạo buông tay Thần Tinh, hai mắt thoáng hiện chút lạc lõng "Trông cháu rất giống với mẹ, mẹ cháu..."

Vừa nói tới đây, Vũ Văn Ngạo đột nhiên dừng lại, lặng lẽ nhìn Thần Tinh, Vũ Văn Linh đỡ Vũ Văn Ngạo nói "Bố à, mau ngồi xuống đi."

Vũ Văn Ngạo liền ngồi xuống, Vũ Văn Linh lại dặn dò nhân viên phục vụ đưa đồ ăn lên.

https://thuviensach.vn

Các món ăn nhanh chóng được bày ra, sau đó nhân viên phục vụ lui ra bên ngoài, trong phòng chỉ còn lại ba người.

Nhiệt độ trong phòng lúc này rất cao, Thần Tinh cởi áo khoác ngoài, bên trong là một bộ váy màu trắng, chiếc vòng ngọc trên tay óng ánh dưới ánh đèn.

Vũ Văn Ngạo chăm chú nhìn chiếc vòng, chăm chú đến mức chẳng để ý rằng Vũ Văn Linh đang múc canh cho mình.

"Bố à." Vũ Văn Linh khẽ gọi, Vũ Văn Ngạo lúc này mới định thần, theo phản xạ đưa tay ra đỡ, nhưng chỉ khiến bát canh sánh ra ngoài đôi chút.

"A Linh…" Vũ Văn Ngạo nhận ra sự thất lễ của mình, liền cầm khăn lau nhẹ chỗ cổ tay áo, nhưng ánh mắt vẫn nhìn mãi về phía cổ tay Thần Tinh.

Cho dù cúi đầu dùng bữa, lúc này Thần Tinh cũng nhận ra ánh mắt của Vũ Văn Ngạo, cô nhìn chiếc vòng tay, ngẫm nghĩ một hồi nói "Chủ tịch Vũ Văn, ông rất thích chiếc vòng này sao?"

"Chiếc vòng này là thứ mẹ để lại cho cháu đúng không?" Vũ Văn Ngạo than dài một tiếng sau đó mới nhẹ hỏi.

"Dạ vâng." Thần Tinh nghe người khác nhắc tới mẹ, bất giác trong lòng dâng lên chút xót xa, chỉ là niềm xót xa đó được giấu trong một góc khuất nhất, không để ai nhìn thấy, thi thoảng mới nhói lên một cái mà thôi.

Vũ Văn Ngạo không nói gì thêm, mãi lâu sau ông mới than dài một tiếng tháo cúc áo, lấy ra một sợi dây chuyền.

Hành động cùng ánh mắt của ông chứng tỏ dường như ông rất trân trọng sợi dây này. Thần Tinh phát hiện ra sợi dây này cùng một chất ngọc với

https://thuviensach.vn

chiếc vòng mẹ để lại, đều là ngọc trắng, trong suốt, mịn trơn.

Vũ Văn Ngạo đặt sợi dây trong lòng bàn tay, đôi mắt bắt đầu phủ một lớp sương "Sợi dây chuyền này cùng chiếc vòng cháu đang đeo vốn là một đôi."

Vũ Văn Ngạo nói xong, bàn tay cầm sợi dây chuyền siết chặt như thể những hình ảnh khó quên trong kí ức từ từ hiện lên trước mắt.

Trong căn phòng yên tĩnh, ngoại trừ Vũ Văn Ngạo, tất cả đều chìm trong im lặng. Bởi họ có thể nghe ra ẩn ý trong câu nói của Vũ Văn Ngạo. Xem ra những hồi ức đó không chỉ đơn giản là hoài niệm.

"Chúng vốn là một đôi, ta thậm chí từng cho rằng con người cũng có thể thành cặp, thế nhưng không ngờ, mẹ cháu sau cùng lại yêu và lựa chọn Thần Đỉnh…" Ngữ khí Vũ Văn Ngạo buồn bã khiến Thần Tinh cau chặt đôi mày.

Tình cảm mẹ dành cho Thần Đỉnh, Thần Tinh đã chứng kiến từ khi còn nhỏ. Nhưng khi nghe những lời này của Vũ Văn Ngạo, lẽ nào trước đó, giữa mẹ và Vũ Văn Ngạo cũng có chút dây dưa tình cảm?

Chiếc vòng và sợi dây chuyền đích thực được làm từ cùng một chất liệu... mỗi một đường vân gần như đều tương tự, vậy nên cô không thể không tin rằng những lời Vũ Văn Ngạo nói là thật.

"Tiểu Tinh…" Vu Văn Ngạo ngước mắt nhìn thẳng về phía Thần Tinh đang ngồi đối diện "Thực ra nếu năm đó ta không nghĩ đơn giản, có lẽ mọi chuyện đã khác. Chỉ là hồi ấy, ta luôn cho rằng trước tiên phải gây dựng sự nghiệp, sau đó mới thành gia lập thất, như vậy đối với ta hay mẹ cháu đều tốt. Thế nên ta quyết định ra nước ngoài du học, sau cùng lại tạo thành sự chia lìa của mẹ cháu và ta. Tới lúc này, tuy rằng sợi dây chuyền và chiếc vòng đã tương ngộ, chỉ là người xưa đã không còn nữa…"

https://thuviensach.vn

Nói hết câu Vũ Văn Ngạo dường như rất xúc động, đưa tay lên gạt đi giọt lệ vương bên khóe mắt, than dài một tiếng rồi đưa sợi dây chuyền cho Thần Tinh "Giờ mẹ cháu đã mất, sợi dây này ta giữ lại cũng chẳng nghĩa lý gì, chi bằng giao lại cho cháu. Cháu hãy giữ cả hai đi."

Thì ra những lời Vũ Văn Linh nói, vì Thần Đỉnh, Vũ Văn Ngạo mới ra tay giúp đỡ Thần Thị có vài phần sự thật, ngoài ra còn có nguyên nhân khác bên trong. Chính là đoạn tình cảm xưa cũ của Vũ Văn Ngạo và mẹ cô.

Nếu năm đó Vũ Văn Ngạo không du học nước ngoài, liệu mẹ cô có nên duyên với ông? Như vậy, phải chăng bà sẽ không qua đời sớm thế?

Đời người, cụm từ vô nghĩa nhất chính là 'nếu như', tất cả mọi thứ đã xảy ra có muốn thế nào cũng chẳng thể làm lại được.

Thần Tinh không nhận sợi dây chuyền mà nhẹ nhàng nói "Cháu cho rằng sợi dây để lại chỗ chủ tịch Vũ Văn thì tốt hơn."

"Ha ha, để ở chỗ ta chỉ càng khiến ta thêm đau buồn mà thôi. À đúng rồi, Tiểu Tình, cháu và Lăng Điền đã ly hôn, đúng không?"

Nghe vậy, Thần Tinh chỉ gật đầu không nói.

"Tiểu Tinh..." Vũ Văn Ngạo định nói gì đó nhưng có phần lúng túng, ngần ngại.

Vũ Văn Linh kịp thời chặn lại "Bố ơi, canh sắp nguội cả rồi, bố uống canh trước đi đã."

"Canh nguội rồi vẫn có thể hâm nóng lại, tình cảm nguội lạnh rồi thì chẳng thể cứu vãn." Vũ Văn Ngạo đột nhiên lên tiếng, sau đó lại hỏi Vũ Văn Linh "A Linh, tình cảm giữa con với Vu tiểu thư rốt cuộc ra sao rồi?"

https://thuviensach.vn

“Bố à, Vãn Lai cũng có dự định riêng của mình, có lẽ do tính cách của con và cô ấy không thích hợp cho lắm.”

“Không thích hợp cho lắm? Vậy tính cách giữa con với Thần Tinh thì sao?”

Câu nói này khiến cho khuôn mặt xưa nay bình thản như không của Vũ Văn Linh ửng hồng. Thần Tinh vốn đang cúi đầu chuẩn bị uống canh lại càng thêm kinh ngạc.

Tiếp đó, trong lồng ngực đột ngột thấy nôn nao. Khoảng thời gian gần đây, dạ dày của Thần Tinh dường như đã nhỏ đi rất nhiều do công việc quá bận rộn mà quên ăn.

“Tiểu Tinh, cô không sao chứ?”

Thần Tinh dùng giấy ăn lau miệng, lắc đầu đáp “Tôi không sao.”

“Tiểu Tinh, duyên phận giữa ta và mẹ cháu kiếp này chẳng thể nào nối tiếp, sợi dây chuyền cùng chiếc vòng này, ta hy vọng có thể đeo lên người cháu cùng A Linh, cháu có hiểu ý ta không?”

“Chủ tịch Vũ Văn, cháu hiểu được ý tốt của ngài.” Đã nói tới mức này rồi, hiển nhiên Thần Tinh chẳng còn đường né tránh. “Thế nhưng cháu với Vũ Văn tiên sinh chỉ là quan hệ đối tác làm ăn, cháu rất cảm ơn anh ấy đã giúp Thần Thị vượt qua khó khăn. Ngoài điều đó ra, giữa chúng cháu không có bất cứ khả năng nào cả, huống hồ, cháu là người phụ nữ đã ly hôn. Với thân phận của Vũ Văn tiên sinh chắc chắn sẽ tìm được các cô gái tốt hơn cháu gấp trăm lần.”

“Tiểu Tinh, đây chẳng qua chỉ là lời từ chối khéo léo của cháu mà thôi. Thật ra, A Linh cũng có cảm tình với cháu, nếu không nó sẽ không tham dự

https://thuviensach.vn

vào cuộc chiến Lăng Thị thu mua Thần Thị. Lúc đó, đại đa số các cổ đông trong công ty đều phản đối đổ vốn vào Thần Thị."

Vũ Văn Ngạo chậm rãi nói ra câu này khiến Thần Tinh nghe xong cực kỳ ngạc nhiên, âm thầm nghĩ lại, chuyện đổ vốn giúp đỡ một tập đoàn khác đang lao đao mà bản thân tập đoàn mình lại không nhận được bất kỳ lợi ích nào, đương nhiên cổ đông Thái Hưng phản đối cũng là chuyện thường tình.

Ban đầu Vũ Văn Linh quyết định như thế cũng là hành động đầy mạo hiểm.

Tuy rằng mượn thân phận cha mình, thế nhưng suy cho cùng cũng chỉ là cái cớ.

"Cho nên, cháu cũng rất cảm ơn Vũ Văn tiên sinh."

Thế nhưng dù thế nào đi nữa, đối với Thần Tinh mà nói, trước nay cô chưa từng hy vọng có chuyện gì thần kỳ xuất hiện trong cuộc đời mình.

"Tiểu Tinh, ngoài lời cảm ơn cùng việc cháu cảm thấy không xứng với A Linh ra, lẽ nào cháu không muốn lấy một người đàn ông như Vũ Văn Linh làm chồng?"

"Chủ tịch Vũ Văn, cảm ơn ngài đã khoản đãi tối nay, còn về những việc khác, ngoại trừ hợp tác giữa hai công ty, cháu thực sự không muốn nghĩ nhiều." Thần Tinh đặt bát canh xuống rồi từ từ đứng dậy.

Khoảnh khắc Vũ Văn Ngạo đứng bật dậy, đi vài bước tới trước mặt Thần Tinh, tóm lấy bờ vai cô nói "Tiểu Tinh, coi như lão già này cầu xin cháu đấy, hãy cho A Linh một cơ hội, cũng coi như cho bản thân một cơ hội được không. Đây cũng là cảnh mà mẹ cháu trên trời muốn thấy."

https://thuviensach.vn

Thế nhưng những lời ông ta nói ra khiến Thần Tinh càng thêm kinh ngạc.

“Đúng vậy, ước hẹn sau cùng của ta với mẹ cháu chính là hy vọng con của hai chúng ta có thể thành đôi. Cho nên, bao nhiêu năm nay ta vẫn không đồng ý cho Vũ Văn Linh nói chuyện yêu đương bên ngoài. Nó quyết định lấy Vu Vãn Lai cũng là sau khi nghe cháu và Lăng Điền chính thức kết hôn. Hơn nữa chuyện cháu kết hôn cùng Lăng Điền quá đột ngột, đến mức ta chẳng cách nào thực hiện lời ước hẹn năm xưa.”

“Tiểu Tinh, ta tin rằng A Linh là một đứa trẻ tốt đáng để cháu gửi gắm cả đời. Đây cũng là tâm nguyện của mẹ cháu.”

Câu nói sau cùng như sét đánh ngang tai khiến Thần Tinh lặng người trong giây lát. Cùng lúc đó Vũ Văn Ngạo đã đặt tay cô vào bàn tay của Vũ Văn Linh.

Khoảnh khắc ấy Thần Tinh muốn rút tay lại, nhưng lại thấy khóe mắt Vũ Văn Ngạo ứa lệ “Tiểu Tinh, hãy cho nhau một cơ hội, không được sao? Nếu thích hợp, mẹ cháu trên trời có linh cũng có thể yên tâm thực sự. Ta nghĩ cuộc hôn nhân giữa cháu với Lăng Điền chắc chắn khiến bà ấy cực kỳ hối hận.”

Cực kỳ hối hận?

Cho dù là lúc còn sống hay trước khi qua đời, mẹ chỉ luôn hy vọng cô đừng khóc, không hề nhắc đến hai chữ hối hận, chỉ là, mẹ thực sự sẽ không hối hận sao?

Câu nói này khiến Thần Tinh thôi không thu tay lại nữa.

Rời khỏi khách sạn, Vũ Văn Ngạo cương quyết bắt Vũ Văn Linh đưa Thần Tinh về, nhưng Thần Tinh từ chối ngồi lên xe của Tiểu Lý. Dưới ánh

https://thuviensach.vn

trăng thuần khiết, khuôn mặt vốn còn chút mũm mỉm trẻ thơ đã nhọn lại. Cô lúc này trông càng xinh đẹp hơn.

Vũ Văn Linh nhìn theo chiếc ô tô dần khuất, thấy Vũ Văn Ngạo quay người đi về phía ô tô trước, Vũ Văn Linh vội vã đuổi theo.

"A Linh, chuyện này ta cũng chỉ có thể giúp con tới đây thôi." Giọng Vũ Văn Ngạo đã khác hẳn trước đó, mang thêm chút già nua, mệt mỏi.

"Đã đủ rồi ạ!"

"Đây coi như là ta bù đắp cho con, cho dù phải làm trái với lương tâm của mình."

"Bố à, chuyện này cũng không thể coi là làm trái với lương tâm được." Vũ Văn Linh mỉm cười đầy mãn nguyện.

Vũ Văn Ngạo nghe vậy chỉ bật cười buồn bã "Đúng thế! Con sẽ đối xử thật tốt với Tiểu Tinh, đúng không?"

"Con xưa nay không bao giờ ngược đãi phụ nữ." Nghe vậy Vũ Văn Ngạo đương nhiên hiểu thấu được ẩn ý bên trong.

"Mong rằng là vậy." Vũ Văn Ngạo tiến lên phía trước, nói tiếp "A Linh, tới hôm nay, tuy ta không thể làm chủ được nữa, nhưng cũng hy vọng con đừng hành động quá cực đoan."

Nụ cười bên miệng của Vũ Văn Linh càng lúc càng sâu, anh tiến lại gần Vũ Văn Ngạo, cười nhạt mà uy nghiêm "Giờ con làm việc cũng là học theo bố năm đó mà thôi."

Câu nói này tuy ngữ điệu bình thản, nhưng lại khiến sắc mặt Vũ Văn Ngạo trắng nhợt, tiếp đó, ông than dài một tiếng rồi ngồi vào trong xe...

https://thuviensach.vn

Ebook được thực hiện bởi các thành viên EFF

Biệt thự Thần Thị, trong sân vườn hoàn toàn vắng lặng.

Ngoại trừ mấy người làm cần thiết, Thần Tinh đã cho những người còn lại nghỉ hết.

Má Phùng thấy Thần Tinh quay về, thái độ đã tốt hơn trước rất nhiều "Cô đã về, tôi đã chuẩn bị xong bữa đêm rồi."

"Không cần nữa đâu." Thần Tinh lắc đầu, đi thẳng vào phòng khách.

Má Phùng nhanh chóng đi theo, lại nói "Nhị tiểu thư, có một chuyện tôi cần phải nói với cô…"

Má Phùng đang nói lại dừng, mãi khi Thần Tinh nhìn về phía này, bà mới tiến lại, ghé sát cạnh cô nói "Hôm nay luật sư của tiểu thư Thần Nhan có gọi điện đến thông báo rằng tòa biệt thự này có khả năng sẽ thuộc quyền sở hữu của cô ấy."

"Thần Nhan?" Thần Tinh không quá xa lạ với cái tên này, cho dù chỉ gặp mặt một lần nhưng ấn tượng khá sâu sắc.

"Đúng thế, căn biệt thự này trước kia là của bố tiểu thư Thần Nhan, sau đó tạm thời để lão gia ở. Hiện nay lão gia đã qua đời, cho nên tiểu thư Thần Nhan muốn thu hồi lại căn biệt thự." Má Phùng quan sát kĩ sắc mặt của Thần Tinh, khẽ khàng lên tiếng.

Thần Tinh nhíu mày, nhanh như vậy cô ấy đã muốn thu hồi lại căn biệt thự này sao?

Trước tiên là căn biệt thự, tiếp đó, chắc là cả tập đoàn Thần Thị?

https://thuviensach.vn

“Cô xem, chúng ta nên làm thế nào? Cô ấy có trong tay bản hiệp định mà lão gia đã kí khi còn sống, lại có cả luật sư làm chứng. Cho nên…”

“Hãy giúp tôi hẹn gặp mặt chị ý vào sáng mai.”

Cho dù thế nào, đối diện sớm một chút có lẽ tốt hơn là né tránh.

Ngồi vào bồn tắm, trong không khí ấm áp, ẩm ướt, vết tích đêm đó đã chẳng còn vương lại chút nào, nước ấm chảy qua chiếc vòng, ánh đèn chiếu vào lung linh lấp lánh, càng khiến đôi mắt Thần Tinh thêm phần mơ màng.

Khẽ lắc đầu, quên đi những lời mà Vũ Văn Ngạo nói khi nãy, Thần Tinh dựa đầu lên thành bồn tắm, thả lỏng toàn thân trong làn nước ấm áp vỗ về.

Chỉ là không ngờ cô lại ngủ quên, mãi cho tới khi má Phùng gõ cửa, cô mới giật mình tỉnh giấc.

“Tiểu thư, luật sư Phương gọi điện tới, cô có nghe không?”

“Có.”

Thần Tinh nhấc điện thoại đưa lại gần tai, giọng luật sư Phương vang lên “Thần tổng, bản thảo ly hôn giữa cô với Lăng tiên sinh đã hoàn tất, trợ lý của Lăng tiên sinh nói, Lăng tiên sinh chỉ có thời gian rảnh vào sáng mai, cô xem liệu có thể tới văn phòng luật sư được không?”

“Được, phiền ông hãy sắp xếp lại nhé!”

“Được.”

Dập điện thoại xuống, cuối cùng cuộc hôn nhân của cô sắp kết thúc.

https://thuviensach.vn

Ngày mai cô sẽ không còn là phu nhân của Lăng Điền nữa. Tay chống trán, chiếc vòng lạnh giá khiến cô nhận ra nước tắm đã nguội lạnh từ lâu. Cô bước vội ra khỏi bồn, cả người sởn gai ốc...

Hôm sau, đầu Thần Tinh ong ong, hai mũi tắc nghẹt, cô vẫn luôn tưởng rằng sức khỏe mình rất tốt, thế nhưng chẳng thể nào chống chọi lại được với virut cảm cúm. Thần Tinh uống một ly nước lớn, đồng hồ đã chỉ sang số chín, cuộc hẹn tại văn phòng luật sư diễn ra lúc chín rưỡi sáng, mười giờ lại gặp mặt Thần Nhan tại văn phòng bất động sản Ly Hợp. Lịch buổi sáng nay quá kín.

Nhưng, cô đến đúng giờ, không có nghĩa Lăng Điền cũng vậy.

Đợi mãi tới mười giờ kém mười lăm vẫn chưa thấy bóng dáng Lăng Điền đâu. Luật sư Phương ngồi đó lặng nhìn đồng hồ, ra hiệu trợ lý gọi điện sang cho trợ lý Lăng Điền.

“Luật sư Phương, trợ lý Lăng tiên sinh nói sáng nay Lăng tiên sinh có một cuộc họp gấp, bảo chúng ta hoãn tới một giờ chiều.”

“Cái gì?” Sắc mặt luật sư Phương biến đổi, nhìn sang Thần Tinh, nói “Tại sao lại như vậy được, không phải đã hẹn trước sáng nay tới kí nốt hay sao? Mau gọi lại nói rằng Thần tổng cũng rất bận, buổi chiều e rằng không có thời gian.”

“Luật sư Phương, không cần phiền phức vậy đâu, buổi chiều cũng được. Tôi còn có việc, cứ như vậy nhé!”

“Chuyện này… Thần tổng, thực sự ngại quá, là tôi đã không dàn xếp thời gian tốt.” Kính mắt luật sư Phương phản chiếu ánh đèn trong văn phòng.

“Không sao cả.”

https://thuviensach.vn

Thần Tinh đứng dậy cáo từ, bảo Vương Đại Vy sắp xếp lại cuộc họp buổi chiều, lại bảo Tiểu Lý lái xe tới văn phòng bất động sản Ly Hợp.

Văn phòng bất động sản Ly Hợp nằm ở khu vực đông đúc nhất thành phố. Có một công ty bất động sản quy mô lớn tại thành phố tấc đất tấc vàng này, thực không khó tưởng tượng được tiềm lực kinh tế của công ty bất động sản Ly Hợp hùng hậu tới mức độ nào. Huống hồ, đằng sau công ty có tập đoàn tài chính khổng lồ chống đỡ, nếu mục tiêu của Thần Nhan thực sự là tập đoàn Thần Thị, thì cho dù có sự hậu thuẫn của tập đoàn Thái Hưng cũng không dễ dàng đối phó.

Dù đã vội vã lên đường, nhưng khi bước vào phòng làm việc của tổng giám đốc công ty bất động sản Ly Hợp, Thần Tinh vẫn bị muộn mất mười phút.

“Xin chào, có phải là Thần Tinh tiểu thư không?” Một cô trợ lý tiến lại gần hỏi.

“Đúng vậy, thật ngại quá, tôi đã tới muộn, giờ hẹn với Thần tổng là mười giờ.”

“Đúng vậy, lúc này Thần tổng đang bàn bạc công việc với người khác.”

“Vậy tôi chờ cô ấy.”

“Cũng được.”Cô trợ lý mỉm cười rồi nói tiếp “Xin mời ngồi bên này, có chuyện gì xin cứ gọi tôi, tôi là Alice.”

“Được rồi, cảm ơn cô.”

Thần Tinh ngồi xuống đợi, lúc đồng hồ sắp điểm mười hai giờ trưa, trong phòng làm việc truyền ra tiếng động, cô mới đứng dậy. Alice tiến lại gần,

https://thuviensach.vn

lúc cửa mở, Thần Tinh nhìn thấy Thần Nhan cùng một người đàn ông bước ra.

Và người đàn ông đó, cô không hề xa lạ, chính là Lăng Điền.

“Thần tổng, tiểu thư Thần Tinh đã tới rồi.”

“Thần Tinh, thật ngại quá, đã bắt cô phải chờ hai tiếng đồng hồ.” Thần Nhan bước tới trước mặt Thần Tinh, mỉm cười nắm lấy tay cô nói “Đúng rồi, cô vẫn còn chưa dùng bữa trưa đúng không, hay là chúng ta dùng chung?”

“Được.”

Cho dù tới nơi này vì muốn bàn chuyện căn biệt thự, thế nhưng bây giờ chỉ còn cách chiều theo ý Thần Nhan mà thôi.

“Lăng tổng, chúng ta cùng dùng bữa trưa hay là…” Thần Nhan mỉm cười nhìn Lăng Điền hỏi.

Lăng Điền khẽ gật đầu.

Thần Tinh mím chặt môi, Thần Nhan chắc hẳn biết quan hệ giữa cô và Lăng Điền nhưng vẫn hành động như vậy, quả nhiên không phải là một nhân vật đơn giản... Thần Nhan đang muốn tạo áp lực lên cô trong thời gian dùng bữa.

Chả trách khi xưa Thần Đỉnh lại lo lắng trước Thần Nhan như vậy.

Chỉ là, cô không phải Thần Đỉnh, cô là Thần Tinh… một Thần Tinh mới bước chân vào chốn thương trường, nhưng lại có thể đương đầu với sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Nhà hàng nằm ngay trong tòa nhà của công ty bất động sản Ly Hợp, chuyên các món Quảng Đông, có món canh nóng hôi hổi, trong vắt, mùi vị mê hồn.

Nhân viên phục vụ vừa mới bê một bát tới trước mặt Thần Tinh, mùi hương tỏa lên khiến cô không khỏi hắt xì liên tục.

Cho dù đã dùng khăn giấy che miệng, thế nhưng Thần Tinh vẫn cảm thấy vô cùng ngần ngại.

Không biết có phải do mẫn cảm với vị canh hay là do cô đang bị cảm cúm nặng.

“Thần tiểu thư, cô đang bị cảm sao?” Thần Nhan quan tâm hỏi han.

“Thật là ngại quá.” Thần Tinh cố gắng hắng giọng để ngăn việc hắt xì lại, nhịn tới độ khuôn mặt đỏ bừng lên.

“Tôi bảo Alice mang ít thuốc sang cho cô nhé!” Thần Nhan dịu dàng lên tiếng.

“Không cần đâu, hai người cứ dùng bữa trước đi, tôi vào phòng rửa tay một chút.” Thần Tinh đứng dậy, bước về phía phòng vệ sinh.

Sau khi dùng nước ấm rửa mũi. Thần Tinh mới thấy dễ chịu hơn chút, nhưng có lẽ cô nên tới bệnh viện kiểm tra, không thể để bản thân bận rộn mãi thế này được.

Cô nhìn mình trong gương, chiếc cằm nhọn hoắt khiến bản thân sắp sửa chẳng nhận ra mình nữa rồi.

Vặn vòi nước lại, quay người bước ra ngoài, không ngờ lại đụng trúng Lăng Điền.

https://thuviensach.vn

“Lăng tổng…”

“Vì Thần Thị mà cô vất vả đến thế này sao?”

“Lăng tổng, không phải anh cũng rất vất vả vì Lăng Thị hay sao?” Thản nhiên như không đáp lại, Thần Tinh lại nói tiếp “Lăng tổng, cuộc hẹn lúc một giờ chiều nay, xin anh đừng quên.”

Lăng Điền lạnh lùng vứt một hộp thuốc cho cô rồi nói “Biết rồi!.”

Thần Tinh đưa tay đón lấy, là nước nhỏ mũi. Lúc nhận lấy lọ thuốc nhỏ mũi, Thần Tinh thấy phía sau Lăng Điền có một bóng người thoáng hiện. Trước khi cô kịp phản ứng, một con dao nhọn bóng loáng đã đâm tới phía trước.

“Lăng Điền, tên khốn kiếp, mau chết đi.”

Sau tiếng thét này, người đàn ông kia liền đâm con dao sắc nhọn tới, phản ứng đầu tiên của Thần Tinh chính là đẩy Lăng Điền sang một bên. Con dao đâm tới, sát ngay cạnh mái tóc Thần Tinh, một vài sợi tóc lặng lẽ rơi xuống.

Ngay giây sau, Lăng Điền định thần lao đến, bẻ mạnh cổ tay của người đàn ông kia khiến con dao rơi xuống, nhưng người đàn ông kia đã nhanh nhẹn dùng bàn tay siết chặt đấm mạnh về phía Lăng Điền. Nhưng Lăng Điền nhanh chóng tránh được đưa tay bắt lấy nắm đấm, thuần thục bóp mạnh khiến người đàn ông không nhấc nổi tay lên nữa.

Tất cả mọi chuyện diễn ra quá nhanh, đợi khi nhân viên phục vụ nghe tiếng chạy tới, người đàn ông kia đã bị Lăng Điền khống chế, miệng không ngừng mắng nhiếc “Mày là đồ khốn kiếp, mày cứ đợi đấy, rồi có ngày tao sẽ trị được mày.”

https://thuviensach.vn

Lăng Điền nhận lấy khăn giấy từ nhân viên phục vụ, chậm rãi lau tay, liếc sang thấy Thần Tinh mái tóc đã rối bù.

“Lăng tổng, thực sự xin lỗi, đây là lỗi của nhà hàng chúng tôi, thực sự xin lỗi ngài.” Người phụ trách nhà hàng vội vã chạy tới, trán vã đầy mồ hôi.

“Người này giao lại cho các anh xử lý.”

“Dạ được, tôi đã thông báo cho cảnh sát. Lăng tổng, xin ngài hãy tiếp tục dùng bữa.” Người phụ trách nhà hàng đưa lời nịnh nọt.

Lăng Điền không nhìn Thần Tinh nữa, đi thẳng về phía cầu thang.

Lúc Thần Tinh được nhân viên bảo vệ của nhà hàng đưa đi, ngang qua người đàn ông kia, đột nhiên thấy ông ta mắng lại một câu “Tao khuyên mày đừng có theo Lăng Điền nữa. Hắn không phải người tốt. Mày sẽ phải hối hận đấy.”

Lăng Điền không phải người tốt? Cô đã biết từ lâu.

Thế nhưng, thiện ác rồi cũng có ngày báo ứng.

Còn về hối hận, cô chẳng có thời gian nghĩ tới. Lúc này cô chỉ có thể tập trung sức lực vào những chuyện chưa xảy ra, bởi đó mới là những thứ mà cô nên nắm chắc.

Thần Tinh chỉnh qua lại đầu tóc, bấy giờ mới nhớ tới bữa ăn, lúc này đã thấy Thần Nhan bước ra ngoài.

“Thần tiểu thư, mau theo tôi.”

https://thuviensach.vn

Thần Nhan mỉm cười dịu dàng, ra hiệu Thần Tinh đi theo cô vào thang máy.

Thang máy đi thẳng xuống tầng dưới, cửa mở ra đối diện là một salon tóc.

“Thần tiểu thư, chúng ta vào trong này dưỡng tóc một lúc đi.” Thần Nhan mỉm cười rồi nói.

“Thần tổng, tôi có thể nói về chuyện kia trước được không?”

Cùng mang họ Thần, cứ gọi thế này thực sự cảm thấy có phần lúng túng, có điều mối quan hệ giữa hai người đâu chỉ dừng lại ở túng túng?

“Ừm, tôi biết rồi, chúng ta có thể vừa làm tóc, vừa bàn chuyện công việc cũng được. Tôi thích tiết kiệm thời gian kiểu này, cô có ngại không?”

Thần Nhan mỉm cười đáp lại.

Thần Tinh không từ chối thêm nữa, bước vào trong salon, một nhân viên dẫn đường đưa hai người vào phòng riêng, một lúc sau, thợ tóc bước vào, chăm sóc tóc cho cả Thần Tinh và Thần Nhan.

Thần Nhan chỉ sửa lại mái tóc đôi chút, nên thợ cắt làm rất nhanh, kỹ năng thuần thục.

“Tiểu thư, cô xem muốn đổi sang kiểu tóc khác hay là giữ nguyên mái tóc như trước đây?” Một thợ cắt tóc khác đưa lời hỏi Thần Tinh.

“Cắt đi cho tôi, cảm ơn.”

Từ nhỏ tới lớn, Thần Tinh luôn để tóc dài, bởi vì mẹ thích thế. Nhưng lúc này đột nhiên cô lại không muốn để tóc dài nữa.

https://thuviensach.vn

Nếu những sợi tóc dài đó đại diện cho việc lằng nhằng, cắt không đứt vậy thì tốt nhất nên cắt luôn đi cho xong.

Thợ cắt nhanh chóng bắt tay vào công việc, mái tóc Thần Tinh từng sợi từng sợi rơi xuống, cùng lúc Thần Tinh lên tiếng trước "Thần tổng, lần này chắc không chỉ vì muốn thu hồi lại căn biệt thự thôi chứ?"

"Đúng thế." Thần Nhan không hề phủ nhận, nụ cười vẫn vô cùng ấm áp "Căn biệt thự đó trước kia thuộc về bố tôi, mẹ tôi cũng từng ở đó, cho nên hiện nay tôi muốn thu hồi lại. Bởi vì tôi cho rằng căn biệt thự đó có ý nghĩa với tôi nhiều hơn là với cô. Để đền bù, tôi sẽ chuyển nhượng một căn biệt thự của tôi sang cho cô."

Chỉ vì nguyên nhân này thôi? Chứ không phải thu hồi biệt thự là bước đầu tiên, sau đó là cả tập đoàn Thần Thị?

"Thần tổng, không cần đâu. Chẳng phải khi còn sống bố tôi đã kí thỏa thuận giao hẹn sau khi trăm tuổi, căn biệt thự sẽ giao trả lại cho cô."

Thần Nhan ngước mắt nhìn lên người phụ nữ trong gương, ánh mắt dịu dàng như nước, những lời nói ra không mang chút giả dối.

Lúc này, người thợ cắt tóc đã gần như tạo hình xong mái tóc cho Thần Tinh, lại dặn dò trợ lý gội đầu qua cho cô, Thần Nhan cũng ra hiệu thợ làm tóc cho mình thôi sửa tóc, đứng dậy đi về chỗ gội đầu, lúc thợ chuẩn bị gội đầu, cô liền nhẹ nhàng cất tiếng "Thần tiểu thư, tôi cảm thấy rất tiếc trước cái chết của bố cô, thế nhưng, xin cô tin rằng, công ty bất động sản Ly Hợp không hề tiến hành ép giá nguyên vật liệu của bố cô giống như dư luận đồn thổi. Còn vấn đề về chất lượng nguyên vật liệu dẫn tới nhân công tử vong, đối với tất cả các bên đều là điều không ai muốn thấy cả."

https://thuviensach.vn

“Thần tổng, cho dù quá khứ có thế nào, tôi chỉ mong rằng Thần tổng hãy giơ cao đánh khẽ với tập đoàn Thần Thị, bởi vì đó là tâm huyết mấy chục năm của bố tôi.”

“Tôi thì công tư phân minh, nếu Thần Thị có thể tiếp tục duy trì nhờ vào khả năng của cô, cho dù tôi có muốn gây khó dễ cũng sẽ không thừa nước đục thả câu.” Thần Nhan hòa nhã lên tiếng.

Tuy rằng trước đó Thần Đỉnh đã nói tình hình Thần Thị vô cùng nguy ngập, thế nhưng không hiểu sao Thần Tinh lại rất tin tưởng những gì Thần Nhan vừa nói.

Sau khi gội sạch và sửa sang thêm một chút, mái tóc ngắn tuyệt đẹp của Thần Tinh đã hoàn thành.

Khi quay lại nhà hàng, Lăng Điền vẫn đang ngồi đó xử lý văn kiện.

Thấy vậy Thần Tinh có chút bất ngờ.

“Lăng tổng, sự việc đã xử lý xong rồi?”

“Đúng vậy.” Lăng Điền thực ra cũng biết cười, giống như lúc này, khi đối diện với Thần Nhan. Nụ cười ấy đặc biệt hút hồn.

“Thật ngại quá, đã để anh phải đợi lâu rồi!”

“Tôi không chỉ đợi riêng mình cô, mà còn đợi cả vợ tôi nữa…”

Thần Nhan mỉm cười hiền hòa, hầu hết những người trong giới thương nhân đều đã biết mối quan hệ giữa Thần Tinh Và Lăng Điền.

Chỉ là, suy cho cùng đây vẫn là chuyện nhà người ta, người ngoài chẳng tiện nói gì cả.

https://thuviensach.vn

“Chiều nay chúng tôi sẽ làm thủ tục ly hôn.” Lăng Điền nói, thanh âm vô cùng thoải mái, dường như chuyện này chẳng liên quan gì với anh.

“Thì ra là vậy, nếu đã thế, thỏa thuận giữa tôi với Lăng tổng tôi sẽ bảo Alice lập bản thảo rồi mang sang cho Lăng tổng sau.”

“Ok.”

Thần Tinh ngồi lặng một bên nghe hai người nói chuyện, mùi vị món cơm rang hải sản lúc này trở nên quái dị, hoặc có lẽ không phải do món ăn có vấn đề mà bởi bản thân cô không thích ứng được với đồ ăn ở một nhà hàng lớn như thế này.

Thì ra anh ở lại để đợi cô cùng đi kí thỏa thuận ly hôn, vậy không phải càng tốt hơn sao? Chuyến đi này coi như một công giải quyết đôi việc.

Thần Tinh nhanh chóng dùng hết đĩa cơm rang, Lăng Điền cũng đóng máy tính cầm tay, chẳng hề nhìn cô một lần đi ra ngoài trước.

“Thần tổng, hãy cho tôi thời gian mười ngày, tôi sẽ dọn ra khỏi căn biệt thự đó.”

“Cảm ơn cô.” Thần Nhan gật đầu, đưa mắt nhìn theo bóng dáng Thần Tinh rời khỏi nhà hàng.

Lúc này Alice mới đi vào nói “Thần tổng, cô không sợ cô ấy giống bố mình là con sói mắt trắng sao?”

“Nếu tôi đã không giúp đỡ gì cô ấy, thì làm gì có sói mắt trắng nào chứ?”

“Chuyện buổi trưa hôm nay cũng coi như cô đã giúp cô ấy một việc, có điều, khả năng họ vẫn sẽ ly hôn.”

https://thuviensach.vn

“Đúng thế, mong rằng cô ấy không dễ bị người ta lừa gạt.”

“Thần tổng, ý của cô chính là Vũ Văn Linh có ý đồ không tốt với Thần tiểu thư?”

Thần Nhan không tiếp tục chủ đề này nữa, chỉ nhẹ mỉm cười “Được rồi, hãy xem giúp tôi kế hoạch làm việc chiều nay thế nào?”

“Dạ vâng.”

Trong đời người, ai cũng có số phận riêng của mình, hôn nhân cũng vậy, đôi lúc nhìn thì tưởng không thích hợp, thực ra đây lại chính là cuộc hôn nhân xứng đôi nhất, cũng giống như cô và Tư Đồ Tiêu.

Những mối tình nhìn bề ngoài tưởng lộng lẫy, lãng mạn, khiến người ta ngưỡng mộ chưa chắc đã chân thực.

Đối với Thần Tinh, tuy rằng là người có quan hệ huyết thống với cô, thế nhưng do ân oán của đời trước khiến đời họ có khoảng cách khá xa, không còn được thân thiết và thẳng thắn với nhau được nữa.

Mong rằng cô gái nhìn bề ngoài trông kiên cường này sẽ tự mình chọn được con đường thích hợp nhất cho bản thân.

Xe của Lăng Điền từ từ dừng lại ngoài nhà hàng, Thần Tinh vừa định lên xe của Tiểu Lý cách đó xa đã bị Lăng Điền nắm lấy tay, kéo vào xe.

“Ngồi cùng một chiếc đi làm thủ tục sẽ nhanh hơn.”

Anh gần như không cho phép Thần Tinh từ chối, Lão Trương lái xe, chở hai người đi thẳng tới cục dân chính.

https://thuviensach.vn

Không thể phủ nhận chiếc xe to rộng của Lăng Điền rất thoải mái, thế nhưng ngồi trên xe Thần Tinh lại cảm thấy khó chịu, cô cố gắng kiềm chế dạ dày nhức nhối, bởi vì nhẫn nhịn quá mức nên cô dành phải chống tay lên thành ghế bên cạnh.

Chỉ là vào lúc Lão Trương cho xe xuống khỏi cầu cao tốc, rẽ sang một bên, dạ dày truyền tới cảm giác khó chịu, Thần Tinh bất đắc dĩ đưa tay che miệng, ngăn cơn buồn nôn.

Lăng Điền vốn dĩ đang chăm chú nhìn ra bên ngoài, vừa nghe thấy tiếng động này liền nhíu chặt đôi mày lại, liếc mắt nhìn về phía cô. Sắc mặt Thần Tinh lúc này trắng nhợt, khi nhận ra anh đang nhìn mình, cô đành bỏ tay xuống.

"Cô làm sao thế?"

"Không sao cả, chỉ là không quen ngồi chiếc xe này."

"Lão Trương, mau tới bệnh viện."

"Không cần đâu, chúng ta cứ tới cục dân chính đi."

Có lẽ nói đi bệnh viện là bởi lòng thương hại của anh dành cho cô coi như đền đáp việc khi nãy cô giúp anh né một dao. Tuy nhiên, trước nay cô chưa từng sống mà cần tới sự thương hại của người khác.

Lăng Điền không nói thêm gì nữa, im lặng tựa vào một góc xe.

Rất nhanh sau đó, cô liền phát hiện ra, chiếc xe vẫn đang tiến về bệnh viện gần nhất chứ không phải cục dân chính.

"Xuống xe."

https://thuviensach.vn

“Buổi chiều tôi còn có cuộc họp, xin Lăng tổng hãy tới cục dân chính trước.”

“Xuống xe.”

Vẫn là câu ra lệnh lạnh băng đó.

Dạ dày Thần Tinh co thắt dữ dội, nhưng người con gái kiên cường như Thần Tinh không thể tỏ ra yếu đuối “Tại sao anh lúc nào cũng ép buộc người khác phải tuân theo ý mình thế?”

“Lấy cô không phải ý của tôi, ly hôn cũng là ý của cô mà.”

“Chẳng có lý lẽ gì cả.” Thần Tinh chẳng muốn nghe anh nói thêm, giơ tay định mở cửa ra ngoài.

Nhưng Lăng Điền đã nhanh hơn một bước, nắm lấy tay Thần Tinh “Bày mưu tính kế lâu như vậy, đột nhiên lại muốn ly hôn, cô thực đúng là rất thú vị.”

“Không phải người nào cũng không từ thủ đoạn giống anh đâu.”

Cô hất tay Lăng Điền ra, mở cửa chạy ra ngoài.

Lúc này, đột nhiên có một tiếng mở cửa xe khác truyền từ sau lưng cô tới, Vũ Văn Phi lái một chiếc xe chở hàng, tức khí đùng đùng nhảy xuống, chạy tới trước mặt cô nói “Đi, anh có chuyện muốn nói với em.”

Tuy rằng lúc này bỏ đi cùng Vũ Văn Phi cũng là một cách để không cần đối diện với Lăng Điền, thế nhưng trốn chạy hoàn toàn không thể giải quyết được vấn đề, đôi lúc lại càng khiến cho vấn đề trở nên nghiêm trọng.

https://thuviensach.vn

“Cô ấy sẽ không đi theo cậu đâu.” Lăng Điền bước từ trên xe xuống “Mau vào kiểm tra qua, sau đó, chúng ta đi làm thủ tục ly hôn.”

“Kiểm tra cái gì?”

“Đừng quan tâm đến anh ta, anh có việc muốn hỏi em.” Vũ Văn Phi hừng hừng khí thế, chẳng thèm bận tâm đứng chắn giữa Lăng Điền và Thần Tinh.

“Cô ấy vẫn còn là vợ tôi.” Lăng Điền dễ dàng đẩy Vũ Văn Phi sang một bên, nắm lấy tay Thần Tinh, chuẩn bị bước vào bệnh viện.

Vũ Văn Phi lập tức xông lên “Lăng Điền, tôi cảnh cáo anh. Anh làm vậy là coi thường nhân quyền.”

“Vậy anh thử hỏi cô ấy xem liệu có đồng ý cùng tôi vào trong không?”

Vũ Văn Phi liếc mắt sang phía Thần Tinh, lúc này Lăng Điền vẫn đang nắm chặt bàn tay của cô, ghé bên tai nói nhẹ, thanh âm chỉ đủ hai người họ nghe được “Kiểm tra xong, tôi và cô sẽ tới cục dân chính.”

Quan hệ giữa cô và anh sau cuộc kiểm tra sức khỏe này sẽ kết thúc sao?

“Có chuyện gì thì sau này chúng ta nói nhé!” Thần Tinh quay sang Vũ Văn Phi dịu dàng nói.

Vũ Văn Phi ngẫm nghĩ một hồi, đáp “Được, anh sẽ chờ em ở đây.”

Trong phòng VIP của bệnh viện, y tá lấy máu của Thần Tinh đi kiểm tra.

Thần Tinh khẽ cau mày, vốn cho rằng lần kiểm tra này chỉ bởi vì sự việc bất ngờ xảy ra tại nhà hàng khi nãy, thế nhưng xem ra không hoàn toàn như

https://thuviensach.vn

vậy.

Khi mũi kim cắm vào mạch, máu được rút ra, có một thứ gì đó cũng theo máu ra ngoài, cô lờ mờ cảm nhận vậy.

Từ lúc vào bệnh viện, Lăng Điền vẫn luôn quay lưng về phía cô, nửa tiếng sau, y tá cầm kết quả tới đưa cho Lăng Điền "Lăng tiên sinh, chúc mừng anh, Lăng phu nhân đã có thai rồi!"

Tuy giọng nói không lớn lắm, nhưng Thần Tinh nghe thấy rõ mồn một.

Cái gì?

Cô đã mang thai?

Suy nghĩ kĩ càng, 'bà cô' mãi không ghé thăm, cộng thêm gần đây thường xuyên có cảm giác buồn nôn.

Thần Tinh choáng váng, định vịn vào bàn, nhưng thấy Lăng Điền liếc mắt nhìn về phía cô. Ánh mắt này cô chưa từng thấy trước đây, chỉ là không hề khiến người ta sợ hãi.

Mãi lâu sau, bên môi anh thoáng hiện nụ cười "Xem ra, hành trình tới văn phòng luật sư chiều nay của chúng ta phải hủy bỏ thôi."

Hủy bỏ?

Kể từ khi biết về sự tồn tại của đứa trẻ, đầu óc cô đã chẳng thể suy nghĩ được gì, đứng lặng nhìn anh, hoàn toàn trống rỗng.

"Thật không ngờ, cô lại mang thai." Lăng Điền mỉm cười, nhưng trông có vẻ như lực bất tòng tâm.

https://thuviensach.vn

“Đợi đã…” Thần Tinh thấy anh chuẩn bị quay người bỏ đi, đột nhiên gọi giật anh lại.

“Tôi…” Cô định nói, không nên hủy bỏ chuyện tới văn phòng luật sư vì chuyện này, chỉ là lời đã ra tới cổ họng lại tắc nghẹn, không thốt thành tiếng.

Nếu tiếp tục ly hôn, trừ phi cô không muốn có đứa con này, thế nhưng khoảnh khắc vừa nãy khi nghe thấy kết quả kiểm tra, cô bỗng phát hiện ra, bản thân không thể nào bỏ đứa con này đi được.

Cho nên, dù vì nguyên nhân nào mà tiếp tục duy trì cuộc hôn nhân này, cô cũng phải nghiến răng chịu đựng?

Liệu cô có thể tiếp tục cuộc hôn nhân này với Lăng Điền? Chuyện của Thần Thị và bố cô khiến cuộc hôn nhân giữa hai người đi tới bờ vực thẳm.

“Cho dù cô tin hay không, cái chết của bố cô không liên quan tới tôi. Tôi thu mua Thần Thị cũng là quyết định của bố cô.”

Thần Tinh ngước mắt nhìn người đàn ông trước mặt, là vì đứa con trong bụng cô cho nên người đàn ông vốn dĩ chẳng muốn giải thích bất cứ chuyện gì lại bằng lòng đưa lời biện giải cho từng hiểu lầm vậy sao?

Đầu óc Thần Tinh rối bời, cô mím chặt môi, định nói gì đó, sau cùng mọi chuyện lại trở nên khó khăn.

Lúc theo Lăng Điền ra khỏi bệnh viện, Vũ Văn Phi vẫn còn chờ ngoài đó, thấy Thần Tinh bước ra, anh vội vã bước tới trước mặt cô. Dưới tán cây lớn, ánh nắng chiếu xuyên qua kẽ lá tạo thành những mảnh vụn màu vàng tuyệt đẹp.

https://thuviensach.vn

“Tôi sẽ đợi cô trên xe.” Lăng Điền chẳng thèm ngoái lại, đi thẳng vào xe ngồi chờ.

“Anh có chuyện gì không?” Thần Tinh khẽ cúi đầu hỏi.

“Chuyện giữa em và Vũ Văn Linh có thật không? Vì anh ấy nên em mới ly hôn với Lăng Điền hả?”

“Tôi ly hôn với Lăng Điền không phải vì anh trai anh.”

“Vậy tại sao em lại không dám nhìn anh?” Vũ Văn Phi hùng hổ hỏi tiếp.

Không ngước mắt lên chưa chắc vì không dám nhìn, có nhiều khi chỉ vì không muốn gây lúng túng mà thôi. Thế nhưng hiển nhiên Vũ Văn Phi không cho là như vậy.

Thần Tinh đành ngước mắt lên nói “Là như vậy sao?”

“Tuy Lăng Điền không phải là người tốt, thế nhưng Vũ Văn Linh không hề đơn giản như bề ngoài. Tiểu Tinh, em đừng làm chuyện dại dột.”

“Tôi và anh trai anh thực sự không có bất cứ mối quan hệ gì, nếu nhất định phải nói ra thì chỉ là đối tác làm ăn mà thôi.”

“Em đừng có nhìn nhận sự việc quá mức đơn giản, anh hiểu rõ về con người Vũ Văn Linh hơn em. Anh ta tuyệt đối không vô duyên vô cớ đối xử tốt với ai đâu.”

“Vậy thì đã sao? Anh cho rằng anh ấy có ý đồ xấu với tôi? Vậy là ý đồ gì? Tình hình hiện nay của Thần Thị mọi người đều biết, tôi tự cho rằng bản thân không thể nào sánh bằng Vu tiểu thư.”

https://thuviensach.vn

“Tại sao em lại không sánh bằng cô ta?” Vũ Văn Phi nói rồi lại định nắm tay Thần Tinh, thế nhưng Thần Tinh đã lùi về sau một bước, né tránh. Thần Tinh biết người đàn ông này tuy nông nổi nhưng rất chân thành.

Cô có thể nhìn ra tâm ý anh dành cho cô, nếu nói trước đây còn chút mơ hồ, chỉ là vì cô không muốn nhìn thấu. Nhưng giờ tấm chân tình đó đã quá rõ ràng.

Chỉ là, cho dù là trước kia hay bây giờ, cô đều không có quyền lựa chọn hay đón nhận.

Trước đây cô chỉ một lòng một dạ nghĩ cho mẹ. Nhưng hiện giờ, nếu thỏa hiệp, nguyên nhân duy nhất chính là vì đứa con. Cho dù là vậy cô sẽ điều tra bằng được những lời Lăng Điền nói rốt cuộc là thật hay giả.

“Thần Tinh!”

“Tôi biết tôi đang làm gì, anh yên tâm, tôi và anh trai anh sẽ không có bất cứ khả năng nào xảy ra đâu.”

“Vậy còn em với anh ta thì sao, có phải bây giờ em chuẩn bị ly hôn với anh ấy không?” Vũ Văn Phi buột miệng hỏi, tiếp đó, vội đổi sang một ngữ khí khác “Nếu đúng, anh sẽ đưa em đi.”

“Không cần đâu, cảm ơn lòng tốt của anh.”

“Thần Tinh, em nhất định phải đẩy anh ra xa vậy sao? Phải chăng vì so với bọn họ anh là kẻ vô dụng, nghèo kiết xác?” Vũ Văn Phi tỏ vẻ bực bội, đưa lời chất vấn.

“Trước giờ tôi chưa từng có ý đó, tại sao anh lại nghĩ như vậy?” Thần Tinh có phần bất ngờ, nhưng nghĩ kĩ lại, trong mắt Vũ Văn Phi, việc cô luôn luôn né tránh chắc hẳn đã khiến anh nghĩ như vậy.

https://thuviensach.vn

“Anh biết rồi, cảm ơn em đã để anh nhìn thấu bản thân mình.” Vũ Văn Phi đưa mắt nhìn Thần Tinh, lại liếc nhìn Lăng Điền đang ở ngay gần đó, sau cùng thu lại ánh mắt nói với Thần Tinh “Tuy rằng sự nghiệp của anh tạm thời chưa thể sánh bằng bọn họ, thế nhưng anh có tấm lòng lương thiện, hơn hẳn bọn họ. Em… hãy bảo trọng.”

Dứt lời, Vũ Văn Phi phẫn nộ quay người bỏ đi.

Thần Tinh thu tại ánh mắt, Lão Trương đã xuống xe, ân cần mở cửa ô tô cho cô. Khoảnh khắc Thần Tinh ngồi vào trong xe, Lăng Điền bất giác liếc mắt nhìn qua, hoặc có lẽ mối quan tâm của anh chỉ nằm ở vùng bụng của cô mà thôi…

Chiếc xe nhanh chóng lao về hướng biệt thự họ Lăng.

Cả đoạn đường, ngoài việc Thần Tinh gọi điện cho Vương Đại Vy để thu xếp công việc buổi chiều ra, hai người đều chìm trong im lặng.

Chiếc xe dừng lại, Lăng Điền đích thân xuống mở cửa xe cho Thần Tinh. Hành động này không phải trước kia chưa từng có, nhưng đa phần là những lúc cần phải thể hiện trước đám đông.

Lúc Thần Tinh bước xuống, dì Tường xưa nay luôn lạnh nhạt với cô, giờ lại tỏ vẻ hân hoan thân thiện, ân cần tiến lại. Có điều, rất nhanh sau đó, Lăng Nguyên xuất hiện hất bàn tay dì Tường ra, tiến lên ôm lấy Thần Tinh “Chị dâu, chị đã quay về rồi.”

Lăng Nguyên nhăn mặt trêu Lăng Điền, vui vẻ nắm chặt bàn tay Thần Tinh định kéo xuống bậc thềm.

“Nhị tiểu thư, hãy cẩn thận, phu nhân đang mang thai.”

https://thuviensach.vn

“Hả? Chị dâu, chị có rồi à?” Lăng Nguyên kinh ngạc hỏi, tiếp đó mỉm cười đắc ý, ôm lấy phần eo của Thần Tinh, từ từ bước xuống bậc thang, trước khi đi còn không quên liếc mắt nhìn Lăng Điền “Anh trai, lần này anh với chị dâu chắc là không gây gổ đòi ly hôn nữa đâu nhỉ?”

Lăng Điền mặt không biểu cảm, nhìn Lăng Nguyên càng mỉm cười rạng rỡ, lòng anh thầm nghĩ, xem ra Lăng Nguyên dù có là hỗn thế ma vương thì vẫn cứ làm đúng được một việc.

Lăng Nguyên đỡ Thần Tinh vào phòng khách, để cô ngồi xuống sô pha, tiếp đó bắt đầu chỉ huy người làm không ngừng bê các món ra cho Thần Tinh dùng.

Tòa biệt thự Lăng Thị mọi khi thanh vắng lạnh lẽo, lúc này đã tràn đầy sinh khí.

Lăng Điền lặng nhìn Thần Tinh ngồi trên sô pha cùng Lăng Nguyên hoạt bát lắm lời, miệng bất giác nhoẻn cười.

Một bàn thức ăn phong phú hiện ra trước sự sắp xếp của Lăng Nguyên, cô cười tít mắt, kéo Thần Tinh ngồi xuống cạnh Lăng Điền.

Lăng Điền nhìn bàn thức ăn lên tiếng dặn dò “Mang thêm món đậu mã lan lên nữa.”

“Hả, anh trai, anh thay đổi khẩu vị à?”

“Là em đã sắp xếp cả bàn thức ăn theo sở thích của mình mới đúng.” Lăng Điền chậm rãi đưa lời châm chọc.

“Hưm, anh trai, em không nhớ rằng anh thích ăn món đậu mã lan đâu. Lẽ nào đậu mã lan chính là món ăn yêu thích của chị dâu? Anh trai, từ khi nào

https://thuviensach.vn

anh đã biết được món chị dâu thích thế?" Lăng Nguyên mỉm cười giảo hoạt nói.

Đúng thế, tại sao anh lai buột miệng nói ra câu này? Anh thực sự biết cô thích ăn món gì? Hay là do trước kia, thi thoảng gặp món này, cô gắp nhiều hơn đôi chút, thế nên như một lẽ tự nhiên anh đã ghi nhớ trong đầu?

Sắc mặt Lăng Điền sầm lại, lúc Thần Tinh cúi đầu dùng bữa mới từ từ giãn ra.

Bữa ăn này, bởi vì có Lăng Nguyên nên chẳng còn lặng lẽ mà vui vẻ, nhộn nhịp.

Bữa tối vừa mới kết thúc, bác sỹ gia đình đã ngồi đợi ngoài phòng khách từ lâu, tiếp tục làm một loạt các xét nghiệm cho Thần Tinh, đồng thời kê một đống các loại thuốc cần thiết cho bà bầu trong thời kỳ mang thai đầu tiên.

Lăng Nguyên vẫn luôn ở cạnh bên, thi thoảng lại cười tít mắt, mãi cho tới khi bác sỹ gia đình ra về, giọng Lăng Điền truyền lại, cô mới biết người anh trai này vẫn luôn đứng gần quanh đây.

Chỉ là lúc này, anh lại đang có ý đuổi khéo cô "Em lên phòng trước đi."

"Tại sao lại bắt em phải lên phòng trước?" Khi trả lời anh trai, Lăng Nguyên thường thích cãi lại vài câu, hôm nay cũng không ngoại lệ.

Lăng Điền im lặng không đáp, chỉ thấy dì Tường bước vào, đưa một tấm thẻ cho Lăng Nguyên. Lăng Nguyên vừa nhìn đã mỉm cười rạng rỡ "Ha ha, anh trai, anh thật quá quan tâm em đó, không ngờ còn mua cả thẻ trò chơi cho em, là ban thưởng cho công em tác hợp anh với chị dâu sao?"

https://thuviensach.vn

Lăng Nguyên nhận lấy chiếc thẻ, quay sang nói với Thần Tinh "Chị dâu, vậy chị với anh trai nói chuyện đi, em lên phòng trước đây."

Rất nhanh sau đó, trong phòng khách chỉ còn lại mỗi Lăng Điền và Thần Tinh, ngay đến Harry mà cô vẫn luôn hãi hùng lúc này cũng không còn lượn lờ. Ngoại trừ tiếng đồng hồ quả lắc ra, phòng khách cực kỳ yên tĩnh.

"Ngày mai bảo Lão Trương đưa về nhà thu dọn đồ đạc đi."

Lăng Điền là người phá vỡ không khí im lặng đầu tiên. Thanh âm không còn lạnh lùng mà mang theo vài phần ấm áp.

Biệt thự Thần Thị sắp được trao trả lại cho Thần Nhan, đoan chắc Lăng Điền cũng đã biết được chuyện. Lúc này cô đang mang thai, quả không nên dọn nhà quá nhiều, quay về đây tịnh dưỡng cũng là một lựa chọn không tệ.

Chỉ là…

"Tôi sẽ không nhúng tay vào chuyện của Thần Thị nữa, cô có thể yên tâm."

Nhờ mang thai đứa trẻ, cô liền nhận được lời hứa từ anh. Hiệu quả lớn hơn công sức vất vả cả tháng nay của cô thật. Trong lòng Thần Tinh thầm nghĩ, nếu cô có đứa trẻ này sớm, phải chăng bố cô vẫn còn sống khỏe mạnh trên đời?

Vừa nghĩ tới Thần Đỉnh cùng những lời Vũ Văn Linh nói trước đó, tâm trạng Thần Tinh lại vô cùng phức tạp. Thế nhưng cho dù Vũ Văn Linh ám chỉ thế nào, Lăng Điền đã giải thích ra sao, chuyện này cô nhất định phải điều tra kĩ.

"Tuy nhiên, công việc của Thần Thị, cô phải giao lại cho người khác xử lý."

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi thứ đều là vì đứa trẻ nằm trong bụng cô, trong trái tim của người đàn ông nhìn tưởng máu lạnh vô tình này, đứa trẻ quả nhiên quan trọng nhất.

Đối với cô mà nói, cũng đâu khác biệt? Bắt đầu cuộc hôn nhân là vì bố cô. Sau đó duy trì hôn nhân vì đứa trẻ.

Quan hệ giữa cô và anh chỉ có thể cách một người thứ ba, dường như mới có thể thuần túy được.

"Chuyện của Thần Thị, tôi sẽ sắp xếp thỏa đáng, hy vọng anh sẽ làm theo đúng lời hứa của mình. Đương nhiên, nếu anh thực sự có liên quan tới cái chết của bố tôi, vậy thì cuộc hôn nhân giữa chúng ta không cần bàn vẫn phải kết thúc."

Theo ý thức, Thần Tinh đưa tay sờ lên bụng, nếu cô đã chẳng đủ can đảm bỏ được đứa trẻ này, vậy thì sinh nó ra là lựa chọn duy nhất.

"Những lời tôi nói xưa nay luôn được thực hiện. Cô nghi ngờ tôi hại chết bố cô, chi bằng hãy đi điều tra xem rốt cuộc bố cô đã làm những gì với Lăng Thị."

Thần Đỉnh đã làm gì với Lăng Thị?

Cô còn chưa kịp suy nghĩ quá sâu, anh đã lặng lẽ bước tới, trong vô thức cô định lùi về phía sau, nhưng anh chẳng hề tỏ ra bực bội, ngược lại khom người, dịu dàng bế bổng cô lên.

Hành động dịu dàng này khiến Thần Tinh đứng hình trong giây lát.

Đến khi định thần lại, vừa định nói điều gì đó, lại nghe giọng nói của anh thì thầm bên tai "Đừng động đậy, tôi làm vậy chỉ vì đứa con của chúng ta

https://thuviensach.vn

mà thôi.”

Câu nói này nghe qua thì tưởng vô tình, chỉ là cô ở lại chẳng phải cũng vì đứa trẻ này hay sao?

Đứa trẻ đột ngột xuất hiện có lẽ là ngã rẽ cho rất nhiều người.

Phụ nữ thường mong lấy được người chồng yêu thương bản thân và sinh ra những đứa trẻ mà mình đáng yêu? Cô cũng chỉ mong đơn giản có vậy.

Nghĩ thế, Thần Tinh cũng không động đậy thêm nữa, để mặc Lăng Điền bế mình lên phòng, đặt xuống chiếc giường rộng lớn, được trải một tấm ga màu hồng, ở giữa lại đặt một chiếc gối ôm dài với hình dạng quái dị.

Rất nhanh, cô biết tác dụng của chiếc gối ôm này, bởi vì bên cạnh chiếc gối có đặt một cuốn sách hướng dẫn. Là gối ôm dành cho bà bầu.

Cũng vì có chiếc gối ôm này nên anh và cô cùng ngủ trên một chiếc giường đã không còn quá đỗi ngần ngại.

Khi Thần Tinh đọc cuốn sách hướng dẫn bà bầu đặt sẵn bên giường, Lăng Điền kiểm tra thư điện tử. Mọi việc kết thúc, ánh đèn được tắt đi, cả căn phòng chìm trong bóng tối. Cách một chiếc gối ôm, cô có thể nghe thấy tiếng thở đều đặn của anh truyền tới, Thần Tinh vốn dĩ cho rằng hôm nay sẽ mất ngủ, thế nhưng rất nhanh cô đã chìm trong mộng đẹp. Đến lúc tỉnh lại, cả căn phòng đã tràn ngập ánh nắng ban mai ấm áp.

Bên cạnh cô không có người, bên tai lại vang lên tiếng chó sủa từ sân vườn bên dưới vọng lên.

Nỗi hoảng loạn trong kí ức ào ạt tràn tới, nhưng cô không thể nằm trên giường cả ngày, bởi vì cuộc họp chiều qua được rời tới mười giờ sáng nay. Hơn nữa cô không thể vắng mặt.

https://thuviensach.vn

Vệ sinh bằng tốc độ nhanh nhất, Thần Tinh lúc này lại để ý thấy, cả căn phòng ngủ bao gồm phòng vệ sinh đều tràn ngập màu hồng ấm áp.

Đây chắc chắn không phải màu sắc yêu thích của Lăng Điền, cho nên chỉ có một khả năng duy nhất, anh cho rằng màu hồng thích hợp nhất cho các bà bầu. Nhưng nghĩ lại màu sắc này đích thực khiến tâm trạng người ta thoải mái.

Chỉ là, trong cuộc sống của cô, từ lâu đã không còn xuất hiện màu hồng.

Xuống nhà, trên bàn ăn đã đặt một bó Linh Lan trắng to khiến không khí xung quanh thoang thoảng mùi hương dễ chịu.

Tuy nhiên, bầu không khí này nhanh chóng bị phá vỡ, Lăng Điền dắt theo Harry từ bên ngoài xông vào, màn kí ức kinh hoàng lại hiện ra trước mắt, Thần Tinh bất giác định lùi về sau một bước. Bỗng cô thấy Lăng Điền nói câu gì đó với Harry, Harry ngoan ngoãn nằm xuống mặt đất, khiến người ta thấy nó rất thân thiện.

Thì ra Harry cũng có thể ngoan ngoãn như vậy, chỉ là tất cả đều dựa vào sắc mặt chủ nhân. Trên thế gian này chẳng phải con người cũng vậy sao? Nhìn sắc mặt người xung quanh sống qua ngày sẽ khiến cuộc sống họ thuận lợi và thành công hơn.

“Phu nhân, mời ngồi.” Giọng dì Tường vang lên, lại thấy bà ân cần kéo ghế ra, cung kính mời cô.

Người làm bắt đầu bê bữa sáng phong phú ra.

Bữa sáng nay ngoại trừ những món ăn kiểu tây dành cho Lăng Điền, còn lại toàn là món Trung Hoa.

https://thuviensach.vn

Còn nhớ hôm đó, sau khi bị Harry dọa cho một trận, bản thân cô hoàn toàn xa lạ trước cách dùng bữa sáng kiểu tây. Hôm nay cô có thể không cần thay đổi thói quen của mình mà dùng bữa sáng theo kiểu Trung Hoa rồi.

Và tất cả mọi thứ đều bởi cô đang mang thai.

“Hôm nay chín rưỡi tôi có một cuộc họp.” Thần Tinh khẽ cất tiếng.

“Lão Trương sẽ đưa cô đi làm.”

Thần Tinh ngước mắt nhìn lên, cô có cảm giác không khí bữa sáng nay hòa nhã một cách bất ngờ.

Cuộc sống như vậy lại khiến cô đột nhiên thấy hoang mang, sợ hãi.

Bận rộn cả một buổi sáng, đúng mười hai giờ trưa, Vương Đại Vy gọi vào “Thần tiểu thư, thức ăn cô gọi đã đến rồi!”

Thức ăn? Cô không nhớ mình đã gọi thức ăn bên ngoài lúc nào, thế nhưng sau khi mấy món ăn này được đưa vào, bông Linh Lan trắng đặt trên hộp thức ăn đã khiến cô biết đây là chủ ý của ai.

Không cần danh thiếp, cũng chẳng cần điện thoại dặn dò, một đóa Linh Lan, bắt đầu từ bữa sáng nay đã trở thành hiện thân của Lăng Điền.

Và Linh Lan chính là loài hoa mà cô yêu thích nhất. Vũ Văn Phi từng tặng cô một bó vào ngày sinh nhật, cho nên Lăng Điền biết, điều này không có gì lạ thường.

Bên trong các món ăn phong phú của Hàng Châu, mỗi món được đựng trong bát sứ, bên dưới còn có nến để làm nóng, giữ nguyên mùi vị của món ăn.

https://thuviensach.vn

Dạo này cô ăn không được tốt lắm, thức ăn lại nhiều nên Thần Tinh bảo Vương Đại Vy gọi các đồng nghiệp vào cùng thưởng thức.

Bữa ăn kết thúc trong không khí vui vẻ, thân thiết. Buổi chiều, Vũ Văn Linh gọi điện thoại tới, hẹn cô bàn bạc một bản thỏa thuận đi kèm.

Thần Tinh kiểm tra kế hoạch làm việc, buổi chiều nay sẽ tiến hành cuộc họp còn chưa hoàn thành của hôm qua, chỉ có thời gian rảnh sau khi tan làm, nên cô quyết định hẹn anh lúc sáu giờ.

Nhưng cuộc hẹn sắp xếp như vậy chưa chắc đã là hành động sáng suốt, bởi đúng sáu giờ, lão Trương gọi điện tới nói rằng đang đợi cô ở dưới nhà.

"Lão Trương, tôi vẫn còn chút việc bận, ông không cần đợi tôi đâu."

"Chuyện này…" Lão Trương tỏ ra do dự, sau đó lập tức nói: "Vậy được, phu nhân, khi nào cô về, hãy gọi điện thoại cho tôi."

"Không cần đâu, tôi có thể tự quay về được."

Lão Trương đáp lại một tiếng rồi dập máy.

Năm phút sau, Vũ Văn Linh xuất hiện trước cửa phòng làm việc.

Kể từ sau lần gặp mặt Vũ Văn Ngạo, tưởng rằng khi gặp lại hai người sẽ cảm thấy ngần ngại, nhưng Vũ Văn Linh tỏ ra như chưa từng có chuyện gì xảy ra, thảo luận với cô vô cùng chuyên nghiệp.

Bản thỏa thuận đi kèm này chỉ tăng thêm một vài chi tiết cho sự hợp tác trước đó của hai bên, chủ yếu thì chẳng có bất cứ vấn đề quan trọng nào khác. Có điều bởi vì thêm thắt nhiều chi tiết, cho nên cuộc thảo luận diễn ra

https://thuviensach.vn

khá lâu, cho dù chỉ thêm có vài trang vậy mà khi kết thúc, đồng hồ đã điểm chín giờ tối.

“Á, đã muộn thế này rồi à?” Thần Tinh liếc mắt nhìn chiếc đồng hồ treo tường nói.

“Chúng ta cùng dùng bữa tối đi.” Vũ Văn Linh ngỏ lời mời.

“Chuyện này…”

“Yên tâm đi, lần này tôi không để bố làm phiền cô đâu.”

“Ừm, vậy được.” Thần Tinh gật đầu đáp “Vậy thì ăn luôn ở trung tâm thương mại gần đây nhé! Tôi sắp xếp lại hồ sơ một chút, anh cứ sang đó trước đi.”

“Không vội, vào giờ này không cần phải đặt chỗ, đã chín giờ hơn rồi còn gì.”

Đợi Thần Tinh sắp xếp xong hồ sơ, lúc rời khỏi tập đoàn Thần Thị đã là hơn chín giờ.

Thần Tinh vốn định gọi xe của Tiểu Lý, đến khi bước ra ngoài tòa nhà mới phát hiện gần đó có một chiếc xe, cho dù cách đó một khoảng cô cũng có thể nhận ra đây là xe của ai.

Trước đó, cô đã bảo Lão Trương không cần tới đón, không ngờ Lão Trương vẫn đợi ngoài này.

“Thật là ngại quá, tôi không thể đi được rồi.” Cô nhìn về phía xe của Lão Trương, nói với Vũ Văn Linh đang đứng cạnh bên.

“Cô… sau cùng vẫn quay lại ư?”

https://thuviensach.vn

“Ừm.”

“Tại sao chứ?” Vũ Văn Linh hỏi, thanh âm bình thản, thế nhưng sau đó lại nói “Thật ngại quá, đây là cuộc sống riêng của cô, cô có thể không trả lời.”

“Bởi vì… tôi đã mang thai rồi.” Thần Tinh do dự đôi lát, sau cũng vẫn nói ra “Vì đứa con này, cuộc hôn nhân của chúng tôi tạm thời tiếp tục.”

“Bởi vì đứa trẻ hay vì trước nay cô chưa từng tin rằng nguy cơ của tập đoàn Thần Thị có liên quan tới cậu ta?” Vũ Văn Linh buột miệng hỏi “Xin lỗi cô, tôi lại hỏi thừa rồi! Chỉ là tôi không muốn cô chịu tổn thương mà thôi.”

Ánh trăng chiếu lên khuôn mặt của Vũ Văn Linh khiến anh trông dịu dàng, cũng khiến những lời nói của anh bỗng trở nên động lòng.

“Thực là cảm động.”

Phía sau lưng hai người truyền lại tiếng cười chế giễu, tiếp sau đó là câu nói bất cần truyền tới. Giọng nói đột ngột này khiến Vũ Văn Linh cau chặt đôi mày, không cần quay đầu cũng có thể nghe ra chủ nhân của giọng nói này là ai.

Vũ Văn Phi bước tới, không biết anh đã đi theo Vũ Văn Linh với Thần Tinh từ bao giờ, chỉ biết rằng lúc anh xuất hiện, ngữ điệu mang vẻ coi thường, ngay cả ánh mắt cũng chứa đựng vẻ bất mãn.

“Tiểu Phi.” Giọng Vũ Văn Linh rất dịu dàng, đương nhiên rất khác biệt khi nói chuyện với người khác.

https://thuviensach.vn

“Sao thế, buổi biểu diễn của anh khi xuất hiện một khán giả như tôi liền thấy thiếu thoải mái sao?” Vũ Văn Phi bật cười, nói.

“Tiểu Phi, trước khi em nói chuyện, liệu có thể suy nghĩ kĩ càng đôi chút được không?”

“Dù tôi có nói chuyện không suy nghĩ kĩ càng đến mức nào cũng không giống anh, mỗi một câu nói ra đều sâu xa, đắn đo chán chê rồi mới bật ra khỏi miệng.

Hai anh em họ nói chuyện căng thẳng, Thần Tinh đứng giữa không chỉ lúng túng mà còn là cảm giác khó xử. Thế nhưng cô không thể khuyên giải, bởi trong những tình huống thế này, lời khuyên chưa chắc đã có tác dụng, ngược lại còn dễ khiến hiềm khích giữa họ càng lớn hơn.

“Tại sao em còn ở đây?” Giọng một người đàn ông khác trầm ồm vang lên, nhưng lại giúp Thần Tinh giải quyết được sự lúng túng này.

Thần Tinh không ngờ Lăng Điền cũng ở trong xe cùng Lão Trương, càng không nghĩ rằng anh sẽ xuất hiện để giải vây cho cô trước tình hình căng thẳng thế này.

Lăng Điền trong ấn tượng của cô dường như luôn nhìn cô bằng ánh mắt lạnh giá, cho dù cô có gặp phải tình huống khó xử đến mức nào, anh vẫn cứ đứng một bên với vẻ mặt tột cùng lãnh đạm.

Lần này khi cô quay người, thấy anh đứng ở chỗ cách cô rất gần, tuy gương mặt không có bất cứ nụ cười nào nhưng chẳng còn vẻ lạnh lùng trước kia nữa.

“Em phải tăng ca.” Thần Tinh dịu dàng đáp.

https://thuviensach.vn

“Wilson, cậu cũng ở đây à?” Lăng Điền bước tới cạnh bên Thần Tinh, lại quay sang Vũ Văn Linh hỏi.

“Đúng vậy, tôi phải bàn bạc bản thỏa thuận đi kèm cùng các chi tiết nhỏ khác với Thần tiểu thư.”

“Vất vả cho cậu rồi, tốn bao công sức để hợp tác cũng Thần Thị.”

Lăng Điền nhẹ mỉm cười, vẻ mặt khi cười của anh thực sự rất đẹp, chỉ là anh rất ít khi cười.

Vũ Văn Phi đứng cạnh bên, đột nhiên lên tiếng “Nếu chồng người ta đã đến đón thì tổng giám đốc Vũ Văn không ngại đưa tôi về chứ?”

“Vậy chúng tôi đi trước đây.” Lăng Điền thuận thế đưa tay ôm lấy vòng eo Thần Tinh, nói.

“Cảm ơn.” Thần Tinh khẽ nói một câu với Vũ Văn Linh, liếc mắt nhìn sang Vũ Văn Phi, chỉ thấy Vũ Văn Phi bực bội quay đầu đi chỗ khác.

Thần Tinh khẽ mấp máy môi như định nói gì đó nhưng rồi rốt cục vẫn im lặng theo Lăng Điền lên xe.

Khoang xe rộng rãi, tiếng nhạc du dương, Lăng Điền lặng im không nói. Thần Tinh thấy vậy càng cảm thấy áy náy, bởi vì từ khi Lão Trương gọi điện thoại tới giờ, nếu Lăng Điền ngồi trong này đợi cùng thì cũng được hơn ba tiếng đồng hồ rồi.

Ngón tay Thần Tinh vò vạt váy đầy bất an, cũng chính vào lúc này, Lăng Điền đưa cô một phần điểm tâm “Còn nửa tiếng nữa mới về đến nhà.” Giọng anh rất khẽ, lại giữa tiếng nhạc du dương nhưng Thần Tinh nghe rất rõ.

https://thuviensach.vn

Cô đưa tay nhận lấy một lồng bánh bao hiệu Giang Nam còn bốc khói nghi ngút. Thần Tinh cầm lên một cái, nhẹ cắn, nước sốt tràn vào khoang miệng nhưng không hề nóng, mùi vị thơm ngon tuyệt hảo.

"Anh cũng ăn một cái đi."

"Không cần đâu." Lăng Điền từ chối, ngón tay thon dài không ngừng di chuyển trên bàn phím.

Dạ dày được bổ sung bánh bao từ từ ấm hẳn lên. Đang ăn ngon lành, phía trước dường như xảy ra vấn đề, Lão Trương phanh xe rất gấp. Khi Thần Tinh nghĩ chiếc lồng trên tay mình sẽ bay lên phía trước thì Lăng Điền đã đưa một tay chặn. Cánh tay còn lại ôm cô vào lòng như muốn bảo vệ, giống như lần tai nạn trước đó, nếu không có anh che chắn, có lẽ cô đã chẳng còn trên cuộc đời này nữa rồi.

Thực ra, ngoại trừ những lời chế giễu cùng những tổn thương mà người khác kể tội, người đàn ông này trong cảm nhận của Thần Tinh chưa hề làm chuyện gì tổn hại đến cô. Hơn nữa cô cũng chưa điều tra ra sự thật để kiểm chứng.

"Cảm ơn anh." Thần Tinh đỡ lấy chiếc lồng, bên trong vẫn còn một chiếc bánh bao nữa. "Tôi ăn no rồi, vẫn còn một cái…"

Không khí trong xe lúc này thật ngại ngùng, Thần Tinh muốn phá vỡ không khí ấy, cầm chiếc bánh bao nhỏ lên, ngẫm lại thấy có phần hối hận, đây chẳng phải là đồ cô ăn thừa hay sao?

Nhưng khi cô vừa dứt lời, Lăng Điền đã thu cánh tay lại, tiện thể cầm lấy chiếc bánh bao cuối cùng ấy cho vào miệng ăn hết.

Anh ăn rất nhanh, đợi khi cô định thần, anh đã nho nhã dùng khăn giấy lau miệng. Thần Tinh bê chiếc lồng rỗng, trên môi bất giác nở nụ cười mà

https://thuviensach.vn

đến bản thân cũng không hề hay biết.

Ngoài cửa sổ, ánh trăng dần bị mây mù che khuất, đôi chút ánh sáng còn sót lại chẳng thể chiếu rọi trái tim đã đen tối khá lâu của ai đó, thậm chí mây đen càng khiến trái tim ấy ngày một tăm tối hơn.

Trong không gian âm u đó, không khí trong xe đột ngột chuyển sang lạnh như băng.

Vũ Văn Linh đích thân lái xe, còn Vũ Văn Phi ngồi ở ghế phụ, ngón tay nhẹ gõ lên thành cửa sổ phát ra những tiếng động đơn điệu cũng trở thành thứ âm thanh duy nhất vang lên trong xe.

Cuối cùng, Vũ Văn Linh lại là người lên tiếng trước, giọng nói mang chút yếu mềm "Tiểu Phi, thành kiến của em với anh quá nặng nề. Xem ra giữa hai anh em chúng ta, xa cách bao năm vẫn chẳng thể nào khá lên, ngược lại càng thêm hiểu lầm."

"Đây là thành kiến hay là do những hành động của anh đã khiến người ta thất vọng hoàn toàn? Bất luận là trước kia hay bây giờ, anh luôn khiến cho người ta hãi hùng."

"Anh đối xử với người khác đáng sợ thế nào, nhưng ít nhất với em anh vẫn luôn niệm tình."

"Ha ha, bởi vì tôi là em trai anh, cho nên anh còn thương xót bố thí cho tôi chút niệm tình… Vậy anh đối với mẹ thì sao? Vũ Văn Linh, mỗi câu nói của anh đều khiến người ta thấy buồn nôn." Nói đến đây, Vũ Văn Phi lại nắm chặt hai tay, nghiến răng nghiến lợi nói.

Có nhiều chuyện cho dù đã là dĩ vãng, nhưng chạm vào đã khiến người ta đau thấu xương tủy, thở không ra hơi, chẳng cách nào lãng quên được.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh vẫn tỏ ra bình đạm "Bao nhiêu năm rồi, em vẫn luôn cho rằng như vậy, Tiểu Phi, lẽ nào chuyện năm đó em không có chút trách nhiệm nào sao?"

Vũ Văn Phi nắm bàn tay chặt tới nỗi các khớp xương trắng nhợt không còn một giọt máu, đôi môi nhợt nhạt, mãi lâu sau mới nghiến răng lên tiếng "Trách nhiệm của tôi đó chính là quá ỷ lại vào anh."

Vũ Văn Linh khẽ than dài một tiếng "Hiếm khi hai anh em mình ở cùng nhau, chúng ta đừng tiếp tục chủ đề này nữa, em đã dùng bữa chưa?"

Chiếc xe chầm chậm tiến về phía một khu trung tâm thương mại, nơi có một tiệm cà phê, trước kia Vũ Văn Phi rất thích lui tới.

Bao năm trôi qua, anh vẫn còn nhớ, chỉ là hiện nay vật còn mà người đã rời xa.

"Tôi muốn gặp bố." Vũ Văn Phi cũng không cố chấp tranh cãi chuyện ban nãy nữa.

"Anh sẽ sắp xếp thời gian để em gặp."

"Lại là sắp xếp? Không phải anh nói chỉ khi nào tôi gia nhập Thái Hưng mới có khả năng đấu chọi với anh sao? Vậy tại sao ngay đến việc tôi muốn gặp bố, anh cũng không đồng ý vậy?"

"Tình trạng sức khỏe của bố hiện nay không ổn, chuyện này, chắc em cũng biết."

"Được, tôi hiểu, vậy thì phiền anh hãy sắp xếp cho tôi gặp bố thật sớm. Chuyện tôi muốn gia nhập Thái Hưng, hy vọng ông sẽ đứng ra tuyên bố."

https://thuviensach.vn

“Tiểu Phi…”

“Nói cho cùng, ông ấy mới là chủ tịch hội đồng quản trị của tập đoàn Thái Hưng.” Vũ Văn Phi vừa dứt lời lại nói tiếp “Tôi muốn xuống xe.”

Bàn tay Vũ Văn Linh khẽ run, sau đó xoay vô lăng, dừng lại trước một con ngõ nhỏ.

“Tiểu Phi, anh sẽ nhanh chóng sắp xếp cho em, hãy đợi điện thoại của anh.”

Nhưng Vũ Văn Phi đã bỏ đi không thèm nhìn lại, khuất dần trong biển người đông đúc.

Sắc đêm ngày càng tối tăm, mây đen mịt mù, có lẽ, ngày mai trời sẽ đổ mưa xuân.

Tại biệt thự nhà họ Lăng, bữa tối đầy đủ đa dạng đã được chuẩn bị sẵn sàng, Lăng Nguyên không xuống dùng bữa cùng bọn họ, đoán chắc lúc này vẫn còn đắm chìm vào game.

Còn Thần Tinh bởi vì ăn gần hết cả lồng bánh bao nên chỉ uống chút canh hải sâm, thế nhưng dạ dày lại bắt đầu quặn thắt.

Vì không muốn ảnh hưởng tới việc ăn uống của Lăng Điền, càng không muốn để anh phát hiện, trước sự quan tâm của anh gần đây, cô luôn cảm thấy như ảo ảnh, nên Thần Tinh gắng kìm cơn ho rồi rời khỏi bàn ăn. Lúc này Lăng Nguyên mới xuất hiện ở đầu cầu thang, kéo Thần Tinh lại “Chị dâu…”

Tiếng chị dâu này nghe rất thân thiết. “Em còn không mau xuống dùng bữa tối đi?”

https://thuviensach.vn

Thần Tinh lúc này không kìm được bật ho một vài tiếng, Lăng Nguyên vội đưa tay vuốt lưng cho cô, lại cất tiếng cằn nhằn "Chị dâu, người ta không đói lắm, buổi chiều em đã ăn quá nhiều đồ ăn vặt. À đúng rồi, chị dâu…"

Lăng Nguyên định nói gì lại thôi, kéo Thần Tinh vào phòng ngủ của mình "Chị dâu ơi, cái anh Hoàng Phủ Dịch lần trước có còn liên hệ với chị không?"

"Hoàng Phủ Dịch… có chuyện gì sao?"

"Không gì cả, chỉ là đột nhiên nhớ tới, bộ lạc trên mạng của em có một hoạt động, cho nên… em nghĩ rằng anh ấy sẽ hứng thú."

Yêu cầu này có vẻ hơi đường đột, có điều, trò chơi mà Lăng Nguyên đang chơi lại nằm dưới sự quản lý của công ty Niệm Vũ.

Mà tổng giám đốc của Niệm Vũ chính là Hoàng Phủ Dịch, chỉ cần lên mạng tra là biết ngay mọi thông tin cá nhân. Chỉ là, trước khi tra, Lăng Nguyên thực sự không biết rằng anh có lai lịch như vậy. Tuy lai lịch cũng khá tốt, cũng đại diện cho có năng lực và quyền lực. Nhưng không phải trước kia cô vẫn luôn coi thường những đối tượng xem mặt có năng lực mà anh trai sắp xếp cho sao?

Tại sao giờ lại…

Giọng Thần Tinh kéo Lăng Nguyên ra khỏi những suy nghĩ hỗn loạn "Bộ lạc?"

"Dạ vâng, chính là cái tổ chức trong trò chơi mà em tham gia đó."

https://thuviensach.vn

“Chị với anh ấy chỉ là bạn bè bình thường, lần đó anh ấy tình cờ đi ngang qua nên giúp chúng ta thôi chứ thực ra chẳng có liên hệ gì cả.”

“Là như vậy sao…” Lăng Nguyên có vẻ thất vọng, bàn tay nắm chặt lấy tay áo của Thần Tinh từ từ buông ra.

“Bộ lạc có hoạt động gì?”

Thần Tinh không muốn làm Lăng Nguyên thất vọng, nếu sức khỏe cho phép, cô sẽ cùng Lăng Nguyên tới đó xem sao.

“Cũng chẳng có gì ạ.” Thế nhưng xem ra Lăng Nguyên đã mất hết hứng thú, chu miệng nói “Chị dâu, không có chuyện gì nữa, chị quay về nghỉ ngơi đi, nhớ chăm sóc em bé thật tốt đấy.”

“Được. Nhưng nếu không phải hoạt động gì quá khó, chị có thể đi cùng em.”

“Ừm, chuyện này… đến lúc đó rồi nói tiếp.” Lăng Nguyên buồn bã nhìn vào màn hình game “Hầy, vốn tưởng rằng còn có thể gặp mặt anh ấy một lần cơ…”

Lăng Nguyên bất giác di chuột, hoạt động hào hứng nãy giờ cô đành xóa đi thôi. Bởi lẽ thân là tổng giám đốc tập đoàn Niệm Vũ, đương nhiên Hoàng Phủ Dịch sẽ không chủ động tham gia các hoạt động như vậy. Lần gặp gỡ ấy, cô cứ tưởng chị dâu quen thân với anh.

Có điều, xem ra chị dâu là người phụ nữ nội tâm, sao có thể quen thân với quá nhiều đàn ông như vậy?

Trong phòng ngủ, tiếng nhạc du dương vang lên lại khiến Thần Tinh lúng túng. Những lúc chỉ có hai người ở bên nhau, cô luôn cảm thấy như

https://thuviensach.vn

vậy.

Nhưng không hiểu sao hôm nay Lăng Điền lại chủ động phá tan sự lúng túng đó "Cô mau đi tắm đi."

"Vâng ạ."

Tối qua còn chưa tắm, hôm nay mà còn không tắm nữa thì thật kinh khủng, lại thấy trên chiếc sô pha gần đó đã đặt sẵn bộ đồ ngủ màu hồng mềm mại.

Lúc đóng cửa phòng tắm lại cô mới phát hiện, cánh cửa này không hề có khóa, là vì mỹ quan, hoặc giả do tính cách phóng khoáng của chủ nhân căn phòng.

Phát hiện này khiến Thần Tinh không khỏi ngượng ngùng, nghĩ ngợi một hồi, Thần Tinh đặt quần áo xuống, lấy chiếc ghế chặn cửa lại sau đó mới bước vào buồng tắm.

Không cần điều chỉnh, nhiệt độ nước rất thích hợp, chỉ đến khi gội đầu, sờ lên mái tóc ướt nhoẹt cô mới nhận ra mình quên cầm theo khăn tắm, nước gội đầu chảy vào mắt gây cảm giác khó chịu, Thần Tinh đành mò mẫm đi ra phía cửa.

Đẩy cửa ra, cô thử mở mắt, thò tay với chiếc khăn bông bên ngoài, móc được chiếc khăn nhưng bánh xà phòng đặt gần đó bị vướng mà rơi xuống, do tiếng nước chảy quá to, Thần Tinh không hề hay biết, dùng khăn lau mặt, quay trở lại buồng tắm. Chẳng ngờ giẫm phải bánh xà phòng cả người ngã xuống đất tạo thành một tiếng động rất lớn. Cơn đau truyền từ phần đùi lên, mặc dù theo phản xạ cô đã dùng tay chống đất, cũng ngã lên tấm đệm mềm chống trơn. Chỉ là thực sự vẫn thấy rất đau. Phản ứng đầu tiên của cô lúc này chính là ôm lấy phần bụng rồi mới xem xét một lượt, ngoài chân đau, những nơi khác không có gì bất thường.

https://thuviensach.vn

Chính lúc này, cô nghe thấy tiếng cửa mở, rồi tiếng bước chân vội vã chạy vào, giọng Lăng Điền vang lên bên tai. Phản ứng đầu tiên của Thần Tinh chính là hét lên, sau đó dùng chiếc khăn bông lớn che lấy ngực.

Lăng Điền sau khi kiểm tra thấy Thần Tinh không có việc gì thì cảm thấy vô cùng kinh ngạc trước tiếng thét lớn. Phản ứng tiếp theo chính là nhìn cơ thể gần như không mảnh vải che thân của Thần Tinh.

Hơi nước bốc nghi ngút trong phòng, cùng cả hương thơm của dầu gội khiến cảnh tượng hiện nay càng thêm bốc lửa. Anh lập tức kéo một chiếc khăn tắm gói gọn thân người Thần Tinh, bế bổng cô lên.

"Ý…" Thần Tinh thấy vậy lại khẽ hô lên một tiếng.

Bây giờ Lăng Điền mới để ý kĩ thấy trên đầu Thần Tinh dầu gội đầu còn rất nhiều, cứ đi ra ngoài thế này hình như không thích hợp lắm.

"Cô… không sao chứ?" Lần đầu tiên, đường đường tổng giám đốc Lăng cao cao tại thượng nói chuyện không mấy thoải mái, bởi vì anh hít thở có phần khó khăn.

Là bởi vì hơi nước trong phòng tắm quá nhiều hoặc giả…

"Có lẽ không sao, chỉ là mái tóc có chút vấn đề." Cô chỉ vào mái tóc đầy bọt xà phòng của mình.

Khuôn mặt Lăng Điền ửng đỏ, Thần Tinh lại chẳng nhìn thấy, bởi vì nước gội đầu lại chảy vào mắt khiến cô không còn cách nào khác đành nhắm chặt mắt lại.

Nhắm mắt thế này thực ra cũng vì muốn tránh phải đối diện với không khí lúng túng lúc này.

https://thuviensach.vn

Lăng Điền lặng lẽ bế Thần Tinh vào buồng tắm, tìm một chiếc ghế để cô ngồi lên rồi tiện tay gội sạch dầu gội vương trên tóc cô. Những sợi tóc mềm mại len lỏi giữa những ngón tay, trong lòng anh cảm thấy bầu không khí hiếm khi lại ấm áp thế này.

Hai tay cô nắm chặt chiếc khăn tắm cuốn trên người, ngoan ngoãn ngồi đó, thầm nghĩ lúc nhỏ mẹ cũng thường gội đầu giúp cô, giờ một lần nữa tận hưởng cảm giác kỳ diệu ấy, không ngờ lại là từ người đàn ông cao ngạo này.

Thần Tinh khẽ rụt cổ hòng giảm bớt cảm giác mê say trong tim.

Bởi vì không hề mở mắt, cho nên cô cũng không nhìn thấy dáng vẻ vụng về của Lăng Điền lúc này, thậm chí cái giá phải trả để gội sạch mái tóc cho cô chính là khiến ống tay áo của anh ngấm đẫm xà phòng.

Cũng chính vào lúc này, nhìn cô với mái tóc ướt nhoẹt, những mảnh kí ức xa xôi trong đầu anh bắt đầu trỗi dậy…

Nơi đó, có người con gái với nụ cười vui vẻ, toàn thân ướt đẫm, chỉ vì muốn chuyển tất cả những giỏ hoa hồng trong mưa vào phòng chứa hoa, anh thấy cô tay chân lúng túng liền quyết định giúp cô một tay. Nhưng anh không ngờ, giá để bồn hoa không kiên cố, mảnh sành rơi xuống cứa rách cánh tay của anh, để lại một vết sẹo khá rõ, máu trôi theo nước mưa, càng lúc càng chảy nhiều hơn. Thấy anh bị chảy máu, lần đầu tiên, đứng trước mặt anh, cô không còn nụ cười rạng rỡ mà thay vào đó là đôi mắt long lanh đẫm lệ.

Anh nhìn đôi mắt nhòa lệ của cô, chẳng biết nước mưa hay nước mắt nhiều hơn, chỉ biết rằng trái tim anh tưởng rằng cứng hơn kim cương cuối cùng đã mềm nhũn. Cô băng bó vết thương cho anh, mái tóc cô ướt đẫm,

https://thuviensach.vn

dính sát vào khuôn mặt trái xoan lại càng toát lên vẻ yếu đuối. Chính vào lúc đó, chẳng nén được, anh nhẹ cúi người trao cô nụ hôn. Đó là nụ hôn đầu tiên giữa anh và cô.

Ký ức đó của anh mang theo vị nước mưa tinh khiết cùng mùi hương thơm ngát của hoa hồng, và cả đôi môi mềm mại của cô, những cảm giác đó vẫn còn đọng lại trên môi khiến anh bất giác chìm sâu trong kí ức tuyệt vời. Anh hôn thật sâu, thật mãnh liệt, cô dường như không chịu nổi sự mãnh liệt đó, phát ra tiếng rên nhè nhẹ, khoảng khắc, anh dần lấy lại bình tĩnh đồng thời kinh hãi nhận ra, người anh đang hôn không phải Lạc Lạc mà là Thần Tinh.

Lăng Điền không khỏi lặng người, dù hành động này đã vượt quá cảnh giới trong lòng, nhưng anh đột nhiên lại không muốn từ bỏ cảm giác tuyệt vời lúc này.

Cõ lẽ bắt đầu từ khi nãy cô đã mơ màng, cô chỉ biết bỗng nhiên có một thứ mềm mại, ấm nóng chiếm trọn lấy bờ môi mình. Thần Tinh nhắm mắt lại, cảm nhận đôi môi ấm nóng, cuồng nhiệt đó mà quên mất phải đẩy anh ra. Có lẽ là mơ màng đã khiến cô quên mất cả phản kháng.

Nước chảy qua bàn tay anh, rơi xuống mặt đất, nhưng âm thanh ấy chẳng sánh bằng tiếng nhịp tim đập thình thịch lúc này. Là tiếng tim đập của cô hay là của anh. Hoặc giả trái tim của cả hai đã chẳng thể nào bình ổn lại được.

Không biết bao lâu sau, anh mới rời khỏi bờ môi cô, ngay giây tiếp theo, toàn thân Thần Tinh truyền đến cảm giác lành lạnh, không còn nước nóng, rời khỏi bờ môi anh, lẽ nào sẽ lạnh lẽo vậy sao?

Không, không thể nào. Cảm giác lạnh giá này đồng thời buộc Thần Tinh phải tỉnh táo lại, cô cúi đầu, dùng khăn bông lau mắt, giống như khi nãy chưa từng xảy ra chuyện gì, giữ một khoảng cách nhất định giữa hai bên.

https://thuviensach.vn

“Xong rồi.” Giọng anh mang theo chút dịu dàng, truyền từ trên đỉnh đầu cô xuống.

“Cảm ơn anh, để tôi tự làm.”

“Ừm.” Anh buông cô ra, rồi ngay lúc sau lại bế bổng cô từ ghế lên.

Nước trong phòng tắm tràn ra bên ngoài khi cửa vừa mở, bây giờ cả phòng vệ sinh nhoe nhoét nước, đi ra thế này rất dễ bị trượt.

Anh vốn là người đàn ông kĩ tính, mọi hành động tối nay cũng rất dịu dàng. Chỉ là những thứ này không phải vì cô.

Con người, nên biết mình là ai, như vậy mới tốt.

Huống hồ, giữa cô với anh chỉ sống cạnh nhau có vài tháng ngắn ngủi nhưng lại có quá nhiều chuyện phức tạp không thuần túy.

Lăng Điền từ tốn đặt Thần Tinh lên giường, sau đó để dì Tường cùng hai người làm nhanh chóng lau sạch phòng vệ sinh.

Bởi vì có người làm xuất hiện, Thần Tinh cầm cuốn sách hướng dẫn chăm sóc trẻ sơ sinh bên giường lên đọc để che đi vẻ bối rối, còn anh ngồi bên cửa sổ đọc một cuốn sách khác, thi thoảng lại lên mạng tra tài liệu.

Thời gian từ từ trôi, khi đồng hồ chỉ mười giờ, anh đóng máy tính lại, đi tới bên giường. Thấy vậy Thần Tinh chưa đợi anh lên tiếng, gập sách lại đặt lên hộc đầu giường bên mình, rồi nhẹ nhàng chui vào trong chăn.

Cô có thể nghe thấy tiếng anh tắt đèn, chui vào trong chăn, sau vài âm thanh loay hoay nhẹ nhàng, tất cả chìm vào yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh bất giác đưa tay chạm lên môi mình, nơi này dường như vẫn còn đọng lại hơi ấm của anh khi nãy, cảm giác chạm môi đó khiến khuôn mặt cô đỏ bừng. Cô bị sao thế này? Sao đột nhiên lại có động tác này chứ?

Thần Tinh nhẹ lắc đầu, cố gắng gạt bỏ những suy nghĩ hỗn loạn trong đầu, nhưng đột nhiên nghe thấy giọng nói trầm ồm của anh vang lên "Có chuyện gì thế?"

"Không sao cả…" Giọng Thần Tinh rất nhẹ, đã lâu rồi không được ai quan tâm đến cô như vậy, nó khiến cô cảm thấy khó bề thích ứng.

Lời mới vừa dứt, cô thấy có một vật mềm mềm đẩy sát tới phần eo, cô kinh hãi thu người về phía sau, bờ vai liền bị anh nhẹ nhàng kéo lại. Để ý kĩ, cô mới nhận ra đó là một tấm đệm mềm. Khác với chiếc gối ôm ở giữa giường, cái đệm này được thiết kế phù hợp với vùng eo cô.

"Ngủ như vậy sẽ thấy dễ chịu hơn."

Giọng anh rất khẽ, thế nhưng nghe ra không còn vẻ lạnh lùng như mọi khi.

Thần Tinh mím môi, cũng dịu dàng lên tiếng "Cảm ơn anh."

Lần này quay lại, cô dường như không chỉ nói cảm ơn anh có một lần, bờ môi bất giác cong lên thành một nụ cười, nói 'cảm ơn' dù gì cũng tốt hơn cãi cọ. Nếu giữa cô và anh tình cờ quen biết, phải chăng mọi thứ đã khác?

Biết đâu sự dịu dàng này không phải vì bất kỳ thứ gì mà chỉ vì cô thôi?

Giữa cô và anh, tất cả mọi thứ sẽ là thuần túy, sẽ không kẹp giữa những thị phi, phức tạp không cần thiết nữa.

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ tới đây, Thần Tinh nắm gối, tại sao cô lại có thể suy nghĩ lung tung như vậy? Thôi đành, tối nay cô cho phép bản thân được suy nghĩ mông lung đôi chút.

Vùi nửa mặt vào trong chăn, nghe được tiếng hơi thở nhịp nhàng của anh, cô cũng dần chìm vào mộng đẹp.

Không biết có phải vì mang thai, giấc ngủ của cô không sâu lắm, chỉ nghe thấy chút động tĩnh là giật mình tỉnh giấc. Nửa đêm nóng quá, Thần Tinh đạp chăn ra, sau đó liền thấy anh nhẹ nhàng đắp lại cho cô.

Vừa lúc đó, cho dù thần trí không được tỉnh táo lắm, thế nhưng khóe mắt Thần Tinh bỗng nhiên âm ấm, sau khi anh đắp lại chăn cho cô, nước mắt Thần Tinh lặng lẽ rơi xuống, thấm vào mép chăn, chẳng để lại chút dấu tích nào.

Nếu như, mọi thứ trước kia có thể trôi đi không còn dấu vết thì thật tốt biết bao, ít nhất sẽ chẳng còn nặng nề vì những tổn thương đó.

Sáng hôm sau khi tỉnh lại, bên cạnh đã không thấy anh đâu cả. Thần Tinh đưa tay chạm vào phần ga giường bên cạnh, chăn đã lạnh băng khiến cô lập tức hiểu ra khoảng cách giữa hiện thực và giấc mơ.

Lúc xuống nhà dùng bữa, Lăng Điền đã ngồi bên bàn ăn, nhìn qua cửa sổ kính lớn có thể thấy người làm đang cho Harry ăn. Harry nhìn vào phòng bằng ánh mắt đáng thương, thế nhưng chẳng thể khiến chủ nhân cho phép nó vào phòng khách dùng bữa sáng.

Thần Tinh mím chặt môi, ngồi xuống bên cạnh Lăng Điền. Lăng Nguyên hôm nay dậy sớm bất ngờ, ngồi chỗ đối diện Thần Tinh "Chị dâu, chào buổi sáng."

"Buổi sáng tốt lành."

https://thuviensach.vn

“Anh trai, hôm nay anh đưa em tới công ty nhé, để em rèn luyện bản thân, được không?”

“Không được.” Lăng Điền dứt khoát trả lời, không có chút thương lượng khiến gương mặt Lăng Nguyên sầm hẳn xuống.

Trước kia không phải Lăng Điền luôn hy vọng Lăng Nguyên chăm chỉ tới công ty làm việc sao? Hôm nay hành động này thật kì lạ.

“Chị dâu, chị nói giúp em với anh trai đi.”

“Hôm nay công ty có cuộc đấu thầu.” Lăng Điền còn chưa đợi Thần Tinh lên tiếng đã giải thích.

“Ây da, anh trai à, em sẽ không phá rối đâu, anh yên tâm, em chỉ muốn tới mở rộng tầm mắt mà thôi.”

Cuộc đấu thầu?

Thần Tinh nghĩ tới những lời mà Lăng Nguyên nói với cô tối qua, đột nhiên hiểu ra phần nào. Cuộc đấu thầu này liệu có liên quan tới công ty Niệm Vũ?

Nếu có, vậy thì Hoàng Phủ Dịch có khả năng sẽ xuất hiện, cho nên Lăng Nguyên mới nghĩ ra mọi cách để tới đó tham dự.

Cho dù chỉ gặp mặt một lần, chuyện Lăng Nguyên đã có tình cảm với Hoàng Phủ Dịch thực khiến người ta kinh ngạc. Thần Tinh bất giác nhớ tới những lời đánh giá của Lăng Điền và Vũ Văn Linh dành cho Hoàng Phủ Dịch.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Nguyên, đợi khi nào cuộc đầu thầu kết thúc em hãy tới công ty, anh trai em nhất định sẽ không từ chối.” Thần Tinh đưa ra lời khuyên giải.

“Chị dâu, chị cũng hùa theo anh trai em? Ây da, hai người bây giờ thực đúng là phu tùy phụ xướng.”

“Chị dâu, chị giúp em đi mà.” Lăng Nguyên cầu cạnh Lăng Điền vô vọng, tiếp tục quay sang Thần Tinh nũng nịu.

“Tiểu Nguyên, anh trai em sắp xếp như vậy là muốn tốt cho em, em nên nghe theo anh ấy.”

“Chị dâu.” Lăng Nguyên buông tay Thần Tinh, nói tiếp “Nhờ chị có chút chuyện cũng không được, chị càng ngày càng chỉ nghĩ cho anh trai em thôi.

Lăng Nguyên tức giận hất tay Thần Tinh, chạy luôn ra ngoài.

Cô em chồng này tính tình rất tốt, chỉ là có phần ngang ngạnh. Có điều, nha đầu nhỏ tuổi này luôn chủ động theo đuổi những gì mình muốn, đó là thứ mà cô cảm thấy ngưỡng mộ.

Lúc tới công ty, trước khi xuống xe, giọng Lăng Điền nhẹ vang lên bên tai, vừa bất ngờ cũng vừa nhấn mạnh “Tối nay công ty có buổi tiệc, tôi sẽ tới đón cô.”

“Ừm… dạ.” Chỉ hai âm tiết đơn giản, nhưng thể hiện rõ sự bất ngờ của cô trước lời nói vừa rồi của anh.

Có điều, cô không nên bất ngờ, bởi buổi tiệc tối nay trên thực tế là muốn tuyên bố với bên ngoài rằng quan hệ giữa cô và Lăng Điền đã được hàn gắn.

Vì đứa trẻ, bữa tiệc thế này là cần thiết.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, có thực sự chỉ vì đứa trẻ?

Thần Tinh bước xuống xe, đi vào trong tập đoàn Thần Thị, ánh nắng tỏa xuống như muốn nhuộm cả cơ thể cô bằng màu vàng ấm áp, trong khoảnh khắc khiến Lăng Điền nhìn chăm chú, không rời mắt đi được.

"Nhị tiểu thư, đây là hộp quà vừa có người mang tới." Sắp đến giờ tan làm, Vương Đại Vy bê một chiếc hộp đi vào phòng làm việc của Thần Tinh.

"Mau đặt xuống đi." Thần Tinh ngước mắt lên khỏi bản báo cáo tài chính.

"Nhị tiểu thư, người giao nói, mong cô hãy mở ra xem luôn." Vương Đại Vy cung kính lên tiếng "Hay để tôi mở ra giúp cô?"

"Được."

Thần Tinh nhẹ nhàng đáp rồi lại cúi xuống đọc bản báo cáo. Chỉ thấy rất nhanh một tiếng thốt ngạc nhiên vang lên. Lúc cô ngẩng đầu liền thấy một bộ lễ phục màu trắng tuyết.

"Nhị tiểu thư, bộ váy này thật đẹp quá, cô sắp tham dự bữa tiệc nào sao?"

"Ờ… đúng vậy." Thần Tinh lúc này mới sực nhớ ra chuyện Lăng Điền hẹn tới buổi yến tiệc tối nay. Chắc đây là bộ váy Lăng Điền sai người đưa đến.

"Chiếc váy này rất thích hợp với cô, nhị tiểu thư ạ." Vương Đại Vy đặt chiếc váy lên mặt bàn của Thần Tinh nói.

https://thuviensach.vn

“Đại Vy, bản hợp đồng bổ sung với tập đoàn Thái Hưng, anh hãy theo sát giúp tôi, chốc nữa tôi sẽ tan làm sớm, có lẽ không kịp xem lại. Trong khi ngày mai chúng ta đã phải giao lại cho bọn họ rồi!”

“Dạ được, hãy giao lại cho tôi.” Vương Đại Vy bật cười hỉ hả rồi nhận lấy bản hợp đồng của Thái Hưng…

Bữa tiệc tối được tổ chức tai khách sạn Phạn Thiên. Khách sạn này nằm trong chuỗi khách sạn lớn nhất thế giới. Tầng thượng của khách sạn được thiết kế vô cùng đặc biệt, lại hạn chế thẻ VIP cao cấp khiến cho nơi này trở thành một trong những nơi mà giới thượng lưu thành phố H hay lui tới.

Hôm nay, tập đoàn Lăng Thị đã bao trọn cả khách sạn này để tổ chức cuộc đấu thầu.

Lúc Thần Tinh tới khách sạn này, đồng hồ đã chỉ sáu rưỡi, lão Trương đưa cô tới, lại đồng thời dẫn cô vào một căn phòng, bên trong có đặt rất nhiều hoa quả.

Đây chắc chắn là do Lăng Điền sắp xếp, bởi bác sỹ gia đình có nói cô phải giảm ăn cơm, như vậy mới có thể tránh bị nôn khan.

Thần Tinh vừa ăn một chút bánh kem liền nghe thấy tiếng của ngoài bật mở.

Quay mặt lại, cô mới nhận ra bởi vì ăn đồ ngọt nên trên mặt cô hiển hiện nụ cười, nụ cười này đương nhiên đã lọt vào mắt anh. Thần Tinh muốn che đi, chỉ là không kịp.

Còn anh, sau khi nhìn thấy khuôn mặt tươi rói của cô, thái độ có phần ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

“Bây giờ chúng ta phải đi sao?”

Lăng Điền im lặng một hồi, sau đó mới gật đầu đáp “Ừm.”

Thần Tinh nhẹ theo Lăng Điền ra ngoài. Giây phút đó, anh khẽ đưa cánh tay ra, ngầm ý muốn bảo cô khoác lấy. Cứ như vậy, Thần Tinh theo Lăng Điền đi vào thang máy, lên thẳng hội trường trên tầng cao nhất của khách sạn.

Đây không phải là lần đầu tiên cô xuất hiện trước đám đông cùng Lăng Điền. Nhưng hiệu quả của những tin đồn ly hôn của họ trên báo đài thời gian qua hiện ngay trước mắt.

Ánh đèn flash lóe lên khiến Thần Tinh có phần choáng váng.

Khoảnh khắc Thần Tinh níu chặt vào cánh tay Lăng Điền, nhưng vào lúc đi đến giữa hội trường, cô bỗng cảm nhận anh buông lỏng cánh tay ra. Ngay lúc sau, anh nắm chặt bàn tay cô trong tay mình, chỉ đơn giản vậy thôi nhưng lại khiến cô bước chậm hơn một nhịp.

Xung quanh có rất nhiều quan khách, cô chẳng nhìn rõ khuôn mặt của họ thế nào, chỉ thấy hai tai ong ong vô cùng khó chịu.

Lăng Điền hình như đã nhận ra cô không thoải mái, nhanh chóng bước tới chiếc ghế sô pha mềm mại để cô ngồi xuống.

“Lăng tổng đối xử với phu nhân thật tận tâm, hết lòng.” Có người đàn ông gần đó đưa lời bắt chuyện.

“Em ngồi đây một lúc, muốn ăn gì?” Lăng Điền chẳng bận tâm tới người đàn ông nọ, nhẹ hỏi Thần Tinh.

“Em tự lấy cũng được, anh đi tiếp khách đi.”

https://thuviensach.vn

Lăng Điền im lặng một thoáng rồi đi thẳng về phía đám đông, Thần Tinh đưa tay xoa bụng, nhiệt độ từ nơi đó truyền tới lòng bàn tay khiến cô cảm thấy an lòng.

Trước đây, cô chưa từng có cảm giác như vậy.

Chẳng bao lâu sau, Thần Tinh thấy Lăng Điền đã quay về, trên tay bê một đĩa thức ăn phong phú mà tinh tế.

Trong đám đông, thân hình cao to của anh trông không mấy thích hợp với hành động này, nhưng cũng chính vì vậy mà càng nhiều người đưa mắt nhìn về phía họ. Trước nhiều ánh mắt quan tâm như vậy, dù là người phụ nữ nào cũng sẽ cảm thấy hạnh phúc, và cô, đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Có một cảm giác nhẹ nhàng tràn ngập trong trái tim, Thần Tinh khẽ đưa tay đón lấy đĩa thức ăn "Cảm ơn anh."

Lăng Điền dường như khẽ đáp lại một câu, trước khi một đám đông khác lại xông tới, anh đứng dậy rời đi, trả lại không gian yên tĩnh cho Thần Tinh.

Thần Tinh chậm rãi thưởng thức những món ăn trong đĩa, khi miếng sushi cuối cùng trong đĩa biến mất, khúc nhạc dạo đầu cho bữa tiệc kết thúc, nhạc ở sân khấu nhảy bắt đầu vang lên. Đây là một trong những hoạt động giải trí mà mọi người thường lựa chọn sau khi dùng xong bữa.

Lăng Điền đứng ở chỗ cách Thần Tinh không xa lắm, nói chuyện công việc cùng với mấy người đàn ông thường xuyên xuất hiện trên tạp chí, báo đài. Thế nhưng cuộc nói chuyện nhanh chóng bị cắt ngang, một cô gái mặc bộ lễ phục sang trọng màu xanh lá bước tới, mỉm cười hân hoan hỏi "Lăng tổng, có thể nể mặt nhảy với tôi một điệu không?"

Là Ngu Linh, cô mới quay xong một bộ phim, vừa quay về thành phố H.

https://thuviensach.vn

Báo đài từng nghi ngờ quan hệ giữa cô và Lăng Điền, thế nhưng sau cùng chỉ có thể chứng thực Ngu Linh là người phát ngôn quảng cáo cho một dự án của Lăng Điền. Nhưng còn lần này thì sao?

Mấy người đàn ông đứng gần biết điều nhanh chóng kết thúc cuộc đàm thoại thương nghiệp.

Lăng Điền liếc mắt nhìn Ngu Linh, sau vài giây do dự mới quyết định cùng cô đi lên sân khấu.

Khiêu vũ tiệc tối, lịch sự, cao sang.

Đối với những người thường xuyên tham dự các bữa tiệc, điệu Waltz là điều thể hiện dáng nhảy tốt nhất, chiếc váy của Ngu Linh có kiểu bồng xòe trở nên vô cùng đẹp mắt theo từng bước nhảy. Điều đặc biệt là bên trong chiếc váy có một lớp xếp màu hồng nhạt, trông chẳng khác nào bông hoa e ấp sắp nở, vô cùng tuyệt mỹ.

Lúc xoay vòng thứ nhất, Ngu Linh cong miệng mỉm cười cực kỳ quyến rũ "Lăng tổng, lâu ngày không gặp, anh hình như đã vui vẻ hơn nhiều?"

Lăng Điền khẽ nhướng mày, không hề đáp lại.

Im lặng chính là thái độ mà Lăng Điền luôn dành cho các bạn nhảy nữ, thế nên trước thái độ này, Ngu Linh chẳng hề bất ngờ.

"Tôi vốn cho rằng là do Văn Lai kia, nay xem ra là bởi vì phu nhân của anh." Ngu Linh lại tiếp tực lẩm bẩm một mình, trên môi vẫn nở nụ cười rạng rỡ.

Chính cô đã dẫn dụ Văn Lai gặp Lăng Điền, nói dẫn dụ nhưng thực ra rất đơn giản, ấy là xuất hiện tại vòng xoay ngựa gỗ… cuộc ước hẹn ba năm

https://thuviensach.vn

trước chính là thời cơ thích hợp nhất.

Chỉ là, Vu Vãn Lai chẳng phải Tần Lạc, qua đêm đó, cô nhất thiết phải dùng thân phận thực sự của mình để tiếp cận Lăng Điền.

Nhưng cũng chính đêm đó, Lăng Điền vội vã bỏ đi, đã gây tổn thương sâu sắc cho Vu Vãn Lai.

Cô gái có tên Tần Lạc cho dù đã rời khỏi thế gian nhưng vẫn nhận được tình yêu của bao người. Nhưng không phải người phụ nữ nào cũng ngưỡng mộ tình yêu ấy. Đặc biệt là Ngu Linh cô.

Chỉ là, Vu Vãn Lai lại khác, cô ta đối với Tần Lạc đặc biệt ngưỡng mộ, thậm chí còn hy vọng bản thân có thể nở rộ tuyệt đẹp dựa vào ánh hào quang mà người khác để lại. Hơn nữa còn muốn giữ cho bông hoa đó không vội úa tàn.

Thực là mơ hão!

Có điều, chỉ cần là điều mà Vãn Lai hy vọng, Ngu Linh cô nhất định sẽ làm hết mình cho bạn.

Cũng giống như lúc này.

“Thực ra…” Ngu Linh định nói lại dừng, nhìn Lăng Điền rồi chọn đúng thời điểm thích hợp, cúi đầu nói tiếp “Tôi biết có vài lời bây giờ nói ra thật không thích đáng, thế nhưng, nếu không nói, hình như không tốt lắm. Nếu tôi nói gì sai, mong anh rộng lượng bỏ qua.”

“Ừm.” Lăng Điền đáp lại rất nhỏ, qua bờ vai của Ngu Linh, anh có thể nhìn thấy người vợ của mình đang ngồi trên chiếc sô pha đằng kia, dáng vẻ điềm tĩnh.

https://thuviensach.vn

Lăng Điền đắm chìm trong suy nghĩ riêng, nhưng rất nhanh, câu nói của Ngu Linh đã kéo anh khỏi dòng suy nghĩ đó… câu nói khiến anh chẳng thể nào phớt lờ được.

“Tôi được biết, nguyên nhân chia tay giữa Văn Lai với Vũ Văn tiên sinh thực ra chính là vì phu nhân của anh.” Ngu Linh dịu dàng buông tiếng.

Lăng Điền mặt không đổi sắc, dường như đối với anh câu nói này chẳng hề gây bất ngờ.

“Có điều, với năng lực của anh, có lẽ đã biết được chuyện này từ lâu.” Ngu Linh lại nói tiếp “Còn phu nhân của anh, có lẽ cũng không thể nào hoàn toàn không rung động trước Vũ Văn tiên sinh.”

“Cô nói vậy là có ý gì?” Lăng Điền cong miệng, nở nụ cười, hỏi khẽ.

Có vài người đàn ông khi càng bận tâm, lại càng dùng nụ cười để che giấu, Lăng Điền chính là người đàn ông như vậy. Cho dù anh che giấu giỏi thế nào, nhưng chỉ cần chú ý quan sát thì sẽ biết được thói quen này của anh thôi.

“Tôi không phải cố tình muốn chia rẽ hai người, tôi chỉ hy vọng anh đừng bỏ lỡ duyên phận với Văn Lai lần nữa. Tôi càng không mong rằng hai người có tình cảm với nhau sau cùng lại thành hữu duyên vô phận.” Ngu Linh ngước mắt lên, nhìn thẳng vào ánh mắt của Lăng Điền, thanh âm rất bình tĩnh.

Nhịp điệu tiếp theo càng nhanh hơn, Ngu Linh nắm chặt lấy tay của Lăng Điền, dẫn anh đi vào một gian phòng riêng tư.

Những gian phòng thế này trong hội trường lớn dành cho các vị khách quý tránh vào nghỉ ngơi hoặc đánh thêm chút phấn, giờ cánh cửa phòng nhỏ đó đã đóng lại.

https://thuviensach.vn

Cho dù không phải trước mặt đám đông nhưng vẫn có người nhìn thấy và bắt đầu thì thào bàn luận. Thần Tinh cũng nằm trong số những người nhìn thấy cảnh tượng này.

Không, cô nên quen với việc đó, càng không nên chìm đắm trong những hành động dịu dàng trước đây của anh mà quên đi hiện thực.

Thu lại ánh mắt, Thần Tinh lấy một ly nước, uống một ngụm mới phát hiện đây là nước quả lạnh.

Nước lạnh như vậy, lan tỏa trong miệng, lập tức khiến cô sởn gai ốc.

“Cô hãy dùng chút đồ nóng đi.”

Một giọng nói ôn hòa vang lên, chính là Hoàng Phủ Dịch.

“Là anh à?” Thần Tinh nhìn Hoàng Phủ Dịch, cho dù có nhiều người không ngừng nói điều không hay về anh, cô vẫn chẳng thể nào cảnh giác trước anh được.

Hơn nữa cuộc đấu thầu lần này Lăng Điền vẫn mời Hoàng Phủ Dịch tham dự sao?

Các thương nhân thường vì lợi ích mà có cái nhìn thành kiến về người khác, cô không phải thương nhân, càng chẳng thể nghĩ xấu về anh được.

“Chúng ta lại gặp mặt rồi!” Hoàng Phủ Dịch lấy một cốc sữa ngô nóng từ tay của một nhân viên phục vụ đưa lại cho Thần Tinh.

Anh thực sự rất tận tâm, cũng rất tỉ mỉ.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, ngay lập tức Thần Tinh đã chú ý tới một nhân viên phục vụ bởi người này trông rất quen mặt. Không, không chỉ quen mặt, mà nhân viên phục vụ đó rõ ràng là Lăng Nguyên.

Nhị tiểu thư hỗn thế ma vương này khôn ngờ lại dám giả dạng thành nhân viên phục vụ tới tận nơi này, mục đích chính là vì Hoàng Phủ Dịch đang ngồi đối diện với cô.

"Cảm ơn anh." Thần Tinh thấy Lăng Nguyên, trong tâm trí chỉ nghĩ làm thế nào để đưa cô tiểu thư này mau chóng quay về, nếu để Lăng Điền bắt gặp, nhất định anh sẽ nổi trận lôi đình.

"Khụ khụ." Tư duy hỗn loạn, lại ngửi thấy mùi khói thuốc, bất giác Thần Tinh bật ho vào tiếng.

"Nơi này không khí bí bức, hay chúng ta ra ngoài đi dạo?"

"Được ạ." Thần Tinh lập tức đồng ý. Nếu cùng Hoàng Phủ Dịch ra ngoài, vậy thì Lăng Nguyên chắc cũng sẽ bám theo, đến lúc đó thừa cơ hội tóm lấy cô nàng sẽ không gây sự chú ý của Lăng Điền.

Hơn nữa cô cũng chẳng biết đến bao lâu Lăng Điền mới ra khỏi căn phòng kia, trong bữa tiệc thế này hiển nhiên sẽ xảy ra những chuyện không theo đúng kế hoạch ban đầu.

Những chuyện đó khiến cô bất giác cau chặt đôi mày lại.

Nhẹ đẩy cánh cửa bên ra, ngoài đó là một vườn hoa rất đẹp, dạo bước trong vườn hoa, không khí dễ chịu hơn nhiều so với ở trong hội trường.

Chỉ là, cô và Hoàng Phủ Dịch cô nam quả nữ ở ngoài này dường như không được hay cho lắm.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh khẽ quay đầu lập tức thấy Lăng Nguyên, cô đoán không sai mà. Lúc này Lăng Nguyên cầm theo một chiếc khay, dò dẫm đi theo bọn họ ra ngoài.

"Ánh trăng tối nay thật đẹp." Thần Tinh chủ động nói chuyện cùng Hoàng Phủ Dịch, để Lăng Nguyên có cơ hội bước lại gần đây hơn.

"Đúng thế." Hoàng Phủ Dịch nhìn vầng trăng trên cao, lại nói "Thực ra, ánh trăng trong bầu trời đầy tuyết trông lại càng đẹp hơn."

"Đầy tuyết? Bây giờ đã sang xuân, thành phố H chắc sẽ không còn tuyết nữa."

"Đúng thế, năm nay tuyết cũng rơi nhiều hơn mọi năm."

"Hoàng Phủ tiên sinh xem ra rất thích tuyết nhỉ?"

Những câu này thường được dùng khi chẳng còn chủ đề nói chuyện nào khác, tuy vậy Hoàng Phủ Dịch lại nghiêm túc suy ngẫm, sau đó mới nhẹ đáp "Ừm, trước đây tôi từng rất thích."

"Trước đây… Tôi cảm thấy Hoàng Phủ tiên sinh bây giờ vẫn rất thích tuyết đấy chứ." Thần Tinh buột miệng nói ra câu này, không hề để ý sắc mặt Hoàng Phủ Dịch đã chợt tái đi.

"Cô muốn ăn gì không? Tôi sẽ đi lấy giúp."

Giọng Hoàng Phủ Dịch rất khẽ, Thần Tinh cũng chẳng để ý, bây giờ Hoàng Phủ Dịch nói muốn vào trong, đối với cô mà nói là một cơ hội trời ban, bởi vì Lăng Nguyên đã bước ra ngoài, đang lén lén lút lút trốn đằng sau hồ phun nước cách chỗ hai người đứng không xa.

https://thuviensach.vn

“Tôi muốn ăn bánh kem, và cả một chút nước hoa quả, loại nào cũng được, mỗi loại một chút nhé.” Tuy nhờ Hoàng Phủ Dịch đi lấy những thứ này trong lòng cô có chút bối rối, nhưng vì không muốn nhị tiểu thư hỗn thế ma vương kia gây chuyện, cô chỉ có thể làm vậy.

Hoàng Phủ Dịch đồng ý, lập tức quay lại hội trường, Thần Tinh lúc này mới nhanh chóng bước tới bên hồ phun nước. Lăng Nguyên đang trốn, thấy Hoàng Phủ Dịch rời khỏi, đang chuẩn bị lẻn đi không ngờ bị Thần Tinh tóm được.

“Tiểu Nguyên.”

“Chị dâu.”

“Em…”

“Chị dâu, chị nhìn xem đây là cái gì?” Thần Tinh còn chưa kịp nói gì, Lăng Nguyên đã nhanh chóng cắt lời.

Thần Tinh nhìn theo ánh mắt Lăng Nguyên, bất ngờ thấy một làn nước hất về phía mình, cảm giác lạnh băng từ từ xâm chiếm cơ thể.

“Chị dâu à, đừng trách em, chỗ này có cung cấp y phục để thay, chị mau đi tìm nhân viên phục vụ đi, nếu không bị cảm lạnh thì không hay đâu.” Lăng Nguyên lẩm bẩm nói rồi thừa cơ trốn đi.

“Tiểu Nguyên.” Thần Tinh vuốt nước trên mặt, chỉ thoáng cái đã chẳng thấy bóng dáng Lăng Nguyên đâu nữa.

Thần Tinh nhón chân, lúc nãy tuy rằng đã cố tránh, thế nhưng người cô gần như ướt cả, xem ra lúc này không thể chạy theo Lăng Nguyên tìm kiếm.

“Lăng phu nhân?” Phía sau bỗng có người gọi.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh xoay người, liền thấy một nhân viên phục vụ đang đứng sau lưng mình.

“Lăng phu nhân, đây là đồ mà Hoàng Phủ tiên sinh dặn mang tới cho cô.”

Trong chiếc khay nhân viên phục vụ đưa tới có rất nhiều món ăn, đều là những đồ khi nãy cô đã nói.

“Lăng phu nhân, toàn thân cô ướt hết rồi, hay là để tôi dẫn cô đi thay đồ?”

“Vâng, cảm ơn.”

Thần Tinh không nghĩ quá nhiều, lập tức theo nhân viên phục vụ rẽ sang một con đường khác.

Phía cuối con đường là một căn phòng riêng nhỏ.

Nhân viên phục vụ mở cửa rồi nói “Lăng phu nhân, bên trong có rất nhiều y phục, cô có thể lựa chọn tùy ý.”

“Cảm ơn.”

Thần Tinh bước vào phòng, đóng cửa lại, căn phòng này không lớn lắm nhưng cần gì cũng có.

Đối diện với cửa là một căn phòng thay đồ tuyệt đẹp, Thần Tinh mở tủ quần áo, chọn một bộ rồi bước vào trong.

Lúc này, Lăng Điền cũng đang bước về phía căn phòng, sắc mặt sầm sì, bực bội…

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

5

Biến tấu

Trong căn phòng VIP của hội trường nồng nặc mùi nước hoa, có lẽ là do nữ khách mời trước đó để lại, mùi nước hoa vây quanh Lăng Điền và Ngu Linh. Những câu nói tiếp theo của Ngu Linh khiến không khí nơi này càng thêm nặng nề và căng thẳng.

Có lẽ, thứ nặng nề không phải không khi mà là lòng người.

"Anh xem những thứ này đi." Ngu Linh mở túi xách tay, đặt một xấp ảnh trước mặt Lăng Điền.

Trong ảnh là một đôi nam nữ, chụp ban đêm, thậm chí còn có cả bức ảnh họ cùng đi vào một khách sạn. Ngày ghi trên bức ảnh là vào buổi tối anh phải rời khách sạn vì chuyện chiếc du thuyền.

"Những tấm ảnh này là do một phóng viên rất quen thân với người quản lý của tôi chụp. Sau khi tình cờ thấy được, tôi đã ngăn họ phát tán trên báo. Mặc dù có thất thoát ra ngoài một chút, thế nhưng đều là những tấm ảnh không rõ ràng khiến các phương tiện truyền thông không thể xào nấu được tin đồn thất thiệt." Ngu Linh châm một điếu thuốc, hơi thuốc dần dần át đi mùi nước hoa, cũng đồng thời khiến cho một vài thứ trở nên thiếu chân thực. "Steven, anh vẫn luôn là người rất bình tĩnh, lần này tại sao lại không lựa chọn người phụ nữ thích hợp với anh hơn chứ?"

Lăng Điền chìm trong im lặng, nhưng qua sắc mặt có thể nhận ra, anh đang cố gắng kiềm chế điều gì đó.

https://thuviensach.vn

“Hoặc giả, Thần tiểu thư có tính cách giống Lạc Lạc nên Vũ Văn Linh chẳng thể gạt bỏ mê muội trong lòng. Anh cũng biết nhược điểm này của anh ấy, thậm chí suýt chút nữa lợi dụng thành công, chẳng phải sao?” Ngu Linh hít một hơi thuốc dài, bước lại gần Lăng Điền, nói thêm “Thế nhưng, tại sao sau đó anh lại không tiếp tục, ngược lại khiến Lăng Thị suýt gặp phải nguy cơ? Có phải vì anh không nhẫn tâm?”

Lời vừa mới dứt, Lăng Điền liếc về phía Ngu Linh với ánh mắt lạnh lùng, đoạt lấy điếu thuốc trong tay cô rồi dập tắt.

Ngu Linh khẽ bật cười nói “Anh bận tâm đến cô ấy? Vũ Văn Linh cũng để tâm, thật giống như mối quan hệ giữa hai anh và Lạc Lạc lúc trước. Kết quả sau cùng, Lạc Lạc chẳng phải vẫn lựa chọn Vũ Văn Linh sao? Cũng chẳng trách tại sao phụ nữ đều chọn Vũ Văn Linh, hơn nữa, là do anh rất không biết cách bày tỏ tình cảm của mình.”

Ngừng lại đôi giây, Ngu Linh lại tiếp tục “Bây giờ có phải cô ấy đang mang thai? Nếu phải, chẳng lẽ anh không nghi ngờ chút nào về lai lịch của đứa bé này sao?”

“Đây không phải là những lời mà cô nên nói.” Lăng Điền lạnh băng đáp trả, thanh âm không chút tình cảm.

“Đúng thế, tôi không có tư cách nói những câu này, tôi chỉ không hy vọng anh và Vãn Lai đau khổ. Steven, hãy nhìn mọi chuyện thật kỹ, hai người hợp nhau hơn, cho dù Vãn Lai không phải là Lạc Lạc trước kia, thế nhưng cô ấy thích hợp với anh hơn cả Lạc Lạc.” Ngu Linh bước lại gần Lăng Điền, nói tiếp “Bởi vì, người cô ấy yêu là anh chứ không phải là Vũ Văn Linh, cô ấy cũng đã nhìn thấu tình cảm giả dối của Vũ Văn Linh từ lâu.”

Lăng Điền mỉm cười lạnh lùng “Cô tới đây để làm thuyết khách sao?”

https://thuviensach.vn

“Anh có thể nghĩ như vậy, hơn nữa những điều muốn nói tôi đã nói xong rồi!”

Nụ cười trên môi Lăng Điền nhạt dần, anh quay người, chẳng bận tâm đến Ngu Linh, bước ra khỏi phòng.

Bên ngoài vẫn vô cùng huyên náo, trong đám đông, anh bắt đầu tìm kiếm bóng hình mặc y phục màu trắng, lại phát hiện cô đã biến mất.

Theo tiềm thức, anh đưa mắt tìm kiếm Vũ Văn Linh, cũng chẳng thấy bóng dáng đâu cả.

Vừa rồi Vũ Văn Linh vẫn luôn ngồi trong một góc khuất của hội trường, tối nay mời Vũ Văn Linh tới dự bữa tiệc này quả là một sai lầm, chỉ là ở trong giới thương nhân hiện nay, thể hiện thực lực với đối thủ cũng là một thủ đoạn cần thiết.

Hơn nữa, tối nay cũng không hoàn toàn là thiệp mời giao chiến. Lăng Điền cau chặt đôi mày, gọi người quản lý hội trường tới.

“Phu nhân đâu rồi?”

“Lăng tổng, lúc nãy phu nhân của ngài đi ra hoa viên cùng một vị khách nam.”

Lăng Điền không tiếp tục hỏi nữa, chẳng bận tâm đến lễ nghi, đẩy đám khách quý đang tiến lại gần nói chuyện sang một bên, tự mình bước ra ngoài.

Trái ngược với bữa tiệc hỗn tạp, huyên náo bên trong, ngoài hoa viên rất yên tĩnh, không một bóng người.

https://thuviensach.vn

Một nhân viên phục vụ từ một căn phòng VIP nghỉ ngơi ở bên hoa viên bước ra, trong tay còn cầm theo rượu vang và đồ ăn. Khi thấy Lăng Điền, dường như trong mắt ánh lên nét hoang mang. Lăng Điền lập tức đi vượt qua nhân viên phục vụ kia, tiến thẳng về phía căn phòng VIP ấy.

Căn phòng nghỉ ngơi VIP này đã được người ta bao trong một khoảng thời gian dài, trong các vị khách tham dự bữa tiệc tối nay, ngoại trừ anh, người có thể bao trọn căn phòng này chỉ có một người, người đó chính là người mà Ngu Linh khi nãy đã nhắc tới… Vũ Văn Linh.

Lăng Điền mím chặt môi, bước nhanh về phía căn phòng VIP mà Vũ Văn Linh đã bao.

Máy sấy tóc khiến tóc Thần Tinh hơi rối, may rằng tóc ngắn cho nên nhìn qua trông cũng không quá tệ.

Cho dù tiếng máy sấy kêu ù ù nhưng cô vẫn tinh tai nghe được tiếng mở cửa ra.

Thần Tinh vội mở cửa nhà vệ sinh ra, liền thấy Vũ Văn Linh đang say mèm bước vào. Vừa nhìn thấy Thần Tinh, ánh mắt Vũ Văn Linh thoáng hiện chút mơ màng. Tiếp đó, khi cô còn chưa kịp nghĩ gì, Vũ Văn Linh đột nhiên vội vã bước tới, ôm chặt cô vào lòng "Lạc Lạc, em đã quay về rồi, cuối cùng em cũng quay về rồi…"

"Vũ Văn tiên sinh." Thần Tinh vừa nói vừa dồn hết sức bình sinh đẩy anh ra. Người đang say dù dễ dàng bị đẩy bật ra nhưng khi cô chuẩn bị đỡ anh ra sô pha, Vũ Văn Linh bỗng kéo lấy tay cô, còn chưa kịp phản ứng, anh đã bất ngờ đè cô xuống.

Đang định đẩy Vũ Văn Linh ra, chính vào lúc này, hơi gió mang theo vị ngọt xộc lên mũi, còn chưa kịp phản ứng Thần Tinh đã ngất lịm.

https://thuviensach.vn

Mùi thơm này đến từ chiếc khăn tay vuông của Vũ Văn Linh. Nhìn Thần Tinh chìm trong hôn mê, lại nghe bên tai truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Lăng Điền lúc này quả đã đứng bên ngoài cửa phòng, nhưng anh chỉ đứng đấy mà không gõ cửa, cũng chẳng có ý động đậy.

Thế nhưng, nếu muốn, Lăng Điền có thể nhìn rõ mọi chuyện diễn ra trong phòng qua khe cửa.

Trong phòng, trên chiếc sô pha, Vũ Văn Linh và Thần Tinh đang ôm nhau, Vũ Văn Linh thanh âm dịu dàng, nặng tình. Những lời dịu dàng, ngọt ngào này thực chẳng khác nào con dao sắc nhọn đâm thẳng vào trái tim Lăng Điền.

Còn người phụ nữ nằm bên dưới Vũ Văn Linh kia lại chẳng có chút liêm sỉ, còn dang tay ôm chặt lấy Vũ Văn Linh.

Thì ra tất cả mọi thứ đều do anh tự tưởng mình thông minh, bị người ta quay vòng vòng mà vẫn chấp nhận tin tưởng.

Chỉ có một mình anh cho rằng đã có thể mở rộng trái tim tiếp nhận một người khác, thế nhưng sau cùng đó chỉ là lừa dối mà thôi.

Lăng Điền quay người, quyết đoán rời khỏi căn phòng. Khoảnh khắc, Vũ Văn Linh cong miệng mỉm cười đầy đắc ý.

Anh nhanh chóng nhổm dậy khỏi người Thần Tinh, tiếp tục dùng rượu vẩy lên người mình, sau đó, thuận thế nằm xuống ngay bên cạnh sô pha. Tấm thảm bên dưới vừa dày vừa mềm mại, ánh đèn mờ mờ trên trần phát ra thứ ánh sáng màu lam dịu nhẹ, cực kỳ dễ chịu.

https://thuviensach.vn

Kể từ tối nay, có rất nhiều thứ sẽ khiến anh cảm thấy dễ chịu. Anh cứ nằm vậy, mãi cho tới khi người phụ nữ trên chiếc sô pha động đậy.

Cô đã tỉnh lại. Thuốc mê trong chiếc khăn được tẩm vừa phải, thích đáng.

"Ừm…" Thần Tinh xoa đầu ngồi dậy, tuy đã tỉnh lại nhưng thần trí vẫn còn đờ đẫn. Mãi cho tới khi nhìn thấy Vũ Văn Linh đang nằm trên sàn nhà, tư duy cô mới dần hết mơ màng.

Anh đã ngất đi, nhưng hình như cô cũng bất tỉnh một lúc, có điều may mà chưa hề xảy ra chuyện gì.

Thần Tinh chập choạng đứng dậy khỏi sô pha, định lên tiếng gọi Vũ Văn Linh, nhưng nhớ lại cảnh tượng diễn ra trước đó thì bất giác rợn người. Thần Tinh đưa tay chỉnh đốn lại y phục loạn xạ trên người rồi bước ra khỏi phòng. Cô sẽ gọi nhân viên phục vụ vào chăm sóc cho Vũ Văn Linh.

Nhưng không ngờ, khi Thần Tinh vừa bước ra khỏi căn phòng, đột nhiên có ánh đèn flash lóe lên, tiếp đó là tiếng hỏi đầy hưng phấn của phóng viên "Lăng phu nhân, tại sao cô lại xuất hiện trong phòng của Vũ Văn tiên sinh?"

Người phóng viên này hiển nhiên có nhiều kinh nghiệm, phục sẵn trong lùm cây phía trước căn phòng, vừa hay bắt gặp cảnh tượng ám muội. Hỏi xong, anh ta lại tiếp tục chớp máy ảnh liên tục.

Thần Tinh đưa tay che đi ánh đèn flash, Lăng Điền thấy động tĩnh, vốn định quay người bước đi bỗng dừng bước chân, vội vã tránh vào một góc.

Lăng Điền đã nhìn thấy dáng vẻ lén lút của viên kí giả kia, nhưng chẳng kịp ngăn chặn mọi thứ.

https://thuviensach.vn

Cho dù có thể ngăn chặn, chuyện này còn có ý nghĩa gì? Hoặc giả có còn cần thiết nữa không?

Anh vốn định tuyên bố mình đã có con lúc buổi tiệc vào lúc cao trào nhất, chỉ có điều mọi chuyện đã diễn biến theo một chiều hướng khác. Và điều khiến anh đau đớn nhất chính là bị phản bội. Đó cũng là chuyện anh không thể nào nhẫn nhịn được nhất…

"Phu nhân tổng giám đốc tập đoàn Lăng Thị ngang nhiên bồ bịch, tổng giám đốc tập đoàn Thái Hưng, Vũ Văn Linh đắm trong biển tình."

Ngày hôm sau, tin tức sốt dẻo và mang tính giải trí cao này xuất hiện ngay trang đầu tờ báo lá cải có sức ảnh hưởng lớn trong thành phố H.

Tin tức này đã khiến dư luận trong giới thương nhân càng thêm ầm ĩ, nhất là những tin đồn bất hòa giữa hai tập đoàn Lăng Thị và Thái Hưng lại lần nữa được đẩy đến cao trào. Hơn thế, các tạp chí cũng bắt đầu liệt kê lại tất cả những quá khứ tranh đấu bất hòa giữa Lăng Thị và Thái Hưng, chia thành nhiều loại, lần lượt xuất hiện trên trang nhất các báo trong nhiều ngày. Tất cả đều thể hiện rõ cạnh tranh đấu thầu dự án sắp tới giữa hai tập đoàn là vô cùng ác liệt.

Những mục này Thần Tinh đã đọc được lúc dùng bữa sáng ngày hôm sau.

Thực ra, qua việc Lăng Điền bỏ đi trước khi bữa tiệc kết thúc, đồng thời không bảo Lão Trương chờ thì cô đã cảm nhận được điều gì đó không ổn.

Hơn nữa, tối qua khi quay về phòng, Lăng Điền không hề có mặt. Hoặc giả cho dù anh có ở đấy thì đã sao chứ?

https://thuviensach.vn

Mãi cho tới khi dùng bữa sáng, thấy tiêu đề choáng ngợp cả trang nhất tờ báo sang đặt trên bàn anh, cô bất đắc dĩ phải đối mặt với những tin đồn bất ngờ ập tới.

“Phu nhân, bữa sáng của cô đây.” Bên cạnh truyền lại giọng nói lạnh lùng của dì Tường.

Ngay lúc đó bên ngoài truyền vào tiếng sủa của Harry, cửa được mở ra, Lăng Điền bước từ ngoài vào.

Hôm nay Lăng Điền mặc bộ quần áo thể thao màu đen, sắc mặt cực kỳ khó coi, đến mức khiến người ta cảm thấy bầu không khí xung quanh cũng theo đó mà chuyển sang u tối.

“Ông chủ, bữa sáng của ngài đã chuẩn bị xong.”

“Không cần đâu.”

“Dạ, thưa ông chủ.”

Lần đầu tiên, Lăng Điền không dùng bữa sáng với Thần Tinh mà lạnh lùng đi lên cầu thang, Thần Tinh định gọi anh lại nhưng sau cùng vẫn quyết định giữ im lặng.

Thần Tinh uống vội cốc sữa bò, khi Lăng Điền từ trên gác xuống, xách theo chiếc túi của mình, cô lập tức đi theo anh.

Còn Lăng Nguyên bắt đầu từ tối qua đã tự nhốt mình trong phòng, chỉ sợ Thần Tinh sẽ nói ra cô, bởi lẽ không có việc cô xuất hiện tối qua, chị dâu đã không phạm phải một sai lầm lớn nhất trong đời.

https://thuviensach.vn

Lúc này Thần Tinh bàng hoàng nhận ra, cô không nên tới căn phòng VIP đó, thế nhưng tất cả mọi thứ không phải cô muốn là có thể tránh được.

Trong âm thầm, dường như có một bàn tay vô hình bóp chặt lấy cổ họng Thần Tinh khiến cô cảm thấy nghẹt thở.

Cảm giác khó chịu này càng thêm rõ rệt khi Lăng Điền đột nhiên dừng bước, quay lại nhìn cô, ánh mắt lạnh băng.

Chỉ liếc một cái, sau đó, Lăng Điền lập tức lên xe. Lúc Thần Tinh bước tới trước cửa xe, Lão Trương ân cần xuống mở cửa.

Thần Tinh ngồi vào xe đầy lo lắng, không khí trong xe lạnh giá vô cùng.

"Tôi…" Chuyện tối qua, dù thế nào cô cũng nên nói lại rõ ràng "Tối qua…"

"Lão Trương, lái xe đi."

Lăng Điền lạnh lùng cắt ngang lời cô, đồng thời rút di động ra, sau khi gọi điện thoại anh bắt đầu nói chuyện với người kia bằng tiếng Pháp.

Cô không hiểu tiếng Pháp, có điều nghe được thì đã sao, tình hình hiện nay rõ ràng là Lăng Điền không muốn nói chuyện với cô nữa.

Thần Tinh nhẹ hít một hơi, nín nhịn cảm giác buồn nôn, xe đi rất nhanh, điểm đến không phải tập đoàn Thần Thị, cũng không phải Lăng Thị, mà là một phòng khám tư.

Cô cau chặt đôi mày, trong lòng dâng trào cảm giác bất an, Lăng Điền đã kết thúc cuộc điện thoại, nhanh chóng xuống xe.

https://thuviensach.vn

Ánh nắng ban mai dịu nhẹ chiếu lên người anh, nhuốm lên ánh sang vàng nhạt, anh liếc sang cô "Xuống xe."

"Tại sao chúng ta lại tới đây?" Thần Tinh bang hoàng hỏi.

"Đáng lẽ cô phải hiểu rõ hơn tôi chứ?" Lăng Điền vứt lại một câu rồi bước vào phòng khám trước.

Thần Tinh vội vã bước theo, ngăn bước anh lại nói "Anh đang nghi ngờ tôi?"

"Không phải tôi hoài nghi cô, mà sự thật chính là như vậy."

"Chỉ dựa vào mấy tin tức trên mặt báo sáng nay, anh đã nghi ngờ tôi?"

Lăng Điền nhếch miệng cười khẩy, nhìn Thần Tinh một lượt nói buông từng chữ rõ ràng "Không thì sao chứ? Cô và Vũ Văn Linh chỉ là tình cờ gặp nhau trong căn phòng VIP đã được cậu ta bao trọn?"

"Nếu tôi nói với anh, là nhân viên phục vụ nói với tôi rằng căn phòng đó thuộc về anh, tôi có thể vào trong thay quần áo thì sao?"

"Thế sao? Bao nhiêu chuyện trùng hợp như vậy, sao toàn vướng vào cô thế?"

"Anh chẳng bao giờ tin tưởng ai cả, ngoại trừ bản thân mình."

"Tôi cho cô một cơ hội…" Giọng Lăng Điền rất bình tĩnh, sau đó nắm chặt cổ tay Thần Tinh, bắt cô phải đi theo mình vào trong.

"Anh muốn làm gì?"

"Phòng khám tư này có thể giải oan cho cô."

https://thuviensach.vn

“Anh…” Cô còn chưa kịp nói những lời tiếp theo, Lăng Điền đã dùng sức kéo cô vào trong.

Bên trong phòng khám tư, ngoài một y tá chẳng còn ai khác, Lăng Điền dẫn Thần Tinh tới, nói “Mau dẫn cô ta đi kiểm tra.”

“Anh nghi ngờ đứa trẻ này?”

Nỗi bất an trong lòng Thần Tinh cuối cùng đã được chứng thực.

Thần Tinh nhìn về phía Lăng Điền, nhưng khuôn mặt anh lúc này rất bình tĩnh, không chút cảm xúc.

Vẻ mặt ấy đồng thời khiến trái tim cô gần như vỡ tan thành từng mảnh.

Nếu nói ‘không’ đã chẳng có lợi ích gì, nếu người ta đã nghi ngờ đứa trẻ này, kiểm tra chính là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ là lựa chọn này khiến cho chút ấm áp ít ỏi trong trái tim cô bấy lâu tan theo mây khói.

Kiểm tra hoàn tất, cô bình thản bước ra. Khoảnh khắc nhìn thấy Thần Tinh, Lăng Điền dường như muốn bước tới, thế nhưng sau cùng anh vẫn chỉ có thể ngồi trên sô pha.

“Nếu kiểm tra xong rồi, tôi muốn quay về Thần Thị, không ở cùng anh được nữa.”

“Kết quả sẽ nhanh chóng có thôi, cô vội đi vậy sao?”

Giọng Lăng Điền bình thản, dường như việc này chẳng hề liên quan tới anh, nhưng theo đó, trái tim Thần Tinh chỉ còn đau đớn.

https://thuviensach.vn

“Cho dù kết quả thế nào, từ thời khắc này trở đi, đứa trẻ sẽ không có người bố như anh.”

Không có tín nhiệm, thì đâu còn tình thân?

Giây phút Thần Tinh bước ra ngoài, Lăng Điền đột nhiên nắm lấy tay cô, anh kéo rất chặt, rất đau, cô lại không hề lên tiếng, chỉ nhìn lại đầy quật cường. Họ nhìn nhau rất lâu, trong thời khắc đó, Thần Tinh dường như nhìn ra trong ánh mắt anh ngoài sự lạnh lùng còn có một thứ khác, chỉ là thứ cảm xúc này trôi qua rất nhanh, cô muốn nắm bắt mà chẳng thể nắm bắt được. Sau cùng, cô đành bỏ cuộc, cúi đầu nói “Bỏ tôi ra…”

“Đợi có kết quả rồi, tôi sẽ bỏ ra.”

Kết quả? Anh đang chờ đợi kết quả AND, hay là chờ kết quả quan hệ giữa anh và cô?

Giây phút đó, cô không còn muốn phản kháng nữa. Đã đến lúc phải kết thúc mọi thứ rồi. Chỉ là cô không ngờ được cách thức kết thúc lại thế này. Thực ra như vậy cũng tốt, ít nhất sau đó cô sẽ là người chủ động chấm dứt mọi chuyện.

Thì ra, quan hệ giữa cô với anh trước nay đều không có bất cứu khả năng phát triển nào. Chỉ mỗi mình cô chìm đắm trong những hành động, cử chỉ, lời nói ấm áp, dịu dàng đột ngột kia rồi cam nguyện phớt lờ đi những thứ khác.

Không biết qua bao lâu, y tá bước ra khỏi phòng hóa nghiệm, trong tay cầm theo một tờ giấy mỏng đi tới trước mặt Lăng Điền “Lăng tiên sinh, bản báo cáo đây.”

https://thuviensach.vn

Lăng Điền nhận lấy, liếc mắt nhìn qua, nhưng khi đọc đến thứ ghi trên mặt giấy, bàn tay anh bỗng siết lại, đến nỗi cả bàn tay bắt đầu trắng bệch không còn giọt máu. Y tá lặng lẽ rời đi, cả căn phòng chỉ còn lại mỗi anh với Thần Tinh.

Thần Tinh cau chặt đôi mày, lẽ nào kết quả trong bản báo cáo này… thế nhưng cô là mẹ của đứa trẻ, cô hiểu rõ hơn ai hết đứa trẻ này là con của ai. Chỉ là, nhìn Lăng Điền chuyển từ khuôn mặt lạnh lùng sang đôi mắt sắc bén, hành động đó như một con dao nhọn, đâm thẳng vào trái tim cô, đau đớn.

"Lập tức làm phẫu thuật." Lăng Điền lạnh lùng buông tiếng, thẳng thừng vứt bản báo cáo lại cho cô.

Tuy rằng đọc không hiểu những thuật ngữ y học trên đó, nhưng Thần Tinh có thể hiểu đại khái ý. Sau câu nói lạnh lùng của Lăng Điền, trái tim cô như đông thành băng đá.

Đứa trẻ không phải của Lăng Điền. Cô bỗng cảm thấy đầu óc choáng váng. Làm sao có thể? Làm sao thế được?

Thế nhưng, bản báo cáo này đã viết rất rõ ràng.

Sắc mặt Thần Tinh trắng nhợt, tất cả những lời biện giải đều nghẹn lại cổ họng, chẳng thốt được thành lời.

Mãi cho tới khi y tá lần nữa bước ra, đỡ cô đi vào phòng phẫu thuật, cô mới bừng tỉnh đẩy mạnh y tá ra, đưa tay che bụng nói "Tôi không làm." Rồi ngẩng đầu nhìn Lăng Điền nói "Anh có tư cách gì làm như vậy?"

"Cô không xứng hỏi tôi câu này, càng không có tư cách tỏ vẻ đáng thương trước mặt tôi."

https://thuviensach.vn

Giọng anh lạnh giá đến cực độ, nhưng Thần Tinh không hề sợ hãi "Cho dù đứa con này có phải của anh hay không, anh có tư cách gì chứ?"

Cảm giác hoa mày chóng mặt khiến Thần Tinh chẳng nhìn rõ được nét mặt của Lăng Điền, hai tai ong ong, nhức nhối.

Thế nhưng như vậy càng hay. Nhìn không rõ, nghe không được, cô sẽ không còn sợ bất cứ ai hay chuyện gì nữa.

"Lăng tiên sinh…" Y tá nhìn Lăng Điền bằng ánh mắt khó xử.

Nhân cơ hội, Thần Tinh hất mạnh bàn tay của y tá, chạy ra ngoài cửa, nhưng y tá đã lập tức kéo cô lại "Cô không thể đi được."

Thần Tinh giằng mạnh tay, cùng lúc, nghe thấy giọng nói của Lăng Điền "Buông cô ta ra."

Y tá nghe vậy bất ngờ buông tay, khiến cả người Thần Tinh theo đà đâm sầm vào mép bàn phía trước, phần bụng quặn đau dữ dội, cô muốn chạy mà không chạy nổi, ngã ngồi xuống đất.

Khoảnh khắc, trong lòng Thần Tinh chứa đầy niềm oán hận. Nếu đứa trẻ này cứ như vậy ra đi, cô sẽ hận mình, lại càng hận Lăng Điền.

Rất nhanh Lăng Điền bước tới, bế bổng cô lên. Thần Tinh liền dồn sức sau cùng đẩy anh ra, cương quyết nói "Không." Giây phút đó cô thấy Lăng Điền vô cùng kinh ngạc, tiếp đó chỉ thấy anh quay người, bước thẳng ra ngoài.

Xe Lão Trương đỗ ngay bên ngoài, anh nhanh chóng bế cô lên. Rất nhanh, Thần Tinh ý thức bản thân từ từ rơi vào trạng thái hôn mê, nhưng cô phải chống lại. Đến khi thấy Lăng Điền dặn Lão Trương đi tới một bệnh viện gần nhất, cô mới thả lỏng toàn thân.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, hai tay cô vẫn ôm chặt bụng mình.

Trước khi chìm vào hôn mê, cô có cảm giác Lăng Điền nhìn mình, đôi mày cau chặt, sau cùng lặng lẽ than dài một tiếng.

Đứa trẻ này không phải con anh, kết quả này đối với anh mà nói thực sự khó lòng nhẫn nhịn, thế nhưng anh thực sự có thể làm được việc tiếp nhận đứa trẻ này một cách thoải mái sao?

Chỉ bởi vì cô?

Bởi vì sự tồn tại của người con gái này khiến mây mù âm u trong trái tim anh dần dần biến mất.

Giây phút vừa rồi, anh có thể nhìn rõ nỗi căm hận hiện lên trong đôi mắt cô.

Căm hận? Trước giờ anh chưa từng sợ bất cứ ai hận mình, nhưng lại vô cùng hoảng loạn khi phát hiện ánh mắt hận thù đó của cô.

Ngay cả lúc này, khi thấy cô ôm chặt tay vào vùng bụng của mình, anh vẫn cứ cảm thấy hoảng loạn.

Sợ hãi. Cho dù đã lăn lộn trên thương trường bao năm nay, từ này dần dần mất đi ý nghĩa ban đầu, thế nhưng khi một người đã trở thành không còn sợ hãi gì nữa, thì mọi lỗ hổng của anh sẽ không bị người ta phát hiện. Bởi lộ ra sự sợ hãi chính là một điểm yếu chí mạng.

Lúc Vương Đại Vy tới bệnh viện đã là nửa đêm.

https://thuviensach.vn

Tuy bị y tá ngăn cản nhưng khi Vũ Văn Linh xuất hiện, mọi việc ngăn cản của y tá trở nên vô nghĩa.

“Vũ Văn tiên sinh?” Truyền nước xong, Thần Tinh chuẩn bị rời khỏi, không ngờ Vũ Văn Linh cùng với Vương Đại Vy lại bất ngờ xuất hiện.

“Nhị tiểu thư, cả ngày cô không tới công ty, lại không gọi được điện thoại khiến tôi vô cùng lo lắng. Cuộc họp giữa cô với Vũ Văn tiên sinh chiều nay không thành, Vũ Văn tiên sinh cùng tôi đi tìm cô suốt. Lần này may nhờ Vũ Văn tiên sinh, nếu không muộn thế này rồi, dùng xe của Tiểu Lý chẳng thể tới kịp.”

“Cảm ơn anh.”

Người đàn ông này thường xuất hiện vào lúc cô cần giúp đỡ nhất nhưng chẳng hiểu tại sao, đối với Vũ Văn Linh, trong lòng cô vẫn luôn giữ một khoảng cách nhất định. Thật khó lòng giải thích.

“Thần tổng, chúng ta đi thôi, sao cô lại ở trong bệnh viện thế?”

“Vì cảm thấy không khỏe lắm nên tôi mới tới bệnh viện truyền vài chai nước.”

“Chúng ta đi thôi. Mau đưa tôi tới bệnh viện Minh Hoà.” Thần Tinh nói xong liền bước ra ngoài phòng trước.

Truyền nước xong, chân Thần Tinh vẫn còn bủn rủn, khẽ vịn tay vào cửa, trước khi Vũ Văn Linh bước tới, cô thu tay lại, bỗng thấy toàn thân ớn lạnh.

Cảm giác này bắt nguồn từ ánh mắt của một người.

https://thuviensach.vn

Lăng Điền đứng cách cánh cửa một khoảng không xa, lạnh lùng nhìn cô và Vũ Văn Linh đang bước theo phía sau.

Trước khi Thần Tinh kịp lên tiếng, Vũ Văn Linh đã vượt lên, đi về phía Lăng Điền, nói "Steven, chúng ta nói chuyện một chút đi."

Lăng Điền nhìn chằm chằm vào mặt Vũ Văn Linh, cong miệng mỉm cười lạnh băng.

"Đại Vy, đưa Thần tiểu thư đi trước đi."

"Dạ được."

Chuyện có vẻ kỳ lạ nhưng Vương Đại Vy đáp lại rất nhanh, đồng thời ra hiệu cho Thần Tinh đi về phía thang máy.

Lúc đi ngang qua chỗ Lăng Điền, anh bỗng tiến một bước về phía Thần Tinh. Hàng động này của anh khiến Thần Tinh khựng lại, chỉ là sau cùng, anh không bước thêm nữa, cứ nhìn chằm chằm về phía Vũ Văn Linh, giống như cô không hề tồn tại.

"Tiểu thư, chúng ta đi thôi." Vương Đại Vy đứng chặn giữa Thần Tinh và Lăng Điền rồi cùng cô bước vào thang máy.

Bóng dáng Thần Tinh cuối cùng cũng biến mất sau cánh cửa thang máy.

"Steven, chúng ta cần phải nói chuyện tử tế một lần." Vũ Văn Linh đi vào phòng nhưng Lăng Điền lại không hề bước theo "Có vài lời, tôi nghĩ cậu cũng không muốn để người khác nghe thấy, đúng không?"

"Là những lời gì, tại sao tôi lại không muốn để người khác nghe thấy?"

https://thuviensach.vn

“Steven, có nhiều chuyện không cần tôi phải nói, chắc cậu cũng đã nhìn thấu rồi.” Vũ Văn Linh bình thản nói.

“Nhìn thấu?” Lăng Điền nhìn Vũ Văn Linh “Hay là cậu nói cho tôi xem, tôi đã nhìn thấu cái gì?”

“Ba năm trước, Lạc Lạc không hề chọn cậu, ba năm sau, Thần Tinh cũng như vậy, sẽ không chọn cậu đâu.”

Ngữ khí bình thản buông lời vô tình không hề khiến Lăng Điền tức giận, ngược lại, anh chỉ mỉm cười đáp “Vũ Văn Linh, ngoại trừ lợi dụng tình cảm của phụ nữ, cậu còn có tài năng gì để đọ sức với tôi?”

Câu nói này thốt ra cũng thật ngông cuồng, thế nhưng, anh là Lăng Điền, anh có đủ bản lĩnh và tài năng để ngông cuồng như vậy.

Chẳng phải chỉ dựa vào mấy năm nay, tập đoàn Lăng Thị đã dần dần tạo thành thế cân bằng với một tập đoàn siêu lớn, siêu mạnh như Thái Hưng sao? Tài năng và bản lĩnh vượt trội của Lăng Điền đúng là không thể phủ nhận.

Hôm nay, chính là thời điểm mối quan hệ giả dối giữa anh và Vũ Văn Linh chính thức tan vỡ.

Vũ Văn Linh thản nhiên mỉm cười nói “Chỉ có thể dựa dẫm vào sự nghiệp, tình cảm lại luôn bị người ta phản bội. Sự nghiệp và tình cảm không thể trọn vẹn, Lăng Điền, cậu cũng thật đáng thương!”

Vũ Văn Linh mỉm cười sau đó ấn nút thang máy.

Lăng Điền nắm chặt bàn tay rồi lại buông ra, liếc mắt nhìn ra bên ngoài cửa sổ, một chiếc xe nhanh chóng xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh ngồi vào xe, bỗng cảm thấy rất đau đầu. Ngoài trời bắt đầu đổ mưa, thời tiết vùng Giang Nam vẫn luôn mưa nhiều, chỉ là cơn mưa xuân vốn dĩ mang hơi ấm sao lại khiến người ta càng lúc càng ớn lạnh?"

Mưa lất phất đọng ngoài cửa sổ khiến người trong xe chẳng nhìn rõ được đường đi phía trước, Thần Tinh tựa mặt vào cửa sổ xe, bên tai truyền tới giọng nói nịnh hót của Vương Đại Vy "Nhị tiểu thư, cô nghỉ ngơi một lúc đi, khi nào tới bệnh viện Minh Hòa, tôi sẽ gọi cô."

"Được."

Chiếc xe lại lao đi, đến khi dừng lại, Thần Tinh cảm thấy có điều bất ổn.

Phía trước rõ ràng là một căn biệt thự, đâu phải là bệnh viện Minh Hòa?

"Đại Vy, đây là đâu vậy?"

Vương Đại Vy bình tĩnh như không đáp "Nhị tiểu thư, tôi xin lỗi, tôi tự ý đưa cô tới đây, có lẽ cũng chỉ có nơi này cô mới an toàn đôi chút."

"An toàn?"

"Nhị tiểu thư, tôi biết, gần đây cô bị tên họ Lăng kia kiểm soát hoạt động, tên khốn đó từ lâu đã có ý đồ không tốt với tập đoàn Thần Thị chúng ta. Thần tổng từ khi còn sống không hề vạch rõ dã tâm lang sói của hắn cho nên mới khiến hắn có cơ hội làm càn. Ấy vậy mà hắn còn hại cả Thần tổng, từ lâu tôi đã ngứa mắt rồi, chỉ là không dám làm gì thôi. Giờ nhận được sự ủng hộ của Vũ Văn tiên sinh, ngài ấy nhất định sẽ chăm sóc nhị tiểu thư chu đáo.

"Đại Vy, anh biết cái gì chứ…"

https://thuviensach.vn

“Tôi chẳng biết gì cả, tôi chỉ cho rằng Vũ Văn tiên sinh là người đáng được tin tưởng, nếu không có ngài ấy, Thần Thị chúng ta từ lâu đã chẳng chống chọi lại được việc Thần Nhan ra sức ép buộc. May nhờ có Vũ Văn tiên sinh chúng ta mới có thể thoát được kiếp nạn này đấy, nhị tiểu thư.”

“Chuyện này thì có liên quan gì tới Thần Nhan?” Thần Tinh cau chặt đôi mày.

Tuy rằng cô không qua lại thân tình với Thần Nhan, thế nhưng chị ấy thực sự khác biệt quá lớn với ấn tượng ‘ra sức ép buộc’ mà Thần Đỉnh có nhắc tới trước kia.

“Nhị tiểu thư, cô tưởng Thần Nhan sẽ dễ dàng buông tha cho chúng ta sao? Tất cả đều do Vũ Văn tiên sinh đứng ra dàn xếp, dùng một dự án lớn để đổi lại Thần Nhan mới thôi không gây khó dễ cho công ty chúng ta nữa.”

“Cái gì?”

“Những chuyện này Vũ Văn tiên sinh đều không cho tôi nói với cô vì sợ cô không chấp nhận. Còn tôi đi theo Thần tổng bao năm, tập đoàn Thái Hưng đích thực luôn chăm lo cho chúng ta, chỉ đáng tiếc, chẳng biết tại sao Thần tổng cứ không nhận ý tốt của Thái Hưng.”

Vương Đại Vy tiếp tục nói, cùng lúc người làm trong biệt thự cầm ô bước ra, lái xe bước xuống mở cửa “Thần tổng, mời cô xuống xe.”

“Không, đưa tôi đến bệnh viện.”

“Nhị tiểu thư… cô hà tất phải chối từ ý tốt của Vũ Văn tiên sinh thế chứ?”

“Đại Vy, mau làm theo lời tôi.”

https://thuviensach.vn

“Cô thực sự vội đi vậy sao?” Giọng nói bình thản của một người đàn ông vang lên từ sau lưng người làm đang cầm ô. Không biết từ khi nào, Vũ Văn Linh đã đứng ở chỗ đó.

Nét mặt anh lúc này có phần mệt mỏi, mái tóc trước trán vẫn còn đọng nước mưa, đoán chắc là vừa mới vội vã quay về.

Không biết từ bao giờ, Vương Đại Vy, lái xe cùng với một đám người làm đã lặng lẽ lui xuống, chỉ để lại mình Vũ Văn Linh cầm ô đứng bên ngoài xe chờ đợi.

“Mau xuống xe đi, bên ngoài này lạnh lắm.”

Vũ Văn Linh thấy Thần Tinh không hề động đậy, dịu dàng lặp lại lần nữa.

“Vũ Văn tiên sinh, cảm ơn anh, thế nhưng với tình hình sức khỏe trước mắt của tôi, tốt hơn cả là nên tới bệnh viện Minh Hòa.”

“Vì đứa trẻ, cô nên ở lại đây thì tốt hơn.” Vũ Văn Linh chậm rãi nói ra câu này khiến Thần Tinh không khỏi ngạc nhiên.

“Lăng Điền là người rất thiếu lý trí, cũng rất cố chấp, chuyện mà cậu ấy đã cho rằng là đúng, quyết không bao giờ thay đổi, cho nên cô ở lại nơi này sẽ tốt hơn.”

Lăng Điền là người như vậy sao? Có lẽ, vào thời khắc này, chuyện đó đã chẳng còn quan trọng.

Điều quan trọng là, Vũ Văn Linh giơ tay về phía cô “Hãy tin tôi, để tôi chăm sóc em, tôi cũng sẽ chăm sóc đứa trẻ này thật tốt.”

https://thuviensach.vn

Ngoài trời vẫn cứ đổ mưa, từng giọt rơi xuống bàn tay anh mở ra, rồi lại rơi xuống mặt đất khiến tất cả dường như mềm mại hơn.

Thế nhưng, đó chỉ là trong khoảnh khắc. Dù thế nào, cô cũng không thể làm được.

“Thiếu gia, không hay rồi, lão gia vừa bị ngất.”

“Cái gì?” Vũ Văn Linh sắc mặt biến đổi, thuận thế nắm lấy tay Thần Tinh đi vào căn biệt thự.

Tuy trong lòng cực kỳ lo lắng nhưng Vũ Văn Linh vẫn nghĩ tới sức khỏe của Thần Tinh mà giảm dần tốc độ bước chân.

Vũ Văn Linh dẫn Thần Tinh vào biệt thự, người làm đã cầm sẵn khăn bông khô để lau nước mưa đọng trên hai người. Vũ Văn Linh đột nhiên nhớ tới bàn tay đang nắm tay Thần Tinh liền lặng lẽ buông ra, nói “Em… cùng tôi lên gặp bố một lát nhé?” Rồi lặng lẽ bước lên tầng hai.

Trong phòng, bác sĩ gia đình đang hối hả thực hiện công tác cấp cứu.

“Mau gọi bác sĩ Vệ đến khám cho Thần tiểu thư.”

“Tôi không sao.”

“Có lẽ phải mất một khoảng thời gian nữa bố tôi mới tỉnh, em cũng cần phải kiểm tra sức khỏe. Đáng lẽ phải đưa em tới bệnh viện, là tôi kiên quyết thực hiện theo ý mình… xin lỗi em.” Câu nói này rất thành khẩn, cũng khiến cho người nghe khó lòng từ chối được.

Lúc bác sĩ vệ kiểm tra sức khỏe cho Thần Tinh, Vũ Văn Ngạo đã dần dần tỉnh lại. Chỉ là vừa tỉnh, ông đã bảo các bác sĩ và y tá ra ngoài, nhìn về phía

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh và Thần Tinh "A Linh, Tiểu Tinh…" Giọng Vũ Văn Ngạo rất yếu.

Theo lời bác sĩ nói thì bệnh cũ của Vũ Văn Ngạo đã tái phát.

Vũ Văn Ngạo mắc bệnh tim, cũng giống như mẹ của Thần Tinh lúc trước.

Cho dù tập đoàn Thái Hưng tài lực hùng hậu, nhưng khi đối diện với vấn đề sức khỏe, ông trời vẫn cứ đối xử bình đẳng như mọi người.

Vũ Văn Linh bước về phía Vũ Văn Ngạo. Lúc này vừa hay bác sĩ Vệ cũng đã kiểm tra xong xuôi cho Thần Tinh, xác nhận sức khỏe cô không có vấn đề, chỉ cần chú ý nghỉ ngơi là được.

Thế nên sau khi bác sĩ Vệ rời đi, Thần Tinh cũng thuận theo ý Vũ Văn Linh đi về phía Vũ Văn Ngạo.

Người đàn ông trung niên trước mặt trông khác hẳn với mấy ngày trước đây, sắc mặt vàng vọt, hai mắt chẳng có chút tinh thần, chỉ khi thấy Thần Tinh bước lại gần, ánh mắt mới thoáng lên đôi chút ánh sáng.

"Tiểu Tinh… cháu tới rồi…" Vũ Văn Ngạo giơ bàn tay run rẩy ra, cảnh tượng giống thế này thoáng hiện trong tâm trí Thần Tinh khiến cô cảm giác như quay lại đêm đó, nơi mẹ cô trong cơn nguy ngập cũng lời nói như vậy, hành động như thế, khiến trái tim cô lại càng thêm bi thương.

Thần Tinh thoáng do dự, Vũ Văn Ngạo đã run run nói tiếp "A Linh, sức khỏe của bố càng lúc càng không tốt, chẳng biết lúc nào sẽ ra đi giống như mẹ của Thần Tinh…"

Vũ Văn Ngạo khó khăn nói như thể đang dốc hết chút sức lực ít ỏi còn lại trong người.

https://thuviensach.vn

“Bố ơi, bố sẽ không việc gì đâu.”

“Có chuyện hay không, bố tự biết rõ. A Linh, chỉ cần con nên duyên với Tiểu Tinh, bố dù thế nào cũng cảm thấy an lòng. A Linh…” Vũ Văn Ngạo nói, lại cầm tay của Vũ Văn Linh, sau đó lại nắm lấy tay của Thần Tinh. “Tiểu Tinh.”

Cảnh tượng này thực sự khiến người ta cảm thấy khó xử, cho dù Thần Tinh hoàn toàn không có ý định, thế nhưng đối mặt với một người già đang trong tình trạng hấp hối, muốn từ chối thực khó vô cùng.

Thần Tinh có thể dễ dàng đoán được tiếp theo Vũ Văn Ngạo định nói gì, thế nhưng chuyện này không thể nào thành sự thật.

Cũng chính lúc này, thấy cô do dự chưa chịu đưa tay ra, Vũ Văn Linh liền quay sang, thì thầm nói “Dù thế nào đi nữa, cho dù chỉ để an ủi tạm thời, cũng xin cô đừng từ chối.”

“Hãy hứa với ta, để A Linh chăm sóc cháu cả đời, được không…”

Hai mắt Vũ Văn Ngạo tràn đầy hy vọng, bàn tay run rẩy, cố gắng giơ tay ra xa hơn để chạm được tới Thần Tinh. Sau một hồi do dự, Thần Tinh cuối cùng đã đưa tay, nắm lấy tay ông rồi khe khẽ gật đầu.

Thấy Thần Tinh gật đầu, Vũ Văn Ngạo nở nụ cười rất nhẹ, bàn tay theo đó buông thõng chẳng còn chút sức lực.

Vũ Văn Linh đứng một bên, thấy thần sắc Thần Tinh, khóe miệng bất giác cong lên thành một nụ cười…

https://thuviensach.vn

Trước sự kiên quyết của Thần Tinh, Vũ Văn Linh phải đưa cô tới bệnh viện lúc hai giờ sáng, bởi tới một giờ sang Vũ Văn Ngạo mới lặng lẽ thiếp đi, trước đó ông luôn nắm chặt bàn tay Thần Tinh, lẩm bẩm nói những chuyện vu vơ, không đầu không cuối.

"Nằm ra sẽ thấy dễ chịu hơn." Lần này, Vũ Văn Linh đích thân lái xe, ghế ngồi bên cạnh được hạ bằng xuống để Thần Tinh có thể nằm thoải mái.

"Cảm ơn anh."

"Phải là tôi cảm ơn em mới đúng, em đã giúp tôi phần nào an ủi bố."

Thần Tinh nghe vậy cũng không nói gì thêm.

"Có câu này không biết có nên nói hay không, nếu Lăng Điền đã không tin tưởng em như vậy, quan hệ giữa em và cậu ấy có cần thiết phải duy trì nữa không?"

Thần Tinh cau chặt đôi mày, không biết tại sao lúc này nghe Vũ Văn Linh nhắc tới Lăng Điền, cô lại có cảm giác khó chịu đến vậy.

"Xin lỗi, tôi chỉ không muốn em bị tổn thương nên mới để ý đến mọi hành động mà Lăng Điền gây ra, hy vọng chuyện này không gây rắc rối cho em."

"Ừm, tôi biết rồi, tôi sẽ giải quyết mọi chuyện dứt khoát."

Câu nói này kèm theo ẩn ý dường như cô muốn dừng cuộc nói chuyện, Vũ Văn Linh nghe vậy, không muốn tiếp tục bàn luận gì thêm, cho xe lao nhanh về phía bệnh viện Minh Hòa, đèn đường vút qua cửa xe vùn vụt, trong cơn mưa lớn dần trở nên mơ hồ…

https://thuviensach.vn

Sáng sớm hôm sau, Thần Tinh theo đúng lời dặn của bác sĩ, vẫn nằm tịnh dưỡng trên giường. Lúc này, tình cờ mở tờ báo sáng ra, nội dung bên trong khiến Thần Tinh vô cùng kinh ngạc.

Trên báo đăng hình tối qua Vũ Văn Linh dẫn cô rời khỏi phòng khám, lại còn cả hình anh nắm tay cô bước vào biệt thự nhà họ Vũ Văn.

Tuy rằng chụp ở khoảng cách khá xa, nhìn không rõ lắm, thế nhưng vẫn có thể nhận ra dáng hình, đặc biệt là nội dung bên dưới mới là nguồn cơn khiến Thần Tinh kinh ngạc.

Tờ báo nói rõ, từ lâu cô đã âm thầm qua lại với Vũ Văn Linh, việc quay lại bên cạnh Lăng Điền, níu kéo hôn nhân chỉ là bất đắc dĩ, bởi vì chỉ có như vậy tập đoàn Thần Thị mới có thể ngày một tươi sáng hơn.

Những suy đoán này khiến Thần Tinh nhanh chóng nhận được danh hiệu ‘Người phụ nữ mưu mô nhất hiện nay’.

“Tiểu thư, Vương Đại Vy có chuyện muốn gặp cô. “Má Phùng bước từ ngoài cửa vào, cung kính thông báo.

“Mời anh ấy vào.”

“Thần tổng… cô đã biết rồi sao?” Vương Đại Vy khựng lại, liếc mắt nhìn qua tờ báo trên đầu giường. “Bài báo này có ảnh hưởng cực kỳ không tốt tới hình tượng của cô, liệu chúng ta có nên tiến hành một cuộc họp báo?”

“Chuẩn bị cuộc họp báo ấy anh định sẽ nói gì?”

“Đương nhiên là cáo buộc mấy tờ báo lá cải cố tình tạo tin đồi thất thiệt, mối quan hệ giữa cô với tổng giám đốc Vũ Văn đâu có nhăng nhít như bọn chúng nói chứ? Đây rõ ràng là hành vi viết láo, tạo tin nóng để tăng lượng

https://thuviensach.vn

tiêu thụ. Cho nên không những phải tổ chức họp báo mà còn phải cáo buộc trước pháp luật.” Vương Đại Vy phẫn nộ nói.

“Cáo buộc trước pháp luật?” Thần Tinh nhắc lại mấy chữ này.

Cáo buộc trước pháp luật, đây là một cách giải quyết khá được. Chỉ là, cho dù pháp luật có thể đòi lại danh dự cho cô, nhưng cô chẳng thể nào dựa vào pháp luật để trả lại trong sạch cho đứa con trong bụng mình.

Cho dù bản thân cô không hy vọng có thể tiếp tục mối quan hệ nào với Lăng Điền. Thế nhưng để một đứa trẻ còn chưa chào đời đã phải chịu nỗi oan khuất như thế, cô chẳng thể nào thoải mái nổi.

“Thần tổng, cô thực sự muốn cáo buộc bằng pháp luật?” Vương Đại Vy cảm thấy có chút kỳ lạ.

“Ừm, đây cũng là một cách khá tốt.”

“Được, để tôi bảo người đi chuẩn bị. Thần tổng, cô cứ nghỉ ngơi đi.” Sắc mặt Vương Đại Vy có phần tối sậm, vội vã rời đi.

Thần Tinh nhìn theo bóng dáng của Vương Đại Vy rời đi, đưa tay hất mạnh tờ báo xuống đất.

Những thứ này, không nhìn thì càng tốt hơn, cô không muốn để những chuyện không đâu ảnh hưởng tới tâm trạng của mình, lại dặn dò má Phùng chuẩn bị xuất viện, về căn chung cư mà Thần Đỉnh để lại trước khi qua đời.

Xử lý xong mọi chuyện, Thần Tinh nhẹ đặt tay lên vùng bụng, dịu dàng nói “Con yêu, dù thế nào đi nữa, mẹ cũng sẽ bảo vệ con thật tốt, không để con phải chịu bất cứ tổn hại nào.”

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, chuyện tương lai đâu phải con người tập đoàn Thái Hưng muốn dự đoán là được?

Đôi khi, thậm chí còn vượt quá tưởng tượng mà con người có thể nghĩ ra…

Buổi chiều cùng ngày, báo đài bùng nổ thông tin khiến người đọc giật mình.

Vũ Văn Linh nhận lời phỏng vấn của ký giả, chính miệng thừa nhận quan hệ tình cảm với Thần Tinh, đồng thời tuyên bố Thần Tinh đang chuẩn bị kết thúc cuộc hôn nhân hiện nay. Bởi vì cuộc hôn nhân này chỉ là mệnh lệnh của bố cô, từ trước tới nay cô không hề có được một chút hạnh phúc.

Ban đầu, Thần Tinh nằm trên giường nghỉ ngơi không hề hay biết về tin tức này, là do Vương Đại Vy hoang mang chạy tới thông báo, cô mới biết được.

Thần Tinh lặng ngồi một chỗ, nghe Vương Đại Vy nói liên hồi "Thần tổng, cô xem phải làm sao đây, chúng ta đang chuẩn bị mở cuộc họp báo, thật không ngờ tổng giám đốc Vũ Văn lại nói như vậy trước giới truyền thông báo đài. Thần tổng, trước đó ngài ấy có nói qua với cô không?"

Không biết là do đứa trẻ trong bụng hay vì nguyên nhân nào khác, Thần Tinh chỉ cảm thấy đầu óc quay cuồng.

Trong đầu óc mơ màng, có thứ gì đó dường như trở nên rõ rệt, nhưng càng nghĩ lại càng chìm sâu trong hỗn loạn.

Vương Đại Vy lại không đợi cô lên tiếng, tiếp tục nói thêm "Thần tổng, hay là cô đích thân hỏi tổng giám đốc Vũ Văn xem sao? Ngài ấy nói như vậy là muốn giúp Thần Thị chúng ta níu kéo chút thanh danh nhưng Lăng tổng nhất định sẽ không chịu bỏ qua đâu."

https://thuviensach.vn

Tại sao ngay cả trong hỗn loạn, cô vẫn cứ cảm thấy chuyện này không chỉ đơn giản như bề ngoài.

Bụng cô lại bắt đầu đau nhâm nhẩm, Thần Tinh đưa tay chống giường lắc đầu nói "Không cần đâu, hãy tổ chức cuộc họp báo cho tôi."

"Thần tổng, cô…"

"Chín giờ sáng mai, hãy làm theo những gì tôi nói."

Cho dù thế nào, cô cũng không muốn lôi kéo thêm nhiều người vào chuyện này, bởi vì sự việc đã phát triển tới mức vượt ngoài tầm khống chế khiến cô trở tay không kịp.

Chỉ là, còn chưa tới ngày mai, sự việc lại lần nữa có biến đổi, mà lần biến đổi này khiến cho cuộc họp báo ngày mai đã chẳng còn cần thiết.

"Tiểu thư, Lăng tiên sinh tới rồi ạ." Má Phùng gõ cửa thông báo lúc chiều muộn.

Chưa ly hôn, Lăng Điền vẫn còn là chồng cô, thế nhưng má Phùng giỏi quan sát đã không còn gọi anh là 'cô gia' nữa.

Thần Tinh không ngờ rằng Lăng Điền sẽ đến, chuyện gì cần tới, sớm muộn cũng sẽ phải tới thôi!

"Tiểu thư, Lăng tiên sinh còn dẫn theo luật sư nữa. Cô xem, liệu có nên thông báo cho trợ lý Vương không?"

"Không cần đâu, mau đưa họ vào thư phòng đi."

"Vậy sức khỏe của cô?"

https://thuviensach.vn

“Không sao cả.”

“Vậy để tôi bảo bác sĩ Trương tới thư phòng chờ nhé!” Má Phùng đưa lời nịnh nọt, sau khi thấy Thần Tinh gật đầu liền lập tức lui ra ngoài.

Lúc Thần Tinh bước vào thư phòng, Lăng Điền đã ngồi bên trong cùng luật sư của mình.

Trong phòng được kéo rèm kín mít, chiếc đèn không sáng lắm bên tường đang bật, chiếu lên các vật dụng bằng gỗ đỏ khiến không khí càng thêm căng thẳng.

Cô ngước mắt nhìn về phía Lăng Điền nói “Có thể bảo luật sư của anh ra ngoài trước được không?”

Lăng Điền im lặng, dùng ánh mắt ra hiệu cho luật sư.

Thần Tinh lúc này mới từ từ ngồi xuống, nói “Trước khi anh kí bất cứ cái gì, tôi muốn nói rõ một chuyện, mối quan hệ giữa tôi với Vũ Văn tiên sinh không giống như những gì bên ngoài đồn thổi. Vũ Văn tiên sinh nói như vậy trước báo giới, tôi nghĩ nguyên nhân chủ yếu là muốn bảo vệ thanh danh của Thần Thị.”

Không biết tại sao cô rất muốn giải thích, nhưng đây cũng là lần giải thích sau cùng của cô.

Vì đứa con, cũng vì bản thân cô.

“Thanh danh thực sự quan trọng vậy sao?” Lăng Điền không dùng ngữ khí lãnh đạm như mọi khi nhưng lại khiến người nghe không thể phân định rõ ràng. Ngay sau đó anh chuyển chủ đề “Cuộc hôn nhân giữa tôi và cô vốn

https://thuviensach.vn

dĩ đã là sai lầm, cô cũng từng giúp tôi tiếp cận Vũ Văn Linh, hồi đó tôi từng hứa rằng sẽ trả lại tự do cho cô."

Lăng Điền nhắc tới lần giao hẹn giữa hai người lúc trước, chỉ là sau đó, tất cả mọi thứ đều không diễn ra như dự định, bởi vì theo thời gian, lời nói đã nhạt nhòa.

Thần Tinh bất giác hít một hơi thật sâu, Lăng Điền vội vã nói cho xong, rồi đưa hai tập giấy tới trước mặt Thần Tinh "Tôi đã kí rồi, dưới sự chứng nhận của luật sư, cô kí xong, nó sẽ có hiệu lực."

Đó là bản thỏa thuận ly hôn.

Trước kia, cô từng hy vọng kết thúc cuộc hôn nhân này thật sớm, thế nhưng tại sao khi đối diện lại cảm thấy nặng nề đến thế?

Bởi vì đứa trẻ trong bụng này sao?

Anh không tin đứa trẻ là con anh, cho nên dễ dàng đưa ra đề nghị?

Cho nên, cô cảm thấy nặng nề, bởi vì uất ức?

Lúc này Lăng Điền chỉ lặng lẽ nhìn ra ngoài cửa sổ, thậm chí cũng chẳng hào phóng nhìn cô lấy một lần.

Thần Tinh hít sâu một hơi, sau đó mới nói "Anh gọi luật sư vào đi."

Không cần thiết phải giải thích thêm nữa, bởi lúc này tất cả mọi lời giải thích đều vô ích.

Không biết cô đã kí mấy chữ đó thế nào, chỉ cảm giác vô cùng tốn sức. Nhưng dù thế nào, sau cùng vẫn kết thúc.

https://thuviensach.vn

Khi Lăng Điền rời đi, bước ra khỏi căn phòng, miệng cô khẽ mở, như định nói gì, sau cùng vẫn chỉ có thể im bặt, để mặc bước chân của Lăng Điền càng lúc càng xa, rồi bị tiếng mưa rơi ngoài cửa sổ che mất.

Bên tai Thần Tinh bây giờ ngoài tiếng mưa rơi, chẳng còn nghe thấy bất cứ thanh âm gì khác, thẳm sâu trong lòng, có tiếng động khiến tư duy cô trở nên trống rỗng…

Không sao chép, chỉnh sửa, repost dưới mọi hình thức

"Anh trai." Lăng Điền vừa mới ngồi vào trong xe, đột nhiên một chiếc xe khác chạy tới, Lăng Nguyên vội vã bước xuống, mặc nước mưa làm ướt trang phục.

Lão Trương biết ý, mở cửa xe. Lái xe trong chiếc ô tô kia cũng đã bước ra ngoài, là một lái xe khác của nhà họ Lăng, Lão Từ. Ông đang vội vã cầm ô bước tới che cho Lăng Nguyên.

Lăng Nguyên thấy Lăng Điền liếc mắt nhìn Lão Từ, nói "Là em bảo Lão Từ chở em tới, anh đừng trách người ta."

Dừng lại đôi chút cô lại nói "Anh đã kí đơn ly hôn với chị dâu rồi à?"

Lăng Điền im lặng.

"Tiểu thư, ngoài trời mưa lớn, hay là cô lên xe nói chuyện." Lão Trương đứng gần đó đưa ra lời khuyên nhủ.

Lăng Nguyên chẳng để tâm đến Lão Trương, nhìn chằm chằm về phía Lăng Điền, tức giận đưa lời chất vấn "Anh thực sự không cần chị dâu nữa đúng không? Trong bụng chị dâu vẫn còn đứa con của anh đấy, giới truyền thông đưa mấy thông tin vớ vẩn anh cũng tin sao? Bình thường anh dạy dỗ em thế nào, tại sao đến việc của mình thì lại u mê thế chứ?"

https://thuviensach.vn

“Chuyện này không liên quan tới em, một là lên xe, hai là bảo Lão Từ đưa em về nhà.”

Có lẽ ngay từ lúc bắt đầu anh đã biết kết quả, bản thân anh sẽ vì thế mà nghi ngờ, thế nhưng khi bình tĩnh lại, anh biết đây không phải là vấn đề tin hay không tin, mà là cho dù đã nhìn thấu cả càn khôn, anh vẫn chỉ có cách đó mà thôi.

Chẳng qua chỉ là diễn kịch, nhưng lại có người diễn rất chật vật, khổ sở.

“Em thực sự không hiểu anh đang nghĩ gì, cả ngày chỉ biết quản lý em, còn bản thân anh thì sao. Bản thân anh thị phi bất phân, dựa vào cái gì mà đòi quản lý em?”

Mưa rơi xào xạc, giọng thét của Lăng Nguyên văng vẳng đến chói tai.

Lăng Điền không hề đáp lại, rất nhanh, phía trước mặt anh lóe lên ánh đèn ô tô, một chiếc Maybach màu trắng tiến thẳng đến bên cạnh xe anh mới dừng lại.

Người bước ra khỏi xe chính là Vũ Văn Linh.

Tối nay, dưới cơn mưa lớn này, mọi chuyện như được định sẵn không thể bình lặng, có thứ gì đó bắt đầu vỡ tan thành nhiều mảnh.

Lăng Nguyên thấy Vũ Văn Linh, vừa định nói gì, Lăng Điền đã lên tiếng chặn lại “Lão Từ, mau đưa tiểu thư quay về.”

“Dạ vâng.”

“Em không về! Nếu anh còn muốn em kính trọng, tối nay anh nhất định phải cho em một lý do thuyết phục.”

https://thuviensach.vn

“Bởi vì anh không yêu cô ấy, cuộc hôn nhân không có tình yêu có cần thiết phải tiếp tục duy trì?” Lăng Điền khẽ cất tiếng, giọng nói lạnh như băng.

Cảm giác lạnh giá này truyền tới tất cả những người đang đứng xung quanh, Lăng Nguyên lặng người, nhưng chỉ trong chốc lát, Lão Từ đã lôi cô lên xe.

Vũ Văn Linh bình thản đi qua chỗ Lăng Nguyên vừa đứng ban nãy, liếc mắt nhìn Lăng Điền.

“Lão Trương, ông hãy đứng chờ ở gần đây đi.”

Lão Trương đáp lại rồi rời khỏi, Vũ Văn Linh ngồi vào trong xe, đóng cửa, cũng đồng thời ngăn cách tiếng mưa xào xạc bên ngoài.

“Thật không ngờ, đến lúc này rồi cậu vẫn bình tĩnh vậy được.” Giọng Vũ Văn Linh mang theo chút chế giễu.

“Bao nhiêu năm nay, coi như cậu đã đắc ý được một lần, chúc mừng.” Lăng Điền chẳng nổi nóng ngược lại còn cười, chỉ là trong tiếng cười ẩn chứa đôi chút bi ai.

“Lúc ban đầu, không phải cậu còn dự định dùng cô ấy để làm loạn tâm trí của tôi, khiến thanh danh của tôi bị tổn hại? Kết quả, cậu lại thành ra không nhẫn tâm tiếp tục hay là cậu đã động lòng trước cô ấy?” Vũ Văn Linh liếc nhìn Lăng Điền, nắm bắt mọi biểu hiện ngoài mặt của Lăng Điền, trước khi Lăng Điền kịp lên tiếng, lại tiếp tục nói “Ha ha, thật không ngờ một Lăng Điền máu lạnh cũng có lúc mềm lòng, thật không thể ngờ được. Có điều, nếu cậu hy vọng nhìn thấy tôi bị tổn hại thanh danh, tôi đương nhiên sẽ khiến cậu toại nguyện.”

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh lại liếc mắt nhìn ra bên ngoài "Nếu không phải cậu, tôi với Lạc Lạc sẽ sống bên nhau rất hạnh phúc, nhưng cậu đã hủy hoại tất cả. Người ta nói có đi có lại mới toại lòng nhau, năm đó cậu khiến tôi đau khổ thế nào, bây giờ tôi nhất định sẽ trả lại gấp bội."

Lăng Điền mím chặt bờ môi, khẽ cất tiếng "Chỉ đáng tiếc, tôi không hề động lòng trước Thần Tinh, cậu dự đoán nhầm rồi, là cô ấy không chịu nghe theo sự sắp xếp của tôi mà thôi."

"Thật sao? Cậu an tâm, tôi sẽ đối xử với cô ấy thật tốt, hơn nữa, ngược đãi phụ nữ không phải là tác phong của tôi."

"Chúng ta hãy gặp nhau trên thương trường, tôi chưa chắc đã thua cậu trong cuộc đấu thầu của tập đoàn Niệm Vũ đâu." Sắc mặt Lăng Điền khẽ biến đổi.

"Tôi cũng rất mong chờ, càng hy vọng đây là lần cạnh tranh cuối cùng giữa Lăng Thị và Thái Hưng."

Tập đoàn Niệm Vũ chỉ trong một thời gian ngắn đã trở thành một tập đoàn có nguồn tài chính hùng hậu, cuộc đấu thầu lần này là một trong những kế hoạch phát triển lớn nhất của Niệm Vũ cũng như giới thương nghiệp của thành phố H. Ai đấu thầu thành công, đối với hai bên đều có lợi. kế hoạch lần này kéo dài trong mười năm, phân thành ba đợt rõ rệt, cho nên có thể coi là cuộc cạnh tranh lớn nhất cũng là quan trọng nhất giữa các đối thủ tiềm năng như Lăng Thị và Thái Hưng.

Cũng vào buổi tối hôm ấy, Thần Tinh gặp lại Vũ Văn Linh.

Ngoài trời đổ cơn mưa lớn, má Phùng nói Vũ Văn Linh đã tới.

https://thuviensach.vn

Lúc Vũ Văn Linh bước vào thư phòng, Thần Tinh ngồi sau chiếc bàn, sắc mặt trắng nhợt giống như bông linh lan được cắm trong chiếc bình đặt trên bàn.

“Tôi biết những lời nói hôm nay trước báo đài đã gây tổn thương cho em. Nhưng nếu cứ để Lăng Điền tiếp tục gây tổn hại đến em, chi bằng cắt đứt cho xong. Những vết thương này, tôi đảm bảo sẽ chịu trách nhiệm để nó liền sẹo.”

“Vũ Văn tiên sinh, cảm ơn tất cả những gì mà anh đã làm, thế nhưng sắp tới tôi có thể một mình đối diện với tất cả các vấn đề có khả năng xảy ra, mong Vũ Văn tiên sinh tận tâm chăm sóc bố anh thật tốt.”

Thần Tinh bình tĩnh nói ra những câu này, sắc mặt Vũ Văn Linh cũng theo đó có chút thay đổi “Thực ra, bố anh bị mắc tâm bệnh. Những lời ông nói hôm đó chính là những khúc mắc trong lòng bấy lâu, nếu muốn khỏi bệnh, trừ phi giải quyết triệt để những khúc mắc đó?”

Giải quyết triệt để?

Mỗi một người đều có tâm bệnh riêng, nếu muốn trị khỏi tâm bệnh, cố gắng của người xung quanh chẳng thể hiệu quả bằng tự thân vận động.

Vũ Văn Linh nhìn Thần Tinh chăm chú “Tôi biết, bắt em phải giúp đỡ tôi như vậy, em rất khó xử, nhưng tôi hy vọng cho dù chỉ là diễn kịch, xin em hãy diễn với tôi một lần, như vậy bố tôi mới có thể từ từ khỏe lại.”

“Có thể diễn kịch cả đời được không? Chỉ là diễn kịch trong thời gian ngắn, đến sau cùng bố anh lại càng thêm suy sụp. Tôi đã từng mất mẹ, kể từ giây phút biết rằng mất đi bà, tôi biết rằng diễn kịch có thể lừa người nhưng chẳng thể lừa nổi người thân yêu mình nhất.”

Lúc này cô chẳng thể giữ nổi bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

Mẹ cô…

Đêm mẹ cô qua đời, Thần Tinh đã hứa sẽ không thể khóc nữa, cô vốn tưởng thời gian có thể xóa nhòa mọi bi thương, nhưng khi thời gian trôi qua nỗi đau vẫn quẩn quanh trong lòng, chỉ vừa nghĩ tới trái tim lại quặn thắt, chẳng thể ngăn nổi.

Mẹ hiểu rõ sau khi lấy Lăng Điền, bản thân cô không hề vui vẻ, cho dù giả bộ, mẹ vẫn có thể dễ dàng nhìn ra.

Cho nên, cô làm sao có thể diễn thêm một vở kịch nữa?

“Xin lỗi, tôi đã khiến em cảm thấy khó chịu.” Vũ Văn Linh khẽ cất lời, nhẹ đan tay, mãi sau mới tiếp tục “Thực ra, vở kịch này sẽ không phải diễn quá lâu đâu, bởi vì căn bệnh của bố tôi chẳng thể kéo dài được nữa, bác sĩ nói, cùng lắm cũng chỉ đến hết tháng này…” Giọng Vũ Văn Linh từ từ hạ thấp, nét buồn trên khuôn mặt càng lúc càng rõ rệt.

Thần Tinh nghe vậy không khỏi kinh ngạc, không thể ngờ rằng bệnh tình của Vũ Văn Ngạo đã tới giai đoạn cuối rồi.

“Vì vậy tôi muốn bố ra đi trong thanh thản mới muốn thuận theo ý ông, hy vọng em đồng ý lấy tôi, cho dù chỉ là diễn kịch, vở kịch này cũng sẽ không kéo dài quá lâu. Nếu chuyện này gây ra tổn hại danh tiếng của em, tôi sẽ nghĩ cách bù đắp tất cả mọi thứ cho em. Chỉ cần em đồng ý…”

Thực ra, tất cả mọi chuyện đều chẳng liên quan tới danh tiếng, trước giờ cô cũng không cho rằng danh tiếng của mình tốt đẹp gì cho lắm. Điều cô bận tâm chỉ là không muốn dùng những lời nói dối thiện ý đem lại hy vọng cho người ta, sau cùng lại tàn nhẫn đoạt mất. Nhưng trường hợp của Vũ Văn Ngạo lại là ngoại lệ.

https://thuviensach.vn

“Hy vọng em có thể nghĩ lại một lần, hôm nay muộn rồi, em hãy chú ý sức khỏe…”

Giọng Vũ Văn Linh rất đỗi dịu dàng. Nếu có thể lấy người đàn ông như vậy làm chồng hẳn là một chuyện rất hạnh phúc?

Chỉ là, tất cả dường như quá đỗi hư vô…

Ngày hôm sau, hàng loạt các tờ báo lớn nhỏ đều đăng thông tin Thần Tinh và Lăng Điền đã ly hôn, đồng nghĩa với việc hợp tác giữa Lăng Thị và Thần Thị chính thức kết thúc.

Sau đó, báo giới lại tóm được thông tin Lăng Điền đi công tác đến thành phố S, còn Thần Tinh đóng cửa ở trong nhà, tất cả công việc đều được giải quyết tại nhà.

Ba ngày sau, các tờ báo lớn lại lần nữa đăng một thông tin giật gân, mười ngày nữa Thần Tinh sẽ cử hành hôn lễ cùng Vũ Văn Linh. Thông tin này đã được tập đoàn Thái Hưng thừa nhận, cũng trở thành tin tức lớn nhất, gây chấn động nhất trong thành phố H thời gian gần đây.

Vu Văn Lai đeo kính râm, đặt chân xuống sân bay thành phố H, vừa liếc mắt đã thấy tin tức này phơi trên mặt báo. Đọc tiêu đề báo xong, khuôn mặt tuyệt mỹ của cô bất giác nhăn lại.

“Tiểu thư, cô muốn đi đâu?”

Văn Lai ngồi vào taxi, vứt tờ báo trên giá đẩy hành lý, nói “Khách sạn Mậu Hải.”

Chiếc xe nhanh chóng lao đi, Vu Văn Lai nhìn ra bên ngoài cửa sổ, móng tay nhấn mạnh xuống lớp đệm xe.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải cô âm thầm quay về, e rằng sẽ bỏ lỡ mất vở kịch.

Vu Vãn Lai cong miệng mỉm cười, nếu nghĩ rằng cô là người dễ bị lừa thì người đó chính là kẻ ngốc.

Thu xếp hành lý xong, Vu Vãn Lai gọi một cuộc điện thoại rồi đi thẳng tới cửa hàng váy cưới đẳng cấp số một tại thành phố H.

Váy cưới nơi này đều là kiệt tác của các nhà thiết kế nổi tiếng thế giới, đại đa số đều là hàng thiết kế số lượng hạn chế, nhập từ nước ngoài về theo yêu cầu của khách hàng, đồng thời cũng cung cấp dịch vụ trọn gói cho đám cưới. Đương nhiên dịch vụ cao cấp này chỉ dành cho những người giàu có ở tầng lớp thượng lưu.

Vãn Lai trước kia, khi sắp lấy Vũ Văn Linh đã từng tới đây thử váy, lúc này nhớ lại thực đúng là trò cười. Thế nhưng trò cười này khiến cô có được cơ hội bước vào cửa hàng váy cưới này lần nữa vì thẻ của cô vẫn còn thời hạn, thế nhưng nhìn kĩ sẽ phát hiện ra điều đáng ngại trên đó… nó có ghi hôn thê của Vũ Văn Linh.

Nhưng Vãn Lai không ngại mất thể diện.

Lễ tân cung kính mời cô vào bên trong, khi thấy cô nói muốn thử mẫu váy cưới mới nhất, Vãn Lai lập tức được đưa vào khu riêng biệt. Lúc cô đang định bước vào khu VIP trong cùng, người chủ cửa hàng mỉm cười xuất hiện nói "Vu tiểu thư, thật ngại quá, khu VIP đang có người thử váy rồi, nếu cô muốn vào trong đó, có lẽ phải đợi một lúc."

Nhìn nụ cười giả tạo của người chủ cửa hàng, không khó nhận ra sự khinh bỉ trong lòng dành cho cô, bởi người hiện nay đang thay đồ trong khu vực VIP mới là tân nương sắp cưới của Vũ Văn Linh.

https://thuviensach.vn

Còn Vu Vãn Lai chỉ là vị hôn thê đã bị ruồng bỏ.

Vu Vãn Lai cố nở nụ cười tuyệt mỹ lấn át nụ cười giả dối chán ngấy của chủ cửa hàng đáp "Tôi và Thần tiểu thư là bạn thân, là cô ấy mời tôi tới."

"Thần tiểu thư mời cô tới?" Người chủ cửa hàng có phần nghi hoặc, nhưng còn chưa kịp phản ứng, Vu Vãn Lai đã tự mình bước vào.

Người chủ cửa hàng thấy vậy vội vã đi theo, Thần Tinh lúc này vừa thay xong váy, đang được nhân viên đỡ ra khỏi phòng thay đồ.

Chiếc váy cưới màu trắng tinh khiết trang trí bằng ngọc trai, những lớp vải mỏng đắp lên chiếc váy như một đóa hoa hé nở, mỗi lần chuyển động lại e ấp ẩn hiện hơi thở mùa xuân.

Thực sự là rất đẹp, cũng rất phù hợp với khí chất của Thần Tinh.

Tuy vậy, Thần Tinh lúc này trên mặt không có bất kỳ biểu hiện của hạnh phúc, Vu Vãn Lai thấy sắc mặt Thần Tinh như vậy, nụ cười bên môi càng thêm tươi tắn.

"Thần tiểu thư, Vu tiểu thư nói rằng đã hẹn gặp cô?" Người chủ cửa hàng mở miệng hỏi.

"Thần Tinh, nếu không ngại, chúng ta nói chuyện riêng với nhau vài câu được không?" Thần Tinh còn chưa kịp lên tiếng, Vu Vãn Lai đã mở lời.

Người phụ nữ này trước kia từng xuất hiện trong phòng khách sạn của Lăng Điền, sao lúc này lại đến đây?

Mỗi lần người phụ nữ này tiếp cận đều mang theo cảm giác bức ép đối phương. Nhưng lần này, Thần Tinh sẽ không tiếp tục né tránh.

https://thuviensach.vn

“Tôi muốn nói chuyện riêng với Vu tiểu thư một chút, chốc nữa hãy đo kích thước sau.” Thần Tinh nói với chủ cửa hàng.

Khu vực VIP nhanh chóng chỉ còn lại hai người.

Vu Văn Lai bước lại gần chỗ Thần Tinh, đưa lời tán thưởng “Thần tiểu thư, bộ váy cưới này rất phù hợp với khí chất của cô đấy.”

Thần Tinh im lặng, đối với Vu Văn Lai cô chẳng cần thiết phải nói nhiều, đặc biệt là những lời khách khí qua lại.

“Thế nhưng, váy cưới thích hợp không có nghĩa những thứ khác cũng thích hợp.” Vũ Văn Linh bước vòng ra phía sau Thần Tinh, lướt tay qua phần tơ mềm trên chiếc váy cưới, lại nói “Thần tiểu thư, cô nói xem mình có thực sự thấu hiểu Wilson? Hoặc giả có bao giờ cô thấy hối hận vì sẽ được gả cho anh ấy?”

Hối hận?

Thần Tinh ngán ngẩm nhếch miệng lên, cuộc hôn nhân này ngay từ đầu chỉ là màn kịch dựng lên bởi bệnh tình Vũ Văn Ngạo đang vào giai đoạn nguy cấp, cộng thêm lời tuyên bố từ một phía của Vũ Văn Linh.

Hơn nữa, Vũ Văn Linh cũng từng giúp đỡ cô. Thế nên cô chẳng thể từ chối đến cùng được.

“Vu tiểu thư, cô muốn nói gì thì nói thẳng ra đi.”

“Điều tôi muốn nói chính là, thà rằng chọn một cách khiến mọi người đều vui vẻ đi.”

“Ví dụ…”

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh tiến sát lại gần Thần Tinh, thì thầm bên tai cô vài lời.

Đôi mày Thần Tinh cau chặt, bàn tay khẽ mở ra, Vũ Văn Linh dịu dàng nắm lấy tay cô, nụ cười trên môi càng lúc càng thêm quyến rũ.

Ngày Vũ Văn Linh và Thần Tinh kết hôn, giới thương nhân tụ tập đông đủ.

Đây cũng là một sự kiện lớn của thành phố H.

Hôn lễ được tổ chức trên một bãi cỏ lớn cạnh sông Phổ, những lớp voan trắng theo phong cách Châu Âu quây quanh khu vực đám cưới, quan khách áo quần đẹp đẽ, không khí nhộn nhịp đông vui, giới truyền thông được cho phép vào trong chụp ảnh, viết bài.

Một trong hai nhân vật chính của ngày hôm nay, tân nương Thần Tinh đang được trang điểm ở căn phòng khách sạn gần bãi cỏ.

Bên ngoài phù dâu đứng rất đông, vừa tới mười giờ, nhân viên phục vụ bê đồ ăn vào trong.

“Đưa đồ ăn sao?” Một phù dâu thấy kỳ lạ thốt lên.

“Đúng vậy, cấp trên đã dặn dò như thế.” Nhân viên phục vụ cúi đầu đáp, dáng vẻ trông gọn gàng, xinh đẹp.

“Vậy thì mau vào đi, nhẹ nhàng thôi, đừng gây ảnh hưởng tới việc trang điểm.” Một phù dâu mở cửa cho nhân viên phục vụ vào.

Nhân viên phục vụ nhanh chóng đẩy xe vào trong, đặt gọn một bên, rồi nhẹ bước vào phòng hóa trang bên trong. Người này mang theo chiếc khăn mùi xoa, vừa hất một cái, thợ trang điểm tức thì ngất lịm.

https://thuviensach.vn

“Cô…” Thần Tinh đang ngồi trước gương vô cùng kinh ngạc, sau lại phát hiện ra nhân viên phục vụ chính là Lăng Nguyên.

Lăng Nguyên mỉm cười ngọt ngào, vừa định nói gì đó Thần Tinh đã bịt miệng cô lại, kéo sang một góc, sau đó mới bỏ tay ra nói “Tại sao em lại tới đây?”

“Chị dâu…” Lăng Nguyên nắm lấy tay Thần Tinh, trợn to hai mắt, ngữ khí tràn đầy vẻ không vui “Chị muốn lấy Vũ Văn Linh sao?”

“Tiểu Nguyên…”’

Thần Tinh chỉ thốt lên hai chữ Lăng Nguyên đã vội vã ngắt lời “Chị dâu, xin lỗi, là em đã khiến anh trai hiểu lầm chị sâu sắc, thực sự xin lỗi chị. Thế nhưng em cũng chỉ muốn để anh trai sớm ngày thoát ra khỏi cái bóng quá lớn của Tần Lạc, cho nên mới nghĩ ra cách đó.”

“Em biết chiếc du thuyền đó là vật duy nhất anh trai giữ lại để tưởng nhớ Tần Lạc, anh ấy vẫn luôn chìm đắm trong đó, không cách nào bước ra nổi. Em nhìn mãi đâm lo, cho nên mới nghĩ ra cách ấy, thậm chí còn tưởng rằng anh trai sẽ vì em mà từ bỏ chiếc du thuyền. Có điều không ngờ anh trai lại gặp phải tai nạn ô tô, khiến chị không còn cách nào khác phải dùng chiếc du thuyền đó chuộc em về, khiến hiểu lầm giữa hai người càng thêm sâu sắc.”

Sau khi Tần Lạc qua đời, mối quan hệ Lăng Nguyên với Lăng Điền mới bắt đầu rạn nứt, Lăng Điền ra sức khống chế, ép buộc Lăng Nguyên, bất luận ở phương diện nào, thậm chí bao gồm cả hôn nhân, cái gì cũng quản lý. Điều này khiến cho một Lăng Nguyên từ nhỏ tính tình dễ chịu, tốt bụng chẳng thể nào nhẫn nhịn thêm nữa, thậm chí còn không ít lần bỏ nhà ra đi.

Tuy nhiêu sau khi bỏ nhà ra đi, cô không hề nhận được dự đối xử công bằng tôn trọng từ Lăng Điền, mà Lăng Điền ngày càng hà khắc, mãi cho tới

https://thuviensach.vn

khi Thần Tinh xuất hiện, sự hà khắc này mới dần dần biến mất.

Và cô dần phát hiện ra trái tim đã đóng chặt bấy lâu của anh trai từ từ hé mở.

Lăng Nguyên dứt lời, nắm chặt lấy bàn ấy Thần Tinh "Chị dâu, hãy tha lỗi cho em, cũng tha lỗi cho anh trai vì đã hiểu lầm chị. Hai người bắt đầu lại được không? Nói cho cùng chị đã mang thai đứa con của anh em rồi, truyền thông bên ngoài đồn bậy chẳng qua vì muốn tăng lượng tiêu thụ báo thôi. Chỉ cần chị chịu hiểu cho anh trai em, anh ấy nhất định sẽ tin chị, có được không?"

Thần Tinh nhìn cô gái trước mặt, đôi mắt sáng trong khiến người đối diện khó lòng chối từ, thế nhưng không chối từ thì có thể làm được gì chứ?

"Tiểu Nguyên, chị và anh trai em chia tay không phải vì em, cuộc hôn nhân của anh chị vốn dĩ xuất phát từ lợi ích của hai tập đoàn, cứ tiếp tục kéo dài, không chỉ riêng anh trai em mà ngay đến chị cũng cảm thấy khó chịu. Nếu em muốn chị vui vẻ, sau này đừng nói chuyện này nữa." Thần Tinh không hề đẩy tay Lăng Nguyên mà nhìn ra ngoài cửa sổ, nhẹ nhàng nói tiếp "Còn về hôn lễ hôm nay, em yên tâm, sẽ có người nhận được hạnh phúc."

"Chị dâu." Giọng Lăng Nguyên đã trầm hẳn xuống, bên ngoài hành lang truyền lại tiếng bước chân.

"Em mau rời khỏi đây đi, Tiểu Nguyên, cảm ơn em, hiện nay chị rất vui vẻ."

Có vài chuyện, lúc này cô không cần thiết phải nói với Lăng Nguyên, hơn nữa lòng người hiểm ác, cô không muốn Lăng Nguyên biết quá nhiều.

Điều duy nhất cô có thể làm được chính là mau chóng dẫn Lăng Nguyên ra ngoài, mở cánh cửa dẫn tới hành lang thoát hiểm.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đóng cửa thoát hiểm, cửa bên ngoài được mở ra, Vu Văn Lai đã xuất hiện.

“Thần tiểu thư, cô đã chuẩn bị xong chưa?” Vu Văn Lai nhìn người thợ trang điểm nằm ngất một bên, nghi hoặc lên tiếng hỏi “Bọn họ làm sao thế?”

“Bọn họ còn tỉnh táo, chẳng phải càng gây cản trở sao?” Thần Tinh bình tĩnh đáp.

Vu Văn Lai mỉm cười nói “Cô quả nhiên là suy nghĩ chu toàn.”

Thần Tinh lấy ra một chiếc mặt nạ đeo lên, nhìn về phía Vu Văn Lai, hai đầu mày khẽ cau.

Chỉ là, nó đã được giấu sau chiếc mặt nạ, nên chẳng ai có thể nhìn thấy.

Trong hoa viên ngập tràn xuân sắc, quan khách đông đủ, buổi hôn lễ sắp tiến hành tới cao trào.

Tuy rằng chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn Thái Hưng Vũ Văn Ngạo đột ngột đổ bệnh không thể tham dự, thế nhưng chuyện này chẳng hề ảnh hưởng tới buổi hôn lễ hôm nay.

Hôn lễ này thậm chí được tổ chức rất long trọng, tỉ mỉ. Mở đầu, tân lang và tân nương sẽ đeo mặt nạ cùng nhảy một điệu, sau đó sẽ hoàn tất nghi thức trước mặt cha sứ.

Đeo mặt nạ, chẳng thể nào nhìn rõ được khuôn mặt của mọi người, tăng thêm nhiều điểm thú vị, và đề nghị này là của Thần Tinh.

https://thuviensach.vn

Lúc quan khách biết được nghi thức này, điều đầu tiên nghĩ tới chính là Thần Tinh vừa mới ly hôn với Lăng Điền, tổng giám đốc tập đoàn Lăng Thị, đối thủ cạnh tranh muôn đời cùng tập đoàn Thái Hưng nhưng khách mời vẫn như cũ, chẳng thể giữ thể diện nổi cho nên mới đưa ra đề nghị.

Lúc này, khi ánh đèn sáng rực rọi sáng cả hội trường, gió muộn từ từ thổi tới, tân nương trong bộ váy cưới trắng tinh tha thướt bước từ đầu kia con đường trải đầy hoa Linh Lan.

Dùng hoa tươi thay thảm trải, nhìn thôi đã cảm thấy vô cùng tươi đẹp.

Thế nhưng bước đi trên đó lại không hề cảm thấy đẹp đẽ.

Giày cao gót nện lên thảm hoa, đồng thời cũng giẫm tan những cánh hoa tuyệt mỹ, cô không hề có ý nhẹ nhàng bước chân. Mỗi bước đi, cánh hoa nhanh chóng tan nát, úa tàn.

Con đường trải cánh hoa này tuy rằng khá ngắn, nhưng để đi đến điểm cuối lại thấy quá dài.

Hoặc có lẽ bởi vì chiến đấu bền bỉ bao lâu nay, chỉ vì mong đợi một ngày tu thành chính quả.

Cô đứng cạnh bên Vũ Văn Linh, trong không khí tràn đầy mùi nước hoa dịu nhẹ, dưới nền nhạc du dương, Vũ Văn Linh mỉm cười nho nhã, nụ cười không còn bình đạm như trước mà mang thêm màu sắc tình cảm, khiến khuôn mặt cô ẩn sau chiếc mặt nạ nóng bừng.

Khi Vũ Văn Linh nắm lấy tay cô, cảm giác ấm nóng này từ từ lan tới ngón tay, hòa theo nhịp phách âm nhạc, thậm chí bước chân cô không vững ngay trong điệu nhảy đầu tiên.

https://thuviensach.vn

Cho dù cảm thấy hoang mang thế nào, cô cũng không để bản thân có chút gì sai sót.

Trước những ánh mắt hoặc ngưỡng mộ hoặc ghen tị của quan khách, cô nhảy điệu nhảy đầu tiên trong tối nay cùng Vũ Văn Linh.

Ánh đèn rực rỡ chiếu lên tà váy của cô chẳng khác nào những ngôi sao trên bầu trời đêm, nếu mỗi ngôi sao băng là một điều ước, vậy thì hôm nay cô đã thực hiện được một trong những nguyện vọng của mình.

Giữ vững dáng nhảy nho nhã, cô cùng anh thể hiện hết vẻ đẹp tối nay, đó cũng sẽ trở thành điểm nhấn nổi trội nhất, tiêu biểu nhất trong cuộc đời hai người họ.

Khi nốt nhạc sau cùng vang lên, anh dẫn cô đi tới trước mặt cha sứ. Đứng trước cha sứ, sau đó anh và cô sẽ tuyên thệ lời thề, cùng sự công chứng của luật sư, hai bên cùng lúc ký vào giấy kết hôn để hoàn thành thủ tục.

Nhưng lúc này khi hai người đứng trước mặt cha sứ, cả người cô bất giác run rẩy, càng run rẩy kịch liệt hơn khi nghe thấy câu nói và nhìn thấy hành động của Vũ Văn Linh.

Vũ Văn Linh tháo chiếc mặt nạ xuống, dịu dàng ôm lấy vòng eo thì thầm nói “Mau tháo mặt nạ xuống đi, trước mặt cha sứ, anh không hy vọng chúng ta tiếp tục đeo mặt nạ.”

Câu nói này đủ khiến toàn thân cô cứng đờ. Thế này là sao? Sao lại khác với dự kiến ban đầu thế. Nhưng chính sự khác biệt này càng chứng thực Vũ Văn Linh là người thế nào. Anh vốn dĩ không phải kẻ dễ dàng để người khác dắt mũi.

Chuyện này, cô đã biết từ lâu rồi.

https://thuviensach.vn

Giờ nếu cô không tháo bỏ mặt nạ, hậu quả thế nào, cô chẳng dám tưởng tượng.

Cô run run đưa tay đặt lên cằm, trước ánh mắt dịu dàng tình cảm của Vũ Văn Linh, trước sự chứng kiến của rất nhiều quan khách, cuối cùng đành nhắm mắt tháo mặt nạ xuống.

Một khuôn mặt tuyệt mỹ xuất hiện trước mặt Vũ Văn Linh, anh không hề tỏ ra lạnh lùng, đôi mắt dịu dàng bỗng trở nên nhạt nhẽo, ngược lại, quan khách tới dự đều ngạc nhiên thốt lên, bởi vì tân nương đột nhiên bị tráo đổi.

Vũ Văn Ngạo không hề xuất hiện, nhưng cuộc hỗn loạn này không thể kéo dài.

Đứng trước mặt cha sứ, cô thấy anh nói ra ba chữ "Con bằng lòng."

Tuy rằng ba chữ này nói không lớn lắm, cũng không chân thành lắm, lại mang cảm giác thiêu thiếu một điều gì đó.

Thế nhưng đối với cô mà nói, đây là ba chữ mà cô đã chờ đợi bao lâu mới có thể nhận được.

Khuôn mặt đỏ bừng của Vu Văn Lai giờ đã bị gió lạnh ùa tới khiến cô dần bình tâm lại, nghe cha sứ hỏi mình, cô bình tĩnh, thản nhiên đáp lại "Con nguyện ý."

Dưới sự chứng kiến của quan khách, Vũ Văn Linh nhẹ nhàng trao nụ hôn trên môi cô. Chỉ là, nụ hôn này không chút hơi ấm, nhưng cô chẳng so đo quá nhiều.

Chỉ cần có thể kí tên cô trên tờ giấy kết hôn, là đủ.

https://thuviensach.vn

Nhẹ bước theo Vũ Văn Linh tới căn phòng VIP cỡ tổng thống trong khách sạn, vừa bước vào thang máy, cô chợt phát hiện đã có một người chờ sẵn trong đó.

Cho dù khoảng cách không gần, cô vẫn có thể nhìn rõ người này chính là Vũ Văn Phi.

Vũ Văn Phi đứng đó, nhìn Vũ Văn Linh gằn giọng "Anh không để tôi tới hôn lễ, là sợ tôi phá hoại gì sao?"

Nhưng khi nhìn rõ người đang đứng cạnh Vũ Văn Linh là ai, nộ khí trên người anh đã giảm đi phần nào nhưng giọng nói vẫn lạnh băng "Anh không cho tôi gặp bố, nhưng trước khi bố ra đi, tôi đã gặp được ông lần cuối. Kể từ ngày mai, tôi sẽ chính thức đảm nhiệm vai trò phó tổng giám đốc phụ trách quy hoạch chiến lược của tập đoàn Thái Hưng. Đây chính là di ngôn sau cùng bố để lại trước khi nhắm mắt xuôi tay."

Vũ Văn Phi nói rất nhanh, nét mặt của Vũ Văn Linh cũng theo đó mà chuyển biến. Đến lúc Vũ Văn Phi dừng lời, khuôn mặt Vũ Văn Linh đã cứng đờ.

Vẻ mặt này, Vu Văn Lai trước nay chưa từng nhìn thấy. Xưa nay, người đàn ông này luôn giữ một vẻ mặt bình thản.

"Em nói cái gì?"

"Tôi nói bố đã qua đời. Có điều, anh bận rộn kết hôn, làm sao còn tâm trạng để ý đến bố? Tin dữ này là tôi bảo bệnh viện không thông báo đến anh, bởi vì tôi muốn xem một người máu lạnh như anh rốt cục có còn chút tình cảm nào hay không? Vũ Văn Linh, anh thực không xứng làm người."

Vũ Văn Phi nói xong, hai mắt long lanh đẫm lệ, thế nhưng chỉ vậy mà thôi, rồi quay người dứt khoát biến mất trong màn đêm.

https://thuviensach.vn

“Wilson…” Vu Vãn Lai ghé sát vào người Vũ Văn Linh, vẻ mặt cứng đờ của người đàn ông này khiến cô chẳng thể nhìn ra lúc này anh đang nghĩ những gì.

Bắt đầu từ lúc này, cô đã trở thành vợ anh, nên cô có tư cách và lý do để chủ động quan tâm đến anh.

Nhưng tấm chân tình này chỉ đổi lại thái độ lãnh đạm của anh mà thôi.

“Em đi lên trước đi.”

“Vậy còn anh…”

“Bố anh mất rồi, anh phải đi lo liệu chuyện hậu sự cho bố.”

Khuôn mặt cứng nhắc của Vũ Văn Linh nhanh chóng trở lại vẻ bình thản như mọi khi. Thấy vậy Vu Vãn Lai bỗng cảm thấy sợ hãi, bởi vì tất cả mọi thứ đến tay cô quá thuận lợi.

Cô thuyết phục Thần Tinh hoán đổi vị trí quá thuận lợi, có điều sự thuận lợi này không thể quái dị bằng hôn lễ tối nay. Quái dị vì Vũ Văn Linh quá dễ dàng tiếp nhận cô, thậm chí không hề trách cứ hay vặn hỏi gì hết.

“Wilson, tối nay, em…”

“Không cần nói nữa, anh biết rồi.” Vũ Văn Linh cười nhạt. “Em cứ lên nghỉ ngơi đi, anh có lẽ phải rất muộn mới quay về.”

“Dạ.” Cô không hề ngăn cản anh rời khỏi mà chỉ ngoan ngoãn dõi theo bóng anh.

https://thuviensach.vn

Kể từ sau tối nay, cô đã chính thức là phu nhân của Vũ Văn Linh, cái danh hiệu này sẽ khiến cô có được rất nhiều thứ mà trước kia cô phải nỗ lực phấn đấu rất vất vả mới có được.

Khoảnh khắc Thần Tinh quay về căn hộ chung cư, má Phùng vô cùng kinh hãi.

Sau khi má Phùng lui xuống, cô lặng lẽ về phòng. Cuộc hoán đổi tối nay bởi vì sự xuất hiện của Lăng Nguyên lại càng diễn ra thuận lợi.

Đối với những chuyện xảy ra sau khi hoán đổi cô dâu đều không phải là điều cô cần lo lắng. Theo những gì Vu Văn Lai nói, mọi chuyện sẽ do Vu Văn Lai tự mình giải quyết, cô chỉ cần đồng ý hoán đổi mà thôi.

Người phụ nữ ấy từng ngang nhiên đứng trước mặt cô, dùng thủ đoạn để uy hiếp cô phải từ bỏ Lăng Điền, liệu có thực sự dành tình cảm cho Vũ Văn Linh?

Và liệu mọi chuyện có giống như những gì Vu Văn Lai nói, Vũ Văn Linh vì áp lực gia tộc mới chịu lấy cô? Rồi sau khi trải qua mọi chuyện, cô ta mới nhận ra rằng người mình thực sự yêu thương chính là Vũ Văn Linh, vậy nên muốn Thần Tinh rút lui.

Thế nhưng dù là thế nào cô đều chấp nhận. Bởi cô chẳng còn ôm bất cứ hy vọng nào với hôn nhân…

Hơn nữa cô cảm thấy hoài nghi việc Vũ Văn Linh chưa hề nhận được sự đồng ý kết hôn của cô đã tự công bố với truyền thông, lại đồng thời thoái thác vì rất bận rộn, chỉ chịu gặp mặt sau khi cô đã thử xong lễ phục.

Hơn nữa thông qua những lời Vu Văn Lai, cô nghi ngờ chân tướng việc bố cô tự sát qua đời. Lúc này đối tượng nghi vấn đã không chỉ là một người.

https://thuviensach.vn

Mối nghi ngờ này khiến cô không thể lấy Vũ Văn Linh được. Cho dù Vũ Văn Ngạo có thất vọng, cô cũng không thể lấy Vũ Văn Linh.

Tư duy hỗn loạn, đầu óc như muốn nổ tung, có lẽ đây là kết quả tất yếu sau nhiều ngày lao lực. Nhưng không ngờ đêm nay cô ngủ rất ngon, thậm chí không có bất kỳ cơn ác mộng nào tới làm phiền. Lúc tỉnh lại, ánh bình minh đã lóe sáng, rồi tiếng gõ cửa vội vã của má Phùng vang lên, thanh âm vô cùng lo lắng.

"Tiểu thư, cô tỉnh lại chưa?"

Thần Tinh xoa nhẹ đầu đáp "Vâng."

"Tiểu thư, Vũ Văn tiên sinh tới rồi."

Vũ Văn Linh … không ngờ anh lại tới đây.

Tuy Vu Văn Lai đã nói sẽ không gặp bất cứ vấn đề gì từ Vũ Văn Linh, thế nhưng cô biết, mình vẫn còn thiếu anh một lời giải thích.

Có điều, không ngờ Vũ Văn Linh lại tới nhanh như vậy.

"Dẫn anh ấy tới thư phòng, tôi sẽ sang ngay."

Má Phùng nghe vậy liền lui ra, Thần Tinh nhanh chóng vệ sinh cá nhân rồi đi tới thư phòng, lúc đẩy cửa ra, mùi khói thuốc nồng nặc ập tới, khiến cô không khỏi bật ho.

"Tôi xin lỗi." Vũ Văn Linh cất tiếng rồi nhanh chóng dập điếu thuốc trong tay "Tôi không biết nhanh như vậy mà em đã tới."

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh hôm nay chẳng còn vẻ phong độ lịch lãm vốn có, thậm chí còn chưa thay bộ lễ phục, chiếc cà vạt buông lỏng trên cổ áo, nhìn nét mặt có vẻ cực kỳ mệt mỏi.

"Người nên nói xin lỗi phải là tôi mới đúng, suy cho cùng tôi chẳng thể thuyết phục bản thân mặc lên mình chiếc váy cưới đó… bác trai vẫn khỏe chứ?" Cô cố gắng sắp xếp lại những suy nghĩ hỗn loạn trong đầu, để giọng nói mình nghe bình thường nhất.

Khóe miệng Vũ Văn Linh khẽ co giật, Thần Tinh nhẹ kéo tấm rèm dày dặn ra, để ánh nắng bên ngoài chiếu vào phòng.

Nhưng chính lúc này, Vũ Văn Linh nắm chặt lấy bàn tay cô "Đừng kéo rèm ra, tôi không muốn nhìn thấy ánh mặt trời."

"Anh làm sao thế?" Thần Tinh chợt nhận ra, bàn tay Vũ Văn Linh rất lạnh.

"Chẳng sao cả, ánh mặt trời quá chói mắt, có nhiều khi bóng tối với tôi lại rất tuyệt."

"Đã xảy ra chuyện gì thế? Bác trai đã…" Thần Tinh nhạy cảm, khẽ hỏi.

"Bố tôi, ông qua đời rồi…" Vũ Văn Linh thu bàn tay lại, khi thốt ra câu này, giọng anh nghe như thể rất trấn tĩnh, thế nhưng lại ẩn chứa nỗi đắng cay mà người ta hoàn toàn có thể cảm nhận được.

"Tôi xin lỗi…"

"Em không sai, thậm chí vì muốn bố tôi có thể khỏe lại, em đã đồng ý lấy tôi. Chỉ là, vì nguyện ước của bố mà tôi đã quá nóng vội, không để tâm đến cảm nhận của em. Khoảng thời gian đó tôi lại rất bận, thậm chí chẳng có thời gian giải thích với em nữa."

https://thuviensach.vn

“Sau cùng tôi vẫn chẳng thể nào giúp đỡ được anh.” Thần Tinh khẽ đáp lại.

Không thể giúp được anh, không chỉ là vì Vu Văn Lai mà còn bởi tính toán của bản thân.

Nếu không tai sao lúc thấy Vu Văn Lai tới cửa hàng, cô đột nhiên quyết định thay bộ lễ phục ra chứ không phải lặng lẽ đứng đó, đợi Vũ Văn Linh tới gặp để nói cho thật rõ ràng?

Là tính toán riêng của cô. Chỉ là, nếu như Vu Văn Lai không xuất hiện, e rằng cô vẫn thất vọng.

Bởi vì, Vũ Văn Linh sẽ chẳng tới như đã hẹn.

Hình ảnh bố mẹ qua đời vẫn còn rõ rệt như vừa mới xảy ra, huống hồ Vũ Văn Ngạo với Vũ Văn Linh lại phụ tử tình thâm.

“Bố tôi ra đi rất thanh thản.” Vũ Văn Linh bước tới bên bàn viết, bóng dáng vô cùng bi ai.

“Dẫu sao tôi vẫn phải cảm ơn em, tối qua đã khiến tôi lấy được Văn Lai.”

Vũ Văn Linh chủ động nhắc tới chuyện kết hôn, không những hóa giải sự ngần ngại trước đó mà khiến Thần Tinh cảm thấy áy náy.

“Khi còn sống, điều bố tôi bận tâm nhất chính là điều hành tập đoàn Thái Hưng, tôi đã hứa với ông sẽ chấn hưng Thái Hưng, nhưng thật đáng tiếc, trước khi ông qua đời, tôi đã chẳng thể kí kết được bản hợp đồng quan trọng nhất đối với Thái Hưng.”

https://thuviensach.vn

Trong thư phòng không sáng lắm, có thể thấy ánh mắt Vũ Văn Linh vấn vương vài tia lạc lõng.

Thần Tinh vốn định dùng lời lẽ thăm dò, thế nhưng lại chẳng thể thốt thành lời.

“Nói ra cũng phải cảm ơn em vì đã chuyển 5% cổ phần của Thần Thị cho tôi, số cổ phần này có ý nghĩa rất quan trọng đối với đợt đấu thầu này, bởi vì nó có thể chứng minh tập đoàn Thái Hưng có khả năng đầu tư trong lĩnh vực nguyên vật liệu xây dựng, nên càng có tác dụng nâng cao đánh giá tổng hợp.”

“Đó là phần mà anh đáng được nhận khi giúp Thần Thị vượt qua khó khăn.” Thần Tinh nói xong lại hỏi “Anh có cần tôi giúp đỡ gì không?”

Cho dù chỉ là việc trao đổi lợi ích, nhưng trên thực tế, Vũ Văn Linh đích thực đã giúp đỡ Thần Thị, vì vậy cô cần phải báo đáp ân tình đó.

“…Ừm…” Vũ Văn Linh thoáng do dự, mãi lúc sau mới nói “Thế này nhé, nếu muốn tăng thêm cơ hội chắc chắn cho buổi đấu thầu, e rằng còn phải cần thêm 5% cổ phần của Thần Thị nữa.”

“Tăng thêm 5%?”

Thần Tinh khẽ cau chặt đôi mày, tổng số cổ phần bố để lại cho cô chỉ có 11%. Với số cổ phần này, có thể đảm bảo cho cô giữ được chức chủ tịch hội đồng quản trị của tập đoàn.

Tuy bản thân Thần Tinh chẳng mấy bận tâm việc nắm đại quyền tại Thần Thị, nhưng giống như Vũ Văn Linh không muốn bố mình thất vọng, cô cũng có trách nhiệm thỏa theo ước vọng của Thần Đỉnh khi từ giã cõi đời.

https://thuviensach.vn

“Tôi biết chuyện này khiến em khó xử, thế nhưng tôi có thể kí thêm bản hợp đồng đi kèm, bảo đảm số cổ phần này trên thực tế vẫn thuộc về em.” Vũ Văn Linh nói, ngữ khí chân thành đến độ khiến Thần Tinh chẳng thể nào từ chối.

“Được, nếu làm vậy có thể giúp tập đoàn Thái Hưng.”

“Nếu có thể, chốc nữa chúng tập đoàn Thái Hưng cùng tới văn phòng luật sư kí một bản hợp đồng được không? Em vừa tiếp quản Thần Thị, hay là để Đại Vy đi cùng?”

“Được.”

Thần Tinh nhanh chóng gọi điện cho Vương Đại Vy, sau đó cũng Vũ Văn Linh tới văn phòng luật sư.

Thành phố H cuối tháng tư, mặt trời như muốn đốt cháy hết số nước trong thành phố, thông thường tháng tư rất nhiều mưa, nhưng năm nay thời tiết lại có vẻ thất thường.

Cũng giống như quan hệ giữa con người với con người vậy…

Một tuần tiếp theo, cuộc cạnh tranh giữa tập đoàn Thái Hưng và Lăng Thị ngày càng ác liệt. Cũng chính trong tuần này, cái thai trong bụng Thần Tinh có chút bất thường, thế nên bất đắc dĩ phải nằm viện an thai.

Còn chuyện trong hôn lễ, tân nương bỗng nhiên đổi thành Vu Vãn Lai không hề được báo đài đăng tải quá nhiều.

Khoảng thời gian nằm viện an thai, Thần Tinh đã có thể cảm nhận rõ sự chuyển động của thai nhi trong bụng, nơi đó đang ẩn chứa một sinh mệnh, cũng khiến cho tất cả mọi chuyện xảy ra sau đó đều mang ý nghĩa đặc biệt.

https://thuviensach.vn

Trên thế giới này, cuối cùng cô đã có một người thân thiết nhất… đứa con do cô dứt ruột đẻ ra.

Hàng ngày, Vương Đại Vy đều báo cáo tình hình trong công ty cho Thần Tinh nghe, kể từ sau khi khó khăn đi qua, cho dù công việc chưa khởi sắc ngay tức khắc nhưng cũng đã đi theo đúng quỹ đạo. Ngoài ra nhờ sự ủng hộ của tập đoàn Thái Hưng, tập đoàn Thần Thị cũng nhận được nhiều lợi ích.

Tới thượng tuần tháng năm nhận được kết quả… tập đoàn Thái Hưng trúng thầu, đánh bại đối thủ đáng gờm nhiều năm – tập đoàn Lăng Thị.

Hầu hết báo đài đều đăng tin rầm rộ, lúc Thần Tinh đọc được tin này, tuy đã đạt được điều mong muốn, thế nhưng trong long lại xuất hiện một thứ cảm giác lạ thường.

Cuộc sống cứ mãi trôi, mãi cho tới trung tuần tháng năm, Vương Đại Vy bất thường tới bệnh viện vào buổi chiều muộn, thần sắc hoang mang.

“Nhị tiểu thư!”

“Có chuyện gì thế?”

“Nhị tiểu thư, xảy ra chuyện rồi!” Vương Đại Vy đưa đống tài liệu trong tay cho Thần Tinh xem. Thần Tinh vừa lật ra, liền thấy một bức thư hàm tập đoàn Thái Hưng chuyển cho Thần Thị.

“Chuyện này rốt cuộc là sao?”

“Sáng nay trợ lý tổng giám đốc tập đoàn Thái Hưng mang bức thư này sang, nói rằng chúng tập đoàn Thái Hưng phải triệu tập cuộc họp cổ đông để tuyên bố việc tổng giám đốc Thái Hưng – Vũ Văn Linh sắp sửa tiếp nhận chức chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn Thần Thị. Chuyện này… cô

https://thuviensach.vn

thấy chúng ta phải làm thế nào đây?" Vương Đại Vy lắp ba lắp bắp, thậm chí còn không diễn đạt hết ý, có điều Thần Tinh vẫn nghe ra được vấn đề quan trọng đó.

"Vũ Văn Linh muốn tiếp nhận chức chủ tịch hội đồng quản trị của tập đoàn chúng ta?"

"Đúng thế, chính là lần trước tiểu thư đã chuyển nhượng thêm 5% cổ phần cho tổng giám đốc Vũ Văn, hiện nay anh ấy giữ trong tay 10% cổ phần của Thần Thị, đương nhiên là có quyền yêu cầu triệu tập cuộc họp cổ đông."

"Khi đó chẳng phải đã kí kết thêm bản hợp đồng kèm theo sao?" Thần Tinh bất giác nắm chặt chiếc khăn, chuyện này dường như vô cùng phức tạp, tuy nhiên, có điều gì đó đã bắt đầu trở nên rõ ràng.

"Kí kết thêm bản hợp đồng kèm theo? Khi đó cô tới văn phòng luật sư không phải chỉ để kí bản hợp đồng chuyển nhượng cổ phần thôi sao?" Vương Đại Vy đưa lời khẳng định chắc chắn.

"Đại Vy, ngày hôm đó anh cùng tôi đi tới văn phòng luật sư, tôi rõ ràng đã kí kết một bản hợp đồng bảo lưu, nhằm xác định người sở hữu 5% cổ phần này chính là tôi."

"Tiểu thư, tại sao cô lại nhớ như vậy? Ngày hôm đó tôi đã cảm thấy rất kỳ lạ, tại sao cô lại đồng ý chuyển nhượng cổ phần cho tổng giám đốc Vũ Văn, tôi còn đưa lời khuyên cô, thế nhưng cô vẫn cứ một mình một ý mà." Vương Đại Vy rú lên đầy bất bình, dáng vẻ như vừa phải chịu uất ức.

"Đại Vy, chuyện này có phải tôi nhớ nhầm hay không, phiền anh mời luật sư Phương tới đây, chúng ta ba mặt một lời, càng rõ ràng hơn."

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư à, cô đúng thật là… Được thôi, tôi sẽ đi gọi luật sư Phương tới.” Vương Đại Vy bực bội bước ra ngoài phòng.

Một tiếng đồng hồ sau, luật sư Phương tới bệnh viện, tường thuật lại sự việc giống như những lời Vương Đại Vy vừa nói khi nãy, đồng thời xác nhận rằng Thần Tinh chỉ ký một bản hợp đồng liên quan tới việc chuyển nhượng cổ phần chứ không hề có bất cứ bản hợp đồng kèm theo nào cả.

Thế nhưng cô biết sự thật rõ ràng không phải vậy.

Đối diện với những lời nói gần như trùng khớp của luật sư Phương và Vương Đại Vy, đúng là có vấn đề rồi. Và hậu quả của nó chính là Thần Thị sẽ phải đổi chủ.

Tiểu thư, cô xem, là do cô nhớ nhầm, giờ phải làm sao đây?” Vương Đại Vy quan tâm hỏi.

Thần Tinh liếc mắt nhìn Vương Đại Vy, lại nhìn luật sư Phương rồi bình tĩnh đáp “Hai người đều là bạn nhiều năm nay của bố tôi, chuyện lần này, hai người cho rằng nên giải quyết thế nào là tốt nhất?”

“Hiện nay đứng trên phương diện pháp luật, Vũ Văn tiên sinh có đủ tư cách để trở thành chủ tịch hội đồng quản trị của Thần Thị.” Luật sư Phương là người lên tiếng trước.

“Tiểu thư, phải chăng giữa cô với Vũ Văn tiên sinh đã có thỏa thuận riêng gì đó? Chuyện này dù thế nào đi nữa, cô vẫn phải tham gia cuộc họp cổ đông sắp tới.” Vương Đại Vy đứng gần bên đưa lời phụ họa.

Thần Tinh đột nhiên rất muốn cười, thế nhưng cô biết, vào những lúc thế này, cười cũng không thể che giấu được cảm giác bất lực trong lòng, thương trường cạnh tranh khốc liệt, hoàn cảnh của cô chính là một ví dụ sinh động nhất.

https://thuviensach.vn

Bụng lại nhói đau, cảm giác này khiến Thần Tinh hiểu rõ, cho dù mất đi tất cả, ít nhất vẫn còn một thứ mà cô muốn bảo vệ.

“Được thôi, cứ làm theo những lời hai người nói, triệu tập cuộc họp cổ đông đi.” Thần Tinh buông tiếng, rồi khẽ khàng nói tiếp “Hai người ra ngoài trước đi.”

“Dạ, tiểu thư. Vậy tôi sẽ sắp xếp cuộc họp cổ đông vào hai giờ chiều nay, đến lúc đó Tiểu Lý sẽ tới đón tiểu thư.”

Lần này cô lại phải tiếp tục chiến đấu. Chỉ là, cô chẳng còn bất cứ ai để dựa vào trong cuộc chiến lần này. Nhưng vì mang họ Thần nên cuộc chiến này cô không trốn tránh được.

Vu Văn Lai xuất hiện tại nhà hàng rất đúng giờ.

Kể từ sau hôn lễ, đây là lần đầu tiên cô cùng dùng bữa với Vũ Văn Linh.

Bước vào phòng riêng, Vũ Văn Linh đã ngồi đó từ lâu.

“Wilson.” Nhân viên phục vụ kéo ghế để Văn Lai ngồi xuống, sắc mặt Vũ Văn Linh có phần rất mệt mỏi.

“Mau bê thức ăn lên.” Vũ Văn Linh bình đạm nói.

Nhân viên phục vụ lập tức dọn ra những món ăn mà Vũ Văn Linh đã gọi, đây đều là những món mà Vu Văn Lai thích ăn.

“Wilson, mấy hôm nay chắc anh rất bận?” Vu Văn Lai dịu dàng cất tiếng.

https://thuviensach.vn

“Chuyện mấy ngày nay, chắc hẳn em cũng đã biết.” Giọng anh vẫn trầm trầm, chẳng khác nào thứ nước tinh khiết không mùi không vị.

“Chuyện gì thế? Mấy hôm nay báo chí cũng không đăng tin gì đặc biệt cả.”

“Chắc em đã biết nguyên nhân tại sao anh muốn lấy Thần Tinh?”

“Thì ra là chuyện này, suýt nữa vì em mà anh không thể nào hoàn thành được.” Vu Văn Lai chủ động nói “Bởi vì Thần tiểu thư cầu khẩn nên em mới đồng ý, hoặc có lẽ không cần cô ấy phải cầu cạnh, em cũng sẽ chấp nhận thôi. Bởi vì em yêu anh.”

Những lời này đã được Vu Văn Lai tập luyện vô số lần, trước đây Vũ Văn Linh không nhắc tới nên cô không có cơ hội nói ra, giờ cuối cùng đã nói ra được rồi.

Vũ Văn Linh chẳng hề truy hỏi thêm việc hoán đổi cô dâu, chỉ bình đạm nói “Bây giờ cho dù không có hôn nhân, tập đoàn Thái Hưng cũng sắp thôn tính được Thần Thị.”

“Thực sao? Vậy chúc mừng anh.” Vu Văn Lai hân hoan đáp lại, hỏi “Có chuyện gì cần em giúp đỡ hay ư?”

Một giờ chiều, tại tập đoàn Thần Thị.

Trong phòng họp lớn, do thời gian còn sớm, các cổ đông còn chưa tới, Thần Tinh đã ngồi xuống vị trí của bố cô trước kia, nhìn căn phòng họp không một bóng người, cảm giác trống rỗng giống như trái tim cô lúc này.

Một giờ bốn lăm phút, các cổ đông đã ngồi vào chỗ, mọi người đều im lặng như tờ, trước khi biết được rốt cuộc chức chủ tịch hội đồng quản trị

https://thuviensach.vn

nằm trong tay ai, họ đều lựa chọn im lặng. Đây cũng là lựa chọn sáng suốt nhất đối với những cổ đông đã nhiều năm lăn lộn trên thương trường.

Hơn nữa Thần Tinh chẳng có giao tình nào đặc biệt với họ, tất cả chỉ là quan hệ cộng tác cùng có lợi mà thôi.

Hai giờ kém một phút, người trong tập đoàn Thái Hưng mới có mặt, ngoài trợ lý của Vũ Văn Linh còn có cả Vu Vãn Lai.

Vu Vãn Lai thanh nhã bước tới ngồi cạnh chỗ Thần Nhan, cũng thanh nhã đưa tay tới trước mặt Thần Tinh, nói "Thần tiểu thư, lâu rồi không gặp."

Thần Tinh không đáp, ngồi lặng lẽ một chỗ, không khí trong phòng họp lúc này cực kỳ căng thẳng. Thấy vậy Vương Đại Vy kịp thời đưa lời xoa dịu "Amy, cuộc họp hôm nay là phu nhân Vũ Văn đại diện cho tập đoàn Thái Hưng sao?"

"Đúng thế, Vu tiểu thư vốn là trợ lý đặc biệt của tổng giám đốc chúng tôi."

"Thưa các vị cổ đông, nguyên nhân triệu tập cuộc họp cổ đông hôm nay đoán chắc các vị đều biết. Dựa vào bản hợp đồng có liên quan, Vũ Văn Linh tiên sinh, tổng giám đốc tập đoàn Thái Hưng sẽ trở thành chủ tịch hội đồng quản trị mới của tập đoàn Thần Thị chúng ta."

Các cổ đông có mặt đều không hề dị nghị gì với chuyện này, đại bộ phận đều tập trung ánh mắt nhìn về phía Thần Tinh. Sắc mặt cô rất bình tĩnh, sau đó mới từ từ lên tiếng "Vu tiểu thư, quý tổng giám đốc tập đoàn Thái Hưng đã ký kết bản hợp đồng đó trong tình trạng thế nào?"

"Vu Vãn Lai cong miệng mỉm cười, nhìn Thần Tinh nói "Thần tiểu thư, lẽ nào cô còn không biết rõ điều này sao?"

https://thuviensach.vn

“Tôi đương nhiên biết rõ, càng hiểu bản hợp đồng này mang tính chất lừa đảo. Đúng thế, lúc ký kết bản hợp đồng này, chúng tôi có ký thêm một bản hợp đồng kèm theo.”

“Lừa đảo?” Vu Văn Lai nhắc lại hai chữ này rồi nói “Ừm, đích thực cũng có thể coi là lừa đảo…”

Thế nhưng ngay lúc sau, cô lại nói tiếp “Có điều, tôi lại thấy hay hơn khi gọi đó là lời nói dối thiện ý. Thần tiểu thư, trước mặt tất cả các cổ đông, tôi thay mặt Vũ Văn tiên sinh xin lỗi cô.”

Dứt lời, Vu Văn Lai đứng dậy, cúi đầu trước Thần Tinh, động tác này không chỉ khiến cho các cổ đông có mặt tại đây ngạc nhiên, mà Thần Tinh cũng thấy bất an.

Quả nhiên…

“Thần tiểu thư, số cổ phần này thực ra chính là cái giá mà cô phải trả vì ban đầu để Wilson đầu tư vốn vào Thần Tinh, chỉ là sợ các cổ đông bất mãn cho nên mới chuyển nhượng cổ phần làm hai lần. Cô luôn cho rằng tiếp sau đó, cô có thể gả cho Wilson, cho nên số cổ phần này nằm trong tay ai cũng chẳng hề quan trọng. Wilson vốn rất đồng cảm với cảnh ngộ của cô, lại cộng thêm lúc đó tôi với Wilson có chút bất đồng nên bỏ ra nước ngoài. Trước những hành động ve vãn của cô, Wilson đã bằng lòng vì cô mà gánh chịu búa rìu dư luận, tôi không biết đây có phải là bản hợp đồng đi kèm mà cô vừa nhắc tới hay không. Có điều, những búa rìu này quá lớn, gần như khiến các cổ đông trong tập đoàn hoài nghi về tư cách và hành vi của Wilson, sau cùng khiến Wilson bắt buộc phải đưa ra lựa chọn giữa cô với tập đoàn Thái Hưng. Nhưng Wilson quá đỗi lương thiện, không đồng ý nói cho cô biết những điều mà anh ấy phải gánh chịu, thậm chí còn muốn níu kéo các vị cổ đông, tự mình chịu đựng tất cả áp lực. Thế nhưng, anh có thể làm vậy, tôi lại không thể chịu được khi nhìn tập đoàn Thái Hưng do anh ấy

https://thuviensach.vn

vất vả gây dựng chịu tổn thất to lớn trước những hành động vô lý của cô. Cho nên lần này tôi quay lại, không chỉ khiến Wilson thành thực đối mặt với tình cảm của bản thân, mà còn vì muốn anh ấy giải quyết triệt để chuyện giữa hai người."

"Vu tiểu thư, ha ha, cuối cùng tôi đã hiểu thế nào được gọi là lời nói dối thiện ý. Đó chính là có người có thể nói dối giống y như thật, đồng thời còn tự choàng chiếc áo thiện ý lên người." Thần Tinh vừa cười vừa nói, chỉ là nụ cười của cô nhuốm đầy sự bất lực và não nề.

Trên thế giới này, đúng là không có sự giúp đỡ nào không tính toán và là vô duyên vô cớ cả.

Tuy cô rất muốn tin vào bản chất lương thiện của con người, nếu tỉnh ngộ sớm hơn, có lẽ cô đã không phạm phải một sai lầm lớn thế.

"Thần tiểu thư, tôi có thể hiểu được tâm trạng của cô lúc này, thế nhưng dù thế nào, hôm nay tôi nhất định sẽ theo đúng trình tự cuộc họp, như vậy mới có thể đối diện với cổ đông của tập đoàn Thái Hưng. Đương nhiên đây cũng được coi là lựa chọn tốt nhất cho các vị cổ đông của Thần Thị. Còn về phần cô, tôi sẽ tận hết sức mình để bù đắp cho cô. Chỉ hy vọng cô đừng bám riết lấy Wilson nữa." Vu Vãn Lai chân thành buông tiếng, đương nhiên đã thuyết phục tất cả những người có mặt trong cuộc họp này.

"Nhị tiểu thư, cô xem phải làm thế nào?" Vương Đại Vy bước lại gần Thần Tinh, giọng nói tỏ ra khó xử.

Trong lòng Thần Tinh thầm nghĩ, 'thật vất vả cho anh khi phải giữ mãi bộ dạng giả dối này. Người ở bên cạnh bố cô hoá ra đều bại hoại cả, thế nên cho dù bố cô còn sống cũng chẳng thể nào chống chọi nổi'.

Nhưng cô không phải Thần Đỉnh, thứ mà cô muốn bảo vệ luôn rất đơn giản. Nếu bọn họ đã tính kế lừa cô tinh vi tới mức này, vậy thì cô chỉ còn

https://thuviensach.vn

cách tường thuật lại tình hình chân thực của ngày đó lại cho các vị cổ đông tại đây một lượt, sau đó nhờ pháp luật bảo vệ quyền lợi của mình, cũng như di nguyện của Thần Đỉnh.

Đây cũng là mục đích cô đồng ý triệu tập cuộc họp cổ đông.

Thấy Thần Tinh im lặng, Vu Văn Lai mỉm cười nói "Thần tiểu thư, cô suy nghĩ kĩ đi, chuyện này đối với mọi người đều tốt cả, cô cũng không thông thạo các công vụ thương nghiệp, lại đang mang thai, vì đứa trẻ, cô không nên tiếp tục chống đối nữa."

Ngưng đôi giây, Vu Văn Lai lại nói "Nếu muốn sinh đứa con trong an lành, tốt nhất đừng phản ứng quá quyết liệt, nếu không hậu quả thế nào, tôi không biết trước được. Bởi có tổn thất thì mới đạt được mục đích…"

Câu này Vu Văn Lai nói rất nhanh, nhanh tới mức người ngoài nhìn qua chỉ biết cô ghé sát lại gần Thần Tinh, ánh mắt đồng cảm, thanh âm lại rất nhỏ, nhỏ tới độ chỉ có mỗi mình cô và Thần Tinh nghe thấy.

Thần Tinh đưa mắt nhìn về phía Vu Văn Lai, người phụ nữ trước mặt xinh đẹp như hoa nhưng bụng dạ độc ác tựa rắn rết. Trước đây cô không phải không biết, chỉ là luôn cho rằng lòng người sẽ không hiểm ác tới mức này.

Có điều, đến sau cùng, người sai là cô. Sai đến mức để cho người ta nắm được yếu điểm của mình…

Chuyện tổng giám đốc tập đoàn Thái Hưng tiếp nhận chức vụ chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn Thần Thị diễn ra cực kỳ thuận lợi.

Chỉ là đại đa phần mọi người đều bàn tán với nhau rằng, vì Thần Tinh muốn lấy lòng Vũ Văn Linh nên không tiếc dùng cổ phần làm mồi nhử, kết

https://thuviensach.vn

quả thành ra mất cả chì lẫn chài. Những lời bàn tán ấy khiến Vũ Văn Linh chẳng những không bị đàm tiếu, ngược lại càng thể hiện chút tình người trong anh.

Bởi vì không nỡ từ chối Thần Tinh, anh suýt chút nữa gây tổn hại cho tập đoàn Thái Hưng, nếu không phải Vu Vãn Lai ra tay giúp đỡ, e rằng nội bộ tập đoàn Thái Hưng đã xảy ra lục đục. Vu Vãn Lai nhân việc này ép Thần Tinh phải giao lại vị trí chủ tịch hội đồng quản trị của Thần Thị cũng chẳng có gì quá đáng.

Trong thế giới này là đúng hay sai, xưa nay chẳng thể phân định rõ ràng.

Cũng giống như việc trái đất không ngừng quay.

Và Thần Tinh cũng nhận được một món tiền bồi thường rất lớn.

Đối với cô con gái riêng ngay từ ban đầu không được Thần Đỉnh thừa nhận, trước tiên lấy Lăng Điền, sau đó lại để xảy ra tin đồn, muốn tái giá với Vũ Văn Linh mà nói, cho dù tiếp tục làm chủ tịch hội đồng quản trị Thần Thị, e rằng cũng khó nắm được trên tay khoản tiền lớn mà không bỏ ra chút công sức thế này.

Mặc dù chỉ là tin đồn, thế nhưng tin đồn ấy cũng chiếm lĩnh toàn bộ trang nhất các báo trong suốt thời gian một tháng trời, mang theo bao ý chê trách, khinh thường…

https://thuviensach.vn

6

Mất mát

Một năm nhanh chóng qua đi.

Trên thương trường, cuộc cạnh tranh giữa Lăng Thị và Thái Hưng ngày càng khốc liệt. Lăng Thị thậm chí còn đoạt được công trình giai đoạn hai của tập đoàn Niệm Vũ từ tay Thái Hưng, và cuộc đấu thầu dự án sau cùng của tập đoàn Niệm Vũ vì thế càng khiến cuộc cạnh tranh giữa hai tập đoàn này trở nên căng thẳng hơn bao giờ hết.

Tại biệt thự họ Lăng.

"Anh trai, tại sao anh còn chưa ngủ?" Lăng Nguyên quay về rất muộn, phát hiện Lăng Điền đang cầm ly rượu nhâm nhi.

Lăng Điền nghe hỏi lại chẳng hề lên tiếng. Hôm nay anh uống không nhiều, chỉ là trước khi đi ngủ phải uống chút rượu vang để kích thích cảm giác thèm ngủ.

Lăng Nguyên bĩu môi đoạt lấy ly rượu trong tay anh rồi nói "Anh mau ngủ đi, trong lòng có tâm sự, dù uống nhiều rượu cũng chẳng thể ngủ ngon được đâu."

Tiếp quản công việc tại tập đoàn Lăng Thị càng lâu, Lăng Nguyên lại càng thương xót Lăng Điền.

Bao nhiêu năm nay, một mình anh phải gánh vác quá nhiều.

https://thuviensach.vn

Hôm nay về muộn tất cả là vì cô quá bận rộn chuẩn bị đấu thầu dự án giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ.

Và vì phải kiểm tra một vài tài liệu của năm ngoái, mới biết được một vài chuyện mà vốn dĩ cô không biết.

“Anh trai, một mình anh vất vả như vậy, sau này hãy để em chia sẻ với anh.” Cô mỉm cười nói, sống mũi có chút cay cay.

“Cứ quản lý bản thân em thật tốt là được.”

“Anh trai, tại sao có nhiều chuyện anh không nói ra vậy?”

Lăng Điền đột nhiên đứng dậy, định bước lên tầng hai.

“Thực ra một năm trước, anh đã không muốn chị dâu ra đi, đúng không?”

Lăng Điền khẽ dừng bước chân.

“Hầy, anh nói mình đã không có tình cảm với chị dâu, có rất nhiều chuyện sao anh không nói ra, là vì sao chứ? Lẽ nào cảm giác bị người khác hiểu lầm khiến anh thích thú lắm sao?”

Lăng Điền không đáp lại, thấy Lăng Nguyên liền nói tiếp “Anh trai, tại sao anh phải đẩy người hoặc chuyện mà bản thân để tâm ra xa vạn dặm như vậy? Lẽ nào bởi vì anh sợ bi kịch của Lạc Lạc tái diễn thêm lần nữa?”

Lăng Điền lạnh lùng nhìn Lăng Nguyên, dường như Lăng Nguyên lại không hề sợ hãi, nhìn thẳng vào mắt anh. Có nhiều chuyện nếu tối nay đã lôi ra nói, vậy thì cô chẳng thể nhụt chí được.

https://thuviensach.vn

“Chuyện của Lạc Lạc đã qua rồi, nếu cô ấy thực sự yêu anh, chắc chắn sẽ không hy vọng anh đóng cửa trái tim hoàn toàn như vậy.” Lăng Nguyên tiến sát lại gần Lăng Điền, nhẹ khoác cánh tay anh. “Một năm trước, bởi vì Thần Thị, Lăng Thị đã gặp phải nhiều vấn đề nghiêm trọng, đúng không ạ?”

“Chúc em ngủ ngon.” Lăng Điền đẩy tay Lăng Nguyên ra, nhưng lại bị cô ôm chặt hơn trước.

“Tại sao anh chẳng bao giờ chịu nói cho người khác nghe suy nghĩ thực sự trong lòng mình? Nói cho cùng em cũng là em gái ruột của anh, lẽ nào đến em anh cũng không tin tưởng? Thực sự anh chẳng hề vô tình như bề ngoài, nếu không đã chẳng làm trái quy tắc ứng trước cho Thần Thị một khoản tiền lớn như vậy, dẫn tới vốn quay vòng của Lăng Thị gặp vấn đề, sau đó lại bị cổ đông gây áp lực mới khiến anh buộc phải tuyên bố thu mua Thần Thị. Trên thực tế, bởi vì lúc đó nếu Thần Thị không bị thu mua, kết quả càng có khả năng bị những người xấu nuốt trọn cả, đúng không? Từ lâu anh đã nhìn thấu được mưu kế của Vũ Văn Linh, vậy tại sao không nói cho chị dâu nghe? Tại sao lại để chị ấy bị Vũ Văn Linh lừa gạt?”

“Tiểu Nguyên, anh không phải thần thánh, không vĩ đại được như em nghĩ đâu, làm sao có thể dự tính được nhiều chuyện như vậy.” Lăng Điền lại lần nữa thoát khỏi cánh tay Lăng Nguyên.

“Anh không phải thần thánh, cho nên mới có tình cảm, chứ không phải giống như hiện nay, chẳng bận tâm đến chuyện gì cả.” Lăng Nguyên chạy lên phía trước vài bước, chặn Lăng Điền lại, nói “Anh trai, coi như em xin anh đấy, hãy mở cửa trái tim ra đi, đừng có lúc nào cũng đẩy người ta ra xa như vậy, được không?”

“Tiểu Nguyên, có thời gian suy này đoán nọ chi bằng em chú tâm vào tiến triển đấu thầu dự án của tập đoàn Niệm Vũ lại tốt hơn. Anh quyết định sẽ giao cả dự án này lại cho em xử lý.”

https://thuviensach.vn

“Cái gì?” Lăng Nguyên vốn dĩ còn đang định khuyên Lăng Điền vài câu, nghe thấy vậy, vô cùng ngạc nhiên “Anh nói sẽ giao hết cho em toàn quyền xử lý dự án này á?”

“Đúng thế.”

“Thật à?”

Vốn dĩ chỉ là một chân chạy vặt, đột nhiên lại danh chính ngôn thuận được làm chủ dự án hợp tác với Hoàng Phủ Dịch lần này, Lăng Nguyên tâm tư đơn giản, lặng người suy ngẫm. Lăng Điền nhân lúc này liền vượt qua cô, đi lên tầng.

Lăng Nguyên hít một hơi thật sâu, mãi sau mới phát hiện đã để ông anh trai giảo hoạt của mình lẻn mất.

Lăng Nguyên phẫn nộ cầm chai rượu còn thừa trên bàn uống một ngụm lớn, rượu mạnh lại cộng thêm tâm trạng thăng hoa, thực sự quá tuyệt vời.

Bước vào tập đoàn Niệm Vũ, xung quanh đều là những bức tường bằng kính lớn, ánh mặt trời chiếu vào toả sáng lung linh.

Giống như mọi khi, cô trực tiếp lên thẳng phòng làm việc của tổng giám đốc trên tầng thượng, cả tầng này trải đầy hoa hồng trắng, đây chính là sở thích duy nhất của Hoàng Phủ Dịch. Trong không gian tràn ngập hoa hồng, cô bắt đầu ngày làm việc của mình.

Khoảng thời gian gần đây, tuy rằng chưa quen công việc, nhưng cô luôn tận tâm làm hết sức có thể.

Cửa thang máy bật mở, thư kí Vân Ni đứng dậy bước ra thang máy chào “Phó tổng giám đốc Lăng, xin mời đi bên này.”

https://thuviensach.vn

Khoảnh khắc, trong lòng viên trợ lý không khỏi ngạc nhiên, vị phó tổng giám đốc này không ngờ lại trẻ trung như vậy, thế nhưng nếu mang họ Lăng, vậy thì nhất định có quan hệ thân thích với Lăng Điền, như vậy thì chẳng có gì là lạ.

Thế nhưng người tỏ ra ngạc nhiên hơn chính là Lăng Nguyên, cô thấy Thần Tinh ngồi ở vị trí trợ lý, tuy nhiên trong tình huống này, cô không tiện hỏi thăm quá nhiều được.

Cô nhất định phải giữ trạng thái tốt nhất, tiến vào trong phòng làm việc, bởi vì đây cũng là lần đầu tiên cô có thể đàm thoại đối mặt với Hoàng Phủ Dịch.

Cho dù phạm vi đàm thoại chỉ liên quan tới vấn đề đấu thầu, nhưng đối với cô mà nói là chuyện mà một năm trước chưa từng dám mong ước.

Bên ngoài phòng làm việc, trợ lý của Hoàng Phủ Dịch hiện nay chính là Thần Tinh. Vào thời điểm cô khốn khổ nhất, là người đàn ông này đã đưa tay ra cứu giúp, và lúc đó, cô cũng chẳng có bất cứ lý do nào từ chối cả.

Chớp mắt đã một năm trôi qua, tuy rằng đau đớn, khổ sở, thế nhưng đây là chuyện phải trải qua nếu muốn hồi sinh…

Mãi đến giờ cơm trưa, Hoàng Phủ Dịch và Lăng Nguyên bước ra khỏi phòng làm việc, gọi theo Thần Tinh “Chúng ta cùng đi dùng bữa thôi.”

“Được.” Thần Tinh dẫn theo Vân Ni cùng Hoàng Phủ Dịch xuống tầng dùng bữa.

Trong thang máy, Lăng Nguyên nhìn về phía Thần Tinh, lại thấy Thần Tinh cố tình né tránh ánh mắt khiến Lăng Nguyên không khỏi khẽ chau

https://thuviensach.vn

mày.

Thang máy nhanh chóng xuống nhà ăn của tập đoàn Niệm Vũ dưới tầng một. Hôm nay cô quyết định dùng bữa luôn tại đây để tiện cho công việc buổi chiều.

Phòng ăn này mặc dù dành cho nhân viên nhưng được bố trí như tiệc buffet trong khách sạn năm sao để nhân viên có thể ăn uống tuỳ thích.

Hoàng Phủ Dịch chọn một phần ăn đơn giản.

Lăng Nguyên thích ăn đồ ngọt, lấy một xuất điểm tâm.

Thần Tinh và Vân Ni mỗi người lấy một phần cơm tứ bảo.

Bốn người ngồi ở vị trí sát ngay gần cửa sổ, Hoàng Phủ Dịch xem ra rất thoải mái, không có bất cứ vẻ kiêu căng lạnh lùng nào cả.

“Đồ ăn của tập đoàn Niệm Vũ xem ra rất tuyệt.” Lăng Nguyên là người phá vỡ không khí im lặng trước.

“Cách thức này sẽ tiện cho các nhân viên lựa chọn đồ ăn mình yêu thích.”

Lăng Nguyên liếc mắt nhìn tư thế dùng canh của người đàn ông trước mặt có phần hơi khác biệt so với trong kí ức.

Thế nhưng, cho dù là thế nào, đây vẫn luôn là người đàn ông mà cô chờ đợi.

Lăng Nguyên lại đưa mắt nhìn sang Thần Tinh, từ nãy tới giờ Thần Tinh không hề nhìn cô, thậm chí còn tỏ thái độ như thể không hề quen biết.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên trước ánh mắt của Lăng Nguyên, Thần Tinh cảm thấy có chút áp lực, bàn tay đang chuẩn bị bóc trứng khẽ run, quả trứng rơi vào bát canh khiến nước bắn tung toé.

“Thật ngại quá.” Thần Tinh đưa lời xin lỗi, Hoàng Phủ Dịch ngồi cạnh bên đưa giấy ăn cho cô, sau đó đứng lên đi mất.

Vân Ni nhìn theo bóng dáng Hoàng Phủ Dịch, nhận ra điều gì đó liền nói “Tôi đi trước một bước nhé.”

Lúc này, bàn ăn chỉ còn lại Thần Tinh và Lăng Nguyên.

“Chị dâu?” Lăng Nguyên khẽ gọi.

Cách gọi giống như một năm trước khiến Thần Tinh không thể phớt lờ thêm nữa.

Ngồi đối diện thế này Lăng Nguyên có thể nhìn thấy hết mọi biểu hiện trên khuôn mặt Thần Tinh, thế nhưng nét mặt Thần Tinh quá đỗi bình tĩnh “Lăng tổng, xin lỗi, tôi đã thất lễ.”

Câu nói khách khí này rõ ràng đang muốn kéo giãn khoảng cách. Một Thần Tinh như vậy thực khác quá nhiều so với một năm trước.

“Chị dâu, mới một năm không gặp, chị hà tất phải khách khí như vậy?” Lăng Nguyên nắm lấy tay Thần Tinh nhưng Thần Tinh đã nhanh chóng rút về.

“Lăng tổng, rất xin lỗi, tôi phải đi trước rồi!”

“Chị cũng muốn tránh né em sao?” Lăng Nguyên khẽ thốt lên một câu khiến Thần Tinh chẳng thể bước đi được nữa.

https://thuviensach.vn

“Đã một năm rồi, chị một thân một mình có ổn không?” Ngay câu sau, Lăng Nguyên đã hỏi thăm rất dịu dàng.

“Chị rất ổn, nhưng mà bây giờ chị không còn là chị dâu của em nữa.” Thần Tinh đan hai tay lại, như vậy cô mới có đủ dũng khí để đối mặt với Lăng Nguyên.

Không biết tại sao, vừa gặp mặt Lăng Nguyên cô cứ muốn né tránh.

Bởi vì Lăng Nguyên chính là em gái duy nhất của Lăng Điền. Đến sau cùng cô vẫn chẳng vượt qua được những gì có liên quan tới anh.

Bất luận là người hay việc, đều sẽ trở thành khó khăn với cô.

“Ở trong lòng em, chỉ có chị mới là chị dâu của em. À đúng rồi, đứa trẻ vẫn khoẻ chứ?”

“Thời gian đã muộn rồi, tôi phải quay lên làm việc thôi. Lăng tổng, cô cứ từ từ dùng bữa.” Thần Tinh dứt khoát rời di, nhưng lại bất cẩn đâm sầm vào Hoàng Phủ Dịch. Hoàng Phủ Dịch lúc này đang bê một bát canh, vừa thấy Thần Tinh lùi về phía sau nên không tránh kịp chỉ có thể quay người, bát canh trong tay anh vì thế chao nghiêng. Vì sợ nước canh nóng đổ lên người Thần Tinh, anh vội che cho cô thành ra hầu như toàn bộ bát nước vấy cả lên chiếc sơ mi của anh.

Lăng Nguyên thấy cảnh tượng này, càng lúc càng cau mày chặt hơn.

“Tổng giám đốc, ngài không sao chứ?” Vân Ni lo lắng cất tiếng hỏi.

Trên tay cô đang bê một đĩa hoa quả đứng cách Hoàng Phủ Dịch không xa lắm nhưng chẳng thể ngăn được.

https://thuviensach.vn

“Không sao.” Hoàng Phủ Dịch nhìn bát canh đã đổ quá nửa, điềm tĩnh đặt lên bàn, quay sang nhìn Thần Tinh nói “Cô dùng xong rồi?”

“Tôi dùng xong rồi, tôi lên làm việc đây, anh không sao chứ?”

Cuộc đối thoại rất thân thiết, không giống người chị dâu hành xử thận trọng trong kí ức của Lăng Nguyên cho lắm. Giây phút đó Lăng Nguyên mím chặt môi, bữa cơm này đối với cô mà nói chẳng còn chút mùi vị ngon lành gì nữa.

Buổi chiều, Lăng Nguyên tiếp tục trình bày phương án hợp tác với Hoàng Phủ Dịch “Giai đoạn ba của công trình chủ yếu là khai thác các khu vực tích hợp thuộc toà trung tâm thương mại, chúng tôi chuẩn bị xây dựng một toà kiến trúc tại nơi này, như vậy có thể khiến cho khu trung tâm thương mại càng trở nên nổi bật, thu hút sự chú ý của người dân. Đương nhiên, chuyện này có chút khác biệt so với những lần khai thác trước, trong toà kiến trúc này chúng tôi sẽ sử dụng các thiết bị đi kèm với với tính năng thông minh, cao cấp.”

Lăng Nguyên chậm rãi giới thiệu phương án một lượt, Hoàng Phủ Dịch nhìn toà kiến trúc mang tính biểu tượng này buông tiếng.

“Nhìn trông có vẻ rất cao.”

“Đúng vậy, chúng tôi đã thăm dò kĩ lưỡng, hoàn toàn có thể xây dựng được toà nhà cao như vậy.”

“Thật sao?”

“Nếu được, tổng giám đốc Hoàng Phủ có thể phái người cùng chúng tôi đi khảo sát xem. À đúng rồi, hai ngày nữa chúng tôi tổ chức một hội thảo giới thiệu các thiết bị thông minh cao cấp tại công trường đang thực hiện thi

https://thuviensach.vn

công giai đoạn hai, không biết tổng giám đốc Hoàng Phủ có hứng thú tới dự?" Lăng Nguyên đưa lời mời.

Những hội thảo giới thiệu bình thường thế này, về nguyên tắc Hoàng Phủ Dịch sẽ không tham dự.

Quả nhiên…

"E rằng tôi không có thời gian, như vậy đi, tôi sẽ bảo trợ lý tới dự."

"Trợ lý…" Lăng Nguyên lập tức nói thêm "À đúng rồi, tôi thấy cô Thần đó rất được, trước đây tôi cũng quen biết cô ấy, hay là anh phái cô ấy đi được không?"

Lời nói ra rất mạo muội cũng rất đường đột, thế nhưng Lăng Nguyên chẳng bận tâm lên tiếng.

Hoàng Phủ Dịch không hề thay đổi nét mặt, chỉ ngước mắt nhìn cô. Mới vậy thôi đã khiến Lăng Nguyên mặt đỏ tía tai, trái tim trong lồng ngực đập loạn xạ, mãi lâu sau Hoàng Phủ Dịch mới nói "Được thôi, tôi sẽ sắp xếp cho Star đi cùng với cô."

Không ngờ anh lại đồng ý.

Lăng Nguyên bất giác thốt lên một tiếng "Yes" nhưng vẫn không bỏ qua chi tiết Thần Tinh đã không dùng tên gọi trước đây.

Tên gọi đổi rồi có phải đồng nghĩa với việc nhiều thứ khác cũng theo đó mà thay đổi?

"Ừm, trên bản kế hoạch này vẫn còn một vài điểm khác, tôi sẽ giải thích thêm." Lăng Nguyên mỉm cười rồi tiếp tục thuyết trình cho Hoàng Phủ

https://thuviensach.vn

Dịch nghe, ghé sát như vậy, cô có thể dễ dàng ngửi được mùi hương đặc biệt toả ra từ người anh.

Thứ mùi chỉ riêng anh mới có. Không phải mùi nước hoa, cũng không phải lăn khử mùi, có điều lại khiến cô cảm thấy thoải mái, dễ chịu.

Chín giờ sáng của hai ngày tiếp theo, Thần Tinh đã có mặt tại công trường.

Nơi sau này sẽ trở thành một khu trung tâm thương mại sầm uất bây giờ vẫn còn là một bãi công trường lộn xộn. Hôm nay cô đã vô cùng sáng suốt khi quyết định không đi giày cao gót, giày thể thao là thứ thích hợp nhất ở những nơi như thế này. Thần Tinh nhanh chóng tới được phòng điều khiển của khu công trường.

“Xin chào, tôi muốn hỏi, Lăng…”

“Cô là người của tập đoàn Niệm Vũ sao?” Một người dáng dấp to béo trông giống như quản lý bước ra hỏi.

Thần Tinh gật đầu, xem ra hôm nay không giống như có buổi giới thiệu gì đó.

“Xin hỏi, hội thảo giới thiệu tổ chức ở đây đúng không?”

“Đúng thế, đúng thế, nhưng chỗ này hơi nắng, cho nên hội trường tạm thời được chuyển vào toà nhà, để tôi dẫn cô qua đó.”

Người quản lý ân cần dẫn đường đưa Thần Tinh đi tới toà nhà nơi đang diễn ra hội thảo.

“Trận mưa lớn tối qua khiến mặt đất hơi ướt, cô hãy cẩn thận.”

https://thuviensach.vn

“Được.”

Thần Tinh đáp rồi nhanh nhẹn theo người đàn ông này đi tới toà nhà mới được xây thô.

“Chính là nơi này, chúng ta đi thang máy lên, cô không sao chứ?” Người quản lý chỉ vào chiếc thanh máy chuyên dụng hỏi.

“Không sao.”

Tuy rằng Thần Tinh sợ độ cao, chiếc thang máy này lại chỉ có một lớp sắt mỏng bảo vệ nhưng cô không thể lùi bước.

Thần Tinh nhanh chóng bước vào thang máy, lúc thang máy bắt đầu chạy, phát ra tiếng động lớn cùng sự rung lắc mạnh khiến cô giật nảy mình. Thần Tinh lập tức lấy lại bình tĩnh, bám chắc vào lan can hai bên, nhìn mình càng lúc càng cách xa mặt đất trong lòng có chút hoảng sợ. Rốt cuộc thang máy cũng đã lên tới tầng thượng.

“Đến rồi.” Người phụ trách mở thang máy, bỗng di động đột ngột vang lên “A lô, vâng, tôi sẽ xuống ngay đây.”

Người phụ trách áy náy nhìn Thần Tinh nói “Thật ngại quá, tôi có chút việc phải xuống dưới một chuyến, hội thảo ở đây vẫn chưa bắt đầu, hay là cô ở đây đợi một lúc?”

“Được, không vấn đề gì.” Thần Tinh nhìn tầng thượng không một bóng người, bên trong chỉ đặt đúng một chiếc bàn nhỏ với vài bình nước cùng bánh ngọt, ngoài ra chẳng còn gì nữa.

Tổ chức hội thảo giới thiệu tại nơi này, đích thực là rất ‘cá tính’, thế nhưng tới giờ cô vẫn chưa tìm thấy bất cứ thứ gì có liên hệ với tính năng

https://thuviensach.vn

thông minh, cao cấp.

Thần Tinh men theo tường đi chưa được vài bước, thang máy lại bắt đầu chạy, tiếng động cơ càng lúc càng gần.

Nếu Thần Tinh nhìn xuống, sẽ nhận ra trong thang máy chỉ có một mình Lăng Điền mà thôi.

Chiếc thang máy bị gió thổi rung lắc rất mạnh, Lăng Điền bất giác cau chặt đôi mày, tại sao hội thảo giới thiệu lại tổ chức tại một nơi như vậy chứ, người quản lý đáng lẽ phải lên đây cùng anh lại nói có chút việc gấp không thể lên cùng. Rồi Lăng Nguyên trước lúc đi lên đây cứ lấy cớ cổ họng đau không thể làm người chủ trì, nhờ anh lên gặp Hoàng Phủ Dịch thay, nếu không phải hôm nay trợ lý của anh bị Lăng Nguyên sắp xếp lập bản kế hoạch, Nghiêm Khả hoàn toàn có thể thay anh làm việc này.

Một loạt những chuyện này thực là kì lạ.

Còn chưa kịp nghĩ nhiều, thang máy đã lên tới tầng thượng, khung thang lắc lư một hồi rồi từ từ dừng lại.

Cùng lúc ấy, anh thấy tầng thượng trống trơn, ngoài mấy đồ vật linh tinh còn có một bóng hình thanh mảnh thấp thoáng.

Đối với anh mà nói, bóng hình này vừa xa lạ lại vừa quen thuộc.

Xa lạ là bởi nó đã không còn giống như trong kí ức của anh nữa.

Quen thuộc là vì khuôn dung ấy vô cùng thân thuộc.

Chỉ là, gặp mặt lại chi bằng đừng gặp còn hơn.

https://thuviensach.vn

Tiếng thang máy ngưng lại, Thần Tinh vội vã bước về phía trước, đến khi trông thấy anh, cô đứng lại, thần thái bàng hoàng.

Lăng Điền bước ra khỏi thang máy, dừng lại ở khoảng cách sát ngay gần cô.

Giây phút này, thời gian như dừng lại.

Giây phút này, thậm chí bọn họ còn chẳng hề hay biết chiếc thang máy lại bị kéo xuống lần nữa.

Mãi cho tới khi định thần, cô và anh mới phát hiện họ đã bị nhốt lại tầng này.

Đúng vậy, là nhốt.

Nếu không có người cố tình sắp xếp, thang máy chẳng thể nào hạ xuống ngay khi vừa đưa anh lên thế này được.

Đương nhiên, họ cũng dễ dàng đoán ra… ngoại trừ Lăng Nguyên, chẳng ai có được 'bản lĩnh' và 'dũng khí' như vậy.

"Xem ra cuộc hội thảo hôm nay chẳng thể nào diễn ra được rồi, vậy thì tôi xin cáo từ trước." Cuối cùng, Thần Tinh đã lên tiếng phá vỡ không khí im lặng lúc này.

Người phụ nữ này đúng là ngốc hết thuốc chữa. Không ngốc nghếch thì làm sao mà một năm trước lại đánh mất toàn bộ tập đoàn Thần Thị?

Giữa anh với cô hình như trước nay cũng chưa bao giờ hoà hợp. Cũng giống như bây giờ.

https://thuviensach.vn

“Thang máy sẽ không lên nữa đâu.” Lăng Điền mở miệng, giọng nói vẫn cực kỳ lãnh đạm.

Ngay lúc sau, anh tưởng rằng cô sẽ nói gì đó, nhưng cô chỉ chìm trong im lặng rồi lặng lẽ đi quanh tìm cầu thang bộ. Lúc này Lăng Điền cũng chán nản khi phát hiện ra di động của mình không còn một chút tín hiệu.

Xem ra, mấy năm học đại học của Lăng Nguyên không hề vô ích, cũng đã biết cách làm nhiễu sóng di động rồi.

Tiếp theo đó, anh nghe thấy tiếng động không to lắm vang lên. Vì không chú ý, Thần Tinh bị vấp phải vật chắn ngang đường, ngã đến mức trẹo cả chân.

Trong khi cửa cầu thang bộ đã hiện ra ngay trước mặt.

Có lẽ cô chỉ có thể ngồi đây chờ cho tới khi Lăng Nguyên nổi lòng từ bi cho thang máy lên vậy. Nhưng nhìn những đồ vật được chuẩn bị trên bàn, Thần Tinh đoán có lẽ cô sẽ phải đối mặt với người đàn ông trước mặt trong khoảng thời gian rất dài.

Không khí nóng nực từ bên ngoài hập vào, công trường bắt đầu khởi công, xa xa vẳng lại tiếng động cơ máy móc.

Lăng Điền thử bước lại gần chỗ cô, xem ra chân cô bị thương rất đau.

Cùng lúc Thần Tinh nghe thấy tiếng bước chân tiến lại, bất giác nhớ đến cảnh tượng cách đây rất lâu, cô từng bị trẹo chân, anh đã thoa dầu cho cô như thế nào.

Tuy mới có một năm, nhưng giống như thể đã nhiều năm trôi qua lắm rồi.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh hít một hơi thật sâu, thầm nghĩ sẽ nhịn đau, kiên trì đi xuống. Lại thấy anh đã bước tới trước mặt cô, khẽ khom người xuống "Mau lên đi." Là anh muốn cõng cô.

Chỉ một câu ngắn ngủn, nhưng kết hợp cùng một tư thế rất rõ rệt.

Vừa định từ chối, nhưng nghĩ lại hoàn cảnh lúc này, thôi, bỏ đi, cô hà tất phải so đo như vậy, để bản thân ở lại nơi này mấy tiếng đồng hồ, chi bằng cô nên nhanh chóng giải quyết mọi chuyện, sau đó quay về tập đoàn Niệm Vũ.

Cô khẽ nhích người, cố gắng leo lên lưng anh.

Sau đó Lăng Điền đứng dậy, Thần Tinh chợt nhận ra, nếu không đưa tay bám lấy vai anh, cứ thế này đi xuống dưới cô nhất định sẽ bị ngã nhào ra phía sau mất. Tay cô chuẩn bị đặt lên vai anh thì đã nghe thấy giọng anh vang lên lần nữa, thanh âm lạnh như băng "Mau cầm bình nước."

Dứt lời, anh đi tới bên bàn, khom người xuống, để cô dễ dàng cầm được bình nước. Có điều trước khi với được bình nước, để giữ thăng bằng, cô cuối cùng cũng phải bám tay lên vai anh.

Vai anh rất rắn chắc, khoảnh khắc đặt tay lên đó, đột nhiên cô chẳng còn thấy sợ hãi như khi nãy nữa. Rồi Lăng Điền bước xuống cầu thang bộ. Tuy không biết nơi này cao chính xác bao nhiêu tầng. Nhưng dùng mắt để đoán, chắc cũng phải tầm ba mươi tầng có lẻ.

Các tầng lầu lại không hề thấp, thế nhưng suốt dọc đường ngoài tiếng bước chân anh vọng lại, tất cả đều chìm trong vô thanh.

Lúc này cô cảm thấy may mắn vì sự lựa chọn của mình, chứ nếu một mình ở lại, chắc hẳn sẽ rất hãi hùng.

https://thuviensach.vn

Còn đang hân hoan, anh bỗng lên tiếng "Nước."

Bấy giờ Thần Tinh bỗng choàng tỉnh, vòng tay ra phía trước, như vậy mới mở được nắp chai.

Lần đầu tiên cho đàn ông uống nước, cô không quen lắm, thậm chí không biết nên đổ thế nào mới gọi là vừa đủ. Đến khi Lăng Điền quay mặt đi, Thần Tinh mới ý thức được rằng đã đổ nước vào miệng anh quá nhiều, có chút nước vương lên áo sơ mi của anh.

Không biết đi được bao lâu, đến một góc rẽ, cô thấy giàn giáo bên ngoài đã bị gỡ quá nửa, thế nên ở những góc cua gần như không có thiết bị phòng hộ. Lúc này ở trên lưng anh, nếu anh cứ đi xuống thế này, muốn tránh những khung giàn giáo bên trong, vậy chắc chắn cô sẽ phải nếm trải cảm giác cả người lơ lửng giữa không trung. Nghĩ đến đây Thần Tinh không khỏi có chút hoảng hồn.

Theo ý thức, cô ôm chặt lấy vai anh, khi sắp sửa đi qua chỗ rẽ đó, cô chỉ có thể nhắm tịt mắt lại, để giảm bớt cảm giác ghê người, bỗng cô thấy thân người anh thoáng dịch chuyển. Khỉ mở mắt ra, liền thấy anh đã chuyển áp lưng vào bên trong, rồi cứ vậy nghiêng người qua chỗ rẽ.

Không ngờ anh lại tỉ mỉ đến vậy. Chỉ là những điều này có bao phần là thực sự?

Một năm trước, anh cũng đã từng tận tâm như vậy, đến độ khiến trái tim cô mấy lần đã tràn trề cảm động, thế nhưng sau đó, anh lại vô tình dập tắt những cảm xúc đó trong cô. Cho nên cô không thể mới liền sẹo đã quên đau được.

Huống hồ, vết sẹo đó vẫn nằm trong tim, chưa hề liền lại.

https://thuviensach.vn

Nếu tiếp tục đi xuống như vậy, cả cầu thang bộ này sẽ trở nên lạnh lẽo. Cảm giác lạnh lẽo phát ra từ tận đáy lòng.

Cùng lúc đó, tiếng thở hổn hển vang lên. Ngẫm lại cho dù là người khoẻ mạnh đến đâu, đi lâu như vậy khó tránh khỏi mệt mỏi. Huống hồ anh đã cõng cô leo cầu thang nhiều tầng như vậy. Thế nhưng anh không từ bỏ, vẫn kiên định cõng cô đi xuống.

Giống như hồi nhỏ, mẹ dù mệt đến mức nào, cơ thể khó chịu tới đâu, nếu cô bị ốm, bà sẽ cõng cô đến bệnh viện như thế này.

Sống mũi cay cay, bởi vì nhớ mẹ, cũng bởi vì cảnh tượng lúc này giống hệt như trong kí ức mơ hồ khiến cô chẳng thể nào kìm lòng được.

Ở cửa cầu thang tiếp theo, anh đột nhiên dừng lại, đưa tay ra đỡ lấy cô. Bấy giờ Thần Tinh mới nhận ra chân cô chỉ còn chút xíu là chạm đất. Xốc lên như vậy khiến nửa người trên của cô có thể tựa hẳn lên vai anh.

Nhìn ra bên ngoài, nơi này đã cách mặt đất rất gần rồi, hoặc có lẽ, chỉ còn một cầu thang nữa là sẽ xuống tới nơi.

Cuối cùng, cô và anh không cần phải duy trì cái tư thế đầy ám muội này nữa.

Lần này, rõ ràng Lăng Nguyên đã lên kế hoạch tỉ mỉ, chỉ đáng tiếc, ông trời không chiều lòng người.

Chỉ còn một ngã ra nữa thôi, hai mắt Thần Tinh sáng loá.

Lăng Nguyên lúc này đang ngồi trên một chiếc ghế ở tầng một nhìn vào màn hình máy tính, chậm rãi gõ chữ. Hiển nhiên không ngờ rằng anh trai cô lại lựa chọn đi cầu thang bộ xuống. Đến khi phát hiện ra có người bước tới gần, cô ngẩng đầu, ngạc nhiên thốt lên "Anh trai."

https://thuviensach.vn

Lăng Điền lạnh lùng nói “Mau gọi bác sỹ tới.”

“Chị… Thần tiểu thư làm sao thế?” Lăng Nguyên nhìn Thần Tinh được Lăng Điền đặt xuống bên cạnh Lăng Nguyên rồi vội vã chạy thẳng ra bên ngoài.

“Này… anh ơi.” Lăng Nguyên đứng chặn trước mặt Lăng Điền “Em đi gọi bác sỹ, anh ở lại cùng với Thần tiểu thư đi.”

“Anh không có thời gian lãng phí ở nơi này.” Giọng Lăng Điền lạnh lùng tới cực điểm.

“Kế hoạch hôm nay của anh chỉ là xuất hiện tại hội thảo giới thiệu thôi mà, anh không thích giới thiệu ở trên tầng thượng thì tổ chức ở nơi này cũng được.” Lăng Nguyên cười tít mắt, vẫn còn mặt mũi nhắc tới buổi hội thảo giới thiệu.

Không phải cô to gan lớn mật, cô làm vậy chẳng qua không muốn kế hoạch mình hoạch định từ lâu lại dễ dàng thất bại thảm hại.

Chỉ đáng tiếc…

“Lăng tổng, là tôi có viêc, buổi hội thảo hôm nay xin chuyển sang ngày khác, cảm ơn.” Thần Tinh im lặng nãy giờ cuối cùng cũng lên tiếng.

Tiếng gọi ‘Lăng tổng’ này khiến Lăng Điền tưởng rằng cô đang gọi anh, thế nhưng nghe kĩ ra, mới phát hiện Thần Tinh chỉ đang nói với Lăng Nguyên mà thôi.

Bắt đầu từ bao giờ, anh với cô xa lạ tới mức không nói với nhau dù chỉ một lời?

https://thuviensach.vn

“Nếu vậy, chúng tôi đành phải sắp xếp lại, vậy hôm nay có thể coi như lãng phí thêm chút thời gian đi, được không?”

Lăng Nguyên liếc nhìn sắc mặt tối sầm của Lăng Điền, xem ra anh đang cực kỳ không vui.

“Thật ngại quá, Lăng tổng, tôi thực sự có việc bận mà.”

“Vậy chân cô bị thương phải làm sao? Thế này nhé, tôi đi gọi bác sỹ, sau đó đợi bác… Này, anh trai, anh đi đâu thế?” Lăng Nguyên còn đang lên kế hoạch, đột nhiên phát hiện Lăng Điền đã lặng lẽ đi ra bên ngoài.

Cô nhăn nhó mặt mày, nhìn Thần Tinh rồi ngồi sụp xuống nói “Chị thực sự ghét anh trai em vậy sao?”

Thần Tinh đang định đáp lại Lăng Nguyên bằng những lời khách khí, đã thấy Lăng Nguyên lại nói “Nơi này xây những bốn mươi hai tầng, cao như vậy mà anh trai em cõng chị xuống, lẽ nào chị không cảm động? Thực ra anh ấy không hề vô tình như ngoài mặt đâu, chị cứ nhất thiết phải vạch rõ ranh giới với anh ấy vậy sao?”

“Lăng tổng, cảm ơn cô. Hiện nay tôi chỉ muốn làm việc chăm chỉ, những việc khác tôi không muốn suy nghĩ quá nhiều.”

“Chị…”

“Đúng rồi, phiền cô gọi giúp tôi một chiếc xe, chốc nữa công ty còn có cuộc họp, tôi phải nhanh chóng quay về chuẩn bị.”

Lăng Nguyên mím chặt môi, cuối cùng cũng đồng ý gọi xe đưa cô quay về, nhưng trước hết Thần Tinh phải để bác sỹ xem cái chân bị thương.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh ngồi lại một mình, trời mùa hè nóng nực, may mà nơi này thông gió nên cũng khá mát mẻ, chỉ là bên ngoài công trường thì lại hoàn toàn khác. Thần Tinh bất giác nhìn ra bên ngoài, ngoại trừ bóng dáng dần xa của Lăng Nguyên, còn một người đang đứng lặng tại đó. Người này mặc y phục màu đen, lúc đầu dường như vẫn luôn nhìn về phía này, chỉ là khi thấy cô ngó ra, anh lập tức ngồi vào trong, rất nhanh sau đó chiếc xe lao vút đi.

Đến khi Thần Tinh định thần lại, chiếc xe đã hoàn toàn mất hút.

Nếu quá khứ cũng có thể biến mất không để lại dấu vết giống như chiếc xe này thì thật tốt biết bao.

Chỉ là mọi chuyện trước kia, cho dù đã cố ý tránh né, cô vẫn chẳng thể nào phớt lờ. Cô cử động phần chân bị thương, thấy rất đau, giống như lỗ hổng bị khoét sâu trong tim bao lâu nay vậy…

Cuộc cạnh tranh đấu thầu giai đoạn ba dự án của tập đoàn Niệm Vũ sẽ tiến hành trong vài ngày nữa.

Tập đoàn Thái Hưng bày tỏ thái độ nhất định phải đoạt được, vì dự án ở giai đoạn hai đã bị Lăng Thị tranh mất, thế nên họ nhất quyết không để điều này tái diễn.

Vậy nên nhiều ngày nay, cấp quản lý của tập đoàn Thái Hưng ra sức tăng ca, họp bàn để chuẩn bị phương án đấu thầu hoàn mỹ trước ngày quyết định cuối cùng.

Đương nhiên, bản phương án này phải tuyệt đối bảo mật. Không chỉ bảo mật với bên ngoài mà ngay với nhân viên nội bộ cũng thế.

https://thuviensach.vn

Nhân viên nội bộ này bao gồm cả Vũ Văn Phi chẳng bao lâu nữa sẽ được biệt phái sang châu Âu công tác.

Nhìn từ bên ngoài, anh là lãnh đạo cấp cao, nhưng thực tế, chính Vũ Văn Linh đã gạt Vũ Văn Phi ra khỏi tầng lãnh đạo cấp cao của tập đoàn.

Khoảng thời gian này tuy rằng Vũ Văn Phi vẫn còn ở tại tập đoàn Thái Hưng, thế nhưng nhân viên trên dưới tập đoàn đã bắt đầu nhìn anh bằng con mắt khác.

Người chưa đi, trà đã nguội, thái độ lạnh nhạt của thế nhân thể hiện quá rõ ràng. Điểm này Vũ Văn Phi đương nhiên càng được nếm trải. Thời gian gần đây Vũ Văn Phi thường không đi làm đúng giờ, thậm chí thi thoảng hai ngày liền chẳng hề tới văn phòng.

Có điều, tối nay lúc cổ đông tham dự cuộc họp bàn về bản kế hoạch, Vũ Văn Phi đã quay về công ty. Lúc này đã gần mười một giờ đêm, phòng tài vụ chẳng còn ai làm việc, vậy nên Vũ Văn Phi chỉ có thể đứng bên ngoài cánh cửa cảm ứng.

Anh đứng đấy, dường như đang đợi ai đó.

Rất nhanh, người anh đợi đã tới… thang máy dừng, cửa mở ra, Vũ Văn Phi vừa bước được một bước đã vội vã dừng lại. Bởi vì, không cần anh đi tiếp, người bên trong thang máy đã bước ra.

Là Vũ Văn Linh.

Họp hành cả ngày trời khiến Vũ Văn Linh trông rất mỏi mệt, nhưng khi nhìn thấy Vũ Văn Phi, khoé miệng anh vẫn cong lên, nở nụ cười nhẹ nhàng "Không cần đợi nữa, anh vừa bãi chức trưởng phòng tài vụ Trương trong cuộc họp cổ đông rồi."

https://thuviensach.vn

Chỉ một câu nói đơn giản đã phá vỡ hoàn toàn mọi kế hoạch của Vũ Văn Phi.

Đúng thế, trưởng phòng Trương chính là người do Vũ Văn Ngạo cất nhắc lên trước khi mất, nhận được lời dặn dò của Vũ Văn Ngạo, hết sức trợ giúp khi Vũ Văn Phi gia nhập Thái Hưng.

Vũ Văn Phi kể từ sau sự việc của Thần Tinh đã gây ra rất nhiều chuyện khiến tập đoàn Thái Hưng lao đao, cũng vì thế Vũ Văn Linh quyết định phải hành động dứt khoát.

“Quả nhiên là thủ đoạn tàn độc, ngay đến nguyên lão của công ty anh cũng động tới.” Vũ Văn Phi bắt đầu cười, tiếng cười lạnh giá vang vọng khắp tầng.

“Tiểu Phi, em là em trai ruột của anh, trước sau gì anh vẫn để lại cho em một con đường lui. Cho dù em phạm bao nhiêu sai lầm, anh nhất định sẽ giữ con đường này cho em. Hãy chuẩn bị sang châu Âu làm việc đi, anh hy vọng em có thể dựa vào năng lực của mình mà mở ra một thị trường nước ngoài mới cho Thái Hưng.”

“Ha ha.” Vũ Văn Phi đột nhiên cười lớn, rồi bước vào thanh máy. Lúc này, dùng lời nói không hay châm chọc Vũ Văn Linh, anh cũng cảm thấy buồn nôn.

Vũ Văn Linh đứng lặng tại chỗ, bỗng cảm thấy gió đêm thật lạnh giá.

Thành phố H hàng ngày luôn diễn ra những cuộc cạnh tranh thương trường khốc liệt, chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi đã có một cái tên bắt đầu nổi lên, khiến người ta không thể phớt lờ được.

https://thuviensach.vn

Cái tên này thực ra một năm trước đã trở thành chủ đề bàn tán xôn xao của mọi người lúc trà dư tửu hậu, có điều lúc ấy, người phụ nữ có cái tên này chỉ là một đáng thương bị dư luận bóp méo sự thật đến mức thiếu lương tâm, sau cùng đành phải lặng lẽ biến mất.

Lúc này, cái tên đó lại lần nữa xuất hiện, vẫn luôn nhận được sự giúp đỡ của một nhân vật nổi tiếng, giàu có của thành phố.

Chỉ là, đối tượng lần này là một doanh nhân lớn, thậm chí là toàn quốc chẳng ai dám đắc tội - Hoàng Phủ Dịch.

Hoàng Phủ Dịch giao toàn quyền quyết định việc đấu thầu công trình giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ cho trợ lý của mình giải quyết.

Giao quyền hạn lớn như vậy cho một người trợ lý không thân không thiết, đương nhiên hành động này lập tức trở thành chủ đề bàn luận của tất cả mọi người, đặc biệt là giới truyền thông.

Tuy nhiên lần này sẽ không có những bình luận tiêu cực, thậm chí ngay đến những lời ám chỉ, ẩn ý cũng không hề xuất hiện. Những thông tin xuất hiện trên báo đều rất bình thường, điềm đạm.

Vu Vãn Lai nhìn tờ báo trước mặt, những bài báo về Thần Tinh liên tục chiếm trọn trang nhất các báo trong tám ngày nay, đồng thời xuất hiện với tần suất dày đặc, thực không phải là điều tự nhiên. Đương nhiên chuyện này khiến cho tốc độ quay trở lại thương trường của Thần Tinh ngày một gia tăng, đồng thời nhận được sự quan tâm đặc biệt của mọi người.

Trong số những người này, cũng có người quan tâm với thái độ ghét bỏ, ví dụ như cô.

Cho dù vừa mới thư giãn ở spa ra, nhưng tâm trạng của Vãn Lai chẳng hề vui vẻ, cô mỏi mệt nhấc ly cà phê lên, đọng lại trên môi chỉ là mùi vị

https://thuviensach.vn

đắng ngắt.

Đặt mạnh ly cà phê xuống, khiến nước bên trong sánh cả ra ngoài, thấm lên tờ báo mà cô không hề muốn xem.

Trong lòng Vu Văn Lai không khỏi tức giận trước sự xuất hiện trở lại của người phụ nữ này, không phải cô ta không phái người điều tra. Thế nhưng trong suốt cả năm nay, tất cả mọi chuyện liên quan tới Thần Tinh dường như bị ai đó cố tình giấu giếm, cô chẳng điều tra được gì nhiều, bao gồm cả việc đứa trẻ nằm trong bụng Thần Tinh một năm trước, cô cũng chẳng thể tra ra.

Còn cô, cho dù đã lấy được Vũ Văn Linh, thế nhưng thứ cô luôn nhận được chỉ có lạnh nhạt. Thậm chí kể từ sau đêm tân hôn, hai người vẫn luôn ngủ riêng phòng, đương nhiên mong muốn quay lại Thái Hưng, lấy lòng Vũ Văn Linh cũng trở nên xa vời.

Nghĩ đến việc cạnh tranh đấu thầu công trình giai đoạn ba tới, tập đoàn Thái Hưng nhất định phải liên hệ với tập đoàn Niệm Vũ, Vu Văn Lai càng lúc càng cảm thấy địa vị của mình đang gặp phải nguy cơ lớn.

Mà nguy cơ này lại cực kỳ đáng sợ.

Ngày mai là bữa tiệc cảm ơn tập đoàn Niệm Vũ tổ chức, chắc chắn những người tham gia đều là đối tác đã từng góp sức với Niệm Vũ. Trong buổi tiệc này, mọi người đều có thể đưa theo gia quyến tới dự tiệc.

Nhưng Vũ Văn Linh không hề nói cho cô biết, cô cũng chỉ mới biết có bữa tiệc này thông qua giới truyền thông, hơn nữa lần này tập đoàn Niệm Vũ còn bao trọn cả khách sạn Phạn Thiên.

Đúng thế, chính là khách sạn Phạn Thiên mà cô yêu thích nhất, ngày mai sẽ trở thành nơi khoe sắc, so bì danh lợi.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng Vu Vãn Lai cô lại không thể xuất hiện tại đó.

Nghĩ tới Vũ Văn Linh sẽ vì cuộc đấu thầu lần này mà có mối liên hệ với người phụ nữ đó là Vu Vãn Lai lại cảm thấy uất hận tràn trề.

Trong lúc tư duy hỗn loạn, di động đột nhiên vang lên, là Vũ Văn Linh gọi tới. Trong lòng bùng lên cảm giác hân hoan. Bởi đã rất lâu rồi hôm nay anh mới chủ động gọi cho cô.

"Wilson?"

…

"Tiệc tối, là tối mai sao? Được, em biết rồi, đến lúc đó, anh về đón em nhé!"

"Dạ vâng." Giọng của Vu Vãn Lai càng lúc càng ngọt ngào.

Cuối cùng anh vẫn gọi điện nói muốn cùng cô tới bữa tiệc tối nay với anh. Cho dù là vì nguyên nhân gì, nhưng đối với cô đó đều là chuyện đáng mừng. Tâm trạng Vu Vãn Lai vui vẻ hẳn lên, lập tức bước tới chỗ quầy lễ tân, hôm nay cô nên làm thêm một vài liệu trình spa khác. Tối mai cô phải xuất hiện rực rỡ và lộng lẫy, không vì ai cả, chỉ vì bản thân, cô phải tiếp tục giữ gìn nhan sắc này…

Khi Vu Vãn Lai cùng Vũ Văn Linh xuất hiện tại buổi tiệc, cô trong bộ trang phục màu lam nhạt vẫn chẳng thể nào sánh bằng người phụ nữ mặc chiếc váy trắng trước mặt.

Cho dù chỉ mặc kiểu dáng đơn giản, màu sắc trầm lắng, cùng với lớp trang điểm nhẹ nhàng, nhưng Thần Tinh hiện nay khác biệt so với một năm

https://thuviensach.vn

trước.

Cô đứng cạnh bên Hoàng Phủ Dịch, nụ cười ánh mắt đều trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người trong hội trường, thi thoảng có một vài ông chủ bước tới lấy lòng Hoàng Phủ Dịch lại nói chuyện thì thầm vài câu cùng cô. Nụ cười duyên dáng của Thần Tinh khiến người ta chẳng thể nhận ra cô chỉ là một người mới trên thương trường.

Còn người đàn ông liên quan tới cả hai phái hắc bạch, có một quá khứ đáng sợ lúc này lại rất dịu dàng đứng cạnh bên cô, quan hệ hai người nhìn không hề ám muội, thân mật, thẳng thắn như những người bạn mà thôi.

Vu Vãn Lai bất giác nắm chặt lấy bàn tay của Vũ Văn Linh, cùng Vũ Văn Linh tiến thẳng về phía Hoàng Phủ Dịch "Tổng giám đốc Hoàng Phủ, buổi tối vui vẻ."

Hoàng Phủ Dịch mỉm cười khách khí đáp lại, Thần Tinh đứng cạnh bên lướt mắt lạnh lùng, ngạo nghễ nhìn họ, lại giống như chẳng mấy bận tâm.

Trong mắt người phụ nữ này trước nay chưa từng xuất hiện sự lạnh lùng và ngạo nghễ, nhưng sao lúc này lại rõ ràng đến thế?

Vu Vãn Lai nghiến răng, nghe tiếng nhạc khiêu vũ vang lên, trong lòng cô thoáng chút rung động. Cô luôn rất tự tin về khả năng khiêu vũ của mình "Tổng giám đốc Hoàng Phủ, không biết tôi có thể nhảy một điệu cùng anh được không?" Câu nói này thốt ra rất kịp thời.

Tối nay nếu có thể nhảy điệu đầu tiên cùng Hoàng Phủ Dịch, cho dù đứng từ góc độ nào, cô đều sẽ áp đảo Thần Tinh về mặt khí thế.

Và cô càng hiểu rõ hơn, điệu nhảy đầu tiên tối nay, Vũ Văn Linh có ý định mời Thần Tinh.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, Vu Văn Lai chẳng ngờ, nghe lời mời nhảy của cô xong, Thần Tinh bỗng mỉm cười, quay sang nói với Hoàng Phủ Dịch "Tôi không giỏi khiêu vũ lắm, anh có bằng lòng chỉ dạy tôi trong điệu nhảy đầu tiên này không? Tôi sợ có người mời tôi, sẽ làm anh mất mặt."

Lời cướp bạn nhảy thẳng thừng như vậy thực chẳng có bất cứ quy tắc lễ nghi nào cả, nhưng với ngữ khí bình thản như không của Thần Tinh lại khiến câu nói đó chẳng còn vô lễ mà chỉ khiến sắc mặt Vu Văn Lai trắng nhợt.

Thần Tinh đã nhìn thấy hết thảy, nụ cười trên môi càng lúc càng thêm hứng thú.

Vu Văn Lai có chút lúng túng nhưng rất nhanh đã mỉm cười dịu dàng, giống như không hề để bụng, lui xuống.

Khúc nhạc du dương vang lên, bước nhảy của Thần Tinh nay đã không còn cứng nhắc như một năm trước, hoặc do Hoàng Phủ Dịch dẫn đi quá giỏi khiến cô không còn hoang mang, cho nên tự nhiên cũng khiến cho kĩ thuật nhảy thêm điêu luyện.

Vu Văn Lai đứng bên sân khấu, Vũ Văn Linh đã chẳng còn ở cạnh bên, phải mãi một lúc sau, định thần lại Văn Lai mới nhận ra điều này. Bữa tiệc diễn ra được một lúc, có một người giờ mới xuất hiện. Người đó chính là Lăng Điền.

Anh bình thản bước vào bữa tiệc, bình thản nói chuyện với một vài người tiến lại lấy lòng, thái độ rõ ràng là muốn tránh khỏi phiền phức. Không hề đưa mắt nhìn về phía Thần Tinh, ngay cả vị trí đứng của Lăng Điền lúc này cũng cách xa sân khấu.

Vu Văn Lai nhếch miệng mỉm cười, tuỳ ý lấy một ly rượu, khẽ nhấp trên môi, nhưng qua chiếc ly trong suốt, cô nhận ra khuôn mặt được trang điểm

https://thuviensach.vn

kỹ càng của mình còn đôi chút khiếm khuyết nhỏ.

Bước vào phòng vệ sinh, Vu Vãn Lai dặm thêm chút phấn, lại phát hiện Thần Tinh cũng bước vào.

“Thần tiểu thư, thật trùng hợp, không ngờ vào đây cũng có thể gặp được cô.”

“Đúng là trùng hợp, gần như đi đến nơi nào cũng gặp được Vu tiểu thư vậy.” Thần Tinh thậm chí còn chẳng cười khách khí với Vu Vãn Lai, soi gương chỉnh lại chiếc cặp gắn đá trên mái tóc.

“Ha ha, nếu Thần tiểu thư sau này thường xuyên xuất hiện ở những bữa tiệc như vậy, đoán chắc số lần chúng ta gặp mặt sẽ càng nhiều hơn.” Vu Vãn Lai mỉm cười đầy quyến rũ.

Tuy chỗ dựa lúc này của Thần Tinh là Hoàng Phủ Dịch, thế nhưng Vãn Lai cô không muốn giả bộ đáng thương nữa. Hơn nữa giữa họ quả có những mâu thuẫn vô cùng sâu sắc. Cho dù Vãn Lai cô muốn lùi bước nhường nhịn, Thần Tinh cũng tuyệt đối không thể tỏ ra như không có chuyện gì xảy ra, hà tất phải chịu thiệt để cầu toàn?

“Những bữa tiệc thế này, tôi lại hy vọng không phải xuất hiện quá nhiều, nói cho cùng, muốn kí hợp đồng không chỉ đơn giản dựa vào việc dự tiệc là được đâu.” Thần Tinh đáp lại đầy ẩn ý.

“Tại sao tôi vẫn chưa hiểu ý Thần tiểu thư muốn nói gì nhỉ?”

“Ý của tôi rất đơn giản, đi cửa sau chi bằng đặt hết tâm sức vào bản kế hoạch, đối với các dự án đấu thầu, tập đoàn Niệm Vũ tuyệt đối công bằng.”

“Thì ra ý của Thần tiểu thư là vậy. Nhưng tại sao tôi lại nghe thấy Thần tiểu thư giống như người công tư bất phân nhỉ?” Vu Vãn Lai đáp lại một

https://thuviensach.vn

câu rồi nhìn thẳng vào Thần Tinh nói tiếp "Bởi vì giữa tôi và Thần tiểu thư đã từng có chút mâu thuẫn, Thần tiểu thư đang khéo léo nói với tôi rằng, cuộc cạnh tranh đấu thầu giai đoạn ba, tập đoàn Thái Hưng chẳng có chút cơ hội nào, đúng không?"

Lúc nói câu này, Vu Văn Lai nhẹ lấy từ trong túi ra một thỏi son, nhìn thì trông như đang tô lại son môi, thực tế nó cũng có thể làm thiết bị nghe lén.

Hiện nay, các cách làm như vậy trên thương trường chẳng hề hiếm.

Tuy nhiên, Thần Tinh chẳng giống như những gì Vu Văn Lai dự liệu, với bản chất ngông cuồng vốn có của loài người khi đắc ý, sẽ bất cẩn buột miệng nói ra những lời không nên nói. Nhưng những lời Thần Tinh nói ra lại vô cùng thận trọng không chút sơ hở "Công tư bất phân? Tôi thực sự không gánh vác nổi tội danh này, nếu tập đoàn Thái Hưng có thể từ bỏ những thủ đoạn không quang minh lỗi lạc, thắng được trong cuộc đấu thầu lần này, vậy đó chính là thực lực chân chính, tôi cũng hy vọng có thể nhìn thấy điều đó."

Bàn tay cầm thỏi son của Vu Văn Lai cứng đờ, lại thấy Thần Tinh mỉm cười rạng rỡ nói "Không còn chuyện gì khác, tôi xin phép ra ngoài trước, Vu tiểu thư dặm phấn quả nhiên là lãng phí thời gian hơn người thường."

Đây là lần đầu tiên cô trực tiếp đối đầu với Vu Văn Lai, nhưng chắc chắn không phải lần duy nhất. Mỗi một lần tiếp sau đây, cô sẽ tuyệt đối không sợ hãi.

Việc giao tiếp qua lại với những ông chủ lớn công ty khác, Thần Tinh vẫn chưa thuần thục lắm, lại thêm tâm trạng không mấy thích thú. Chỉ là những bữa tiệc thế này chắc chắn sẽ còn rất nhiều, thế nên cô càng phải nỗ lực hết sức để bản thân thích ứng, như vậy mới có thể trở thành kẻ mạnh giống như những gì Hoàng Phủ Dịch đã nói khi tìm đến cô.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh lúc này đang tiếp chuyện cùng một ông chủ lớn nữa, nói đến giữa chừng, câu chuyện bắt đầu trở nên vô vị, Hoàng Phủ Dịch rất nhanh đã xuất hiện kịp lúc "Tổng giám đốc Phùng, làm phiền một chút, tôi tìm Star có chút việc."

"Xin tổng giám đốc Hoàng Phủ cứ tự nhiên, Star thực sự rất tuyệt đấy, ngài đúng là có con mắt nhìn người."

Tổng giám đốc Phùng bật cười ha ha, rốt cuộc Thần Tinh đã không phải nghe ông ba hoa thêm nữa, lại có thể rời khỏi đây cùng Hoàng Phủ Dịch.

Lúc Hoàng Phủ Dịch dẫn Thần Tinh tới một góc yên tĩnh của bữa tiệc, mỉm cười ôn hoà nói "Những bữa tiệc thế này khiến cô rất chán phải không?"

"Đích thực là vậy, có điều anh nói rất đúng, con người chỉ có thể đủ mạnh mẽ mới bảo vệ được những thứ mình muốn bảo vệ. Cho nên tôi sẽ bắt bản thân dần thích ứng với những bữa tiệc như vậy." Thần Tinh mỉm cười rạng rỡ đáp lại.

Nếu người dự tiệc để ý, chẳng khó phát hiện khi cô và Hoàng Phủ Dịch đứng cạnh nhau trông rất xứng đôi.

Những người có lòng đương nhiên sẽ chú ý được cảnh tượng này, giống như Vũ Văn Linh đang đứng ở chỗ không xa kia.

Chỉ là, có một người chẳng hề nhìn thấy cảnh tượng này, bởi chính vào lúc Hoàng Phủ Dịch và Thần Tinh đi tới góc yên tĩnh đó, Lăng Điền đã quay người đi. Bởi anh nhận lời mời của một quý phu nhân, cùng bà lên sân khấu.

Hoà mình trong bước nhảy, ánh mắt của Lăng Điền trước sau chỉ chăm chú vào khuôn mặt của quý bà này, không buồn bận tâm đến cảnh tượng

https://thuviensach.vn

thân mật của ai đó ở góc yên tĩnh kia.

Hành động này đương nhiên cũng lọt vào mắt của Vũ Văn Linh, nhếch miệng mỉm cười, Vũ Văn Linh lập tức đi tới chỗ Hoàng Phủ Dịch và Thần Tinh đang đứng.

"Tổng giám đốc Hoàng Phủ, anh không ngại nhường Star cho tôi một lúc chứ?" Vũ Văn Linh chủ động giơ tay mời nhảy.

Hoàng Phủ Dịch vừa định lên tiếng, thế nhưng Thần Tinh đã đáp lại "Được thôi!"

Nói xong, cô liền đặt tay vào lòng bàn tay Vũ Văn Linh, thần thái trước sau đều rất lạnh nhạt. Khi khiêu vũ, Thần Tinh luôn giữ khoảng cách nhất định và nở nụ cười đầy khách khí.

Vũ Văn Linh nhìn người phụ nữ trước mặt, một năm, khoảng thời gian không dài, còn không đủ để cô quên đi quá khứ bị tổn thương.

"Một năm rồi, em vẫn ổn chứ?"

Vũ Văn Linh lên tiếng phá vỡ sự im lặng, nhìn Thần Tinh hỏi.

"Tổng giám đốc Vũ Văn, anh hy vọng tôi trả lời là ổn hay không ổn?" Thần Tinh nở nụ cười, khuôn mặt không biểu hiện chút cảm xúc. Nhưng người tinh ý chắc chắn nhận ra trong nụ cười ấy ẩn chứa chút chán ghét.

"Tôi đương nhiên hy vọng em ổn rồi. Một năm trước, tôi xin lỗi, chuyện đó đã gây tổn thương nhiều cho em, đó là lỗi của tôi. Một năm nay, tôi vẫn luôn cho người đi tìm em, hy vọng có thể bù đắp được phần nào cho em…" Giọng Vũ Văn Linh mang vẻ áy náy, nghe ra thì rất chân thành.

https://thuviensach.vn

“Bù đắp? Nếu không phải vì những chuyện tổng giám đốc Vũ Văn Linh đã gây ra trong quá khứ, tôi nghĩ giờ tôi chẳng thể nào trưởng thành nổi.” Thần Tinh mỉm cười dịu dàng, cô lướt mắt nhìn ra xung quanh, thấy Vu Văn Lai không biết từ lúc nào đã bước ra khỏi phòng vệ sinh, đang đứng bên sân khấu nhìn cô với Vũ Văn Linh bằng ánh mắt không mấy thiện cảm.

Thần Tinh liền nghĩ, thời điểm này có lẽ nên làm thêm một vài động tác nhỏ nữa là dễ dàng chọc tức được Vu Văn Lai, chỉ là cô không muốn. Bởi nếu làm vậy, cô chẳng khác với hạng người như Vu Văn Lai. Cô không hy vọng mình trở thành người phụ nữ đáng thương cũng đáng giận như Vu Văn Lai.

Cong miệng mỉm cười tươi tắn hơn trước, Thần Tinh vẫn giữ một khoảng cách nhất định cùng người đàn ông dẫn bước nhảy của mình.

“Xin lỗi, tôi không biết đã gây tổn hại lớn như vậy cho em, khoảng thời gian đó, bởi vì bố tôi qua đời, chuyện trong công ty không phải do tôi đích thân điều hành. Sau khi phát hiện ra chuyện này, tôi đã không cách nào tìm thấy bản hợp đồng đi kèm kia, tôi biết là ai làm, đáng tiếc, tôi không thể ngăn cản được cô ấy. Tất cả đều là lỗi của tôi, còn chuyện đã được quyết định trong cuộc họp cổ đông, tôi cũng chẳng có năng lực cứu vãn. Điều duy nhất tôi có thể làm được chính là điều hành Thần Thị thật tốt, sau đó, vào một ngày không xa trong tương lai sẽ giao lại cho em.”

Nghe thật động lòng!

Thần Tinh của một năm trước có lẽ sẽ cảm động trước sự chân thành giả dối thần sầu này. Thần Tinh của một năm sau, sẽ không như vậy nữa.

“Ha ha, tổng giám đốc Vũ Văn, chuyện mà anh muốn nói với tôi tối nay chính là xin lỗi sao?” Thần Tinh chủ động đi thẳng vào vấn đề.

https://thuviensach.vn

“Xin lỗi em chính là chuyện mà tôi muốn làm nhất, những chuyện khác đều không quan trọng.”

“Bao gồm cả cuộc đấu thầu công trình giai đoạn ba cũng không quan trọng sao?” Thần Tinh mỉm cười hút hồn, khiến cho người ta chẳng thể nhìn thấu rốt cuộc cô đang nghĩ gì.

Vũ Văn Linh nhìn thấy nụ cười này, chậm rãi đáp “Tuy rằng quan trọng, thế nhưng tôi tin rằng tập đoàn Niệm Vũ vẫn luôn đối xử công bằng tới tất cả mọi đối tác.”

Cuộc đấu thầu công trình giai đoạn ba đặc biệt chú trọng đến công bằng, trong trường hợp tất cả các điều kiện khác gần như tương đương, họ sẽ xét trên mức tiền đặt cọc của công trình. Đây chính là quy tắc mà Hoàng Phủ Dịch đặt ra.

“Ừm, chắc chắn phải công bằng rồi!” Thần Tinh liếc mắt nhìn Hoàng Phủ Dịch đứng ngay gần đó, nói “Điều mà tổng giám đốc Vũ Văn muốn nói, tôi đã hiểu, tiết tấu của điệu nhảy này quá nhanh, tôi không kham nổi, hơn nữa phu nhân Vũ Văn cũng đã xuất hiện rồi, hãy để cô ấy nhảy nốt điệu này cùng anh.”

Đúng lúc này, cô thấy mình đâm phải một người, lại nghe Vũ Văn Linh lên tiếng “Thật ngại quá, Steven.”

Cô đụng trúng Lăng Điền?

Thần Tinh không hề quay đầu, vẫn giữ nguyên tư thế, rút tay ra khỏi bàn tay của Vũ Văn Linh, khẽ cúi người đi về phía Hoàng Phủ Dịch.

Lăng Điền nhìn Vũ Văn Linh, nói “Xem ra, không chỉ tập đoàn Thái Hưng đang đi xuống mà kĩ thuật nhảy của cậu cũng đang đi xuống đấy!”

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh nhún vai đáp "Làm gì có, chỉ là tôi không ngờ rằng, Steven, cậu cũng có hứng thú với bữa tiệc tối nay đấy!"

"Niềm hứng thú của tôi vẫn luôn phong phú hơn cậu."

Dứt lời, Lăng Điền hạ tay bạn nhảy, khẽ cúi đầu cho đúng lễ nghi, rồi hào sảng bước xuống sân khấu.

Hướng anh rời đi hoàn toàn ngược lại so với hướng Thần Tinh.

Vũ Văn Linh thu ánh mắt lại, nụ cười càng thêm sâu.

Hoàng Phủ Dịch cũng đang mỉm cười rạng rỡ, anh nói "Xem ra cô còn kiên cường hơn tôi tưởng tượng đấy."

"Bởi vì anh đã nói với tôi, không kiên cường sẽ bị người ta hiếp đáp." Thần Tinh nhận lấy ly nước quả mà Hoàng Phủ Dịch đưa cho, uống một ngụm lớn, chẳng có chút dáng vẻ thục nữ gì hết.

"Cứ tiếp tục thế này, cô sẽ nhanh chóng thích ứng với quy tắc của thương trường, cũng đoạt lại được những thứ cô muốn."

"Thứ tôi muốn xưa nay luôn rất đơn giản…"

Thần Tinh khẽ chau mày, sau cùng không nói thêm gì nữa.

"Cô vẫn chẳng thể nào thôi nghĩ về cái chết của bố cô, đúng không?"

Đúng vậy, cô chưa thể buông xuống được.

"Thực sự, cô đã từng nghĩ rằng có đôi lúc chân tướng chưa chắc đã là những điều mà cô biết?" Hoàng Phủ Dịch từ từ lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Hai đầu mày của cô càng nhíu chặt lại, qua lời này, Hoàng Phủ Dịch hiển nhiên đã biết được điều gì đấy.

“Thật sao?”

“Đừng so đo chân tướng đó nữa, hãy nắm bắt niềm vui hiện tại, như vậy cô mới có thể thoải mái, vui vẻ được.”

Quả nhiên Hoàng Phủ Dịch đã tránh không nhắc tới.

“Nếu tôi vẫn muốn biết thì sao?” Thần Tinh cố chấp đưa lời hỏi.

Hoàng Phủ Dịch quay sang nhìn cô, mãi lâu sau, nụ cười trên môi tắt hẳn, anh nói “Cô thực sự muốn biết?”

“Đúng thế, cho dù chân tướng khiến người ta không vui, thế nhưng còn hơn ngu ngơ mãi.”

Thực sự, anh cũng mới điều tra được chuyện này vào thời điểm một năm trước, sau khi tập đoàn Thái Hưng tiếp quản Thần Thị.

Lần điều tra đó, tính ra có thể coi là biểu hiện quan tâm đối với người con gái trước mặt. Chỉ là, dù quan tâm đến đâu, một năm trước Thái Hưng hành động quá nhanh, đến độ anh không kịp làm bất cứ điều gì.

“Cái chết của bố cô không hề liên quan tới Lăng Điền.” Hoàng Phủ Dịch chậm rãi buông tiếng. Những lời này quả nằm ngoài dự liệu của Thần Tinh.

Hoàng Phủ Dịch nhìn Thần Tinh, lại nói “Tình hình thực tế chính là Thần Thị kinh doanh không tốt, lỗ một khoản tiền lớn. Tuy bố cô đã nhận được khoản tiền tạm ứng dự án đợt đầu mà Lăng Điền phá lệ giao cho, thế nhưng ông lại chuyển toàn bộ số tiền đó vào một tài khoản cá nhân, dự định mang theo số tiền đó bỏ trốn, đồng thời dừng lại hợp đồng đã kí kết cùng

https://thuviensach.vn

Lăng Thị trước đó. Chuyện này khiến Lăng Thị đối mặt với nguy cơ thiếu vốn, sau cùng, bởi vì sự cố liên tiếp xảy ra tại công trường của Thần Thị, bố cô bị các chủ nợ kiện, hạn chế tự do rời khỏi thành phố. Các cổ đông cũng bắt đầu hoài nghi bố cô, bắt bố cô phải làm rõ khoản tiền lớn kia rốt cuộc đang nằm ở đâu, bố cô không chịu nổi áp lực nên mới lựa chọn cách tự sát."

Không ngờ mọi chuyện lại là như vậy.

Trước kia cô vẫn luôn nghi ngờ Lăng Điền, không ngờ bởi vì khoản tiền lớn đó, anh thậm chí còn bị các cổ đông chỉ trích, cho nên Lăng Điền mới nói ra những lời tàn nhẫn với cô như vậy. Khi đó cô hoàn toàn không thể hiểu nổi, giờ coi như đã nhìn rõ mọi nguồn cơn.

Chân tướng như vậy khiến tất cả những chuyện cô làm với Lăng Điền trước đây đều trở thành gây sự vô lý.

Thế nhưng, anh đối với cô, thực sự luôn bao dung. Chỉ là, thế thì đã sao chứ?

Tuy rằng bao dung, anh vẫn dùng bản kiểm nghiệm AND đó huỷ hoại chút tình cảm ít ỏi tồn tại giữa hai người. Nghĩ kĩ lại, nếu khoản tiền đó nằm trong tay bố cô, ông chỉ cần giao ra là được, tại sao lại phải tự sát?

Hoàng Phủ Dịch dường như nhìn thấu được nghi vấn của Thần Tinh, nói tiếp "Bố cô dường như đã có giao dịch riêng với người khác, món tiền lớn đó chính là nguyên nhân căn bản khiến ông rơi vào nguy cơ lớn, có điều, tôi vẫn chưa thể điều tra ra đó là giao dịch gì?"

"Giao dịch riêng?" Thần Tinh cau chặt đôi mày.

Sau khi bố qua đời, khoảng thời gian tiếp quản Thần Tinh, cô không hề phát hiện bố mình có bất cứ giao dịch riêng tư nào.

https://thuviensach.vn

Chỉ là Hoàng Phủ Dịch nhắc tới chuyện này, cô lại bắt đầu có một nghi vấn mới. Nếu có người cố ý giấu nhẹm đi những giao dịch riêng đó sau khi bố cô qua đời, vậy e rằng khó lòng mà điều tra ra được.

Người đó liệu có thể là ai chứ? Một cái tên thoáng hiện trong đầu.

"Vương Đại Vy…" Cô khẽ lẩm nhẩm cái tên này.

"Cô muốn nói trợ lý trước kia của cô có khả năng biết được chuyện này?" Hoàng Phủ Dịch nhanh nhạy nắm bắt tình hình.

"Anh ta cũng là trợ lý trước đây của bố tôi, chuyện của bố tôi, có lẽ anh ta biết rõ, một năm trước anh ta đột nhiên biến mất."

"Chỉ cần anh ta vẫn còn trên thế giới này, chúng ta nhất định sẽ tìm ra bằng được." Hoàng Phủ Dịch nói xong lại nhìn Thần Tinh "Đó là tất cả mọi chuyện mà tôi biết tính đến lúc này. Thực ra có nhiều người nhìn ngoài mặt khiến người khác căm ghét, thực tế bản chất lại không hề xấu xa."

"Anh đang muốn nói với tôi bản chất Lăng Điền không xấu, thậm chí còn ra sức giúp đỡ Thần Thị?" Thần Tinh lập tức đáp lại "Anh nói với tôi như vậy, không sợ rằng tôi sẽ lẫn lộn riêng tư trong cuộc cạnh tranh đấu thầu công trình giai đoạn ba, lấy đó để báo đáp lại việc anh ấy giúp đỡ tôi trong quá khứ sao?"

"Cô sẽ không làm vậy, tôi tin tưởng con mắt nhìn người của mình."

"Anh đặt nhiều kỳ vọng vào tôi như vậy, tôi thực cảm thấy có phần áp lực."

Hoàng Phủ Dịch lắc đầu, ôm lấy cô, quay về trung tâm với các quan khách.

https://thuviensach.vn

Lăng Nguyên lúc này đang đứng ở gần đó. Bởi vì bản kế hoạch, cô vẫn luôn bận rộn tới tận bây giờ, thế nên rất muộn mới vội vã tới bữa tiệc, thật không ngờ cảnh tượng hai người rời đi đó lại đập vào mắt cô đầu tiên.

Cùng lúc, trong lòng Lăng Nguyên trào dâng cảm giác cay đắng.

"Em tới rồi à." Giọng Lăng Điền vang lên, cô vội vã quay sang, huých nhẹ vào cánh tay Lăng Điền nói "Anh trai, anh có biết rằng đôi khi con người bị doạ sẽ dẫn đến chết không?" Lăng Nguyên bình thản đáp lại, cố tình che giấu đi cảm giác lạc lõng, buồn rầu.

"Mau vào trong đi, anh phải về trước đây."

"Anh trai, sao anh đã vội về rồi, cùng vào trong với em đi." Lăng Nguyên kéo lấy cánh tay Lăng Điền, nói.

"Tuổi em không còn bé nữa, không thể lúc nào cũng bắt anh phải đi cùng em được." Lăng Điền mỉm cười, nụ cười này khiến Lăng Nguyên không khỏi lặng người.

Anh trai trong kí ức trước nay không hay cười, cho dù là cô cũng không ngoại lệ, thật không ngờ, hôm nay anh lại chủ động cười với cô.

Xem chừng tâm trạng anh khá vui? Hoặc có lẽ giống như cô, chỉ vì muốn che giấu điều gì đó.

"Được thôi. Anh đừng có uống rượu đấy, chốc nữa em sẽ về kiểm tra." Lăng Nguyên buông tay Lăng Điền ra, để mặc anh rời khỏi khách sạn.

Dưới ánh trăng dịu nhẹ, một người phụ nữ bước ra khỏi phòng tiệc, cô ngó trái ngó phải, hình như đang đợi ai đó. Mãi cho tới khi một bông hoa

https://thuviensach.vn

Đỗ Quyên tuyệt đẹp xuất hiện trước mặt, cô mới mỉm cười quay đầu lại "Anh tới rồi à? Đã đợi lâu chưa?"

"Mới một lúc thôi, bây giờ có thể đi được chưa?" Vũ Văn Phi vòng ra trước mặt cô gái, cất tiếng dịu dàng.

"Không cần đâu." Cô gái mỉm cười ngọt ngào, nhẹ lắc đầu.

"Anh dẫn em đi ăn khuya." Vũ Văn Phi nở nụ cười quyến rũ đưa lời mời. Trước những lời nói thế này bất cứ cô gái nào cũng không thể từ chối.

Vân Ni cũng không ngoại lệ.

Vài ngày trước, xe cô bị hỏng trên đường đi làm, Vũ Văn Phi xuất hiện giải cứu, thế là hai người quen nhau.

Họ dần trở nên thân thiết chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, tối nay nhận được tin nhắn của Vũ Văn Phi, cô liền rời khỏi bữa tiệc trước.

"Được thôi." Vân Ni mỉm cười vui vẻ "Kể từ khi ông chủ có Star, công việc của em cũng thoải mái hơn trước nhiều."

"Star?" Vũ Văn Phi dường như rất hứng thú khi nhắc đến cái tên này.

"Đúng thế, ông chủ em chăm sóc cô ấy suốt cả năm nay, thực không biết ông chủ…" Vừa nói ra câu này, Vân Ni nhận thấy có chút bất ổn, lập tức hắng giọng nói "Thật ngại quá, em lại kêu ca chuyện công việc với anh."

"Nếu có thể, anh rất vui lòng chia sẻ những chuyện phiền não cùng em."

"Ha ha, dù gì em cứ làm tốt công việc của mình là được, những chuyện khác, em cũng chẳng bận tâm, đúng không nào?" Vân Ni mỉm cười rạng rỡ.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh bình thản bước tới, thấy Vu Vãn Lai đang ngồi trên sô pha nghí ngoáy chiếc máy tính bảng, lại nhìn về một phía nào đó rồi cất tiếng hỏi "Muộn vậy rồi mà vẫn chưa ngủ?"

"À vâng, em đang xem phim."

"Đi nghỉ sớm đi."

Tối nay thực sự khác thường, đã lâu rồi không nhận được cử chỉ dịu dàng như vậy, khiến Vu Vãn Lai cảm thấy không mấy thích ứng.

"Dạ, anh cũng vậy nhé!"

"Đúng rồi, em ở nhà cũng không có việc gì làm, chi bằng quay về Thái Hưng giúp anh đi."

"Quay về Thái Hưng?" Vu Vãn Lai kinh ngạc trước lời đề nghị của Vũ Văn Linh, buột miệng hỏi lại.

"Đúng thế, bản kế hoạch công trình giai đoạn ba sắp xong, anh đọc rồi, không thấy hài lòng cho lắm. Anh nghĩ nếu em gia nhập, chắc chắn sẽ khiến bản kế hoạch đó càng thêm xuất sắc."

"Vậy… được! Em đi chuẩn bị một chút, ngày mai sẽ tới công ty làm việc."

"Được, nghỉ sớm đi, chúc ngủ ngon." Vũ Văn Linh khẽ hôn nhẹ lên vầng trán của Vu Vãn Lai rồi mới quay người rời khỏi.

Tối nay, Vu Vãn Lai cảm thấy đặc biệt phấn chấn.

https://thuviensach.vn

Nếu cô có thể dành được đấu thầu công trình giai đoạn ba lần này, phải chăng có thể dựng lại uy danh trong tập đoàn Thái Hưng?

Đúng vậy, công trình giai đoạn ba, cho dù người phụ trách đấu thầu công trình giai đoạn ba bên tập đoàn Niệm Vũ là Thần Tinh, thế nhưng cô chẳng hề cảm thấy sợ hãi…

Cuộc cạnh tranh giữa Thái Hưng và Lăng Thị ngày một khốc liệt, có người bận bịu, có người lại vô cùng nhàn rỗi.

Giống như đêm khuya hôm nay, một chiếc xe đua tiến thẳng tới bên sông.

"Nóng quá." Vân Ni chu miệng, dùng tay thay quạt.

Ấn tượng Vũ Văn Phi để lại cho cô bấy lâu luôn là một người hào sảng, lãng mạn, thế nhưng không hiểu sao tối nay anh lại kéo lấy cô đang bận chỉnh lý lại bản kế hoạch của hai công ty đi dạo phố như điên, khiến cả người cô mướt mát mồ hôi.

"Lòng tĩnh tự nhiên sẽ mát mẻ, Vân Ni, tối nay dường như em không thể nào bình tâm hay sao ấy?" Vũ Văn Phi ghé sát lại gần Vân Ni, bộ dạng hào sảng.

"Thật sao?" Vân Ni cảm thấy không thoải mái trước hành động đột ngột này của anh, chỉ sợ mồ hôi làm nhoè đi lớp trang điểm trên mặt khiến cô trong mắt anh không còn đẹp như trước nữa.

Vũ Văn Phi nhếch miệng mỉm cười, không nói gì thêm.

Trong không khí im lặng, cho dù trời cực nóng, Vân Ni đã không than vãn thêm một câu nào nữa.

https://thuviensach.vn

Khi mồ hôi nhễ nhại trên trán, vừa định dùng khăn giấy lau đi, Vũ Văn Phi đã đưa tay giữ bàn tay cô lại "Quả nhiên là nóng thật, chi bằng… tới nhà anh?"

Giọng nói ám muội, cùng với hành động đầy ẩn ý khiến khuôn mặt Vân Ni bỗng chốc đỏ bừng, trong niềm thẹn thùng, cô khe khẽ gật đầu.

Đây là lần đầu tiên anh mời cô tới nhà.

Tuy cô vẫn chưa chỉnh lý xong bản kế hoạch của hai công ty, có điều cô đã mang theo laptop, sáng sớm hôm sau làm chắc chắn còn kịp.

Vũ Văn Phi mỉm cười đầy tà ý, xoay vô lăng, chiếc xe nhanh chóng tiến thẳng về căn hộ chung cư gần đó. Đó là căn hộ được trang trí gọn gàng, đơn giản nhưng vẫn không mất đi vẻ sang trọng.

Lúc Vân Ni bước vào, cô bỗng cảm thấy có phần lúng túng, Vũ Văn Phi nhanh chóng cầm lấy túi văn kiện trong tay cô "Phòng tắm ở đằng kia."

Phòng tắm được thiết kế rất tuyệt, nằm ở ngay vị trí nhô ra ngoài ban công, từ đây có thể ngắm nhìn cảnh sông mê hồn bất cứ lúc nào.

"Dạ được." Vân Ni lại đỏ bừng hai má, để anh cầm túi văn kiện hộ mình.

Khi bóng dáng của Vân Ni biến mất sau cánh cửa phòng tắm, Vũ Văn Phi liếc mắt nhìn túi văn kiện trong tay, nhẹ mỉm cười.

Anh nhanh chóng mở laptop, tuy laptop có cài mật mã, nhưng chẳng thể làm khó một chuyên viên IT trình độ cao như anh. Ngoài ra Vũ Văn Phi có thể nhanh chóng xâm nhập được vào laptop của Vân Ni, là bởi anh biết thông thường mật mã của các cô gái đều không quá phức tạp, thậm chí còn dùng một mật mã cho rất nhiều việc. Mấy hôm trước, khi vừa mới tiếp xúc

https://thuviensach.vn

với Vân Ni, anh đã giải được mật mã hòm thư của cô, quả nhiên, laptop này cũng dùng chung một mật mã với hòm thư đó.

Vũ Văn Phi nhanh chóng tìm được thứ anh muốn thấy, vào lúc đang chuẩn bị copy, đột nhiên trong phòng tắm truyền ra tiếng động, hình như là tiếng Vân Ni mở cửa bước ra ngoài "Ưm, hình như sữa tắm đã hết rồi anh ơi."

Giọng Vân Ni pha chút thẹn thùng, vào những lúc thế này lại thoáng hiện vẻ mê hoặc. Vũ Văn Phi cau chặt đôi mày, điểm lợi của các căn chung cư độc thân chính là thiết kế đơn giản, tiện lợi, nhưng điểm bất lợi chính là liếc mắt nhìn là thấy hết mọi cảnh.

Giờ chỉ cần cô bước ra ngoài, lập tức có thể nhìn thấy anh đang sử dụng chiếc laptop của mình, nếu muốn đặt lại vào túi, hiển nhiên là chuyện không tưởng.

Vũ Văn Phi nhanh chóng nhổm người dậy, đi về phía phòng tắm.

"Á." Vân Ni thẹn thùng, vội dùng chiếc khăn bông bọc kín người lại.

Vũ Văn Phi đứng chặn tầm mắt của Vân Ni, rồi đẩy cô vào trong phòng tắm.

"Anh sẽ tìm giúp em, yên tâm, anh sẽ không nhìn trộm đâu."

Vân Ni lặng người, bước vào trong, đấm yêu Vũ Văn Phi một cái "Anh gạt người, anh không nhìn trộm, làm sao mà bước đi được?"

Vũ Văn Phi bật cười thành tiếng, đáp lại "Không phải em cũng nhìn trộm xem anh đang làm gì sao?... Ai bảo là hết sữa tắm rồi hả?"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Phi cầm lọ sữa tắm trong tay, khẽ bóp một cái, sữa tắm liền trào ra.

"Vừa nãy em đã dốc rồi mà không thấy ra." Vân Ni nói, bỗng đột nhiên nhận ra không khí trong phòng tắm càng lúc càng thêm ám muội.

Vũ Văn Phi nắm lấy tay Vân Ni, kéo cô vào một góc phòng tắm, khi Vân Ni tưởng rằng có chuyện gì đó sắp sửa xảy ra, Vũ Văn Phi đã bước ra khỏi phòng tắm "Em ngoan ngoãn tắm rửa đi. Có điều, để phòng em nhìn trộm anh, anh sẽ phải khoá em lại."

Trước khi Vân Ni kịp phản ứng, Vũ Văn Phi đã đóng cửa, tiện tay chốt luôn chốt bên ngoài.

"Á… ai thèm nhìn trộm anh chứ? Mau mở cửa ra!"

"Khó nói lắm, em rõ ràng muốn nhìn trộm anh thay quần áo. Em thực sự muốn anh mở cửa sao? Vậy để anh thay xong quần áo rồi mở cửa cho em."

Vũ Văn Phi ngang ngược nói, để mặc Vân Ni oán thán bên trong, rồi đi nhanh về phía chiếc laptop.

Anh đã có được thứ mình cần, vội vã sắp xếp lại mọi thứ nguyên dạng, khẽ mở chốt cửa phòng tắm, sau đó đi ra ngoài cửa lớn "Vân Ni, anh đột nhiên có chút việc bận, em hoặc là ngủ lại đây, hoặc là gọi taxi về nhà, anh đi trước nhé!"

Vân Ni còn chưa kịp phản ứng, anh đã bước nhanh ra ngoài, đối với anh Vân Ni cũng có mặt tốt, thế nhưng anh chẳng muốn tiếp tục lằng nhằng.

Hơn nữa, mối quan hệ này ngay từ đầu đã vì một mục đích khác.

Ngồi vào chiếc xe đua, Vũ Văn Phi cho xe lao thẳng về phía trước…

https://thuviensach.vn

Thời gian thấm thoát thoi đưa, vừa chớp mắt đã tới thời gian đấu thầu chính thức công trình giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ.

Mới sáng sớm đã có rất nhiều công ty tập trung bên ngoài phòng hội nghị lớn, dù trong lòng mọi người đều biết rõ, chỉ có hai tập đoàn Thái Hưng và Lăng Thị là có thực lực để cạnh tranh công trình giai đoạn ba đầy béo bở này. Các công ty khác tới đây chỉ vì muốn theo dõi và góp vui mà thôi.

Trình tự công bố bản kế hoạch của hai tập đoàn lớn này cũng được sắp xếp ngay sát nhau.

https://thuviensach.vn

Cuộc đấu thầu tưởng chừng diễn ra trong tĩnh lặng, thế nhưng đằng sau lại chứa đựng quá nhiều sóng gió khôn lường.

Đằng sau những đấu đá chính là tập đoàn Lăng Thị dựa vào mức đặt cọc nên chiến thắng Thái Hưng, tiếp tục thực hiện công trình giai đoạn ba.

Ưu thế chiến thắng này khiến hội trường trở nên vô cùng náo nhiệt.

Trước việc này, Lăng Nguyên đại diện Lăng Thị tham gia cuộc đấu thầu cũng tỏ ra vô cùng kinh ngạc, chỉ là nhanh chóng bị che khuất bởi những lời chúc mừng dồn dập khiến cô chẳng kịp nghĩ kĩ mọi chuyện ẩn chứa bên trong.

Thần Tinh ngồi cạnh Hoàng Phủ Dịch, lúc tuyên bố kết quả đấu thầu, cô thấy rõ Hoàng Phủ Dịch đã cau chặt hai đầu mày.

Đúng là có chút bất ổn, mà thực sự thì cô đã cảm thấy bất ổn ngay từ sáng hôm qua, khi Lăng Thị yêu cầu sửa lại mức đặt cọc. Theo nguyên tắc, họ hoàn toàn có quyền được điều chỉnh, nhưng mức đặt cọc sau khi sửa này thực khiến người ta phải kinh ngạc.

Thần Tinh hít một hơi thật sâu, sau khi buổi đấu thầu kết thúc, cô định tới phòng làm việc của Hoàng Phủ Dịch, lại nghe Vân Ni thông báo, Hoàng Phủ Dịch đang gặp mặt một vị khách cực kỳ quan trọng.

Thần Tinh do dự một hồi lâu, sau cùng quyết định nhấc điện thoại gọi cho Lăng Điền. Thế nhưng khi nhấn con số đầu tiên, ngón tay cô đã bắt đầu run rẩy.

Sau khi nhấn đủ mười số, đầu dây bên kia tiếng Lăng Điền truyền lại. Thanh âm lạnh lùng “Xin chào.”

https://thuviensach.vn

“Chào anh, tôi là Thần Tinh của tập đoàn Niệm Vũ.” Khách khí thông báo tên tuổi, đầu dây kia chẳng truyền lại bất cứ tiếng động gì. Thần Tinh lại tiếp tục lên tiếng “Hôm nay anh có thời gian không? Tôi có chuyện muốn thỉnh giáo anh.”

Chỉ khi nói chuyện liên hồi, cô mới phớt lờ được trái tim đang loạn nhịp của mình.

“Hôm nay…” Lăng Điền dường như ngẫm nghĩ một lúc, khi Thần Tinh tưởng anh lại tỏ vẻ kiêu hãnh, từ chối cô, đã thấy anh lên tiếng “Có thể, một giờ chiều nay nhé!”

Không ngờ anh lại trả lời sảng khoái mà nhanh chóng như vậy.

“Vậy được, tôi sẽ tới Lăng Thị.”

Liên quan tới chuyện này, cô tới Lăng Thị một chuyến có lẽ sẽ thuận tiện hơn để Lăng Điền tới đây. Chỉ là có một vài chuyện, cho dù đã suy nghĩ kĩ càng, sau cùng vẫn có điểm thiếu sót, giống như cuộc hẹn lần này.

Khoảng hai tiếng đồng hồ sau, Thần Tinh xuất hiện trước cửa lớn toà nhà Lăng Thị. Cô nhanh chóng bước vào, do Lăng Điền đã dặn dò từ trước, nên cả đoạn đường không ai gây khó dễ.

“Lăng tổng, xin chào anh.” Cô chạy hơi nhanh, cho nên lúc tới nơi, hơi thở có phần hổn hển, nhưng vẫn giữ nguyên cách nói chuyện đầy khách khí.

“Có chuyện gì thế? Phải chăng liên quan tới cuộc đấu thầu?” Lăng Điền bình tĩnh lên tiếng, đơn giản, gọn gàng nhưng đã nhìn rõ được mục đích chuyến đi lần này của cô.

Thần Tinh ngồi xuống trước chiếc bàn làm việc, nói “Vâng, chuyện có liên quan tới cuộc đấu thầu sáng nay, đoán chắc anh cũng đã nghe tin rồi,

https://thuviensach.vn

lần này mức đặt cọc của Lăng Thị và Thái Hưng thực sự sát nhau quá!"

Lăng Điền khẽ nhướng mày nói "Ý của cô chính là Lăng Thị đã dùng thủ đoạn nên mới chiến thắng được đấu thầu lần này?"

"Anh có lẽ là người hiểu rõ nhất. Không chỉ tôi mà những người khác có lẽ cũng sẽ nghĩ như vậy."

Lăng Điền nhíu chặt đầu mày, đích thực mấy hôm trước Vũ Văn Phi đã từng tìm đến anh bàn điều kiện hợp tác về mức tiền đặt cọc, thế nhưng anh không hề đồng ý.

Vừa rồi khi nghe Nghiêm Khả báo cáo lại tình hình đấu thầu, anh cũng thấy có điều bất ổn, giống như những gì Thần Tinh vừa nói, mức cọc quá sát nhau. Ở đấu thầu công trình giai đoạn ba, Niệm Vũ chú trọng vào mức đặt cọc. Thế nên điều này chắc chắn là không bình thường.

"Cho dù có dùng các thủ đoạn khác, cũng là quy tắc riêng tại thương trường." Lăng Điền bình tĩnh nói, dường như không hề bận tâm.

"Làm vậy là trái với quy tắc của tập đoàn Niệm Vũ, anh biết đấy, điều mà Hoàng Phủ Dịch coi trọng nhất chính là công bằng. Thế nhưng Lăng Thị lại thay đổi mức đặt cọc của mình vào một ngày trước khi công bố kết quả đấu thầu."

Đối với cuộc đấu thầu giai đoạn ba này, họ chú trọng vào mức đặt cọc ban đầu, nếu thực sự xảy ra hiện tượng cạnh tranh thiếu công bằng, khó đảm bảo Hoàng Phủ Dịch không huỷ bỏ việc hợp tác cùng Lăng Thị.

Đây chính là điều mà cô lo lắng.

Bởi vì việc huỷ bỏ này có ảnh hưởng tới cơ hội hợp tác sau này giữa Lăng Thị và Niệm Vũ, tuy rằng tập đoàn Lăng Thị không chỉ có một đối tác

https://thuviensach.vn

lớn trên thị trường là tập đoàn Niệm Vũ nhưng thủ đoạn cạnh tranh thiếu công bằng này nếu bị đối thủ rêu rao khắp nơi sẽ ảnh hưởng tới cả tập đoàn Niệm Vũ.

"Tôi tự biết đắn đo."

Lúc này, nỗi lo lắng của Thần Tinh chỉ đổi lại được một lời bình thản như không của Lăng Điền. Trong lòng Thần Tinh liền nghĩ rõ ràng chuyện chẳng liên quan tới mình, vậy mà cô lại loạn đến vậy, thực đúng là quá tệ.

Thần Tinh thở hắt một hơi, nói "Tôi không làm phiền Lăng tổng nữa, tạm biệt."

Lúc cô định bước ra bên ngoài.

"Đợi chút đã."

Cô dừng bước lại, nhìn về phía Lăng Điền, anh liền đưa một chiếc hộp đặt cạnh đó cho cô.

"Cảm ơn cô đã nhắc nhở, đoán chắc cô cũng chưa kịp dùng bữa. Đây là bữa trưa của công ty tôi, nếu không chê, hãy cầm lên xe ăn nhé!"

Thần Tinh hoàn toàn bất ngờ khi thấy anh chuẩn bị phần cơm trưa cho mình. Cô đứng lặng nhìn hộp cơm. Khoảnh khắc này, nói không cảm động là giả dối, nhưng ngoài cảm động, không có bất cứ tình cảm phức tạp khác nhen lên trong lòng Thần Tinh.

Ngoài mẹ, chưa từng có ai chuẩn bị cơm hộp cho cô, vậy mà người đàn ông này lại khiến cô cảm động tới độ sống mũi cay xè…

https://thuviensach.vn

“Tổng giám đốc, mức đặt cọc này thực quá bất thường.” Vân Ni nhăn mày nói.

“Ừm.”

“Trước đó anh đã nói phải cạnh tranh công bằng, vậy tập đoàn Lăng Thị làm như vậy không phải đã làm trái với ý của anh sao?”

“Tuy phía Thái Hưng hiện nay vẫn chưa hề đưa ra nghi vấn, nhưng nếu Thái Hưng lật lại chúng ta mới xử lý không phải sẽ mất đi quyền chủ động hay sao? Tổng giám đốc, tôi nghĩ anh nên giải quyết việc này sớm thì tốt hơn.”

“Hãy xem lại giúp tôi lịch trình buổi chiều.” Hoàng Phủ Dịch cố ý chuyển sang chủ đề khác.

“Tổng giám đốc, có một chuyện tôi không thể không nói.” Lần này Vân Ni không hề thuận theo ý Hoàng Phủ Dịch “Star trước kia từng có quan hệ thân thiết với Lăng Điền.”

Ẩn ý bên trong câu nói của Vân Ni thực sự quá rõ ràng, nói cho cùng, người biết về mức đặt cọc lần này không hề nhiều, tại tập đoàn Niệm Vũ ngoài các lãnh đạo cấp cao, chỉ còn mỗi Thần Tinh và Vân Ni biết.

“Tổng giám đốc, chiều nay chỉ có cuộc họp với phòng thị trường, ngoài ra không còn lịch trình nào khác.” Sau khi không nhận được lời phản hồi từ Hoàng Phủ Dịch, Vân Ni lại quay về chủ đề anh hỏi khi nãy.

“Được, tôi biết rồi, cô ra ngoài trước đi.”

“Dạ.”

https://thuviensach.vn

Nếu Hoàng Phủ Dịch đã không có ý muốn nói về việc này, cô chỉ có thể lui ra ngoài mà thôi.

Ở một góc khác của thành phố H, Vu Văn Lai chán nản ngồi trong văn phòng làm việc của Vũ Văn Linh. Trái lại, Vũ Văn Linh không hề tỏ ra khó chịu, ấm ức chút nào.

Điều này thực khiến Vu Văn Lai ngạc nhiên, chỉ là ở cạnh bên người đàn ông này đã lâu, có nhiều chuyện không nên tỏ ra kinh ngạc, giống như lúc này "Xin lỗi, lần này chúng ta vẫn cứ thất bại."

"Văn Lai, lần này chưa chắc chúng ta đã thất bại đâu."

"Hả?" Vu Văn Lai cố tỏ ra nghi hoặc nhìn về phía Vũ Văn Linh.

"Nếu có người đi ngược lại quy tắc cạnh tranh công bằng, em nói xem, Hoàng Phủ Dịch sẽ giải quyết thế nào?" Vũ Văn Linh lập tức đưa lời giải đáp.

Điểm này cô đã nhìn ra từ lâu, nhưng cứ phải tỏ vẻ buồn bã để chờ anh nói rõ.

Nói trắng ra, đây chẳng qua chỉ là một vở kịch, trong vở kịch này, cô không muốn tỏ ra quá đỗi tinh tường. Bởi người đàn ông tài giỏi sẽ không chấp nhận để người phụ nữ quá thông minh ở cạnh bên mình.

"Ý của anh chính là, lần này Lăng Thị đã dùng thủ đoạn mờ ám?"

Vũ Văn Linh im lặng coi như mặc nhận.

"Vậy chúng ta phải làm gì?" Vu Văn Lai hỏi.

https://thuviensach.vn

“Em thông minh là vậy, làm thế nào, chắc không cần anh phải dạy em chứ?” Vũ Văn Linh lên tiếng đầy ẩn ý, vào lúc nhìn thẳng vào đôi mắt của Vũ Văn Linh, Vu Vãn Lai mới chợt nhận ra, tất cả mọi chuyện đều nằm trong tính toán của người đàn ông này.

Hoặc giả có lẽ cô cũng chỉ là một con cờ trong tay của người đàn ông này, chỉ là bản thân không hề hay biết mà thôi. Cô cứ nhìn người đàn ông trước mặt mình như vậy, và chợt hiểu ra bản thân chẳng cần thiết phải diễn kịch thêm nữa.

Bởi vì, tiếp theo nên làm những gì, anh nhất định sẽ chỉ đạo rõ ràng.

Đối với anh mà nói, cô bây giờ chỉ còn giá trị lợi dụng mà thôi…

Cuộc họp cổ đông của tập đoàn Niệm Vũ được triệu tập rất đột ngột, lúc Hoàng Phủ Dịch bước vào phòng họp, các cổ đông đã có mặt đầy đủ, không khí vô cùng căng thẳng.

“Tổng giám đốc, anh đã tới rồi.” Vân Ni đứng dậy “Tổng giám đốc, mục đích triệu tập cuộc họp cổ đông hôm nay chính là muốn giải thích rõ ràng về cuộc đấu thầu công trình giai đoạn ba này.”

Hoàng Phủ Dịch liếc mắt nhìn qua các cổ đông có mặt tại đây, sau đó ngồi xuống vị trí chủ toạ “Cuộc đấu thầu giai đoạn ba có vấn đề gì?”

Vị cổ đông ngồi vị trí đầu tiên bên trái lên tiếng trước “Chuyện này chúng tôi vốn dĩ cũng không muốn hỏi nhiều, thế nhưng đối với một nhân viên trong khoảng thời gian phụ trách công việc đấu thầu không hề bận tâm đến hình tượng của tập đoàn làm ra những chuyện thiếu minh bạch, chúng tôi thực sự không thể nào chấp nhận được.”

“Thiếu minh bạch?”

https://thuviensach.vn

“Star, có phải chính cô đã tiết lộ cho Lăng Điền biết mức tiền đặt cọc của tập đoàn Thái Hưng không? Phiền cô đưa ra lời giải thích đích đáng, tại sao trước cuộc đấu thầu, cô lại có tiếp xúc với Lăng Điền?”

Các cổ đông quay sang chất vấn Thần Tinh, ý tứ rất rõ ràng.

“Tôi không hy vọng mọi người suy đoán từ những việc không đâu, đặc biệt là những chuyện thế này.” Hoàng Phủ Dịch bình thản lên tiếng.

“Nghe nói Lăng Điền chính là chồng cũ của Star, mối quan hệ này đâu phải là việc không đâu? Hôm nay các vị cổ đông có mặt đầy đủ tại đây chính là hy vọng nhận được một lời giải thích thoả đáng.” Một vị cổ đông khác đứng dậy, ngữ khí bực bội.

“Giải thích? Tôi muốn biết các vị muốn nhận được lời giải thích thế nào? Là muốn Star thừa nhận đã tiết lộ mức tiền đặt cọc cho Lăng Thị, sau đó nộp đơn từ chức, coi như một lời giải thích cho tập đoàn Thái Hưng? Hay là muốn tôi tuyên bố tập đoàn Thái Hưng dành được chiến thắng trong cuộc đấu thầu lần này?” Hoàng Phủ Dịch tiếp tục lên tiếng, các vị cổ đông đương nhiên nghe được ẩn ý bên trong, nhất thời không ai lên tiếng, cả hội trường chìm trong im lặng.

Trong không khí im lặng này, Thần Tinh đột nhiên cất lời, khi rất nhiều người cho rằng cô sẽ tiếp tục giữ im lặng, để Hoàng Phủ Dịch gạt đi mọi chướng ngại gây khó dễ cho mình “Tôi không hề tiết lộ mức tiền đặt cọc cho Lăng Thị biết, tôi dám dùng nhân cách mình để đảm bảo. Đương nhiên, các vị có thể không tin, tôi cũng chẳng có bất cứ chứng cớ nào có thể thanh minh cho mình cả. Thế nhưng tôi không hề làm ra những chuyện ảnh hưởng tới thanh danh của tập đoàn Niệm Vũ, nếu vì chuyện này Thái Hưng tuyên bố gì đó gây khó dễ cho tập đoàn, tôi bằng lòng từ chức. Chỉ là, tôi sẽ tuyệt đối không từ chức, bởi vì trong chuyện này tôi không làm sai, tôi tự cho rằng mình đã tận hết trách nhiệm.”

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, Hoàng Phủ Dịch nhìn quanh một vòng các vị cổ đông "Tôi sẽ có lời giải thích rõ ràng cho các vị cổ đông về chuyện này, nhưng mà sáng mai mới có, trước thời điểm này, tôi hy vọng nội bộ tập đoàn đồng tâm nhất trí, không cần thiết phải chỉ trích lẫn nhau."

"Tổng giám đốc, nếu anh đã nói như vậy, chúng tôi đương nhiên chấp nhận chờ đợi."

Buổi chiều cùng ngày, Hoàng Phủ Dịch tuyên bố sẽ đưa ra lời giải thích sau cùng, Nghiêm Khả của Lăng Thị đại diện cho Lăng Điền gửi một bức thư tới, đại ý nói rằng Lăng Thị bỏ thầu giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ.

Quyết định này rất đột ngột, đến mức nằm ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Khi Hoàng Phủ Dịch đọc được bức thư, anh nhấc tay ra khỏi chuột quang, không ngờ người đàn ông này lại tự nguyện bỏ thầu. Mặc dù nguyên nhân bỏ thầu viết đàng hoàng trên thư, nhưng có chút gì đó khiến anh thấy khó hiểu.

Hoàng Phủ Dịch ngẫm nghĩ một hồi, liền cho gọi Thần Tinh vào phòng làm việc.

"Anh tìm tôi?" Thần Tinh nhanh chóng bước vào.

"Đúng thế." Hoàng Phủ Dịch xoay chiếc laptop của mình lại, Thần Tinh có thể đọc được nội dung bức thư được gửi tới của Nghiêm Khả.

Bức thư không dài lắm, nhưng lại khiến Thần Tinh nhíu chặt đôi mày "Lăng Thị muốn bỏ thầu lần này?"

https://thuviensach.vn

Quyết định này thực sự khiến cho bất cứ ai khi thấy đều không thể ngờ được.

“Là Lăng Điền đã quyết định như vậy.”

“Anh ấy…” Thần Tinh nhíu mày nhìn về phía Hoàng Phủ Dịch “Đúng là vừa rồi tôi đã tới tìm anh ấy vì vấn đề đấu thầu lần này, anh ấy đã khẳng khái nói rằng không hề làm việc gì trái quy tắc. Vậy mà không ngờ anh ấy lại dễ dàng từ bỏ như vậy.”

Nghe ra thì rất mâu thuẫn, chỉ là những mâu thuẫn này, nếu giải thích theo cách đơn giản đó thì chẳng còn vô lý. Thần Tinh cũng không muốn nghĩ quá nhiều bởi góc mềm yếu nào đó trong tim đã bị chạm tới.

Nhưng không phải cô không muốn nghĩ thì sẽ không phải đối mặt, đến sau cùng Hoàng Phủ Dịch vẫn lên tiếng “E rằng anh ấy không phải vì vấn đề đó mà từ bỏ, trên thương trường chẳng thiếu các hành vi thủ đoạn tinh vi, cho dù thắng không hiển hách, thậm chí truyền ra ngoài bị người ta cười chê, thế nhưng người thắng luôn nắm trong tay quyền phát biểu tuyệt đối. Lần này, anh ấy từ bỏ, có lẽ vì không muốn cô phải khó xử.”

“Star, thực ra, cô với anh ấy…”

“Hiện giờ tôi chỉ muốn chăm chỉ làm việc, cảm ơn anh đã nói giúp tôi trong cuộc họp cổ đông hôm nay.”

Thần Tinh vội cắt ngang lời của Hoàng Phủ Dịch.

Hoàng Phủ Dịch không nói thêm nữa, nhìn Thần Tinh, mỉm cười hoà nhã.

Mỗi một người đều có con người và sự việc không muốn động tới, miễn cưỡng gây ra đau đớn, hơn nữa chuyện này, anh đã nhìn thấu từ lâu…

https://thuviensach.vn

Nếu bạn đã download truyện từ các trang khác không phải EFF, hãy tham gia EFF để được cập nhật link eBook sớm nhất

Lăng Nguyên tức giận đùng đùng xông vào phòng làm việc của Lăng Điền, thậm chí còn chẳng chờ Nghiêm Khả thông báo.

"Anh trai!"

Lăng Điền đang bình thản đọc đống tài liệu chất thành núi trước mặt, nghe tiếng của Lăng Nguyên thì khẽ ngước mắt lên nhìn nhưng không nói gì.

"Anh trai, tại sao anh lại bỏ thầu công trình giai đoạn ba chứ?" Lăng Nguyên cực kỳ bức xúc.

Nói cho cùng, đây cũng là kết quả sau bao ngày nỗ lực hết mình của cô, không ngờ đột nhiên lại nghe tin bỏ thầu. Điều đáng ghét nhất là, trước khi quyết định Lăng Điền chẳng thèm nói với cô một câu, khiến cô nhất thời chẳng thể tiếp nhận nổi.

"Nếu anh không chủ động bỏ thầu, đợi tập đoàn Niệm Vũ yêu cầu giải trừ hợp đồng, vậy thì càng ảnh hưởng tới thanh danh của Lăng Thị."

"Tại sao lại phải giải trừ hợp đồng? Chúng ta cạnh tranh công bằng mà."

"Lần này chúng ta có cạnh tranh công bằng hay không, em nắm rõ hơn bất cứ người nào." Lăng Điền nói đầy ẩn ý.

"Anh trai, ý của anh là, chính em đã dùng thủ đoạn thiếu công bằng để thắng được cuộc đấu thầu lần này?"

"Mức tiền đặt cọc của hai tập đoàn sát nhau như vậy, chuyện này thực sự công bằng sao?" Lăng Điền nói xong câu này, mặt Lăng Nguyên tức thì biến sắc.

https://thuviensach.vn

Mức đặt cọc của hai tập đoàn thực sự là quá sát nhau.

Trước đó cô đích thực đã nhận được thông tin về mức tiền cọc của tập đoàn Thái Hưng từ Vũ Văn Phi em trai của Vũ Văn Linh. Vốn dĩ cô không tin, thế nhưng khi Vũ Văn Phi bày tỏ lòng căm hận của mình với Vũ Văn Linh, cô đã chẳng thể nghi ngờ nổi.

Thế nhưng mức đặt cọc không hề sát nhau như vậy, sau đó, cô đã sửa lại một chút, lại cố gắng giảm thấp hẳn xuống rồi mời báo sang. Không ngờ mức đặt tiền đặt cọc của tập đoàn Thái Hưng công bố trong ngày đấu thầu lại thấp hơn mức mà Vũ Văn Phi đưa cho cô xem.

Cũng có nghĩa, mức giá đó hoàn toàn không giống con số Vũ Văn Phi đã đưa ra. Cho nên mới khiến mọi người hoài nghi về kết quả buổi đấu thầu.

“Anh trai, cho dù không công bằng thì có vấn đề gì chứ? Thương trường xưa nay chẳng phải vẫn luôn không từ thủ đoạn vậy sao? Chỉ cần đạt được kết quả sau cùng là được, quá trình hoàn toàn có thể bỏ qua.”

“Tiểu Nguyên, em mới lăn lộn trên thương trường một năm mà đã cho rằng như vậy sao?”

“Không phải là em cho rằng như vậy mà rất nhiều những tay lão luyện trên thương trường cũng đều làm như vậy.”

“Tiểu Nguyên, trước khi làm bất cứ chuyện gì, tuy rằng kết quả rất quan trọng, nhưng nhiều lúc, quá trình cũng không thể bỏ qua. Bởi vì thông qua quá trình sẽ cho đối thủ cơ hội đâm mình sau lưng, khiến mình chẳng thể nào ngóc đầu lên nổi.”

“Anh trai, em đâu phải đứa trẻ lên ba, nếu mọi chuyện thực sự giống những lời anh nói, Lăng Thị có ngày hôm nay sao? Tại sao mỗi lần chuyện

https://thuviensach.vn

em làm đến tai anh lại là làm không đúng? Giống như lần này, em vất vả lắm mới giành được công trình đó, anh lại dễ dàng nói lời từ bỏ, tại sao chứ?" Hai tay Lăng Nguyên phát run vì quá bực.

"Tiểu Nguyên, anh đã nói rồi, vì thanh danh của Lăng Thị, anh chỉ có thể làm vậy."

"Đúng vậy, thanh danh, anh là vì thanh danh, thực sự chỉ vì thanh danh của Lăng Thị hay là vì sợ ai đó phải khó xử?" Lăng Nguyên bực bội chất vấn.

Chuyện Thần Tinh tới Lăng Thị không còn là bí mật, huống hồ phòng làm việc của cô vốn dĩ cách chỗ Lăng Điền không xa.

Sau khi Thần Tinh tới đây, Lăng Điền đưa ra quyết định như vậy thật khiến cô khó lòng không liên kết hai chuyện này với nhau.

Tuy mối liên kết này là điều mà cô đã từng mong muốn.

Chỉ là hiện nay, cô chẳng cách nào thấy thoải mái cho nổi.

Quả nhiên, sau câu hỏi này của cô, sắc mặt của Lăng Điền có chút biến đổi, cho dù giọng nói vẫn vô cùng bình tĩnh "Từ trước đến nay anh không bao giờ vì bất cứ nguyên nhân riêng tư nào mà làm ảnh hưởng tới công việc, chuyện này cũng không ngoại lệ."

"Mong rằng mọi chuyện đúng như những gì anh vừa nói."

"Tiểu Nguyên, cả năm nay em đã quá vất vả, hiện công trình giai đoạn hai đã đi vào quỹ đạo, em hãy làm một chuyến nghỉ dài đi."

"Có nghỉ hay không, em sẽ tự mình quyết định." Lăng Nguyên tức giận quay người, bước ra khỏi phòng làm việc của Lăng Điền.

https://thuviensach.vn

Tâm huyết bấy lâu này của cô đã tan tành mây khói, nói không đau lòng chỉ là giả dối. Kể từ khi tới Lăng Thị làm việc, những chuyện phiền lòng ập tới liên tiếp khiến cô chẳng thể nào chịu đựng nổi.

Lăng Điền nhìn Lăng Nguyên bỏ đi, chán nản đi tới trước cửa sổ, bên dưới xe cộ qua lại tấp nập, tại sao trái tim anh càng lúc lại càng hoang vu thế này…

"Đây là vé máy bay của ngài, ngày mai lái xe sẽ tiễn ngài tới sân bay." Thang Mễ cầm tấm vé máy bay đi tới trước mặt Vũ Văn Phi.

Vũ Văn Phi đã nhiều ngày không quay về Thái Hưng, Thang Mễ khó khăn lắm mới tìm được vị nhị thiếu gia hỗn thế ma vương này, hơn nữa lại còn đang ở trong quán bar.

Vũ Văn Phi liếc mắt nhìn Thang Mễ, nốc nửa cốc rượu, bật cười hỏi "Vũ Văn Linh còn nói gì nữa?"

"Tổng giám đốc hy vọng ngài có thể phát triển sự nghiệp rực rỡ ở châu Âu."

Vũ Văn Phi càng cười ngạo nghễ hơn. Những lời nói khách khí như vậy cho thấy xem ra Vũ Văn Linh đang mong anh ra đi từng ngày từng giờ.

Sau khi giăng bẫy anh lần này, Vũ Văn Linh nhẹ nhàng thắng một trận không tốn chút công sức, thậm chí còn ngạo nghễ nói với anh rằng anh ta không chấp nhặt chuyện cũ.

Đúng vậy, chính là giăng bẫy.

https://thuviensach.vn

Mãi tới khi Lăng Nguyên gọi điện mắng mình, lại kể đầu đuôi câu chuyện, anh mới nhận ra rằng con số tiền cọc lấy được ở chỗ Vân Ni có vấn đề, cũng chính là, Vân Ni đã là người của Vũ Văn Linh.

Có thể cài cắm tai mắt của mình bên cạnh Hoàng Phủ Dịch, Vũ Văn Linh quả nhiên lợi hại.

Nghĩ tới một năm trước, Vũ Văn Linh chẳng phải cũng đã từng cài cắm được tai mắt của mình vào trong Thần Thị đó sao?

Vừa nhớ tới Thần Thị, Vũ Văn Phi bất giác siết chặt bàn tay.

Anh không thể đi được!

Tuy lúc này Thần Tinh đang ở cạnh Hoàng Phủ Dịch nhưng anh chẳng thể nào yên tâm cho được. Bên cạnh Hoàng Phủ Dịch giờ đã có tai mắt của Vũ Văn Linh, nói không chừng sẽ nhanh chóng đối phó với Thần Tinh.

Một năm trước, anh không thể giúp đỡ Thần Tinh bởi lúc biết được chân tướng, mọi chuyện đã quá muộn.

Một năm sau, anh không thể để mặc người ta sai khiến thêm được nữa.

“Được rồi, tôi sẽ nhận vé máy bay, anh có thể quay về báo cáo với sếp được rồi.” Vũ Văn Phi vứt tấm vé máy bay lên mặt bàn cạnh đó, bất cần đáp lại Thang Mễ.

“Vậy thì tôi đi trước, ngài có chuyện gì cần, gọi điện cho tôi bất cứ lúc nào cũng được.”

Vũ Văn Phi nhìn Thang Mễ rời khỏi, liền châm lửa đốt cháy tấm vé máy bay rồi vứt vào thùng rác cạnh đó.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh bừng tỉnh khỏi cơn ác mộng, tình cảnh trong mộng khiến anh sợ hãi ngay cả khi đã ngồi bật dậy trên giường.

Bật chiếc đèn bên giường lên, trong lòng thầm nghĩ đã lâu lắm rồi mình chưa từng gặp ác mộng. Sau mỗi ngày làm việc bận rộn luôn khiến anh chìm vào giấc ngủ nhanh chóng, thế nhưng tối nay anh lại gặp đúng cơn ác mộng giống như mấy năm về trước.

Anh đưa tay vuốt trán, liếc nhìn cảnh vật quen thuộc trong phòng ngủ của mình để có thể bình tâm lại.

“Wilson, anh không sao chứ?”

Bên ngoài truyền lại giọng nói của Vu Văn Lai.

Trằn trọc mãi không ngủ được, Văn Lai định đun nóng cốc sữa để uống, không ngờ lúc đi lên tầng nghe thấy thở hắt đầy kinh hãi của Vũ Văn Linh truyền ra từ phòng ngủ. Tiếng thở khác thường khiến cô tiến lại, đưa tay gõ lên cửa phòng Vũ Văn Linh.

Điều bất ngờ hơn nữa chính là vài giây sau, Vũ Văn Linh đã mở cửa phòng, chẳng nói lời nào, ôm chặt cô vào lòng.

Đã bao lâu rồi Vũ Văn Linh không hề ôm cô như thế? Cho nên, cô cảm thấy có phần không quen.

Đặt ly sữa nóng trên tay xuống chiếc bàn gần đó, để giữa cô và anh không còn ngăn cách nào nữa.

“Anh vẫn ổn chứ?” Cô nằm gọn trong vòng tay anh, khẽ khàng cất tiếng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Văn Lai, đêm nay ở lại cùng anh đi.”

“Anh sao thế? Có phải gần đây áp lực quá lớn không? Xin lỗi anh, là em vô dụng, không thể giành được đấu thầu công trình giai đoạn ba. Nhưng nói không chừng sẽ nhanh chóng có chuyển biến thôi, Lăng Thị cũng đã bỏ thầu rồi mà.” Cô đưa lời an ủi, trong lòng hiểu rõ, sự thất thường của Vũ Văn Linh đêm nay hoàn toàn không liên quan tới cuộc đấu thầu giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ.

Bởi vì chuyện Lăng Thị bỏ thầu có khả năng chính là âm mưu mà Vũ Văn Linh đã sắp đặt từ trước. Thủ đoạn của người đàn ông này cao hơn cô rất nhiều lần. Cũng chính bởi vậy mà cô cần phải thận trọng từng bước.

Trước mặt người chồng mình mà phải thận trọng như vậy, thực khiến người khác nực cười.

“Tối nay không nói chuyện công việc, được không…” Anh khẽ thoảng thốt bên tai cô, mang theo chút trầm ồm của người đàn ông chín chắn. Cô đưa tay ôm trọn lấy người anh.

“Được…” Cô dính sát cơ thể mình vào người anh, hòng khơi gợi ham muốn trong anh.

Thực ra, anh và cô chưa từng có quan hệ trai gái, liệu tối nay có thể?

Khi Vũ Văn Linh khi nhận ra được ý đồ của Vu Văn Lai liền dứt khoát đẩy cô ra.

“Văn Lai, đã muộn rồi, em đi nghỉ sớm đi.”

Lại câu nói này, trước đây, những câu kiểu này khiến cô luôn nghi ngờ phải chăng sức hút của mình có vấn đề, bây giờ cô không thế nữa. Cô chỉ

https://thuviensach.vn

nghi ngờ đằng sau lớp mặt nạ của anh ẩn chứa mưu đồ lợi dụng gì nữa mà thôi.

Đúng vậy, từ đầu chí cuối, anh chẳng qua chỉ muốn lợi dụng cô.

“Dạ, anh uống ly sữa này đi, sẽ dễ ngủ hơn đấy.”

“Cảm ơn em, Vãn Lai, nói là không bàn công việc, thế nhưng anh vẫn muốn nói với em rằng, bởi vì em đã nỗ lực hết sức trong bản kế hoạch đấu thầu công trình giai đoạn ba với tập đoàn Niệm Vũ, nên anh sẽ công bố trong cuộc họp cổ đông, bổ nhiệm em thành giám đốc bộ phận chiến lược quy hoạch.”

Giám đốc bộ phận chiến lược quy hoạch!

Chức vị này thuộc lãnh đạo cấp cao trong tập đoàn Thái Hưng, cũng là điều mà cô mơ ước trước kia. Chỉ là giờ đây, nghe anh nói vậy, cô chẳng thấy kích động chút nào.

Có lẽ, trải qua nhiều chuyện, mong ước ban đầu của cô cũng đã biến đổi.

Ngoài mặt cô vẫn tỏ ra vui mừng, ngạc nhiên “Em á? Em lo mình không đảm nhiệm nổi.”

“Em hoàn toàn có thể, chỉ cần công trình của tập đoàn Niệm Vũ giao thầu theo thứ tự, ngay sau đó, anh sẽ thăng em lên làm phó tổng giám đốc tập đoàn.”

Thực sự là lời hứa không thể nào tin nổi, Vãn Lai nhìn người đàn ông trước mặt mình, vẻ vui mừng, ngạc nhiên trên mặt cô ít nhiều có phần chân thật.

Chân thật, từ này đối với cô và người đàn ông trước mặt thực quá xa xỉ.

https://thuviensach.vn

Có điều, như vậy thì sao chứ?

Chỉ cần là người chiến thắng, thì giả dối cũng chẳng sao hết.

Ngày hôm sau, Vũ Văn Linh đứng trong phòng làm việc, theo đúng sắp xếp thì hôm nay là ngày Vũ Văn Phi bay sang châu Âu công tác nhưng vừa rồi, người đồng hành với Vũ Văn Phi gọi điện từ sân bay về, nói rằng không tìm được Vũ Văn Phi, đồng thời di động của anh cũng trong trạng thái tắt máy.

Tin tức này khiến Vũ Văn Linh không vui. Vũ Văn Phi lại định làm gì trong những lúc căng thẳng thế này?

Có điều Vũ Văn Phi dù thế nào đi nữa cũng chẳng thể thoát khỏi lòng bàn tay anh.

Ví dụ như tiền đặt cọc lần đó, đã đi theo đúng kế hoạch của anh.

Bây giờ, anh đích thực chẳng còn tâm tư quản lý chuyện của Vũ Văn Phi nữa, chi bằng giao lại cho đám vệ sỹ đi lo liệu là được.

Bởi vì chiều nay, còn có việc quan trọng hơn chờ anh xử lý, việc đó chính là buổi giải trình về công trình giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ.

Vũ Văn Linh cúi nhìn đồng hồ, từng giây từng phút trôi qua, trong lòng càng thêm mãn nguyện.

Đại diện các đơn vị đã tham gia đấu thầu công trình của tập đoàn Niệm Vũ đã có mặt trong phòng họp từ lâu, chờ đợi lời tuyên bố của Hoàng Phủ Dịch.

https://thuviensach.vn

Đúng hai giờ chiều Hoàng Phủ Dịch xuất hiện tại phòng họp, tiến thẳng về vị trí chủ toạ, nhìn những khuôn mặt tràn đầy kì vọng bên dưới, anh bình thản tuyên bố "Các vị, do tập đoàn Lăng Thị rút lui, cho nên cuộc đấu thầu công trình giai đoạn ba sẽ được triển khai lại từ đầu. Lần này, vì lý do công bằng, chúng tôi sẽ không xét đến mức tiền đặt cọc, mà dùng cách chấm điểm tổng hợp, hy vọng các vị có thể chuẩn bị các bản kế hoạch của mình thật tốt. Ngày mai, vào giờ này, chúng tôi sẽ khởi động cuộc đấu thầu mới, hy vọng sẽ tìm ra được nhà thầu thích hợp hơn nữa."

Lời tuyên bố của Hoàng Phủ Dịch không giống như những suy đoán của những người trong giới trước đấy, anh tuyên bố chuyện này, đồng thời cố ý không nhắc tới việc tập đoàn Lăng Thị bị hiềm nghi có hành vi cạnh tranh không lành mạnh.

Đương nhiên, chuyện đến nước này, chẳng còn ai bận tâm tới lý do Hoàng Phủ Dịch làm vậy, chỉ cảm thấy cực kỳ hứng thú trước cách thức chấm điểm tổng hợp mới.

Sau khi tuyên bố Hoàng Phủ Dịch lập tức bước ra khỏi phòng họp.

Vân Ni vội chạy theo, lại nghe Hoàng Phủ Dịch lên tiếng "Mau bảo phòng kế hoạch làm một cuốn sách mẫu mới, như vậy sẽ tiện cho các vị cổ đông chấm điểm hơn."

"Dạ vâng." Vân Ni lập tức đáp lại.

"Ngoài ra…"

Hoàng Phủ Dịch tiếp tục dặn dò, khuôn mặt Vân Ni đồng thời không khỏi biến sắc.

https://thuviensach.vn

Tại một góc khuất ít người ven sông, Vân Ni xuống xe, đi một mình trong sắc đêm vào nơi sâu hơn.

Vu Văn Lai nhìn thấy bóng dáng Vân Ni, nụ cười trên môi liền thu lại.

Cô nhìn chiếc laptop, bên trong có bản kế hoạch mà Vân Ni đưa cho. Bản kế hoạch này thậm chí còn tốt hơn hẳn so với yêu cầu, nhưng lại là một phương án bị bỏ qua, nội dung bỏ qua theo lời Hoàng Phủ Dịch, là đặc biệt dành cho Thái Hưng.

Suy ngẫm một hồi, Vu Văn Lai gọi điện cho Vũ Văn Linh nhưng Vũ Văn Linh không hề nhấc máy.

Là phụ nữ khó tránh có những suy nghĩ lung tung, khi ở bên cạnh Vũ Văn Linh lâu rồi, cô nhận ra, bản thân thậm chí cũng chẳng có tư cách để mà suy nghĩ lung tung.

Cau chặt đầu mày, dập điện thoại, Vu Văn Lai không cố gắng gọi điện thoại cho anh nữa, quay vô lăng, chiếc xe rời đi nhanh chóng.

Lúc này, di động của Vũ Văn Linh đã thôi rung, nhưng hai tai anh vẫn chưa được yên tĩnh, chỉ cách một bức tường, giọng nói phẫn uất của Vũ Văn Phi vang lên "Mau thả tôi ra, các người làm vậy là xâm phạm quyền tự do của con người, tôi sẽ kiện các người."

Vũ Văn Linh mặt mày bình thản, lại nghe Thang Mễ bước tới nói "Tổng giám đốc, ngài xem…"

"Tôi quay về trước, cậu trông chừng cậu ta, muốn ăn gì, uống gì đều phải chiều theo ý anh ta, trước giờ lên máy bay vào hai ngày tới, không được phép thả cậu ta ra."

https://thuviensach.vn

Vì Vũ Văn Phi không chịu hợp tác, anh chỉ còn cách ép buộc Vũ Văn Phi phải sang châu Âu.

“Vũ Văn Linh, anh cút ra đây cho tôi, mau thả tôi ra.”

“Tiểu Phi, đừng có gào nữa, gào to đến mấy cũng chẳng ai nghe thấy đâu, chi bằng nghỉ ngơi dưỡng sức, như vậy sẽ dễ chịu hơn.”

“Cút đi! Tôi không đi châu Âu! Tốt nhất là anh hãy thả tôi ra, nếu không tôi sẽ không để anh sống yên đâu.”

“Những chuyện em làm sai, anh có thể bỏ qua hết, chỉ cần em làm theo đúng những gì anh dặn, đi châu Âu.”

“Vũ Văn Linh, anh không thả tôi ra, anh sẽ hối hận. Mau thả tôi ra.”

Vũ Văn Linh không nói thêm gì nữa, lặng lẽ bước ra khỏi căn phòng cách âm kín mít đó.

Thang Mễ nhìn chiếc cửa nhỏ đóng chặt, nhún vai bất lực, cũng phớt lờ giọng nói càng lúc càng kích động của Vũ Văn Phi.

Và giọng gào thét đó đã bị cơn mưa ào ạt bên ngoài che khuất, chẳng còn rõ rệt nữa…

Trời cứ thế đổ mưa tới giữa đêm, ngày hôm sau lại trong trẻo, nắng ấm.

Trong thời tiết nắng ráo, công trình giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ lại lần nữa khởi động mời thầu.

Trong phòng họp đa năng, đại diện của các tập đoàn tham gia dự thầu đều đã có mặt, theo thứ tự bốc thăm bắt đầu giới thiệu những bản kế hoạch

https://thuviensach.vn

theo vòng.

Vòng trình bày bản kế hoạch lần này chú trọng vào các điều kiện tổng hợp, cho nên các tập đoàn lớn đều đã sửa đổi lại bản kế hoạch của mình, cũng biến những bản kế hoạch này trở nên cực kỳ đặc sắc trước khi được trình tới trước mặt các vị cổ đông.

Đương nhiên, bản kế hoạch đặc sắc hơn cả chính là của tập đoàn Thái Hưng.

Bản kế hoạch này do Vu Vãn Lai đưa tới, nội dung phong phú lại cộng thêm tài diễn thuyết của Vu Vãn Lai nên nhanh chóng thu hút được sự chú ý của các tập đoàn.

Điều này đương nhiên càng tăng thêm lòng tự tin cho Vu Vãn Lai trong lúc diễn thuyết. Cô dường như đã mường tượng ra cảnh Hoàng Phủ Dịch đọc ra hai chữ Thái Hưng khi tuyên bố kết quả trúng thầu.

Thế nhưng Hoàng Phủ Dịch ngồi cạnh sắc mặt càng lúc càng thêm nặng nề.

Mãi cho tới khi Vu Vãn Lai đọc hết, lúc các vị cổ đông chuẩn bị chấm điểm, Hoàng Phủ Dịch mới dùng ánh mắt ra hiệu cho các vị cổ đông tạm dừng, tiếp đó, anh lên tiếng hỏi Vu Vãn Lai "Vu tiểu thư, bản kế hoạch này là do cô chuẩn bị?"

"Bản kế hoạch này là do tôi cùng với mấy vị trưởng phòng chuẩn bị."

"Cũng có nghĩa là do tập đoàn Thái Hưng độc lập hoàn thành?"

"Đúng thế, thưa tổng giám đốc Hoàng Phủ." Vu Vãn Lai nhìn sắc mặt của Hoàng Phủ Dịch, bỗng cảm thấy có điều chẳng lành.

https://thuviensach.vn

Còn chưa kịp suy nghĩ sâu, Hoàng Phủ Dịch lại nói "Nếu tôi nhớ không nhầm, bản kế hoạch này ngay từ đầu là do tập đoàn Lăng Thị viết ra."

Câu nói này tuy không to lắm, nhưng đủ khiến cho toàn hội trường rầm rì bàn luận.

"Tổng giám đốc Hoàng Phủ, làm sao có thể là bản kế hoạch do Lăng Thị nộp được chứ? Chẳng phải Lăng Thị đã rút lui khỏi cuộc cạnh tranh lần này rồi sao?" Sắc mặt của Vu Văn Lai không được tốt lắm.

"Đúng là Lăng Thị đã rút lui, thế nhưng bản kế hoạch này không phải bản lần trước Lăng Thị đã chiến thắng, bởi vì đây chỉ là bản kế hoạch sơ bộ của họ. Sau đó Lăng Thị bổ sung thêm rất nhiều điểm dựa trên nền cơ sở này, và người biết được bản kế hoạch sơ bộ chỉ có ba người gồm tôi và hai trợ lý của tôi."

"Không thể nào, chuyện này…"

"Vu tiểu thư, tôi nghĩ có một vài việc cô cần phải giải thích với tôi, mọi người cứ tiếp tục. Vu tiểu thư, cô hãy đi theo tôi." Hoàng Phủ Dịch đứng dậy, cô ý thức rõ ràng rằng, cô đã bị gài bẫy.

Thì ra Vân Ni đã bị Hoàng Phủ Dịch phát hiện, hơn nữa còn bị lợi dụng lại.

Thế nhưng, lẽ nào từ đầu Vũ Văn Linh không hề biết, hay là…

Lúc này, cô bước từng bước theo Hoàng Phủ Dịch đi về phía căn phòng làm việc cạnh bên, mỗi bước đi càng khiến lòng cô băng giá.

Chỉ là, đợi tới khi cô bước vào phòng làm việc mới biết một người nhìn bề ngoài trông ôn hoà như Hoàng Phủ Dịch lại có thể làm ra những việc đáng sợ hơn cô nhiều lần.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi chuyện quả nhiên là một cái bẫy. Gài bẫy Thái Hưng, để vun vén cho Lăng Thị.

Ẩn ý trong câu nói của Hoàng Phủ Dịch nghĩa là nếu như Thái Hưng muốn tiếp tục làm công trình giai đoạn một thì nhất định phải thừa nhận đã từng dùng thủ đoạn phi pháp để dành bản kế hoạch của Lăng Thị.

Nếu không, tập đoàn Niệm Vũ sẽ dừng hợp tác với Thái Hưng ngay ở công trình giai đoạn một.

Thật không ngờ, thủ đoạn của Hoàng Phủ Dịch lại tàn độc như vậy, đồng thời không theo bất cứ tuần tự nào cả.

Đương nhiên Vu Vãn Lai càng hiểu rõ hậu quả nếu đối chọi với Hoàng Phủ Dịch sẽ là gì, người đàn ông đang đứng trước mặt cô đã được đồn thổi từ lâu là biểu tượng của sự tàn độc.

Vu Vãn Lai nhìn văn phòng làm việc rạng rỡ nắng ấm của Hoàng Phủ Dịch, trong lòng chẳng cảm thấy chút ấm áp, càng chẳng thể thốt ra khỏi miệng quyết định trong lòng. Đây là lần đầu tiên cô không phát huy được tài ăn nói khéo léo của mình.

Về khí thế, cô chẳng thể nào áp đảo được Hoàng Phủ Dịch.

Về tâm thế, cô cũng đã thua một nước.

Không biết làm cách nào để rời khỏi tập đoàn Niệm Vũ, đến khi ngồi vào xe, lái xe hỏi có quay về Thái Hưng không, Vu Vãn Lai mới thoát khỏi tâm trạng, lặng lẽ gật đầu.

Chiếc xe nhanh chóng về tới tập đoàn Thái Hưng, Vu Vãn Lai đi thẳng tới văn phòng tổng giám đốc, nhưng Thang Mễ ngăn cô lại, nói rằng Vũ

https://thuviensach.vn

Văn Linh đang họp, không tiện gặp mặt cô.

Lần này cô phải đợi rất lâu, mãi cho tới khi ánh nắng gay gắt buổi trưa phản chiếu lên khuôn mặt, cánh cửa văn phòng làm việc của Vũ Văn Linh mới đẩy ra, tiếp đó mấy vị giám đốc lần lượt ra ngoài.

"Thang Mễ, tôi có thể vào trong được chưa?" Vu Văn Lai đứng lên, vừa nói cô vừa đi về phía cửa phòng làm việc của Vũ Văn Linh.

"Vu tiểu thư, cô còn phải chờ một lúc nữa…"

Tuy Vu Văn Lai còn một thân phận khác là phu nhân của Vũ Văn Linh, thế nhưng ở công ty, Thang Mễ vẫn quen gọi cô là Vu tiểu thư.

Nhưng Vu Văn Lai hiển nhiên không định chờ thêm nữa, cô nhanh chóng bước tới cửa phòng, Thang Mễ định ngăn lại, bên trong vọng ra giọng nói của Vũ Văn Linh "Để cô ấy vào đi."

Thang Mễ để Vu Văn Lai vào trong, rồi biết ý khép cửa lại.

Trong phòng làm việc, Vũ Văn Linh ngồi ngược sáng nên Vu Văn Lai không nhìn thấy rõ sắc mặt, chỉ nghe thấy thanh âm bình thản của anh "Em đã thất bại?"

Cô còn chưa kịp trả lời, thậm chí bên phía Hoàng Phủ Dịch còn chưa hề công bố điều gì, người đàn ông này đã biết cô thất bại.

"Có thể coi như vậy, Hoàng Phủ Dịch…"

Cô muốn giải thích điều gì đó, nhưng còn chưa kịp ngẫm nghĩ nên nói những gì, Vũ Văn Linh đã cắt ngang lời "Thất bại là thất bại, lý do đều là thứ yếu."

https://thuviensach.vn

“Đây rõ ràng là cái bẫy do Hoàng Phủ Dịch gài! Lợi dụng cái bẫy này bắt chúng ta phải bỏ công trình giai đoạn ba vì công trình giai đoạn một. Hơn nữa, lần này vấn đề nằm ở chỗ Vân Ni, cho nên chúng ta mới bị trúng bẫy, thủ đoạn của Hoàng Phủ Dịch thật cũng chẳng quang minh lỗi lạc chút nào. Lẽ nào chúng ta phải nhẫn nhịn cho qua?”

Nói xong, cô dường như thấy Vũ Văn Linh nhếch miệng cười nhạt, lại giống như không phải, đợi tới khi cô nhìn kĩ, Vũ Văn Linh đã bước ra khỏi chiếc bàn, tiến tới gần chỗ cô “Là em, không phải chúng ta.”

Chỉ một câu rất khẽ, nhưng lần này cô nghe rất rõ ràng. Cũng bởi vì quá rõ, nên cô cảm thấy sống lưng ớn lạnh.

“Cái gì?” Vu Văn Lai bắt đầu cảm thấy bất an, cô tóm lấy cánh tay của Vũ Văn Linh rồi nói “Ý của anh chính là, lần này đấu thầu thất bại, em phải gánh vác toàn bộ trách nhiệm sao? Nhưng đây đâu phải lỗi của một mình em, là anh, anh đã sắp xếp…”

Vu Văn Lai còn chưa kịp nói hết câu, đã bị Vũ Văn Linh tát mạnh một cái.

Đây là lần đầu tiên anh đánh cô, kể từ khi quen biết, cũng là lần đầu tiên anh ra tay đánh phụ nữ.

Nhưng với Vu Văn Lai, đây không phải lần đầu cô bị người ta đánh.

Từ nhỏ sống trong cô nhi viện, cô đã bị người khác đánh rất nhiều, chỉ cần đắc tội với những đứa trẻ lớn tuổi hơn là sẽ bị đánh.

Cũng chính từ lúc đó, cô biết, cách tốt nhất để bảo vệ bản thân không còn bị người khác ăn hiếp chính là trở nên mạnh mẽ.

https://thuviensach.vn

Thật không ngờ, người đánh cô lại là người chồng trên danh nghĩa. Trên danh nghĩa, cụm từ này thực nực cười biết bao!

Trong lòng Vu Văn Lai trào dâng cảm giác tức giận, thế nhưng ngoài mặt lại tỏ ra đáng thương. Trước mặt người đàn ông mà cô không thể mạnh hơn được, vai diễn của cô chỉ có thể thế này, cho dù thứ diễn xuất này càng lúc càng khiến cô cảm thấy buồn nôn.

"Wilson…"

"Văn Lai, em luôn tự cho rằng mình rất thông minh, điều này trước sau gì cũng gây hại cho em. Có điều niệm tình chúng ta từng là vợ chồng, anh sẽ cho em một khoản tiền sinh hoạt, thế nên, em không cần phải lo lắng." Vũ Văn Linh trở lại bình thản như vốn có, giống như thể cái tát dành cho Vu Văn Lai khi nãy chỉ là ảo giác.

Người phụ nữ này, anh có thể chấp nhận sự suy tính sâu xa, nhẫn nhịn bụng dạ mưu mô, nhưng tuyệt đối không thể bỏ qua việc cô bắt đầu làm càn trong Thái Hưng. Bao gồm cả việc một năm nay cô bắt đầu lập quỹ tiền riêng cùng mối quan hệ riêng của mình.

"Ý của anh chính là bắt em phải thừa nhận cạnh tranh phi pháp, hối lỗi từ chức, sau đó đồng ý ly hôn?" Khoé miệng của Vu Văn Lai bắt đầu run rẩy, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

"Văn Lai, thực ra em rất thông minh, nên chắc sẽ hiểu ý câu nói chia tay trong hoà bình chứ?" Vũ Văn Linh quay lại bàn làm việc, nhạt nhẽo lên tiếng.

"Wilson, thật không ngờ anh lại tuyệt tình như vậy, lợi dụng tôi xong rồi muốn vứt đi sao?"

https://thuviensach.vn

“Ban đầu cô lấy tôi không phải cũng đã dùng bao nhiêu thủ đoạn à? Chúng ta cũng chỉ là có qua có lại mà thôi.”

“Ha ha, được, chia tay trong hoà bình, không biết khoản tiền sinh hoạt kia sẽ là bao nhiêu?” Vu Văn Lai bắt đầu cười, nụ cười ánh lên khoé miệng sưng đỏ, khiến cô trông vô cùng thê thảm.

Thật không ngờ, trải qua bao nhiêu chuyện cô vẫn chỉ có thể thê thảm như vậy. Thế nhưng, cô quyết không chịu sự thê thảm này đơn giản như vậy.

“Đương nhiên là phải bằng mười năm tiền lương của cô làm việc tại Thái Hưng rồi!” Vũ Văn Linh lấy quyển chi phiếu ra, viết xuống một cái giá rồi nói tiếp “Tôi sẽ đưa cho cô làm ba lần.”

“Mỗi lần làm xong một việc thì sẽ đưa một khoản, đúng không? Như vậy cũng khá công bằng.” Vu Văn Lai không còn cười nữa, thay vào đó đã lấy lại được sự bình tĩnh của bản thân.

“Cô có thể ra ngoài, rồi nhanh chóng tiến hành công việc với bên Niệm Vũ đi.” Vũ Văn Linh kết thúc cuộc nói chuyện này.

“Được, cảm ơn vì anh đã khẳng khái như vậy…” Vu Văn Lai lúc này hiểu rằng tranh luận thêm với Vũ Văn Linh cũng chẳng có tác dụng gì, chi bằng biết điều rời đi còn hơn.

Thế nhưng, cô rời đi không có nghĩa là thoả hiệp. Khoảnh khắc bị anh tát một cái, cô đồng thời hiểu ra trong lòng anh, cô vốn dĩ chẳng là gì. Hoặc có lẽ, không chỉ riêng cô mà ngay đến Lạc Lạc cũng chẳng là gì hết.

Bước ra khỏi phòng làm việc của Vũ Văn Linh, Vu Văn Lai một mình đi xuống hầm chứa xe, lúc này chưa tới giờ tan tầm, nên hầm chứa xe gần như không một bóng người.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, chính vào lúc cô chuẩn bị bước về phía chiếc xe của mình, đột nhiên nghe thấy tiếng động bất thường, dường như có ai đó đang bị bức ép lôi đi, nên đôi co chống đối.

Cô nhìn về phía chiếc xe đang đỗ ở vị trí công ty Thái Hưng, có thể thấy hai viên vệ sỹ đang dẫn một người đi vào chiếc xe bảy chỗ đó. Và người bị áp giải kia, chỉ nhìn từ phía sau cô cũng có thể nhận ra đó là Vũ Văn Phi.

Vũ Văn Phi? Đáng ra lúc này Vũ Văn Phi phải ở châu Âu rồi, tại sao lại xuất hiện ở đây?

Vu Văn Lai dường như nhận thức ra điều gì đó, cô lặng lẽ quay về chiếc xe ô tô của mình, chờ chiếc xe bảy chỗ vụt đi, cô liền chạy theo chiếc xe đó.

Tại sân bay.

Hai người đàn ông mặc đồ đen dẫn theo một người đàn ông mặc áo phông màu trắng đi về phía cửa an ninh.

Người đàn ông mặc áo phông màu trắng không ai khác chính là Vũ Văn Phi. Lúc này đang cố gắng thoát khỏi sự khống chế của hai người đàn ông áo đen, nhưng xem ra chẳng còn chút sức lực vì thuốc mê vẫn còn. Chỉ là anh không cam tâm để người ta áp giải ngồi lên chuyên cơ bay sang châu Âu như thế.

Anh đưa mắt nhìn xung quanh, rất nhanh đã nhận ra nỗ lực chống đối của mình chỉ là vô ích.

Đúng lúc đang tuyệt vọng, anh đột nhiên nghe thấy tiếng "Bố ơi."

Một bé gái không biết từ đâu chạy tới trước mặt anh, kéo lấy vạt quần của anh, tiếp đó bé gái này thét lớn về phía hai viên vệ sỹ mặc áo đen kia

https://thuviensach.vn

“Người xấu, mau thả bố tôi ra.”

Tiếng thét, hành động của bé gái cùng thần thái cứng đờ của Vũ Văn Phi đã thu hút sự chú ý của rất đông hành khách qua lại, tiếp sau đó đứa bé càng lúc càng thét to hơn, lập tức nhân viên sân bay chạy tới hỏi “Xin hỏi vị tiên sinh này, đây có phải con gái của anh không?”

“Ưm, ưm, ưm, ưm.” Vũ Văn Phi ra sức gật đầu, sau đó lại lắc đầu, dáng vẻ cực kỳ kích động, hành động này càng khiến cho hai viên vệ sỹ xuất hiện cạnh bên trở nên dị thường.

Nhân viên an ninh sân bay quá quen thuộc với những tình huống dị thường kiểu này liền nói “Mời các vị đi theo tôi một lát.”

Đám vệ sỹ đương nhiên không có ý định đi theo người nhân viên kia, một trong hai người đã buông lỏng tay của Vũ Văn Phi ra, chặn ở phía trước nói “Chuyên cơ của chúng tôi sắp cất cánh rồi, đây là thẻ lên máy bay của chúng tôi, xin hãy mau chóng sắp xếp cho chúng tôi làm thủ tục.”

Cũng chính lúc đó, bé gái kia nhanh nhẹn chui tới phía trước mặt Vũ Văn Phi, vẫy nhẹ chiếc khăn nhỏ của mình “Bố ơi, mau đưa con về nhà, bố ơi.”

Chiếc khăn nhỏ toả ra mùi hương dị thường, đồng thời khiến Vũ Văn Phi còn đang ngấm thuốc mê đột nhiên lấy lại được sức lực thoát khỏi tay gã vệ sỹ còn lại, vuốt yêu lên khuôn mặt của cô bé gái kia rồi chạy nhanh ra bên ngoài.

Nhân viên sân bay không hiểu có việc gì đang diễn ra, chỉ thấy hai gã vệ sỹ đuổi theo Vũ Văn Phi vừa trốn thoát.

Khu vực sân bay cũng vì thế mà hỗn loạn cả lên.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Phi chạy biến ra ngoài. Khi chạy ngang qua cây cột, một phụ nữ áo trắng bịt khăn voan che mặt tóm lấy tay anh kéo đi. Tuy không nhìn rõ mặt người đó là ai nhưng Vũ Văn Phi lại có thể cảm nhận thiện ý của cô.

Rất nhanh cô gái áo trắng kéo Vũ Văn Phi lên xe, trước khi mấy gã vệ sỹ kịp đuổi tới, cô đã cho chiếc xe chạy mất.

Chiếc xe lao lên đường cao tốc, rời khỏi sân bay, Vũ Văn Phi đã bình tĩnh lại, nhìn người phụ nữ ngồi cạnh, lúc này mới nhận ra cô chính là Vu Vãn Lai.

Vu Vãn Lai kéo chiếc khăn voan che mặt xuống, nhìn Vũ Văn Phi cười nói "Cậu không ngờ là tôi đúng không?"

"Tại sao lại là chị?" Giọng Vũ Văn Phi nhanh chóng pha màu chán ghét.

"Điều này có gì kì lạ, nếu không phải là tôi, lúc này cậu có thể thoát khỏi Vũ Văn Linh mà ngồi lên chiếc xe này sao?"

Vũ Văn Phi không đáp, thậm chí chẳng muốn liếc mắt nhìn sang Vu Vãn Lai.

"Nhị thiếu gia, nếu đã ngồi lên chiếc xe này thì chứng tỏ chúng ta đã là người cùng hội cùng thuyền, cậu bị Vũ Văn Linh chơi một vố, tôi lẽ nào không bị? Cậu bị Vũ Văn Linh bức ép tới mức bắt phải sang châu Âu, tôi cũng bị hắn dồn đến thế không còn chỗ đứng trong Thái Hưng nữa. Nhìn từ góc độ nào chúng ta cũng nên giúp đỡ bảo vệ lẫn nhau mới phải. Tôi tin rằng chỉ có như vậy, cậu mới giành được thứ cậu muốn, còn tôi cũng không bị phí hoài tâm huyết. Hy vọng cậu hãy suy nghĩ cho thật kĩ."

Vu Vãn Lai bình tĩnh nói hết câu rồi lặng lẽ chờ xem phản ứng của Vũ Văn Phi.

https://thuviensach.vn

Khi thấy thái độ nghi ngờ và đắn đo trên khuôn mặt của Vũ Văn Phi, cô tin rằng sẽ dễ dàng đạt được ý định hơn so với Vũ Văn Linh, bởi người thanh niên này tuy là em trai của Vũ Văn Linh nhưng vô cùng non nớt.

Bây giờ, cô cần sự giúp đỡ của vị nhị thiếu gia hỗn thế ma vương vừa non nớt vừa nông nổi này để đoạt lại những gì mà cô đáng nhận được.

"Được, hãy để tôi suy nghĩ thêm."

"Tôi hy vọng thời gian suy nghĩ của cậu không quá lâu, vì khi Vũ Văn Linh phát hiện ra cậu không xuất cảnh, nhất định sẽ không dễ dàng cho qua. Con đường này không dài lắm, nhưng đủ để cậu suy nghĩ đấy."

Khi toà nhà Lăng Thị xuất hiện trước mắt, chiếc xe từ từ dừng lại, Thần Tinh mới phát hiện bàn tay cầm tập văn kiện của mình đã mướt mát mồ hôi.

Vừa rồi, cuộc họp cổ đông đã đưa ra quyết định sau cùng, công trình giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ vẫn được giao cho Lăng Thị đứng ra nhận thầu.

Và giờ, cô là người truyền thông tin này tới Lăng Thị.

Hít một hơi thật sâu, bước vào Lăng Thị, Thần Tinh nhanh chóng gặp được Lăng Nguyên. Cô không muốn gặp Lăng Điền, cho dù bản thân cô biết Hoàng Phủ Dịch đang muốn tạo cơ hội cho cô và anh, nhưng cô lại do dự.

"Xin chào." Lăng Nguyên nhìn cô, ngữ khí tỏ ra xa lạ.

Sự chuyển biến từ quen thân tới xa lạ cũng chỉ vừa mới diễn ra trong vòng một tháng. Nguyên nhân vì sao lại chuyển biến thì rất nhiều, và đối

https://thuviensach.vn

với một cô gái có tính cách như Lăng Nguyên, bất cứ lý do nào cũng không hề kì lạ.

“Lăng tổng, xin chào cô, hôm này tôi tới là đại diện cho các cổ đông trong tập đoàn Niệm Vũ giao gói thầu công trình giai đoạn ba cho Lăng Thị tiếp tục làm.”

“Công trình giai đoạn ba?” Khi Lăng Nguyên nghe mấy từ này, ánh mắt sáng hẳn lên nhưng lại nhanh chóng sầm xuống, nét mặt bình thản như chưa có việc gì xảy ra.

“Thần tiểu thư, tuyên bố từ bỏ là quyết định của tổng giám đốc chúng tôi, cho nên dù tập đoàn Niệm Vũ có giao lại cơ hội tốt như vậy, e rằng tôi không thể quyết định.”

“Lăng tổng, tôi đặt lại bản kế hoạch được duyệt tại đây, làm phiền cô chuyển cho tổng giám đốc của Lăng Thị. Còn về việc tiếp nhận hay không thì chờ xem quyết định của anh ấy. Tôi nghĩ cô đã bỏ nhiều tâm huyết vào dự án này, chắc cũng không hy vọng Lăng Thị từ bỏ như vậy, đúng không?” Thần Tinh đặt bản kế hoạch lên mặt bàn, đẩy về phía Lăng Nguyên.

Hai tay Lăng Nguyên khẽ run nhưng khi Thần Tinh đẩy bản kế hoạch về phía mình, cô liền đẩy lại “Thần tiểu thư, cô đã đề cao tôi quá rồi. Quyết định của tổng giám đốc chúng tôi đâu phải chỉ dùng bản kế hoạch này là có thể thay đổi? Còn tôi vất vả tâm huyết hay không thì cũng có thể thay đổi được gì chứ? Tôi nghĩ, theo giao hẹn, sau khi hoàn thành công trình giai đoạn hai, tổng giám đốc chắc không còn hứng thú hợp tác với tập đoàn Niệm Vũ nữa. Cho nên xin cô cứ giữ lại bản kế hoạch này đi, tôi còn có việc, không tiễn.”

Dứt lời, Lăng Nguyên lạnh lùng đứng lên, chuẩn bị đi ra khỏi phòng họp.

https://thuviensach.vn

“Lăng tổng, cứ từ bỏ như vậy, cô không cảm thấy khó chịu sao?” Thần Tinh đột nhiên đứng dậy, nói lớn.

Lăng Nguyên nắm chặt hai tay, chính vào lúc này, cô chẳng thể nào kìm nén được nỗi tức giận trong lòng thêm nữa. Cô quay đầu, nhìn về phía Thần Tinh nói “Khó chịu? Tôi đương nhiên là khó chịu! Người khiến tôi khó chịu chính là cô, cô có biết không?”

Lăng Nguyên nói xong câu này, ngữ khí càng thêm căng thẳng “Cô đừng có nhìn tôi bằng ánh mắt đáng thương đó, Lăng Thị từ bỏ gói thầu chẳng phải là do cô hay sao? Cô giả ngây giả ngô gì chứ? Người vô tội là tôi đây này, tốn bao công sức mới tạo ra được bản kế hoạch đó, kết quả không phải bị thất bại khi cạnh tranh mà sau khi giành thầu thành công bị chính anh trai ruột mình tuyên bố từ bỏ. Có gì khó chịu hơn cảm giác đó chứ? Không, điều khiến tôi cảm thấy khó chịu hơn là từ khi tôi quen biết cô, tôi luôn giúp đỡ cô, thế nhưng sau cùng lại tự biến mình thành trò cười. Còn cô, lúc nào cũng sống theo ý mình, coi thường lòng tốt của tôi. Thần Tinh, cô đừng giả bộ nữa, hãy trở lại con người thực của cô đi, không được sao?”

Những lời của Lăng Nguyên khiến Thần Tinh nhất thời chết lặng.

Cô thực không ngờ Lăng Nguyên lại có thành kiến nặng nề với mình như thế. Hoặc giả từ khi trở thành trợ lý của Hoàng Phủ Dịch, Lăng Nguyên đã dần dần có thành kiến với Thần Tinh.

Thần Tinh rõ ràng cảm nhận được tâm ý mà Lăng Nguyên dành cho Hoàng Phủ Dịch, tuy nhiên từ đầu chí cuối lại chẳng làm gì hết. Bởi vì hạnh phúc và sự sắp xếp của con người không có mối liên hệ với nhau.

Tác hợp đầy cưỡng ép, đến sau cùng chỉ khiến cho đôi bên đều mệt mỏi.

Ngay cả Lăng Nguyên cũng không ngoại lệ.

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ tới đây, Thần Tinh khẽ lên tiếng "Lăng tổng, thật không ngờ tôi lại gây phiền muộn cho cô như vậy, về chuyện liên quan tới dự án công trình giai đoạn ba, tôi đích thực không hề nhúng tay…"

"Được rồi, lẽ nào cô không biết, cô không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại chết vì cô sao(*)? Nếu không phải anh trai tôi suy nghĩ quá nhiều cho cô, cô cho rằng anh ấy sẽ đưa ra quyết định đó à? Nhưng mà anh ấy đã quên mất, cô lúc này đang sung sướng thế nào, hay là nên nói rằng vì có Hoàng Phủ Dịch bảo vệ nên giờ không ai có thể gây khó dễ cho cô được nữa?"

(*) Đây là một điển tích của Trung Quốc, nguyên văn là "Ta không giết Bá Nhân, nhưng Bá Nhân lại chết vì ta". Điển tích xuất phát vào thời Đông Tấn, năm 322 sau Công Nguyên, trọng thần nước Tấn Vương Đôn khởi binh làm loạn, đệ đệ Vương Đạo cùng gia tộc còn đang ở trong kinh thành bị liên luỵ. Vì muốn thỉnh tội, sáng sớm Vương Đạo đã dẫn theo toàn bộ con cháu trong nhà họ Vương đến quỳ ngoài hoàng cung đợi ý chỉ của hoàng thượng. Lúc này Chu Nghĩ (Tự Bá Nhân) tiến cung, Vương Đạo hy vọng Chu Nghĩ có thể nói vài câu cho mình trước mặt hoàng thượng, liền thì thầm với ông: "Bá Nhân, cả nhà ta hơn một trăm khẩu, tất cả dựa vào ngài đấy." Kết quả Chu Nghĩ coi như không nghe thấy, ngẩng cao đầu bước vào trong cung. Đợi khi bước ra khỏi hoàng cung, ông đã uống say mèm, Vương Đạo cất tiếng gọi ông, ông chẳng thèm bận tâm, vừa đi lại vừa lẩm bẩm: "Hôm nay giết tặc tử, nhận được đại kim ấn…"

Sau này Vương Đôn đoạt vị thành công, định giữ lại Chu Nghĩ để dùng, liền hỏi Vương Đạo: "Chu Nghĩ cũng có thể coi là một nhân tài, ta có nên ban cho chức quan không?" Vương Đôn hỏi mấy lần liền, Vương Đạo nhớ lại chuyện Chu Nghĩ trước kia không hề giúp đỡ mình nên im lặng không nói. Vương Đôn thấy đệ đệ như vậy, mắt đầy sát khí: "Nếu không dùng được, vậy thì phải giết chết." Vương Đạo vẫn giữ im lặng. Sau đó, Chu Nghĩ đã bị Vương Đôn giết chết.

Về sau, Vương Đạo vô tình sắp xếp lại các văn thư, mới phát hiện ra trước đây Chu Nghĩ ra sức bảo vệ mình cùng cả gia tộc, thậm chí còn viết cả tấu chương biện bạch thay. Tiếp đó, ông lại nghe nói vào ngày ông quỳ ngoài cửa cung, Chu Nghĩ vừa nhập cung đã tận hết sức mình bảo vệ toàn bộ gia tộc họ Vương, chỉ có điều không thể hiện trước mặt ông mà thôi. Lại nhớ bản thân vào lúc có thể cứu được Chu Nghĩ mà không giơ tay tương cứu, trong lòng trào dâng cảm giác tội lỗi, áy náy. Khi quay về nhà, ông nói với các con mình rằng: "Tuy ta không giết Bá Nhân, thế nhưng Bá Nhân lại chết vì ta. Vô hình chung, ta đã phụ người bạn tốt này!"

https://thuviensach.vn

Lăng Nguyên bực bội nói một thôi một hồi, khí thế hừng hực, thậm chí còn đang định nói thêm thì cửa phòng bật mở, giọng Nghiêm Khả truyền vào khiến Lăng Nguyên bắt buộc phải dừng lại "Phó tổng, tổng giám đốc bảo cô mau chóng sang phòng làm việc của anh ấy."

"Chốc nữa tôi sẽ sang." Quả nhiên Lăng Nguyên không muốn nhưng cũng phải dừng cuộc đối thoại này lại.

"Phó tổng, tổng giám đốc đang có việc gấp, mời cô cùng tôi sang đó ngay."

"Cô…" Lăng Nguyên nhìn Nghiêm Khả bằng ánh mắt hung dữ, Nghiêm Khả vẫn giữ vẻ mặt thản nhiên.

Lúc này, Thần Tinh đột nhiên đứng dậy đi về phía Nghiêm Khả nói "Trợ lý Nghiêm, đây là bản kế hoạch của Lăng Thị về công trình giai đoạn ba. Buổi sáng hôm nay hội nghị cổ đông của tập đoàn Niệm Vũ chúng tôi đã quyết định vẫn giao công trình giai đoạn ba cho Lăng Thị tiến hành. Phiền cô hãy giao lại cho Lăng tổng."

"Ha ha, lúc thì Lăng tổng này, lúc lại Lăng tổng kia, Thần Tinh, cô đích thực là gió chiều nào xoay chiều đấy. Lẽ nào cô không biết, người phụ trách tiếp nhận công trình giai đoạn ba ở Lăng Thị chính là tôi sao?" Lăng Nguyên ra sức gây khó dễ.

"Chính vì biết cô là người tiếp nhận công trình giai đoạn ba cho nên tôi mới nói quyết định này cho cô. Nhưng vì cô không tiếp nhận, cho nên tôi nghĩ chuyện này cần phải chuyển lời tới Lăng tổng."

"Đủ rồi, nói gì thì cô vẫn là người có lý." Lăng Nguyên hất tay khiến bản kế hoạch rơi xuống đất "Lần này tôi là người quyết định, bản kế hoạch này, chúng tôi…"

https://thuviensach.vn

“Phó tổng, tuy rằng cô là người phụ trách công trình giai đoạn ba, nhưng tôi nghĩ chuyện này phải do tổng giám đốc đưa ra quyết định.”

Lúc Lăng Nguyên định đưa lời từ chối, Nghiêm Khả đã cao tiếng chặn lại, khác hẳn mọi khi, thậm chí còn thiếu lễ phép.

“Nghiêm Khả!”

Nghiêm Khả chẳng bận tâm đến cơn tức giận của Lăng Nguyên, cô cúi người, nhanh nhẹn cùng Thần Tinh nhặt bản kế hoạch lên, tiếp đó quay sang nói với Lăng Nguyên “Phó tổng, nếu cô cảm thấy bất mãn với tôi, có thể đích thân nói với tổng giám đốc. Xin mời!”

Lăng Nguyên giậm mạnh hai chân, tức giận đùng đùng đi về phía phòng làm việc của Lăng Điền.

Nghiêm Khả lại quay sang nói với Thần Tinh “Thần tiểu thư, phiền cô ngồi đây một lúc nhé!”

Vốn dĩ cho rằng giao bản kế hoạch là xong, quyền quyết định có tiếp nhận hay không thuộc về Lăng Điền, không ngờ nghe ý của Nghiêm Khả lại thành không muốn để cô ra về luôn.

Sau đó cũng chẳng đợi cô gật đầu đồng ý, Nghiêm Khả bước theo Lăng Nguyên ra ngoài, lại nhẹ tay khép cửa.

Ngồi trong căn phòng đợi Lăng Nguyên quay về, Thần Tinh có cảm giác thời gian như ngừng trôi. Thực ra chỉ là cảm giác bởi suốt thời gian đó cô liên tục nhìn đồng hồ hiển thị trên điện thoại, mỗi phút, mỗi giây trôi qua rất chậm chạp.

https://thuviensach.vn

Khoảng mười lăm phút sau, cửa phòng được mở ra lần nữa, lần này chỉ có Nghiêm Khả bước vào.

Nghiêm Khả ngần ngại, đi tới trước mặt Thần Tinh nói "Thần tiểu thư, tổng giám đốc chúng tôi sau cùng vẫn quyết định bỏ thầu. Thật vất vả cho cô quá!"

Nghiêm Khả giao lại bản kế hoạch cho Thần Tinh. Gói thầu này là niềm mơ ước của các tập đoàn khác, sao Lăng Thị lại từ chối tới hai lần?

Thần Tinh lại thở phào nhận lại bản kế hoạch.

Đúng là thở phào. Thì ra là bản thân cô đã nghĩ quá nhiều.

Nghiêm Khả bảo cô chờ ở đây chỉ là muốn gửi lại cô một lời hồi đáp hoàn chỉnh chứ không phải người nào đó muốn gặp như cô đang nghĩ.

Thế nhưng đằng sau sự thở phào nhẹ nhõm lại ẩn chứa một cảm xúc khác nữa.

Thần Tinh nhẹ mỉm cười nói với Nghiêm Khả "Nếu đây là ý của Lăng tổng, vậy thì cứ quyết định như thế đi!"

Nói xong câu này, cảm xúc khác trong lòng cô cuối cùng dần dần hiện rõ, là thất vọng.

Giây phút Thần Tinh rời khỏi đã chẳng cách nào nhìn thấy ở tầng cao, Lăng Nguyên đang phẫn uất nói với Lăng Điền "Lần này bỏ thầu là em chủ động yêu cầu, chúng ta coi như hoà nhau, cám ơn anh vì đã tôn trọng em."

Lăng Điền nghe vậy chỉ chìm trong im lặng.

https://thuviensach.vn

Sau khi Lăng Nguyên trút hết cơn giận, tâm trạng vẫn chẳng thể nào bình tĩnh trở lại "Em hy vọng sau này không phải dựa vào tập đoàn Niệm Vũ, Lăng Thị chúng ta vẫn có thể ngày một phát triển."

Lăng Điền vẫn cứ lặng yên không nói, trong bầu không khí lặng lẽ đó, Lăng Nguyên mím chặt môi, phẫn nộ bước ra khỏi phòng làm việc của Lăng Điền. Đứng từ góc nhìn của cô có thể thấy được một trong những chiếc thang máy trong suốt của toà nhà đã xuống tới tầng một, Thần Tinh cuối cùng cũng rời khỏi. Cô vốn dĩ hy vọng có thể tác hợp anh trai cùng Thần Tinh, nhưng nhìn lại, chỉ là mong muốn của một mình cô mà thôi.

Thôi bỏ đi, không cần nghĩ nhiều, xưa nay cô vốn chẳng thể tham dự vào bất cứ chuyện gì liên quan tới Hoàng Phủ Dịch, thế nhưng cứ từ bỏ thế này, không nghĩ tới Hoàng Phủ Dịch nữa, cô lại chẳng thể nào làm được. "Lăng Nguyên à Lăng Nguyên, mày phải làm thế nào mới phải đây?"

Tại tập đoàn Niệm Vũ, Hoàng Phủ Dịch chẳng hề ngạc nhiên trước quyết định của Lăng Thị, chỉ là trong lòng Thần Tinh có cảm giác không thoải mái.

Lần này nếu không phải Hoàng Phủ Dịch một lòng muốn vun vén thì các cổ đông sẽ chẳng đẩy cơ hội này cho Lăng Thị thêm lần nữa. Lăng Thị lại không tiếp nhận lời hợp tác này, ít nhiều cũng có liên quan tới cô.

Đương nhiên, nguyên nhân lần này không phải như Lăng Nguyên nói, vì Thần Tinh thực sự rất đáng ghét mà là vì một nguyên nhân khác.

Hoàng Phủ Dịch đang họp, sau khi giao lại bản kế hoạch, Thần Tinh liền bước ra khỏi phòng. Đóng cửa lại, cô khẽ thở dài một hơi, lúc ngẩng đầu lên thấy Vân Ni đang thu dọn đồ đạc của mình. Trước đó bước vào vội vã, cô không để ý thấy Vân Ni đang dọn đồ.

https://thuviensach.vn

“Vân Ni, cô…”

Vân Ni liếc mắt nhìn Thần Tinh, tay vẫn không dừng lại nói “Tôi bị cho thôi việc, chúc mừng cô, nơi này chỉ còn mỗi mình cô làm trợ lý.”

“Bị cho thôi việc?”

Thần Tinh nhíu chặt đôi mày, nhưng nhanh chóng ý thức được, Vân Ni bị buộc thôi việc không phải vô duyên vô cớ, có lẽ là vì có liên quan tới cuộc đấu thầu công trình giai đoạn ba.

“Ha ha, thật không ngờ cô mới vào Niệm Vũ hai tháng ngắn ngủi đã có nền tảng vững chắc như vậy. Star, tôi thật nhìn không ra đấy, có điều, tôi tâm phục khẩu phục, suy cho cùng, tôi không có chỗ dựa lớn mạnh như cô, tôi chỉ dựa vào bản thân mà thôi.” Vân Ni đưa lời chế giễu, dọn xong đồ đạc, cô bê chiếc thùng bước về phía Thần Tinh nói “Hy vọng cô lúc nào cũng được thuận lợi như lúc này.”

Dứt lời, Vân Ni dùng cánh tay huých Thần Tinh một cái rồi mới bước vào thang máy.

Thần Tinh nhìn theo bóng dáng của Vân Ni, chỉ lặng lẽ chìm trong im lặng. Thậm chí, không hề giải thích một lời nào, bởi vì đã không cần thiết.

Đối với cô lúc này mà nói, việc cần thiết nhất chính là cố gắng hoàn thành những công việc Hoàng Phủ Dịch giao cho, đây mới là cách để cô ở lại Niệm Vũ mà không bị người ta coi thường.

Đúng thế, những người nghĩ cô giống như những gì Vân Ni vừa nói ở tập đoàn Niệm Vũ không hề ít, còn cô kể từ khi bước chân vào tập đoàn, đích thực vẫn luôn thuận lợi, trôi chảy, lại cộng thêm việc Hoàng Phủ Dịch ra sức giúp đỡ nên khó tránh bị người ta đàm tiếu.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh sau đó, Hoàng Phủ Dịch giao cho cô một nhiệm vụ mới, ngày mai sẽ cùng anh tới Hải Thành tham gia một cuộc hội thảo lớn của giới kiến trúc xây dựng.

Thời gian cuộc hội thảo được định sẵn từ trước, người đáng ra được sắp xếp đi cùng Hoàng Phủ Dịch là Vân Ni, giờ Vân Ni đã bị đuổi việc, Thần Tinh đương nhiên phải đảm đương thay.

Cùng đáp chuyến bay tối nay đều là những người sẽ tham gia cuộc hội thảo diễn ra ở Hải Thành, trong phòng chờ VIP có mấy ông chủ lớn của các tập đoàn khác tới chào hỏi Hoàng Phủ Dịch. Thần Tinh ngồi cạnh bên lặng lẽ đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, vậy nên không chú ý có một người cũng có mặt tại đây.

Lúc lên máy bay, khoảnh khắc trông thấy Lăng Điền ngồi ngay ở hàng ghế đầu, hành lý trên tay cô suýt nữa rơi xuống.

“Để tôi cất lên cho.”

Hoàng Phủ Dịch nhận ra sự khác thường ở cô, tiến lên trước vài bước, vừa định lấy hành lý từ tay cô, Thần Tinh liền siết chặt tay nói “Vé máy bay của tôi ở khoang thường.”

“Tôi đã nâng hạng cho cô rồi!”

“Hả?”

Thần Tinh hiển nhiên không thể đứng chặn mãi ở đường đi, mặt mũi đỏ bừng để Hoàng Phủ Dịch xếp hành lý lên giá. Vừa định ngồi xuống vị trí cạnh đó thì phát hiện ra, Hoàng Phủ Dịch đã ngồi xuống chỗ của mình, khiến cô nếu không đổi vé với người đằng sau thì chỉ có một lựa chọn duy nhất, chính là ngồi cạnh bên Lăng Điền tại vị trí sát ngay cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Vị trí này hiện nay lấp lánh toả sáng, chiếu lên mặt cô, khiến trái tim Thần Tinh đập thình thịch, tâm trạng lại nặng nề, buồn bã. Cô tiếp viên thấy cô đứng chặn đường đi, bất đắc dĩ đưa lời nhắc nhở. Sau cùng, Thần Tinh đành phải cúi đầu, đáp lại một tiếng rồi ngồi vào vị trí cạnh bên Lăng Điền.

Máy bay nhanh chóng cất cánh.

Thần Tinh mãi chẳng thể nào hết căng thẳng, không dám nhìn đi bất cứ chỗ nào khác ngoài ngón tay của mình. Bởi vì nhấn chặt xuống đầu gối nên đầu ngón tay trắng bệch, cũng giống như sắc mặt cô lúc này. Thần Tinh hít một hơi thật sâu, nhắm mắt, muốn chìm vào giấc ngủ.

Thế nhưng tiếng động cơ máy bay ầm ầm, cộng thêm việc máy bay đang đi vào dòng khí lưu hỗn tạp khiến cô chẳng thể nào ngủ nổi.

Cô biết hành động này thực ra chỉ vì muốn lừa mình dối người, nhưng vẫn tốt hơn là mở mắt ra, không biết phải đối diện với thực tế ra sao.

Ban đầu máy bay chỉ rung lắc trái phải, đến khi tiếp viên phục vụ đồ ăn thì bắt đầu rung lắc mạnh hơn, Thần Tinh chẳng thể nào giả vờ ngủ được thêm nữa. Cảm giác không trọng lượng khiến cô bất đắc dĩ phải mở mắt, nhìn thấy cô tiếp viên vội vã kéo xe đẩy thức ăn về phía sau.

Không khí lúc này rất căng thẳng, Thần Tinh có thể nghe thấy tiếng lẩm bẩm nguyền rủa của mấy người ngồi sau, giọng nói run rẩy, hiển nhiên là đang sợ hãi hậu quả do dòng khí lưu đáng sợ này gây ra.

Những lời lẩm nhẩm này ảnh hưởng tới hầu hết các vị khách ngồi trong khoang thương gia, vì ngồi cách Lăng Điền, cô chẳng nhìn thấy nét mặt thoáng nhăn lại của Hoàng Phủ Dịch, trong khi Lăng Điền vẫn thư thái nhìn vào chiếc máy tính bảng của mình.

https://thuviensach.vn

Cô không biết anh đang đọc những gì, chỉ thấy những ngón tay thon dài của anh không ngừng chuyển động trên chiếc máy tính bảng. Chính thái độ thư thái của Lăng Điền khiến hai bàn tay đặt trên đầu gối của cô bắt đầu nắm chặt lại.

Thì ra cô cũng sợ, bởi vì lúc này cô đã có mối lo lắng và quan tâm khác.

Mãi cho tới khi một luồng khí lưu đáng sợ khác tấn công, theo bản năng, cô đưa tay từ đầu gối lên nắm chặt tay ghế, cũng chính lúc này, tay cô vô tình chạm vào chiếc áo sơ mi của anh.

Chất liệu mềm mại, ấm nóng dính vào ngón tay khiến cô nhất thời quên mất phải né tránh. Cách một lớp vải, hơi ấm đó truyền sang khiến bàn tay vốn dĩ lạnh băng của cô dần lấy lại được chút ấm áp. Khoảng cách không gần, thế nhưng lại vừa đủ để tạo cảm giác an toàn, khiến cô không còn quá kinh hãi trước những luồng khí lưu bất thường ập tới nữa.

Thần Tinh dần lấy lại bình tĩnh, cô có cảm giác chút chạm nhẹ đó như thể anh đang nắm chặt lấy tay cô, để cô cảm thấy an toàn.

Trong khoang VIP không lớn, khi các hành khách khác bắt đầu thở hắt, kêu ca, hoảng hốt, cô và anh vẫn giữ nhịp thở bình ổn, thư thái.

Anh vẫn nhìn vào màn ảnh hình máy tính, ngón tay cô vẫn chạm nhẹ vào chiếc áo sơ mi của anh, thần thái an nhiên. Cảm giác an nhiên này kéo dài suốt nửa tiếng đồng hồ, mãi cho tới khi tiếp viên lại bắt đầu đi phục vụ thức ăn. Lúc đưa tay đón lấy phần thức ăn, rời khỏi lớp vải mềm mại của chiếc áo sơ mi ấy cô mới phát hiện, khuôn mặt mình đang đỏ bừng bừng.

Phần thức ăn đầy đặn, phong phú đủ để cô thoát khỏi tâm trạng căng thẳng, chỉ là hôm nay cô lại không có cảm giác thèm ăn.

https://thuviensach.vn

Lặng lẽ dùng bữa, qua góc mắt, cô chỉ thấy Lăng Điền dùng một ít, sau đó đặt đồ ăn xuống đứng dậy bước vào phòng vệ sinh.

Cô đưa mắt nhìn theo bóng dáng Lăng Điền rời khỏi, đột nhiên thấy có người đang nhìn mình liền vội vã định thần. Thì ra Hoàng Phủ Dịch đang nhìn cô, mỉm cười ôn hoà. Ánh mắt ấy mang theo chút sắc sảo khiến khuôn mặt cô càng thêm nóng bừng.

Cô vội vã cúi đầu, tiếp tục dùng bữa, không ngờ dòng khí lưu lại bất ngờ ập tới khiến bát canh sánh ra ngoài đôi chút.

Ít nước canh dính lên cánh tay áo, trông có phần thất lễ, Thần Tinh đứng dậy, vội vã đi về phía phòng vệ sinh.

Máy bay không ổn định cho lắm, lúc bước đến nhà vệ sinh, Thần Tinh vừa định đẩy cửa, đột nhiên nhớ ra Lăng Điền còn ở trong đó, tay đặt lên cửa vội vã thu về, cùng lúc cửa được người bên trong mở ra.

Lúc Lăng Điền bước ra, hiển nhiên không ngờ Thần Tinh đang đứng đó. Giây phút đâm sầm vào nhau, Thần Tinh chẳng kịp né tránh, cũng quên cả kêu đau, chỉ cảm thấy hôm nay đúng là bản thân xui tận mạng.

“Tiểu thư, cô có cần sự giúp đỡ gì không?” Giọng nói dịu dàng của cô tiếp viên vang lên, khiến Thần Tinh thoát khỏi cảm giác lúng túng.

“Tạm thời không cần.” Cô ngần ngại đáp, lúc này, máy bay lại không ngừng xóc nảy, cô tiếp viên định kéo Thần Tinh lại, không ngờ có người còn nhanh tay hơn, tóm chặt lấy cánh tay của cô.

Khoảnh khắc đó nhìn từ góc độ của các cô tiếp viên hay người khác, đây chính là hành động ôm vào lòng. Chỉ là, hai người cứ ôm nhau như vậy mãi bởi luồng khí lưu vẫn tấn công máy bay không ngừng.

https://thuviensach.vn

“Tiên sinh, tiểu thư…” Cô tiếp viên vẫn muốn nói thêm điều gì, thế nhưng ngay giây sau liền im bặt bởi độ xóc nảy của máy bay càng lúc càng gia tăng.

Trong không khí tĩnh lặng, Thần Tinh không hề động đậy, thân người cứng đờ. Khoảnh khắc đó cô nghe không rõ là nhịp tim của ai mà càng lúc càng đập mạnh hơn, nếu máy bay cứ tiếp tục rung lắc mạnh theo từng luồng khí lưu, anh với cô ôm nhau như vậy, có phải sẽ không còn cảm thấy sợ hãi?

Không còn sợ hãi, từ lúc nào, khi đối diện với sống chết, cô lại có thể thản nhiên đến vậy?

Chỉ là, có những mối lo mà cô chẳng thể nào phớt lờ nổi. Khi suy nghĩ này xuất hiện trong đầu, cô cảm nhận rõ ràng cả trái tim và ngón tay mình đều đang run rẩy.

Thì ra cô vẫn bận lòng. Thì ra, cô chẳng thể nào quên anh được.

Nếu thời gian có thể khiến con người quên đi nỗi đau, vậy thì cô lựa chọn không quên.

Cho dù trong kí ức ấy, có hình ảnh anh lạnh lùng với cô, chỉ là, tất nhiên có xen lẫn nhiều lần anh quan tâm tới cô, thậm chí cứu mạng cô.

Tất cả mọi chuyện tích tụ tới ngày hôm nay, làm sao có thể nói quên là quên được.

“Tiên sinh, tiểu thư, xin mời quay về chỗ ngồi, hiện luồng khí lưu này rất lớn, rất nguy hiểm.” Giọng cô tiếp viên đã phá vỡ không khí im lặng bao quanh họ.

https://thuviensach.vn

Cô có thể cảm nhận cánh tay anh đang ôm cô dần buông lỏng, rồi anh nắm chặt tay cô, quay về chỗ ngồi trong lúc máy bay vẫn đang không ngừng rung lắc.

Mãi cho tới khi anh cài xong dây an toàn cho cô, trong luồng khí lưu đáng sợ, cô muốn nói gì đó, vừa định mở miệng, giọng nói lại bị tiếng động cơ máy bay nuốt trọn, hoặc là, cô hoàn toàn không biết mình phải nói từ đâu.

Lúc máy bay trở lại trạng thái bình ổn, Thần Tinh mới nhớ tới chỗ nước canh dính trên tay áo, vừa định đi vào phòng vệ sinh, cô thấy Lăng Điền nhắm mắt dường như muốn nghỉ ngơi.

Bởi vì anh nhắm mắt, ban đầu cô chỉ dám liếc mắt qua nhìn, sau cùng quả quyết quay hẳn mặt sang. Khuôn mặt nhìn nghiêng của anh không còn băng giá, ngược lại dưới ánh đèn êm dịu của máy bay trông đã dịu dàng hơn nhiều, hoàn toàn không còn đáng sợ.

Đáng sợ?

Một năm trước, cô từng cảm nhận điều đó ở anh, một năm sau, khi tiếp xúc nhiều hơn cô mới phát hiện ra đó chỉ là một khía cạnh trong con người anh mà thôi.

Những khía cạnh khác, cô đã bao lần né tránh, không muốn tìm hiểu thêm chứ?

Tư tưởng hỗn loạn, lúc cô tiếp viên đưa chăn mỏng tới, cô mới ý thức được mình có phần mất kiểm soát, vội thu ánh mắt lại, đồng thời chỉnh lại suy nghĩ bản thân. Cứ như vậy cô thu người, im lặng ngồi đó mãi cho tới khi máy bay hạ cánh xuống sân bay Hải Thành.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người rời khỏi sân bay bằng một chiếc ô tô chuyên dụng, thẳng tiến về hướng một khách sạn ven biển. Đây là cụm khách sạn tiêu chuẩn sáu sao, mỗi căn phòng giống một biệt thự nhỏ nằm độc lập ven biển với những cách bài trí khác nhau.

Tuy đều là những căn nhà một tầng nhưng vật dụng cần thiết bên trong đều đủ, thậm chí sau nhà còn có một hồ bơi riêng. Thiết kế này khiến Thần Tinh cảm thấy khá vui vẻ. Nghĩ tới bản thân mới hai mấy tuổi, bởi vì gánh nặng cuộc sống, trước nay chẳng mấy khi tới hồ bơi. Nhờ có cuộc hội thảo này, lần đầu tiên cô tới được một bãi biển tuyệt như vậy, đương nhiên cô cũng không biết rằng, khoảng thời gian vài ngày ngắn ngủi đó lại sắp trở thành mảnh ghép tuyệt đẹp nhất trong cuộc đời của mình…

https://thuviensach.vn

7

Tình ý dịu dàng

Đặt hành lý xuống, Thần Tinh vui vẻ ngồi lên chiếc giường mây êm ái, nhìn cảnh biển tuyệt đẹp dưới ánh hoàng hôn cùng những hàng cây thơ mộng trước mắt, tâm trạng bỗng thoải mái hơn nhiều.

Tối nay có bữa tiệc chào mừng nhưng cô đã xin Hoàng Phủ Dịch cho vắng mặt. Ở một bờ biển tuyệt đẹp thế này, nếu lãng phí hết thời gian vào những buổi tiệc tối, có lẽ sau này cô sẽ thấy rất tiếc nuối.

Hơn nữa, cô không muốn tiếp tục mất kiểm soát như lúc trên máy bay, nên lúc đại đa số các khách mời đều có mặt, một mình mới có thể tùy ý thưởng thức cảnh đẹp ở nơi này.

Sau khi gọi một cuộc điện thoại về nhà, bữa tối đã được nhân viên khách sạn mang tới, món cháo giản đơn cùng vài món ăn kèm thanh đạm. Thần Tinh vui vẻ ăn hết, sau đó tắm táp qua loa, thay chiếc áo bị dính nước ra, khoác lên người một bộ váy dài thướt tha mà cô đã mặc hồi đại học. Mùa hè tại thành phố H, mặc chiếc váy như vậy, cô chẳng thể nào cảm nhận hết cả vẻ thướt tha của nó. Nhưng lúc này cảm giác hoàn toàn khác.

Buông mái tóc dài xuống, Thần Tinh mở cánh cửa gỗ của căn biệt thự ra, đi về hướng bãi biển gần đó.

Nhưng lúc bước trên bãi biển, cô mới nhận ra mình đã sai lầm, đi giày bệt trên cát không phải là lựa chọn sáng suốt, sao cô lại không nghĩ tới điểm này nhỉ?

https://thuviensach.vn

Nhìn đôi giày lấm đầy cát trắng, lại nhìn xung quanh không thấy có người, Thần Tinh cúi xuống tháo đôi giày ra, đặt trên một phiến đá, bước chân trần trên mặt cát, quả nhiên cảm giác truyền đến rất dễ chịu.

Bãi cát vương chút ấm áp cuối ngày lúc này chẳng khác nào một chiếc thảm mát xa cực kỳ dễ chịu.

Trong tiết trời mùa thu, lại đúng lúc khách sạn được bao trọn để tổ chức tiệc, cả bờ biển không có một bóng du khách, giống như dưới gầm trời này chỉ có mỗi mình cô vậy.

Thần Tinh hân hoan bước đi rồi chạy chậm, cô cứ đi như vậy, bước mãi bước mãi, đột nhiên thấy một bóng người đang bơi trên những con sóng ở chỗ không xa.

Cho dù cách một khoảng…

Cho dù, lúc này màn đêm đang dần buông xuống…

Cho dù sóng biển nhấp nhô…

Cô vẫn nhanh chóng nhận ra người đó là ai.

Là Lăng Điền! Anh cũng không tham dự bữa tiệc chào mừng sao?

Thần Tinh có phần hoảng loạn, quay người định rời khỏi, thế nhưng số vỏ sò mà cô nhặt vừa rồi khi đi dạo trên bãi biển quá nhiều, hạn chế tốc độ di chuyển của cô. Trong vội vàng, cô không chú ý thủy triều đã lên, một con sóng lớn đánh tới, khiến toàn thân cô chập choạng ngã vào nước biển. Nước biển rất mặn, giống như tâm trạng cô bây giờ.

Cú ngã này khiến số vỏ sò bị tung ra hết.

https://thuviensach.vn

Còn chưa kịp định thần, một cơn sóng lớn khác lại ập tới, Thần Tinh bất ngờ bị sặc nước, trong hoảng hốt, cô chỉ sợ sóng biển nuốt trôi. Sóng biển vô tình cứ từng cơn rất lớn ập tới khiến cô không ngừng loạng choạng.

Mãi cho tới khi có một đôi tay lớn, ấm áp ôm chặt lấy vòng eo cô, kéo cô đứng dậy cô mới hoàn hồn.

Không cần quay đầu, không cần nhìn kỹ, Thần Tinh cũng biết đó là ai.

Trong buổi chiều muộn tuyệt đẹp, hành động cứu cô thoái khỏi nguy hiểm của anh khiến cô lúng túng không biết phải cư xử thế nào cho phải.

Hoặc có lẽ, điều khiến cô lúng túng hơn chính là lúc này toàn thân ướt sũng.

Dáng vẻ này trông còn thê thảm hơn lúc ở trong máy bay nhiều.

Vào lúc cô cảm thấy xấu hổ tới mức muốn không biết trốn vào đâu, cô đã được anh dẫn lên bờ, khoác một chiếc khăn lông lớn từ đầu xuống.

Vừa hay có thể che đi khuôn mặt đỏ ửng của cô, cũng che đi được bộ dạng thê thảm lúc này.

“Cảm ơn anh.”

Cô ôm chặt chiếc khăn vào người, nhìn anh cầm một chiếc khăn khác lau khô mái tóc cùng nửa thân trên với những bắp thịt cuồn cuộn. Giây phút cô thấy trái tim mình đập rất mạnh.

Những lời tiếp theo của anh khiến tư duy cô có phần trì nộn “Nếu chưa dùng bữa tối thì hãy dùng chung với tôi.”

Cô không hề đáp lại, rất lâu sau mới khe khẽ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, dù cố gắng thế nào cô cũng chẳng hiểu nổi tại sao mình lại gật đầu. Anh dẫn cô tới một quầy hàng của khách sạn, chọn một chiếc váy dài hoa đỏ lá xanh cùng một đôi dép lê, bảo cô thay bộ đồ ướt trên người rồi cùng anh bước ra khỏi khách sạn.

Mọi chuyện diễn ra khiến tư duy không theo kịp hành động, chỉ biết lúc định thần, cô và anh đã tới quán hải sản cách khách sạn không xa.

Lớn thế này rồi, cô gần như không mấy khi ăn hải sản, đặc biệt còn là loại hải sản tươi ngon như vậy.

Lớn thế này rồi, cô chưa bao giờ đi ăn đêm cùng một người đàn ông, hơn nữa lại chỉ riêng rẽ có hai người.

Dưới ánh đèn mờ, nhìn người đàn ông trước mặt, có cảm giác giữa cô và anh chưa từng tồn tại mâu thuẫn, hiểu lầm, mà giống như đôi nam nữ đang yêu say đắm.

Dù tất cả chỉ là ảo tưởng trong khoảnh khắc, nhưng cũng khiến Thần Tinh chẳng muốn quên lãng giây phút này chút nào.

Thức ăn ngon miệng, dù rằng chỉ là cách nấu đơn giản, lại cộng thêm mùi nước dừa thanh ngọt, bữa ăn này thực khiến người ta nhớ mãi không quên.

Thấy cô ăn ít, Lăng Điền quan tâm hỏi: “Ăn không hợp khẩu vị à?”

“Không phải”

“Vậy sao chỉ ăn mỗi cơm?”

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu, Thần Tinh gắp một ít rong biển nói "Cảm ơn bữa tối của Lăng tổng, chỉ là tôi đã ăn tối rồi nên không ăn được nhiều quá!"

Dưới ánh đèn mờ ảo, cô nhẹ mỉm cười, chẳng còn nét ngại ngùng như khi nãy. Nụ cười này khiến Lăng Điền khẽ đưa mắt nhìn đi chỗ khác, rõ ràng không nên tiếp xúc quá nhiều với cô, thế nhưng khi nãy ở bên bờ biển, anh chẳng thể kìm lòng mà đưa ra lời mời.

Thôi bỏ đi, ở trên hải đảo tĩnh lặng này, anh chẳng cần phải lo lắng đến quá nhiều chuyện.

Anh bất giác cong môi nở nụ cười, khi đưa mắt nhìn về phía Thần Tinh mới phát hiện ra cô cũng đang nhìn mình.

Ánh mắt giao hòa, hơi thở hai người bắt đầu loạn nhịp.

"Đây là món hàu." Sau tiếng hô vang, nhân viên phục vụ bê đĩa hàu nướng mỡ hành tới.

Lăng Điền lấy một con hàu đặt lên đĩa của Thần Tinh. Thần Tinh cúi đầu, mùi mỡ hành thơm nức mũi. Học theo cách Lăng Điền ăn con hàu, mùi vị quả nhiên rất ngon.

Một bữa hải sản, hai người ngồi trong hàng quán đông đúc, lặng lẽ ăn.

Lăng Điền trả tiền, đứng dậy bước ra khỏi quán. Đoạn đường về khách sạn không xa, lần này anh đi phía trước, cô theo phía sau. Đi một lúc cô bỗng nhận ra hình như đây không phải đường dẫn về khách sạn, cũng bởi vì không phải con đường khi nãy nên thời gian đi về cũng lâu hơn.

Cô không muốn gọi anh lại. Cứ lặng lẽ đi tiếp thế này, chưa chắc đã không tốt.

https://thuviensach.vn

Mãi cho tới khi rẽ vào một hàng cây cọ, trước mắt hiện ra một góc biển yên tĩnh. Đang định cất tiếng hỏi, thế nào cô lại lựa chọn im lặng, bước theo anh.

Mãi cho tới khi anh dừng lại, khom người xuống, lúc nước rút đi đã nhặt lên một vật gì đó.

“Bây giờ nước rút, có thể nhặt được nhiều vỏ sò hơn khi nãy đấy!” Giọng anh vang lên, dưới ánh trăng, khuôn mặt cùng giọng điệu tĩnh tại, an nhiên.

“Dạ…” Cô nhẹ đáp, mới phát hiện cổ họng khô rát, bật ho một tiếng, để làm dịu không khí lúc này.

Ánh trăng như dải lụa trùm lên bãi biển, chiếu lên cơ thể anh và cô, trông mờ ảo mà mê ly.

Chỉ là cảm giác này nhanh chóng bị cắt ngang bởi tiếng rên đột ngột. Thần Tinh bắt đầu cảm thấy ngứa ngáy, lúc đầu chỉ là một vài nốt nhỏ, sau đó càng lúc càng lan ra.

“Cô làm sao thế?”

“Không sao cả, có lẽ là bị muỗi đốt.”

Cô càng lúc càng ngứa, thậm chí ngay cả vùng mặt cũng bắt đầu ngứa ngáy khó chịu.

Khi Lăng Điền đưa tay về phía mình, theo ý thức cô né tránh, anh gom hết số vỏ sò mà họ vừa nhặt lại, tiếp đó nói “Có lẽ cô đã bị dị ứng với món hải sản nào đó, mau đi theo tôi.”

Dị ứng với hải sản?

https://thuviensach.vn

Hai mươi phút sau, trong phòng y tế của khách sạn, Thần Tinh quả nhiên được chẩn đoán là dị ứng với hải sản. Điều này khiến cô bắt buộc phải ngồi trong phòng y tế truyền nước.

Điều đáng bi ai hơn chính là vì cô xảy ra chuyện nên Lăng Điền cũng phải ở lại cùng cô.

Dù rằng anh không ngồi cạnh cô mà đợi ở ngoài chỗ y tá.

Khi truyền xong một bình nước muối, cô y tá lập tức chạy vào thay thuốc "Tiểu thư, bạn trai cô thật tốt, đến giờ vẫn không chịu quay về, còn nói nhất định phải ở lại đây cùng cô."

"… Thực ra…"

Thần Tinh ấp a ấp úng, những câu nói tiếp theo của y tá càng khiến cô thêm ngần ngại "Ha ha, không phải bạn trai, vậy chắc là ông xã rồi, hai người ân ái quá!"

Đúng lúc này, Lăng Điền lại đưa ánh mắt nhìn về phía cô khiến Thần Tinh chỉ còn cách nuốt những lời định nói vào bụng.

Dù sao ở nơi này cô chẳng cần thiết phải giải thích, nếu không chẳng phải chính bản thân cô đã quá bận tâm?

Lăng Điền nhanh chóng thu ánh mắt lại, cúi đầu, chăm chú làm chuyện gì đó, chắc hẳn là đang trả lời thư điện tử bằng di động.

Cô y tá lại nhanh chóng thay một bình nước muối khác cho cô.

"Truyền xong bình này chắc là được rồi chứ?" Thần Tinh muốn chuyển chủ đề, liền đưa lời hỏi.

https://thuviensach.vn

“Vâng, nếu cô không còn cảm thấy điều gì bất ổn thì sẽ không cần truyền thêm.”

“Cảm ơn.” Cho dù còn thấy bất ổn, cô cũng tuyệt đối không lên tiếng.

Bởi vì cô không thích ứng được việc anh ở cạnh bên cô gần thế này, người ngoài nhìn vào cảm thấy chỉ là chuyện nên làm của một quý ông lịch lãm.

Truyền thêm nửa tiếng, cuối cùng cô y tá cũng mỉm cười bước lại, rút kim truyền ra. Lăng Điền cũng đã đứng dậy, Thần Tinh cúi đầu đi tới trước mặt anh “Cảm ơn anh đã ở lại cùng tôi.”

Nhưng câu nói tiếp theo của Lăng Điền lại suýt khiến cô chết sặc. Nếu không phải cô đã ở cạnh Hoàng Phủ Dịch một khoảng thời gian, e rằng sắc mặt đã tím đen lại “Tôi nghĩ hình như cô không mang theo tiền, cho nên đợi để thanh toán tiền thuốc cho cô thôi.”

“Chuyện này…” Thần Tinh liếc nhìn cô y tá đang dọn chai, dây truyền, gần như không nghe ra được trong lời nói đó có ‘thiện ý’ mà còn cảm thấy lồng ngực tức tức “Thực ra anh cũng không cần phải lãng phí thời gian quý giá của mình để ở bên tôi, anh cứ trực tiếp cho tôi vay tiền là được.”

“Nhưng khi nãy cô không hề hỏi vay tôi.” Lăng Điền bình thản đáp, giống như sai sót này hoàn toàn thuộc về cô.

Vào lúc khuôn mặt Thần Tinh sắp đỏ bừng lên vì giận, lại chuyển sang ửng đỏ vì xấu hổ bởi một hành động tiếp theo của Lăng Điền.

Lăng Điền xòe tay, trên đó có một con thuyền nhỏ được làm bằng vỏ sò rất đẹp. Tuy rằng không tinh xảo cho lắm nhưng con thuyền này chắc chắn là do anh tự tay làm vào lúc cô đang truyền nước.

https://thuviensach.vn

“Cái này tặng cô.”

“Tặng tôi á?” Cô muốn nhận lấy con thuyền nhưng còn vài suy nghĩ khác nên đưa tay ra rồi mà vẫn do dự.

“Cô có thể trả tiền con thuyền cùng với tiền thuốc men lần này cho tôi.”

“Cảm ơn anh.”

Chỉ một câu ngắn gọn, nhưng cô cố gắng nói ra thật bình tĩnh, chỉ là động tác của cô đã để lộ điều gì đó.

Vu Văn Lai rót một ly rượu vang, từ từ thưởng thức. Đây là căn hộ chung cư Vu Văn Lai mua, vị trí khá hẻo lánh. Nhướn cao đôi mày, cô ra hiệu cho Vũ Văn Phi ngồi xuống.

Vũ Văn Phi im lặng ngồi xuống, cầm lấy chai rượu, tu một ngụm lớn.

“Ha ha, uống rượu thì có tác dụng gì, có thể uống mà dẹp tan mọi chuyện, cậu có uống chết tôi cũng chẳng cản.” Vu Văn Lai nhẹ nhàng đưa lời nhắc nhở.

“Mau nói đi, chị có cách gì?” Vũ Văn Phi nuốt ngụm rượu vang đắng chát, bực bội lên tiếng.

“Vũ Văn Phi, trước khi thấy cậu khá thông minh, thế nhưng cứ gặp phải vấn đề quan trọng, cậu không chỉ thiếu thông minh, ngược lại còn để người khác nắm được điểm yếu. Ví dụ như vụ hợp tác giữa cậu và Vân Ni thực là một thất bại não nề. Nhưng chỉ cần lần này cậu toàn tâm toàn ý hợp tác cùng tôi, tôi đảm bảo cậu có thể chuyển bại thành thắng.”

https://thuviensach.vn

“Chị nói nhiều lời dư thừa vậy làm gì, chị có chủ ý thế nào?”

“Chủ ý thì đương nhiên là có rồi…”

“Chờ đã, tiền đề để tôi hợp tác với chị chính là chị không được phép gây phiền phức cho cô ấy nữa.” Vũ Văn Phi nhấn mạnh.

Vu Văn Lai đương nhiên biết ‘cô ấy’ mà Vũ Văn Phi nhắc tới là ai, cô mỉm cười càng quyến rũ hơn “Yên tâm, chúng ta cùng ngồi trên một con thuyền, tôi làm sao lại có thể đi gây phiền phức cho bạn của cậu chứ…”

Quay về biệt thự, bữa tiệc chào mừng hình như vẫn chưa kết thúc, xa vậy mà vẫn còn nghe thấy tiếng nhạc. Sau khi đưa Thần Tinh về đến khu biệt thự, Lăng Điền liền hào sảng nói lời tạm biệt.

Cô không biết căn biệt thự của anh nằm ở đâu, có lẽ cách nơi cô ở rất gần, hoặc có thể không.

Cũng giống như khoảng cách giữa cô và anh lúc này, là xa hay gần, chẳng thể nói rõ ra được.

Thần Tinh ngồi xuống chiếc giường mây, nhìn ánh trăng sáng bên ngoài cửa sổ, trong mơ màng, dường như nhìn thấy nụ cười tươi tắn của mẹ.

“Mẹ ơi…”

Cô khẽ thốt lời, bất giác đưa mắt nhìn về phía con thuyền nhỏ được làm từ những vỏ sò, nhìn lâu lại cảm thấy có chút mơ màng.

Cô khẽ cong miệng mỉm cười, cứ nằm trên chiếc giường một lúc lâu rồi co người lại, ngủ thiếp đi lúc nào chẳng hay.

https://thuviensach.vn

Đang ngủ ngon, tiếng chuông cửa đột ngột vang lên, không to lắm nhưng đủ để khiến cô tỉnh giấc. Thần Tinh xoa đầu, đi tới bên cửa mở ra, người đứng bên ngoài chính là Hoàng Phủ Dịch.

“Cô đã ngủ rồi?” Hoàng Phủ Dịch nhìn khuôn mặt của cô, đưa lời hỏi.

Còn chưa tới mười rưỡi tối, cô ngủ sớm như vậy, thực khiến anh có chút bất ngờ.

“Ừm, tôi cảm thấy hơi buồn ngủ.”

“Cô bị dị ứng?” Dưới ánh đèn hành lang, Hoàng Phủ Dịch nhìn thấy những đốm đỏ lấm tấm hiện lên trên làn da trắng sáng của cô.

Tuy những nốt đỏ dị ứng chưa lặn hết, thế nhưng cô đã không còn thấy ngứa ngáy như vừa rồi. Chỉ là cô không muốn nhắc tới chuyện vừa xảy ra khi nãy cho Hoàng Phủ Dịch nghe.

“Có đôi chút, tôi vừa ra ngoài ăn một ít hải sản, đáng tiếc là không có phúc hưởng thụ. May mà không sao, tôi đi khám bác sỹ rồi.” Thần Tinh nhoẻn miệng cười, chuyển sang chủ đề khác “Đây là cái gì?”

Thấy Hoàng Phủ Dịch cầm một chiếc hộp trên tay, trông như là mang một ít đồ ăn khuya cho cô.

“Là cơm dừa, tôi cảm thấy khá ngon nên mang về cho cô một ít.”

Tuy Thần Tinh đã ăn hai bữa, nhưng cũng không từ chối ý tốt này của Hoàng Phủ Dịch.

“Cảm ơn nhiều.” Cô nhận lấy, lại nói “Anh có vào trong uống ly trà không?”

https://thuviensach.vn

“Thôi, cô nghỉ sớm đi, cuộc hội thảo ngày mai cô tham gia thay tôi, tôi có chút việc.”

“Vô công bất hưởng lộc, nếu đã nhận hộp com dừa này từ anh, tổng giám đốc yên tâm làm việc của mình. Hội thảo ngày mai có tôi đảm nhận.” Thần Tinh hào sảng đáp, không hề nhận ra nét lạc lõng ẩn trong đáy mắt Hoàng Phủ Dịch.

Lại là đảo, anh vốn tưởng rằng cả cuộc đời này anh sẽ không bao giờ bước chân lên một hòn đảo như vậy nữa, thế nhưng, đến sau cùng…

Lúc Thần Tinh đóng cửa phòng lại, nhìn phần cơm dừa trong tay lòng thầm nghĩ, muộn thế này rồi, người đó liệu có đói không? Suy nghĩ đó mới nhen nhóm khiến hai tay cô run rẩy, suýt chút nữa làm rơi cả hộp cơm.

Gió đêm trên đảo thổi rèm cửa tung bay, mọi thứ đều quá đỗi tươi đẹp, cô hít một hơi thật sâu, an nhiên bước tới bên giường, vùi mình trong đống chăn nệm mềm mại, giống như cái ôm của một ai đó, dù cho nguy hiểm thế nào, cũng khiến tâm trạng của cô bình ổn trở lại.

Tại tập đoàn Thái Hưng.

Vũ Văn Linh vì cuộc họp giữa năm của tập đoàn mà không tham dự được cuộc hội thảo lớn, hơn nữa lại chẳng ngờ Vũ Văn Phi lại chủ động tới gặp.

Ngồi trên chiếc ghế giám đốc nhìn Vũ Văn Phi bước vào phòng làm việc, ánh nắng buổi chiều xuyên qua kẽ lá lọt vào càng hiện rõ vẻ mặt sầm sì của Vũ Văn Linh.

Vũ Văn Phi chẳng còn vẻ thiếu kính trọng như trước kia, tuy cũng chẳng mấy lễ độ nhưng xem ra đã hòa nhã hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

“Ngồi xuống đi.” Vũ Văn Linh khẽ nói.

Vũ Văn Phi từ tốn ngồi xuống, kể từ khi gia nhập tập đoàn Thái Hưng, mối quan hệ giữa anh và Vũ Văn Linh lại càng thêm căng thẳng, gần như chẳng thể ngồi xuống nói chuyện bình tĩnh với nhau.

Hôm nay là một ngoại lệ.

“Tôi tới là muốn nói với anh, tôi không muốn sang châu Âu, tôi muốn ở lại thành phố H.” Vũ Văn Phi đi thẳng vào vấn đề “Tôi biết anh lo lắng tôi tiếp tục ở lại Thái Hưng sẽ khiến anh chẳng thể nào kiểm soát được, thậm chí tôi còn giúp đỡ cho người ngoài. Tuy nhiên lần này, chỉ cần anh cho tôi ở lại, tôi đảm bảo sẽ không khiến anh phải thất vọng.”

Vũ Văn Linh hiển nhiên có chút bất ngờ trước những lời này của Vũ Văn Phi.

Nói cho cùng, với những gì đã xảy ra giữa anh và Vũ Văn Phi trong quá khứ, anh đã chẳng mong Vũ Văn Phi sẽ hạ giọng cúi đầu trước mình.

Nhưng hôm nay, tại sao Vũ Văn Phi xuất hiện trước mặt anh với thái độ này?

Còn chưa kịp lên tiếng, Vũ Văn Phi dường như đọc trước được suy nghĩ của anh, liền cướp lời nói trước “Có một câu mà anh nói rất đúng, một người đàn ông phải có tiền, có quyền thì mới khiến cho phụ nữ cam tâm tình nguyện ở bên. Ban đầu, tôi thiếu mất điểm này cho nên khiến người phụ nữ đó phớt lờ tôi, móc ngoặc với Hoàng Phủ Dịch. Cho dù tôi đã bán đứng tập đoàn Thái Hưng, vẫn chẳng đổi lại được một câu hỏi thăm của cô ta, trong khi hơn một năm ở tại Thái Hưng, tôi luôn nghĩ phải làm thế nào để giúp đỡ cô ta, hoàn toàn không mưu lợi gì cho bản thân. Đến nước này thì coi như tôi đã nhìn thấy rồi! Cho nên, Vũ Văn Linh, hôm nay tôi cầu xin

https://thuviensach.vn

anh, hãy để tôi ở lại thành phố H, tôi phải để cho cô ta biết rằng, trên thế gian này không chỉ có loại đàn ông như Hoàng Phủ Dịch mới xứng để cô ta dựa dẫm, tôi còn lợi hại hơn Hoàng Phủ Dịch gấp nhiều lần. Tập đoàn Niệm Vũ sớm muộn gì cũng bị Thái Hưng nuốt trôi, đến lúc đó, tôi muốn cô ta phải hối hận, cầu xin tôi trở thành chỗ dựa của cô ta."

Nhưng Vũ Văn Linh vẫn im lặng không đáp, chỉ lặng lẽ nhìn Vũ Văn Phi, ánh mắt bình thản tuy không khiến người đối diện cảm thấy khó chịu nhưng cũng đủ khiến người có dụng tâm chột dạ né tránh.

Nhưng Vũ Văn Phi không hề, anh thậm chí còn bắt đầu ngước mắt lên, nhìn thẳng vào mắt Vũ Văn Linh.

Vũ Văn Linh mỉm cười nói "Anh có thể cho em ở lại, thế nhưng em cần một cơ hội chứng minh bản thân, để các cổ đông cùng nhìn thấy được giá trị khi em tiếp tục ở lại tập đoàn Thái Hưng này."

"Anh nói xem, tôi phải chứng minh thế nào?"

"Ví dụ như bất luận dùng cách gì, hãy kéo gói thầu công trình giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ về cho Thái Hưng, như vậy các cổ đông mới tin rằng, mọi chuyện xảy ra trước đó đều không liên quan tới em."

"Được, nhất ngôn cửu đỉnh." Vũ Văn Phi đứng dậy dứt khoát "Tôi sẽ nhanh chóng đem về tin tốt lành cho anh."

Vũ Văn Linh nhìn theo Vũ Văn Phi, cho đến khi anh biến mất khỏi tầm mắt của mình mới gọi điện thoại cho Thang Mễ.

"Tổng giám đốc, Vu tiểu thư hôm nay vẫn chưa hề phát biểu bất cứ điều gì trước truyền thông, trong khi Hoàng Phủ Dịch lại tới hải đảo, anh xem có cần thiết phải gọi điện thoại cho Vu tiểu thư không?"

https://thuviensach.vn

“Không cần đâu.” Vũ Văn Linh đáp.

Xem ra lần này Vu Vãn Lai quyết tâm giao chiến tới cùng.

Nghĩ vậy Vũ Văn Linh nhếch mép cười nhạt, lúc này, màn hình di động của anh bỗng nhiên lóe sáng, là Vu Vãn Lai gọi tới.

“Wilson, em vốn định tới tập đoàn Niệm Vũ nói rõ ràng chuyện này với tổng giám đốc Hoàng Phủ, sau đó mới tổ chức cuộc họp báo tuyên bố trước giới truyền thông, nhưng thật sự xin lỗi nhé. Tối hôm qua em mới biết tổng giám đốc Hoàng Phủ đi dự hội thảo. Bây giờ em đã tới hải đảo rồi, anh yên tâm, chuyện này em sẽ xử lý tốt.”

Vu Vãn Lai tỏ vẻ áy náy, những lời này thực sự khiến người nghe cảm thấy hài lòng.

“Vãn Lai, xưa nay em làm việc gì anh cũng yên tâm, đợi em quay về từ hải đảo, anh cũng sẽ thực hiện một phần lời hứa của mình.”

“Cảm ơn anh, em chỉ hy vọng chúng ta chia tay trong hòa bình, cũng hy vọng sau này anh có thể cất nhắc, giúp đỡ em trên thương trường, cho dù em không ở Thái Hưng nữa.” Vu Vãn Lai dịu dàng nói, sau khi nghe Vũ Văn Linh đồng ý liền dập máy. Ánh mắt cô dần chuyển sang băng giá, khác hẳn với không khí ấm áp tại hải đảo lúc này.

Vũ Văn Linh, anh sớm muộn gì cũng sẽ phải trả giá vì đã bạc bẽo, ác độc với cô.

Có điều, trước đó, cô cũng phải dành lại cho bản thân chút ít, suy cho cùng, bởi vì cô không muốn quay trở lại những ngày tháng khốn khó, nghèo khổ trước kia.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, Thần Tinh đã tới phòng hội nghị, hội thảo lần này mỗi người đều có vị trí riêng, cô đến sớm, đi thẳng tới vị trí có đặt tấm thiệp ghi tên 'Lăng Điền', đặt một phong bì của khách sạn xuống đó.

Bên trong là tiền thuốc cùng với tiền mua váy, đương nhiên cũng bao gồm cả tiền con thuyền mang tính tượng trưng.

Cô không phải là người thích phân rạch rõ ràng, thế nhưng hôm nay vẫn muốn trả lại anh món tiền đó, có lẽ, không phải chỉ đơn thuần như vậy mà còn mang thêm một ý nghĩa khác nữa.

Lúc suy nghĩ này thoáng hiện trong đầu, cô liền quay người trở về vị trí của mình.

Mở laptop ra, cô chán nản lướt web, mắt vẫn không ngừng để ý về phía cửa vào.

Đến gần chín giờ, quan khách tham dự hội thảo lần lượt tiến vào phòng hội nghị, nhưng lại chẳng thấy bóng dáng Lăng Điền đâu.

Lẽ nào anh cũng có việc riêng phải làm giống như Hoàng Phủ Dịch?

Tư duy hỗn loạn, đến lúc người chủ trì buổi họp đi vào, Lăng Điền mặc bộ y phục màu đen mới xuất hiện ngoài cửa, tiếp đó, từ từ tiến về vị trí của mình.

Đôi vai anh rộng, vị trí của Thần Tinh lại ở đằng sau, ngồi vậy, cô hoàn toàn không nhìn thấy anh đang làm gì, đương nhiên cũng chẳng biết liệu anh đã nhận phong bì trên bàn hay chưa?

Người chủ trì bắt đầu diễn thuyết… liên quan tới ứng dụng của những tòa kiến trúc xanh mang tính bảo vệ môi trường.

https://thuviensach.vn

Hội thảo này hàng năm đều rất quan trọng với giới xây dựng kiến trúc, sở dĩ thu hút nhiều tổng giám đốc của các tập đoàn nổi tiếng tới tham dự là bởi qua đó họ có thể tìm kiếm thêm nhiều cơ hội hợp tác. Thế nên chẳng mấy ai bỏ lỡ thời cơ này.

Lúc Lăng Điền khẽ nghiêng người, Thần Tinh mới nhìn thấy trên bàn đã không còn bức thư nữa, lúc này cô mới an tâm thu ánh mắt lại, vực dậy tinh thần, lắng nghe nội dung cuộc hội thảo. Chính vào lúc đang nhập thần nhất, Lăng Điền lại đứng lên đi ra ngoài qua cánh cửa phía sau.

Mãi cho tới lúc nghỉ giữa buổi hội thảo, cô vẫn chưa thấy anh quay lại.

Lăng Điền quả nhiên không hề hứng thú với những buổi họp thế này, cho dù có nhiều cơ hội hợp tác, thế nhưng đối với anh mà nói, chẳng có gì to tát.

Vậy, tại sao anh lại xuất hiện tại cuộc hội thảo này chứ?

Cô nhận ra bản thân lại bắt đầu suy nghĩ lung tung, hai tay run run, bất cẩn xóa đi những ghi chép trước đó. Lỗi lầm ngớ ngẩn này khiến cô vô cùng áy náy, đây chính là nội dung chủ yếu của buổi họp mà cô đang chuẩn bị gửi cho Hoàng Phủ Dịch.

Cúi đầu đầy ảo não, Thần Tinh thầm nghĩ liệu có nên xin người chủ trì cuộc hội thảo nội dung sơ lược của bài diễn thuyết không. Trong lúc nghĩ vậy, cô bất giác chu miệng, thở hắt ra, tiếp tục mở một file khác, chuẩn bị ghi chép nội dung nửa sau cuộc hội thảo.

Cuộc hội thảo buổi sáng tới mười một giờ mới kết thúc, lúc tới phòng ăn trưa, có một nhân viên bước lại gần cô hỏi "Cô là Thần tiểu thư đúng không?"

"Là tôi."

https://thuviensach.vn

“Xin mời cô đi theo tôi.”

“Có chuyện gì thế?”

“Thần tiểu thư, chúng tôi làm theo yêu cầu của một vị tiên sinh, ngài ấy muốn chuẩn bị bữa trưa đặc biệt cho cô.”

Một vị tiên sinh? Vậy chắc là Hoàng Phủ Dịch rồi.

“Được, vậy anh chờ một lát, tôi cất đồ đã.” Thần Tinh vui vẻ đồng ý.

Phòng hội nghị cách khu biệt thự không xa lắm, cả đi cả về mất chừng mười phút. Nhân viên phục vụ cũng đi theo cô về căn biệt thự, lúc mở cửa, cô cảm nhận hình như có ánh mắt đang dõi theo mình. Lúc Thần Tinh quay đầu nhìn lại, chẳng thấy bất cứ ai, tự nghĩ có lẽ là do bản thân từ sáng đã quá đỗi căng thẳng.

Cất đồ xong, Thần Tinh nhanh chóng theo nhân viên phục vụ quay lại phòng ăn. Phòng ăn theo kiểu Thái đặt ở trung tâm hồ, tuy cảnh hồ không đẹp bằng cảnh biển nhưng cũng mang nét thi ý khác.

Thần Tinh theo nhân viên phục vụ đến một vị trí sát cửa sổ nhà hàng. Nơi đã có một người ngồi từ trước, chỉ nhìn bóng dáng, cô biết đó không phải Hoàng Phủ Dịch mà là Lăng Điền.

Không ngờ anh lại mời cô cùng dùng bữa trưa?

Không biết là vì nguyên do gì, khoảnh khắc này, cô chỉ cảm thấy có phần choáng váng, nhịp tim cũng theo đó mà tăng lên.

Lúc này cô có thể nghĩ ra một vạn lý do để không bước tiếp, thế nhưng chân cô đã tiến lại trước khi những lý do kia kịp thuyết phục cô.

https://thuviensach.vn

“Thần tiểu thư, xin mời.”

Nhân viên phục vụ ân cần kéo ghế mời cô ngồi xuống. Thần Tinh không vội ngồi ngay, nhìn Lăng Điền ngồi trước mặt vẻ bình thản như không, hít một hơi thật sâu, vừa định nói gì, giọng Lăng Điền đã vang tới “Tôi không nói phải trả lại những khoản kia bằng tiền mặt.”

“Vậy anh muốn thế nào?”

Hỏi xong Thần Tinh mới phát hiện, mình thực sự quá ngốc.

Lăng Điền cong miệng cười đáp “Trừ dần vào tiền ăn là được.”

“Được thôi, dù gì tiền cũng ở chỗ anh, anh chủ động quyết định đi.” Thần Tinh vẫn không định ngồi xuống.

“Mau ngồi xuống đi, ngoài nhà hàng này ra, khắp nơi toàn là những kẻ chán ngắt, cô muốn cùng dùng bữa với bọn họ sao?”

Người đàn ông trước mặt không giống trong kí ức của cô. Hoặc giả, Lăng Điền đang thể hiện một khía cạnh khác của mình, chỉ là cô thực sự không thể nhìn rõ đằng sau khía cạnh này có ẩn chưa điều gì. Cô càng sợ, khi biết những điều bí ẩn đó, không biết cô sẽ phải trả một cái giá đắt thế nào.

Nhưng cô đã ngồi xuống. Nhân viên phục vụ nhanh chóng dọn đồ ăn lên.

Không giống như bữa hải sản tối qua, thức ăn trưa nay mang một phong cách khác.

Thần Tinh lặng lẽ dùng bữa, thậm chí cũng chẳng ngẩng đầu lên nhìn Lăng Điền lấy một lần. Mãi cho tới khi điện thoại cô vang lên, nhìn qua

https://thuviensach.vn

điện thoại, lại nhìn về phía anh, sắc mặt cô có phần phức tạp "Tôi ăn xong rồi, còn có chút việc, tôi xin phép."

Chính lúc này, bàn tay anh nắm chặt lấy tay cô. Thần Tinh định rút lại, nhưng chẳng thể rút ra ngay được. Chỉ là, đến giờ, cô thực sự không muốn dây dưa với anh thêm nữa.

Bàn tay bị đẩy ra, lạnh như băng, cũng giống như một góc trái tim cô đang dần trở nên lạnh lẽo.

Thần Tinh đã kịp nở nụ cười quyến rũ trước khi sự lạnh lẽo đó lan tỏa toàn thân, cô khẽ cúi người, đưa lời cáo từ. Rồi quay người, rời đi rất dứt khoát.

Ngoài cửa sổ, một đôi mắt vẫn luôn chú ý tới tất cả, chủ nhân của đôi mắt đó nhanh chóng bước vào nhà hàng, tư thế nhã nhặn.

Nhân viên nhà hàng lập tức ngăn cô lại "Xin lỗi, hôm nay đã có vị khách bao trọn nhà hàng, chúng tôi không tiếp khách khác."

Mỉm cười quyến rũ, cô ta dịu dàng lên tiếng "Tôi là bạn của Lăng tổng, phiền anh thông báo với Lăng tổng một tiếng."

Nhân viên phục vụ đồng ý, quả nhiên chẳng bao lâu sau, anh ta quay lại, cung kính nói "Tiểu thư, mời vào."

"Steven, chúng ta lại gặp mặt rồi!"

"Vãn Lai, sao em lại tới đây?" Vẻ mặt Lăng Điền đã trở lại lạnh lùng như mọi khi.

Vu Vãn Lai ngồi xuống, nhìn những món ăn ngon lành trên bàn, cười đáp "Vì mưu sinh, em đành phải tới đây."

https://thuviensach.vn

Lăng Điền nhướng cao mày, nhưng không hỏi cô nguyên nhân, chỉ bê ly trà lên, từ tốn uống một ngụm.

“Em thật không ngờ anh ta lại tuyệt tình như vậy. Em lúc này gần như mất trắng, còn phải tới nơi này gánh chịu trách nhiệm làm mất gói thầu công trình giai đoạn ba của Thái Hưng nữa.”

Lăng Điền vẫn giữ im lặng, điều này khiến Vu Văn Lai có chút ngạc nhiên, cô đã nhắc tới việc Vũ Văn Linh tuyệt tình thế nào, theo lý mà nói, Lăng Điền đáng ra sẽ không lãnh đạm như vậy nữa chứ. Lẽ nào anh vẫn đang đắm chìm trong cảm giác lạc lõng khi Thần Tinh đột ngột bỏ đi?

Đúng thế, khi nãy, cô đã thấy Lăng Điền chìm sâu trong lạc lõng, thật không ngờ, chỉ một Thần Tinh không mấy nổi bật lại có thể khiến Lăng Điền rơi vào cảm giác đó. Điều này khiến cô cảm thấy không dễ chịu chút nào.

Cho dù Lăng Điền không nói, thế nhưng cô vẫn phải tiếp tục vai diễn bi ai “Thật không ngờ anh cũng ở đây. Vì gói thầu giai đoạn ba, anh nhất định rất coi thường em đúng không?”

“Trên thương trường, chẳng có ai coi thường ai cả, tất cả đều vì sự nghiệp mà thôi.” Lăng Điền cuối cùng cũng lên tiếng, chỉ là ngữ khí vẫn lạnh lùng.

Vu Văn Lai tháo mắt kính xuống, lúc này, che giấu chi bằng để lộ khuôn mặt này ra, có lẽ hiệu quả sẽ càng tốt hơn.

“Đúng thế, tất cả đều vì sự nghiệp, sự nghiệp của em chẳng đáng nhắc đến, sau cùng còn chẳng giữ nổi cuộc hôn nhân của mình. Em nên sớm nhìn ra anh ta lấy em không hề xuất phát từ tình cảm thực sự. Steven, nói về tình

https://thuviensach.vn

cảm, anh vẫn sâu sắc hơn, sâu sắc đến độ, ban đầu em xuất hiện trước mặt anh, anh vẫn chẳng hề động lòng. Thực ra lúc ấy, em với anh…”

“Văn Lai, nếu cần giúp đỡ chuyện gì, em có thể tìm Nghiêm Khả bất cứ lúc nào, cô ấy sẽ giúp em.” Lăng Điền cắt ngang lời Vu Văn Lai.

“Steven…” Vu Văn Lai cất tiếng gọi, tiếp sau đó, hai mắt đã long lanh “Em hiện nay thực sự cần giúp đỡ, anh có thể giúp em không?”

Dáng vẻ đáng thương cộng thêm giọng nói bi ai khiến Lăng Điền vốn dĩ định đứng dậy khựng lại đôi lát.

Dung nhan trước mặt thường khiến anh nảy sinh ảo giác về cả thời gian và không gian…

Bữa trưa đến sau cùng mất hết hương vị, may mà có cuộc điện thoại gọi tới, cuộc hội thảo tiếp tục diễn ra, khiến Thần Tinh thoát khỏi tâm trạng chán chường.

Đương nhiên, Lăng Điền không hề xuất hiện trong buổi họp chiều.

Sau khi buổi họp kết thúc, Thần Tinh quyết định hỏi ban tổ chức về bản đại cương nội dung, rồi quay về biệt thự sớm, đóng cửa, chỉnh lý lại toàn bộ ghi chép của cả ngày nay.

Lúc chín giờ tối, sau khi chỉnh lý nội dung, cô liền gọi điện thoại cho Hoàng Phủ Dịch, giọng anh có phần trầm lắng, lúc này đã quay về biệt thự của mình.

Biệt thự Hoàng Phủ Dịch ở không xa chỗ cô, thậm chí có thể nói là hai gian sát vách. Thần Tinh quyết định đi bộ sang, cửa phòng không đóng, cô

https://thuviensach.vn

gõ cửa, chỉ thấy anh đang ngồi trên ghế, hai mắt chăm chí nhìn màn hình laptop.

Nghe tiếng gõ cửa, anh nhìn về phía cô, gật đầu ra hiệu để cô bước vào.

Thần Tinh bước tới bên cạnh anh, vừa hay thấy hình ảnh hai em bé xinh xắn đáng yêu hiện lên trên màn hình.

Hoàng Phủ Dịch mỉm cười hòa nhã "Được rồi, bố biết rồi, hai đứa đi nghỉ sớm đi, đợi tới kì nghỉ bố sẽ đến thăm các con."

Hai em bé chúc Hoàng Phủ Dịch ngủ ngon, sau cửa sổ còn thấy ánh nắng, xem ra là vì chênh lệch múi giờ.

Làm tại tập đoàn Niệm Vũ bao lâu nay, cô không hề biết rằng anh đã có con.

"Thực là đáng yêu. Không ngờ anh đã là bố của hai đứa nhỏ rồi."

"Sao thế? Nhìn tôi không giống sao?" Hoàng Phủ Dịch mỉm cười dịu dàng, tiện thể đóng màn hình lại "Mỗi người đàn ông chỉ cần làm bố rồi, trong lòng thế nào cũng có một góc rất dịu dàng mềm mại để dành riêng cho đứa trẻ. Cho dù bề ngoài người đó có lạnh lùng tới đâu, lẽ nào cô không hề nhìn thấy điều đó ở tôi? Hay là cô không giỏi nhìn người cho lắm?"

Thần Tinh nghe hiểu ẩn ý trong lời nói của Hoàng Phủ Dịch, thế nhưng lúc này cô không muốn bàn luận thêm gì về điều này nữa, đặt chiếc USB có chứa nội dung cuộc hội thảo cả ngày nay xuống bàn, nói "Anh biết anh ấy sẽ tham dự cuộc hội thảo lần này nên mới cố ý dẫn tôi theo đúng không?"

Hoàng Phủ Dịch đáp lại bằng một nụ cười.

https://thuviensach.vn

“Cuộc giám định AND một năm trước thực ra có quá nhiều điểm sơ hở, không phải sao?”

“Ừm.” Chuyện này trước sau vẫn là nỗi đau trong tim cô, giờ nhắc lại, trái tim vẫn còn run rẩy.

“Anh ta không hề nghi ngờ chút nào mà lập tức phủ nhận.”

Thần Tinh không ngốc nghếch, qua lời Hoàng Phủ Dịch, cô có thể cảm nhận ra ẩn ý khác, lập tức liên tưởng tới tình cảnh hôm đó, dường như không phù hợp với tác phong thường ngày của Lăng Điền.

“Ý của anh là…”

Hoàng Phủ Dịch gật đầu, đưa lời hỏi như vẻ vô tâm “Có nhiều lúc vì giữ an toàn tính mạng cho đứa trẻ, bố mẹ thường sẽ chọn lựa cách thức khác nhau để thể hiện tình yêu của mình. Ví như tôi, tôi không hề để hai đứa nhỏ ở cạnh bên mình, bởi vì cách đây không lâu, xung quanh tôi trùng trùng nguy hiểm.”

Hoàng Phủ Dịch từ từ lên tiếng. Thần Tinh cau chặt đôi mày, Hoàng Phủ Dịch lại nói “Bởi vì tôi phải cắt đứt một khoảng quá khứ, cũng hy vọng có thể giảm mối nguy hại với người bên cạnh mình tới mức thấp nhất, cho nên, cách xa nhau chính là lựa chọn duy nhất.”

Cùng một lý do, còn với Lăng Điền thì sao? Thần Tinh càng lúc càng nhíu chặt đôi mày hơn.

“Star, cứ tiếp tục dai dẳng thế này, chi bằng tự mình đi chứng thực mọi chuyện.”

Tìm hiểu là một cách không tệ, nhưng giả như kết quả của chuyện này lại càng khiến người ta thêm thất vọng, vậy thì cứ tiếp tục mơ màng, chẳng

https://thuviensach.vn

phải sẽ tốt hơn sao?

Huống hồ, hiện nay chưa đến lúc có thể chu toàn mọi chuyện.

“Tôi tin tình yêu của người bố lớn hơn tất cả, đồng thời, xa cách nhiều lúc chưa chắc đã là một cách làm thỏa đáng, chi bằng thử tìm kiếm đáp án mà mình mong muốn lại hay.”

“Ừm.”

“Cô hãy xem qua cái này một chút.” Hoàng Phủ Dịch đưa một tập tài liệu cho Thần Tinh.

Lúc Thần Tinh đưa tay nhận lấy, di động của Hoàng Phủ Dịch đột nhiên reo lên.

Hoàng Phủ Dịch nhìn vào màn hình, không vội bắt máy, cứ để di động reo mãi không thôi, đến khi nó mãi không ngừng anh mới nhấc máy.

“A lô.”

“Tổng giám đốc Hoàng Phủ, tôi là Vu Văn Lai.”

Hoàng Phủ Dịch ấn nút loa ngoài, giọng của người gọi vang rõ bên tai Thần Tinh.

“Tổng giám đốc Hoàng Phủ, thật mạo muội khi muộn thế này còn làm phiền anh. Chỉ là, ban ngày tôi chẳng thể nào liên hệ với anh được, không biết bây giờ anh có thời gian gặp tôi một lúc được không?”

“Có chuyện gì cô có thể nói chuyện với trợ lý của tôi.”

“Chuyện này tôi muốn đích thân giải thích cùng anh, xin anh đấy.”

https://thuviensach.vn

Dù rằng Hoàng Phủ Dịch đã ra sức từ chối, Vu Văn Lai vẫn không bỏ cuộc, một mực đòi gặp mặt nói chuyện.

Hoàng Phủ Dịch liếc nhìn Thần Tinh, cô mỉm cười rạng rỡ, đây không phải lần đầu cô tiếp xúc với Vu Văn Lai, lần này lại lĩnh giáo thêm một bản lĩnh nữa của Vu Văn Lai.

“Được rồi.”

“Tổng giám đốc Hoàng Phủ, bây giờ tôi đang ở ngay ngoài cửa phòng anh, nói xong tôi sẽ đi ngay.”

Hoàng Phủ Dịch khẽ nhíu mày, đáp một tiếng rồi dập điện thoại.

“Vậy tôi xin cáo từ trước.” Thần Tinh đứng dậy định ra về.

“Không cần, cô sang bên kia đợi tôi một lúc.” Hoàng Phủ Dịch chỉ vào bức bình phong cổ điển gần đó, hất cằm ra hiệu.

“Nghe trộm?” Thần Tinh mỉm cười.

“Nghe thì cũng có sao, ngộ nhỡ có chuyện gì cô còn có thể chặn lại giúp tôi được.”

“À, tôi biết rồi, anh sợ…” Thần Tinh nuốt những lời định nói vào bụng, trước mặt Hoàng Phủ Dịch, cô vẫn không quen nói đùa tùy tiện.

Hoàng Phủ Dịch mỉm cười ôn hòa rồi gật đầu, sau khi Thần Tinh ra sau bức bình phong anh mới ra ngoài mở cửa.

“Vu tiểu thư, muộn vậy rồi, có chuyện gì không?”

https://thuviensach.vn

Hoàng Phủ Dịch cứ đứng ngay ngoài cửa hỏi, hiển nhiên không định mời Vu Văn Lai vào trong căn biệt thự của mình. Vu Văn Lai nhìn Hoàng Phủ Dịch hít một hơi thật sâu, giọng nói tuy nhẹ nhàng nhưng rất rõ ràng "Tổng giám đốc Hoàng Phủ, nếu không phải việc khó khăn, tôi cũng sẽ không tới cầu xin anh. Ngoài này nói chuyện không tiện, có thể vào trong được không?"

Hoàng Phủ Dịch lúc này mới quay người bước vào bên trong nhưng không vào phòng khách mà chỉ ra hiệu cho Vu Văn Lai ngồi xuống chiếc ghế băng ngoài hành lang.

"Cô mau nói đi!"

"Tổng giám đốc Hoàng Phủ, hy vọng anh có thể bỏ qua thành kiến với tập đoàn Thái Hưng. Đây chính là việc mà tôi muốn nhờ anh hôm nay."

Vu Văn Lai ngồi xuống, bàn tay nghí ngoáy chiếc dây đeo túi giống như đang rất căng thẳng "Tôi biết rằng, tôi nhỏ bé, lời nói cũng chẳng có trọng lượng, thế nhưng ngoài cầu cạnh anh ra, tôi không biết phải tìm ai khác. Chuyện liên quan tới dự án giai đoạn ba, tôi có thể chịu trách nhiệm hoàn toàn, chỉ mong anh có thể cho Thái Hưng một cơ hội, để công ty có thể tham gia cạnh tranh đấu thầu."

"Công trình giai đoạn ba đã có tập đoàn trúng thầu rồi, bây giờ cô đến cầu xin tôi cũng chẳng có tác dụng gì." Hoàng Phủ Dịch vẫn nói chuyện dịu dàng, thế nhưng rõ ràng là muốn từ chối.

"Đã có tập đoàn khác trúng thầu rồi?" Vu Văn Lai không ngờ Hoàng Phủ Dịch lại nói vậy, hơn nữa tập đoàn Niệm Vũ cũng chưa tuyên bố chính thức nhà thầu công trình giai đoạn ba với giới truyền thông.

"Đúng vậy." Hoàng Phủ Dịch gật đầu nói tiếp "Cho nên, dù cô không ngại xa xôi tới hải đảo này tìm tôi, thì cũng là vô ích."

https://thuviensach.vn

Đôi môi Vu Vãn Lai khẽ run, ấn mạnh ngón tay xuống đầu gối, có thể thấy được ngón tay cô đang trắng nhợt ra, sau đó cô lại hít hơi thật sâu, nói tiếp "Tổng giám đốc Hoàng Phủ, thật xin lỗi, trước khi tới đây tôi không hề biết rằng đã có tập đoàn khác trúng thầu dự án. Tôi hiểu rằng dù có nói thế nào cũng vô ích, nhưng nếu lần này tôi quay về thế này, e rằng tôi chẳng còn chỗ đứng trong tập đoàn Thái Hưng…"

Nói tới đây, hai mắt của Vu Vãn Lai đã long lanh lệ nhòa.

Nước mắt của phụ nữ nhiều lúc tạo ra lợi thế cho chủ nhân trước mặt người khác, Vu Vãn Lai hiểu được đạo lý này nên vận dụng rất thuần thục, hợp tình hợp lý.

Vậy nhưng, những giọt nước mắt như vậy trong mắt của người đàn ông tưởng chừng vô cùng dịu dàng này lại chẳng có chút tác dụng.

"Vu tiểu thư, thật tiếc là không thể giúp được cô."

"Vậy, tổng giám đốc Hoàng Phủ có thể làm chứng cho tôi được không?"

Hoàng Phủ Dịch nghe vậy khẽ nhíu đôi mày.

"Hôm nay tôi đã tới hải đảo này, cầu xin anh xem xét lại dự án. Chắc anh có thể làm chứng giúp tôi được chứ? Như vậy, ít nhất tôi có thể dễ dàng ăn nói với bên Thái Hưng, coi như tôi cũng đã tận sức." Vu Vãn Lai nước mắt lưng tròng, trông rất đáng thương.

Tuy nhiên những câu nói tiếp theo của Hoàng Phủ Dịch hoàn toàn khác với hình tượng của anh thường ngày "Vu tiểu thư, e rằng tôi không thể giúp đỡ được cô, cũng đã muộn rồi, tôi muốn nghỉ ngơi."

"… Tổng giám đốc Hoàng Phủ, làm phiền rồi…"

https://thuviensach.vn

Vu Vãn Lai thật không ngờ, người đàn ông này lại đuổi cô đi thẳng thừng như vậy.

Hoàng Phủ Dịch đi thẳng ra trước cửa, cô cũng chẳng còn bất cứ lý do gì ở lại thêm nữa.

Đóng cánh cửa lại, Hoàng Phủ Dịch từ từ đi vào phòng khách, Thần Tinh cũng đi ra từ sau tấm bình phong. Cô đang đọc tập tài liệu kia, cũng hiểu được ý của Hoàng Phủ Dịch.

"Thật không ngờ anh rất biết cách đối phó với những người bám riết dai dẳng." Thần Tinh mỉm cười, chẳng hề che giấu sự căm ghét Vu Vãn Lai.

"Nếu đã biết cô ta rắp tâm, mưu mô, vậy thì chẳng cần thiết phải lãng phí thời gian, chỉ cần cô không cho cô ta thời gian nói nhiều, dù mồm miệng ghê gớm tới đâu cũng đều vô ích."

"Chuẩn xác." Thần Tinh đưa lời ủng hộ.

"Thái Hưng nhất định sẽ không dễ dàng buông tay đâu, cô…"

"Yên tâm đi, nếu bọn họ vẫn tưởng rằng tôi còn ngây thơ ngu ngốc như ngày xưa, đến sau cùng, bọn họ sẽ biết, ai mới thực sự là kẻ ngốc. Cũng đã muộn rồi, tôi nên về thôi. Chúc anh ngủ ngon."

Thần Tinh mỉm cười từ biệt, đang định bước về phía trước, Hoàng Phủ Dịch lại xua tay, chỉ về hướng cửa sau. Thần Tinh bấy giờ mới nghĩ ra Vu Vãn Lai nói không chừng vẫn còn ở đó, nếu cô ra ngoài bằng cửa trước, chẳng phải Vu Vãn Lai sẽ nhìn thấy, bản thân cô sẽ gặp phải những phiền phức không đáng có sao?

https://thuviensach.vn

Thần Tinh mím môi cười, đi theo Hoàng Phủ Dịch, ra ngoài từ lan can cửa sau.

Có nhiều lúc cô thực sự khâm phục Hoàng Phủ Dịch, rõ ràng là một người đàn ông nhưng tâm tư lại cẩn thận kín kẽ. Lúc Thần Tinh bước ra khỏi lan can phía sau, lại phát hiện một bóng dáng vạm vỡ, khỏe mạnh đang bơi trong hồ bơi sau biệt thự gần đó dưới ánh trăng mờ ảo.

Người này chính là Lăng Điền. Thì ra anh ở căn biệt thự ngay cạnh.

Lúc cô nhìn thấy Lăng Điền, dường như tâm linh cảm ứng, Lăng Điền cũng nhìn về phía cô.

Trong không khí im lặng, Thần Tinh bước về phía trước định rời khỏi, cho dù cô hiểu được ẩn ý của Hoàng Phủ Dịch, nhưng lúc này nhìn thấy Lăng Điền, cô lại do dự.

Cùng lúc đó, di động của cô đột nhiên vang lên, cô nhấc máy, sau khi nghe xong, giọng nói bất giác to hẳn lên "Cái gì, Thiên Thiên nhập viện á?"

Thiên Thiên, đúng vậy, là đứa con của cô và anh. Một năm nay, cô vất vả sinh nó ra, sau khi vào làm ở Niệm Vũ, cô luôn cố gắng hết sức để chăm sóc Thiên Thiên chu toàn mọi mặt.

Giọng cô rất lớn, vì vậy mà Lăng Điền cũng nghe thấy.

"Chuyện này… vậy bệnh viện có nhóm máu tương tự không? Cái gì? Nhóm máu đặc biệt? Hiện nay bệnh viện không có?" Giọng Thần Tinh càng lúc càng căng thẳng.

Nét mặt căng thẳng cùng với những thông tin khi nãy truyền tới tai Lăng Điền, Thần Tinh thậm chí không nhìn rõ Lăng Điền đã ra khỏi hồ bơi như thế nào mà nhanh như vậy đã xuất hiện trước mặt mình.

https://thuviensach.vn

“Nhóm máu O, dạng RH-, không tìm được…” Lăng Điền bước lại gần, giọng nói của cô cũng trầm lại, nhìn vào nét biến hóa trên khuôn mặt của Lăng Điền dưới ánh trăng lại càng tỏ ra buồn bã.

Lúc này, đầu kia điện thoại không còn bất cứ thanh âm nào nữa, Hoàng Phủ Dịch cất điện thoại, nhìn ra ngoài cửa sổ, cho dù cách một lùm cây, anh vẫn có thể nhìn được, ngoại trừ hồ bơi vắng lặng không người, chẳng còn thấy bóng dáng ai khác. Thế nhưng anh biết, có chuyện gì đó chắc chắn đang diễn ra.

Anh biết rõ tính cách của Thần Tinh, đẩy cô một cú mạnh như vậy, chắc anh không bị coi là người nhiều chuyện nhỉ?

Chuyện này, anh đích thực đã điều tra ra được vài điểm nghi vấn, nhưng anh không thể trực tiếp nói cho Thần Tinh mà chỉ hy vọng Lăng Điền có thể thẳng thắn đối diện.

“Làm sao thế?”

Lúc này Lăng Điền đã đứng bên cạnh Thần Tinh, mái tóc anh vẫn còn chảy nước, ánh mắt đã không còn bình tĩnh như mọi khi.

Thần Tinh nhìn anh, ánh mắt vô cùng phức tạp.

“Con trai tôi… Thiên Thiên cần phải truyền máu, thế nhưng kho máu của bệnh viện không có, bởi vì đó là nhóm máu O, dạng RH-.” Giọng cô càng lúc càng nhỏ, nhưng từng từ từng chữ hiện rõ bên tai anh.

Nội dung tài liệu Hoàng Phủ Dịch đưa cho cô xem khi nãy chứa thông tin nhóm máu của Lăng Điền là nhóm O, dạng RH-.

https://thuviensach.vn

Sau câu này, Lăng Điền trở nên cực kỳ lo lắng, anh không nói thêm bất cứ câu nào, lập tức rút di động. Thần Tinh chỉ nghe thấy loáng thoáng tiếng anh dặn dò Nghiêm Khả sắp xếp cho chuyên cơ riêng bay tới rồi lại quay về thành phố H.

Lời nói cùng sự căng thẳng này của anh cho thấy một sự thật, những suy đoán của Hoàng Phủ Dịch không hề sai.

Một năm trước, anh quả nhiên đã nhìn thấu vấn đề, cho nên mới lựa chọn tin vào bản giám định ADN đó.

Nếu không thì lúc này, trước tiên anh phải kinh ngạc trước sự tương đồng về nhóm máu chứ không phải chẳng nói lời nào đã sắp xếp cho chuyên cơ bay tới đón anh về thế này.

Sự căng thẳng này đồng nghĩa với điều gì, chẳng cần nói cô cũng hiểu. Cũng chính vì hiểu rõ, hai mắt cô đã bắt đầu long lanh đẫm lệ.

Sau khi dập di động, Lăng Điền nhận ra Thần Tinh có chút biến đổi, mấp máy môi định nói điều gì đó với cô, chỉ thấy nước mắt cô đã lã chã rơi xuống.

“Anh muốn quay về truyền máu cho Thiên Thiên?”

Nhìn thấy nước mắt cô, Lăng Điền đưa tay ra, bỗng khựng lại giữa không trung, vì câu nói vừa rồi và cả những lời sau đó nữa.

“Thiên Thiên không sao cả… Đúng thế, Thiên Thiên là con trai anh, thế nhưng, tại sao một năm trước anh lại không nhận Thiên Thiên?”

Lăng Điền chìm trong im lặng.

https://thuviensach.vn

“Một năm trước, anh đã biết bản giám định đó là giả, đúng không?” Thần Tinh tiếp tục đưa lời chất vấn.

Lăng Điền lặng lẽ thu tay, hướng ánh nhìn đi chỗ khác.

“Một năm rồi, nếu như không phải tình cờ gặp lại, có phải anh định cả đời này coi Thiên Thiên như không khí, như chưa bao giờ tồn tại?”

Lăng Điền lặng lẽ lùi về sau vài bước.

“Tôi chỉ muốn biết một đáp án từ chính miệng anh và muốn tận tai nghe được đáp án đó.”

Cô sắp sửa không kiềm chế nổi nữa rồi, cũng chính lúc đó, anh đưa tay ra, kéo cô đi vào bên trong căn biệt thự.

Lần này cô không rút khỏi tay anh, mỗi một bước đi cô đều nghe tiếng trái tim mình thổn thức bi thương. Nỗi bi thương này đã dồn nén một năm, tối nay, dưới sự sắp xếp của Hoàng Phủ Dịch, cuối cùng cô đã có thể giải tỏa.

Thì ra, kìm nén quá lâu, đến khi giải tỏa, trái tim lại đau đớn đến vậy.

“Đúng thế, một năm trước tôi đã biết bản giám định đó chưa chắc là thật.”

Nước mắt cô lăn xuống theo câu nói đó của anh, càng lúc càng nhiều, từ suy đoán đến chứng thực, chỉ khiến cô chẳng thể nào thôi rơi lệ.

“Một năm trước, nếu không có Thiên Thiên, chẳng phải em cũng không muốn ở lại bên cạnh tôi sao? Cho nên…”

https://thuviensach.vn

“Cho nên anh tự cho mình là đúng, dùng cách thức đó để phủ nhận Thiên Thiên là con anh, đúng không? Lăng Điền, đến hôm nay tại sao anh vẫn muốn tiếp tục lời dối trá đó? Là anh lo lắng ở cạnh bên anh đối với Thiên Thiên mà nói là một nguy hiểm sao?” Thần Tinh dùng tay lau khô nước mắt, giọng nói bắt đầu lạc đi vì khóc quá nhiều “Cho dù dụng ý của anh rốt cuộc là gì, một năm nay Thiên Thiên có lẽ không hề gặp phải tổn hại nào, nhưng sau này thì sao chứ? Một đứa trẻ không bố, cuộc sống của nó dù hạnh phúc vẫn luôn thiếu thốn, người chưa từng trải qua sẽ không hiểu nổi sự thiếu thốn đó đối với một đứa trẻ đáng sợ nhường nào. Tôi lại biết rõ, tôi là con gái riêng, từ nhỏ đã không được bố thừa nhận, không có tình yêu của bố khiến tôi đi học thường thấp kém hơn người khác. Cảm giác đó khó chịu vô cùng, thậm chí còn lớn hơn rất nhiều so với những tổn hại khác. Lăng Điền, anh lúc nào cũng tự cho mình là đúng, từ trước tới giờ, anh lúc nào cũng muốn người khác phải sống theo cách nghĩ của mình chứ không thèm bận tâm người đó rốt cuộc có thích hay không, trong lòng nghĩ những gì? Anh thà dùng sự dối trá để giải quyết mọi việc…”

“Tôi tự cho mình là đúng, một mình một ý, chẳng phải có thể cho em một cuộc sống bình an vào lúc đó hay sao? Và cũng vì thế không phải mọi người đều vui?”

“Bình an? Tôi vẫn luôn muốn bình an, thế nhưng không phải tôi muốn bình an là có thể bình an được. Vì bình an, tôi có thể từ bỏ Thần Thị, vì bình an, tôi chỉ muốn là một người thợ làm bánh bình thường. Thế nhưng sự thực cho tôi biết rằng, có nhiều việc không phải cứ lùi bước là có thể bình an, ngược lại còn khiến bản thân càng lúc càng bị động. Cho nên, tôi sẽ không bao giờ lùi bước nữa.” Cô nhanh chóng nói xong những lời này, trước khi nước mắt lại tuôn xuống như mưa. Cô hít một hơi thật sâu, tiếp tục nói “Tôi biết rằng đối với anh mà nói, tôi chỉ là một gánh nặng của cuộc liên hôn đôi bên cùng có lợi, Thiên Thiên ra đời cũng là một bất ngờ. Nhưng mà anh là bố của nó, xin đừng dùng bất cứ lý do gì để tránh xa nó. Nếu trong lòng anh còn nghĩ tới đứa bé đó, tôi xin anh, có thể quan tâm nó bằng thân phận một người bố, cho nó tình yêu của anh được không? Còn về

https://thuviensach.vn

phần tôi, tôi sẽ không gây bất cứ phiền phức nào cho anh, lúc nào anh muốn gặp Thiên Thiên, tôi sẽ đưa nó sang chỗ anh, như vậy ít nhất đứa bé cũng lớn lên với niềm hạnh phúc hoàn chỉnh. Thiên Thiên không thể thiếu tình yêu từ bố được."

Cùng lúc nói ra những lời này, cô bàng hoàng nhận ra đây chính là những lời cô vẫn luôn nghĩ trong lòng, cũng là lời khẩn cầu lớn nhất mà cô có thể làm cho con trai mình.

Cô vẫn luôn hy vọng Thiên Thiên nhận được đầy đủ tình yêu mà một đứa trẻ bình thường có được.

"Nghe ra có vẻ rất hay, vậy còn em thì sao? Lẽ nào em không muốn có bất cứ danh phận nào sao?" Lăng Điền đột nhiên bật cười thành tiếng, dùng dáng vẻ mà cô quen thuộc một năm trước để hỏi.

Nghe những lời này, sắc mặt Thần Tinh bỗng trắng nhợt.

Cô hiểu được ẩn ý đằng sau câu nói này. Không ngờ anh lại nghĩ về cô như vậy.

"Chúng ta có thể kí một bản thỏa thuận, viết rõ hết những điều này bên trong, tôi không cần anh cho bất cứ danh phận nào, ngoài tình yêu của người bố dành cho Thiên Thiên."

Cô từ từ lên tiếng, nước mắt khiến cô nấc nghẹn, ngoài ra chẳng còn bất cứ sự kích động nào khác.

"Bản thỏa thuận?" Nụ cười trên môi Lăng Điền dần nhạt đi, anh nhìn về phía Thần Tinh, nói "Trên bản thỏa thuận phải đề rõ, em không những không cần danh phận, mà nếu như sau này Thiên Thiên được thừa hưởng Lăng Thị, em cũng không cần một đồng tiền nào từ Lăng Thị?"

https://thuviensach.vn

Thần Tinh gật đầu không chút do dự. Lăng Điền thấy thế định nói gì đó thế nhưng đột nhiên khựng lại, lạnh lùng lên tiếng "Thần Tinh, nếu em thực sự không cầu mong gì, vậy thì những thứ muốn có được lại càng nhiều hơn."

Nghe anh lạnh lùng nói ra những lời vô tình như vậy, Thần Tinh không khỏi sững sờ, cho dù tối qua vẫn còn chút ấm áp tình cảm, nhưng cô sẽ không nhớ quá lâu. Bởi vì, nếu ghi khắc vào trong tim, những lúc như thế này xảy ra chỉ khiến cô càng thêm lạc lõng, đau khổ.

"Vậy, anh cứ coi như mình nói đúng đi. Anh có thể nhờ luật sư lập một bản thỏa thuận rồi gửi sang cho tôi, nếu quá muộn, sẽ mất nhiều ưu đãi đó."

Nói xong câu này, Thần Tinh liền quay người bỏ đi, bóng dáng cô dần khuất trên con đường nhỏ. Sau khi cô rời khỏi, một bóng dáng khác lại lặng lẽ xuất hiện.

"Steven, em thực sự khâm phục sự quả cảm của anh đấy. Thì ra anh đã biết từ lâu bản báo cáo giám định ADN đó không phải là thật…"

Lăng Điền chẳng hề ngạc nhiên trước câu nói của Vu Văn Lai, cũng chẳng hề mở miệng nói bất cứ lời nào.

Trong im lặng, Vu Văn Lai đi tới trước mặt Lăng Điền, ngước mắt nhìn người đàn ông trước mặt, khẽ lắc đầu nói "Một năm trước, người cho rằng anh ngu ngốc mới thực sự là ngu ngốc."

Giọng cô rất khẽ, thế nhưng đủ để Lăng Điền nghe thấy.

Vũ Văn Linh có lẽ nằm mơ cũng chẳng ngờ được, tính kế người khác, ngược lại đã bị người ta nhìn thấu.

https://thuviensach.vn

Lăng Điền cong miệng mỉm cười "Chuyện một năm trước, em nắm rõ vậy sao?"

"Đúng thế, em biết rõ, nếu lúc đó anh hỏi em, em sẽ nói cho anh nghe, đáng tiếc anh không hề hỏi."

"Thật sao?"

"Đúng thế, tại sao một năm trước anh biết được bản giám định đó là giả mà vẫn thừa nhận? Là sợ người khác rắp tâm gây tổn hại cho hai mẹ con Thần Tinh đúng không?" Vu Văn Lai từ từ lên tiếng "Vừa hay Vũ Văn Linh lại hy vọng dựa vào bản giám định sai sót này khiến anh bỏ mặc hoàn toàn hai mẹ con Thần Tinh. Thế là anh thuận theo ý của hắn, để hắn cho rằng anh tin, tiếp đó không còn chĩa mũi nhọn về phía hai mẹ con cô ấy?"

"Không phải. Có lẽ tôi nên cảm ơn Vũ Văn Linh đã cho tôi lý do để không phải gánh vác trách nhiệm đó."

"Steven, anh không phải loại người như vậy. Cho dù thế nào, đó cũng là cốt nhục ruột thịt của anh, anh không thể dựa vào bản giám định sai lầm đó để chối từ được."

Sau câu nói này, Lăng Điền nhìn thẳng vào mặt Vu Văn Lai, nói "Tôi chính là người như vậy, sau khi gặp được Lạc Lạc, tất cả tình cảm của tôi đều đã cạn kiệt, cũng chẳng thể nào yêu ai thêm được nữa, bao gồm cả tình yêu dành cho con cái."

Nếu thực sự là vậy, tối nay cô không đến nỗi trắng tay ra về.

"Steven, cho dù anh nói thế nào, anh cũng có tình có nghĩa hơn Vũ Văn Linh. Nếu Lạc Lạc trên trời có linh, cô ấy nhất định sẽ hối hận lựa chọn lúc xưa của mình." Vu Văn Lai lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Lăng Điền nghe vậy chỉ mỉm cười bất lực.

“Steven, thực ra với thực lực hiện nay của Lăng Thị hoàn toàn có thể đối chọi với Vũ Văn Linh. Như những gì em đã nói với anh lần trước, em cần anh giúp đỡ, hy vọng anh có thể suy nghĩ. Em hiểu rõ về Thái Hưng, cộng thêm sự hậu thuẫn của Lăng Thị, trận chiến này chúng ta sẽ thắng.”

Vu Văn Lai nhắc lại lời khẩn cầu trước đó, lần này Lăng Điền không từ chối cũng chẳng đồng ý, chỉ nói để anh suy nghĩ xem sao.

Như vậy, cho dù không nhận được sự đồng tình từ Hoàng Phủ Dịch, cô cũng có thể khiến cho Vũ Văn Linh nếm trải thử hậu quả vì đã vứt bỏ cô tồi tệ tới mức nào.

“Văn Lai, tôi muốn biết, tôi đối chọi với Thái Hưng sẽ đem lại bao nhiêu lợi ích cho Lăng Thị? Tôi là một thương nhân, tôi muốn có được lợi ích rõ ràng chứ không phải do tình cảm cá nhân mà có những quyết định sai lầm.”

Câu này khiến Vu Văn Lai thở phào nhẹ nhõm, cô không sợ anh đưa ra cái giá, chỉ sợ anh lại khéo léo đưa lời từ chối mà thôi.

“Lợi ích đương nhiên ngoại trừ khoản tiền thù lao cho em, những khoản lợi nhuận khác đều thuộc về Lăng Thị. Ngoài ra sau khi đánh đổ hoàn toàn Vũ Văn Linh, em sẽ cho anh một niềm vui bất ngờ khác.” Vu Văn Lai nhanh chóng đáp lại.

“Tôi chỉ sợ bất ngờ thì có mà niềm vui thì không.”

“Không, nhất định sẽ là niềm vui bất ngờ, em đảm bảo đó, Steven. Không phải em độc ác, chỉ là những hành vi của Vũ Văn Linh thực sự khiến người ta đau đớn. Vì thế em mới bắt buộc phải cho hắn ta một bài học, để hắn biết rằng, đừng có lợi dụng phụ nữ nhằm đạt được mục đích của bản thân, nếu không đến sau cùng sẽ chỉ có được hai bàn tay trắng. Đây là điều

https://thuviensach.vn

mà em muốn làm, cũng vì bị hắn ép đến bước đường cùng, bất đắc dĩ mà thôi…”

“Mau nói kế hoạch của em ra cho tôi nghe, tôi cần biết tính khả thi của nó.”

Cuối cùng anh cũng đã lên tiếng, Vu Văn Lai thầm mừng trong dạ, tiến sát lại phía anh nói “Kế hoạch này nhất định không khiến anh phải thất vọng…”

Vu Văn Lai từ từ nói cho Lăng Điền nghe.

Ánh trăng sáng trong, dưới bầu trời, một điều gì đó đen tối dần dần hiển hiện rõ rệt hơn…

Buổi sáng hôm sau, Thần Tinh thức dậy rất muộn.

Có lẽ tối qua sau khi quay về biệt thự cô khóc quá nhiều, dường như toàn bộ nước mắt uất ức kìm nén hơn một năm nay ào ạt tuôn ra, muốn ngưng lại cũng chẳng được. Khóc mệt rồi cô mới dần dần chìm vào giấc ngủ, khi ấy trời cũng đã gần sáng.

Lúc Thần Tinh thức dậy, đã là mười giờ sáng.

May mà hôm nay không có hội thảo, ban tổ chức chỉ mời các bên tham dự các hoạt động bổ trợ mà thôi. Hoạt động đó chính là thăm quan quanh đảo. Cô đi hay không cũng được. Hơn nữa lúc này Thần Tinh cũng không muốn ra ngoài, nhìn ánh mặt trời chói chang ngoài cửa sổ, cô chẳng có chút tâm trạng nào cả. Sau khi thức dậy, dùng bữa qua loa, cô nằm xuống chiếc giường mây, mở laptop, lên mạng nói chuyện cùng Thiên Thiên.

Lúc công việc bận rộn, nói chuyện qua mạng hàng ngày là niềm mong mỏi duy nhất của cô, cho dù Thiên Thiên vẫn chưa biết nói, chỉ biết quờ

https://thuviensach.vn

quạng tay chân, hoặc dí mặt vào ống kính.

Đúng lúc này, chuông cửa vang lên.

Cô ngồi dậy, mở cửa, không ngờ người đến là Vu Vãn Lai.

"Tôi không nhớ rằng hôm nay có hẹn gặp cô?"

Vu Vãn Lai không bận tâm đến vẻ mặt lạnh lùng của Thần Tinh, mỉm cười nói "Cô không hề hẹn tôi, nhưng tôi muốn gặp cô, cho nên không mời tự đến thôi."

"Vậy rất xin lỗi, nếu không có hẹn trước, lịch trình hiện nay của tôi đã sắp kín, không có thời gian tiếp đón Vu tiểu thư, mời Vu tiểu thư hẹn sang lúc khác."

"Này, Thần tiểu thư, tôi tin rằng sau khi biết được vì sao tôi tới đây, cô nhất định sẽ chịu dành chút thời gian cho tôi. Hôm nay tôi tới là vì Thiên Thiên, nếu cô không muốn Thiên Thiên giống mình, rơi vào vận mệnh của một đứa con hoang, vậy thì dành cho tôi mười phút, tôi sẽ nói hết những gì cần nói."

Thần Tinh khoanh tay không hề có ý định cho Vu Vãn Lai bước vào. Vu Vãn Lai cũng chẳng bận tâm, đứng ngay ngoài cửa, dùng ngữ khí vừa phải nói tiếp "Một năm trước, cô đã quyết định rời khỏi Steven rồi, một năm sau còn tham lam thứ gì nữa?"

Thần Tinh nở nụ cười lạnh lùng, đáp "Một năm trước, cô bảo tôi nhường vị trí cô dâu lại cho cô, tôi đã nhường. Một năm sau, cô lại mong tôi nhường cái gì cho cô nữa?"

Những lời này khiến Vu Vãn Lai khẽ nhướng cao đôi mày, người phụ nữ ngô nghê tầm thường một năm qua thực sự đã chững chạc lên nhiều "Ha ha,

https://thuviensach.vn

một năm trước cô không gả được cho Vũ Văn Linh, một năm sau lại cho rằng dựa vào Thiên Thiên có thể tái giá với Steven sao? Thần Tinh, tôi khuyên cô tốt nhất là nên nhìn rõ sự thực, có cô ở bên, sự ra đời của Thiên Thiên sẽ trở thành tượng trưng của việc khuất tất. Đến sau cùng, nói không chừng nó lại giống như cô, chỉ có thể mang thân phận là một đứa con riêng, nếu không có tình hình đặc biệt gì xảy ra, cả đời cũng không được bố nhận. Cô không muốn Thiên Thiên đi theo bước đường của mình, tại sao lại không nghĩ tới chuyện này chứ? Có phải cảm thấy kì lạ, tại sao tôi lại biết rõ những lời nói chuyện giữa cô với Steven không? Tôi chẳng ngại nói cho cô biết, là Steven nói cho tôi biết, anh ấy cảm thấy phiền não, với cả cô và cả đứa con đó."

"Vu tiểu thư, nghe cô nói nhiều như vậy, thực sự là vất vả, thế nhưng đây là việc riêng của tôi, cô không có quyền can thiệp, mời cô về cho." Thần Tinh vẫn cứ mỉm cười, chỉ là bất giác nắm chặt đôi tay, đau đớn mức nào, chỉ mình cô hiểu thấu.

Vu Văn Lai bật cười, nhìn chằm chằm vào khuôn mặt Thần Tinh, nói tiếp "Chuyện riêng của cô, tôi đương nhiên không tiện can dự. Thế nhưng cùng là phụ nữ, tôi khuyên Thần tiểu thư liệu chăng suy nghĩ tới từ bỏ quyền nuôi dưỡng Thiên Thiên, như vậy ít nhất nó sẽ có được tuổi thơ hoàn mỹ. Hơn nữa, với chức vụ của Thần tiểu thư tại Niệm Vũ hiện nay, lại phải nuôi dưỡng Thiên Thiên thực sự không dễ dàng chút nào. Huống hồ, Lăng Điền hoàn toàn không định lấy cô thêm một lần nữa."

Những lời nhạo báng này thực sự là thứ vũ khí sát thương đáng sợ, nhưng đối với Thần Tinh mà nói, chỉ khiến cô từ từ buông lỏng tay ra.

"Nếu mục tiêu lần này của Vu tiểu thư là Lăng Điền, vậy hãy dựa vào bản lĩnh của cô mà tranh giành, còn về việc tôi làm như thế nào, chẳng đến lượt cô dạy dỗ. Không còn sớm nữa, nếu như không còn gì khác mời Vu tiểu thư về cho, thời gian của tôi rất quý giá, không muốn lãng phí vào những con người hay sự việc vớ vẩn."

https://thuviensach.vn

Vu Văn Lai nghe rồi vẫn dày mặt nói tiếp "Đừng có hành động nông nổi như vậy. Tốt nhất cô hãy suy nghĩ cho kĩ những lời tôi nói. Gì mà không cần danh phận, chỉ cần đứa trẻ nhận được tình thương và sự chăm sóc của Lăng Điền, cái lý do ngớ ngẩn như vậy sau này sẽ khiến Thiên Thiên chẳng ngẩng đầu lên được, vì có một người mẹ như cô khiến nó khó lòng được bố thừa nhận. Còn bản thân cô lại chẳng thể trao cho đứa trẻ được thứ tốt nhất, chỉ khiến đứa trẻ bị liên lụy bởi cô mà thôi."

Vu Văn Lai nói hết những lời tàn độc, những gì cần nói cô đều đã nói xong, Thần Tinh ngoài mặt dù tỏ ra không bận tâm, trong lòng nhất định sẽ khác.

Vu Văn Lai nghĩ vậy cười nhạt, quay người, dần dần biến mất khỏi nơi này.

Thần Tinh đóng cửa phòng lại, cho dù đã tỏ ra mạnh mẽ trước mặt Vu Văn Lai nhưng những lúc đơn độc một mình, lời nói của Vu Văn Lai cứ vang vọng trong tâm trí cô.

Đích thực những lời tối qua nói với Lăng Điền thật ngớ ngẩn. Có lẽ vì cô quá khát khao thứ tình yêu hoàn chỉnh mà lại quên mất hiện thực tàn khốc.

Hít một hơi thật sâu, Thần Tinh quay lại trước máy tính, mở hòm thư, bất ngờ nhận được thư từ Vũ Văn Phi. Anh muốn hẹn gặp cô sau khi cô quay về thành phố H.

Đọc bức thư này xong, Thần Tinh thoáng do dự một lúc, thế nhưng khi kết nối được cuộc nói chuyện qua webcam, cô không còn tâm tư trả lời nữa.

Hình ảnh truyền tới là Thiên Thiên vừa ăn xong bữa sáng, dáng vẻ hoạt bát đáng yêu, nhìn Thiên Thiên, cô lại thấy sống mũi cay cay. Khi bắt đầu nói chuyện với Thiên Thiên, giọng nói từ từ trở nên dịu dàng, ấm áp.

https://thuviensach.vn

Hôm nay là ngày cuối cùng trong chuyến công tác tại hải đảo, một giờ chiều, các vị khách ngồi máy bay trở về.

Trong cuộc hội thảo lần này có không ít tập đoàn tìm được cơ hội hợp tác, trong đó Lăng Thị nhìn bề ngoài lặng lẽ nhất lại trở thành người thu hoạch lớn nhất.

Cho dù đã bỏ thầu công trình giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ, Lăng Thị vẫn không chút ảnh hưởng.

Hôm nay Thần Tinh dậy từ sớm, ra ngoài dạo bộ một mình. Vì là ngày cuối cùng, đại đa số các khách mời khác đều ngủ dậy muộn nên bãi biển thanh tịnh, vắng vẻ hơn nhiều so với mọi khi.

Cô mặc bộ váy cùng đôi dép mà Lăng Điền mua cho, đi dọc bờ biển, trên bãi cát có lưu lại những món quà mà biển lớn ban tặng… những vỏ sò với nhiều hình dạng, màu sắc khác nhau. Trước đó không lâu, Lăng Điền đã chính tay dùng những vỏ sò này làm thành một con thuyền nhỏ cho cô, chỉ là con thuyền này giống như cô, giờ không biết đi về phương nào.

Gió biển len lỏi đùa vui mái tóc, tại sao cô lại nhớ đến những điều này cơ chứ?

Nhẹ vén gọn tóc sang một bên, bỗng Thần Tinh nhìn thấy một dáng hình cô độc đang đứng ở cách chỗ đó không xa lắm.

Là Lăng Điền.

Tình cờ gặp nhau vào buổi sáng tinh mơ, cô tin rằng đó không phải là anh cố ý. Sau khi thấy cô, anh liền từ từ tiến lại.

https://thuviensach.vn

Cô đứng tại chỗ, không hề lùi bước, cũng chẳng hề tiến thêm, chỉ đứng lặng nơi đó, nhìn anh bước tới càng lúc càng gần.

Gió biển vẫn thổi, sóng biển cuộn đến từng cơn, vỗ về chân anh và cô, khoảng cách từ từ thu ngắn lại theo từng bước chân anh, mãi cho tới khi anh dừng lại trước mặt cô.

Thần Tinh không hề nói gì, anh cũng chìm trong im lặng, giữa họ chỉ là sóng biển cùng tiếng chim thi thoảng vang lên.

"Tôi đã báo trợ lý thảo bản thỏa thuận rồi, chốc nữa cô ấy sẽ đưa cho em." Lúc giọng nói lãnh đạm của anh vang lên, khóe môi cô khẽ cử động, muốn nói điều gì đó nhưng chẳng thể thốt thành lời.

Thần Tinh chỉ dùng giọng nói bình thản đáp "Được."

Chỉ một từ 'được' đơn giản, rồi cô lại bước về phía trước. Vào lúc đi ngang qua anh, gió biển mang theo vị muối mặn thổi vào mắt khiến nơi đó khô khốc không lệ.

Quay về căn biệt thự, Nghiêm Khả đã bảo nhân viên đưa bản thỏa thuận sang.

Thần Tinh do dự một lúc lâu, cuối cùng mở ra xem, nội dung bản thỏa thuận rất đơn giản, và chính sự đơn giản này khiến cô sau khi đọc xong, hai tay bắt đầu run rẩy.

Thật không ngờ, bản thỏa thuận lại có nội dung như vậy, khiến cô càng thêm khó chịu, buồn khổ. Bên ngoài truyền lại tiếng chuông cửa, cô biết, đó là Hoàng Phủ Dịch.

Cô đã hẹn trước sẽ cùng dùng bữa trưa với Hoàng Phủ Dịch, sau đó trả phòng rồi ra thẳng sân bay. Cô đứng dậy, mím chặt đôi môi, giọt lệ duy nhất

https://thuviensach.vn

cuối cùng cũng rơi xuống bàn phím…

Sau khi quay về thành phố H, Hoàng Phủ Dịch cho Thần Tinh nghỉ phép nửa ngày.

Thần Tinh hân hoan nhận lời, quay về nhà đã là ba giờ chiều, Thiên Thiên vẫn còn đang ngủ, cô đi tới đầu giường của Thiên Thiên, nhìn khuôn mặt bé xinh ngày càng giống Lăng Điền, khẽ vuốt nhẹ ngón tay lên mái tóc khá dày của thằng bé.

Thiên Thiên thoáng nhăn chiếc mũi xinh, vẫn ngủ ngon lành.

“Thiên Thiên, sau này sống cùng với bố liệu có vui vẻ hơn sống với mẹ không?” Thần Tinh cúi người, dịu dàng đưa lời hỏi.

“Đây là món quà bố tặng cho con, có phải rất đẹp không? Bố con là người chẳng biết biểu đạt bản thân, thế nhưng mẹ biết, bố thực sự rất yêu con. Thiên Thiên giống bố như vậy, con sẽ hạnh phúc hơn mẹ, nhất định đấy.”

Cô lấy chiếc thuyền làm bằng vỏ sò ra đặt bên giường của Thiên Thiên, cúi người xuống thấp hơn, vừa định đặt môi hôn lên chiếc trán kia, bên ngoài đã truyền vào giọng nói khẽ khàng của chị Trương.

“Thần tiểu thư, có người đến tìm cô.”

Thần Tinh ngẩng đầu nhìn chị Trương, lập tức được chị ra hiệu người đó đang ở dưới nhà.

Thần Tinh đứng dậy, kéo một góc rèm cửa ra, người đứng dưới nhà lúc này là Vũ Văn Phi.

https://thuviensach.vn

Cô không muốn xuống dưới, nhưng thấy Vũ Văn Phi đã tìm tới đây, cô không xuống gặp, e rằng Vũ Văn Phi sẽ không chịu rời khỏi.

Nơi này, xem ra sẽ nhanh chóng không còn là nơi có thể tránh xa phiền phức như cô vẫn nghĩ.

Thần Tinh đứng dậy, bước xuống nhà.

Buổi chiều cuối hạ đầu thu, ánh nắng chiếu xuyên qua lớp lá mang theo chút nóng bức cuối cùng trong ngày, cũng chiếu lên khuôn mặt của Vũ Văn Phi khiến đôi mắt anh sáng chói. Sau khi nhìn thấy Thần Tinh, đôi mắt anh lại thêm hân hoan "Cuối cùng đã gặp được em rồi."

"Anh có chuyện gì không?" Thần Tinh nhìn khoảng sân nóng nực nói "Vào trong rồi nói chuyện."

Rồi cô dẫn Vũ Văn Phi đi vào bên trong.

"Đã một năm rồi, em vẫn khỏe chứ?"

"Ừm, rất khỏe, còn anh thì sao?"

"Anh cũng khỏe." Vũ Văn Phi lại cắt ngang chủ đề, đan hai tay vào nhau, có phần căng thẳng, đưa mắt nhìn khắp xung quanh, sau khi xác định phòng khách chỉ có mỗi cô và anh mới nói "Tiểu Tinh, có chuyện này, anh muốn nhờ em giúp đỡ, có được không?"

Thần Tinh khá bất ngờ trước câu nói nói của Vũ Văn Phi.

"Có chuyện gì mà tôi có thể giúp anh được?"

"…" Vũ Văn Phi nắm chặt hai tay, gần như đang hạ quyết tâm, mãi lúc sau mới nói nên lời "Tiểu Tinh, anh hy vọng em có thể nói vài câu với

https://thuviensach.vn

Hoàng Phủ Dịch, giao lại công trình giai đoạn ba cho tập đoàn Thái Hưng được không?"

Trước khi cô kịp lên tiếng, anh lại nói thêm "Anh biết, em làm vậy sẽ rất khó xử, thế nhưng đây là điều kiện để anh tiếp tục được ở lại tập đoàn Thái Hưng. Anh không muốn rời khỏi nơi này, anh muốn tiếp tục ở lại đây, em có hiểu ý của anh không? Tiểu Tinh, xin hãy giúp anh."

Vũ Văn Phi khẽ buông tiếng, lúc này anh thật không dám nhìn thẳng vào đôi mắt của Thần Tinh, cho dù ban đầu anh không muốn lại đây nhờ vả Thần Tinh. Thế nhưng Vu Văn Lai nói đúng, ngoại trừ Thần Tinh ra, chẳng còn ai có thể giúp anh được.

Qua miệng Vu Văn Lai cùng báo chí, không khó nhận ra Thần Tinh rất được tập đoàn Niệm Vũ trọng dụng.

"E rằng một trợ lý nhỏ bé như tôi chẳng thể nào xoay chuyển nổi việc này." Thần Tinh mím chặt đôi môi khô ráp của mình.

Lúc này cô không thể từ chối Vũ Văn Phi thẳng thừng, cô càng biết rằng, cô chẳng thể từ chối giúp anh.

Cho dù lần này gián tiếp 'giúp' tập đoàn Thái Hưng, vẫn có nhiều chuyện, cô hy vọng có thể sắp xếp thỏa đáng trước khi cô đưa ra quyết định sau cùng.

"Tiểu Tinh.." Vũ Văn Phi cúi thấp đầu, thanh âm tràn đầy nỗi thất vọng.

"Tôi sẽ cố gắng thử xem sao, hy vọng có tác dụng." Thần Tinh hít sâu một hơi, nhanh chóng buông lời.

"Tiểu Tinh!" Vũ Văn Phi ngước mắt nhìn lên, anh thật không ngờ Thần Tinh lại đồng ý nhanh như vậy. Nhưng người phụ nữ trước mặt đồng thời

https://thuviensach.vn

khiến anh bỗng cảm thấy bất an "Em…"

Anh không biết tại sao lại cảm thấy bất an, nhưng Thần Tinh đã cắt ngang lời "Anh còn chuyện gì khác không?"

"Không… không còn gì, em thực sự vẫn ổn chứ?" Vũ Văn Phi hỏi lại câu này.

Thần Tinh nhẹ mỉm cười.

"Em ổn là được." Vũ Văn Phi tiếp tục nói, hai bàn tay nắm chặt dần dần buông lỏng, nhìn đồng hồ trên tay, nói "Anh còn có việc, lần khác lại đến thăm em."

"À đúng rồi, tại sao anh biết tôi ở nơi này?" Trước khi Vũ Văn Phi rời khỏi, Thần Tinh quyết định hỏi ra nghi vấn trong lòng.

"Anh… anh vẫn luôn quan tâm đến em nên đương nhiên biết được em sống ở đây." Vũ Văn Phi không giỏi nói dối, câu nói này khiến cho một vài nghi vấn trong lòng Thần Tinh bỗng trỗi dậy.

Thế nhưng, cô sẽ không tiếp tục hỏi thêm.

"Vậy được, tôi tiễn anh về."

Lúc tiễn Vũ Văn Phi ra ngoài cửa, trước khi bước ra khỏi sân, Vũ Văn Phi đột nhiên dừng bước, nhìn về phía Thần Tinh nói "Nếu như chuyện này khó quá, vậy thì thôi đi…"

Thần Tinh nhìn Vũ Văn Phi, trong lòng thầm nghĩ suy cho cùng Vũ Văn Phi vẫn là người đàn ông biết suy nghĩ cho người khác "Tôi sẽ lựa sức mà làm."

https://thuviensach.vn

Lựa sức mà làm, thực sự thì cô không làm được. Khi xuất hiện ở tập đoàn Niệm Vũ vào buổi tối, cô biết rằng bốn chữ này đối với cô mà nói để làm được quá khó.

Thần Tinh đưa tay gõ cửa phòng làm việc của Hoàng Phủ Dịch.

"Vào đi."

Thấy Thần Tinh bước vào, Hoàng Phủ Dịch tạm thời ngừng công việc đang làm "Không nghỉ ngơi ở nhà mà vội vã tới tìm tôi là vì sao?"

Thần Tinh nhìn Hoàng Phủ Dịch "Có chuyện tôi muốn nhờ anh."

Hoàng Phủ Dịch khẽ nhướn mày, ra hiệu Thần Tinh tiếp tục nói.

"Liệu có thể cho tập đoàn Thái Hưng một cơ hội tham dự đấu thầu công trình giai đoạn ba của tập đoàn chúng ta không?"

Yêu cầu này thực sự khiến người ta cảm thấy ngạc nhiên, chỉ là Thần Tinh đến tìm anh lúc này, đưa ra yêu cầu như vậy hoàn toàn không mấy bất ngờ.

"Hãy cho tôi một lí do." Hoàng Phủ Dịch mỉm cười ôn hòa.

"Lý do chính là, tập đoàn Thái Hưng là một doanh nghiệp không có chữ tín."

Hoàng Phủ Dịch ngước mắt nhìn Thần Tinh, hiểu được ẩn ý trong câu nói của cô. Thần Tinh dõng dạc nói từng chữ một "Có lẽ, tập đoàn Niệm Vũ nên đưa ra kế hoạch thu mua một lần."

Tập đoàn Niệm Vũ trước kia đã thu mua không ít công ty, chỉ là gần đây họ chuyên tâm vào lĩnh vực khai thác bất động sản cho nên mới chuyển

https://thuviensach.vn

việc thu mua ban đầu thành hợp tác.

Đây chỉ là kế hoạch chiến lược trong một giai đoạn, đối với một tập đoàn lớn có chút ít danh tiếng trong giới bất động sản như Thái Hưng, nếu có thể thu mua thành công, đó là một thành tích không tệ đối với tập đoàn Niệm Vũ.

Anh không phải chưa từng có suy nghĩ này, chỉ là không ngờ người nhắc tới đầu tiên lại là Thần Tinh, con người xưa nay luôn rụt rè, thận trọng.

Là điều gì đã khiến Thần Tinh nói vậy?

Hoàng Phủ Dịch nhìn về phía Thần Tinh, bỗng nhiên lại nhớ tới người con gái ngày xưa.

Nếu có thứ gì đó khiến một người con gái bản tính lương thiện thay đổi tính cách, chỉ có thể vì cô ấy muốn bảo vệ ai đó, hoặc bởi vì người khác muốn làm tổn hại tới thứ mà cô muốn bảo vệ.

Cho nên, Thần Tinh…

"Đây chỉ là suy nghĩ của cá nhân tôi, xem ra là quá đường đột." Thần Tinh thấy Hoàng Phủ Dịch trầm ngâm, liền nói thêm.

Hai lòng bàn tay Thần Tinh lúc này đã đẫm ướt mồ hôi, nói cho cùng cô vẫn chưa đủ tự tin và quyết tâm khi nói ra suy nghĩ này.

Hoàng Phủ Dịch đứng dậy, vẫn mỉm cười dịu dàng đáp "Tôi không hề cảm thấy đường đột, Thái Hưng đích thực có nền tảng khá vững chắc trong giới bất động sản."

Câu nói này không hề có ý trách cứ, đích thực nhìn từ góc độ nào, ít nhất là dưới ánh mắt của thương nhân, đề án khởi động thu mua Thái Hưng chắc

https://thuviensach.vn

chắn sẽ được các cổ đông ủng hộ.

Còn về công trình giai đoạn ba, đương nhiên chính là một miếng mồi tốt nhất.

Cạnh tranh trên thương trường, những miếng mồi ngon ngọt nhất đôi lúc chính là vỏ bọc của thuốc độc.

“Star, tôi cảm thấy đề nghị cô đưa ra không tệ, tôi cũng rất coi trọng, xem ra cô đã bắt đầu quen với quy tắc của thương trường. Tôi hy vọng rất nhanh thôi, cô có thể vận dụng thuần thục những quy tắc đó.”

Vận dụng thuần thục những quy tắc đó?

Thần Tinh tuy rằng mỉm cười nhưng trong lòng biết rõ, những lời nói của cô ngày hôm nay tuyệt đối không phải biểu hiện đã quen thuộc với những quy tắc khắc nghiệt của thương trường, ngược lại chỉ là một lựa chọn khác của bản thân.

Thế nhưng, đối với Hoàng Phủ Dịch, nếu anh đã nghĩ như vậy, cô cũng không đưa lời phản bác lại.

“Ừm, tôi cũng hy vọng như vậy, hãy giao cơ hội dự thầu công trình giai đoạn ba cho Thái Hưng và để tôi xử lý việc này nhé?”

Hoàng Phủ Dịch nhìn người phụ nữ trước mặt mình chăm chú, cô lúc này có phần khác so với trước kia, nhưng khác ở đâu, anh không nói ra được, chỉ ngây ra nhìn cô rồi gật đầu đồng ý.

“Được, tôi sẽ cố gắng hoàn thành thật tốt.” Thần Tinh nói xong, lại định nói gì đó lại thôi. Nhưng Hoàng Phủ Dịch đã tinh ý nhận ra “Còn có chuyện gì khác sao?”

https://thuviensach.vn

“Tôi…” Thần Tinh mỉm cười thẹn thùng, nói “Tôi muốn sau khi hoàn thành xong dự án công trình giai đoạn ba, xin nghỉ một chuyến, không biết có được không?”

“Đương nhiên là được rồi.”

Cho dù trong lòng cảm thấy hoài nghi, Hoàng Phủ Dịch vẫn đồng ý.

“Cảm ơn anh.” Sau đó, Thần Tinh càng cười tươi tắn hơn.

Chỉ là nụ cười này có phần thiếu tự nhiên.

Bước ra khỏi phòng làm việc, từ từ quay về vị trí của mình, cô mím chặt môi, nụ cười dù vậy vẫn hiển hiện, chỉ là buồn man mác.

Ngày hôm sau, trên bàn làm việc của Thần Tinh đã đặt bản thỏa thuận do Nghiêm Khả gửi tới, cô vừa mở ra, di động đã vang lên.

“Thần tiểu thư, chào cô, cô đã nhận được bản thỏa thuận chưa?”

Đầu kia điện thoại truyền lại giọng nói thận trọng của Nghiêm Khả.

“Vâng, tôi nhận được rồi.”

“Vậy không biết cô đã nhận được thư điện tử tôi gửi qua chưa?”

“Sáng nay tôi cũng đã nhận được.”

“Bản trong thư điện tử là phần bổ sung cho bản thỏa thuận đó, nếu Thần tiểu thư thấy không còn vấn đề gì, vậy thì tôi nghĩ có thể nhanh chóng kí kết, như vậy cũng tốt với Thần tiểu thư hơn.”

https://thuviensach.vn

“Ừm, tôi biết rồi, nhưng bây giờ tôi đang bận làm một dự án, sẽ xử lý nhanh thôi. Đợi đến lúc hoàn thành, chúng ta kí bản thỏa thuận này, được không?”

“Phía bên chúng tôi đương nhiên không thành vấn đề, điều quan trọng là ý của Thần tiểu thư thế nào? Cô phải biết rằng, với điều kiện tốt như vậy không phải lúc nào cũng có được đâu, tôi tin rằng Thần tiểu thư sẽ không từ chối.”

Đúng thế, đổi lại là ai cũng sẽ không từ chối, một điều kiện quá tốt như vậy.

Thế nhưng, đến sau cùng đó cũng chỉ là điều kiện.

Rốt cuộc, ở phương diện nào đó cô vẫn là người phụ nữ non nớt.

Dập điện thoại, hít một hơi thật sâu, lúc định quay người đi vào nhà hàng tây, di động Thần Tinh lại vang lên lần nữa.

Lần này là một số điện thoại lạ.

Cô nhấc máy, nhưng sau khi nghe giọng, cô chẳng còn cảm thấy lạ lẫm.

Vũ Văn Linh vẫn nói bằng một chất giọng bình thản thường thấy “Thần Tinh?”

“Là tôi.”

“Thang Mễ vừa nói cho tôi biết, cô đã gửi thư điện tử thông báo tập đoàn Thái Hưng lại có cơ hội dự thầu công trình giai đoạn ba của tập đoàn Niệm Vũ?”

“Đúng thế.”

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn cô.”

“Không có gì, tôi chỉ làm đúng theo chức trách của mình thôi!”

“Tuy rằng nói vậy nhưng tôi vẫn muốn cảm ơn cô, tối nay sau khi tan làm, cô rảnh không? Tôi muốn mời cô dùng bữa, tiện thể cũng thỉnh giáo vài chuyện có liên quan tới lần dự thầu này.”

“Tổng giám đốc Vũ Văn, rất xin lỗi, tôi chắc phải tăng ca.”

“Thần Tinh, cho dù trước kia giữa chúng ta tồn tại bao nhiêu hiểu lầm, thế nhưng lần này, tôi mong cô đồng ý, được không? Cho dù cô tăng ca muộn tới đâu, tôi cũng sẽ đợi.”

“… Được thôi.”

Nói ra thì chuyện hợp tác sắp tới khiến cô chẳng thể nào tránh né Vũ Văn Linh thêm được nữa.

Bảy giờ tối, cuối cùng Thần Tinh cũng bước ra khỏi tập đoàn Niệm Vũ.

Chiếc ô tô riêng của Vũ Văn Linh đang đợi dưới cột đèn đường, lái xe đi xuống, cung kính mở cửa xe cho cô.

Thần Tinh ngồi vào trong xe, bên cạnh là người đàn ông cao sang, lãnh đạm.

“Cô muốn đi đâu ăn?” Vũ Văn Linh nho nhã, dịu dàng đưa lời hỏi.

“Chỗ nào cũng được.”

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh không hỏi thêm, chỉ liếc mắt ra hiệu cho lái xe, chiếc xe lập tức lao đi.

Nơi mà Vũ Văn Linh chọn khá yên tĩnh, thanh tao.

Không khí cùng với cách bài trí tinh tế khiến bữa tối hôm nay trông rất tuyệt. Thế nhưng Thần Tinh lại không cảm thấy thèm ăn trước những món ăn đắt tiền này.

"Không hợp khẩu vị cô sao?"

Nếu không trải qua những sự cố một năm trước, bất luận người đàn ông này xuất hiện trong trường hợp nào cũng đều hoàn mỹ.

Cũng giống như lúc này. Anh quan tâm cô một cách vừa phải, chứ không quá mức.

Thế nhưng, sự quan tâm này bây giờ chỉ khiến Thần Tinh lắc đầu, lấy khăn ăn lau miệng, nói "Tổng giám đốc Vũ Văn, không biết anh có chuyện gì liên quan tới công trình giai đoạn ba muốn nói với tôi?"

"Đây chỉ là cái cớ tôi chợt nghĩ ra, vì sợ cô không đồng ý mà thôi."

Lần này Vũ Văn Linh trả lời rất thẳng thắn "Ha ha, tổng giám đốc Vũ Văn thực sự đánh giá tôi quá cao rồi đấy!"

"Thần Tinh, tôi vẫn luôn coi trọng cô, chỉ là trước kia giữa chúng ta tồn tại quá nhiều hiểu lầm."

"Chuyện quá khứ đều đã qua rồi, nếu anh trúng thầu công trình giai đoạn ba, giữa chúng ta sẽ có một hợp tác hoàn toàn mới." Thần Tinh khéo léo tránh câu nói vừa rồi của Vũ Văn Linh.

https://thuviensach.vn

“Tôi cũng hy vọng là thế.”

“Có một điểm hy vọng tổng giám đốc Vũ Văn hãy chuẩn bị tâm lý trước. Cho dù tập đoàn Thái Hưng có cơ hội dự thầu công trình giai đoạn ba, thế nhưng do vụ việc lần trước, có khả năng các cổ đông sẽ gia tăng thêm các điều kiện ràng buộc trong hợp đồng, hy vọng đến lúc đó, Thái Hưng có thể chấp nhận.”

“Điều kiện ràng buộc?” Vũ Văn Linh nhắc lại bốn chữ này đầy tâm tư.

“Đúng vậy, rốt cuộc các cổ đông sẽ đưa ra điều kiện gì, tôi không biết được.”

“Tôi hiểu rồi, cho dù là điều kiện ràng buộc gì, chỉ cần hợp lý, Thái Hưng sẽ vui vẻ chấp nhận.”

“Vậy thì tốt. Cảm ơn tổng giám đốc Vũ Văn đã chiêu đãi, tôi đã dùng bữa xong rồi, trong nhà còn có chút việc, tôi xin cáo từ trước.”

“Thần Tinh…” Vũ Văn Linh bỗng gọi giật Thần Tinh lại.

Cũng bởi vì câu gọi này, Thần Tinh không thể lập tức ra về.

“Anh còn chuyện gì khác sao?”

“Tôi đã ly hôn với Văn Lai rồi…”

Vũ Văn Linh khẽ khàng buông tiếng “Một năm trước, cô ấy đã có vài hành động sai lầm, giờ đây, tôi hy vọng có thể bù đắp cho cô.”

“Ví dụ như…”

https://thuviensach.vn

Thần Tinh không ngờ rằng Vũ Văn Linh lại chủ động đưa ra yêu cầu muốn bù đắp, cho dù cô chẳng mong ngóng người đàn ông trước mặt thực sự bù đắp cho mình nhưng vẫn rất hứng thú hỏi vặn lại.

"Chỉ cần cô bằng lòng, tôi có thể từ từ chuyển nhượng lại cổ phần của Thần Thị cho cô."

Điều kiện nghe ra rất hấp dẫn, nhưng một người giống như Vũ Văn Linh sẽ không chỉ bỏ ra mà không thu lại.

Anh đưa ra một điều kiện béo bở như vậy, đương nhiên thứ đòi lại nhất định sẽ nhiều hơn gấp bội.

Thần Tinh không nói, lặng lẽ chờ xem tiếp theo Vũ Văn Linh sẽ nói gì. Quả nhiên…

"Vì các cổ đông trong công ty, e rằng không thể chuyển nhượng lại quá nhanh được. Tôi chỉ có thể đảm bảo rằng, trước khi công trình kết thúc sẽ chuyển nhượng lại gần hết số cổ phần đó."

"Tổng giám đốc Vũ Văn, cảm ơn thành ý của anh, cho dù những cổ phần của Thần Thị có chuyển lại cho tôi hay không thực ra cũng chẳng ảnh hưởng gì tới công trình giai đoạn ba này. Hiện nay tôi là nhân viên của tập đoàn Niệm Vũ, sẽ không thể nào công tư bất phân được."

"Thần Tinh…" Vũ Văn Linh định nói lại thôi, lúc này bên ngoài bắt đầu lất phất cơn mưa đầu thu.

Thời tiết vùng Giang Nam thường nhiều mưa như vậy, trong thời tiết này, nhiều lúc con người cũng trở nên đa sầu đa cảm. Thần Tinh thu lại ánh mắt liếc nhìn ra ngoài cửa sổ, chăm chú nhìn vào khuôn mặt của Vũ Văn Linh, người đàn ông có vẻ ngoài hoàn mỹ nhất, con người thực bên trong lại khiến người ta chẳng thể nào liên tưởng tới hai chữ 'hoàn mỹ'.

https://thuviensach.vn

Cũng chính vì thế mà một năm trước, Thần Tinh đã vấp phải khó khăn lớn nhất trong cuộc đời mình.

Nhưng giờ, cô sẽ không đi vào vết xe đổ đó nữa.

Cũng bởi vì những lời Vu Văn Lai vừa nói, cô càng không hối hận về quyết định đưa ra cách đó không lâu của mình.

“Thời gian không còn sớm nữa, tôi thực sự phải về rồi. Tổng giám đốc Vũ Văn, thời gian chuẩn bị cho cuộc đấu thầu lần này chỉ có hai ngày thôi, hy vọng ngày kia có thể nhìn thấy bản kế hoạch mới nhất của Thái Hưng tại tập đoàn Niệm Vũ.”

Vũ Văn Linh lần này không đưa lời ngăn cản mà đứng dậy, nói “Trời mưa rồi, để tôi tiễn cô về.”

Cứ để anh tiễn một lần thì có sao chứ?

Dù gì cô cũng đã trải qua sự việc tồi tệ nhất rồi.

Cứ luôn né tránh, e rằng sau này sẽ phải đối diện với những điều đáng sợ hơn.

Ngồi vào trong xe, trong tiếng nhạc du dương êm ái, Thần Tinh cảm thấy cứ tiếp tục im lặng thế này thực ra cũng không tệ.

Nhưng Vũ Văn Linh hiển nhiên không định tiếp tục giữ bầu không khí tĩnh lặng như vậy thêm nữa.

“Thần Tinh, cho dù cô coi tôi là một người đàn ông cực kỳ độc ác, xin hãy tin rằng, tôi thực sự cảm thấy áy náy với cô.”

https://thuviensach.vn

Mèo ăn thịt chuột rồi sau đó khóc lóc áy náy, cảnh tượng này liệu có quá nực cười không? Tuy rằng không bị cắn xé thê thảm lắm, nhưng sự bất lực vì bị lừa dối khi đó rất dễ khiến một người phát điên.

Nếu không có Thiên Thiên, lúc đó cô chẳng thể nào trụ nổi.

Tuy trong lòng nghĩ vậy, nét mặt và giọng nói của cô lại hoàn toàn khác biệt "Tôi đã nói rồi, chuyện quá khứ cho qua đi, nghĩ suy đúng hay sai chỉ tạo thêm phiền phức cho hiện tại mà thôi."

"Thần Tinh…" Vũ Văn Linh gọi tên cô, bàn tay đã chạm tới tay của Thần Tinh. Thần Tinh đã nhanh nhẹn tránh đi "Tôi hy vọng cô có thể cho tôi một cơ hội bù đắp."

"Nếu thực sự cần cơ hội đó, tôi hy vọng nếu tập đoàn Thái Hưng trúng thầu công trình giai đoạn ba, hãy hoàn thành công tác thật tốt, như vậy tôi có thể bàn giao lại thành tích thật đẹp cho cấp trên." Thần Tinh nhẹ mỉm cười nói.

Sau khi nghe Thần Tinh nói câu này, Vũ Văn Linh không lên tiếng nữa.

Mãi cho tới khi ô tô dừng lại trước cửa căn biệt thự, Vũ Văn Linh chủ động xuống xe, cầm ô cho cô, nhưng cô nhanh nhẹn né tránh, đi thẳng vào trước hiên nhà, nhận chiếc ô từ anh bảo vệ, nói "Tổng giám đốc Vũ Văn, hãy quay về sớm đi. Tối nay thực sự cảm ơn anh đã khoản đãi."

Màn mưa đã ngăn cách hai người khiến Vũ Văn Linh không nói thêm gì, quay người bước vào trong xe. Bóng dáng của anh hiện nay chẳng ngờ trông lại lạc lõng như vậy.

Khi Thần Tinh bước vào vườn hoa, đi ngang qua ngôi đình nghỉ chân lại nhìn thấy một bóng dáng lạc lõng khác.

https://thuviensach.vn

Lăng Điền đứng đó, dường như đang nhìn cô, lại giống như đang ngắm bầu trời đêm dưới cơn mưa thu lất phất.

Không ngờ anh cũng biết nơi ở của cô, xem ra, từ lâu anh đã biết về sự tồn tại của Thiên Thiên rồi.

Vậy thì, trong thời gian cô làm việc, phải chăng anh cũng từng đứng từ xa dõi theo con trai mình, nhưng chỉ có thể chịu đựng đau khổ vì không được lại gần?

Thần Tinh do dự bước đi, men theo con đường về nhà được vài bước, sau cùng dừng lại, nhìn về phía Lăng Điền.

Cô thấy Lăng Điền cũng đang nhìn về phía mình, giữa họ có bản thỏa thuận kia nên ánh mắt đã trở nên khác biệt.

Cô không dám nhìn vào đôi mắt của anh, cúi đầu chậm rãi bước về phía ngôi đình.

"Anh tránh mưa à?"

"Ừm."

Cô hít một hơi thở sâu nói "Thiên Thiên vẫn còn chưa ngủ…"

"Tôi có thể lên gặp con một lúc được không?" Lần này cô còn chưa kịp nói hết, anh đã chủ động hỏi.

"Được chứ."

Cô thẹn thùng cầm ô, anh nhanh chóng bước từ ngôi đình vào trong phạm vi chiếc ô. Tuy rằng trời chỉ mưa lất phất nhưng gió thổi khiến mưa

https://thuviensach.vn

hắt vào khá nhiều, cô theo ý thức ngả phần lớn ô sang phía anh, đến khi bước vào đến nhà, phần vai của cô đã ướt đẫm.

Thiên Thiên đã ngủ từ lâu, Lăng Điền lặng người ngắm dáng ngủ của Thiên Thiên. Tuy rằng Thần Tinh không nhìn anh nhưng cũng có thể cảm nhận được tình cảm thân thích tràn trề bị dồn nén trong lòng anh bấy lâu. Thời gian từ từ trôi qua trong không khí tĩnh lặng, khiến con người ta không khỏi lưu luyến.

Mãi một lúc sau Lăng Điền mỡi khẽ khàng lên tiếng "Hãy tránh xa Vũ Văn Linh ra…"

Cô nhìn về phía anh, chỉ thấy anh vẫn đang nhìn Thiên Thiên.

"Hắn ta quá nguy hiểm, không phải là đối tác làm ăn tốt đâu."

Nếu là một năm trước, cô thực sự cần lời nhắc nhở đó, thế nhưng bây giờ đã khác, cô cũng đã thay đổi.

"Ít nhất đối với tập đoàn Niệm Vũ mà nói, anh ta chính là đối tác thích hợp nhất cho công trình giai đoạn ba hiện nay. Còn tôi đang là người phụ trách công trình giai đoạn ba, đứng trên cương vị của mình, anh ta thực sự cũng không đến nỗi tệ." Thần Tinh trả lời cứng nhắc.

Lăng Điền không hề nói thêm, chỉ khẽ gọi tên cô "Thần Tinh…"

Anh đưa mắt nhìn cô, hơi thở anh choáng ngợp bầu không khí quanh cô. Trước khi mũi anh kịp chạm vào mũi cô, anh đã cúi mặt, môi hai người chỉ còn cách nhau khoảng cách rất gần.

Chỉ cần cô tiến lên trước một chút thì khoảng cách này sẽ không tồn tại.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần anh dịch chuyển thêm đôi chút, cảm giác giữa họ sẽ nóng bừng đến đỉnh điểm.

Thế nhưng cô không hề tiến lên, anh lại dần dần nhích tới, lúc đôi môi anh chạm nhẹ vào môi cô, theo ý thức cô định lùi về phía sau, nhưng phản ứng của cơ thể lại không nghe theo chỉ huy của đại não. Cô bất động đứng đó, hai mắt từ từ nhắm lại.

Đúng lúc này, ngoài trời vang lên tiếng sấm chớp giật đùng đùng, giữa họ chỉ còn một khoảng cách rất nhỏ.

Sự kết nối giữa họ chính là đứa trẻ đang tươi tắn trong giấc ngủ kia, nếu có được tình yêu của người bố, có lẽ nó sẽ trưởng thành trong vui vẻ và hạnh phúc…

Truyện do Ebook Fun&Free thực hiện

Những giây phút ấm áp thường kết thúc rất nhanh, đợi đến khi trời sáng, cô chỉ là trợ lý đắc lực của Hoàng Phủ Dịch, tổng giám đốc tập đoàn Niệm Vũ.

Lúc Thần Tinh bước vào phòng làm việc, mấy công ty dự thầu đã có mặt từ lâu.

Mọi chuyện diễn ra rất nhanh, đến mười một giờ sáng, sau khi nhận được sự đồng thuận của giám đốc các bộ phận, tập đoàn Thái Hưng chính thức trúng thầu công trình giai đoạn ba, nghi thức kí kết lại diễn ra khá chậm.

Thần Tinh thay mặt Hoàng Phủ Dịch kí kết hợp đồng cùng Vũ Văn Linh.

Vũ Văn Linh ngồi đó, đọc những điều khoản trên bản hợp đồng, sau một hồi, đọc đến một điều khoản, anh cau chặt đôi mày, nói “Theo như điều khoản này, nếu sau khi khởi công công trình giai đoạn ba, tập đoàn Thái Hưng không hoàn thành đúng kế hoạch thì sẽ phải chịu một khoản phạt hợp

https://thuviensach.vn

đồng không hề nhỏ. Điều này chẳng phải sẽ mất đi tính công bằng sao? Theo quy tắc trong ngành, chúng ta nên bổ sung thêm các phương cách giải quyết khác."

"Trong ngành đích thực có quy tắc như vậy, thế nhưng tổng giám đốc Vũ Văn, công trình giai đoạn ba này đóng vai trò cực kỳ quan trọng trong tổng thể dự án của chúng tôi, bởi vì cũng là giai đoạn sau cùng. Ngoài các điều kiện dự thầu khắt khe, số tiền vốn bỏ ra cũng vượt hơn hẳn so với hai giai đoạn trước, cho nên, để đảm bảo chất lượng của cả dự án, bản hợp đồng này nhất định phải có điều khoản đó. Về điểm này, tôi cũng đã nói với tổng giám đốc Vũ Văn từ trước."

Vũ Văn Linh rời mắt khỏi bản hợp đồng, nhìn lên phía Thần Tinh, sau đó lại mỉm cười nho nhã dịu dàng "Thần tiểu thư nói rất có lý, nhưng về điểm này, tôi hy vọng có thể trực tiếp gặp mặt tổng giám đốc Hoàng Phủ bàn luận lại cùng anh ấy rồi quyết định sau."

Thần Tinh khẽ cười, đáp "Tổng giám đốc Hoàng Phủ hôm nay phải họp cả ngày, chắc không có thời gian tiếp anh. Hơn nữa bản hợp đồng này cũng đã được tổng giám đốc Hoàng Phủ phê duyệt, nếu anh cảm thấy không công bằng, không muốn kí kết, vậy thì theo quy tắc tranh thầu lần này, dự án sẽ giao cho công ty dự thầu tiếp theo có điều kiện phù hợp."

"Ý của Thần tiểu thư là, cho dù bản hợp đồng này còn bao điểm bất công hay thiếu hợp lý, nếu muốn tiếp tục hợp tác cùng tập đoàn Niệm Vũ, thì kí kết là lựa chọn duy nhất, không được sửa đổi bất cứ điều gì?"

"Tổng giám đốc Vũ Văn, trên thương trường, bản hợp đồng này thực ra hoàn toàn hợp lý, anh có thể suy nghĩ thêm một thời gian, hoặc tham khảo ý kiến luật sư. Trước buổi trưa, tôi vẫn chờ câu trả lời từ anh." Thần Tinh vẫn mỉm cười, thu lại văn bản trước mặt, đứng lên định rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Linh nhìn người phụ nữ trước mặt, nụ cười của cô lúc này khiến anh không thể đoán biết được cô đang suy nghĩ những gì.

Thế nhưng, anh có thể nhìn rõ những thứ đặt trước mặt là bản hợp đồng mà anh muốn có bấy lâu, nếu bỏ lỡ sẽ không còn cơ hội. Tốn bao nhiêu công sức, khó khăn lắm anh mới có thể dành được, lẽ nào chỉ bởi vì điều kiện ràng buộc trông ra có vẻ khắt khe này mà từ bỏ sao?

Trừ phi anh không có niềm tin vào tập đoàn Thái Hưng của mình.

Nếu thiếu đi niềm tin, đó mới chính là thất bại đáng sợ nhất.

“Thần tiểu thư, không có vấn đề gì cả, bây giờ chúng ta kí kết luôn đi.”

Thần Tinh đã bước đi rồi, nghe thấy câu nói này, nụ cười trên môi càng thêm tươi tắn. Cô chuyển hướng quay về bên bàn họp nhanh chóng “Mong rằng lần này chúng ta hợp tác thuận lợi.”

Cô thay mặt Hoàng Phủ Dịch kí vào bản hợp đồng, chữ kí Vũ Văn Linh nằm ngay cạnh đó.

Bản hợp đồng này cuối cùng đã có hiệu lực về mặt pháp luật.

Thần Tinh giữ lại một trong hai bản rồi tiễn Vũ Văn Linh ra cửa thang máy.

“Sắp đến trưa rồi, chúng ta cùng dùng bữa trưa nhé?” Vũ Văn Linh đưa ra lời mời.

“Thật ngại quá, tôi còn phải chỉnh sửa lại các hợp đồng ngày hôm nay nên không thể đi được. Thang máy tới rồi, tổng giám đốc Vũ Văn, anh ra về thong thả.”

https://thuviensach.vn

Thần Tinh ấn thang máy giúp anh, Vũ Văn Linh nở nụ cười nhạt bước vào thang máy. Vào lúc cửa thang máy đóng lại, nụ cười trên môi Thần Tinh bỗng trở nên lạnh như băng.

Cuối cùng đã hoàn thành xong bước quan trọng nhất, cũng gần tới mục đích của cô hơn một bước rồi.

Hít sâu một hơi, cô nhấc điện thoại gọi cho Vũ Văn Phi…

Tại tập đoàn Lăng Thị.

Lăng Điền ngồi sau bàn làm việc to rộng, liếc mắt nhìn quả cầu thủy tinh đặt ở một góc bàn. Quả cầu thủy tinh này nằm trên mặt bàn làm việc của anh trông không hòa nhập cho lắm. Lúc này, anh lặng người ngắm nhìn, đưa tay đặt lên bức ảnh trên đó rồi lại vội vã thu tay về, nhắm mắt lại, tựa vào chiếc ghế sau lưng.

Nửa tiếng sau, Vu Văn Lai đã xuất hiện tại phòng làm việc của Lăng Điền.

“Steven, anh tìm em?”

Vu Văn Lai mỉm cười đầy quyến rũ, ngồi xuống trước mặt Lăng Điền.

Lần trước trong biệt thự, cô chỉ nhắc qua về kế hoạch, lần này không ngờ Lăng Điền còn chủ động mời cô tới, chắc hẳn là có câu trả lời đích đáng cho ý tưởng đó của cô.

Quả nhiên…

“Chuyện hợp tác mà em nói lần trước, tôi đã suy nghĩ kĩ rồi.” Lăng Điền bình thản lên tiếng, giọng nói không mang chút cảm xúc nào.

https://thuviensach.vn

“Thật sao? Vậy hôm nay anh chuẩn bị thông báo cho em một tin tức tốt lành?” Vu Vãn Lai nghe vậy, nụ cười trên môi càng thêm xán lạn.

“Chúng ta có thể hợp tác, nhưng trước đó tôi muốn biết em nắm chắc được bao nhiêu phần?”

“Tuy rằng hiện nay em đã rời khỏi tập đoàn Thái Hưng, lại ly hôn cùng Vũ Văn Linh, nhưng mấy năm nay em cũng đã thiết lập chút nền tảng trong Thái Hưng. Bao gồm cả tư liệu về những khách hàng quan trọng của công ty, những thứ này đều nằm trong tay em. Em sẽ đưa danh sách các khách hàng quan trọng của Thái Hưng cho anh, còn về việc có thành công hay không, phải xem năng lực của tập đoàn Lăng Thị.”

“Nghe ra thì việc hợp tác lần này đích thực là hấp dẫn.”

“Anh là một thương nhân, so với Vũ Văn Linh lại là một thương nhân trọng tình nghĩa, cho nên, em có thể cung cấp một phần danh sách khách hàng cho anh. Đợi đến khi anh tiếp xúc rồi, cảm thấy hài lòng, hãy trả phần thù lao thích hợp cho em. Thứ em muốn không quá nhiều, chỉ cần 10% tổng doanh thu.”

10% quả thực không quá nhiều, thế nhưng 10% tổng doanh thu các đơn hàng từ các khách hàng quan trọng của Thái Hưng chắc chắn là một con số không nhỏ.

Con số này chính là một trong những nền tảng vững chắc cho việc hợp tác của hai bên…

Một tuần tiếp theo, Thần Tinh cực kỳ bận rộn bởi các công việc tiền kỳ cho công trình giai đoạn ba.

https://thuviensach.vn

Trong một tuần này, Lăng Điền không hề xuất hiện trước mặt cô thêm lần nào nữa.

Giữa lúc bận rộn, thi thoảng bất giác nhớ tới cái tên Lăng Điền, Thần Tinh phát hiện bản thân chẳng thể nào tỏ ra thản nhiên được.

Lòng quan tâm khi có khi không, sự chăm sóc tận tình, tỉ mỉ cùng với những ánh mắt nhìn cô của anh tất cả đều đọng lại trong tim, chẳng thể gạt đi nổi.

Cũng trong tuần này, cô đã gần như hoàn thành hết kế hoạch định sẵn trước đó, chỉ còn thiếu một bước sau cùng. Cũng là bước quan trọng nhất.

Chiều muộn ngày thứ sáu, Thần Tinh chủ động gọi cho Vu Văn Lai, sau những đối đầu trong quá khứ, lại gọi điện thoại thế này, người bình thường ít khi làm như vậy.

Va chạm cùng Vu Văn Lai bao lâu nay, bản thân Thần Tinh cũng chẳng thể bình thản được.

Sau những lời chế giễu mát mẻ, Vu Văn Lai sau cùng vẫn nhận lời mời của Thần Tinh, xuất hiện tại một quán trà thanh nhã lúc tám giờ tối.

“Thật không ngờ cô lại chủ động hẹn tôi ra ngoài gặp.” Vu Văn Lai mỉm cười ngồi vào chỗ.

“Ha ha, cô đã tới rồi, chứng tỏ lúc này tôi vẫn còn giá trị với cô, cho dù chỉ để lợi dụng.”

“Xem ra sau khi trải qua những va vấp trong quá khứ, cô đích thực đã trưởng thành rồi.” Vu Văn Lai nhẹ nâng ly trà, nhấp một ngụm “Tôi cảm thấy hơi đói, chúng ta gọi chút đồ trước đi.”

https://thuviensach.vn

Thần Tinh gật đầu, Vu Văn Lai tự mình gọi những món ăn khá đắt tiền trước. Sau khi các món ăn lần lượt được đưa lên, Vu Văn Lai thanh tao dùng bữa, còn Thần Tinh trước sau chỉ thưởng thức ly trà.

Bởi nếu thuận lợi, cô sẽ quay về nhà trước chín giờ tối để dùng bữa cùng với Thiên Thiên.

“Nói đi, cô hẹn tôi ra đây có việc gì.” Vu Văn Lai uống một ngụm canh rồi nói.

“Tối nay tôi tìm gặp cô vì muốn làm một cuộc giao dịch.”

“Giao dịch? Ban đầu, lúc tôi đại diện cho Thái Hưng, sao không thấy cô giao dịch cùng tôi? Tối này tìm tôi tới, e rằng là muốn bảo tôi làm chuyện gì có lỗi với Thái Hưng đúng không? Thần Tinh, cô cảm thấy tôi có đồng ý không?” Vu Văn Lai đi thẳng vào vấn đề.

“Cô sẽ làm vậy, với tính cách háo thắng của cô, cô nhất định sẽ đồng ý.” Thần Tinh đưa lời khẳng định “Còn tôi chỉ đang cho cô một cơ hội tuyệt vời để cô có thể nhanh chóng thực hiện được kế hoạch báo thù của cô thôi.”

“Ha ha, tại sao tôi lại phải báo thù? Đừng quên rằng cho dù mối quan hệ giữa tôi với Vũ Văn Linh đã kết thúc, thế nhưng tôi cũng chưa tới mức độ phải đấu đá với anh ấy. Tôi cũng biết tự lượng sức mình! Đừng tưởng tôi không biết, cô vẫn còn ôm hận về chuyện một năm trước Vũ Văn Linh thôn tính tập đoàn Thần Thị, bây giờ muốn lợi dụng tôi để báo thù cho bản thân cô đúng không?” Vu Văn Lai đặt đũa xuống, bật cười lạnh.

Thần Tinh vẫn giữ bình tĩnh, đến mức những lời Vu Văn Lai nói như thể chẳng hề liên quan tới cô “Cho dù một năm trước thế nào, giờ ít ra tôi cũng có một công việc tốt, còn cô thì sao? Cho dù đã có một khoản tiền đền bù, nhưng chắc chắn còn cách xa thứ mà cô muốn có. Tôi tin rằng cô không

https://thuviensach.vn

cam tâm, huống hồ, bây giờ có cơ hội tốt như vậy bày ra trước mắt, chỉ xem cô có biết nắm bắt hay không thôi."

Vu Văn Lai nhướng cao mày, cười nhạt "Nói thẳng ra đi, là cuộc giao dịch, cô có thể cho tôi cái gì, và muốn nhận được cái gì?"

"Thứ tôi muốn rất đơn giản, tôi muốn tung tích của Vương Đại Vy. Điều này chắc chắn không quá khó với cô. Còn thứ tôi có thể cho cô lại là một cơ hội cực tốt."

"Vương Đại Vy?" Vu Văn Lai không ngờ, thứ mà Thần Tinh cần lại chính là tung tích của Vương Đại Vy "Hắn ta không phải người trợ lý trước kia của cô sao, cô chắc hẳn phải nắm rõ tung tích của hắn hơn tôi chứ?"

"Giống như những gì cô nói ban nãy, tôi hy vọng chúng ta giao dịch thật dứt khoát, cho nên cô hà tất phải giả bộ không biết về tung tích của Vương Đại Vy?"

Vu Văn Lai suy ngẫm một lúc, nói "Vậy cô nói xem cơ hội cực tốt kia là gì?"

"Cơ hội đó nằm ngay trong công trình giai đoạn ba lần này, cô muốn đọc bản hợp đồng này không khó. Đợi sau khi cô đọc xong, rồi đưa cho tôi tung tích của Vương Đại Vy cũng được."

"Quả nhiên là sảng khoái. Được, tôi sẽ đọc kĩ bản hợp đồng này, cảm ơn đã chiêu đãi bữa tối hôm nay, cho dù tôi gặp cô ăn không ngon miệng chút nào, tôi cũng chẳng thể bỏ phí những món ngon trước mặt. Tôi đi trước đây." Vu Văn Lai chua ngoa lên tiếng, uống chút nước chanh rồi đứng dậy bước ra ngoài.

Vu Văn Lai xưa nay luôn là một người phụ nữ thực tế. Cũng chính vì vậy mà cô mới có thể tồn tại tới ngày hôm nay.

https://thuviensach.vn

Thần Tinh cuối cùng đã có thể thư giãn đầu óc sau khi người phụ nữ tuyệt sắc này ra về. Phải đối phó với người phụ nữ này là chuyện mà cô ghét nhất, thế nhưng lúc này chẳng còn lựa chọn nào khác.

Bước đi này cũng có thể coi như thuận lợi, tiếp sau đây, cô nên dành chút thời gian ở cạnh bên Thiên Thiên…

Thần Tinh đứng dậy, thanh toán rồi về nhà.

Lúc về gần đến căn biệt thự, cô thấy chị Trương đang chơi rất vui với Thiên Thiên. Thấy cô, chị Trương liền bế Thiên Thiên lại. Thần Tinh mỉm cười bế Thiên Thiên, trên người thằng bé vẫn còn thơm mùi sữa, đủ để xua tan đi mọi mệt mỏi trong cô…

Chín giờ sáng hôm sau, Vu Văn Lai xuất hiện đúng giờ tại phía ngoài phòng làm việc của Vũ Văn Linh.

“Chào buổi sáng, Wilson.”

“Lần này em làm tốt lắm.” Vũ Văn Linh đưa lời tán thưởng, giọng nói vẫn bình thản, sắc mặt vẫn nho nhã, dịu dàng như mọi khi.

“Cảm ơn anh.”

“Đây là phần thù lao mà em đáng được nhận.” Vũ Văn Linh lại đẩy một phong bì ra.

Bên trong đâu chỉ là thù lao, mà là những gì Vu Văn Lai đáng nhận được vì đã vất vả lo liệu mọi việc cho anh trong mấy năm nay.

Cô mỉm cười nhận lấy, chỉ có một tấm chi phiếu nhẹ nhàng, làm sao có thể đại diện cho tất cả?

https://thuviensach.vn

“Mới vậy mà đã đưa em thù lao rồi, lẽ nào tập đoàn Thái Hưng đã dành được công trình giai đoạn ba?” Vu Văn Lai hỏi.

“Ừm, đã kí kết xong rồi.”

“Vậy thì tốt.” Vu Văn Lai mỉm cười cất tiếng.

Cũng chính lúc này, ngoài phòng làm việc truyền lại tiếng Thang Mễ ngăn cản Vũ Văn Phi xông vào phòng làm việc “Nếu đã kí kết xong công trình giai đoạn ba, tôi hy vọng tôi có thể nhanh chóng quay lại vị trí cũ của mình.” Vũ Văn Phi cầm tờ báo, trên đó có đăng tin tập đoàn Thái Hưng và Niệm Vũ lại tiếp tục hợp tác trong công trình giai đoạn ba lần này.

Lúc này anh đưa ra yêu cầu không hề quá đáng, cho dù rốt cuộc là do ai tạo nên, điều kiện ban đầu Vũ Văn Linh đưa ra chỉ là như vậy.

Vũ Văn Linh nhìn Vũ Văn Phi, khẽ cau đôi mày.

“Tôi sẽ chứng minh năng lực của tôi, tôi đã nói rồi.” Vũ Văn Phi nhắc lại lần nữa.

Vu Văn Lai nhìn hai người, cong miệng mỉm cười, nói “Vậy tôi không làm phiền nữa.”

Dứt lời cô rút khỏi văn phòng, đồng thời đóng cửa lại.

Trong phòng làm việc, Vũ Văn Linh cuối cùng đã lên tiếng “Có thể anh sẽ để em phụ trách công tác vật tư trong công trình giai đoạn ba này. Đây là công việc cơ bản nhất, cũng là cách thức chứng minh năng lực của em rất tốt.”

https://thuviensach.vn

“Được.” Vũ Văn Phi lập tức đồng ý “Tôi muốn nắm rõ lưu trình và quy định của công trình giai đoạn ba này nên phải đọc qua hợp đồng.”

“Anh sẽ bảo Thang Mễ chuyển cho em một bản.”

“Được.”

Vũ Văn Linh ngồi xuống trước bàn làm việc, nhìn Vũ Văn Phi hiếm khi bình tĩnh bước ra khỏi văn phòng làm việc.

Ngay sau đó, Vu Vãn Lai đã chờ Vũ Văn Phi ở dưới hầm chứa xe.

Cô ngồi vào ghế sau xe Vũ Văn Phi, cách một lớp kính đen, người bên ngoài chẳng thể nhìn được mọi thứ diễn ra bên trong.

“Cậu lâu vậy mới xuống, chắc đã cầm được hợp đồng rồi chứ?” Vu Vãn Lai hỏi.

“Đương nhiên, đây cũng chẳng phải là bí mật.” Vũ Văn Phi vứt một bản hợp đồng cho Vu Vãn Lai “Bắt đầu từ hôm nay, tôi nghĩ chúng ta liên hệ qua điện thoại sẽ thỏa đáng hơn.”

Tuy rằng Vũ Văn Linh rất nguy hiểm, thế nhưng người phụ nữ trước mặt cũng chẳng hề đơn giản.

Vu Vãn Lai nhẹ mỉm cười, thay lời đồng ý.

Ô tô nhanh chóng rởi khỏi tầng hầm, sau đó Vũ Văn Phi thả Vu Vãn Lai xuống ở góc rẽ tiếp theo.

Vu Vãn Lai nhìn Vũ Văn Phi lái xe rời đi, nụ cười càng thêm quyến rũ.

https://thuviensach.vn

Cũng chính lúc này, phía trước đột nhiên có tiếng xe rẽ gấp, Vũ Văn Phi trở tay không kịp, phanh xe cũng chẳng tác dụng gì. Khi đầu xe sắp sửa húc vào thùng xe, anh chỉ kịp chuyển đầu xe đi chỗ khác.

Ngay lúc sau, chỉ nghe thấy một tiếng động lớn vang lên…

Tối nay, sau khi dỗ Thiên Thiên đi ngủ, Thần Tinh thư thái nằm lên giường, tiện tay mở ti vi lên, trên đó đang phát tin mới nhất. Một trong những tin tức có liên quan tới vụ tai nạn ô tô, nhìn có vẻ rất nghiêm trọng.

Trong tin nói rằng, một chiếc xe ô tô đen vì muốn tránh xe tải đã đâm vào cột đèn đường, đầu xe hoàn toàn biến dạng, có thể thấy chiếc xe đi với tốc độ rất nhanh.

Không biết tại sao trong lòng Thần Tinh cảm thấy hoang mang, cô lập tức chuyển kênh, day hai huyệt thái dương đau nhói, lại mở máy tính lên, giải quyết một vài việc riêng. Sau khi xử lý xong, cô lặng lẽ than dài một tiếng.

Ngày hôm sau, khi tới công ty, cô lại càng than dài hơn. Lúc đó cô mới biết người xảy ra vụ tai nạn nghiêm trọng tối qua là Vũ Văn Phi.

Trong vụ tai nạn đó Vũ Văn Phi đã qua đời.

Tuy rằng bao an toàn trên vô lăng đã bung ra, thế nhưng vẫn chẳng thể nào cứu mạng anh được.

Mấy hôm trước anh vẫn còn tươi tắn xuất hiện trước mặt cô, vậy mà lúc này đã không còn nữa.

Thứ anh để lại là một tấm ảnh khuôn mặt người đàn ông mờ ảo mà nhân viên cứu hộ nhặt được tại hiện trường, đồng thời xuất hiện ở một góc nhỏ

https://thuviensach.vn

trên tờ báo ngày hôm sau.

Hai bàn tay lạnh băng, đầu óc Thần Tinh trống rỗng, chuyện này ập đến quá đột ngột khiến cô chẳng thể nào tiếp nhận ngay được.

Nửa tiếng sau, cô sẽ phải tham gia cuộc họp với Vũ Văn Linh.

Cô không biết, vào thời khắc thế này, liệu Vũ Văn Linh có xuất hiện hay không. Nhưng sự thật cho thấy, Vũ Văn Linh vẫn tới.

Lúc bước vào trong phòng họp, thần thái Vũ Văn Linh chẳng khác so với ngày thường là mấy, vẫn bình thản như không, luôn miệng trao đổi những việc liên quan tới công trình giai đoạn ba cùng Thần Tinh.

Đây đều là những công việc nhỏ nhặt đối với Thần Tinh nhưng cô không thể tập trung, trong đầu cứ vang vọng tin tức đáng sợ kia.

“Thần tiểu thư, hình như cô không tập trung lắm.” Giọng nói nhẹ nhàng của Vũ Văn Linh vang bên tai.

“Thật sao…” Giọng cô có phần khô khốc, đẩy tờ báo giấy trong tay mình tới trước mặt Vũ Văn Linh.

Dòng tin tức in đậm xuất hiện trên mặt báo cho dù không nổi bật lắm nhưng anh cũng đã nhìn thấy được.

Khoảnh khắc liếc mắt qua, sắc mặt anh vẫn vô cùng bình thản, không có bất cứ biểu hiện kích động nào, chỉ khẽ ho một tiếng, sau đó nói “Cô đã biết rồi?”

“Ừm…” Giọng Thần Tinh không mấy tự nhiên, cô cúi đầu, hít một hơi thật sâu, gạt nước mắt nóng hổi trong mắt.

https://thuviensach.vn

Dù cho người đàn ông trước mặt từng không từ thủ đoạn để đạt được mục đích, thế nhưng cô biết tình cảm anh dành cho Vũ Văn Phi là thật. Có lẽ cô chỉ đang tìm một lý do để bản thân mềm lòng, dừng bước tiếp theo của kế hoạch.

"Tiểu Phi luôn thích lái xe nhanh, thật không ngờ, lần này…" Vũ Văn Linh nhếch miệng cười nhạt, dù đang cười nhưng thoáng hiện chút bi thương. "Sau cùng đã xảy ra chuyện. Tôi vốn dĩ còn định giao công tác lo liệu vật tư công trình giai đoạn ba này cho Tiểu Phi phụ trách, không ngờ Tiểu Phi lại xảy ra chuyện."

Sau câu nói này của Vũ Văn Linh, không khí trong phòng bỗng trở nên bi ai hẳn. Trong bầu không khí đó, Thần Tinh khẽ khàng lên tiếng, giọng nói thoáng hiện chút đắng cay "Tôi cũng mới vừa đọc được tin tức này thôi."

"Tôi cũng chỉ biết sớm hơn cô được đôi chút, nhờ đọc tờ báo trên đường tới đây." Vũ Văn Linh buồn bã rời mắt khỏi bản hợp đồng.

Thần Tinh khẽ cau mày, lại thấy Vũ Văn Linh nói tiếp "Có phải cô đang cảm thấy tôi rất lạnh lùng đúng không? Chuyện đã xảy ra rồi, tôi có tới đó ngay cũng vô ích. Ở đây còn cuộc hẹn đã lên kế hoạch từ trước, tôi không thể nào bỏ mặc không lo được."

Nói ra những lời này bằng ngữ khí nhẹ nhàng, nhưng Vũ Văn Linh chẳng thể nào che giấu nổi cảm giác đau khổ ẩn sâu trong đôi mắt.

Nói cho cùng họ cũng là cốt nhục tình thâm.

Chỉ là, trên thương trường, có nhiều lúc, dù biết chẳng thể nào cứu vãn nổi nhưng điều làm được chỉ có thể là ép buộc bản thân đi theo kế hoạch đã được định sẵn.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó Thần Tinh cảm thấy bản thân chẳng thể nào cương quyết được như trước, sự việc phát triển đến nước này hoàn toàn nằm ngoài tầm khống chế.

Sau khi hoàn thành những bước kia, cô hầu như đã chẳng còn can thiệp được gì nữa.

Thôi không suy nghĩ lung tung, vừa hay Thần Tinh nghe thấy Vũ Văn Linh lại nói "Cô dường như còn thiếu tập trung hơn cả tôi?"

"Hay là… ngày mai chúng ta hãy bàn bạc tiếp những chi tiết khác trong bản hợp đồng?"

Vũ Văn Linh mỉm cười đầy miễn cưỡng "Cũng được, cô có muốn tới bệnh viện một chuyến cùng tôi không?"

Cô không biết có nên đi hay không nhưng cảm xúc đã quyết định thay cô, Thần Tinh nhanh chóng gật đầu.

Sau khi xin nghỉ phép, cô ngồi cùng xe với Vũ Văn Linh, nhanh chóng tới bệnh viện.

Bệnh viện vào thu, lá vàng rơi đầy mặt đất, trông lại càng bi thương. Vũ Văn Linh bước vào tòa nhà lớn của bệnh viện trong khi Thần Tinh lặng người đứng lại.

Vũ Văn Linh chú ý đến hành động này của Thần Tinh, thoáng dừng bước nhìn về phía cô.

"Tôi…" Thần Tinh do dự, đột nhiên sợ hãi phải bước vào.

"Không sao đâu, cô có thể tới đây, tôi nghĩ Tiểu Phi đã cảm thấy rất vui rồi. Để tôi vào trong gặp Tiểu Phi, nếu cô bằng lòng thì đứng ngoài này đợi

https://thuviensach.vn

tôi.”

Đúng thế, cô không đủ dũng cảm để bước vào trong, bởi vì cô luôn cảm thấy, không bước vào thì người đàn ông lỗ mãng mà nhiệt tình đó vẫn còn trên đời này.

Đây cũng không phải là lần đầu tiên đối diện với sinh ly tử biệt, chỉ là vì đã trải qua, nên cô mới hiểu nỗi đau khổ đó khó chịu thế nào.

“Ừm.” Cô gật đầu, nhìn Vũ Văn Linh nhanh chóng bước vào trong tòa nhà. Gió lớn thổi qua, lá vàng xào xạc rơi xuống.

Cô đứng lặng tại chỗ, nhìn những chiếc lá là là rơi. Bỗng cô hoảng hốt như lại nhìn thấy nụ cười rạng rỡ tựa ánh mặt trời của người đàn ông đó trong tiệm bánh kem giản dị ngày xưa…

https://thuviensach.vn

8

Dấu chấm sau cùng

Cuộc cạnh tranh khốc liệt trên thương trường vẫn tiếp tục diễn ra.

Khi Giáng Sinh sắp tới, một thông tin gây sốc xuất hiện hàng loạt ở vị trí quan trọng trên trang đầu các trang báo lớn – tập đoàn Thái Hưng bị hiềm nghi dùng dây thép kém chất lượng, tập đoàn Niệm Vũ yêu cầu Thái Hưng bồi thường một khoản tiền lớn…

Tiếp theo đó, vào ngày giao thừa, do vốn lưu động của tập đoàn Thái Hưng gặp vấn đề, tập đoàn Niệm Vũ chính thức bắt đầu khởi động thu mua tập đoàn Thái Hưng.

Khi trận tuyết đầu đông đổ xuống, giới thương nhân trong thành phố H bắt đầu nhìn thấy tập đoàn Thái Hưng đi xuống từng ngày.

Vũ Văn Linh đứng trên tầng cao nhất của tòa nhà tập đoàn Thái Hưng, phía sau lưng phủ đầy giấy trắng, cảnh tượng như vậy thực giống với màn tuyết trắng xóa ngoài kia. Lúc này, trái tim anh cũng băng giá chẳng kém, cả người không ngừng run rẩy.

Nhanh như vậy mà cả tòa nhà hiện nay chỉ còn lại mỗi mình anh, đại đa số nhân viên đều đã được cho nghỉ phép vì công ty sắp đối mặt với việc phá sản.

Khi nghe thấy tiếng cửa văn phòng mở ra, anh cố hết sức hít luồng không khí giá lạnh vào trong, quay người nhìn ra bên ngoài. Người đứng ngoài cửa lại không phải là người phụ nữ mà anh muốn gặp.

https://thuviensach.vn

“Nhìn thấy tôi có phải cảm thấy rất kinh ngạc không?” Vu Văn Lai đứng ngoài cửa, mỉm cười đầy ngọt ngào.

“Cô…” Vũ Văn Linh bình tĩnh thốt lên một tiếng, có điều ánh mắt chẳng còn bình thản được như mọi khi nữa.

“Thật không ngờ mới nhanh như vậy mà Thái Hưng đã tụt dốc tới mức độ này. Hầy, thật là đáng tiếc.” Nụ cười trên môi của Vu Văn Lai càng thêm quyến rũ. “Anh đang đợi Thần Tinh? Anh cho rằng cô ta sẽ tới sao?”

“Cô muốn nói điều gì?” Vào lúc này mà vẫn có thể bình tĩnh mỉm cười giống như chuyện chẳng liên quan tới mình, trên đời này có lẽ chỉ có mỗi mình Vũ Văn Linh mà thôi.

“Điều tôi muốn nói chính là, cô ta đã tận tay tiễn anh tới bước đường cùng này, anh còn mong cô ta tới đây sao? Chi bằng tiễn cô ta đi giống như anh đã tiễn em trai anh đi vậy, chẳng phải sẽ trút được mối hận sao?” Vu Văn Lai đưa lời xúc xiểm.

Khóe miệng Vũ Văn Linh khẽ co giật “Tôi không hiểu cô đang nói gì?”

Vu Văn Lai khẽ than một tiếng, nói “Thực ra từ lâu anh đã chẳng thể chịu đựng được Vũ Văn Phi, không phải sao? Chỉ vì vướng víu mấy lão cổ đông già đó mới giả bộ thất vọng vì em trai không thành tài. Mãi cho tới khi anh phát hiện cậu ta có lòng khác, cuối cùng liền bày mưu tính kế đoạt đi tính mạng của cậu ta. Anh vốn định một mũi tên trúng hai con chim, một con chim khác bởi vì không ngốc, biết rằng nên bay trước, cho nên anh mới không đạt được mục đích của mình.”

“Văn Lai, tôi bỗng nhận ra cô rất có tài viết tiểu thuyết đấy.” Vũ Văn Linh bật cười thành tiếng.

https://thuviensach.vn

“Ừm, vậy cứ coi như tôi viết tiểu thuyết đi, mở đầu cuốn tiểu thuyết chính là người anh trai nhận được biết bao tình yêu thương bỗng nhiên phát hiện bố mẹ nuôi vốn dĩ chẳng còn khả năng sinh sản lại sinh ra được người em trai. Anh ta lo sợ mất đi tình yêu thương liền nghĩ ra trăm mưu ngàn kế, thậm chí chẳng tiếc dùng phụ nữ dụ dỗ bố nuôi mình ngoại tình, lợi dụng tính cách sốc nổi của em trai li gián quan hệ bố mẹ nuôi. Sau cùng anh ta đã thành công khiến mẹ nuôi li hôn bố nuôi, dẫn theo em trai rời khỏi ngôi biệt thự. Anh ta cho rằng như thế có thể giữ lại địa vị của mình, ai ngờ, mẹ nuôi ốm bệnh qua đời, đưa em trai quay về bên cạnh bố nuôi. Người anh trai lại dùng đủ mọi cách khiến bố nuôi mắc bệnh, đạt được mục đích tiếp quản quyền lớn của bố nuôi trong công ty.” Vu Văn Lai chậm rãi buông lời, nheo mắt nhìn Vũ Văn Linh hỏi “Câu chuyện này có phải rất hấp dẫn không?”

Vũ Văn Linh vỗ tay nói “Hấp dẫn lắm, còn nữa không?”

“Ha ha, xem ra hôm nay anh rất rảnh rỗi, vậy thì tôi cũng chẳng ngại kể thêm một câu chuyện nữa.” Vu Văn Lai nhếch mép cười nhạt, kể tiếp “Còn một câu chuyện nữa có liên quan tới người anh trai kia. Người anh trai vì muốn củng cố địa vị của mình trong công ty, chuyên trị đi tán tỉnh các thiên kim nhà giàu, đáng tiếc có một lần anh ta thất bại, tán tỉnh phải một cô thiên kim nhà giàu đang trên đà thất thế. May mà anh ta biết dừng ngựa trước vực thẳm, nhưng đáng tiếc cô thiên kim nhà giàu sa cơ kia, vào lúc bố sắp xếp cho cô một cuộc liên hôn lợi ích, đã tự tử vì tình.”

Vũ Văn Linh nhếch mép cười lạnh lùng, Vu Văn Lai khẽ nắm bàn tay, mỉm cười quyến rũ “Anh tức giận rồi? Đúng thế, câu chuyện này kể ra không cho thấy được sự thông minh tài trí của người anh trai. Nhưng anh ta thông minh là ở chỗ, trước đêm tân hôn, anh ta lại mê hoặc tân nương lần nữa, sau đó dứt tình rời đi khiến tân nương tự tìm đường chết. Vốn tưởng làm vậy sẽ khiến cuộc liên hôn giữa hai nhà kết thúc trong bất hòa, hai bên gây gổ, anh ta chỉ ngồi im làm ngư ông đắc lợi. Không ngờ bỗng nhiên lại xuất hiện người thay thế, đây chẳng phải ứng với câu, khôn ngoan không lại với trời sao?”

https://thuviensach.vn

Nói xong, Vu Văn Lai tự vỗ tay khen mình "Câu chuyện này khá hay chứ, có muốn nghe thêm chuyện khác không?"

"Văn Lai, trí tưởng tượng của cô thực sự rất phong phú đấy."

"Không, không phải trí tưởng tượng của tôi phong phú mà tôi chỉ đang trần thuật lại những chuyện đã nhìn thấy, nghe thấy mà thôi." Vu Văn Lai trước sau vẫn giữ một khoảng cách nhất định với Vũ Văn Linh. Sau đó lại nói "Vốn cho rằng người mà người anh trai này thích nhất chính là một cô gái xuất thân từ cô nhi viện giống tôi, đáng tiếc đến sau cùng, anh ta vẫn chỉ muốn lợi dụng cô gái đó để đả kích đối thủ cạnh tranh, sau cùng còn vứt bỏ cô ấy khiến cô ấy tự sát để kết thúc mạng sống."

Nói đến câu này, giọng Vu Văn Lai có phần nghẹn ngào, nhưng chỉ đổi lại được nụ cười khẩy của Vũ Văn Linh "Thật không ngờ cô còn biết đau lòng đấy? Nói tới chuyện này, cô chẳng cần phải ngụy trang, đặc biệt là sau khi chị gái cô chết, không phải cô hy vọng lợi dụng tất cả mọi thứ trước kia của chị gái để đoạt được thứ cô mong muốn sao?"

Câu nói này khiến Vu Văn Lai thôi nấc nghẹn, bật cười lớn tiếng "Ha ha, chị gái? Anh vẫn còn nhớ chị gái tôi sao? Tôi đau đớn không phải bởi vì anh đã hại chết chị gái tôi mà bởi vì chị gái tôi vốn chẳng là cái gì trong lòng anh, ngay đến tôi cũng bị anh chơi xỏ rồi lợi dụng chán chê."

"Nếu hôm nay cô đã xổ toẹt hết ra, vậy tôi nói cho cô biết, Văn Lai, cô chẳng thể sánh bằng Lạc Lạc, bởi vì cô quá mưu mô tính toán. Với những mưu tính thủ đoạn đó, đàn ông ngoài lợi dụng ra chẳng còn bất cứ cảm xúc gì với cô." Lạnh lùng buông tiếng, khuôn mặt lãnh đạm như băng của người đàn ông cuối cùng đã xuất hiện.

"Hưm, cảm ơn lời nhận xét của anh dành cho tôi. Tôi rất thích, nếu không phải tôi mưu mô thủ đoạn, e rằng hôm nay chẳng thể khiến nhiều

https://thuviensach.vn

người căm hận như vậy. Tôi cảm thấy thực sự nên vỗ tay tự khen ngợi bản thân mình.” Vu Văn Lai thôi cười, nhìn chằm chằm về phía Vũ Văn Linh “Anh biết không, chính tôi đã đưa chuyện dây thép kém chất lượng đến cho bộ phận kiểm tra chất lượng đấy. Chỉ trách anh đã xử lý chuyện của Thần Thị không sạch sẽ chút nào.”

“Cho dù tôi làm sạch sẽ tới đâu cũng chẳng thể nào phòng tránh được khi cô đã rắp tâm làm vậy.”

“Anh nói rất đúng, từ lâu anh đã muốn trừ khử tôi, chỉ tiếc là không có cơ hội. Khó khăn lắm anh mới tìm được cơ hội, đáng tiếc ngày hôm đó tôi đã phát hiện có điều bất ổn nên không theo Vũ Văn Phi lên đường.” Nói tới đây, Vu Văn Lai lại bật cười. “Bây giờ có phải anh rất muốn giết chết tôi không? Không, anh sẽ không làm vậy, trước khi không còn đường nào để lui, anh sẽ không để bản thân phạm phải tội giết người. Nói cho cùng, ngoại trừ Vũ Văn Phi ra, chẳng ai tìm ra nổi chứng cứ chứng minh cái chết của những người khác là do anh gây ra.”

“Văn Lai, đây đều là những điều do cô hoang tưởng nghĩ ra.” Vũ Văn Linh lạnh lùng lên tiếng “Đối với một người bị chứng hoang tưởng, tôi chẳng muốn truy cứu làm gì.”

Vu Văn Lai nhếch mép cười, nói “Nếu tôi nói cho anh biết, tôi đã tìm được Vương Đại Vy, có phải anh sẽ cho rằng lại có thêm một người nữa bị mắc chứng hoang tưởng hay không?”

Lời nói vừa dứt, Vũ Văn Linh chẳng còn giữ được sắc mặt thản nhiên, tiến về phía trước hai bước nhưng Vu Văn Lai đã lùi về sau, giữ khoảng cách nhất định với anh.

“Sao thế, sợ rồi sao? Xem ra người bị mắc chứng hoang tưởng là một người khác.”

https://thuviensach.vn

“Nói đi, cô muốn điều kiện thế nào?”

“Điều kiện? Vũ Văn Linh, đối với một người tự phụ như anh, có phải cảm thấy rất thất bại khi để tôi tìm ra Vương Đại Vy, người mà anh tưởng rằng đã sắp xếp ổn thỏa đâu vào đấy? Còn điều kiện mà tôi muốn rất đơn giản, tôi chỉ muốn nhìn thấy anh thảm bại, thấy anh hai bàn tay trắng mà thôi.”

Vũ Văn Linh nắm chặt tay lại, giọng nói đã trở nên hoàn toàn băng giá “Có phải cô còn muốn nói với tôi rằng Vương Đại Vy sẽ làm nhân chứng kiện tôi ra tòa?”

Vu Văn Lai lắc đầu nói “Đây không phải chuyện mà tôi phải làm. Thần tiểu thư, mau vào đi, vừa nãy rất cảm ơn cô đã bảo tôi vào trước để nói chuyện với tổng giám đốc Vũ Văn một lúc.”

Vu Văn Lai vừa dứt lời, Thần Tinh từ từ bước vào trong phòng làm việc.

Lúc nhìn thấy Thần Tinh, Vũ Văn Linh lập tức quay lưng lại nói “Chuyện đến nước này, tôi chẳng còn gì để nói, mời hai cô ra về.”

Cho dù Thần Tinh là người mà anh hẹn tới trước, thế nhưng, lúc này chẳng cần thiết để bàn bạc thêm nữa.

Vu Văn Lai bật cười, bước ra khỏi phòng làm việc, trước khi đi cô không quên để lại một câu “Thần tiểu thư, tôi biết cô là người niệm tình cũ, nhưng lần này, công lao của cô lớn nhất. Tôi thấy chẳng cần làm gì nữa đâu, tôi đi trước đây.”

Vu Văn Lai nhanh chóng bước ra khỏi phòng làm việc của Vũ Văn Linh, tiếng đế giày cao gót nện lên sàn nhà vọng lại đầy hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

Phòng làm việc không bật điều hòa nóng nên rất lạnh, không biết là do gió luồn từ bên ngoài vào hay tản ra từ cơ thể của người đàn ông đang đứng trước mặt cô.

“Thường nghe người ta nói, phụ nữ một khi đã nổi giận thì sẽ chết người, hôm nay tôi hoàn toàn tin vào câu đó.” Vũ Văn Linh nhìn bóng dáng của Thần Tinh in trên tấm kính cửa sổ nói.

“Thực ra, nếu anh không tàn độc như vậy…” Thần Tinh lên tiếng, nhưng giọng lại chỉ có khô khốc.

Cô đã nghe rõ đoạn nói chuyện khi nãy, cũng biết được mục đích Vu Văn Lai chờ ngoài cửa công ty sau đó bước vào căn phòng này trước cô một bước là gì.

“Cô muốn nói rằng cô vốn dĩ định tha cho tôi lần này, giống như bảo Vương Đại Vy đứng ra vạch tội tôi chỉ là tội lừa gạt?” Vũ Văn Linh bật cười, cắt ngang lời Thần Tinh.

“Hôm nay tôi hẹn cô tới đây, vốn dĩ định xin cô cho tôi một con đường sống. Chỉ tiếc là, sau khi lợi dụng bao nhiêu phụ nữ như vậy, sau cùng tôi vẫn cứ thất bại trong tay của một người phụ nữ mà tôi từng lợi dụng.” Giọng Vũ Văn Linh khinh khỉnh, hơi thở phả trên mặt kính để lại một lớp sương mỏng.

“Vũ Văn Linh, hãy tự thú đi.”

Đây là câu duy nhất mà cô muốn nói với anh bây giờ, tuy rằng sau khi nghe thấy mọi chân tướng, cô chỉ còn duy nhất một cảm xúc với người đàn ông này là căm hận, nhưng khi thấy bóng dáng lạc lõng thảm hại của anh, cô nghĩ cô chẳng thể thừa nước đục thả câu, nếu không cô có gì khác biệt với anh chứ?

https://thuviensach.vn

“Ha ha, tự thú? Thần Tinh, lòng thương hại của cô khiến người ta cảm thấy cô thật ngu ngốc. Tôi vẫn chưa đi tới bước đường cùng, tại sao lại phải tự thú?” Vũ Văn Linh quay sang nhìn cô “Thu lại cái điệu bộ giả vờ thương hại của cô đi, cút ra ngoài cho tôi. Nếu đã không định cho tôi một con đường sống, vậy thì giữa chúng ta chẳng còn gì để nói.”

“Tôi đúng là người ngốc, thế nhưng tôi biết tính mạng của một con người vô cùng quan trọng, mất mạng rồi, dù thông minh tới đâu, anh cũng được gì chứ?”

“Cô cho rằng Vương Đại Vy đứng ra làm chứng, tôi sẽ bị kết án tử hình sao?” Vũ Văn Linh lạnh lùng thốt lên.

“Tôi chỉ biết câu nói xưa nay luôn đúng, lưới trời lồng lộng, tuy thưa mà khó lọt.” Thần Tinh lại nói. “Vũ Văn Linh, ranh giới giữa thiện, ác, sống, chết rất mong manh, cho dù mất đi tất cả, ít nhất anh còn có thể sống vui vẻ hơn hiện nay.”

“Cút đi.” Vũ Văn Linh bình thản thốt ra một câu, sau đó quay người nhìn ra bầu trời bên ngoài cửa sổ.

Thần Tinh than dài một tiếng, quay người, cuối cùng cũng bước ra khỏi căn phòng.

Hành lang rộng lớn, tiếng bước chân của cô vang lên rõ rệt, trước khi bước vào thang máy, ấn nút xuống tầng một, phía cầu thang bộ phát ra tiếng bước chân vội vã. Cô liền nhìn về phía đó, cửa bật mở ra, người chạy ra chính là Lăng Điền.

Nhìn dáng vẻ chắc đã chạy từ tầng một lên đây, đầu tóc mướt mát mồ hôi, vừa nhìn thấy Thần Tinh, anh đã buột miệng hỏi “Em… không sao chứ?”

https://thuviensach.vn

Thần Tinh lắc đầu, Lăng Điền liếc mắt nhìn về phía văn phòng của Vũ Văn Linh, kéo tay cô rồi nói "Đi thôi."

"Thang máy tới rồi." Thần Tinh khẽ cất tiếng, định đi vào bên trong.

Lăng Điền nhìn qua thang máy, lúc nãy khi ở dưới tầng một, anh ấn mãi thang máy mà không được nên mới chạy bộ lên đây, lúc này đột nhiên lại dùng được, dường như có điều gì đó bất ổn.

Lăng Điền suy nghĩ một lúc, thấy cánh cửa thang máy sắp sửa đóng vào, Lăng Điền quyết định bước vào trong.

Tháng máy từ từ hạ xuống.

Trong không gian kín mít, Lăng Điền phá vỡ không khí tĩnh lặng "Hắn không làm gì em chứ?"

Thần Tinh vừa định lên tiếng đáp lời, đột nhiên thang máy chấn động, xung quanh liền tối đen như mực.

Cô bàng hoàng kinh hãi, thì thấy thang máy bỗng nhiên dừng lại.

Mọi chuyện xảy ra đột ngột, Thần Tinh còn chưa kịp nghĩ nhiều, lại nghe anh khẽ rủa "Đáng chết!"

Câu rủa này khiến cô nhận thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Nghĩ theo hướng tốt, là thang máy xảy ra sự cố.

Còn nghĩ theo hướng xấu thì?

Giống như trong các bộ phim trên truyền hình, có lẽ thang máy đang bị người nào đó điều khiển.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng giờ, cầu cứu mù quáng cũng vô ích, Thần Tinh lặng lẽ ngước mắt, quan sát xem thang máy có lắp máy gọi cấp cứu không.

Trong khi Lăng Điền ấn chuông cấp cứu, tiếng chuông chói tai vang lên phá vỡ không gian tĩnh lặng. Cũng chính vào lúc này, phần loa truyền tới tiếng cười điên cuồng của một người đàn ông "Mày cũng biết sợ hả, Lăng Điền?"

Thần Tinh và Lăng Điền nghe tiếng cười chói tai này liền tiến sát về phía loa, Lăng Điền sầm giọng nói "Là mày, mày vẫn chưa bỏ cuộc à?"

"Ha ha, mày còn chưa chết, tao sao có thể bỏ cuộc?"

"Mày cứ tiếp tục lún sâu thế này…"

"Im miệng, hôm nay tao mạo hiểm thế này không phải muốn nghe mày thuyết giáo. Mỗi người đều phải trả giá vì những chuyện mà mình làm sai, mày phải lấy mạng đền mạng."

"Đợi một chút." Lăng Điền đột nhiên lên tiếng.

"Sao thế? Sợ chết hả? Muộn rồi."

"Trong thang máy còn có người không liên quan, không cần thiết phải bắt người ta cùng chết với tao." Vào những lúc ngàn cân treo sợi tóc thế này mà Lăng Điền vẫn luôn giữ được giọng nói đầy bình tĩnh.

Ngữ khí bình tĩnh khiến cho huyết dịch của Thần Tinh đột nhiên bừng bừng trào dâng.

Thần Tinh nắm chặt hai bàn tay, cũng chính lúc này người đàn ông điên cuồng kia lại tiếp tục lên tiếng "Không, trên thế giới này chẳng có người

https://thuviensach.vn

nào là không liên quan. Hôm nay cô ta gặp phải mày, coi như đã đi nhầm chỗ. Lăng Điền, đừng tưởng rằng tao ngu tới độ mở cửa cho cô ta ra, như vậy chẳng khác nào thả mày ra. Cũng đừng ngu ngơ cho rằng mày kéo dài thời gian thì đám vệ sỹ của mày sẽ xông lên cứu kịp. Tao sẽ không để mày sống mà rời khỏi đây. Còn tao vốn đã chẳng tiếc mạng sống này nữa rồi, điều tao muốn chính là bắt mày phải chết cùng tao."

Người đàn ông này gằn giọng nói hết câu này, sau đó, thang máy bắt đầu chấn động mãnh liệt, rơi thẳng xuống dưới.

Mỗi một người khi đối diện với cái chết thì sẽ có cảm giác thế nào?

Là thản nhiên?

Hay là sợ hãi?

Hoặc giả lo lắng, hoặc lại không cam nguyện?

Cho dù thế nào, ít nhất lúc này, Thần Tinh chính là đang không cam nguyện.

Lăng Điền vội vã đi tới trước bảng hiệu, ấn toàn bộ nút của các tầng bên dưới.

Sau đó, anh quay lại nhìn về phía Thần Tinh, nắm chặt tay cô, ấn cô sát vào tường của thang máy, anh đặt tay lên phần cổ của cô, giọng nói bình tĩnh mà vội vã "Hạ thấp người xuống, giữ vững trọng tâm."

Thang máy theo đà rơi xuống với tốc độ đáng sợ. Hai mắt Thần Tinh long lanh nước mắt khiến cảnh tượng trước mặt chẳng thể nhìn rõ ràng được nữa.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng cô biết anh vẫn đứng ngay phía trước cô, cô có thể cảm nhận rõ ràng.

Họ đứng rất gần nhau, tay nắm chặt tay, anh thậm chí đang dùng cơ thể mình tạo ra khoảng không gian an toàn cho cô.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, đối với Thần Tinh mà nói, cảm giác dài như đã trải qua rất nhiều năm.

Khoảng thời gian hơn một năm đó lại chứa đựng những chuyện lằng nhằng khó dứt.

Thế nhưng không phải lúc này, trước khi cú chạm đất chí mạng diễn ra, anh vẫn đang bảo vệ cô chu toàn đấy sao.

Thần Tinh ngước mắt nhìn lên, trước khi xảy ra sự cố, cô chỉ muốn nhớ thật kĩ tướng mạo của anh…

Chỉ là, khi cô vừa định ngước mắt nhìn lên, anh đã dùng tay che đi đôi mắt cô. Hai mắt chìm trong bóng tối, thậm chí còn tối hơn cả cảnh tượng thang máy trước đó rất nhiều.

Vào thời khắc thang máy chạm đất, phát ra tiếng va chạm rất mạnh.

Bàn tay ai đó đã tuôn ra dịch thể ấm nóng, rồi trái tim ai đó lại quặn thắt đớn đau, sau tiếng va chạm lớn, mọi thứ dường như kết thúc.

Trong cơn chấn động khủng khiếp đó, Thần Tinh cảm giác linh hồn đã lìa khỏi thân xác.

Cô sẽ cứ như vậy mà rời khỏi thế gian sao?

Tại sao cánh tay cô vẫn còn cảm nhận được bàn tay ấm áp của anh?

https://thuviensach.vn

Hơi ấm đó truyền sang làn da cô từng chút từng chút một, để cô nhân ra rằng sinh mạng của mình chưa hề mất đi. Cũng chính lúc này, cô nghe thấy tiếng cửa thang máy được mở ra bởi một lực rất mạnh, tiếp sau đó, ánh sáng truyền vào.

“Lăng tổng, ngài không sao chứ?” Bên ngoài thang máy truyền vào những tạp âm, đôi mắt vừa mới thích ứng được với ánh sáng lập tức hiện lên hình ảnh hai người ăn mặc giống như vệ sỹ đang đứng ngoài cửa.

Một người mặc áo đen đột nhiên xông vào thang máy, trong tay cầm theo một thanh dao sắc nhọn đâm thẳng về phía Lăng Điền.

Tốc độ rất nhanh, Thần Tinh có thể nhìn rõ, người này chính là người đàn ông muốn thích sát Lăng Điền một năm trước.

Và Lăng Điền cũng đã nhìn rõ mọi việc.

Một năm trước, là cô đẩy anh ra nên anh mới tránh được kiếp nạn, cảnh sát khi ấy dẫn ngươi này về thẩm vấn nhưng chẳng hỏi được gì, chỉ điều tra ra được anh ta trước kia là nhân viên thuộc tập đoàn Lăng Thị, sau đó do làm việc bất cẩn nên bị đuổi việc. Cảnh sát chẳng thể tìm ra nguyên nhân xuất phát từ đâu, do không gây thương tích, mức phạt cũng không quá nghiêm trọng. Một năm sau, người đàn ông này sao lại có thể xuất hiện tại đây lúc này.

Trong không gian chật hẹp của thang máy, chẳng có chỗ mà né tránh.

Đây không phải lần đầu tiên bị người ta ép tới không còn đường lui, thế nhưng là lần đầu tiên đối diện với cái chết gần đến vậy. Điều duy nhất Lăng Điền kịp làm lúc này chính là đẩy Thần Tinh ra, không để cô làm gì cho anh như trước nữa.

https://thuviensach.vn

Ngay giây sau, người đàn ông này vung dao đâm tới, Lăng Điền nhanh tay nắm chặt lưỡi dao, người đàn ông kia gằn giọng "Lăng Điền, mày chịu chết đi. Hôm nay tao nhất định phải báo thù cho Lạc Lạc."

Lạc Lạc, đã bao lâu rồi không nghe hai chữ này bên tai, lúc này Lăng Điền dường như nhìn thấy Lạc Lạc đang đứng ngay sau lưng người đàn ông này, mỉm cười tươi tắn cùng anh.

Chỉ vừa lơ đễnh, bàn tay nắm chặt lưỡi dao của Lăng Điền bỗng buông lỏng, để mặc con dao kia xuyên thẳng vào da thịt…

Vu Văn Lai đứng trong một góc khuất gần đó đã chứng kiến tất cả.

Xem ra cô không chỉ đoán đúng, Vũ Văn Linh hẹn Thần Tinh tới đây vì mục đích gì, mà những chuyện khác cũng đều theo suy đoán của cô cả.

Lăng Điền quả nhiên là một kẻ si tình, đáng tiếc lại phải lòng người phụ nữa ngu ngốc kia, trí tuệ vì thế giảm xuống thậm tệ, chẳng uổng công cô bày mưu nói Thần Tinh sẽ gặp nguy hiểm khi gặp Vũ Văn Linh, dụ anh tới nơi này. Anh thật ngu ngốc khi không phát hiện ra thang máy có vấn đề, tuy rằng luôn có đám vệ sỹ đông đúc bảo vệ nhưng lại để cho người ta có cơ hội ra tay.

Và cô cũng lợi dụng được một gã đàn ông si tình, kẻ này đến nay vẫn còn bán mạng cho Lạc Lạc, đồng thời rất dễ bị kích động, xúi bẩy, hắn luôn cho rằng Lăng Điền chính là người đàn ông đã hại chết Lạc Lạc.

Mọi chuyện sau cùng cũng tiến triển như những gì cô định sẵn, Lăng Điền luôn coi thường cô cuối cùng cũng đã phải chịu trừng phạt.

Đúng thế, đây chính là niềm vui bất ngờ mà cô dành tặng cho Lăng Điền.

https://thuviensach.vn

Chỉ là Thần Tinh vẫn cứ bình yên vô sự, nhưng người đủ kiên cường nhất lại chính là Vũ Văn Linh, trước bao nhiêu đả kích như vậy vẫn cứ bình tĩnh như không. Thực đúng là một con cáo già.

Nếu không, cô sẽ vui vẻ khi nhìn thấy Vũ Văn Linh trực tiếp ra tay giết chết Thần Tinh. Như vậy mới gọi là đặc sắc.

Đây có lẽ là điều nằm ngoài dự đoán, có điều không vội, cô vẫn còn thời gian để đối phó với hai người này.

Vu Vãn Lai nhẹ mỉm cười, không nhìn đám người xông vào cứu hộ mà từ từ đi ra ngoài bằng cửa bên.

Ánh nắng bên ngoài xán lạn nhưng cô chẳng cảm nhận được chút hơi ấm nào cả. Cô ngước mắt lên nhìn bầu trời tươi sáng trên cao, nghĩ đến số tiền trong tài khoản của mình, bất giác bật cười vui vẻ, bỗng có một bóng đen che đi ánh sáng lạnh giá trên cao. Khi cô kinh ngạc mở to hai mắt, chỉ thấy khuôn mặt với nụ cười nhàn nhạt Vũ Văn Linh ngày càng to lên mà thôi.

Muốn vực dậy sự nghiệp là điều không tưởng, trước khi tập đoàn mà anh vất vả bảo vệ, gây dựng sụp đổ, anh lựa chọn tự mình kết thúc mọi thứ.

Chẳng ai có thể đoán được anh sẽ làm như vậy, trước nay anh cũng chẳng cho bất cứ ai đoán được chuyện mà mình muốn làm.

Nhưng cho dù có chết, anh cũng phải lôi theo một người bầu bạn…

“Tổng giám đốc tập đoàn Thái Hưng nhảy lầu tự sát, đè chết vợ cũ.”

Ngày hôm sau, dòng tin tức gây sốc này lần lượt xuất hiện trên báo, chỉ là tin tức này không được đặt ở vị trí nổi bật trên trang đầu, mà ở một nơi ít

https://thuviensach.vn

người để ý, cũng coi như tin tức sau cùng về Vũ Văn Linh với tất cả mọi người.

Tuyết đọng dần tan, Thần Tinh mặc bộ áo trắng xuất hiện ngoài sân bay.

Cho dù trong lòng vô cùng luyến tiếc nhưng vì bản thỏa thuận đồng ý cung cấp tất cả vật dụng và chi phí cần thiết cho Thiên Thiên mà không kèm bất cứ điền kiện gì kia, cô sẽ phải ra đi.

Thần Tinh hít sâu một hơi, nhìn tấm vé máy bay trên tay, bên tai đột nhiên vang lên tiếng khóc của Thiên Thiên.

Cô lập tức quay người, nơi đó, ngoại trừ dòng người bận rộn, tấp nập, làm gì có Thiên Thiên của cô chứ?

Hơn nữa lúc này trời còn rất sớm, Thiên Thiên vẫn còn đang chìm trong giấc ngủ, đợi khi nó tỉnh dậy, có bố ở cạnh bên, cùng lắm chỉ khóc một lúc mà thôi.

Sáng sớm hôm nay, cô đã gửi một tin nhắn cho Nghiêm Khả, hẹn Nghiêm Khả mười hai giờ trưa tới nhà đón Thiên Thiên đến bệnh viện thăm Lăng Điền.

Cho nên Thiên Thiên không thể xuất hiện tại đây được. Còn cô cuối cùng cũng phải ra đi. Kỳ nghỉ dài này chính là dự định xấu nhất, cô định học tập thêm chút kiến thức, đợi tới khi quay về sẽ trở thành một Thần Tinh hoàn toàn mới.

Suy nghĩ vậy, cô bước nhanh về phía cổng an ninh, phía sau bỗng truyền lại giọng nói của một người đàn ông "Em thực sự muốn ra đi sao…"

Cô dừng bước chân, vội vã quay đầu, giữa dòng người đông đúc, một thân hình cao to bế theo đứa trẻ với đôi mắt tròn xoe, trong sáng.

https://thuviensach.vn

Cô đứng lặng đó, nhìn anh nở nụ cười tươi tắn, chẳng tiến thêm nổi bước nào.

"Em có thể ở lại được không? Vì Thiên Thiên…" Lăng Điền nhìn cô chăm chú, buông nhẹ từng từ "Cũng là vì anh."

Nụ cười trên môi cô càng lúc càng xán lạn.

Thực ra, đây chỉ là một mưu kế, lần đầu tiên cô lập ra, liền dùng luôn với anh.

Kết quả, cô nghĩ cô đã đạt được điều mình mong muốn.

Lớp tuyết đọng bên ngoài đã tan, có thứ gì đó cũng đã tan chảy!

Cũng giống như cảnh tượng lúc này, dưới ánh dương rạng rỡ phát ra tia sáng long lanh thuần khiết, đó là ánh sáng tình yêu thuộc về riêng cô và anh…

------HẾT------

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn